

תרגום אונקלוס

בראשית

א,א בקדמין, ברא ה', ית שמיא, וית ארעא. **א,ב** וארעא, הות צדיא וריקניא, וחשוכא, על אפי תהומא; ורוחא מן קודם ה', מנשבא על אפי מיא. **א,ג** ואמר ה', יהי נהורא; והוה נהורא. **א,ד** וחזא ה' ית נהורא, ארי טב; ואפריש ה', בין נהורא ובין חשוכא. **א,ה** וקרא ה' לנהורא יממא, ולחשוכא קרא ליליא; והוה רמש והוה צפר, יום חד. {פ}

א,ו ואמר ה', יהי רקיעא במציעות מיא, ויהי מפריש, בין מיא למיא. **א,ז** ועבד ה', ית רקיעא, ואפריש בין מיא דמלרע לרקיעא, ובין מיא דמעל לרקיעא; והוה כן. **א,ח** וקרא ה' לרקיעא, שמיא; והוה רמש והוה צפר, יום תניין. {פ}

א,ט ואמר ה', יתכנשון מיא מתחות שמיא לאתר חד, ותיתחזי, יבשתא; והוה כן. **א,י** וקרא ה' ליבשתא ארעא, ולבית כנישת מיא קרא יממ; וחזא ה', ארי טב. **א,יא** ואמר ה', תדאית ארעא דתאה עסבא דבר זרעיה מזדרע, אילן פירין עביד פירין לזניה, דבר זרעיה ביה על ארעא; והוה כן. **א,יב** ואפיקת ארעא דתאה עסבא דבר זרעיה מזדרע, לזנוהי, ואילן עביד פירין דבר זרעיה ביה, לזנוהי; וחזא ה', ארי טב. **א,יג** והוה רמש והוה צפר, יום תליתין. {פ}

א,יד ואמר ה', יהון נהורין ברקיעא דשמיא, לאפרשא, בין יממא ובין ליליא; ויהון לאתין ולזמנין, ולממני בהון יומין ושנין. **א,טו** ויהון לנהורין ברקיעא דשמיא, לאנהרא על ארעא; והוה כן. **א,טז** ועבד ה', ית תרין נהוריא רברביא: ית נהורא רבא, למשלט ביממא, וית נהורא זעירא למשלט בליליא, וית כוכביא. **א,יז** ויהב יתהון ה', ברקיעא דשמיא, לאנהרא, על ארעא. **א,יח** ולמשלט, ביממא וביליליא, ולאפרשא, בין נהורא ובין חשוכא; וחזא ה', ארי טב. **א,יט** והוה רמש והוה צפר, יום רביעי. {פ}

א,כ ואמר ה'--ירחשון מיא, רחיש נפשא חיתא; ועופא יפרח על ארעא, על אפי רקיע שמיא. **א,כא** וברא ה', ית תניניא רברביא; וית כל נפשא חיתא דרחשא דארחישו מיא לזניהון, וית כל עופא דפרח לזנוהי, וחזא ה', ארי טב. **א,כב** וברין יתהון ה', למימר: פושו וסגו, ומלו ית מיא ביממא, ועופא, יסגי בארעא. **א,כג** והוה רמש והוה צפר, יום חמישי. {פ}

א,כד ואמר ה', תפיק ארעא נפשא חיתא לזנה, בעיר ורחיש וחית ארעא, לזנה; והוה כן. **א,כה** ועבד ה' ית חית ארעא לזנה, וית בעירא לזנה, וית כל רחשא דארעא, לזנוהי; וחזא ה', ארי טב. **א,כו** ואמר ה', נעביד אנשא בצלמא כדמותא; וישלטון בנוני ימא ובעופא דשמיא, ובבעירא ובכל ארעא, ובכל רחשא, דרחיש על ארעא. **א,כז** וברא ה' ית אדם בצלמיה, בצלם אלוהים ברא יתיה: דכר ונקבא, ברא יתהון. **א,כח** וברין יתהון, ה', ואמר להון ה' פושו וסגו ומלו ית ארעא, ותקופו עליה; ושלוטו בנוני ימא, ובעופא דשמיא, ובכל חיתא, דרחשא על ארעא. **א,כט** ואמר ה', הא יהבית לכון ית כל עסבא דבר זרעיה מזדרע דעל אפי כל ארעא, וית כל אילנא דביה פירי אילנא, דבר זרעיה מזדרע: לכון יהי, למיכל. **א,ל** ולכל חית ארעא ולכל עופא דשמיא ולכל דרחיש על ארעא, דביה נפשא חיתא, ית כל ירוק עסבא, למיכל; והוה כן. **א,לא** וחזא ה' ית כל דעבד, והא תקין לחדא; והוה רמש והוה צפר, יום שתיתין. {פ}

ב,א ואשתכללו שמיא וארעא, וכל חיליהון. **ב,ב** ושיצי ה' ביומא שביעאה, עבידתיה דעבד; ונח ביומא שביעאה, מכל עבידתיה דעבד. **ב,ג** וברין ה' ית יומא שביעאה, וקדיש יתיה: ארי ביה נח מכל עבידתיה, דברא ה' למעבד. {פ}

ב,ד אילין תולדת שמיא וארעא, כד אתבריאן: ביומא, דעבד ה' אלוהים--ארעא ושמיא. **ב,ה** וכל אילני חקלא, עד לא הוו בארעא, וכל עסבא דחקלא, עד לא צמח: ארי לא אחית ה' אלוהים מטרא, על ארעא, ואנש לית, למפלח ית אדמתא. **ב,ו** ועננא, הוה סליק מן ארעא, ומשקי, ית כל אפי אדמתא. **ב,ז** וברא ה' אלוהים ית אדם, עפרא מן ארעא, ונפח באפוהי, נשמתא דחיי; והות באדם, לרוח ממללא. **ב,ח** ונצב ה' אלוהים, גינתא בעדן--מלקדמין; ואשרי תמן, ית אדם דברא. **ב,ט** ואצמח ה' אלוהים, מן ארעא, כל אילן דמרגג למחזי, וטב למיכל--ואילן חייא, במציעות גינתא, ואילן, דאכלי פירוהי חכמין בין טב לביש. **ב,י** ונהרא הוה נפיק מעדן, לאשקאה ית גינתא; ומתמן, מתפרש, והוי, לארבעא רישי נהרין. **ב,יא** שום חד, פישון--הוא דמקיף, ית כל ארע חוויילא, דתמן, דהבא. **ב,יב** ודהבא דארעא ההיא, טב; תמן בדולחא, ואבני בורלא. **ב,יג** ושום נהרא תניינא, גיחון--הוא דמקיף, ית כל ארע כוש. **ב,יד** ושום נהרא תליתאה דגלת, הוא דמהליך למדנחא דאתור; ונהרא רביעאה, הוא פרת. **ב,טו** ודבר ה' אלוהים, ית אדם; ואשרייה בגינתא דעדן, למפלחה ולמיטרה. **ב,טז** ופקיד ה' אלוהים, על אדם למימר: מכול אילן גינתא, מיכל תיכול. **ב,יז** ומאילן, דאכלי פירוהי חכמין בין טב לביש--לא תיכול, מיניה: ארי, ביומא דתיכול מיניה--ממת תמות. **ב,יח** ואמר ה' אלוהים, לא תקין דיהי אדם בלחודוהי; אעביד ליה סמך, כקבליה. **ב,יט** וברא ה' אלוהים מן ארעא, כל חית ברא וית כל עופא

דשמיא, ואייתי לוות אדם, למחזי מא יקרי ליה; וכל דהוה קרי ליה אדם נפשא חיתא, הוא שמיא. **בכ**, וקרא אדם שמהן, לכל בעירא ולעופא דשמיא, ולכול, חית ברא; ולאדם, לא אשכח סמך קבליה. **בכא** ורמא ה' אלוהים שינתא על אדם, ודמוך; ונסיב, חדא מעלעוהי, ומלי בסרא, תחותה. **בכב** ובנא ה' אלוהים ית עלעא דנסיב מן אדם, לאיתתא; ואייתי, לוות אדם. **בכג** ואמר, אדם, הדא זמנא גרמא מגרמי, ובסרא מבסרי; לדא יתקרי איתתא, ארי מבעלה נסיבא דא. **בכד** על כן, ישבוק גבר, בית משכבי אבוהי, ואימיה; וידבוק באיתתיה, ויהון לבסרא חד. **בכה** והוון תרוויהון ערטילאין, אדם ואיתתיה; ולא, מתכלמין. **גא**, וחויא, הוה חכים, מכל חית ברא, דעבד ה' אלוהים; ואמר, לאיתתא, בקושטא ארי אמר ה', לא תיכלון מכול אילן גינתא. **גב**, ואמרת איתתא, לחויא: מפירי אילן גינתא, ניכול. **גג**, ומפירי אילנא, דבמציעות גינתא--אמר ה' לא תיכלון מיניה, ולא תקרבון ביה: דלמא תמותון. **גד**, ואמר חויא, לאיתתא: לא ממת, תמותון. **גה**, ארי, גלי קודם ה', ארי ביומא דתיכלון מיניה, ויתפתחן עיניכון; ותהון, כרברבין, חכמין, בין טב לביש. **גו**, וחזת איתתא ארי טב אילנא למיכל וארי אסו הוא לעיינין, ומרגג אילנא לאסתכלא ביה, ונסיבת מאיביה, ואכלת; ויהבת אף לבעלה עימה, ואכל. **גז**, ואתפתחא, עיני תרוויהון, וידעו, ארי ערטילאין אינון; וחטיטו להון טרפי תינין, ועבדו להון זרזין. **גח**, ושמעו ית קל מימרא דה' אלוהים, מהליך בגינתא--למנח יומא; ואיטמר אדם ואיתתיה, מן קודם ה' אלוהים, בגו, אילן גינתא. **גט**, וקרא ה' אלוהים, לאדם; ואמר ליה, אן את. **גי**, ואמר, ית קל מימרך שמעית בגינתא; ודחילית ארי ערטילאי אנא, ואיטמרית. **גיא**, ואמר--מן חווי לך, ארי ערטילאי את; המן אילנא, דפקידתך בדיל דלא למיכל מיניה--אכלתא. **גיב**, ואמר, אדם: איתתא דיהבת עימי, היא יהבת לי מן אילנא ואכלית. **גיד**, ואמר ה' אלוהים לאיתתא, מא דא עבדת; ואמרת, איתתא, חויא אטעייני, ואכלית. **גיד**, ואמר ה' אלוהים לחויא, ארי עבדת דא, ליט את מכל בעירא, ומכול חית ברא; על מעך תיזיל, ועפרא תיכול כל יומי חייך. **גטו** ודבבו אשווי, בינך ובין איתתא, ובין בנך, ובין בנהא: הוא יהי דכיר מא דעבדת ליה מלקדמין, ואת תהי נטר ליה לסופא. {ס}

גטז, לאיתתא אמר, אסגאה אסגי צערכי ועידוייכי--בצער, תלידין בנין; ולוות בעליך, תהי תיאובתיך, והוא, ישלוט בך. {ס}

גיז ולאדם אמר, ארי קבילתא למימר איתתך, ואכלת מן אילנא, דפקידתך למימר לא תיכול מיניה--ליטא ארעא, בדילך, בעמל תיכלינה, כול יומי חייך. **גיא**, וכובין ואטדין, תצמח לך; ותיכול, ית עסבא דחקלא. **גיא**, בזיעתא דאפך, תיכול לחמא, עד דתיתתב לארעא, דמינה אתבריתא: ארי עפרא את, ולעפרא תתוב. **גכ**, וקרא אדם שום איתתיה, חווה: ארי היא הות אימא, דכל בני אנשא. **גכא** ועבד ה' אלוהים לאדם ולאיתתיה, לבושין דיקר על משך בסרהון--ואלבישיון. {פ}

גכב ואמר ה' אלוהים, הא אדם הוה יחידיי בעלמא מיניה, למידע, טב וביש; וכען דלמא יושיט ידיה, וייסב אף מאילן חייא, וייכול, ויחי לעלם. **גכג**, ושלחיה ה' אלוהים, מגינתא דעדן--למפלח, בארעא, דאתברי, מתמן. **גכד** ותרין, ית אדם; ואשרי מלקדמין לגינתא דעדן ית כרוביא, וית שגן חרבא דמתהפכא, למיטר, ית אורח אילן חייא. {ס}

דא ואדם, ידע ית חווה איתתיה; ועדיאת, וילידת ית קין, ואמרת, קניתי גוברא מן קודם ה'. **דב**, ואוסיפת למילד, ית אחוהי ית הבל; והוה הבל, רעי ענא, וקין, הוה פלח בארעא. **דג**, והוה, מסוף יומין; ואייתי קין מאיבא דארעא, קורבנא-קודם ה'. **דד**, והבל אייתי אף הוא מבכירי עניה, ומשמיניהון; והות רעווא קודם ה', בהבל ובקורבניה. **דה**, ובקין ובקורבניה, לא הות רעווא; ותקיף לקין לחדא, ואתכבישו אפוהי. **דו**, ואמר ה', לקין: למא תקיף לך, ולמא אתכבישו אפך. **דז**, הלא אים תוטיב עובדך, ישתביק לך, ואם לא תוטיב עובדך, ליום דינא חטאך נטיר; עתיד לאתפרעא מינך, אם לא תתוב, ואם תתוב, ישתביק לך. **דח**, ואמר קין, להבל אחוהי; והוה במהויהון בחקלא, וקם קין בהבל אחוהי וקטליה. **דט**, ואמר ה' לקין, אן הבל אחוך; ואמר לא ידענא, הנטר אחי אנא. **די**, ואמר, מא עבדתא; קל דם זרעיין דעתידין למיפק מן אחוך, קבלן קודמיי מן ארעא. **דיא** וכען, ליט את, מן ארעא דפתחת ית פומה, וקבילת ית דמא דאחוך מן ירך. **דיב**, ארי תפלח בארעא, לא תוסיף למיתן חילה לך; מטולטל וגלי, תהי בארעא. **דיג**, ואמר קין, קודם ה': סגי חובי, מלמשבק. **דיד**, הא תריכתא יתי יומא דין, מעל אפי ארעא, ומן קודמך, לית אפשר לאיטמרא; ואיהי מטולטל וגלי, בארעא, ויהי כל דישכחיני, יקטליני. **דטו**, ואמר ליה ה', לכין כל קטוליא קין, לשבעא דרין, יתפרע מיניה; ושווי ה' לקין אתא, בדיל דלא למקטל יתיה כל דישכחיניה. **דטז** ונפק קין, מן קודם ה'; ויתיב בארע גלי ומטולטל דהות עבידא עלוהי, מלקדמין כגינתא דעדן. **דזיז** וידע קין ית איתתיה, ועדיאת וילידת ית חנוך; והוה, בני קרתא, וקרא שמה דקרתא, כשום בריה חנוך. **דיח**, ואתייליד לחנוך, ית עירד, ועירד, אוליד ית מחויאל; ומחויאל, אוליד ית מתושאל, ומתושאל, אוליד ית למך. **דיט** ונסיב ליה למך, תרתין נשין: שום חדא עדה, ושום תנייתא צילה. **דכ**, וילידת עדה, ית יבל: הוא הוה--ריבהון, דיתבי משכנין ומרי בעיר. **דכא** ושום אחוהי, יובל: הוא הוה--ריבהון, דכל דמנגן על פום נבלא ידעי זמר כינרא ואבובא. **דכב** וצילה אף היא, ילידת ית תובל קין--הוא הוה ריבהון, דכל ידיעי עבידת נחשא וברזלא; ואחתיה דתובל קין, נעמה. **דכג**, ואמר למך לנשוהי, עדה וצילה שמעא קלי--נשי למך, אציאת למימרי: לא גוברא קטילית דבדיליה אנא סביל חובין לממת, ואף לא עולימא חבילית דבדיליה ישתיצי זרעי. **דכד**, ארי שבעא דרין, איתליאו לקין; הלא ללמך בריה, שבעין ושבעא. **דכה** וידע אדם עוד, ית איתתיה, וילידת בר, וקרת ית

שמה שנת: ארי אמרת יהב לי ה', בר אוחרן--חלף הבל, דקטליה קין. ד,כו ולשת אף הוא אתייליד בר, וקרא ית שמה
אנוש; בכין ביומוהי חלו בני אנשא, מלצלאל בשמא דה'. {ס}

ה,א דין ספר, תולדת אדם: ביומא, דברא ה' אדם, בדמות אלוהים, עבד יתיה. ה,ב דכר ונוקבא, בראנון; וברין יתהון,
וקרא ית שומהון אדם, ביומא, דאתבריא. ה,ג וחיא אדם, מאה ותלתין שנין, ואוליד בדמותיה, דדמי ליה; וקרא ית
שמה, שנת. ה,ד והווי יומי אדם, בתר דאוליד ית שנת, תמני מאה, שנין; ואוליד בנין, ובנן. ה,ה והווי כל יומי אדם,
דחיא, תשע מאה ותלתין, שנין; ומית. {ס}

ה,ו וחיא שנת, מאה וחמיש שנין; ואוליד, ית אנוש. ה,ז וחיא שנת, בתר דאוליד ית אנוש, תמני מאה ושבע, שנין; ואוליד
בנין, ובנן. ה,ח והווי, כל יומי שנת, תשע מאה ותרעתא עסרי, שנין; ומית. {ס}

ה,ט וחיא אנוש, תשעין שנין; ואוליד, ית קינן. ה,י וחיא אנוש, בתר דאוליד ית קינן, תמני מאה וחמיש עסרי, שנין;
ואוליד בנין, ובנן. ה,יא והווי, כל יומי אנוש, תשע מאה וחמיש, שנין; ומית. {ס}

ה,יב וחיא קינן, שבעין שנין; ואוליד, ית מהללאל. ה,יג וחיא קינן, בתר דאוליד ית מהללאל, תמני מאה וארבעין, שנין;
ואוליד בנין, ובנן. ה,יד והווי, כל יומי קינן, תשע מאה ועסר, שנין; ומית. {ס}

ה,טו וחיא מהללאל, שיתין וחמיש שנין; ואוליד, ית ירד. ה,טז וחיא מהללאל, בתר דאוליד ית ירד, תמני מאה ותלתין,
שנין; ואוליד בנין, ובנן. ה,יז והווי, כל יומי מהללאל, תמני מאה ותשעין וחמיש, שנין; ומית. {ס}

ה,יח וחיא ירד, מאה ושיתין ותרתי שנין; ואוליד, ית חנוך. ה,יט וחיא ירד, בתר דאוליד ית חנוך, תמני מאה, שנין;
ואוליד בנין, ובנן. ה,כ והווי, כל יומי ירד, תשע מאה ושיתין ותרתי, שנין; ומית. {ס}

ה,כא וחיא חנוך, שיתין וחמיש שנין; ואוליד, ית מתושלח. ה,כב והליך חנוך בדחלתא דה', בתר דאוליד ית מתושלח,
תלת מאה, שנין; ואוליד בנין, ובנן. ה,כג והווי, כל יומי חנוך, תלת מאה ושיתין וחמיש, שנין. ה,כד והליך חנוך,
בדחלתא דה'; ולייתוהי, ארי אמית יתיה ה'. {ס}

ה,כה וחיא מתושלח, מאה ותמנן ושבע שנין; ואוליד, ית למך. ה,כו וחיא מתושלח, בתר דאוליד ית למך, שבע מאה
ותמנן ותרתי, שנין; ואוליד בנין, ובנן. ה,כז והווי, כל יומי מתושלח, תשע מאה ושיתין ותשע, שנין; ומית. {ס}

ה,כח וחיא למך, מאה ותמנן ותרתי שנין; ואוליד, בר. ה,כט וקרא ית שמה נוח, למימר: דין ינחמיננא מעובדנא,
ומליאות ידנא, מן ארעא, דלטה ה'. ה,ל וחיא למך, בתר דאוליד ית נוח, חמיש מאה ותשעין וחמיש, שנין; ואוליד בנין,
ובנן. ה,לא והווי, כל יומי למך, שבע מאה ושבעין ושבע, שנין; ומית. {ס}

ה,לב והווי נוח, בר חמיש מאה שנין; ואוליד נוח, ית שם ית חם וית יפת. ו,א והווי כד שריאו בני אנשא, למסגי על אפי
ארעא; ובנתא, אתיילידא להון. ו,ב וחזו בני רברביא ית בנת אנשא, ארי שפירן אינין; ונסיבו להון נשין, מכול
דאתרעאו. ו,ג ואמר ה', לא יתקיים דרא בישא הדין קודמיי לעלם, בדיל דאינון בסרא, ועובדיהון בישין; ארכא יהיב
להון, מאה ועסרי שנין אם יתובון. ו,ד גיבריא הווי בארעא, ביומא האינון, ואף בתר כן דעלין בני רברביא לוות בנת
אנשא, וילדן להון: אינון גיבריא דמעלמא, אנשין דשמא. {פ}

ו,ה וחזא ה', ארי סגיאת בישת אנשא בארעא, וכל יצרא מחשבת ליביה, לחוד ביש כל יומא. ו,ו ותב ה' במימריה, ארי
עבד ית אנשא בארעא; ואמר במימריה, למתבר תוקפהון כרעותיה. ו,ז ואמר ה', אמחי ית אנשא דבריתי מעל אפי
ארעא, מאנשא עד בעירא, עד רחשא ועד עופא דשמיא: ארי תבית במימרי, ארי עבדינון. ו,ח ונוח, אשכח רחמין
קודם ה'. {פ}

ו,ט אילין, תולדת נוח--נוח גבר זכאי שלים הווי, בדרוהי: בדחלתא דה', הליך נוח. ו,י ואוליד נוח, תלתא בנין--ית שם,
ית חם וית יפת. ו,יא ואתחבלת ארעא, קודם ה'; ואתמליאת ארעא, חטופין. ו,יב וחזא ה' ית ארעא, והא אתחבלת:
ארי חבילו כל בסרא אנש אורחיה, על ארעא. {ס}

ו,יג ואמר ה' לנוח, קיצא דכל בסרא על לקדמיי--ארי אתמליאת ארעא חטופין, מן קודם עובדיהון בישא; והאנא
מחבילהון, עם ארעא. ו,יד עביד לך תיבתא דאעין דקדרוס, מדורין תעביד ית תיבתא; ותחפי יתה מגיו ומברא,
בכופרא. ו,טו ודין, דתעביד יתה: תלת מאה אמינן, אורכא דתיבתא, חמשין אמינן פותיה, ותלתין אמינן רומה. ו,טז

ניהור תעביד לתיבתא, ולאמתא תשכללינה מלעילא, ותרעא דתיבתא, בסטרה תשווי; מדורין ארעאין תניינין ותליתאין, תעבדינה. ו,יז ואנא, האנא מיתי ית טופנא מיא על ארעא, לחבלא כל בסרא דביה רוחא דחיי, מתחות שמיא: כל דבארעא, ימות. ו,יח ואקים ית קיימי, עימך; ותיעול, לתיבתא--את, ובנך ואיתתך ונשי בנך עימך. ו,יט ומכל דחי מכל בסרא תרין מכולא, תעיל לתיבתא--לקיימא עימך: דכר ונוקבא, יהון. ו,כ מעופא לזנוהי, ומן בעירא לזנה, מכול רחשא דארעא, לזנוהי--תרין מכולא ייעלון לוותך, לקיימא. ו,כא ואת סב לך, מכל מיכל דמתאכיל, ותכנוש, לוותך; ויהי לך ולהון, למיכל. ו,כב ועבד, נוח: ככול דפקיד יתיה, ה'--כן עבד. ז,א ואמר ה' לנוח, עול את וכל אנש ביתך לתיבתא: ארי יתך חזיתי זכאי קודמיי, בדרא הדין. ז,ב מכול בעירא דכיא, תיסב לך שבעא שבעא--דכר ונוקבא; ומן בעירא דלייתהא דכיא, תרין--דכר ונוקבא. ז,ג אף מעופא דשמיא שבעא שבעא, דכר ונוקבא, לקיימא זרעא, על אפי כל ארעא. ז,ד ארי לזמן יומין עוד שבעא, אנא מחית מטרא על ארעא, ארבעין ימין, וארבעין לילון; ואמחי, ית כל יקומא דעבדית, מעל, אפי ארעא. ז,ה ועבד, נוח, ככול דפקידה, ה'. ז,ו ונוח, בר שית מאה שנין; וטופנא הוה, מיא על ארעא. ז,ז ועל נוח, ובנוהי ואיתתיה ונשי בנוהי עימיה--לתיבתא: מן קודם, מי טופנא. ז,ח מן בעירא, דכיא, ומן בעירא, דלייתהא דכיא; ומן עופא--וכול, דרחיש על ארעא. ז,ט תרין תרין עלו עם נוח, לתיבתא--דכר ונוקבא: כמה דפקיד ה', ית נוח. ז,י והוה, לזמן שבעא יומין; ומי טופנא, הוה על ארעא. ז,יא בשנת שית מאה שנין, לחיי נוח, בירחא תניינא, בשבעת עסרא יומא לירחא--ביומא הדין, אתבזעו כל מבועי תהום רבא, וכווי דשמיא, אתפתחא. ז,יב והוה מטרא, נחית על ארעא, ארבעין ימין, וארבעין לילון. ז,יג בכרן יומא הדין על נוח, ושם וחס ויפת בני נוח; ואיתת נוח, ותלת נשי בנוהי עימהון--לתיבתא. ז,יד אינון וכל חיתא לזנה, וכל בעירא לזנה, וכל רחשא דרחיש על ארעא, לזנוהי; וכל עופא לזנוהי, כול ציפר כל דפרח. ז,טו ועלו עם נוח, לתיבתא, תרין תרין מכל בסרא, דביה רוחא דחיי. ז,טז ועליא, דכר ונוקבא מכל בסרא עלו, כמה דפקיד יתיה, ה'; ואגין ה' במימריה, עלוהי. ז,יז והוה טופנא ארבעין יומין, על ארעא; וסגיאן מיא, ונטלו ית תיבתא, ואיתרמת, מעל ארעא. ז,יח ותקיפו מיא וסגיאן לחדא, על ארעא; ומהלכא תיבתא, על אפי מיא. ז,יט ומיא, תקיפו לחדא לחדא--על ארעא; ואתחפאו, כל טוריא רמיא, דתחות, כל שמיא. ז,כ חמיש עסרי אמין מלעילא, תקיפו מיא; ואתחפאו, טוריא. ז,כא ומית כל בסרא דרחיש על ארעא, בעופא ובבעירא ובחיתא, ובכל רחשא, דרחיש על ארעא--וכול, אנשא. ז,כב כול דנשמת רוח חייך באפוהי, מכול דביבשתא--מיתו. ז,כג ומחא ית כל יקומא דעל אפי ארעא, מאנשא עד בעירא עד רחשא ועד עופא דשמיא, ואתחפאו, מן ארעא; ואשתאר ברם נוח ודעימיה, בתיבתא. ז,כד ותקיפו מיא, על ארעא, מאה וחמשין, יומין. ז,כה ודכיר ה', ית נוח, וית כל חיתא וית כל בעירא, דעימיה בתיבתא; ואעבר ה' רוחא על ארעא, ונחו מיא. ז,כז ואסתכרו מבועי תהומא, וכווי דשמיא; ואתכלי מטרא, מן שמיא. ז,כח ותבו מיא מעל ארעא, אזלין ותייבין; וחסרו מיא--מסוף, מאה וחמשין יומין. ז,כט ונחת תיבתא בירחא שביעאה, בשבעת עסרא יומא לירחא, על, טורי קרדו. ז,ל ומיא, הוה אזלין וחסרין, עד, ירחא עסיראה; בעסיראה בחד לירחא, איתחזאו רישי טוריא. ז,מ והוה, מסוף ארבעין יומין; ופתח נוח, ית כוות תיבתא דעבד. ז,מא ושלח, ית עורבא; ונפק מיפק ותאיב, עד דיבישו מיא מעל ארעא. ז,מב ושלח ית יונה, מלוותיה--למחזי אם קלו מיא, מעל אפי ארעא. ז,מג ולא אשכחת יונה מנח לפרסת רגלה, ותבת לוותיה לתיבתא--ארי מיא, על אפי כל ארעא; ואושיט ידיה ונסבה, ואעיל יתה לוותיה לתיבתא. ז,מד ואוריק עוד, שבעא יומין אוחרנין; ואוסיף שלח ית יונה, מן תיבתא. ז,מה ואתת לוותיה יונה לעידן רמשא, והא טרף זיתא תביר מחת בפומה; וידע נוח, ארי קלו מיא מעל ארעא. ז,מז ואוריק עוד, שבעא יומין אוחרנין; ושלח, ית יונה, ולא אוסיפת למתב לוותיה, עוד. ז,מח והוה בשית מאה וחדא שנין, בקדמאה בחד לירחא, נגובו מיא, מעל ארעא; ואעדי נוח, ית חופאה דתיבתא, וחזא, והא נגובו אפי ארעא. ז,מט ובירחא, תניינא, בעסרין ושבעא יומין, לירחא--יבישת, ארעא. {ס}

ח,טו ומליל ה', עם נוח למימר. ח,טז פוק, מן תיבתא--את, ואיתתך ובנך ונשי בנך עימך. ח,יז כל חיתא דעימך מכל בסרא, בעופא ובבעירא ובכל רחשא דרחיש על ארעא--אפיק עימך; ויתיילדון בארעא, וייפשו ויסגון על ארעא. ח,יח ונפק נוח; ובנוהי ואיתתיה ונשי בנוהי, עימיה. ח,יט כל חיתא, כל רחשא וכל עופא, כול, דרחיש על ארעא--לזרעייתהון, נפקו מן תיבתא. ח,כ ובנא נוח מדבחא, קודם ה'; ונסיב מכול בעירא דכיא, ומכול עופא דכי, ואסיק עלוון, על מדבחא. ח,כא וקביל ה' ברעווא, ית קורבניה, ואמר ה' במימריה לא אוסיף למלט עוד ית ארעא בדיל חובי אנשא, ארי יצרא ליבא דאנשא ביש מזעוריה; ולא אוסיף עוד לממחי ית כל דחי, כמה דעבדית. ח,כב עוד, כל יומי ארעא: זרועא וחדאדא וקורא וחומא וקישא וסתווא, ויימם ולייל--לא יבטלון. ח,כג ובריק ה', ית נוח וית בנוהי; ואמר להון פושו וסגו, ומלו ית ארעא. ח,כד ודחלתכון ואימתכון, תהי, על כל חית ארעא, ועל כל עופא דשמיא; בכול דתרחיש ארעא ובכל נוני ימא, בידכון מסירין. ח,כה כל רחשא דהוא חי, לכון יהי למיכל: כירוק עסבא, יהבית לכון ית כולא. ח,כז ברם בסרא, בנפשיה דמיה לא תיכלון. ח,כח וברם ית דמכון לנפשיתכון אתבע, מיד כל חיתא אתבעיניה; ומיד אנשא, מיד גבר דיישוד ית דמא דאחוריה--אתבע, ית נפשא דאנשא. ח,כט דיישוד דמא דאנשא, בסהדין על מימר דיינא דמיה יתאשד: ארי בצלם אלוהים, עבד ית אנשא. ח,ל ואתון, פושו וסגו; אתיילדו בארעא, וסגו בה. {ס}

ט,ח ואמר ה' לנוח, ולבנוהי עימיה למימר. ט,ט ואנא, האנא מקים ית קיימי עימכון, ועם בניכון, בתריכון. ט,י ועם כל נפשא חיתא דעימכון, בעופא ובבעירא ובכל חית ארעא עימכון; מכול נפקי תיבתא, לכול חית ארעא. ט,יא ואקים ית קיימי עימכון, ולא ישתצי כל בסרא עוד ממי טופנא; ולא יהי עוד טופנא, לחבלא ארעא. ט,יב ואמר ה', דא את קיים

דאנא יחייב בין מימרי וביניכון, ובין כל נפשא חיתא, דעימכון--לדרי, עלמא. **ט, יג** ית קשתי, יהבית בעננא; ותהי לאת קיים, בין מימרי ובין ארעא. **ט, יד** ויהי, בעננותי עננא על ארעא, ותיתחזי קשתא, בעננא. **ט, טו** ודכירנא ית קיימי, דבין מימרי וביניכון, ובין כל נפשא חיתא, בכל בסרא; ולא יהי עוד מיא לטופנא, לחבלא כל בסרא. **ט, טז** ותהי קשתא, בעננא; ואחזינה, לדוכרן קיים עלם, בין מימרא דה', ובין כל נפשא חיתא בכל בסרא דעל ארעא. **ט, יז** ואמר ה', לנוח: דא את קיים, דאקיימת, בין מימרי, ובין כל בסרא דעל ארעא. {פ}

ט, יח והווי בני נוח, דנפקו מן תיבתא--שם, וחם ויפת; וחם, הוא אבוהי דכנען. **ט, יט** תלתא אילין, בני נוח; ומאילין, אתבדרו בכל ארעא. **ט, כ** ושרי נוח, גבר פלח בארעא; ונצב, כרמא. **ט, כא** ושתי מן חמרא, ורווי; ואתגלי, בגו משכניה. **ט, כב** וחזא, חם אבוהי דכנען, ית, ערייתא דאבוהי; וחזוי לתרין אחוהי, בשוקא. **ט, כג** ונסיב שם ויפת ית כסותא, ושוויאו על כתף תרווייהון, ואזלו מחזרין, וכסיו ית ערייתא דאבוהון; ואפיהון, מחזרין, וערייתא דאבוהון, לא חזו. **ט, כד** ואיתער נוח, מחמריה; וידע, ית דעבד ליה בריה זעירא. **ט, כה** ואמר, ליט כנען: עבד פלח, יהי לאחוהי. **ט, כו** ואמר, בריך ה' אלהיה דשם; ויהי כנען, עבדא להון. **ט, כז** יפתי ה' ליפת, וישרי שכינתיה במשכני שם; ויהי כנען, עבדא להון. **ט, כח** וחזא נוח, בתר טופנא, תלת מאה וחמשין, שנין. **ט, כט** והווי, כל יומי נוח, תשע מאה וחמשין, שנין; ומית. {פ}

י, א ואילין תולדת בני נוח, שם חם ויפת; ואתיילידו להון בנין, בתר טופנא. **י, ב** בני יפת--גומר ומגוג, ומדיי ויוון ותובל; ומשך, ותירס. **י, ג** ובני, גומר--אשכנז וריפת, ותוגרמה. **י, ד** ובני יוון, אלישה ותרשיש, כיתים, ודודנים. **י, ה** מאילין אתפרשו נגוות עממיא, בארעתהון, גבר, ללישניה--לזרעייתיהון, בעממיהון. **י, ו** ובני, חם--כוש ומצריים, ופוט וכנען. **י, ז** ובני כוש--סבא וחווילה, וסבתא ורעמה וסבתא; ובני רעמה, שבא ודדן. **י, ח** וכוש, אוליד ית נמרוד; הוא שרי, למהוי גיבר בארעא. **י, ט** הוא הוה גיבר תקיף, קודם ה'; על כן, יתאמר, כנמרוד גיבר תקיף, קודם ה'. **י, י** והות ריש מלכותיה בבל, וארך ואכד וכלנה, בארעא, דבבל. **י, יא** מן ארעא ההיא, נפק אתוראה; ובנא, ית נינוה, וית רחובות קרתא, וית כלח. **י, יב** וית רסן, בין נינוה ובין כלח--היא, קרתא רבתא. **י, יג** ומצריים אוליד ית לודאי וית ענמאי, וית להבאי--וית נפתוחאי. **י, יד** וית פתרוסאי וית כסלוחאי, דנפקו מתמן פלשתאי--וית קפוטקאי. {ס}

י, טו וכנען, אוליד ית צידון בוכריה--וית חת. **י, טז** וית יבוסאי, וית אמוראי, וית, גרגישאי. **י, יז** וית חיוואי וית ערקאי, וית אנתוסאי. **י, יח** וית ארוודאי וית צמראי, וית חמתאי; ובתר כן אתבדרו, זרעיית כנענאי. **י, יט** והוה תחום כנענאה, מצידון--מטי לגרר, עד עזה: מטי לסדום ועמורה, ואדמה וצבויים--עד לשע. **י, כ** אילין בני חם, לזרעייתיהון ללישנהון, בארעתהון, בעממיהון. {ס}

י, כא ולשם אתייליד, אף הוא: אבוהון, דכל בני עבר--אחוהי, דיפת רבא. **י, כב** בני שם, עילם ואשור, וארפכשד, ולוד וארם. **י, כג** ובני, ארם--עוץ וחול, וגתר ומש. **י, כד** וארפכשד, אוליד ית שלח; ושלח, אוליד ית עבר. **י, כה** ולעבר אתיילידו, תרין בנין: שום חד פלג, ארי בימוהי אתפלגית ארעא, ושום אחוהי, יוקטן. **י, כו** ויוקטן אוליד, ית אלמודד וית שלף, וית חצרמוות, וית ירח. **י, כז** וית הדורם וית אוזל, וית דקלה. **י, כח** וית עובל וית אבימאל, וית שבא. **י, כט** וית אופיר וית חווילה, וית יובב; כל אילין, בני יוקטן. **י, ל** והוה מותבהון, ממישא, מטי לספר, טור מדנחא. **י, לא** אילין בני שם, לזרעייתיהון ללישנהון, בארעתהון, לעממיהון. **י, לב** אילין זרעיית בני נוח לתולדתהון, בעממיהון; ומאילין אתפרשו עממיא, בארעא--בתר טופנא. {פ}

יא, א והוה כל ארעא, לישן חד, וממלל, חד. **יא, ב** והוה, במיטלהון בקדמיתא; ואשכחו בקעתא בארעא דבבל, ויתיבו תמן. **יא, ג** ואמרו גבר לחבריה, הבו נרמי לבנין, ונוקדיננו, כנורא; והות להון לבינתא, לאבנא, וחימרא, הוה להון לשייע. **יא, ד** ואמרו הבו נבני לנא קרתא, ומגדלא ורישיה מטי עד צית שמיא, ונעביד לנא, שום: דלמא נתבדר, על אפי כל ארעא. **יא, ה** ואתגלי ה', לאתפרעא על עובד קרתא ומגדלא, דבנו, בני אנשא. **יא, ו** ואמר ה', הא עמא חד ולישן חד לכולהון, ודין, דשריאו למעבד; וכען לא יתמנע מינהון, כול דחשיבו למעבד. **יא, ז** הבו, נתגלי, ונבלביל תמן, לישנהון--דלא ישמעון, אנש לישן חבריה. **יא, ח** ובדר ה' יתהון מתמן, על אפי כל ארעא; ואתמנעו, מלמבני קרתא. **יא, ט** על כן קרא שמה, בבל, ארי תמן בלבל ה'; לישן כל ארעא; ומתמן בדרינון ה', על אפי כל ארעא. {פ}

יא, י אילין, תולדת שם--שם בר מאה שנין, ואוליד ית ארפכשד: תרתין שנין, בתר טופנא. **יא, יא** וחזא שם, בתר דאוליד ית ארפכשד, חמיש מאה, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, יב וארפכשד חזא, תלתין וחמיש שנין; ואוליד, ית שלח. **יא, יג** וחזא ארפכשד, בתר דאוליד ית שלח, ארבע מאה ותלת, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, יד ושלח חיא, תלתין שנין; ואוליד, ית עבר. **יא, טו** וחיא שלח, בתר דאוליד ית עבר, ארבע מאה ותלת, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, טז וחיא עבר, תלתין וארבע שנין; ואוליד, ית פלג. **יא, יז** וחיא עבר, בתר דאוליד ית פלג, ארבע מאה ותלתין, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, יח וחיא פלג, תלתין שנין; ואוליד, ית רעו. **יא, יט** וחיא פלג, בתר דאוליד ית רעו, מאתן ותשע, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, כ וחיא רעו, תלתין ותרתין שנין; ואוליד, ית שרוג. **יא, כא** וחיא רעו, בתר דאוליד ית שרוג, מאתן ושבע, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, כב וחיא שרוג, תלתין שנין; ואוליד, ית נחור. **יא, כג** וחיא שרוג, בתר דאוליד ית נחור--מאתן שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, כד וחיא נחור, עשרין ותשע שנין; ואוליד, ית תרח. **יא, כה** וחיא נחור, בתר דאוליד ית תרח, מאה ותשע עשרי, שנין; ואוליד בנין, ובנן. {ס}

יא, כו וחיא תרח, שבעין שנין; ואוליד, ית אברם, ית נחור, וית הרן. **יא, כז** ואילין, תולדת תרח--תרעא אוליד ית אברם, ית נחור וית הרן; והרן, אוליד ית לוט. **יא, כח** ומית הרן, על אפי תרח אבוהי, בארע ילדותיה, באור דכסדאי. **יא, כט** ונסיב אברם ונחור להון, נשין: שום איתת אברם, שריי, ושום איתת נחור מלכה, בת הרן אבוהא דמלכה ואבוהא דיסכה. **יא, ל** והות שריי, עקרא: לית לה, ולד. **יא, לא** ודבר תרח ית אברם בריה, וית לוט בר הרן בר בריה, וית שריי כלתיה, איתת אברם בריה; ונפקו עימהון מאור דכסדאי, למיזל לארעא דכנען, ואתו עד חרן, ויתיבו תמן. **יא, לב** והווי יומי תרח, מאתן וחמיש שנין; ומית תרח, בחרן. {פ}

יב, א ואמר ה' לאברם, איזיל לך מארעך ומילדותך ומבית אבך, לארעא, דאחזינך. **יב, ב** ואעבדינך, לעם סגי, ואברכינך, וארבי שמך; ותהי, מברך. **יב, ג** ואברך, מברך, ומלטטך, אלוט; ויתברכון בדילך, כול זרעיית ארעא. **יב, ד** ואזל אברם, כמא דמליל עימיה ה', ואזל עימיה, לוט; ואברם, בר שבעין וחמיש שנין, במיפקיה, מחרן. **יב, ה** ודבר אברם ית שריי איתתיה וית לוט בר אחוהי, וית כל קניינהון דקנו, וית נפשטא, דשעבידו לאורייתא בחרן; ונפקו, למיזל לארעא דכנען, ואתו, לארעא דכנען. **יב, ו** ועבר אברם, בארעא, עד אתר שכם, עד מישר מורה; וכנענאה, בכין בארעא. **יב, ז** ואתגלי ה', לאברם, ואמר, לבנך אתין ית ארעא הדא; ובנא תמן מדבחא, קודם ה' דאתגלי ליה. **יב, ח** ואסתלק מתמן לטורא, ממדנח לבית אל--ופרסיה למשכניה; בית אל ממערבא, ועיי ממדנחא, ובנא תמן מדבחא קודם ה', וצלי בשמא דה'. **יב, ט** ונטל אברם, אזיל ונטיל לדרומא. {פ}

יב, י והוה כפנא, בארעא; ונחת אברם למצריים לאיתותבא תמן, ארי תקיף כפנא בארעא. **יב, יא** והוה, כד קריב למיעל למצריים; ואמר, לשריי איתתיה, הא כען ידענא, ארי איתתא שפירת חיזו את. **יב, יב** ויהי, ארי יחזון יתיך מצראי, ויימרון, איתתיה דא; ויקטלון יתי, ויתך יקיימון. **יב, יג** אימרי כען, דאחת את--בדיל דייטב לי בדילך, ותתקיים נפשי בפתגמכי. **יב, יד** והוה, כד על אברם למצריים; וחזו מצראי ית איתתא, ארי שפירא היא לחדא. **יב, טו** וחזו יתה רברבי פרעה, ושבחו יתה לפרעה; ואידברת איתתא, לבית פרעה. **יב, טז** ולאברם אוטיב, בדילה; והווי ליה ען ותורין, וחמרין, ועבדין ואמהן, ואתנן וגמלין. **יב, יז** ואייתי ה' על פרעה מכתשין רברבין, ועל אנש ביתיה, על עיסק שריי, איתת אברם. **יב, יח** וקרא פרעה, לאברם, ואמר, מא דא עבדת לי; למא לא חווית לי, ארי איתתך היא. **יב, יט** למא אמרת אחת היא, ודברית יתה לי לאיתו; וכען, הא איתתך דבר ואיזיל. **יב, כ** ופקיד עלוהי פרעה, גוברין; ואלוויאו יתיה וית איתתיה, וית כל דליה. **יב, כא** וסליק אברם ממצריים הוא ואיתתיה וכל דליה, ולוט עימיה--לדרומא. **יב, כב** ואברם, תקיף לחדא, בבעירא, בכספא ובדהבא. **יב, כג** ואזל, למטלנוהי, מדרומא, ועד בית אל--עד אתרא, דפרסיה תמן משכניה בקדמיתא, בין בית אל, ובין עיי. **יב, כד** לאתר, מדבחא, דעבד תמן, בקדמיתא; וצלי תמן אברם, בשמא דה'. **יב, כה** ואף ללוט--דאזיל, עם אברם: הווי ען ותורין, ומשכנין. **יב, כו** ולא סוברת יתהון ארעא, למיתב כחדא: ארי הוה קניינהון סגי, ולא יכילו למיתב כחדא. **יב, כז** והות מצותא, בין רען בעיריה דאברם, ובין, רען בעיריה דלוט; וכנענאה, ופריזאה, בכין, יתיב בארעא. **יב, כח** ואמר אברם ללוט, לא כען תהי מצותא בינא ובינך, ובין רעוותי, ובין רעוותך: ארי גוברין אחין, אנחנא. **יב, כט** הלא כל ארעא קודמך, אתפרש כען מלוותי: אם את לציפונא אנא לדרומא, ואם את לדרומא אנא לציפונא. **יב, ל** וזקף לוט ית עיניה, וחזא ית כל מישר ירדנא, ארי כוליה, בית שקיא--קודם חבלות ה', ית סדום וית עמורה, כגינתא דה' כארעא דמצריים, מטי צוער. **יב, לא** ובחר ליה לוט, ית כל מישר ירדנא, ונטל לוט, בקדמיתא; ואתפרשו, גבר מלוות אחוהי. **יב, לב** אברם, יתיב בארעא דכנען; ולוט, יתיב בקרווי מישרא, ופרס, עד סדום. **יב, לג** ואנשי סדום, בישינ

בממונהו וחייבין בגוויתו, קודם ה', לחדא. **יג, יד** וה' אמר לאברם, בחר דאתפרש לוט מעימיה, זקוף כען עינך וחזי, מן אתרא דאת תמן--לציפונא ולדרומא, ולמדנחא ולמערבא. **יג, טו** ארי ית כל ארעא דאת חזי, לך אתנינה, ולבנך, עד עלמא. **יג, טז** ואשווי ית בנך, סגיאינ כעפרא דארעא: כמא דלית אפשר לגבר, לממני ית עפרא דארעא--אף בנך, לא יתמנו. **יג, יז** קום הליך בארעא, לאורכה ולפותיה: ארי לך, אתנינה. **יג, יח** ופרס אברם, ואתא ויטיב במישרי ממרא--דבחרון; ובנא תמן מדבחא, קודם ה'. {פ}

יד, א והוה, ביומי אמרפל מלכא דבבל, אריוך, מלכא דאלסר; כדורלעומר מלכא דעילם, ותדעל מלכא דעממי. **יד, ב** עבדו קרבא, עם ברע מלכא דסדום, עם ברשע, מלכא דעמורה; שנאב מלכא דאדמה, ושמאבר מלכא דצבויים, ומלכא דבלע, היא צוער. **יד, ג** כל אילין, אתכנשו, למישר, חקליא: הוא, אתר ימא דמלחא. **יד, ד** תרתא עסרי שנין, פלחו ית כדורלעומר; ותלת עסרי שנין, מרדו. **יד, ה** ובארבע עסרי שנין אתא כדורלעומר, ומלכיא דעימיה, ומחו ית גיבריא דבעשתרות קרניים, וית תקיפא דבהמתא; וית, אימתני, דבשווה, קריתיים. **יד, ו** וית חוראי, דבטוריא דשעיר, עד מישר פארן, דסמיך על מדברא. **יד, ז** ותבו ואתו למישר פילוג דינא, היא רקם, ומחו, ית כל חקל עמלקא--ואף, ית אמוראה, דיתב, בעין גדי. **יד, ח** ונפק מלכא דסדום ומלכא דעמורה, ומלכא דאדמה ומלכא דצבויים, ומלכא דבלע, היא צוער; וסדרו עימהון קרבא, במישר חקליא. **יד, ט** עם כדורלעומר מלכא דעילם, ותדעל מלכא דעממי, ואמרפל מלכא דבבל, ואריוך מלכא דאלסר--ארבעא מלכין, לוקביל חמשא. **יד, י** ומישר חקליא, בירן בירן מסקן חמרא, וערקו מלכא דסדום ועמורה, ונפלו תמן; ודאשתארו, לטורא ערקו. **יד, יא** ושובו ית כל קניינא דסדום ועמורה, וית כל מיכלהון--ואזלו. **יד, יב** ושובו ית לוט וית קנייניה בר אחוהי דאברם, ואזלו; והוא יתיב, בסדום. **יד, יג** ואתא, משיזבא, וחוו, לאברם עבראה; והוא שרי במישרי ממרא אמוראה, אחוהי דאשכול ואחוהי דענר, ואינון, אנש קיימיה דאברם. **יד, יד** ושמע אברם, ארי אשתבי אחוהי; וזריז ית עולימוהי ילידי ביתיה, תלת מאה ותמנת עסר, ורדף, עד דן. **יד, טו** ואתפליג עליהון ליליא הוא ועבדוהי, ומחנון; ורדפינון, עד חובה, דמציפונא, לדמשק. **יד, טז** ואתב, ית כל קניינא; ואף ית לוט אחוהי וקנייניה אתיב, ואף ית נשיא וית עמא. **יד, יז** ונפק מלכא דסדום, לקדמותיה, בחר דתב מלמחזי ית כדורלעומר, וית מלכיא דעימיה--למישר מפונא, הוא בית ריסא דמלכא. **יד, יח** ומלכי צדק מלכא דירושלם, אפיק לחים וחמר; והוא משמיש, קודם אל עילאה. **יד, יט** וברכיה, ואמר: בריך אברם לאל עילאה, דקנייניה שמיא וארעא. **יד, כ** וברוך אל עילאה, דמסר סנאך בידך; ויהב ליה חז מן עסרא, מכולא. **יד, כא** ואמר מלכא דסדום, לאברם: הב לי נפשתא, וקניינא סב לך. **יד, כב** ואמר אברם, למלכא דסדום: ארימית ידי בצלו קודם ה' אל עילאה, דקנייניה שמיא וארעא. **יד, כג** אם מחוטא ועד ערקת מסנא, ואם אסב מכל דלך; ולא תימר, אנא עתרת ית אברם. **יד, כד** בר, מדאכלו עולימא, וחולק גובריא, דאזלו עימי: ענר אשכול וממרא, אינון יקבלון חולקהון. {ס}

טו, א בחר פתגמא האילין, הוה פתגמא דה' עם אברם, בנבואה, למימר: לא תדחל אברם, מימרי תקוף לך--אגרך, סגי לחדא. **טו, ב** ואמר אברם, ה' אלוהים מא תיתין לי, ואנא, אזיל בלא ולד; ובר פרנסא הדין דבביתי, הוא דמשקאה אליעזר. **טו, ג** ואמר אברם--הא לי, לא יתבת ולד; והא בר ביתי, ירית יתי. **טו, ד** והא פתגמא דה' עימיה למימר, לא יירתינך דין: אלהין בר דתוליד, הוא יירתינך. **טו, ה** ואפיק יתיה לברא, ואמר אסתכי כען לשמיא ומני כוכביא--אם תיכול, לממני יתהון; ואמר ליה, כדין יהון בנך. **טו, ו** והימין, במימרא דה'; וחשבה ליה, לזכו. **טו, ז** ואמר, ליה: אנא ה', דאפיקתך מאור דכשדאי--למיתן לך ית ארעא דהא, למירתה. **טו, ח** ואמר: ה' אלוהים, במא אדע ארי אירתינה. **טו, ט** ואמר ליה, קריב קודמי עגלין תלתא, ועיזין תלתא, וזכרין תלתא; ושפנינא, ובר יונה. **טו, י** וקריב קודמוהי ית כל אילין, ופליג יתהון בשווי, ויהב פלגיא פילג, לוקביל חבריה; וית עופא, לא פליג. **טו, יא** ונחת עופא, על פלגיא; ואפרח יתהון, אברם. **טו, יב** והוה שמשא למיעל, ושינא נפלת על אברם; והא אימה קבל סגי, נפלת עלוהי. **טו, יג** ואמר לאברם, מידע תידע ארי דיירין יהון בנך בארע לא דילהון, ויפלחון בהון, ויענון יתהון--ארבע מאה, שנין. **טו, יד** ואף ית עמא דיפלחון בהון, דאין אנא; ובחר כן ייפקון, בקניינא סגי. **טו, טו** ואת תתכניש לוות אבהתך, בשלם: תתקבר, בסיבו טבא. **טו, טז** ודרא רביעאה, יתובון הלכא: ארי לא שלים חובא דאמוראה, עד כען. **טו, יז** והוה שמשא עלת, וקבלא הוה; והא תנור דתנן, ובעור דאישא, עדא, בין פלגיא האילין. **טו, יח** ביומא ההוא, גזר ה' עם אברם--קיים למימר: לבנך, יהבית ית ארעא דהא, מנהרא דמצריים, עד נהרא רבא נהרא פרת. **טו, יט** ית שלמאי, וית קניזאי, וית קדמונאי. **טו, כ** וית חיתאי וית פריזאי, וית גיבריא. **טו, כא** וית אמוראי, וית כנענאי, וית גרגישאי, וית יבוסאי. {ס}

טז, א ושריי איתת אברם, לא ילדית ליה; ולה אמתא מצריתא, ושמה הגר. **טז, ב** ואמרת שריי לאברם, הא כען מנעני ה' מלמילד--עול כען לוות אמת, מאים אתבני מינה; וקביל אברם, למימר שריי. **טז, ג** ודברת שריי איתת אברם, ית הגר מצריתא אמתה, מסוף עסר שנין, למיתב אברם בארעא דכנען; ויהבת יתה לאברם בעלה, ליה לאיתו. **טז, ד** ועל לוות הגר, ועדיאת; וחזת ארי עדיאת, וקלת ריבונתה בעינהא. **טז, ה** ואמרת שריי לאברם, דין לי עלך--אנא יהבית אמת ית, וחזת ארי עדיאת וקלית בעינהא; ודין ה', בינא ובינך. **טז, ו** ואמר אברם לשריי, הא אמתך בידך--עבידי לה, דתקין בעינך; ועניתה שריי, וערקת מן קודמהא. **טז, ז** ואשכחה מלאכא דה', על עינא דמיא--במדברא: על עינא, באורחא דחגרא. **טז, ח** ואמר, הגר אמתה דשריי מנן את אתיא--ולאן את אזלא; ואמרת--מן קודם שריי ריבונת, אנא ערקא. **טז, ט** ואמר לה מלאכא דה', טובי לוות ריבונתך, ואשתעבידי, תחות ידהא. **טז, י** ואמר לה מלאכא דה', אסגאה אסגי ית

בנכי, ולא יתמנון, מסגי. **טז, יא** ואמר לה מלאכא דה', הא את מעדיא ותלידין בר, ותקרן שמיא ישמעאל, ארי קביל ה' צלותיך. **טז, יב** והוא יהי, מרוד באנשא--הוא יהי צריך לכולא, ואף אנשא יהון צריכין ליה; ועל אפי כל אחוהי, ישרי. **טז, יג** וצליאת בשמא דה' דאתמלל עימה, ואמרת את הוא אלהא חזי כולא: ארי אמרת, אף אנא שריתי חזיא--בתר דאתגלי לי. **טז, יד** על כן קרא לבירא, בירא דמלאך קיימא איתחזי עלה--הא היא בין רקם, ובין חגרא. **טז, טו** וילידת הגר לאברם, בר; וקרא אברם שום בריה דילידת הגר, ישמעאל. **טז, טז** ואברם, בר תמן ושית שנין, כד ילידת הגר ית ישמעאל, לאברם. {ס}

יז, א והוא אברם, בר תשעין ותשע שנין; ואתגלי ה' לאברם, ואמר ליה אנא אל שדי--פלח קודמיי, והוי שלים. **יז, ב** ואתין קיימי, בין מימרי ובינך; ואסגי יתך, לחדא לחדא. **יז, ג** ונפל אברם, על אפוהי; ומליל עימיה ה', למימר. **יז, ד** אנא, הא גזר קיימי עימך; ותהי, לאב סגי עממין. **יז, ה** ולא יתקרי עוד ית שמך, אברם; ויהי שמך אברהם, ארי לאב סגי עממין יהבתך. **יז, ו** ואפישי יתך לחדא לחדא, ואתנינך לכנשן; ומלכין דשלטין בעממיא, מינך ייפקון. **יז, ז** ואקים ית קיימי בין מימרי ובינך, ובין בנך בתרך לדריהון--לקיים עלם: למהוי לך לאלה, ולבנך בתרך. **יז, ח** ואתין לך ולבנך בתרך ית ארע תותבותך, ית כל ארעא דכנען, לאחסנת, עלם; ואהוי להון, לאלה. **יז, ט** ואמר ה' לאברהם, ואת ית קיימי תיטר--את ובנך בתרך, לדריהון. **יז, י** דין קיימי דתיטרוון, בין מימרי וביניכון, ובין בנך, בתרך: מגזר לכון, כל דכורא. **יז, יא** ותגזרון, ית בסרא דעורלתכון; ויהי לאת קיים, בין מימרי וביניכון. **יז, יב** ובר תמניא יומין, יגזר לכון כל דכורא--לדריכון: יליד ביתא--וזבין כספא מכול בר עממין, דלא מבנך הוא. **יז, יג** מגזר יגזר יליד ביתך, וזבין כספך; ותהי קיימי בבסרכון, לקיים עלם. **יז, יד** וערל דכורא, דלא יגזר ית בסרא דעורלתיה--וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה: ית קיימי, אשני. {ס}

יז, טו ואמר ה', לאברהם, שריי איתתך, לא תקרי ית שמה שריי: ארי שרה, שמה. **יז, טז** ואברייך יתה, ואף אתין מינה לך בר; ואברכינה ותהי לכנשן, מלכין דשלטין בעממיא מינה יהון. **יז, יז** ונפל אברהם על אפוהי, וחדי; ואמר בליביה, הלבר מאה שנין יהי ולד, ואם שרה הבת תשעין שנין, תליד. **יז, יח** ואמר אברהם, קודם ה': לווי ישמעאל, יתקיים קודמך. **יז, יט** ואמר ה', בקושטא שרה איתתך תליד לך בר, ותקרי ית שמיא, יצחק; ואקים ית קיימי עימיה לקיים עלם, לבנוהי בתרוהי. **יז, כ** ועל ישמעאל, קבילית צלותך--הא בריכית יתיה ואפישית יתיה ואסגית יתיה, לחדא לחדא: תרי עסר רברבין יוליד, ואתניניה לעם סגי. **יז, כא** וית קיימי, אקים עם יצחק, דתליד לך שרה לזמנא הדין, בשתא אוחרנתא. **יז, כב** ושיצי, למללא עימיה; ואסתלק יקרא דה', מעילוהי דאברהם. **יז, כג** ודבר אברהם ית ישמעאל בריה, וית כל ילידי ביתיה וית כל זביני כספיה--כל דכורא, באנשי בית אברהם; וגזר ית בסרא דעורלתהון, בכרן יומא הדין, כמא דמליל עימיה, ה'. **יז, כד** ואברהם--בר תשעין ותשע שנין: כד גזר, בסרא דעורלתיה. **יז, כה** וישמעאל בריה, בר תלת עסרי שנין: כד גזר--ית, בסרא דעורלתיה. **יז, כו** בכרן יומא הדין, אתגזר אברהם, וישמעאל, בריה. **יז, כז** וכל אנשי ביתיה ילידי ביתא, וזביני כספא מן בני עממיא--אתגזרו, עימיה. {פ}

יח, א ואתגלי ליה ה', במישרי ממרא; והוא יתיב בתרע משכנא, כמיחם יומא. **יח, ב** וזקף עינוהי, וחזא, והא תלתא גוברין, קיימין עילוהי; וחזא, ורהט לקדמותהון מתרע משכנא, וסגיד, על ארעא. **יח, ג** ואמר: ה', אם כען אשכחית רחמין קודמך--לא כען תעבר, מעל עבדך. **יח, ד** ייסבון כען זעיר מיא, ואסחו רגליכון; ואסתמיכו, תחות אילנא. **יח, ה** ואסב פיתא דלחמא וסעודו ליבכון, בתר כן תעברון--ארי על כן עברתון, על עבדכון; ואמרו, כן תעביד כמא דמלילתא. **יח, ו** ואוחי אברהם למשכנא, לוות שרה; ואמר, אוחא תלת סאוון קמחא דסולתא--לושי, ועבידי גריצן. **יח, ז** ולבית תורי, רהט אברהם; ונסיב בר תורי רכיך וטב, ויהב לעולימא, ואוחי, למעבד יתיה. **יח, ח** ונסיב שמן וחלב, ובר תורי דעבד, ויהב, קודמיהון; והוא משמיש עילוהי תחות אילנא, ואכלו. **יח, ט** ואמרו ליה, אן שרה איתתך; ואמר, הא במשכנא. **יח, י** ואמר, מתב אתוב לוותך כעידן דאתון קיימין, והא ברא, לשרה איתתך; ושרה שמעת בתרע משכנא, והוא אחורוהי. **יח, יא** ואברהם ושרה סיבו, עלו ביומין; פסק מלמהוי לשרה, אורח כנשיא. **יח, יב** וחייכת שרה, במעאה למימר: בתר דסיבית תהי לי עולימו, וריבוני סיב. **יח, יג** ואמר ה', לאברהם: למא דנן חייכת שרה למימר, הבקושטא אוליד--ואנא סיבית. **יח, יד** היתכסא מן קודם ה', פתגמא; לזמן אתוב לוותך, כעידן דאתון קיימין--ולשרה בר. **יח, טו** וכדיבת שרה למימר לא חייכית, ארי דחילת; ואמר לא, ברם חייכת. **יח, טז** וקמו מתמן גובריא, ואסתכיו על אפי סדום; ואברהם--אזיל עימהון, לאלוואיהון. **יח, יז** וה', אמר: המכסי אנא מאברהם, דאנא עביד. **יח, יח** ואברהם--מהוה יהוי לעם סגי, ותקיף; ויתברכון בדיליה--כול, עממי ארעא. **יח, יט** ארי גלי קודמיי, בדיל דיפקיד ית בנוהי וית אנש ביתיה בתרוהי, וייטרון אורחן דתקנן קודם ה', למעבד צדקתא ודינא--בדיל, דייתי ה' על אברהם, ית דמליל, עלוהי. **יח, כ** ואמר ה', קבילת סדום ועמורה ארי סגית; וחובתהון--ארי תקיפת, לחדא. **יח, כא** אתגלי כען ואדון, הכקבילתהון דעלת לקדמיי עבדו אעביד עימהון גמירא אם לא תייבין; ואם תייבין, לא אתפרע. **יח, כב** ואתפניאו מתמן גובריא, ואזלו לסדום; ואברהם--עד כען משמיש בצלו, קודם ה'. **יח, כג** וקריב אברהם, ואמר: הברגז תשיצי, זכאה עם חייבא. **יח, כד** מאים אית חמשין זכאין, בגו קרתא; הברגז תשיצי ולא תשובק לאתרא, בדיל חמשין זכאין דבגווה. **יח, כה** קושטא אינון דינך מלמעבד כפתגמא הדין, לשיצאה זכאה עם חייבא, ויהי זכאה, כחייבא; קושטא אינון דינך--הדיין כל ארעא, ברם יעביד דינא. **יח, כו** ואמר ה', אם אשכח בסדום חמשין זכאין בגו קרתא--ואשובק לכל אתרא, בדילהון.

יח, כז ואתיב אברהם, ואמר: הא כען שריתי למללא קודם ה', ואנא עפר וקטם. **יח, כח** מאים יחסרון חמשינ זכאין, חמשא--התחביל בחמשא, ית כל קרתא; ואמר, לא אחביל, אם אשכח תמן, ארבעין וחמשא. **יח, כט** ואוסיף עוד למללא קודמוהי, ואמר, מאים ישתכחון תמן, ארבעין; ואמר לא אעביד גמירא, בדיל ארבעין. **יח, ל** ואמר לא כען יתקף רוגזא דה', ואמליל--מאים ישתכחון תמן, תלתין; ואמר לא אעביד גמירא, אם אשכח תמן תלתין. **יח, לא** ואמר, הא כען אסגיתי למללא קודם ה'--מאים ישתכחון תמן, עסרין; ואמר לא אחביל, בדיל עסרין. **יח, לב** ואמר לא כען יתקף רוגזא דה', ואמליל ברם זמנא דא--מאים ישתכחון תמן, עסרא; ואמר לא אחביל, בדיל עסרא. **יח, לג** ואסתלק יקרא דה'--כד שיצי, למללא עם אברהם; ואברהם, תב לאתריה. **יט, א** ועלו תרין מלאכיא לסדום, ברמשא, ולוט, יתיב בתרעא דסדום; וחזא לוט וקם לקדמותהון, וסגיד על אפוהי על ארעא. **יט, ב** ואמר בבעו כען ריבונני, זורו כען לבית עבדכון וביתו ואסחו רגליכון, ותקדמון, ותהכון לאורחכון; ואמרו לא, אלהין ברחובא נבית. **יט, ג** ואתקיף בהון לחדא--זורו לוותיה, ועלו לביתיה; ועבד להון משתיא, ופטיר אפא להון ואכלו. **יט, ד** עד, לא שכיבו, ואנשי קרתא אנשי סדום אקיפו על ביתא, מעולימא ועד סבא: כל עמא, מסופיה. **יט, ה** וקרו ללוט ואמרו ליה, אן גובריא דאתו לוותך בליליא; אפיקינון לוותנא, ונידע יתהון. **יט, ו** ונפק לוותהון לוט, לתרעא; ודשא, אחד בתרוהי. **יט, ז** ואמר: בבעו כען אחיי, לא תבאשון. **יט, ח** הא כען לי תרתין בנן, דלא ידעונין גבר--אפיק כען יתהון לוותכון, ועבידו להון כדתקין בעיניכון; לחוד לגובריא האילין, לא תעבדון מידעם, ארי על כן עלו, בטלל שריתי. **יט, ט** ואמרו קרב להלאה, ואמרו חד אתא לאיתותבא והא דאין דינא--כען, נבאיש לך מדילהון; ואתקיפו בגוברא בלוט לחדא, וקריבו למתבר דשא. **יט, י** ואושיטו גובריא ית ידיהון, ואעילו ית לוט לוותהון לביתא; וית דשא, אחדו. **יט, יא** וית גובריא דבתרע ביתא, מחו בשבריריא, מזעירא, ועד רבא; ולאיו, לאשכחא תרעא. **יט, יב** ואמרו גובריא ללוט, עוד מא לך הכא--חתנא ובנך ובנתך, וכול דלך בקרתא: אפיק, מן אתרא. **יט, יג** ארי מחבלין אנחנא, ית אתרא הדין: ארי סגיאת קבילתהון קודם ה', ושלחנא ה' לחבלותה. **יט, יד** ונפק לוט ומליל עם חתנוהי נסבי בנתיה, ואמר קומו פוקו מן אתרא הדין, ארי מחביל ה', ית קרתא; והוה כמחייך, בעיני חתנוהי. **יט, טו** וכמיסק צפרא הוה, ודחיקו מלאכיא בלוט למימר: קום דבר ית איתתך וית תרתין בנתך, דאשתכחא מהימנן עימך--דלמא תלקי, בחובי קרתא. **יט, טז** ואתעכב--ואתקיפו גובריא בידיה וביד תרתין בנתיה, בדחס ה' עלוהי; ואפקוהי ואשרוהי, מברא לקרתא. **יט, יז** והוה כד אפיק יתהון לברא, ואמר חוס על נפשך--לא תסתכי לאחורך, ולא תקום בכל מישרא: לטורא אשתיזב, דלמא תלקי. **יט, יח** ואמר לוט, להון: בבעו, ה'. **יט, יט** הא כען אשכח עבדך רחמין, קודמך, ואסגיאת טיבותך דעבדת עימי, לקיימא ית נפשי; ואנא, לית אנא יכיל לאשתיזבא לטורא--דלמא תערעניני בשתא, ואמות. **יט, כ** הא כען קרתא דא קריבא, למערק לתמן--והיא זעירא; אשתיזב כען לתמן, הלא זעירא היא--ותתקיים נפשי. **יט, כא** ואמר ליה--הא נסיבית אפך, אף לפתגמא הדין: בדיל דלא למהפכי ית קרתא, דבעיתא עלה. **יט, כב** אוחי, אשתיזב לתמן, ארי לא איכול למעבד פתגמא, עד מיתך לתמן; על כן קרא שמה דקרתא, צוער. **יט, כג** שמשא, נפק על ארעא; ולוט, על לצוער. **יט, כד** וה', אמטר על סדום ועל עמורה--גופריתא ואישתא: מן קודם ה', מן שמיא. **יט, כה** והפך ית קרוויא האילין, וית כל מישרא, וית כל יתבי קרוויא, וצמחה דארעא. **יט, כו** ואסתכיאת איתתיה, מבתרוהי; והות, קמא דמלחא. **יט, כז** ואקדים אברהם, בצפרא: לאתרא--דשמיש תמן בצלו, קודם ה'. **יט, כח** ואסתכי, על אפי סדום ועמורה, ועל כל אפי, ארע מישרא; וחזא, והא סליק תננא דארעא, כתננא, דאתונא. **יט, כט** והוה, בחבלות ה' ית קרווי מישרא, ודכיר ה', ית אברהם; ושלח ית לוט, מגו הפיכתא, כד הפך ית קרוויא, דהוה יתיב בהון לוט. **יט, ל** וסליק לוט מצוער ויתיב בטורא, ותרתין בנתיה עימיה, ארי דחיל, למיתב בצוער; ויתיב, במערתא--הוא, ותרתין בנתיה. **יט, לא** ואמרת רבתא לזעירתא, אבונא סיב; וגבר לית בארעא למיעל עלנא, כאורח כל ארעא. **יט, לב** איתא נשקי ית אבונא חמרא, ונשכוב עימיה; ונקיים מאבונא, בנין. **יט, לג** ואשקיאה ית אבוהון חמרא, בליליא הוא; ועלת רבתא ושכיבת עם אבוהא, ולא ידע במשכבה ובמקימה. **יט, לד** והוה, ביומא דבתרוהי, ואמרת רבתא לזעירתא, הא שכיבית רמשי עם אבא; נשקיניה חמרא אף בליליא, ועולי שכוכי עימיה, ונקיים מאבונא, בנין. **יט, לה** ואשקיאה אף בליליא ההוא, ית אבוהון--חמרא; וקמת זעירתא ושכיבת עימיה, ולא ידע במשכבה ובמקימה. **יט, לו** ועדיאה תרתין בנת לוט, מאבוהון. **יט, לז** וילידת רבתא בר, וקרת שמיא מואב: הוא אבוהון דמואבאי, עד יומא דין. **יט, לח** וזעירתא אף היא ילידת בר, וקרת שמיא בר עמי: הוא אבוהון דבני עמון, עד יומא דין. {ס}

כ, א ונטל מתמן אברהם לארע דרומא, ויתיב בין רקם ובין חגרא; ואיתותב, בגרר. **כ, ב** ואמר אברהם על שרה איתתיה, אחת היא; ושלח, אבימלך מלכא דגרר, ודבר, ית שרה. **כ, ג** ואתא מימר מן קודם ה' לוות אבימלך, בחלמא דליליא; ואמר ליה, האת מאית על עיסק איתתא דדברתא, והיא, איתת גבר. **כ, ד** ואבימלך, לא קריב לוותה; ואמר--ה', העם אף זכאי תקטול. **כ, ה** הלא הוא אמר לי אחת היא, והיא אף היא אמרת אחי הוא; בקשיטות ליבי ובזכאות ידי, עבדית דא. **כ, ו** ואמר ליה ה' בחלמא, אף קודמיי גלי ארי בקשיטות ליבך עבדת דא, ומנעית אף אנא יתך, מלמחטי קודמיי; על כן לא שבקתך, למקרב לוותה. **כ, ז** וכען, אתיב איתת גוברא ארי נבייא הוא, ויצלי עלך, ותיחי; ואם לייתך מתיב--דע ארי ממת תמות, את וכל דלך. **כ, ח** ואקדים אבימלך בצפרא, וקרא לכל עבדוהי, ומליל ית כל פתגמא האילין, קודמיהון; ודחילו גובריא, לחדא. **כ, ט** וקרא אבימלך לאברהם, ואמר ליה מא עבדת לנא ומא חטית לך, ארי איתתא עלי ועל מלכותי, חובא רבא: עובדין דלא כשרין לאתעבדא, עבדת עימי. **כ, י** ואמר אבימלך, לאברהם: מא חזיתא, ארי עבדתא ית פתגמא הדין. **כ, יא** ואמר, אברהם, ארי אמרית לחוד לית דחלתא דה', באתרא הדין; ויקטלונני, על עיסק איתתי.

כ,יב וברם בקושטא, אחתי בת אבא היא--ברם, לא בת אימא; והות לי, לאיתו. **כ,יג** והוה כד טעו עממיא בתר עובדי ידיהון, יתי קריב ה' לדחלתיה מבית אבא, ואמרית לה, דא טיבותיך דתעבדין עימי: לכל אתר דנהך לתמן, אימרי עליי אחי הוא. **כ,יד** ודבר אבימלך ען ותורין, ועבדין ואמהן, ויהב, לאברהם; ואתיב ליה, ית שרה איתתיה. **כ,טו** ואמר אבימלך, הא ארעי קודמך: בדתקין בעינך, תיב. **כ,טז** ולשרה אמר, הא יהבית אלף סלעין דכסף לאחוייך--הא הוא לך כסות דיקר, חלף דשלחית ודברתיך וחזית יתיך וית כול דעימך; ועל כול מא דאמרת, איתוכחת. **כ,יז** וצלי אברהם, קודם ה'; ואסי ה' ית אבימלך וית איתתיה, ואמהתיה--ואתרווחו. **כ,יח** ארי מיחד אחד ה', באפי כל פתח ולדא לבית אבימלך, על עיסק שרה, איתת אברהם. {ס}

כא,א וה' דכיר ית שרה, כמא דאמר; ועבד ה' לשרה, כמא דמליל. **כא,ב** ועדיאת וילידת שרה לאברהם בר, לסיבתוהי, לזמנא, דמליל יתיה ה'. **כא,ג** וקרא אברהם ית שום בריה דאתייליד ליה, דילידת ליה שרה--יצחק. **כא,ד** וגזר אברהם ית יצחק בריה, בר תמניא יומין, כמא דפקיד יתיה, ה'. **כא,ה** ואברהם, בר מאה שנין, כד אתייליד ליה, ית יצחק בריה. **כא,ו** ואמרת שרה--חדווא, עבד לי ה': כל דשמע, יחדי לי. **כא,ז** ואמרת, מהימן דאמר לאברהם וקיים, דתוניק בנין, שרה: ארי ילידית בר, לסיבתוהי. **כא,ח** ורבא רביא, ואתחסיל; ועבד אברהם משתיא רבא, ביומא דאתחסיל יצחק. **כא,ט** וחזת שרה ית בר הגר מצריתא, דילידת לאברהם--מחיך. **כא,י** ואמרת, לאברהם, תריך אמתא הדא, וית ברה: ארי לא יירת בר אמתא הדא, עם ברי עם יצחק. **כא,יא** ובאיש פתגמא לחדא, בעיני אברהם, על, עיסק בריה. **כא,יב** ואמר ה' לאברהם, לא יבאש בעינך על עולימא ועל אמתך--כול דתימר לך שרה, קביל מינה: ארי ביצחק, יתקרון לך בנין. **כא,יג** ואף ית בר אמתא, לעמא אשוויניה: ארי ברך, הוא. **כא,יד** ואקדים אברהם בצפרא ונסיב לחמא ורוקבא דמיא ויהב להגר שווי על כתפה, וית רביא--ושלחה; ואזלת וטעת, במדבר באר שבע. **כא,טו** ושליו מיא, מן רוקבא; ורמת ית רביא, תחות חד מן אילניא. **כא,טז** ואזלת ויתיבת לה מקוביל, ארחיקת כמיגד בקשתא, ארי אמרת, לא אחזי במותיה דרביא; ויתיבת מקוביל, וארימת ית קלה ובכת. **כא,יז** ושמיע קודם ה', ית קליה דרביא, וקרא מלאכא דה' להגר מן שמיא, ואמר לה מא לך הגר; לא תדחלין, ארי שמיע קודם ה' קליה דרביא באתר דהוא תמן. **כא,יח** קומי טולי ית רביא, ואתקיפי ית ידיך ביה: ארי לעם סגי, אשוויניה. **כא,יט** וגלא ה' ית עינהא, וחזת בירא דמיא; ואזלת ומלת ית רוקבא, מיא, ואשקיא, ית רביא. **כא,כ** והוה מימרא דה' בסעדיה דרביא, ורבא; ויתיב, במדברא, והוה, רבי קשתא. **כא,כא** ויתיב, במדברא דפארן; ונסיבת ליה אימיה איתתא, מארעא דמצריים. {פ}

כא,כב והוה, בעידנא ההוא, ואמר אבימלך ופיכול רב חיליה, לאברהם למימר: מימרא דה' בסעדך, בכול דאת עביד. **כא,כג** וכען, קיים לי במימרא דה' הכא, דלא תשקר בי, ובברי ובבר ברי; כטיבותא דעבדית עימך, תעביד עימי, ועם ארעא, דאיתותבת בה. **כא,כד** ואמר, אברהם, אנא, אקיים. **כא,כה** ואוכח אברהם, ית אבימלך, על עיסק בירא דמיא, דאנסו עבדי אבימלך. **כא,כו** ואמר אבימלך--לא ידעית, מן עבד ית פתגמא הדין; ואף את לא חווית לי, ואף אנא לא שמעית--אלהין יומא דין. **כא,כז** ודבר אברהם ען ותורין, ויהב לאבימלך; וגזרו תרוויהון, קיים. **כא,כח** ואקים אברהם, ית שבע חורפן דען--בלחודיהון. **כא,כט** ואמר אבימלך, לאברהם: מא אינין, שבע חורפן אילין, דאקימתא, בלחודיהון. **כא,ל** ואמר--ארי ית שבע חורפן, תקביל מן ידי: בדיל דתהי לי לסהדן, ארי חפרית ית בירא הדא. **כא,לא** על כן, קרא לאתרא ההוא--באר שבע: ארי תמן קיימו, תרוויהון. **כא,לב** וגזרו קיים, בבאר שבע; וקם אבימלך, ופיכול רב חיליה, ותבו, לארע פלשתאי. **כא,לג** ונצב נצבא, בבאר שבע; וצלי תמן--בשמא דה', אלה עלמא. **כא,לד** ואיתותב אברהם בארע פלשתאי, יומין סגיאין. {פ}

כב,א והוה, בתר פתגמא האילין, וה', נסי ית אברהם; ואמר ליה, אברהם ואמר האנא. **כב,ב** ואמר דבר כען ית ברך ית יחידיך דרחימתא, ית יצחק, ואיזיל לך, לארע פולחנא; ואסיקהי קודמיי תמן, לעלתא, על חד מן טוריא, דאימר לך. **כב,ג** ואקדים אברהם בצפרא, וזריז ית חמריה, ודבר ית תרין עולימוהי עימיה, וית יצחק בריה; וצלח, אעי לעלתא, וקם ואזל, לאתרא דאמר ליה ה'. **כב,ד** ביומא תליתאה, וזקף אברהם ית עינוהי וחזא ית אתרא--מרחקי. **כב,ה** ואמר אברהם לעולימוהי, אוריכו לכון הכא עם חמרא, ואנא ועולימא, נתמטי עד כא; ונסגוד, ונתוב לוותכון. **כב,ו** ונסיב אברהם ית אעי דעלתא, ושווי על יצחק בריה, ונסיב בידיה, ית אישתא וית סכינא; ואזלו תרוויהון, כחדא. **כב,ז** ואמר יצחק לאברהם אבוהי, ואמר אבא, ואמר, האנא ברי; ואמר, הא אישתא ואעיא, ואן אימרא, לעלתא. **כב,ח** ואמר, אברהם, קודם ה' גלי אימרא לעלתא, ברי; ואזלו תרוויהון, כחדא. **כב,ט** ואתו, לאתרא דאמר ליה ה', ובנא תמן אברהם ית מדבחא, וסדר ית אעיא; ועקד, ית יצחק בריה, ושווי יתיה על מדבחא, עיל מן אעיא. **כב,י** ואושיט אברהם ית ידיה, ונסיב ית סכינא, למיכס, ית בריה. **כב,יא** וקרא ליה מלאכא דה', מן שמיא, ואמר, אברהם אברהם; ואמר, האנא. **כב,יב** ואמר, לא תושיט ידך לעולימא, ולא תעביד ליה, מידעם: ארי כען ידענא, ארי דחלא דה' את, ולא מנעתא ית ברך ית יחידיך, מיני. **כב,יג** וזקף אברהם ית עינוהי, בתר אילין, וחזא והא דכרא, אחיד באילנא בקרנוהי; ואזל אברהם ונסיב ית דכרא, ואסקיה לעלתא חלף בריה. **כב,יד** ופלח וצלי אברהם תמן באתרא ההוא, ואמר קודם ה' הכא יהון פלחין דריא, בכין יתאמר ביומא הדין, בטורא הדין אברהם קודם ה' פלח. **כב,טו** וקרא מלאכא דה', לאברהם, תניינות, מן שמיא. **כב,טז** ואמר, במימרי קיימית אמר ה': ארי, חלף דעבדתא ית פתגמא הדין, ולא מנעתא, ית ברך ית יחידיך. **כב,יז** ארי ברכא אברכינך, ואסגאה אסגי ית בנך ככוכבי שמיא, וכחלא, דעל כיף ימא; ויירתון בנך, ית קרווי סנאיהון.

כב, יח ויתברכון בדיל בנך, כול עממי ארעא, חלף, דקבילתא למימרי. **כב, יט** ותב אברהם לוות עולימוהי, וקמו ואזלו כחדא לבאר שבע; ויתיב אברהם, בבאר שבע. {פ}

כב, כ והוה, בתר פתגמיא האילין, ואתחווא לאברהם, למימר: הא ילידת מלכה אף היא, בנין--לנחור אחור. **כב, כא** ית עוץ בוכריה, וית בוז אחוהי, וית קמואל, אבוהי דארם. **כב, כב** וית כשד וית חזו, וית פלדש וית ידלף, וית, בתואל. **כב, כג** ובתואל, אולייד ית רבקה; תמניא אילין ילידת מלכה, לנחור אחוהי דאברהם. **כב, כד** ולחינתיה, ושמה ראומה; וילידת אף היא ית טבח וית גחם, וית תחש וית מעכה. {פ}

כג, א והווי חיי שרה, מאה ועסרין ושבע שנין--שני, חיי שרה. **כג, ב** ומיתת שרה, בקרית ארבע היא חברון--בארעא דכנען; ואתא, אברהם, למספדה דשרה, ולמבכה. **כג, ג** וקם, אברהם, מעל, אפי מיתתיה; ומליל עם בני חיתאה, למימר. **כג, ד** דייר ותותב אנא, עימכון; הבו לי אחסנת קבורא עימכון, ואקבר מיתי מן קודמיי. **כג, ה** ואתיבו בני חיתאה ית אברהם, למימר ליה. **כג, ו** קביל מינא ריבונא, רב קודם ה' את בינא--בשפר קברנא, קבר ית מיתך; אנש מינא, ית קבריה לא ימנע מינך מלמקבר מיתך. **כג, ז** וקם אברהם וסגיד לעמא דארעא, לבני חיתאה. **כג, ח** ומליל עימהון, למימר: אם אית רעווא נפשכון, למקבר ית מיתי מן קודמיי--קבילו מיני, ובעו לי מן עפרון בר צוחר. **כג, ט** וייתין לי, ית מערת כפילתא דליה--דבסטר חקליה: בכסף שלים ייתנה לי, ביניכון--לאחסנת קבורא. **כג, י** ועפרון יתיב, בגו בני חיתאה; ואתיב עפרון חיתאה ית אברהם קודם בני חיתאה, לכול עלי תרע קרתיה למימר. **כג, יא** לא ריבוני קביל מיני--חקלא יהבית לך, ומערתא דביה לך יהבתה; לעיני בני עמי יהבתה לך, קבר מיתך. **כג, יב** וסגיד, אברהם, קודם, עמא דארעא. **כג, יג** ומליל עם עפרון קודם עמא דארעא, למימר, ברם אם עבדת לי טיבו, קביל מיני: אתין כספא דמי חקלא, סב מיני, ואקבר ית מיתי, תמן. **כג, יד** ואתיב עפרון ית אברהם, למימר ליה. **כג, טו** ריבוני קביל מיני, ארע שוויא ארבע מאה סלעין דכסף בינא ובינך מאה; וית מיתך, קבר. **כג, טז** וקביל אברהם, מן עפרון, וחקלא אברהם לעפרון, ית כספא דמליל קודם בני חיתאה--ארבע מאה סלעין דכסף, מתקבל סחורה בכל מדינה. **כג, יז** וקם חקל עפרון, דבכפילתא--דקדם ממרא: חקלא, ומערתא דביה, וכל אילני דבחקלא, דבכל תחומיה סחור סחור. **כג, יח** לאברהם לזבינוהי, לעיני בני חיתאה, בכול, עלי תרע קרתיה. **כג, יט** ובתר כן קבר אברהם ית שרה איתתיה, במערת חקל כפילתא על אפי ממרא--היא חברון: בארעא, דכנען. **כג, כ** וקם חקלא ומערתא דביה, לאברהם--לאחסנת קבורא: מן, בני חיתאה. {ס}

כד, א ואברהם סיב, על ביומין; וה' בריך ית אברהם, בכולא. **כד, ב** ואמר אברהם, לעבדיה סבא דביתיה, דשליט, בכל דליה: שו כען ירך, תחות ירכי. **כד, ג** ואקיים עלך--במימרא דה' אלהא דשמיא, ואלהא דארעא: דלא תיסב איתתא, לברי, מבנת כנענאי, דאנא יתיב ביניהון. **כד, ד** אלהין לארעי וילידותי, תיזיל; ותיסב איתתא, לברי ליצחק. **כד, ה** ואמר ליה, עבדא, מאים לא תיבי איתתא, למיתי בתריי לארעא דא; האתבא אתיב ית ברך, לארעא דנפקתא מתמן. **כד, ו** ואמר ליה, אברהם: אסתמר לך, דלמא תתיב ית ברי לתמן. **כד, ז** ה' אלהא דשמיא, דדברני מבית אבא ומארע ילדותי, ודמליל לי ודקיים לי למימר, לבנך אתין ית ארעא דהא--הוא, ישלח מלאכיה קודמך, ותיסב איתתא לברי, מתמן. **כד, ח** ואם לא תיבי איתתא, למיתי בתרך--ותהי זכא, ממומתי דא; לחוד ית ברי, לא תתיב לתמן. **כד, ט** ושווי עבדא ית ידיה, תחות ירכא דאברהם ריבוניה; וקיים ליה, על פתגמא דין. **כד, י** ודבר עבדא עסרא גמלין מגמלי ריבוניה, ואזל, וכל טוב ריבוניה, בידיה; וקם, ואזל לארם דעל פרת--לקרתא דנחור. **כד, יא** ואשרי גמליא מברא לקרתא, עם בירא דמיא, לעידן רמשא, לעידן דנפקן מלייתא. **כד, יב** ואמר--ה' אלהיה דריבוני אברהם, זמין כען קודמיי יומא דין; ועביד טיבו, עם ריבוני אברהם. **כד, יג** הא אנא קאים, על עינא דמיא; ובנת אנשי קרתא, נפקן לממלי מיא. **כד, יד** ותהי עולימתא, דאימר לה ארכיני כען קולתיך ואשתי, ותימר אשת, ואף לגמלך אשקי--יתא זמינתא, לעבדך ליצחק, ובה אדע, ארי עבדת טיבו עם ריבוני. **כד, טו** והוה הוא, עד לא שיצי למללא, והא רבקה נפקת דאתיילידת לבתואל בר מלכה, איתת נחור אחוהי דאברהם; וקולתה, על כתפה. **כד, טז** ועולימתא, שפירא למחזי לחדא--בתולתא, וגבר לא ידעה; ונחתת לעינא, ומלת קולתה וסליקת. **כד, יז** ורהט עבדא, לקדמותה; ואמר, אשקיני כען זעיר מיא מקולתיך. **כד, יח** ואמרת, אשת ריבוני; ואוחיאת, ואחיתת קולתה על ידה--ואשקיתיה. **כד, יט** ושיציאת, לאשקיותיה; ואמרת, אף לגמלך אמלי, עד דיספקון, למשתי. **כד, כ** ואוחיאת, ונפצת קולתה לבית שקיא, ורהטת עוד לבירא, לממלי; ומלת, לכל גמלוהי. **כד, כא** וגוברא שהי, בה מסתכל; שתיק--למידע האצלח ה' אורחיה, אם לא. **כד, כב** והוה, כד ספיקו גמליא למשתי, ונסיב גוברא קדשא דדהבא, תקלא מתקליה--ותרין שירין על ידהא, מתקל עסר סלעין דדהב מתקלהון. **כד, כג** ואמר בת מן את, חווא כען לי; האית בית אבוויך אתר כשר לנא, למבת. **כד, כד** ואמרת ליה, בת בתואל אנא--בר מלכה, דילידת לנחור. **כד, כה** ואמרת ליה, אף תבנא אף כיסתא סגי עימנא--אף אתר, כשר למבת. **כד, כו** וכרע גוברא, וסגיד קודם ה'. **כד, כז** ואמר, בריך ה' אלהיה דריבוני אברהם, דלא מנע טיבותיה וקושטיה, מן ריבוני; אנא, באורח תקנא דברני ה', בית, אחוהי דריבוני. **כד, כח** ורהטת, עולימתא, וחוויתא, לבית אימה--כפתגמיא, האילין. **כד, כט** ולרבקה אחא, ושמה לבן; ורהט לבן לוות גוברא לברא, לעינא. **כד, ל** והוה כד חזא ית קדשא, וית שיריא על ידי אחתיה, וכד שמע ית פתגמי רבקה אחתיה למימר, כדן מליל עימי גוברא; ואתא, לוות גוברא, והא קאים עילווי גמליא, על עינא. **כד, לא** ואמר, עול בריכא דה'; למא את קאים, בברא, ואנא פניתי ביתא, ואתר כשר לגמליא.

כד, לב ועל גוברא לביתא, ושרא מן גמליא; ויהב תבנא וכיסתא, לגמליא, ומיא לאסחאה רגלוהי, ורגלי גוברא דעימיה. **כד, לג** ושוויאו קודמוהי, למיכל, ואמר לא איכול, עד דאמליל פתגמיי; ואמר, מליל. **כד, לד** ואמר: עבדא דאברהם, אנא. **כד, לה** וה' בריך ית ריבוני, לחדא--ורבא; ויהב ליה ען ותורין, וכסף ודהב, ועבדין ואמהן, וגמלין וחמרין. **כד, לו** וילידת שרה איתת ריבוני בר, לריבוני, בתר, דסיבת; ויהב ליה, ית כל דליה. **כד, לז** וקיים עליי ריבוני, למימר: לא תיסב איתתא, לברי, מבנת כנענאי, דאנא יתיב בארעהון. **כד, לח** אלהין לבית אבא תיזיל, ולזרעית; ותיסב איתתא, לברי. **כד, לט** ואמרית, לריבוני: מאים לא תיתי איתתא, בתריי. **כד, מ** ואמר, לי: ה' דפלחית קודמוהי, ישלח מלאכיה עימך ויצלח אורחך, ותיסב איתתא לברי, מזרעית ומבית אבא. **כד, מא** בכין תהי זכא ממומתי, ארי תהך לזרעית; ואם לא ייתנון לך, ותהי זכא ממומתי. **כד, מב** ואתיתי יומא דין, לעינא; ואמרית, ה' אלהיה דריבוני אברהם, אם אית כען רעווא קודמך לאצלחא אורחי, דאנא אזיל עלה. **כד, מג** הא אנא קאים, על עינא דמיא; ותהי עולימתא, דתיפוק לממלי, ואימר לה, אשקיני כען זעיר מיא מקולתיך. **כד, מד** ותימר לי אף את אשת, ואף לגמלך אמלי--היא איתתא, דזמין ה' לבר ריבוני. **כד, מה** אנא עד לא שיציתי למללא בליבי, והא רבקה נפקת וקולתה על כתפה, ונחתת לעינא, ומלת; ואמרית לה, אשקיני כען. **כד, מז** ואוהיאת, ואחיתת קולתה מינה, ואמרת אשת, ואף לגמלך אשקי; ושתייתי, ואף גמליא אשקיאת. **כד, מז** ושאיילת יתה, ואמרית בת מן את, ואמרת בת בתואל בר נחור, דילידת ליה מלכה; ושוויית קדשא על אפה, ושריא על ידהא. **כד, מח** וקרעית וסגידית, קודם ה'; ובריתית, ית ה' אלהיה דריבוני אברהם, דדברני באורח קשוט, למיסב ית בת אחוהי דריבוני לבריה. **כד, מט** וכען אם איתיכון עבדין טיבו וקשוט, עם ריבוני--חווי לי; ואם לא--חווי לי, ואתפני על ימינא או על שמאלא. **כד, נ** ואתיב לבן ובתואל ואמרו, מן קודם ה' נפק פתגמא; לית אנחנא יכלין למללא עימך, ביש או טב. **כד, נא** הא רבקה קודמך, דבר ואיזיל; ותהי איתתא לבר ריבוני, כמא דמליל ה'. **כד, נב** והוה, כד שמע עבדא דאברהם ית פתגמיהון; וסגיד על ארעא, קודם ה'. **כד, נג** ואפיק עבדא מנין דכסף ומנין דדהב, ולבושין, ויהב, לרבקה; ומגדנין--יהב לאחוהא, ולאימה. **כד, נד** ואכלו ושתיאו, הוא וגוברא דעימיה--ובתו; וקמו בצפרא, ואמר שלחוני לוות ריבוני. **כד, נה** ואמר אחוהא ואימה, תיתיב עולימתא עידן בעידן או עסרא ירחין; בתר כן, תיזיל. **כד, נו** ואמר להון לא תאחרון יתי, וה' אצלח אורחי; שלחוני, ואהך לוות ריבוני. **כד, נז** ואמרו, נקרי לעולימתא, ונשמע, מא דהיא אמרא. **כד, נח** וקרו לרבקה ואמרו לה, התיזלין עם גוברא הדין; ואמרת, איזיל. **כד, נט** ושלחו ית רבקה אחתהון, וית מינקתה, וית עבדא דאברהם, וית גוברוהי. **כד, ס** ובריכו ית רבקה, ואמרו לה--אחתנא, את הוואי לאלפין ולריבוון; ויירתון בנכי, ית קרווי סנאיהון. **כד, סא** וקמת רבקה ועולימתהא, ורכיבא על גמליא, ואזלא, בתר גוברא; ודבר עבדא ית רבקה, ואזל. **כד, סב** ויצחק על במיתוהי, מבירא דמלאך קיימא איתחזי עלה; והוא יתיב, בארע דרומא. **כד, סג** ונפק יצחק לצלאה בחקלא, למפני רמשא; וזקף עינוהי וחזא, והא גמליא אתן. **כד, סד** וזקפת רבקה ית עינהא, וחזת ית יצחק; ואתרכינת, מעל גמלא. **כד, סה** ואמרת לעבדא, מן גוברא דיכי דמהליך בחקלא לקדמותנא, ואמר עבדא, הוא ריבוני; ונסיבת עיפא, ואתכסיתא. **כד, סו** ואשתעי עבדא, ליצחק, ית כל פתגמא, דעבד. **כד, סז** ואעלה יצחק, למשכנא וחזא והא תקנין עובדהא כעובדי שרה אימיה, ונסיב ית רבקה והות ליה לאיתו, וריחמה; ואתנחם יצחק, בתר אימיה. {פ}

כה, א ואוסיף אברהם ונסיב איתתא, ושמה קטורה. **כה, ב** וילידת ליה, ית זמרן וית יוקשן, וית מדן, וית מדיין--וית ישבק, וית שוח. **כה, ג** ויוקשן אוליד, ית שבא וית דדן; ובני דדן, הוו למשריין ולשכונין ולנגוון. **כה, ד** ובני מדיין, עיפא ועפר וחנוך, ואבידע, ואלדעא; כל אילין, בני קטורה. **כה, ה** ויהב אברהם ית כל דליה, ליצחק. **כה, ו** ולבני לחינתא דלאברהם, יהב אברהם מתנן; ושלחינון מעל יצחק בריה, בעוד דהוא קיים, קידומא, לארע מדנחא. **כה, ז** ואילין, יומי שני חיי אברהם--דחיא: מאה ושבעין וחמיש, שנין. **כה, ח** ואתנגיד ומית אברהם בסיבו טבא, סיב וסבע; ואתכניש, לעמיה. **כה, ט** וקברו יתיה יצחק וישמעאל, בנוהי, במערת, כפילתא: בחקל עפרון בר צוחר, חיתאה--דעל אפי ממרא. **כה, י** חקלא דזבן אברהם, מן בני חיתאה--תמן אתקבר אברהם, ושרה איתתיה. **כה, יא** והוה, בתר דמית אברהם, וברוך ה', ית יצחק בריה; ויתיב יצחק, עם בירא דמלאך קיימא איתחזי עלה. {פ}

כה, יב ואילין תולדת ישמעאל, בר אברהם: דילידת הגר מצריתא, אמתה דשרה--לאברהם. **כה, יג** ואילין, שמהת בני ישמעאל, בשמהתהון, לתולדתהון: בוכריה דישמעאל נביות, וקדר ואדבאל ומבשם. **כה, יד** ומשמע ודומה, ומשא. **כה, טו** חדד ותימא, יטור נפיש וקדמה. **כה, טז** אילין אינון בני ישמעאל, ואילין שמהתהון, בפצחיהון, ובכרכיהון--תרי עסר רברבין, לאומיהון. **כה, יז** ואילין, שני חיי ישמעאל--מאה ותלתין ושבע, שנין; ואתנגיד ומית, ואתכניש לעמיה. **כה, יח** ושרו מחוילה עד חגרא, דעל אפי מצריים, מטי, לאתור; על אפי כל אחוהי, שרא. {פ}

כה, יט ואילין תולדת יצחק, בר אברהם: אברהם, אוליד ית יצחק. **כה, כ** והוה יצחק, בר ארבעין שנין, כד נסיב ית רבקה בת בתואל ארמאה, מפדן ארם--אחתיה דלבן ארמאה, ליה לאיתו. **כה, כא** וצלי יצחק קודם ה' לוקביל איתתיה, ארי עקרא היא; וקביל צלותיה ה', ועדיאת רבקה איתתיה. **כה, כב** ודחקין בניא, במעהא, ואמרת אם כן, למא דנן אנא; ואזלת, למתבע אולפן מן קודם ה'. **כה, כג** ואמר ה' לה, תרין עממין במעכי, ותרתינ מלכוון, ממעכי יתפרשן; ומלכו ממלכו תיתקף, ורבא ישתעבד לזעירא. **כה, כד** ושליו יומהא, למילד; והא תיומין, במעהא. **כה, כה** ונפק קדמאה סמוק, כוליה כגלים דסער; וקרו שמיה, עשיו. **כה, כו** ובתר כן נפק אחוהי, וידיה אחידא בעקבא דעשיו, וקרא שמיה, יעקוב;

ויצחק בר שיתין שנין, כד ילדית יתהון. **כה, כז** ורביאן, עולימא, והוה עשיו גבר נחשירכן, גבר נפיק חקל; ויעקוב גבר שלים, משמיש בית אולפנא. **כה, כח** ורחים יצחק ית עשיו, ארי מצידה הוה אכיל; ורבקה, רחמת ית יעקוב. **כה, כט** ובשיל יעקוב, תבשילא; ועל עשיו מן חקלא, והוה משלהי. **כה, ל** ואמר עשיו ליעקוב, אטעימני כען מן סימוקא סמקא הדין--ארי משלהי, אנא; על כן קרא שמה, אדום. **כה, לא** ואמר, יעקוב: זבין כיום דלהין ית בכירותך, לי. **כה, לב** ואמר עשיו, הא אנא אזיל לממת; ולמא דנן לי, בכירותא. **כה, לג** ואמר יעקוב, קיים לי כיום דלהין, וקיים, ליה; וזבין ית בכירותיה, ליעקוב. **כה, לד** ויעקוב יהב לעשיו, לחים ותבשיל דטלופחין, ואכל ושת, וקם ואזל; ושט עשיו, ית בכירותא. {פ}

כו, א והוה כפנא, בארעא, בר מכפנא קדמאה, דהוה ביומי אברהם; ואזל יצחק לוות אבימלך מלכא דפלשתאי, לגרר. **כו, ב** ואתגלי ליה ה', ואמר לא תיחות למצריים: שרי בארעא, דאימר לך. **כו, ג** דור בארעא דהא, ויהי מימרי בסעדך ואברכינך: ארי לך ולבנך, אתין ית כל ארעתא האילין, ואקים ית קיימא, דקיימית לאברהם אבוך. **כו, ד** ואסגי ית בנך, ככוכבי שמיא, ואתין לבנך, ית כל ארעתא האילין; ויתברכון בדיל בנך, כול עממי ארעא. **כו, ה** חלף, דקביל אברהם למימרי; ונטר, מטרת מימרי, פיקודי, קיימי ואורייתיי. **כו, ו** ויתב יצחק, בגרר. **כו, ז** ושאלו אנשי אתרא, על עיסקא איתתיה, ואמר, אחת היא: ארי דחיל, למימר איתת, דלמא יקטלונני אנשי אתרא על רבקה, ארי שפירת חיזו היא. **כו, ח** והוה, כד סגיא ליה תמן יומיא, ואסתכי אבימלך מלכא דפלשתאי, מן חרכא; וחזא, והא יצחק מחייד, עם, רבקה איתתיה. **כו, ט** וקרא אבימלך ליצחק, ואמר ברם הא איתתך היא, ואיכדין אמרת, אחת היא; ואמר ליה, יצחק, ארי אמרית, דלמא אתקטיל עלה. **כו, י** ואמר אבימלך, מא דא עבדת לנא; כזעיר פון שכיב דמייחד בעמא, עם איתתך, ואיתתא עלנא, חובא. **כו, יא** ופקיד אבימלך, ית כל עמא למימר: דינזיק לגוברא הדין, ולאיתתיה--אתקטלא יתקטיל. **כו, יב** וזרע יצחק בארעא ההיא, ואשכח בשתא ההיא על חד מאה בדשערוהי; וברכיה, ה'. **כו, יג** ורבא, גוברא; ואזל אזיל סגי ורבי, עד דרבא לחדא. **כו, יד** והוה ליה גית ענא וגיתי תורי, ועבודה סגי; וקניאו ביה, פלשתאי. **כו, טו** וכל בירי, דחפרו עבדי אבוהי, ביומי, אברהם אבוהי--טמונין פלשתאי, ומלונין עפרא. **כו, טז** ואמר אבימלך, ליצחק: איזיל, מעימנא, ארי תקיפת מיננא, לחדא. **כו, יז** ואזל מתמן, יצחק; ושרא בנחלא דגרר, ויתב תמן. **כו, יח** ותב יצחק וחפר ית בירי דמיא, דחפרו ביומי אברהם אבוהי, וטמונין פלשתאי, בתר דמית אברהם; וקרא להון, שמהן, כשמהן, דהוה קרי להון אבוהי. **כו, יט** וחפרו עבדי יצחק, בנחלא; ואשכחו תמן--ביר, דמין נבעין. **כו, כ** ונצו רעוותא דגרר, עם רעוותא דיצחק למימר--דילנא מיא; וקרא שמה דבירא עיסק, ארי אתעסקו עימיה. **כו, כא** וחפרו ביר אוחרי, ונצו אף עלה; וקרא שמה, שטנה. **כו, כב** ואסתלק מתמן, וחפר ביר אוחרי, ולא נצו, עלה; וקרא שמה, רחובות, ואמר ארי כען אפתי ה' לנא, וניפוש בארעא. **כו, כג** וסליק מתמן, לבאר שבע. **כו, כד** ואתגלי ליה ה', בלילא ההוא, ואמר, אנא אלהיה דאברהם אבוך; לא תדחל, ארי בסעדך מימרי, ואברכינך ואסגי ית בנך, בדיל אברהם עבדי. **כו, כה** ובנא תמן מדבחא, וצלי בשמא דה', ופרסיה תמן, למשכניה; וכרו תמן עבדי יצחק, בירא. **כו, כו** ואבימלך, אתא לוותיה מגרר; וסיעת, מרחמוהי, ופיכול, רב חיליה. **כו, כז** ואמר להון יצחק, מדין אתיתון לוותי; ואתון סניתון יתי, ושלחתוני מלוותכון. **כו, כח** ואמרו, מחזא חזינא ארי הוה מימרא דה' בסעדך, ואמרנא תתקיים כען מומתא דהות בין אבהתנא, ביננא ובינך; ונגזר קיים, עימך. **כו, כט** אם תעביד עימנא בישא, כמא דלא אנזיקנך, וכמא דעבדנא עימך לחוד טב, ושלחנך בשלם; את כען, בריכא דה'. **כו, ל** ועבד להון משתא, ואכלו ושתאו. **כו, לא** ואקדימו בצפרא, וקיימו גבר לאחוהי; ושלחנינון יצחק, ואזלו מלוותיה בשלם. **כו, לב** והוה ביומא ההוא, ואתו עבדי יצחק, וחוויוא ליה, על עיסק בירא דחפרו; ואמרו ליה, אשכחנא מיא. **כו, לג** וקרא יתה, שבעא; על כן שמה דקרתא באר שבע, עד יומא הדין. {ס}

כו, לד והוה עשיו, בר ארבעין שנין, ונסיב איתתא ית יהודית, בת בארי חיתאה--וית בשמת, בת אילון חיתאה. **כו, לה** והוואה, מסרבן ומרגזן, על מימר יצחק, ורבקה. {ס}

כז, א והוה כד סיב יצחק, וכהיא עינוהי מלמחזי; וקרא ית עשיו בריה רבא, ואמר ליה ברי, ואמר ליה, האנא. **כז, ב** ואמר, הא כען סיבית; לית אנא ידע, יומא דאמות. **כז, ג** וכען סב כען זינך, סייפך וקשתך; ופוק, לחקלא, וצוד לי, צידא. **כז, ד** ועביד לי תבשילין כמא דרחימית, ואעיל לי--ואיכול: בדיל דתברכינך נפשי, עד לא אמות. **כז, ה** ורבקה שמעת--כד מליל יצחק, עם עשיו בריה; ואזל עשיו לחקלא, למצד צידא לאיתאה. **כז, ו** ורבקה, אמרת, ליעקוב ברה, למימר: הא שמעית מן אבוך, ממליל עם עשיו אחוך למימר. **כז, ז** איתא לי צידא ועביד לי תבשילין, ואיכול; ואברכינך קודם ה', קודם מותי. **כז, ח** וכען ברי, קביל מיני--למא דנא, מפקדא יתך. **כז, ט** איזיל כען, לענא, וסב לי מתמן תרין גדיי עיזין, טבין; ואעביד יתהון תבשילין לאבוך, כמא דרחים. **כז, י** ותעיל לאבוך, וייכול, בדיל דיברכינך, קודם מותיה. **כז, יא** ואמר יעקוב, לרבקה אימיה: הא עשיו אחי גבר סערן, ואנא גבר שעיע. **כז, יב** מאים ימושינני אבא, ואיהי בעינוהי כמתלעב; ואייתי עליי לווטין, ולא ברכן. **כז, יג** ואמרת ליה אימיה, עליי אתאמר בנבואה דלא ייתון לווטא עלך ברי; ברם קביל מיני, ואיזיל סב לי. **כז, יד** ואזל, ונסיב, ואייתי, לאימיה; ועבדת אימיה תבשילין, כמא דרחים אבוהי. **כז, טו** ונסיבת רבקה ית לבושי עשיו ברה רבא, דכיתא, דעימה, בביתא; ואלבישת ית יעקוב, ברה זעירא. **כז, טז** וית, משכי דגדי בני עיזי, אלבישת, על ידוהי--ועל שעיעות, צווריה. **כז, יז** ויהבת ית תבשילא וית לחמא, דעבדת, בידא, דיעקוב ברה. **כז, יח** ועל לוות אבוהי, ואמר אבא; ואמר האנא, מן את ברי. **כז, יט** ואמר יעקוב

לאבוהי, אנא עשיו בוכרך--עבדית, כמא דמלילתא עימי; קום כען אסתחר, ואכול מציד--בדיל, דתברכיני נפשך. **כז**, ואמר יצחק לבריה, מא דין אוחיתא לאשכחא ברי; ואמר, ארי זמין ה' אלהך קודמיי. **כז**, ואמר יצחק ליעקוב, קרב כען ואמושינך ברי; האת דין ברי עשיו, אם לא. **כז**, וקריב יעקוב לוות יצחק אבוהי, ומשיה; ואמר, קלא קליה דיעקוב, וידיא, ידי עשיו. **כז**, ולא אשתמודעיה--ארי הוואה ידוהי כדי עשיו אחוהי, סערנין; וברכיה. **כז**, ואמר, את דין ברי עשיו; ואמר, אנא. **כז**, וקריב לי ואיכול מצידא דברי--בדיל דתברכינך, נפשי; וקריב ליה, ואכל, ואעיל ליה חמרא, ושתי. **כז**, ואמר ליה, יצחק אבוהי: קרב כען ושק לי, ברי. **כז**, וקריב, ונשיק ליה, ואריח ית ריח לבושוהי, וברכיה; ואמר, חזי ריחא דברי, כריח חקלא, דברכיה ה'. **כז**, וייתין לך, ה', מטלא דשמיא, ומטובא דארעא--וסגיות עבור, וחמר. **כז**, ופלחונך עממין, וישתעבדון לך מלכוון--הוי רב לאחך, ויסגדון לך בני אימך; ליטך יהון ליטין, ובריכך יהון בריכין. **כז**, והוה, כד שיצי יצחק לברכא ית יעקוב, והוה ברם מיפק נפק יעקוב, מן קודם יצחק אבוהי; ועשיו אחוהי, על מצידיה. **כז**, ולא ועבד אף הוא תבשילין, ואעיל לאבוהי; ואמר לאבוהי, יקום אבא וייכול מצידא דבריה--בדיל, דתברכיני נפשך. **כז**, ואמר ליה יצחק אבוהי, מן את; ואמר, אנא ברך בוכרך עשיו. **כז**, ותוה יצחק תוהא, רבא עד לחדא, ואמר מן הוא דיכ דצד צידא ואעיל לי ואכלית מכולא עד לא תיעול, ובריכתיה; אף בריך, יהי. **כז**, לך כד שמע עשיו, ית פתגמי אבוהי, וצווח צווחא, רבא ומרירא עד לחדא; ואמר לאבוהי, בריכני אף לי אבא. **כז**, ואמר, על אחוך בחוכמא; וקביל, ברכתך. **כז**, ואמר יאות קרא שמיא יעקוב, וחכמני דנן תרתין זמנין--ית בכירותי נסיב, והא כען קביל ברכתך; ואמר, הלא שבקת לי ברכא. **כז**, ואתיב יצחק ואמר לעשיו, הא רב שוויתיה עילוך וית כל אחוהי יהבית ליה לעבדין, ובעבור ובחמר, סעדתי; ולך כען, מא אעביד ברי. **כז**, ואמר עשיו לאבוהי, הברכתא חדא היא לך אבא--בריכני אף לי, אבא; וארים עשיו קליה, ובכא. **כז**, ואתיב יצחק אבוהי, ואמר ליה: הא מטובא דארעא, יהי מותבך, ומטלא דשמיא, מלעילא. **כז**, ועל חרבך תיחי, וית אחוך תפלח; ויהי כד יעברון בנוהי על פתגמי אורייתא, ותעדי ניריה מעל צוורך. **כז**, ונטר עשיו, דבבו ליעקוב, על ברכתא, דברכיה אבוהי; ואמר עשיו בליביה, יקרבון יומי אבליה דאבא, ואקטול, ית יעקוב אחי. **כז**, ואתחווא לרבקה, ית פתגמי עשיו ברה רבא; ושלחת וקרת ליעקוב, ברה זעירא, ואמרת ליה, הא עשיו אחוך כמין לך למקטלך. **כז**, וכען ברי, קביל מיני; וקום איזיל לך לוות לבן אחי, לחרן. **כז**, ותיתיב עימיה, יומין זעירין--עד דתתוב, חמתא דאחוך. **כז**, מה עד דיתוב רוגזא דאחוך מינך, ויתנשי ית דעבדת ליה, ואשלח, ואדברינך מתמן; למא אתכול אף תרוויכון, יומא חד. **כז**, ואמרת רבקה, ליצחק, עקית בחיי, מן קודם בנת חיתאה; אם נסיב יעקוב איתתא מבנת חיתאה כאילין, מבנת ארעא--למא לי, חייך. **כז**, וקרא יצחק ליעקוב, וברייך יתיה; ופקדיה ואמר ליה, לא תיסב איתתא מבנת כנען. **כז**, קום איזיל לפדן דארם, לבית בתואל אבוהא דאימך; וסב לך מתמן איתתא, מבנת לבן אחוהא דאימך. **כז**, ואל שדיי יברייך יתך, ויפשינך ויסגינך; ותהי, לכנשת שבטין. **כז**, וייתין לך ית ברכתא דאברהם, לך ולבנך עימך--למירתך ית ארע תותבותך, דיהב ה' לאברהם. **כז**, ושלח יצחק ית יעקוב, ואזל לפדן דארם--לוות לבן בר בתואל, ארמאה, אחוהא דרבקה, אימיה דיעקוב ועשיו. **כז**, וחזא עשיו, ארי בריך יצחק ית יעקוב, ושלח יתיה לפדן דארם, למיסב ליה מתמן איתתא: בדברייך יתיה--ופקיד עלוהי למימר, לא תיסב איתתא מבנת כנען. **כז**, וקביל יעקוב, מן אבוהי ומן אימיה; ואזל, לפדן דארם. **כז**, וחזא עשיו, ארי בישן בנת כנען, בעיני, יצחק אבוהי. **כז**, ואזל עשיו, לוות ישמעאל; ונסיב ית מחלת בת ישמעאל בר אברהם אחתיה דנביות, על נשוה--ליה לאיתו. {ס}

כח, ונפק יעקוב, מבאר שבע; ואזל, לחרן. **כח**, ויערע באתרא ובת תמן, ארי על שמשא, ונסיב מאבני אתרא, ושווי איסדוהי; ושכיב, באתרא ההוא. **כח**, וחלם, והא סולמא נעיץ בארעא, ורישיה, מטי עד צית שמיא; והא מלאכיא דה', סלקין ונחתין ביה. **כח**, והא יקרא דה' מעתד עילוהי, ואמר, אנא ה' אלהיה דאברהם אבך, ואלהיה דיצחק; ארעא, דאת שכיב עלה--לך אתנינה, ולבנך. **כח**, ויהון בנך סגיאין כעפרא דארעא, ותיתקף למערבא ולמדנחא ולציפונא ולדרומא; ויתברכון בדילך כל זרעיית ארעא, ובדיל בנך. **כח**, והא מימרי בסעדך, ואטרינך בכל אתר דתהך, ואתיבינך, לארעא הדא: ארי, לא אשבקינך, עד דאעביד, ית דמלילת לך. **כח**, ואיתער יעקוב, משינתיה, ואמר, בקושטא יקרא דה' שרי באתרא הדין; ואנא, לא הווייתי ידע. **כח**, ודחיל, ואמר, מא דחילו, אתרא הדין: לית דין אתר הדיוט, אלהין אתר דרעווא ביה מן קודם ה', ודין, תרע קוביל שמיא. **כח**, וקריב ית יעקוב בצפרא, ונסיב ית אבנא דשווי איסדוהי, ושווי יתה, קמא; ואריק משחא, על רישה. **כח**, וקרא ית שמיא דאתרא ההוא, בית אל; וברם לוז שמה דקרתא, מלקדמין. **כח**, וקיים יעקוב, קיים למימר: אם יהי מימרא דה' בסעדי, וייטרינני באורחא הדא דאנא אזיל, וייתין לי לחים למיכל, וכסו למלבש. **כח**, ואתוב בשלם, לבית אבא; ויהי מימרא דה' לי, לאלה. **כח**, ואבנא הדא, דשווייתי קמא--תהי, דאיהי פלח עלה קודם ה'; וכול דתיתין לי, חד מן עסרא אפרשיניה קודמך. **כט**, ונטל יעקוב, רגלוהי; ואזל, לארע בני מדנחא. **כט**, וחזא והא בירא בחקלא, והא תמן תלתא עדרין דען רביעיין עלה--ארי מן בירא ההיא, משקן עדריא; ואבנא רבתא, על פומא דבירא. **כט**, ומתכנשין לתמן כל עדריא, ומגנדרין ית אבנא מעל פומא דבירא, ומשקן, ית ענא; ומתיבין ית אבנא על פומא דבירא, לאתרה. **כט**, ואמר להון יעקוב, אחיי מנן אתון; ואמרו, מחרן אנחנא. **כט**, ואמר להון, הידעתון ית לבן בר נחור; ואמרו, ידעין. **כט**, ואמר להון, השלם ליה; ואמרו שלם--והא רחל ברתיה, אתיא עם ענא. **כט**, ואמר, הא עוד יומא סגיי--לא עידן, למכנש בעיר; אשקו ענא, ואיזילו רעו. **כט**, ואמרו, לא ניכול, עד דיתכנשון כל עדריא, ויגנדרון ית אבנא מעל פומא דבירא; ונשקי, ענא. **כט**, עד דהוא, ממליל עימהון; ורחל אתת, עם ענא דלאבוהא--ארי רעיתא, היא. **כט**, והוה כד חזא יעקוב ית רחל, בת לבן

אחוא דאימיה, וית ענא דלבן, אחוא דאימיה; וקריב יעקוב, וגנדר ית אבנא מעל פומא דכירא, ואשקי, ית ענא דלבן אחוא דאימיה. **כט, יא** ונשיק יעקוב, לרחל; וארים ית קליה, ובכא. **כט, יב** וחוי יעקוב לרחל, ארי בר אחת אבוהא הוא, וארי בר רבקה, הוא; ורהטת, וחויאת לאבוהא. **כט, יג** והוה כד שמע לבן ית שימע יעקוב בר אחתיה, ורהט לקדמותיה וגפיף ליה ונשיק ליה, ואעליה, לביתיה; ואשתעי ללבן, ית כל פתגמאי האילין. **כט, יד** ואמר ליה לבן, ברם קריבי ובסרי את; ויתבי עימיה, ירח יומין. **כט, טו** ואמר לבן, ליעקוב, המדאחי את, ותפלחני מגן; חו לי, מא אגרך. **כט, טז** וללבן, תרתין בנן; שום רבתא לאה, ושום זעירתא רחל. **כט, יז** ועיני לאה, יאיין; ורחל, הות, שפירא בריווא, ויאיא בחזווא. **כט, יח** ורחים יעקוב, ית רחל; ואמר, אפלחניך שבע שנין, ברחל ברתך, זעירתא. **כט, יט** ואמר לבן, טב דאתין יתה לך, מדאתין יתה, לגבר אוחרן; תיב, עימי. **כט, כ** ופלה יעקוב ברחל, שבע שנין; והוה בעינוהי כיומין זעירין, בדרחים יתה. **כט, כא** ואמר יעקוב ללבן הב ית איתתי, ארי שלימו יומי פולחני; ואיעול, לוותה. **כט, כב** וכנש לבן ית כל אנשי אתרא, ועבד משתא. **כט, כג** והוה ברמשא--ודבר ית לאה ברתיה, ואעיל יתה לוותיה; ועל, לוותה. **כט, כד** ויהב לבן לה, ית זלפה אמתיה--ללאה ברתיה, לאמהו. **כט, כה** והוה בצפרא, והא היא לאה; ואמר ללבן, מא דא עבדת לי--הלא ברחל פלחית עימך, ולמא שקרת בי. **כט, כו** ואמר לבן, לא מתעביד כן באתרנא--למיתן זעירתא, קודם רבתא. **כט, כז** אשלים, שבועתא דדא; וניתין לך אף ית דא, בפולחנא דתפלח עימי, עוד, שבע שנין אוחרנין. **כט, כח** ועבד יעקוב כן, ואשלים שבועתא דדא; ויהב ליה ית רחל ברתיה, ליה לאיתו. **כט, כט** ויהב לבן לרחל ברתיה, ית בלהה אמתיה--לה, לאמהו. **כט, ל** ועל אף לוות רחל, ורחים אף ית רחל מלאה; ופלה עימיה, עוד שבע שנין אוחרנין. **כט, לא** וחזא ה' ארי סנואתא לאה, ויהב לה עידוי; ורחל, עקרא. **כט, לב** ועדיאת לאה וילידת בר, וקרת שמה ראובן; ארי אמרת, ארי גלי קודם ה' עולבני--ארי כען, ירחמיני בעלי. **כט, לג** ועדיאת עוד, וילידת בר, ואמרת ארי שמיע קודם ה' ארי סנואתא אנא, ויהב לי אף ית דין; וקרת שמה, שמעון. **כט, לד** ועדיאת עוד, וילידת בר, ואמרת הדא זמנא יתחבר לי בעלי, ארי ילידית ליה תלתא בנין; על כן קרא שמה, לוי. **כט, לה** ועדיאת עוד וילידת בר, ואמרת הדא זמנא אודי קודם ה'--על כן קרת שמה, יהודה; וקמת, מלמילד. **ל, א** וחזת רחל, ארי לא ילידת ליעקוב, וקניאת רחל, באחתה; ואמרת ליעקוב הב לי בנין, ואם לא מייאת אנא. **ל, ב** ותקיף רוגזא דיעקוב, ברחל; ואמר, המיני את בעיא הלא מן קודם ה' תבען, דמנע מיניך, ולדא דמעי. **ל, ג** ואמרת, הא אמת בלהה עול לוותה; תליד, ואנא ארבי, ואתבני אף אנא, מינה. **ל, ד** ויהבת ליה ית בלהה אמתה, לאיתו; ועל לוותה, יעקוב. **ל, ה** ועדיאת בלהה, וילידת ליעקוב בר. **ל, ו** ואמרת רחל, דנני ה', ואף קביל צלותי, ויהב לי בר; על כן קרת שמה, דן. **ל, ז** ועדיאת עוד--וילידת, בלהה אמתה דרחל: בר תניין, ליעקוב. **ל, ח** ואמרת רחל, קביל בעותי ה' באתחננותי בצלותי חמידית דיה לי ולד כאחתי--אף אתייהיב לי; וקרת שמה, נפתלי. **ל, ט** וחזת לאה, ארי קמת מלמילד; ודברת ית זלפה אמתה, ויהבת יתה ליעקוב לאיתו. **ל, י** וילידת, זלפה אמתה דלאה--ליעקוב בר. **ל, יא** ואמרת לאה, אתא גז; וקרת ית שמה, גז. **ל, יב** וילידת, זלפה אמתה דלאה, בר תניין, ליעקוב. **ל, יג** ואמרת לאה--תושבחה הות לי, ארי בכין ישבחונני נשיא; וקרת ית שמה, אשר. **ל, יד** ואזל ראובן ביומי חצד חיסין, ואשכח יברוחין בחקלא, ואייתי יתהוון, ללאה אימיה; ואמרת רחל, ללאה, הבי כען לי, מיברוחי דברייך. **ל, טו** ואמרת לה, הזעיר דדברת ית בעלי, ולמיסב, אף ית יברוחי דברייך; ואמרת רחל, בכין ישכוב עימך בלילאי, חלף, יברוחי דברייך. **ל, טז** ועל יעקוב מן חקלא, ברמשא, ונפקת לאה לקדמותיה ואמרת לוותי תיעול, ארי מיגר אגרתך ביברוחי דברייך; ושכיב עימה, בלילאי הוא. **ל, יז** וקביל ה', צלותה דלאה; ועדיאת וילידת ליעקוב, בר חמישיי. **ל, יח** ואמרת לאה, יהב ה' אגרי, דיהבית אמת, לבעלי; וקרת שמה, יששכר. **ל, יט** ועדיאת עוד לאה, וילידת בר שתייתי ליעקוב. **ל, כ** ואמרת לאה, יהב ה' יתה לי חולק טב--הדא זמנא יהי מדוריה דבעלי לוותי, ארי ילידית ליה שיתא בנין; וקרת ית שמה, זבולון. **ל, כא** ובתר כן, ילידת ברתא; וקרת ית שמה, דינה. **ל, כב** ועל דוכרנה דרחל, קודם ה'; וקביל צלותה ה', ויהב לה עידוי. **ל, כג** ועדיאת, וילידת בר; ואמרת, כנש ה' ית חיסודיי. **ל, כד** וקרת ית שמה יוסף, למימר: יוסיף ה' לי, בר אוחרן. **ל, כה** והוה, כד ילידת רחל ית יוסף; ואמר יעקוב, ללבן, שלחני ואהך, לאתרי ולארעי. **ל, כו** הב ית נשיי וית בניי, דפלחית יתך בהון--ואיזיל: ארי את ידעת, ית פולחני דפלחתך. **ל, כז** ואמר ליה לבן, אם כען אשכחית רחמין בעינך; נסיתי, וברכני ה' בדילך. **ל, כח** ואמר: פריש אגרך עליי, ואתין. **ל, כט** ואמר ליה--את ידעת, ית דפלחתך; וית דהוה בעירך, עימי. **ל, ל** ארי זעיר דהוה לך קודמי, ותקיף לסגי, וברייך ה' יתך, בדילי; וכען, אימתי אעביד אף אנא--לביתי. **ל, לא** ואמר, מא אתין לך; ואמר יעקוב, לא תיתין לי מידעם--אם תעביד לי פתגמא הדין, אתוב ארעי ענך אטר. **ל, לב** אעבר בכל ענך יומא דין, אעדי מתמן כל אימר נמור ורקוע וכל אימר שחום באימריא, ונמור ורקוע, בעיזאי; ויהי, אגרי. **ל, לג** ותסהיד עליי זכותי ביום מחר, ארי תיעול על אגרי קודמך: כול דלייתוהי נמור ורקוע בעיזאי, ושחום באימריא--גנובא הוא, עימי. **ל, לד** ואמר לבן, ברם: לווי, יהי כפתגמך. **ל, לה** ואעדי ביומא ההוא ית תישא רגוליא ורקועיא, וית כל עיזאי נמורתא ורקועתא, כול דחיוור ביה, וכל דשחום באימריא; ויהב, ביד בנוהי. **ל, לו** ושווי, מהלך תלתא יומין, בינוהי, ובין יעקוב; ויעקוב, רעי ית ענא דלבן--דאשתארא. **ל, לז** ונסיב ליה יעקוב, חוטרין דלבן רטיבין--ודלוז ודדלוז; וקליף בהון, קלפין חיוורין--קילוף חיוור, דעל חוטריא. **ל, לח** ודעיץ, ית חוטריא דקליף, ברטיא, אתר בית שקיא דמאי--אתר דאתין ענא למשתי לקבלהון דענא, ומתייחמן במיתיהון למשתי. **ל, לט** ואתיחמא ענא, בחוטריא; וילידן ענא, רגולין נמורין ורקועין. **ל, מ** ואימריא, אפריש יעקוב, ויהב בריש ענא כל דרגול וכל דשחום, בענא דלבן; ושווי ליה עדרין בלחודוהי, ולא עריבנין עם ענא דלבן. **ל, מא** והוי, בכל עידן דמתייחמן ענא מבכרתא, ומשווי יעקוב ית חוטריא לעיני ענא, ברטיא--ליחמותהון, בחוטריא. **ל, מב** ובלקישות ענא, לא משווי; והוון לקישיא ללבן, ובכיריא ליעקוב. **ל, מג** ותקיף גוברא, לחדא לחדא; והוה ליה, ען סגיאן, ואמהן ועבדין, וגמלין וחמרין.

לא,א ושמע, ית פתגמי בני לבן דאמרין, נסיב יעקוב, ית כל דלאבונא; ומדלאבונא--קנא, ית כל נכסאי האילין. **לא,ב** וחזא יעקוב, ית סבר אפי לבן; והא ליתניון עימיה, כמאתמלי ומדקמוהי. **לא,ג** ואמר ה' ליעקוב, תוב לארע אבהתך וילידותך; ויהי מימרי, בסעדך. **לא,ד** ושלח יעקוב, וקרא לרחל וללאה, לחקלא, לוות עניה. **לא,ה** ואמר להון, חזי אנא ית סבר אפי אבוכון, ארי ליתניון עימי, כמאתמלי ומדקמוהי; ואלהיה דאבא, הוה בסעדי. **לא,ו** ואתין, ידעתין: ארי, בכל חילי, פלחית, ית אבוכון. **לא,ז** ואבוכון שקר בי, ואשני ית אגרי עסר זמני; ולא שבקיה ה', לאבאשא עימי. **לא,ח** אם כדין הוה אמר, נמורין יהי אגרך--וילידן כל ענא, נמורין; ואם כדין הוה אמר, רגולין יהי אגרך--וילידן כל ענא, רגולין. **לא,ט** ואפריש ה' מן בעירא דאבוכון, ויהב לי. **לא,י** והוה, בעידן דאתיחמא ענא, וזקפית עיני וחזית, בחלמא; והא תישיא דסלקין על ענא, רגולין נמורין ופציחין. **לא,יא** ואמר לי מלאכא דה', בחלמא--יעקוב; ואמרית, האנא. **לא,יב** ואמר, זקוף כען עינך וחזי כל תישיא דסלקין על ענא, רגולין נמורין, ופציחין: ארי גלי קודמיי, ית כל דלבן עביד לך. **לא,יג** אנא אלהא דאתגלית עלך, בבית אל, דמשחתא תמן קמא, דקיימתא קודמיי תמן קיים; כען, קום פוק מן ארעא הדא, ותוב, לארע ילדותך. **לא,יד** ואתיבת רחל ולאה, ואמרא ליה: העוד לנא חולק ואחסנא, בבית אבונא. **לא,טו** הלא נוכראן אתחשבנא ליה, ארי זבננא; ואכל אף מיכל, ית כספנא. **לא,טז** ארי כל עותרא, דאפריש ה' מאבונא--דילנא הוא, דזבננא; וכען, כול דאמר ה' לך--עביד. **לא,יז** וקם, יעקוב; ונטל ית בנוהי וית נשוהי, על גמליא. **לא,יח** ודבר ית כל גיתוהי, וית כל קנייניה דקנא--גיתוהי וקנייניה, דקנא בפדן ארם: למיתו לוות יצחק אבוהי, לארעא דכנען. **לא,יט** ולבן אזל, למיגז ית עניה; ונסיבת רחל, ית צלמניא דלאבוהא. **לא,כ** וכסי יעקוב, מן לבן ארמאה--על דלא חווי ליה, ארי אזיל הוא. **לא,כא** ואזל הוא וכל דליה, וקם ועבר ית פרת; ושווי ית אפוהי, לטורא דגלעד. **לא,כב** ואתחווא ללבן, ביומא תליתאה: ארי אזל, יעקוב. **לא,כג** ודבר ית אחוהי, עימיה, ורדף בתרוהי, מהלך שבעא יומין; ואדביק יתיה, בטורא דגלעד. **לא,כד** ואתא מימר מן קודם ה' לוות לבן ארמאה, בחלמא דליליא; ואמר ליה, אסתמר לך דלמא תמליל עם יעקוב--מטב עד ביש. **לא,כה** ואדביק לבן, ית יעקוב; ויעקוב, פרס ית משכניה בטורא, ולבן אשרי ית אחוהי, בטורא דגלעד. **לא,כו** ואמר לבן, ליעקוב, מא עבדתא, וכסיתא מיני; ודברת, ית בנתיי, כשביית, חרב. **לא,כז** למא איטמרתא למיזל, וכסיתא מיני; ולא חווית לי, ושלחתך פון בחדווא ובתושבחן בתופין ובכנירין. **לא,כח** ולא שבקתני, לנשקא לבניי ולבנתיי; כען, אסכילתא למעבד. **לא,כט** אית חילא ביד, למעבד עימכון בישא; ואלהא דאבוכון ברמשא אמר לי למימר, אסתמר לך מלמללא עם יעקוב--מטב עד ביש. **לא,ל** וכען מיזל אזלתא, ארי חמדא חמידתא לבית אבוכ; למא נסיבתא, ית דחלתי. **לא,לא** ואתיב יעקוב, ואמר ללבן: ארי דחילתי--ארי אמרית, דלמא תינוס ית בנתך מיני. **לא,לב** אתר דתשכח ית דחלתך, לא יתקיים--קודם אחנא אשתמודע לך מא דעימי, וסב לך; ולא ידע יעקוב, ארי רחל נסיבתנון. **לא,לג** ועל לבן במשכנא דיעקוב ובמשכנא דלאה, ובמשכנא דתרתין לחינתא--ולא אשכח; ונפק ממשכנא דלאה, ועל במשכנא דרחל. **לא,לד** ורחל נסיבת ית צלמניא, ושוויאתנון בעביטא דגמלא--ויתיבת עליהון; ומשיש לבן ית כל משכנא, ולא אשכח. **לא,לה** ואמרת לאבוהא, לא יתקף בעיני ריבוני, ארי לא איכול למקם מן קודמך, ארי אורח נשין לי; ובלש, ולא אשכח ית צלמניא. **לא,לו** ותקיף ליעקוב, ונצא עם לבן; ואתיב יעקוב, ואמר ללבן, מא חובי מא סורחני, ארי רדפתא בתריי. **לא,לז** ארי משישתא ית כל מיני, מא אשכחתא מכול מיני ביתך--שו הכא, קודם אחי ואחך; ויוכחון, בין תרוונא. **לא,לח** דנן עסרין שנין אנא עימך, רחלך ועיזך לא אתכילון; ודכרי ענך, לא אכלית. **לא,לט** דתבירא, לא איתיתי לך--דהות שגיא ממניינא, מיני את בעי לה; נטרית ביממא, ונטרית בליליא. **לא,מ** הוויית ביממא אכלני שרבא, וגלידא נחת עליי בליליא; ונדת שינתי, מעיניי. **לא,מא** דנן לי עסרין שנין, בביתך, פלחתך ארבע עסרי שנין בתרתין בנתך, ושית שנין בענך; ואשניתא ית אגרי, עסר זמני. **לא,מב** אילו לא פון אלהיה דאבא אלהיה דאברהם ודדחיל ליה יצחק, הוה בסעדי--ארי כען, ריקן שלחתני; ית עמלי וית ליאות ידיי, גלי קודם ה'--ואוכח ברמשא. **לא,מג** ואתיב לבן ואמר ליעקוב, בנתא בנתיי ובניא בניי וענא עני, וכול דאת חזי, דילי הוא; ולבנתיי מא אעביד לאילין, יומא דין, או לבניהון, דילידא. **לא,מד** וכען, איתא נגזר קיים--אנא ואת; ויהי לסהיד, בינא ובינך. **לא,מה** ונסיב יעקוב, אבנא; וזקפה, קמא. **לא,מו** ואמר יעקוב לאחוהי לקוטו אבנין, ונסיבו אבנין ועבדו דגורא; ואכלו תמן, על דגורא. **לא,מז** וקרא ליה לבן, יגר סהדותא; ויעקוב, קרא ליה גלעד. **לא,מח** ואמר לבן, דגורא הדין סהיד בינא ובינך יומא דין; על כן קרא שמייה, גלעד. **לא,מט** וסכותא דאמר, ייסך מימרא דה' בינא ובינך: ארי נתכסי, גבר מחבריה. **לא,נ** אם תעני ית בנתיי, ואם תיסב נשין על בנתיי--לית אנש, עימנא; חזי, מימרא דה' סהיד בינא ובינך. **לא,נא** ואמר לבן, ליעקוב: הא דגורא הדין, והא קמתא, דאקימית, בינא ובינך. **לא,נב** סהיד דגורא הדין, וסהידא קמתא: אם אנא, לא אעבר לוותך ית דגורא הדין, ואם את לא תעבר לוותי ית דגורא הדין וית קמתא הדא, לבישן. **לא,נג** אלהיה דאברהם ואלהיה דנחור, ידינון בינא--אלהיה, דאבוהון; וקיים יעקוב, בדדחיל ליה אבוהי יצחק. **לא,נד** ונכס יעקוב נכסתא בטורא, וקרא לאחוהי למיכל לחמא; ואכלו לחמא, ובתו בטורא. **לא,נא** ואקדים לבן בצפרא, ונשיק לבנוהי ולבנתייה--ובריך יתהון; ואזל ותב לבן, לאתריה. **לא,נב** ויעקוב, אזל לאורחיה; וערעו ביה, מלאכיא דה'. **לא,ג** ואמר יעקוב כד חזנון, משרי מן קודם ה' דא; וקרא שמייה דאתרא ההוא, מחניים. {פ}

לב,ד ושלח יעקוב אזגדין קודמוהי, לוות עשיו אחוהי, לארעא דשעיר, לחקלי אדום. **לב,ה** ופקיד יתהון, למימר, כדין תימרון, לריבוני לעשיו: כדנן אמר, עבדך יעקוב, עם לבן דרית, ואוחרית עד כען. **לב,ו** והווי לי תורין וחמרין, ען ועבדין ואמהן; ושלחית לחוואה לריבוני, לאשכחא רחמין בעינך. **לב,ז** ותבו, אזגדיא, לוות יעקוב, למימר: אתינא לוות אחור, לוות עשיו, ואף אתי לקדמותך, וארבע מאה גוברא עימיה. **לב,ח** ודחיל יעקוב לחדא, ועקת ליה; ופליג ית עמא

דעימיה, וית ענא וית תורי וגמליא--לתרתין משריין. **לב,ט** ואמר, אם ייתי עשיו למשריתא חדא וימחינה--ותהי משריתא דתשתאר, לשיזבא. **לב,י** ואמר, יעקוב, אלהיה דאבא אברהם, ואלהיה דאבא יצחק: ה' דאמר לי, טוב לארעך ולילדותך--ואוטיב עימך. **לב,יא** זעירן זכוותי מכל חסדין, ומכל טבוון, דעבדת, עם עבדך: ארי יחידיי, עברית ית ירדנא הדין, וכען הוויית, לתרתין משריין. **לב,יב** שיזיבני כען מידא דאחי, מידא דעשיו: ארי דחיל אנא, מיניה--דלמא ייתי וימחינני, אימא על בניא. **לב,יג** ואת אמרת, אוטבא אוטיב עימך; ואשווי ית בנך סגיאין כחלא דימא, דלא יתמנון מסגי. **לב,יד** ובת תמן, בליליא ההוא; ונסיב מן דאייתי בידיה, תקרובתא--לעשיו אחוהי. **לב,טז** עיזי מאתן, ותישיא עסרין, רחלי מאתן, ודכרי עסרין. **לב,טז** גמלי מינקתא ובניהון, תלתין; תורתא ארבעין, ותורי עסרא, אתנן עסרין, ועילי עסרא. **לב,יז** ויהב, ביד עבדוהי, עדרא עדרא, בלחודוהי; ואמר לעבדוהי, עיברו קודמיי, ורווחא תשוון, בין עדרא ובין עדרא. **לב,יח** ופקיד ית קדמאה, למימר: ארי יערעניך עשיו אחי, וישאלינך למימר, דמן את ולאן את אזיל, ודמן אילין דקדמך. **לב,יט** ותימר, דעבדך דיעקוב--תקרובתא היא דמשלחא, לריבונני לעשיו; והא אף הוא, אתי בתרנא. **לב,כ** ופקיד אף ית תניינא, אף ית תליתאה, אף ית כל דאזלין, בתר עדריא למימר: כפתגמא הדין תמללון עם עשיו, כד תשכחון יתיה. **לב,כא** ותימר--אף הא עבדך יעקוב, אתי בתרנא: ארי אמר אניחיניה לרוגזיה, בתקרובתא דאזלא קודמיי, ובתר כן אחזי אפוהי, מאים ייסב אפיי. **לב,כב** ועברת תקרובתא, על אפוהי; והוא בת בליליא ההוא, במשריתא. **לב,כג** וקם בליליא הוא, ודבר ית תרתין נשוהי וית תרתין לחינתיה, וית חד עסר, בנוהי; ועבר, ית מעבר יובקא. **לב,כד** ודברינון--ואעברינון, ית נחלא; ואעבר, ית דליה. **לב,כה** ואשתאר יעקוב, בלחודוהי; ואשתדל גוברא עימיה, עד דסליק צפרא. **לב,כו** וחזא, ארי לא יכיל ליה, וקריב, בפתי ירכיה; וזע פתי ירכא דיעקוב, באשתדלותיה עימיה. **לב,כז** ואמר שלחני, ארי סליק צפרא; ואמר לא אשלחינך, אלהין בריכתני. **לב,כח** ואמר ליה, מן שמך; ואמר, יעקוב. **לב,כט** ואמר, לא יעקוב יתאמר עוד שמך--אלהין ישראל: ארי רב את קודם ה' ועם גובריא, ויכילתא. **לב,ל** ושאיל יעקוב, ואמר חו כען שמך, ואמר, למא דנן את שאיל לשמי; וברוך יתיה, תמן. **לב,לא** וקרא יעקוב שמא דאתרא, פניאל: ארי חזיתי מלאכא דה' אפינ באפינ, ואשתזבת נפשי. **לב,לב** ודנח ליה שמשא, כד עבר ית פנואל; והוא מטלע, על ירכיה. **לב,לג** על כן לא אכלין בני ישראל ית גידא נשיא, דעל פתי ירכא, עד, יומא הדין: ארי קריב בפתי ירכא דיעקוב, בגידא נשיא. **לג,א** וזקף יעקוב עינוהי, וחזא והא עשיו אתי, ועימיה, ארבע מאה גוברא; ופליג ית בניא, על לאה ועל רחל, ועל, תרתין לחינתא. **לג,ב** ושווי ית לחינתא וית בניהון, קדמותא; וית לאה ובנהא בתראין, וית רחל וית יוסף בתראין. **לג,ג** והוא, עבר קודמיהון; וסגיד על ארעא שבע זמנין, עד מקרביה לוות אחוהי. **לג,ד** ורהט עשיו לקדמותיה וגפפיה, ונפל על צווריה ונשקיה; וכו. **לג,ה** וזקף ית עינוהי, וחזא ית נשיא וית בניא, ואמר, מן אילין לך; ואמר--בניא, דחן ה' ית עבדך. **לג,ו** וקריבא לחינתא אינין ובניהון, וסגידא. **לג,ז** וקריבת אף לאה ובנהא, וסגידו; ובתר כן, קריב יוסף ורחל--וסגידו. **לג,ח** ואמר, מא לך כל משריתא הדא דערעית; ואמר, לאשכחא רחמין בעיני ריבונני. **לג,ט** ואמר עשיו, אית לי סגי; אחי, אצלח בדילך. **לג,י** ואמר יעקוב, בבכו אם כען אשכחית רחמין בעינך, ותקביל תקרובתי, מן ידי: ארי על כן חזיתינון לאפך, כחיוזי אפי רברביא--ואתרעית לי. **לג,יא** קביל כען ית תקרובתי דאיתיתא לך, ארי רחים עליי ה' וארי אית לי כולא; ואתקיף ביה, וקביל. **לג,יב** ואמר, ניטול ונהך; ואהך, לקבלך. **לג,יג** ואמר ליה, ריבונני ידע ארי ינקיא רכיכין, וענא ותורי, מינקתא עליי; אם אדחוקינון יומא חד, וימותון כל ענא. **לג,יד** יעבר כען ריבונני, קודם עבדיה; ואנא אדבר בניח, לרגל עבידתא דקדמיי ולרגל ינקיא, עד דאיתי לוות ריבונני, לשעיר. **לג,טז** ואמר עשיו--אשבוק כען עימך, מן עמא דעימי; ואמר למא דנן, אשכח רחמין בעיני ריבונני. **לג,טז** ותב ביומא ההוא עשיו לאורחיה, לשעיר. **לג,יז** ויעקוב נטל לסוכות, ובנא ליה ביתא; ולבעיריה עבד מטלן, על כן קרא שמה דאתרא סוכות. {ס}

לג,יח ואתא יעקוב שלים לקרתא דשכם, דבארעא דכנען, במיתוהי, מפדן ארם; ושרא, לוקביל קרתא. **לג,יט** וזבן ית אחסנת חקלא, דפרסיה תמן למשכניה, מיד בני חמור, אבוהי דשכם--במאה, חורפן. **לג,כ** ואקים תמן, מדבחא; ופלח עלוהי--קודם אל, אלהא דישראל. {ס}

לד,א ונפקת דינה בת לאה, דילידת ליעקוב, למחזי, בבנת ארעא. **לד,ב** וחזא יתה שכם בר חמור, חיוואה--רבא דארעא; ודבר יתה ושכיב יתה, ועניה. **לד,ג** ואתרעיא נפשיה, בדינה בת יעקוב; ורחים, ית עולימתא, ומלי, על ליבה דעולימתא. **לד,ד** ואמר שכם, לחמור אבוהי למימר: סב לי ית עולימתא הדא, לאיתו. **לד,ה** ויעקוב שמע, ארי סאיב ית דינה ברתי, ובנוהי הו עם גיתוהי, בחקלא; ושתיק יעקוב, עד מיתיהון. **לד,ו** ונפק חמור אבוהי דשכם, לוות יעקוב, למללא, עימיה. **לד,ז** ובני יעקוב עלו מן חקלא, כד שמעו, ואתנסיסו גובריא, ותקיף להון לחדא: ארי קלנא עבד בישראל, למשכב ית בת יעקוב, וכן, לא כשר דיתעביד. **לד,ח** ומליל חמור, עימהון למימר: שכם ברי, אתרעיא נפשיה בברתכון--הבו כען יתה ליה, לאיתו. **לד,ט** ואתחתנו, בנא: בנתכון, תיתנון לנא, וית בנתנא, תיסבון לכון. **לד,י** ועימנא, תיתבון; וארעא, תהי קודמיכון--תיבו ועבידו בה סחורתא, ואחסינו בה. **לד,יא** ואמר שכם לאבוהא ולאחאהא, אשכח רחמין בעיניכון; ודתימרון לי, אתין. **לד,יב** אסגו עליי לחדא, מוהרין ומתנן, ואתין, כמא דתימרון לי; והבו לי ית עולימתא, לאיתו. **לד,יג** ואתיבו בני יעקוב ית שכם וית חמור אבוהי, בחוכמא--ומלילו: דסאיב, ית דינה אחתהון. **לד,יד** ואמרו להון, לא ניכול למעבד פתגמא הדין--למיתן ית אחתנא, לגבר דליה עורלה: ארי חיסודא היא, לנא. **לד,טז** ברם בדא, ניטפס לכון: אם תהון כוותנא, למגזר לכון כל דכורא. **לד,טז** וניתין ית בנתנא לכון, וית בנתכון ניסב

לנא; וניתב עימכון, ונהי לעמא חד. **לד, יז** ואם לא תקבלון מינא, למגזר--ונדבר ית ברתנא, וניזיל. **לד, יח** ושפרו פתגמיהון, בעיני חמור, ובעיני, שכם בר חמור. **לד, יט** ולא אוחר עולימא למעבד פתגמא, ארי אתרעי בבת יעקוב; והוא יקיר, מכול בית אבוהי. **לד, כ** ואתא חמור ושכם בריה, לתרע קרתהון; ומלילו עם אנשי קרתהון, למימר. **לד, כא** גובריא האילין שלם אינון עימנא, וייתבון בארעא ויעבדון בה סחורתא, וארעא הא פתיות ידן, קודמיהון; ית בנתהון ניסב לנא לנשין, וית בנתנא ניתין להון. **לד, כב** ברם בדא ייטפסון לנא גובריא, למיתב עימנא--למהוי, לעמא חד: במגזר לנא כל דכורא, כמא דאינון גזירין. **לד, כג** גיתיהון וקניינהון וכל בעירהון, הלא דילנא אינון; ברם ניטפס להון, וייתבון עימנא. **לד, כד** וקבילו מן חמור ומן שכם בריה, כל נפקי תרע קרתיה; וגזרו, כל דכורא--כל נפקי, תרע קרתיה. **לד, כה** והוה ביומא תליתאה כד תקיפו עליהון כיביהון, ונסיבו תרין בני יעקוב שמעון ולוי אחי דינה גבר חרביה, ועלו על קרתא, דיתבא לרוחצן; וקטלו, כל דכורא. **לד, כו** וית חמור וית שכם בריה, קטלו לפתגם דחרב; ודברו ית דינה מבית שכם, ונפקו. **לד, כז** בני יעקוב, עלו לחלצא קטיליא, ובזו, קרתא--דסאיבו, אחתהון. **לד, כח** ית ענהון וית תוריהון, וית חמריהון, וית דבקרתא וית דבחקלא, בזו. **לד, כט** וית כל נכסיהון וית כל טפלהון וית נשיהון, שבו ובזו; וית, כל דבביתא. **לד, ל** ואמר יעקוב לשמעון וללוי, עכרתון יתי, למיתן דבבו בינא ובין יתיב ארעא, בכנענאה ובפריזאה; ואנא, עם דמניין, ויתכנשון עליי וימחונני, ואשתיצי אנא ואנש ביתי. **לד, לא** ואמרו: הכנפקת ברא, יתעביד באחתנא. {פ}

לה, א ואמר ה' ליעקוב, קום סק לבית אל ותיב תמן; ועביד תמן מדבח--לאל דאתגלי לך, במערקך מן קודם עשיו אחוך. **לה, ב** ואמר יעקוב לאנש ביתיה, ולכל דעימיה: אעדו ית טעוות עממיא, דביניכון, ואידכו, ושנו כסותכון. **לה, ג** ונקום וניסק, לבית אל; ואעביד תמן מדבח, לאל דקביל צלותי ביומא דעקתי, והוה מימריה בסעדי, באורחא דאזלית. **לה, ד** ויהבו ליעקוב, ית כל טעוות עממיא דבידהון, וית קדשיא, דבאודניהון; וטמר יתהון יעקוב, תחת בוטמא דעם שכם. **לה, ה** ונטלו; והות דחלא מן קודם ה', על עממיא דבקריו סחרניהון, ולא רדפו, בתר בני יעקוב. **לה, ו** ואתא יעקוב ללז, דבארעא דכנען--היא, בית אל; הוא, וכל עמא דעימיה. **לה, ז** ובנא תמן, מדבחא, וקרא לאתרא, אל בית אל; ארי תמן, אתגליאו ליה מלאכיא דה', במערקיה, מן קודם אחוהי. **לה, ח** ומיתת דבורה מינקתה דרבקה, ואתקברת מלרע לבית אל בשיפולי מישרא; וקרא שמה, מישר בכיתא. {פ}

לה, ט ואתגלי ה' ליעקוב עוד, במיתוהי מפדן ארם; וברייך, יתיה. **לה, י** ואמר ליה ה', שמך יעקוב: לא יתקרי שמך עוד יעקוב, אלהין ישראל יהי שמך, וקרא ית שמה, ישראל. **לה, יא** ואמר ליה ה' אנא אל שדיי, פוש וסגי--עם וכנשת שבטין, יהון מינך; ומלכין דשלטין בעממיא, מינך יפקון. **לה, יב** וית ארעא, דיהבית לאברהם וליצחק--לך אתנינה; ולבנך בתרך, אתין ית ארעא. **לה, יג** ואסתלק מעילוהי, יקרא דה', באתרא, דמליל עימיה. **לה, יד** ואקים יעקוב קמתא, באתרא דמליל עימיה--קמת אבנא; ונסיד עלה נסכין, ואריק עלה משחא. **לה, טו** וקרא יעקוב ית שמה דאתרא, דמליל עימיה תמן ה'--בית אל. **לה, טז** ונטלו מבית אל, והוה עוד כרוב ארעא למיעל לאפרת; וילידת רחל, וקשיאת במילדה. **לה, יז** והוה בקשיותה, במילדה; ואמרת לה חיתא לא תדחלין, ארי אף דין לייך בר. **לה, יח** והוה במיפק נפשה, ארי מייתא, וקרת שמה, בר דוויי; ואבוהי, קרא ליה בנימין. **לה, יט** ומיתת, רחל; ואתקברת באורח אפרת, היא בית לחם. **לה, כ** ואקים יעקוב קמתא, על קבורתה--היא קמת קבורתא דרחל, עד יומא דין. **לה, כא** ונטל, ישראל; ופרסיה למשכניה, מהלאה למגדלא דעדר. **לה, כב** והוה, כד שרא ישראל בארעא ההיא, ואזל ראובן ושכיב ית בלהה לחינתא דאבוהי, ושמע ישראל; {פ}

והו בני יעקוב, תרי עסר. **לה, כג** בני לאה, בוכריה דיעקוב ראובן; ושמעון ולוי ויהודה, ויששכר וזבולון. **לה, כד** בני רחל, יוסף ובנימין. **לה, כה** ובני בלהה אמתה דרחל, דן ונפתלי. **לה, כו** ובני זלפה אמתה דלאה, גד ואשר; אילין בני יעקוב, דאתיילידו ליה בפדן ארם. **לה, כז** ואתא יעקוב לוות יצחק אבוהי, לממרא קרית ארבע--היא חברון, דדר תמן אברהם ויצחק. **לה, כח** והו, יומי יצחק--מאה ותמנן, שנין. **לה, כט** ואתנגיד יצחק ומית ואתכניש לעמיה, סיב וסבע יומין; וקברו יתיה, עשיו ויעקוב בנוהי. {פ}

לו, א ואילין תולדת עשיו, הוא אדום. **לו, ב** עשיו נסיב ית נשוהי, מבנת כנען: ית עדה, בת אילון חיתאה, וית אוהליבמה בת ענה, בת צבעון חייוואה. **לו, ג** וית בשמת בת ישמעאל, אחתיה דנביות. **לו, ד** וילידת עדה לעשיו, ית אליפז; ובשמת, ילידת ית רעואל. **לו, ה** ואוהליבמה, ילדת, ית יעוש וית יעלם, וית קורח; אילין בני עשיו, דאתיילידו ליה בארעא דכנען. **לו, ו** ודבר עשיו ית נשוהי וית בנוהי וית בנתיה, וית כל נפשת ביתיה, וית גיתוהי וית כל בעיריה וית כל קנייניה, דקנא בארעא דכנען; ואזל לארעא אוחר, מן קודם יעקוב אחוהי. **לו, ז** ארי הוה קניינהון סגי, מלמיתב כחדא; ולא יכילת ארע תותבותהון, לסוכרא יתהון--מן קודם, גיתיהון. **לו, ח** ויתב עשיו בטורא דשעיר, עשיו הוא אדום. **לו, ט** ואילין תולדת עשיו, אבוהון דאדומאי, בטורא, דשעיר. **לו, י** אילין, שמהת בני עשיו: אליפז, בר עדה איתת עשיו, רעואל, בר בשמת איתת עשיו. **לו, יא** והו, בני אליפז--תימן ואמר, צפו וגעתם וקנז. **לו, יב** ותמנע הות לחינתא, לאליפז בר עשיו, וילידת לאליפז, ית עמלק; אילין, בני עדה איתת עשיו. **לו, יג** ואילין בני רעואל, נחת וזרח שמה ומיזה; אילין הו, בני בשמת איתת עשיו. **לו, יד** ואילין הו, בני אוהליבמה בת ענה בת צבעון--איתת עשיו; וילידת לעשיו, ית יעוש וית יעלם

וית קורח. **לו, טו** אילין, רברבי בני עשיו: בני אליפז, בוכריה דעשיו--רבא תימן רבא אומר, רבא צפו רבא קנז. **לו, טז** רבא קורח רבא געתם, רבא עמלק; אילין רברבי אליפז בארעא דאדום, אילין בני עדה. **לו, יז** ואילין, בני רעואל בר עשיו--רבא נחת רבא זרח, רבא שמה רבא מיזה; אילין רברבי רעואל, בארעא דאדום--אילין, בני בשמת איתת עשיו. **לו, יח** ואילין, בני אוהליבמה איתת עשיו--רבא יעוש רבא יעלם, רבא קורח; אילין רברבי אוהליבמה, בת ענה--איתת עשיו. **לו, יט** אילין בני עשיו ואילין רברבניהון, הוא אדום. {ס}

לו, כ אילין בני שעיר חוראי, יתבי דארעא: לוטן ושובל, וצבעון וענה. **לו, כא** ודישון ואצר, ודישון; אילין רברבי חוראי בני שעיר, בארעא דאדום. **לו, כב** והו בני לוטן, חורי והימם; ואחתי דלוטן, תמנע. **לו, כג** ואילין בני שובל, עלוון ומנחת ועיבל, שפן, ואונם. **לו, כד** ואילין בני צבעון, ואיה וענה; הוא ענה, דאשכח ית גיבריא במדברא, כד הוה רעי ית חמריא, לצבעון אבוהי. **לו, כה** ואילין בני ענה, דישון; ואוהליבמה, בת ענה. **לו, כו** ואילין, בני דישון--חמדן ואשבן, ויתרן וכרן. **לו, כז** אילין, בני אצר--בלהן וזעוון, ועקן. **לו, כח** אילין בני דישון, עוץ וארן. **לו, כט** אילין, רברבי חוראי: רבא לוטן רבא שובל, רבא צבעון רבא ענה. **לו, ל** רבא דישון רבא אצר, רבא דישון; אילין רברבי חוראי לרברבניהון, בארעא דשעיר. {פ}

לו, לא ואילין, מלכיא, דמלכו, בארעא דאדום--קודם דימלך מלכא, לבני ישראל. **לו, לב** ומלך באדום, בלע בר בעור; ושום קרתיה, דנהבה. **לו, לג** ומית, בלע; ומלך תחותיה, יובב בר זרח מבוצרה. **לו, לד** ומית, יובב; ומלך תחותיה, חושם מארע דרומא. **לו, לה** ומית, חושם; ומלך תחותיה הדד בר בדד, דקטיל ית מדינאי בחקלי מואב, ושום קרתיה, עווית. **לו, לו** ומית, הדד; ומלך תחותיה, שמלה ממשרקא. **לו, לז** ומית, שמלה; ומלך תחותיה, שאול מרחובות דעל פרת. **לו, לח** ומית, שאול; ומלך תחותיה, בעל חנן בר עכבור. **לו, לט** ומית, בעל חנן בר עכבור, ומלך תחותיה הדר, ושום קרתיה פעו; ושום איתתיה מהיטבאל בת מטרד, בת מצריף דהבא. **לו, מ** ואילין שמהת רברבי עשיו, לזרעייתהון, לאתריהון, בשמהתהון: רבא תמנע רבא עלווה, רבא יתת. **לו, מא** רבא אוהליבמה רבא אלה, רבא פינן. **לו, מב** רבא קנז רבא תימן, רבא מבצר. **לו, מג** רבא מגדיאל, רבא עירם; אילין רברבי אדום, למותבניהון בארעא אחסנתהון--הוא עשיו, אבוהון דאדומאי. {פ}

לז, א ויתיב יעקוב, בארעא תותבות אבוהי--בארעא, דכנען. **לז, ב** אילין תולדת יעקוב, יוסף בר שבע עסרי שנין הוה רעי עם אחוהי בענא, והוא רבי עם בני בלהה ועם בני זלפה, נשי אבוהי; ואייתי יוסף ית דיבהון בישא, לאבוהון. **לז, ג** וישראל, רחים ית יוסף מכל בנוהי--ארי בר חכים הוא, ליה; ועבד ליה, כיתונא דפסי. **לז, ד** וחזו אחוהי, ארי יתיה רחים אבוהון מכל אחוהי--וסנו, יתיה; ולא צבן, למללא עימיה שלם. **לז, ה** וחלם יוסף חלמא, וחזו לאחוהי; ואוסיפו עוד, סנו יתיה. **לז, ו** ואמר, להון: שמעו כען, חלמא הדין דחלמית. **לז, ז** והא אנחנא מאסרין אסרן, בגו חקלא, והא קמת אסרתי, ואף אזדקיפת; והא מסתחרן אסרתכון, וסגדן לאסרתי. **לז, ח** ואמרו ליה, אחוהי, המלכו את מדמי לממלך עלנא, או שולטן את סביר למשלט בנא; ואוסיפו עוד סנו יתיה, על חלמוהי ועל פתגמוהי. **לז, ט** וחלם עוד חלמא אוחרנא, ואשתעי יתיה לאחוהי; ואמר, הא חלמית חלמא עוד, והא שמשא וסיהרא וחד עסר כוכביא, סגדין לי. **לז, י** ואשתעי לאבוהי, ולאחוהי, ונזף ביה אבוהי, ואמר ליה מא חלמא הדין דחלמתא: המיתא ניח, אנא ואימך ואחך, למסגד לך, על ארעא. **לז, יא** וקניאו ביה, אחוהי; ואבוהי, נטר ית פתגמא. **לז, יב** ואזלו, אחוהי, למרעי ית ענא דאבוהון, בשכם. **לז, יג** ואמר ישראל ליוסף, הלא אחך רען בשכם--איתא, ואשלחינך לוותהון; ואמר ליה, האנא. **לז, יד** ואמר ליה, איזיל כען חזי ית שלם אחך וית שלם ענא, ואתיבני, פתגמא; ושלחיה ממישר חברון, ואתא לשכם. **לז, טו** ואשכחיה גוברא, והא טעי בחקלא; ושאליה גוברא למימר, מא את בעי. **לז, טז** ואמר, ית אחיי אנא בעי; חו כען לי, איכא אינון רען. **לז, יז** ואמר גוברא, נטלו מכא--ארי שמעית דאמרין, ניזיל לדות; ואזל יוסף בתר אחוהי, ואשכחינון בדותן. **לז, יח** וחזו יתיה, מרחיק; ועד לא קריב לוותהון, וחשיבו עלוהי למקטליה. **לז, יט** ואמרו, גבר לאחוהי: הא, מרי חלמאי דיכ--אתי. **לז, כ** וכען איתו ונקטליניה, ונרמיניה בחד מן גוביא, ונימר, חיתא בשתא אכלתיה; ונחזי, מא יהי בסוף חלמוהי. **לז, כא** ושמע ראובן, ושיזביה מידהון; ואמר, לא נקטליניה נפש. **לז, כב** ואמר להון ראובן, לא תישדון דם--רמו יתיה לגובא הדין דבמדברא, ויד לא תישטון ביה: בדיל, לשיזבא יתיה מידהון, לאתבותיה, לוות אבוהי. **לז, כג** והוה, כד אתא יוסף לוות אחוהי; ואשלחו ית יוסף ית כיתוניה, ית כיתונא דפסי דעלוהי. **לז, כד** ונסבוהי--ורמו יתיה, לגובא; וגובא ריקן, לית ביה מיא. **לז, כה** ואסחרו, למיכל לחמא, וזקפו עיניהון וחזו, והא שיירת ערבאי אתיא מגלעד; וגמליהון טעינין, שעף וקטף ולטום--אזלין, לאחתא למצריים. **לז, כו** ואמר יהודה, לאחוהי: מא ממון נתהני לנא, ארי נקטול ית אחונא, ונכסי, ית דמיה. **לז, כז** איתו ונזבניניה לערבאי, וידנא לא תהי ביה, ארי אחונא בסרנא, הוא; וקבילו מיניה, אחוהי. **לז, כח** ועברו גוברי מדינאי תגרי, ונגדו ואסיקו ית יוסף מן גובא, וזבינו ית יוסף, לערבאי בעסרין כסף; ואיתאו ית יוסף, למצריים. **לז, כט** ותב ראובן לגובא, והא לית יוסף בגובא; ובזע, ית לבושוהי. **לז, ל** ותב לוות אחוהי, ואמר: עולימא לייתוהי, ואנא לאן אנא אתי. **לז, לא** ונסיבו, ית כיתונא דיוסף; ונכסו צפיר בר עיז, וטבלו ית כיתונא בדמא. **לז, לב** ושלחו ית כיתונא דפסי, ואיתאו לוות אבוהון, ואמרו, דא אשכחנא: אשתמודע כען, הכיתונא דברך היא--אם לא. **לז, לג** ואשתמודעה ואמר כיתונא דברי, חיתא בשתא אכלתיה; מקטל קטיל, יוסף. **לז, לד** ובזע יעקוב לבושוהי, ואסר שקא בחרציה; ואתאבל על בריה, יומין סגיאין. **לז, לה** וקמו כל בנוהי וכל בנתיה לנחמותיה, וסריב לקבלא תנחומין, ואמר,

ארי איחות לוות ברי כד אבילנא לשאול; ובכא יתיה, אבוהי. **לז**, לו ומדינאי--זבינו יתיה, למצריים: לפוטיפר רבא דפרעה, רב קטוליא. {פ}

לח,א והוה בעידנא ההוא, ונחת יהודה מלוות אחוהי; וסטא לוות גוברא עדולמאה, ושמיה חירה. **לח,ב** וחזא תמן יהודה בת גבר תגר, ושמיה שוע; ונסבה, ועל לוותה. **לח,ג** ועדיאת, וילידת בר; וקרא ית שמיה, ער. **לח,ד** ועדיאת עוד, וילידת בר; וקרת ית שמיה, אונן. **לח,ה** ואוסיפת עוד וילידת בר, וקרת ית שמיה שלה; והוה בכזיב, כד ילידת יתיה. **לח,ו** ונסיב יהודה איתתא, לער בוכריה; ושמה, תמר. **לח,ז** והוה, ער בוכריה דיהודה--ביש, קודם ה'; ואמיתיה, ה'. **לח,ח** ואמר יהודה לאונן, עול לוות איתת אחוך ויביס יתה; ואקים זרעא, לאחוך. **לח,ט** וידע אונן, ארי לא על שמיה מתקרי זרעא; והוי כד עליל לוות איתת אחוהי, ומחביל אורחיה על ארעא, בדיל דלא לקיימא זרעא, לאחוהי. **לח,י** ובאיש קודם ה', דעבד; ואמית, אף יתיה. **לח,יא** ואמר יהודה לתמר כלתיה תיבי ארמלא בית אבוויך, עד דירבי שלה ברי--ארי אמר, דלמא ימות אף הוא כאחוהי; ואזלת תמר, ויתיבת בית אבוהא. **לח,יב** וסגיא, יומיא, ומיתת, בת שוע איתת יהודה; ואתנחם יהודה, וסליק על גזי עניה הוא וחירה רחמיה עדולמאה--לתמנת. **לח,יג** ואתחזא לתמר, למימר: הא חמוייך סליק לתמנת, למיגז עניה. **לח,יד** ואעדיאת לבושי ארמלותה מינה, ואתכסיאת בעיפא ואיתקנת, ויתיבת בפרשות עיניים, דעל אורח תמנת: ארי חזת, ארי רבא שלה, והיא, לא אתייהיבת ליה לאיתו. **לח,טו** וחזא יהודה, וחשבה כנפקת ברא: ארי כסיאת, אפהא. **לח,טז** וסטא לוותה לאורחא, ואמר הבי כען איעול לוותיך, ארי לא ידע, ארי כלתיה היא; ואמרת, מא תיתין לי, ארי תיעול, לוותי. **לח,יז** ואמר, אנא אשדר גדיא בר עיזי מן ענא; ואמרת, אם תיתין משכונא עד דתשלח. **לח,יח** ואמר, מא משכונא דאתין ליך, ואמרת עזקתך ושושיפך, וחותרך דבידך; ויהב לה ועל לוותה, ועדיאת ליה. **לח,יט** וקמת ואזלת, ואעדיאת עיפה מינה; ולבישת, לבושי ארמלותה. **לח,כ** ושדר יהודה ית גדיא בר עיזי, ביד רחמיה עדולמאה, למיסב משכונא, מידא דאיתתא; ולא, אשכחה. **לח,כא** ושאל ית אנשי אתרה, למימר, אן מקדשתא דהיא בעיניים, על אורחא; ואמרו, לית הכא מקדשתא. **לח,כב** ותב, לוות יהודה, ואמר, לא אשכחתי; ואף אנשי אתרא אמרו, לית הכא מקדשתא. **לח,כג** ואמר יהודה תיסב לה, דלמא נהי חוך; הא שדרית גדיא הדין, ואת לא אשכחתה. **לח,כד** והוה כתלתות ירחיא, ואתחזא ליהודה למימר זניאת תמר כלתך, ואף הא מעדיא, מזנותה; ואמר יהודה, אפקוהא ותיתוקד. **לח,כה** היא מיתפקא, והיא שלחת לחמוהא למימר, לגבר דאילין דיליה, מינה אנא מעדיא; ואמרת, אשתמודע כען--למן עזקתא ושושיפא וחותרא, האילין. **לח,כו** ואשתמודע יהודה, ואמר זכאה מיני מעדיא, ארי על כן לא יהבתה, לשלה ברי; ולא אוסיף עוד, למידעה. **לח,כז** והוה, בעידן מילדה; והא תיומין, במעהא. **לח,כח** והוה במילדה, ויהב ידא; ונסיבת חיתא, וקטרת על ידיה זהוריתא למימר, דין, נפק קדמותא. **לח,כט** והוה כד אתיב ידיה, והא נפק אחוהי, ואמרת, מא תקוף סגי עלך למתקף; וקרא שמיה, פרץ. **לח,ל** ובתר כן נפק אחוהי, דעל ידיה זהוריתא; וקרא שמיה, זרח. {ס}

לט,א ויוסף, איתחת למצריים; וזבניה פוטיפר רבא דפרעה רב קטוליא, גוברא מצראה, מידא דערבאי, דאחתוהי לתמן. **לט,ב** והוה מימרא דה' בסעדיה דיוסף, והוה גבר מצלח; והוה, בבית ריבוניה מצראה. **לט,ג** וחזא ריבוניה, ארי מימרא דה' בסעדיה; וכול דהוא עבד, ה' מצלח בידיה. **לט,ד** ואשכח יוסף רחמין בעינוהי, ושמיש יתיה; ומנייה, על ביתיה, וכל דאית ליה, מסר בידיה. **לט,ה** והוה מעידן דמני יתיה בביתיה, ועל כל דאית ליה, וברייך ה' ית בית מצראה, בדיל יוסף; והוה ברכתא דה', בכל דאית ליה--בביתא, ובחקלא. **לט,ו** ושבק כל דליה, בידא דיוסף, ולא ידע עימיה מידעם, אלהין לחמא דהוא אכיל; והוה יוסף, שפיר בריווא ויאי בחזווא. **לט,ז** והוה, בתר פתגמיא האילין, וזקפת איתת ריבוניה ית עינהא, ביוסף; ואמרת, שכות עימי. **לט,ח** וסריב--ואמר לאיתת ריבוניה, הא ריבוני לא ידע עימי מא בביתא; וכול דאית ליה, מסר ביד. **לט,ט** לית דרב בביתא הדין, מיני, ולא מנע מיני מידעם, אלהין יתיך בדיל דאת איתתיה; ואיכדין אעביד בשתא רבתא, הדא, ואחוב, קודם ה'. **לט,י** והוה, כד מלילת עם יוסף יום יום; ולא קביל מינה למשכב לוותה, למהוי עימה. **לט,יא** והוה כיומא הדין, ועל לביתא למבדק בכתבי חושבניה; ולית אנש מאנשי ביתא, תמן--בביתא. **לט,יב** ואחדתיה בלבושיה למימר, שכות עימי; ושבקה ללבושיה בידה, וערק ונפק לשוקא. **לט,יג** והוה, כד חזת, ארי שבקה ללבושיה, בידה; וערק, לשוקא. **לט,יד** וקרת לאנשי ביתה, ואמרת להון למימר, חזו אייתי לנא גוברא עבראה, לחייכא בנא: על לוותי למשכב עימי, וקרית בקלא רמא. **לט,טו** והוה כד שמע, ארי ארימית קלי וקרית; ושבקה ללבושיה לוותי, וערק ונפק לשוקא. **לט,טז** ואחיתתיה ללבושיה, לוותה, עד דעל ריבוניה, לביתיה. **לט,יז** ומלילת עימיה, כפתגמיא האילין למימר: על לוותי עבדא עבראה, דאיתתא לנא--לחייכא בי. **לט,יח** והוה, כד ארימית קלי וקרית; ושבקה ללבושיה לוותי, וערק לשוקא. **לט,יט** והוה כד שמע ריבוניה ית פתגמי איתתיה, דמלילת עימיה למימר, כפתגמיא האילין, עבד לי עבדך; ותקיף, רגוניה. **לט,כ** ודבר ריבוניה דיוסף יתיה, ויהביה בבית אסירי--אתרא, דאסירי דמלכא אסירין; והוה תמן, בבית אסירי. **לט,כא** והוה מימרא דה' בסעדיה דיוסף, ונגד ליה חסדא; ויהביה לרחמין, בעיני רב בית אסירי. **לט,כב** ויהב רב בית אסירי, בידא דיוסף, ית כל אסירא, דבבית אסירי; וית כל דעבדין תמן, ממימריה הוה מתעביד. **לט,כג** לית רב בית אסירי, חזי ית כל סורחן בידיה, בדמימרא דה', בסעדיה; ודהוא עבד, ה' מצלח. {פ}

מ,א והוה, בתר פתגמא האילין, סרחו שקיא דמלכא דמצריים, ונחתומא--לריבונא, למלכא דמצריים. **מ,ב** ורגזי פרעה, על תרין רברבניה--על רב שקי, ועל רב נחתומי. **מ,ג** ויהב יתהון במטרת, בית רב קטוליא--בבית אסירי: אתרא, דיוסף אסיר תמן. **מ,ד** ומני רב קטוליא ית יוסף, עימהון--ושמיש יתהון; והו יומין, במטרא. **מ,ה** וחלמו חלמא תרוויהון גבר חלמיה, בליליא חד--גבר, כפושרן חלמיה: שקיא ונחתומא, דלמלכא דמצריים, דאסירין, בבית אסירי. **מ,ו** ואתא לוותהון יוסף, בצפרא; וחזא יתהון, והא אינון נסיסין. **מ,ז** ושאל ית רברבי פרעה, דעימיה במטרת בית ריבניה--למימר: מדין אפיכון בישין, יומא דין. **מ,ח** ואמרו ליה--חלמא חלמנא, ופשר לית ליה; ואמר להון יוסף, הלא מן קודם ה' פושרן חלמא--אשתעו כען, לי. **מ,ט** ואשתעי רב שקי ית חלמיה, ליוסף; ואמר ליה--בחלמי, והא גופנא קודמי. **מ,י** ובגופנא, תלתא שבשין; והיא כד אפרחת אפיקת לבלבין ואניצת ניץ, בשילו אתכלהא הו ענבין. **מ,יא** וכסא דפרעה, ביד; ונסיבית ית ענביא, ועצירת יתהון לכסא דפרעה, ויהבית ית כסא, על ידא דפרעה. **מ,יב** ואמר ליה יוסף, דין פושרניה: תלתא, שבשין--תלתא יומין, אינון. **מ,יג** בסוף תלתא יומין, ידכרינך פרעה, ויטיבנך, על שימושך; ויתין כסא דפרעה, בידה, כהלכתא קדמיתא, דהויתא משקי ליה. **מ,יד** אלהין תדכרינך עימך, כד ייטב לך, ותעביד כען עימך, טיבו; ותדכר עליי, קודם פרעה, ותפקינך, מן בית אסירי הדין. **מ,טו** ארי מגנב גניבנא, מארע עברא; ואף הכא לא עבדית מידעם, ארי מניאו ית בבית אסירי. **מ,טז** וחזא רב נחתומי, ארי יאות פשר; ואמר, ליוסף, אף אנא בחלמי, והא תלתא סלין דחירו על ריש. **מ,יז** ובסלא עילאה, מכול מיכלא דפרעה--עובד נחתום; ועופא, אכיל יתהון מן סלא--מעילווי ריש. **מ,יח** ואתיב יוסף ואמר, דין פושרניה: תלתא, סלין--תלתא יומין, אינון. **מ,יט** בסוף תלתא יומין, יעדי פרעה ית רישך מינך, ויצלוב יתך, על צליבא; ויכול עופא ית בסרך, מינך. **מ,כ** והוה ביומא תליתאה, יום בית ולדא דפרעה, ועבד משתיא, לכל עבדוהי; ואידכר ית ריש רב שקי, וית ריש רב נחתומי--בגו עבדוהי. **מ,כא** ואתיב ית רב שקי, על שקיותיה; ויהב כסא, על ידא דפרעה. **מ,כב** וית רב נחתומי, צלב: כמא דפשר להון, יוסף. **מ,כג** ולא אידכר רב שקי ית יוסף, ואנשייה. {פ}

מ,א והוה, מסוף תרתין שנין; ופרעה חלים, והא קאים על נהרא. **מ,ב** והא מן נהרא, סלקן שבע תורן, שפירן למחזי, ופטימן בסר; ורעיין, באחואו. **מ,ג** והא שבע תורן אוחרניין, סליקא בתריהון מן נהרא, בישן למחזי, וחסירן בסר; וקמא לקבלהון דתורתא, על כיף נהרא. **מ,ד** ואכלא תורתא, דבישן למחזי וחסירן בסר, ית שבע תורתא, דשפירן למחזי ופטימתא; ואיתער, פרעה. **מ,ה** ודמוך, וחלם תניינות; והא שבע שובלין, סלקן בקניא חד--פטימן וטבן. **מ,ו** והא שבע שובלין, לקיין ושקיפן קידום--צמחן, בתריהון. **מ,ז** ובלעא, שובליא לקייתא, ית שבע שובליא, פטימתא ומלייתא; ואיתער פרעה, והא חלמא. **מ,ח** והוה בצפרא, ומיטרפא רוחיה, ושלח וקרא ית כל חרשי מצריים, וית כל חכימא; ואשתעי פרעה להון ית חלמיה, ולית דפשר יתהון לפרעה. **מ,ט** ומליל רב שקי, עם פרעה למימר: ית סורחני, אנא מדכר יומא דין. **מ,י** פרעה, רגזי על עבדוהי; ויהב ית במטרת, בית רב קטוליא--ייתי, וית רב נחתומי. **מ,יא** וחלמנא חלמא בליליא חד, אנא והוא: גבר כפושרן חלמיה, חלמנא. **מ,יב** ותמן עימנא עולים עבריי, עבדא לרב קטוליא, ואשתעינא ליה, ופשר לנא ית חלמנא: גבר כחלמיה, פשר. **מ,יג** והוה כמא דפשר לנא, כן הוה: ית אתיב על שימושי, וייתה צלב. **מ,יד** ושלח פרעה וקרא ית יוסף, וארהטוהי מן בית אסירי; וספר ושני כסותיה, ועל לוות פרעה. **מ,טו** ואמר פרעה, ליוסף, חלמא חלמית, ופשר לית ליה; ואנא, שמעית עלך למימר, דאת שמע חלמא, ומפשר ליה. **מ,טז** ואתיב יוסף ית פרעה למימר, לא מן חוכמת: אלהין מן קודם ה', ייתב שלמא דפרעה. **מ,יז** ומליל פרעה, עם יוסף: בחלמי, הא אנא קאים על כיף נהרא. **מ,יח** והא מן נהרא, סלקן שבע תורן, פטימן בסר, ושפירן למחזי; ורעיין, באחואו. **מ,יט** והא שבע תורן אוחרניין, סליקא בתריהון, חסיכון ובישן למחזי לחדא, וחסירן בסר: לא חזיתי דכוותהון בכל ארעא דמצריים, לבישו. **מ,כ** ואכלא, תורתא, חסיכתא, ובישתא--ית שבע תורתא קדמייתא, פטימתא. **מ,כא** ועלא למעיהון, ולא אתיידע ארי עלא למעיהון, ומחזיהון ביש, כד בקדמיתא; ואיתערית. **מ,כב** וחזית, בחלמי; והא שבע שובלין, סלקן בקניא חד--מליין וטבן. **מ,כג** והא שבע שובלין, נצן לקיין שקיפן קידום--צמחן, בתריהון. **מ,כד** ובלעא שובליא לקייתא, ית שבע שובליא טבתא; ואמרית, לחרשיא, ולית דמחוי, לי. **מ,כה** ואמר יוסף לפרעה, חלמא דפרעה חד הוא: ית דה' עתיד למעבד, חווי לפרעה. **מ,כו** שבע תורתא טבתא, שבע שניא אינון, ושבע שובליא טבתא, שבע שניא אינון: חלמא, חד הוא. **מ,כז** ושבע תורתא חסיכתא ובישתא דסליקא בתריהון, שבע שניא אינון, ושבע שובליא לקייתא, דשקיפן קידום--יהויין, שבע שני כפנא. **מ,כח** הוא פתגמא, דמלילית עם פרעה: דה' עתיד למעבד, אחזי ית פרעה. **מ,כט** הא שבע שניא, אתיין--סבעא רבא, בכל ארעא דמצריים. **מ,ל** ויקומן שבע שני כפנא, בתריהון, ויתנשי כל סבעא, בארעא דמצריים; וישיצי כפנא, ית עמא דארעא. **מ,לא** ולא יתיידע סבעא בארעא, מן קודם כפנא ההוא דיהי בתר כן: ארי תקיף הוא, לחדא. **מ,לב** ועל דאיתני חלמא לפרעה, תרתין זמנין--ארי תקין פתגמא מן קודם ה', ומוחי ה' למעבדיה. **מ,לג** וכען יחזי פרעה, גבר סוכלתן וחכים; וימניניה, על ארעא דמצריים. **מ,לד** יעביד פרעה, וימני מהימנין על ארעא; ויזרזון ית ארעא דמצריים, בשבע שני סבעא. **מ,לה** ויכנשוון, ית כל עבד שניא טבתא, דאתיין, אילין; וייצרון עבדא תחות יד מהימני פרעה, עבדא בקרווא--וייטרון. **מ,לו** ויהי עבדא גניז, לעמא דארעא, לשבע שני כפנא, דיהויין בארעא דמצריים; ולא ישתצי עמא דארעא, בכפנא. **מ,לז** ושפר פתגמא, בעיני פרעה, ובעיני, כל עבדוהי. **מ,לח** ואמר פרעה, לעבדוהי: הנשכח כדין--גבר, דרוח נבואה מן קודם ה' ביה. **מ,לט** ואמר פרעה ליוסף, בתר דהודע ה' יתך ית כל דא, לית סוכלתן וחכים, כוותך. **מ,מ** את תהי ממונא על ביתי, ועל מימרך ייתזן כל עמי; לחוד כורסי מלכותא הדין, איהי יקיר מינך. **מ,מא**

ואמר פרעה, ליוסף: חזי דמנתי יתך, על כל ארעא דמצריים. **מא,מב** ואעדי פרעה ית עזקתיה מעל ידיה, ויהב יתה על ידא דיוסף; ואלביש יתיה לבושין דבוץ, ושווי מניכא דדהבא על צווריה. **מא,מג** וארכיב יתיה, ברכיכא תנייטא דיליה, ואכריזו קודמוהי, דין אבא למלכא; ומני יתיה, על כל ארעא דמצריים. **מא,מד** ואמר פרעה ליוסף, אנא פרעה; ובר מממרך, לא ירים גבר ית ידיה למיחד זין וית רגליה למרכב על סוסיא--בכל ארעא דמצריים. **מא,מה** וקרא פרעה שום יוסף, גוברא דמיטמרן גליין ליה, ויהב ליה ית אסנת בת פוטי פרע רבא דאון, לאיתו; ונפק יוסף, שליט על ארעא דמצריים. **מא,מו** ויוסף, בר תלתין שנין, כד קם, קודם פרעה מלכא דמצריים; ונפק יוסף מן קודם פרעה, ועבר בכל ארעא דמצריים. **מא,מז** וכנשו דיירי ארעא, בשבע שני סבעא--עבורא לאוצרין. **מא,מח** וכנש ית כל עבור שבע שניא, דהוואה בארעא דמצריים, ויהב עבורא, בקרוויא: עבור חקל קרתא דבסחרנהא, יהב בגוה. **מא,מט** וכנש יוסף עבורא כחלא דימא, סגי לחדא--עד דפסק לממני, ארי לית מניין. **מא,נ** וליוסף אתיילידו תרין בנין, עד לא עלת שתא דכפנא, דילידת ליה אסנת, בת פוטי פרע רבא דאון. **מא,נא** וקרא יוסף ית שום בוכרא, מנשה: ארי אנשיני ה' ית כל עמלי, וית כל בית אבא. **מא,נב** וית שום תניינא, קרא אפריים: ארי אפשיני ה', בארע שיעבודי. **מא,נג** ושלימא, שבע שני סבעא, דהוואה, בארעא דמצריים. **מא,נד** ושריאה שבע שני כפנא, למיתי--כמא דאמר יוסף; והוה כפנא בכל ארעא, ובכל ארעא דמצריים הוה לחמא. **מא,נה** וכפינת כל ארעא דמצריים, וצווח עמא קודם פרעה על לחמא; ואמר פרעה לכל מצראי איזילו לוות יוסף, דיימר לכון תעבדון. **מא,נו** וכפנא הוה, על כל אפי ארעא; ופתח יוסף ית כל אוצריא דבהון עבורא, וזבין למצראי, ותקיף כפנא, בארעא דמצריים. **מא,נז** וכל דיירי ארעא אתו למצריים, למזבן עבורא מן יוסף: ארי תקיף כפנא, בכל ארעא. **מב,א** וחזא יעקוב, ארי אית עבור מזבן במצריים; ואמר יעקוב לבנוהי, למא תיתחזון. **מב,ב** ואמר--הא שמעית, ארי אית עבור מזבן במצריים; חותו לתמן וזבנו לנא מתמן, וניחי ולא נמות. **מב,ג** ונחתו אחי יוסף, עסרא, למזבן עבורא, ממצריים. **מב,ד** וית בנימין אחוהי דיוסף, לא שלח יעקוב עם אחוהי: ארי אמר, דלמא יערעיניה מותא. **מב,ה** ואתו בני ישראל, למזבן עבורא בגו עליא: ארי הוה כפנא, בארעא דכנען. **מב,ו** ויוסף, הוא דשליט על ארעא--הוא מזבין עבורא, לכל עמא דארעא; ואתו אחי יוסף, וסגידו ליה על אפיהון על ארעא. **מב,ז** וחזא יוסף ית אחוהי, ואשתמודעינן; וחשיב מא דימליל עימהון ומליל עימהון קשיין, ואמר להון מנן אתיתון, ואמרו, מארעא דכנען למזבן עבורא. **מב,ח** ואשתמודע יוסף, ית אחוהי; ואינון, לא אשתמודעוהי. **מב,ט** ואידכר יוסף--ית חלמיא, דהוה חלים להון; ואמר להון אלילי אתון, למחזי ית בדקה דארעא אתיתון. **מב,י** ואמרו ליה, לא ריבונן; ועבדך אתו, למזבן עבורא. **מב,יא** כולנא, בני גוברא חד נחנא; כיווני אנחנא, לא הו עבדך אלילי. **מב,יב** ואמר, להון: לא, אלהין בדקה דארעא אתיתון למחזי. **מב,יג** ואמרו, תרי עסר עבדך אחין אנחנא בני גוברא חד--בארעא דכנען; והא זעירא עם אבונא יומא דין, וחד לייתוהי. **מב,יד** ואמר להון, יוסף: הוא, דמלילית עימכון למימר--אלילי אתון. **מב,טו** בדא, תתבחרון: חיי פרעה אם תיפקון מכא, אלהין במיתי אחוכון זעירא הכא. **מב,טז** שלחו מינכון חד, וידבר ית אחוכון, ואתון תתאסרון, ויתבחרון פתגמיכון הקשוט אתון אמרין; ואם לא--חיי פרעה, ארי אלילי אתון. **מב,יז** וכנש יתהון לבית מטרא, תלתא יומין. **מב,יח** ואמר להון יוסף ביומא תליתאה, דא עבידו ואתקיימו; מן קודם ה', אנא דחיל. **מב,יט** אם כיווני אתון--אחוכון חד, יתאסר בבית מטרתכון; ואתון איזילו אובילו, עבורא דחסיר בביתכון. **מב,כ** וית אחוכון זעירא תייתון לוותי, ויתהמנון פתגמיכון ולא תמותון; ועבדו כן. **מב,כא** ואמרו גבר לאחוהי, בקושטא חייבין אנחנא על אחונא, דחזינא בעקת נפשיה כד הוה מתחנן לנא, ולא קבילנא מיניה; על כן אתת לנא, עקתא הדא. **מב,כב** ואתיב ראובן יתהון למימר, הלא אמרית לכון למימר לא תחטון בעולימא--ולא קבילתון; ואף דמיה, הא מתבעי. **מב,כג** ואינון לא ידעין, ארי שמע יוסף: ארי מתורגמן, הוה ביניהון. **מב,כד** ואסתחר מלוותהון, ובכא; ותב לוותהון, ומליל עימהון, ודבר מלוותהון ית שמעון, ואסר יתיה לעיניהון. **מב,כה** ופקיד יוסף, ומלו ית מניהון עבורא, ולא תבא כספיהון גבר לסקיה, ולמיתן להון זווידן לאורחא; ועבד להון, כן. **מב,כו** ונטלו ית עבורהון, על חמריהון; ואזלו, מתמן. **מב,כז** ופתח חד ית סקיה, למיתן כיסתא לחמריה--בבית מבתא; וחזא, ית כספיה, והא הוא, בפום טועניה. **מב,כח** ואמר לאחוהי איתתב כספי, ואף הא בטועני; ונפק מדע ליבהון, ותוהו גבר באחוהי למימר, מא דא עבד ה', לנא. **מב,כט** ואתו לוות יעקוב אבוהון, לארעא דכנען; וחזויו ליה, ית כל דערעא יתהון למימר. **מב,ל** מליל גוברא ריבונה דארעא, עימנא--קשיין; ויהב יתנא, כמאלילי ארעא. **מב,לא** ואמרנא ליה, כיווני אנחנא: לא הווינא, אלילי. **מב,לב** תרי עסר אנחנא אחין, בני אבונא; חד לייתוהי, וזעירא יומא דין עם אבונא בארעא דכנען. **מב,לג** ואמר לנא, גוברא ריבונה דארעא, בדא אדע, ארי כיווני אתון: אחוכון חד שבוקו לוותי, וית עבורא דחסיר בביתכון סבו ואיזילו. **מב,לד** ואיתו ית אחוכון זעירא, לוותי, ואדע ארי לא אלילי אתון, ארי כיווני אתון; ית אחוכון אתין לכון, וית ארעא תעבדון בה סחורתא. **מב,לה** והוה, אינון מריקין סקיהון, והא גבר צרר כספיה, בסקיה; וחזו ית צררי כספיהון, אינון ואבוהון--ודחילו. **מב,לו** ואמר להון יעקוב אבוהון, יתי אתכילתון: יוסף לייתוהי, ושמעון לא הוה כא, וית בנימין תדברון, עליי הוואה כולהון. **מב,לז** ואמר ראובן, לאבוהי למימר, ית תרין בניי תמית, אם לא אייתיניה לך; הב יתיה על ידי, ואנא אתיביניה לך. **מב,לח** ואמר, לא ייחות ברי עימכון: ארי אחוהי מית והוה בלחודוהי אשתאר, ויערעיניה מותא באורחא דתהכון בה, ותחתון ית סיבתי בדוונא, לשאול. **מב,לא** וכפנא, תקיף בארעא. **מב,לב** והוה, כד ספיקו למיכל ית עבורא, דאיתאון, ממצריים; ואמר להון אבוהון, תובו זבנו לנא זעיר עבורא. **מב,לג** ואמר ליה יהודה, למימר: אסדהא אסהיד בנא גוברא למימר לא תחזון אפיי, אלהין כד אחוכון עימכון. **מב,לד** אם איתך משלח ית אחונא, עימנא--ניחות, ונזבון לך עבורא. **מב,לה** ואם לייתך משלח, לא ניחות: ארי גוברא אמר לנא, לא תחזון אפיי, אלהין, כד אחוכון עימכון. **מב,לו** ואמר, ישראל, למא אבאישתון, לי--לחוואה לגוברא, העוד לכון אחא. **מב,לז** ואמרו שאלא שאיל גוברא לנא ולילדותא

למימר, העד כען אבוכון קיים האית לכון אחא, וחוויןא ליה, על מימר פתגמא האילין; המידע הוויןא ידעין--ארי יימר, אחיתו ית אחוכון. **מג,ח** ואמר יהודה לישראל אבוהי, שלח עולימא עימי--ונקום וניזיל; וניחי ולא נמות, אף אנחנא אף את אף טפלנא. **מג,ט** אנא, מערבנא ביה--מן ידי, תבעיניה: אם לא אייתיניה לך ואקימיניה קודמך, ואיהי חטי לך כל יומיא. **מג,י** ארי, אילו לא פון בדא אתעכבנא--ארי כען תבנא, דנן תרתין זמנין. **מג,יא** ואמר להון ישראל אבוהון, אם כן הוא דא עבידו--סבו מדמשוכח בארעא במניכון, ואחיתו לגוברא תקרובתא: זעיר קטף, וזעיר דבש, שעף ולטום, בוטמין ושגדין. **מג,יב** וכספא על חד תרין, סבו בידכון; וית כספא דאיתתב בפום טועניכון, תתיבון בידכון--דלמא שלו, הוה. **מג,יג** וית אחוכון, דברו; וקומו, תובו לוות גוברא. **מג,יד** ואל שדיי, ייתין לכון רחמין קודם גוברא, ויפטר לכון ית אחוכון אוחרנא, וית בנימין; ואנא, כמא דתכילית תכילית. **מג,טו** ונסיבו גובריא ית תקרובתא דא, ועל חד תרין כספא נסיבו בידהון ודברו ית בנימין; וקמו ונחתו למצריים, וקמו קודם יוסף. **מג,טז** וחזא יוסף עימהון, ית בנימין, ואמר לדממונא על ביתיה, אעיל ית גובריא לביתא; וכוס נכסתא ואתקין, ארי עימי אכלון גובריא בשירותא. **מג,יז** ועבד גוברא, כמא דאמר יוסף; ואעיל גוברא ית גובריא, לבית יוסף. **מג,יח** ודחילו גובריא, ארי איתעלו לבית יוסף, ואמרו על עיסק כספא דאיתתב בטוענא בקדמיתא, אנחנא מיתעלין--לאתרברבא עלנא ולאסתקפא עלנא, ולמקני יתנא לעבדין ולמדבר ית חמרנא. **מג,יט** וקריבו, לוות גוברא, דממונא, על בית יוסף; ומלילו עימיה, בתרע ביתא. **מג,כ** ואמרו, בבכו ריבוני; מיחת נחתנא בקדמיתא, למזבן עבורא. **מג,כא** והוה כד אתינא לבית מבתא, ופתחנא ית טוענא, והא כסף גבר בפום טועניה, כספנא במתקליה; ואתיבנא יתיה, בידנא. **מג,כב** וכספא אוחרנא אחיתנא בידנא, למזבן עבורא; לא ידענא, מן שווי כספנא בטוענא. **מג,כג** ואמר שלם לכון לא תדחלון, אלהכון ואלהא דאבוכון יהב לכון סימן בטועניכון--כספכון, אתא לוותי; ואפיק לוותהון, ית שמעון. **מג,כד** ואעיל גוברא ית גובריא, לבית יוסף; ויהב מיא ואסחו רגליהון, ויהב כיסתא לחמריהון. **מג,כה** ואתקינו, ית תקרובתא, עד דעל יוסף, בשירותא: ארי שמעון, ארי תמן אכלון לחמא. **מג,כו** ועל יוסף לביתא, ואעילו ליה ית תקרובתא דבידהון לביתא; וסגידו ליה, על ארעא. **מג,כז** ושאל להון, לשלם, ואמר השלם אבוכון סבא, דאמרתון--העד כען, קיים. **מג,כח** ואמרו, שלם לעבדך לאבונא--עד כען קיים; וכרעו, וסגידו. **מג,כט** וזקף עינוהי, וחזא ית בנימין אחוהי בר אימיה, ואמר הדין אחוכון זעירא, דאמרתון לי; ואמר, מן קודם ה' יתרחם עלך ברי. **מג,ל** ואוהי יוסף, ארי אתגוללו רחמוהי על אחוהי, ובעא, למבכי; ועל לאידרון בית משכבא, ובכא תמן. **מג,לא** ואסחי אפוהי, ונפק; ואתחסן--ואמר, שווי לחמא. **מג,לב** ושוויאו ליה בלחודיהי, ולהון בלחודיהון; ולמצראי דאכלין עימיה, בלחודיהון--ארי לא יכלין מצראי למיכל עם עבראי לחמא, ארי בעירא דמצראי דחלין ליה עבראי אכלין. **מג,לג** ואסחרו קודמוהי--רבא כרביותיה, וזעירא כזעירותיה; ותוהו גובריא, גבר בחבריה. **מג,לד** ונטל חולקין מן קודמוהי, לקדמיהון, וסגי חולקא דבנימין מחולקי כולהון, חמשא חולקין; ושתיאו ורוויאו, עימיה. **מג,לה** ופקיד ית דממונא על ביתיה, למימר, מלי ית טועני גובריא עבורא, כמא דיכלין למטען; ושו כסף גבר, בפום טועניה. **מג,לו** וית כלידי דכספא, תשווי בפום טוענא דזעירא, וית, כסף זבינוהי; ועבד, כפתגמא דיוסף דמליל. **מג,לז** צפרא, נהר; וגובריא אתפטרון, אינון וחמריהון. **מג,לח** אינון נפקו מן קרתא, לא ארחיקו, ויוסף אמר לדממונא על ביתיה, קום רדוף בתר גובריא; ותדביקינון ותימר להון, למא שלימתון בשתא חלף טבתא. **מג,לה** הלא דין, דשתי ריבוני ביה, והוא, בדקא מבדיק ביה; אבאישתון, דעבדתון. **מג,לו** ואדביקינון; ומליל עימהון, ית פתגמא האילין. **מג,לז** ואמרו ליה--למא ימליל ריבוני, כפתגמא האילין; חס, לעבדך, מלמעבד, כפתגמא הדין. **מג,לח** הא כספא, דאשכחנא בפום טוענא--אתיבנא לך, מארעא דכנען; ואיכדין, נגנוב מבית ריבוניך, מנין דכסף, או מנין דדהב. **מג,לט** דישתכח עימיה מעבדך, יתקטיל; ואף אנחנא, נהי לריבוני לעבדין. **מג,ל** ואמר, אף כען כפתגמיכון כן הוא: דישתכח עימיה יהי לי עבדא, ואתון תהון זכאין. **מג,לא** ואוהיא, ואחיתו גבר ית טועניה--לארעא; ופתחו, גבר טועניה. **מג,לב** ובלש--ברבא שרי, ובזעירא שיצי; ואשתכח, כלידא, בטוענא, דבנימין. **מג,לג** ובזעו, לבושיהון; ורמו גבר על חמריה, ותבו לקרתא. **מג,לד** ועל יהודה ואחוהי לבית יוסף, והוא עד כען תמן; ונפלו קודמוהי, על ארעא. **מג,לט** ואמר להון יוסף, מא עובדא הדין דעבדתון; הלא ידעתון, ארי בדקא מבדיק גוברא דכוותי. **מג,לז** ואמר יהודה, מא נימר לריבוני, מא נמליל, ומא נזכי; מן קודם ה', אשתכח חובא בעבדך--הא אנחנא עבדין לריבוני, אף אנחנא אף דאשתכח כלידא בידיה. **מג,לז** ואמר--חס לי, מלמעבד דא; גוברא דאשתכח כלידא בידיה, הוא יהי לי עבדא, ואתון, סקו לשלם לוות אבוכון. {ס}

מג,לח וקריב לוותיה יהודה, ואמר בבכו ריבוני, ימליל כען עבדך פתגמא קודם ריבוני, ולא יתקף רוגזך בעבדך: ארי כפרעה, כן את. **מג,לח** ריבוני שאל, ית עבדוהי למימר: האית לכון אבא, או אחא. **מג,לח** ואמרנא, לריבוני, אית לנא אבא סבא, ובר סיבתין זעיר; ואחוהי מית, ואשתאר הוא בלחודוהי לאימיה ואבוהי רחים ליה. **מג,לח** ואמרת, לעבדך, אחתוהי, לוותי; ואשווי עיני, עלוהי. **מג,לח** ואמרנא, לריבוני, לא ייכול עולימא, למשבק ית אבוהי: אם ישבוק ית אבוהי, ימות. **מג,לח** ואמרת, לעבדך, אם לא ייחות אחוכון זעירא, עימכון--לא תיספון, למחזי אפיי. **מג,לח** והוה כד סליקנא, לוות עבדך אבא; וחוויןא ליה--ית, פתגמי ריבוני. **מג,לח** ואמר, אבונא: תובו, זבונו לנא זעיר עבורא. **מג,לח** ואמרנא, לא ניכול למיחת: אם אית אחונא זעירא עימנא, וניחות--ארי לא ניכול למחזי אפי גוברא, ואחונא זעירא לייתוהי עימנא. **מג,לח** ואמר עבדך אבא, לנא: אתון ידעתון, ארי תרין ילידת לי איתתי. **מג,לח** ונפק חד, מלוותי, ואמרית, ברם מקטל קטיל; ולא חזיתיה, עד כען. **מג,לח** ותדברון אף ית דין מן קודמיי, ויערענינה מותא--ותחתון ית סיבתי, בבשתא לשאול. **מג,לח** וכען, כמיתא לוות עבדך אבא, ועולימא לייתוהי, עימנא; ונפשיה, חביבא ליה כנפשיה. **מג,לח** ויהי, כד יחזי ארי לית עולימא--וימות; ויחתון עבדך ית סיבת עבדך אבונא, בדוונא--לשאול. **מג,לח** ארי עבדך

מערב בעולימא, מן אבא למימר: אם לא אייתיניה לך, ואיהי חטי לאבא כל יומיא. **מד, לג** וכען, ייטיב כען עבדך תחות עולימא--עבדא, לריבונ; ועולימא, ייסק עם אחוהי. **מד, לד** ארי איכדין אסק לוות אבא, ועולימא לייתייה עימי: דלמא אחזי בבשתא, דתשכח ית אבא. **מה, א** ולא יכיל יוסף לאתחסנא, לכול דקיימין עילוהי, וקרא, אפיקו כל אנש מעילווי; ולא קם אנש עימיה, כד אתיידע יוסף לאחוהי. **מה, ב** ויהב ית קליה, בבכיתא; ושמעו מצראי, ושמע אנש בית פרעה. **מה, ג** ואמר יוסף לאחוהי אנא יוסף, העד כען אבא קיים; ולא יכילו אחוהי לאתבא יתיה פתגם, ארי אתבהילו מן קודמוהי. **מה, ד** ואמר יוסף לאחוהי קרובו כען לוותי, וקריבו; ואמר, אנא יוסף אחוכון, דזבינתון יתי, למצריים. **מה, ה** וכען לא תתנססון, ולא יתקף בעיניכון, ארי זבינתון יתי, הלכא: ארי לקיימא, שלחני ה' קודמיכון. **מה, ו** ארי דגן תרתין שנין כפנא, בגו ארעא; ועוד חמיש שנין, דלית זרועא וחצדא. **מה, ז** ושלחני ה' קודמיכון, לשוואה לכון שארא בארעא, ולקיימא לכון, לשיזבא רבא. **מה, ח** וכען, לא אתון שלחתון יתי הלכא, אלהין, מן קודם ה'; ושווייני אבא לפרעה, וריבון לכל ביתיה, ושליט, בכל ארעא דמצריים. **מה, ט** אחוה, וסקו לוות אבא, ותימרון ליה כדגן אמר ברך יוסף, שווייני ה' לריבון לכל מצראי; חות לוותי, לא תתעכב. **מה, י** ותיטיב בארעא דגושן, ותי קריב לי--את, ובנך ובני בנך; וענך ותורך, וכל דלך. **מה, יא** ואזון יתך תמן, ארי עוד חמיש שנין כפנא: דלמא תשתיצי את ואנש ביתך, וכל דלך. **מה, יב** והא עיניכון חזין, ועיני אחי בנימין: ארי כלישנכון, אנא ממליל עימכון. **מה, יג** ותחון לאבא, ית כל יקרי במצריים, וית, כל דחזיתון; ותחון ותחתון ית אבא, הלכא. **מה, יד** ונפל על צוורא דבנימין אחוהי, ובכא; ובנימין--בכא, על צווריה. **מה, טו** ונשיק לכל אחוהי, ובכא עליהון; ובתר כן, מלילו אחוהי עימיה. **מה, טז** וקלא אשתמע, בית פרעה למימר, אתו, אחי יוסף; ושפר בעיני פרעה, ובעיני עבדוהי. **מה, יז** ואמר פרעה ליוסף, אימר לאחך דא עבידו: טעונו, ית בעירכון, ואיזילו אובילו, לארעא דכנען. **מה, יח** ודברו ית אבוכון וית אנש בתיכון, ואיתו לוותי; ואתין לכון, ית טוב ארעא דמצריים, ותיכלון, ית טובא דארעא. **מה, יט** ואת מפקד, דא עבידו: סבו לכון מארעא דמצריים עגלן, לטפלכון ולנשיכון, ותיטלון ית אבוכון, ותיטלון. **מה, כ** ועינכון, לא תחוס על מניכון: ארי טוב כל ארעא דמצריים, דילכון הוא. **מה, כא** ועבדו כן בני ישראל, ויהב להון יוסף עגלן על מימרא דפרעה; ויהב להון זווידין, לאורחא. **מה, כב** לכולהון יהב לגבר, אצטלוון דלבושא; ולבנימין יהב תלת מאה סלעין דכסף, וחמשא אצטלוון דלבושא. **מה, כג** ולאבוהי שלח כדן, עסרא חמרין, טעינין, משוב מצריים; ועסר אתנן טעינין עבור ולחים וזווידין, לאבוהי--לאורחא. **מה, כד** ושלח ית אחוהי, ואזלו; ואמר להון, לא תתנצון באורחא. **מה, כה** וסליקון, ממצריים; ואתו לארעא דכנען, לוות יעקוב אבוהון. **מה, כו** וחוויואו ליה למימר, עד כען יוסף קיים, וארי הוא שליט, בכל ארעא דמצריים; והוואה מיליא פייגן על ליביה, ארי לא הימין להון. **מה, כז** ומלילו עימיה, ית כל פתגמי יוסף דמליל עימהון, וחזא ית עגלתא, דשלח יוסף למיטל יתיה; ושרת, רוח קודשא על יעקוב אבוהון. **מה, כח** ואמר, ישראל, סגי לי חדווא עד כען יוסף ברי, קיים; איזיל ואחזיניה, עד לא אמות. **מו, א** ונטל ישראל וכל דליה, ואתא לבאר שבע; ודבח דבחין, לאלהא דאבוהי יצחק. **מו, ב** ואמר ה' לישראל בחזווא דליליא, ואמר יעקוב יעקוב; ואמר, האנא. **מו, ג** ואמר, אנא אל אלהא דאבוכ; לא תדחל מלמיחת למצריים, ארי לעם סגי אשווינך תמן. **מו, ד** אנא, איחות עימך למצריים, ואנא, אסקינך אף אסקא; ויוסף, ישווי ידוהי על עינך. **מו, ה** וקם יעקוב, מבאר שבע; ונטלו בני ישראל ית יעקוב אבוהון, וית טפלהון וית נשיהון, בעגלתא, דשלח פרעה למיטל יתיה. **מו, ו** ודברו ית גיתיהון, וית קניניהון דקנו בארעא דכנען, ואתו, למצריים: יעקוב, וכל בנוהי עימיה. **מו, ז** בנוהי ובני בנוהי, עימיה, בנתיה ובנת בנוהי, וכל בנוהי--אייתי עימיה, למצריים. {ס}

מו, ח ואילין שמהת בני ישראל דעלו למצריים, יעקוב ובנוהי: בוכריה דיעקוב, ראובן. **מו, ט** ובני, ראובן--חננך ופלוא, וחצרון וכרמי. **מו, י** ובני שמעון, ימואל וימין ואוהד--ויכין וצוחר; ושאל, בר כנעניתא. **מו, יא** ובני, לוי--גרשון, קהת ומררי. **מו, יב** ובני יהודה, ער ואונן ושלה--ופרץ וזרח; ומית ער ואונן בארעא דכנען, והוון בני פרץ חצרון וחמול. **מו, יג** ובני, יששכר--תולע ופווה, ויוב ושמרון. **מו, יד** ובני, זבולון--סרד ואילון, ויחלאל. **מו, טו** ואילין בני לאה, דילידת ליעקוב בפדן ארם, וית, דינה ברתיה: כל נפש בנוהי ובנתיה, תלתין ותלת. **מו, טז** ובני גד, צפיון וחגי שוני ואצבון, ערי וארודי, ואראלי. **מו, יז** ובני אשר, ימנה וישוה וישווי ובריעה--ושרח אחתהון; ובני בריעה, חבר ומלכיאל. **מו, יח** אילין בני זלפה, דיהב לבן ללאה ברתיה; וילידת ית אילין ליעקוב, שית עסרי נפשן. **מו, יט** בני רחל איתת יעקוב, יוסף ובנימין. **מו, כ** ואתייליד ליוסף, בארעא דמצריים, דילידת ליה אסנת, בת פוטי פרע רבא דאון--ית מנשה, וית אפריים. **מו, כא** ובני בנימין, בלע ובכר ואשביל, גרא ונעמן, אחי וראש; מופים וחופים, וארד. **מו, כב** אילין בני רחל, דאתיילידו ליעקוב--כל נפששתא, ארבע עסרי. **מו, כג** ובני דן, חושים. **מו, כד** ובני, נפתלי--יחצאל וגוני, ויצר ושילם. **מו, כה** אילין בני בלהה, דיהב לבן לרחל ברתיה; וילידת ית אילין ליעקוב, כל נפששתא שבע. **מו, כו** כל נפששתא דעלא עם יעקוב למצריים, נפקי ירכיה, בר, מנשי בני יעקוב--כל נפששתא, שיתין ושית. **מו, כז** ובני יוסף דאתיילידו ליה במצריים, נפששתא תרתין: כל נפששתא לבית יעקוב דעלא למצריים, שבעין. {ס}

מו, כח וית יהודה שלח קודמוהי, לוות יוסף, לפנא קודמוהי, לגושן; ואתו, לארעא דגושן. **מו, כט** וטקיס יוסף רתיכוהי, וסליק לקדמות ישראל אבוהי לגושן; ואיתחזי ליה, ונפל על צווריה, ובכא על צווריה, עוד. **מו, ל** ואמר ישראל ליוסף, אילו אנא מאית זמנא הדא מנחם אנא, בתר דחזיתנן לאפך, ארי עד כען קיים את. **מו, לא** ואמר יוסף לאחוהי ולבית אבוהי, אסק ואחווהי לפרעה; ואימר ליה, אחיי ובית אבא דבארעא דכנען אתו לוותי. **מו, לב** וגובריא רען ענא, ארי גוברי מרי גיתי הו; וענהון ותוריהון וכל דילהון, איתאו. **מו, לג** ויהי, ארי יקרי לכון פרעה; וימר, מא עובדיכון. **מו, לד**

ותימרון, גוברי מרי גיתי הו עבדך מזעורנא ועד כען--אף אנחנא, אף אבהתנא: בדיל, דתיתבון בארעא דגושן, ארי מרחקין מצראי, כל רעי ענא. **מז,א** ואתא יוסף, וחוו לפרעה, ואמר אבא ואחיי וענהון ותוריהון וכל דילהון, אתו מארעא דכנען; והא אינון, בארעא דגושן. **מז,ב** ומקצת אחוהי, דבר חמשא גוברין; ואקימינון, קודם פרעה. **מז,ג** ואמר פרעה לאחוחי, מא עובדיכון; ואמרו לפרעה, רען ענא עבדך--אף אנחנא, אף אבהתנא. **מז,ד** ואמרו לפרעה, לאיתותבא בארעא אתינא, ארי לית רעיא לענא דלעבדך, ארי תקיף כפנא בארעא דכנען; וכען ייתבון כען עבדך, בארעא דגושן. **מז,ה** ואמר פרעה, ליוסף למימר: אבוך ואחך, אתו לוותך. **מז,ו** ארעא דמצריים, קודמך היא--בדשפיר בארעא, אותיב ית אבוך וית אחך: ייתבון, בארעא דגושן--ואם ידעת ואית בהון גוברין דחילא, ותמנינון רבני גיתי על דילי. **מז,ז** ואייתי יוסף ית יעקוב אבוהי, ואקימניה קודם פרעה; וברייך יעקוב, ית פרעה. **מז,ח** ואמר פרעה, ליעקוב: כמה, יומי שני חייד. **מז,ט** ואמר יעקוב, לפרעה, יומי שני תותבותי, מאה ותלתין שנין: זעירין ובישין, הו יומי שני חיי, ולא אדביקו ית יומי שני חיי אבהתי, ביומי תותבותהון. **מז,י** וברייך יעקוב, ית פרעה; ונפק, מן קודם פרעה. **מז,יא** ואותיב יוסף, ית אבוהי וית אחוחי, ויהב להון אחסנא בארעא דמצריים, בדשפיר בארעא דרעמסס--כמא דפקיד פרעה. **מז,יב** וזן יוסף ית אבוהי וית אחוחי, וית כל בית אבוהי--לחמא, לפום טפלא. **מז,יג** ולחמא לית בכל ארעא, ארי תקיף כפנא לחדא; ואשתלהי, עמא דארעא דמצריים ועמא דארעא דכנען, מן קודם, כפנא. **מז,יד** ולקיט יוסף, ית כל כספא דאשתכח בארעא דמצריים ובארעא דכנען, בעבורא, דאינון זבנין; ואייתי יוסף ית כספא, לבית פרעה. **מז,טו** ושלם כספא, מארעא דמצריים ומארעא דכנען, ואתו כל מצראי לוות יוסף למימר הב לנא לחמא, ולמא נמות לקבלך: ארי שלם, כספא. **מז,טז** ואמר יוסף הבו גיתיכון, ואתין לכון בגיתיכון--אם שלם, כספא. **מז,יז** ואיתיאו ית גיתיהון, לוות יוסף, ויהב להון יוסף לחמא בסוסוותא ובגיתי ענא ובגיתי תורי, ובחמריא; וזנינון בלחמא בכל גיתיהון, בשתא ההיא. **מז,יח** ושלמת, שתא ההיא, ואתו לוותיה בשתא תנייתא ואמרו ליה לא נכסי מן ריבוני, אלהין שלם כספא וגיתי בעירא לוות ריבוני: לא אשתאר קודם ריבוני, אלהין גוייתנא וארענא. **מז,יט** למא נמות לעינך, אף אנחנא אף ארענא--קני יתנא וית ארענא, בלחמא; ונהי אנחנא וארענא, עבדין לפרעה, והב בר זרע וניחי ולא נמות, וארעא לא תבור. **מז,כ** וקנא יוסף ית כל ארעא דמצריים, לפרעה, ארי זבינו מצראי גבר חקליה, ארי תקיף עליהון כפנא; והות ארעא, לפרעה. **מז,כא** וית עמא--אעבר יתיה, מקרי לקרי: מסוף תחום מצריים, ועד סופיה. **מז,כב** לחוד ארעא כומריא, לא קנא: ארי חולקא לכומריא מן קודם פרעה, ואכלין ית חולקהון דיהב להון פרעה--על כן, לא זבינו ית ארעהון. **מז,כג** ואמר יוסף לעמא, הא קניתי יתכון יומא דין וית ארעכון לפרעה; הא לכון בר זרעא, ותזרעון ית ארעא. **מז,כד** ויהי, באעולי עללתא, ותיתנון חד מן חמשא, לפרעה; וארבעא חולקין יהי לכון לבר זרע חקלא ולמיכלכון, ולאנש בתיכון--ולמיכל לטפלכון. **מז,כה** ואמרו, קיימתנא; נשכח רחמין בעיני ריבוני, ונהי עבדין לפרעה. **מז,כו** ושווי יתה יוסף לגזירא עד יומא הדין על ארעא דמצריים, דיהון יהבין חד מן חמשא--לפרעה: לחוד ארעא כומריא, בלחודיהון--לא הות, לפרעה. **מז,כז** ויתיב ישראל בארעא דמצריים, בארעא דגושן; ואחסינו בה, ונפישו וסגיאן לחדא. **מז,כח** וחיא יעקוב בארעא דמצריים, שבע עסרי שנין; והוה יומי יעקוב, שני חייה--מאה וארבעין ושבע, שנין. **מז,כט** וקריבו יומי ישראל, לממת, וקרא לבריה ליוסף ואמר ליה אם כען אשכחית רחמין בעינך, שו כען ידך תחות ירכי; ותעביד עימי טיבו וקשוט, לא כען תקבריני במצריים. **מז,ל** ואשכוב, עם אבהתי, ותיטליני ממצריים, ותקבריני בקבורתהון; ואמר, אנא אעביד כפתגמך. **מז,לא** ואמר, קיים לי--וקיים, ליה; וסגיד ישראל, על ריש ערסא. {פ}

מח,א והוה, בתר פתגמיא האילין, ואמר ליוסף, הא אבוך מרע; ודבר ית תרין בנוהי, עימיה--ית מנשה, וית אפרים. **מח,ב** וחוו ליעקוב--ואמר, הא ברך יוסף אתי לוותך; ואיתקף, ישראל, ויתיב, על ערסא. **מח,ג** ואמר יעקוב ליוסף, אל שדיי אתגלי לי בלוח בארעא דכנען; וברייך, יתי. **מח,ד** ואמר לי, האנא מפיש לך ומסגי לך, ואתנינך, לכנשת שבטין; ואתין ית ארעא הדא, לבנך בתרך--אחסנת עלם. **מח,ה** וכען תרין בנך דאתיילידו לך בארעא דמצריים, עד מיתא לוותך למצריים--דילי אינון: אפרים, ומנשה--כראובן ושמעון, יהון קודמיי. **מח,ו** ובנין דתוליד בתריהון, דילך יהון; על שום אחיהון יתקרון, באחסנתהון. **מח,ז** ואנא במיתא מפדן, מיתת עליי רחל בארעא דכנען באורחא, בעוד כרוב ארעא, למיעל לאפרת; וקברתה תמן באורח אפרת, היא בית לחם. **מח,ח** וחזא ישראל, ית בני יוסף; ואמר, מן אילין. **מח,ט** ואמר יוסף, לאבוהי, בניי אינון, דיהב לי ה' הכא; ואמר, קריבנינון כען לוותי ואבריכינון. **מח,י** ועיני ישראל יקרא מסיבו, לא יכיל למחזי; וקריב יתהון לוותיה, ונשיק להון וגפיף להון. **מח,יא** ואמר ישראל ליוסף, מחזי אפך לא סברית; והא אחזי יתי ה', אף ית בנך. **מח,יב** ואפיק יוסף יתהון, מן קודמוהי; וסגיד על אפוהי, על ארעא. **מח,יג** ודבר יוסף, ית תרוויהון--ית אפרים בימיניה משמאלא דישראל, וית מנשה בשמאליה מימינא דישראל; וקריב, לוותיה. **מח,יד** ואושיט ישראל ית ימיניה ושווי על רישא דאפרים, והוא זעירא, וית שמאליה, על רישא דמנשה: אחכימינון, לידוהי, ארי מנשה, בוכרא. **מח,טו** וברייך ית יוסף, ואמר: ה' דפלחו אבהתי קודמוהי, אברהם ויצחק--ה' דזן יתי, מדאיתני עד יומא הדין. **מח,טז** מלאכא דפרק יתי מכל בישא, יברייך ית עולימיא, ויתקרי בהון שמי, ושום אבהתי אברהם ויצחק; וכנוני ימא יסגון, בגו בני אנשא על ארעא. **מח,יז** וחזא יוסף, ארי שווי אבוהי יד ימיניה על רישא דאפרים--ובאיש בעיניה; וסעדה לידא דאבוהי, לאעדהא יתה מעל רישא דאפרים--לאנחותה על רישא דמנשה. **מח,יח** ואמר יוסף לאבוהי, לא כן אבא: ארי דין בוכרא, שו ימינך על רישיה. **מח,יט** וסריב אבוהי, ואמר ידענא ברי ידענא--אף הוא יהי לעם, ואף הוא יסגי; וברם, אחוחי זעירא יסגי מיניה, ובנוהי, יהון שלטין בעממיא. **מח,כ** וברייכינון ביומא ההוא, למימר, כך יברייך ישראל למימר, ישווינך ה' כאפרים וכמנשה; ושווי ית אפרים, קודם מנשה. **מח,כא**

ואמר ישראל ליוסף, האנא מאית; ויהי מימרא דה', בסעדכון, ויתיב יתכון, לארע אבהתכון. **מח,כב** ואנא יהבית לך, חולק חד--יתיר על אחך: דנסיבית מידא דאמוראה, בחרבי ובקשתי. {פ}

מט,א וקרא יעקוב, לבנוהי; ואמר, אתכנשו ואחווי לכון, ית דיערע יתכון, בסוף יומיא. **מט,ב** אתכנשו ושמעו, בני יעקוב; וקבילו אולפן, מן ישראל אבוכון. **מט,ג** ראובן בוכרי את, חילי וריש תוקפי--לך הוה חזי למיסב תלתא חולקין, בכירותא כהונתא ומלכותא. **מט,ד** על דאזלת לוקביל אפך הא כמא ברם לא אהניתא חולק יתיר לא תיסב, ארי סליקתא בית משכבי אבוכ; בכין אחילתא, לשיוויי ברי סליקתא. {פ}

מט,ה שמעון ולוי, אחין--גוברין גיברין בארע תותבותהון, עבדו גבורא. **מט,ו** ברזיהון לא הות נפשי, באתכנושיהון למהך לא נחתית מן יקרי: ארי ברוגזהון קטלו קטול, וברעותהון תרעו שור סנאה. **מט,ז** ליט רוגזהון ארי תקיף, וחיתמהון ארי קשיא; אפלגינן ביעקוב, ואבדרינן בישראל. {פ}

מט,ח יהודה את אודיתא ולא בהיתתא, כך יודון אחך--יידך, תיתקף על בעלי דבבך; ייתברון סנאך יהון מחזרי קדל קודמך, ויהון מקדמין למשאל בשלמך בני אבוכ. **מט,ט** שלטון יהי בשירויא ובסופא יתרבא מלכא מדבית יהודה, ארי מדין קטלא ברי נפשך סליקתא; ינוח ישרי בתקוף כאריא וכליתא, ולית מלכו דתזעזעיניה. **מט,י** לא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה, וספרא מבני בנוהי עד עלמא, עד דייתי משיחא דדיליה היא מלכותא, וליה ישתמעון עממא. **מט,יא** יסחר ישראל לקרתיה עמא יבנון היכליה, יהון צדיקא סחור סחור ליה ועבדי אורייתא באולפן עימיה; יהי ארגון טב לבושיה, כסותיה מילא מילא צבע זהורי וצבענין. **מט,יב** יסמקון טורוהי בכרמוהי, יטופון נעוהי בחמר; יחורון בקעתיה בעבור, ובעדרי עניה. {פ}

מט,יג זבולון, על ספר יממא ישרי; והוא יכביש מחוזין בספינן וטוב ימא ייכול, ותחומיה יהי מטי עד צידון. {פ}

מט,יד יששכר, עתיר בנכסין--אחסנתיה, בין תחומיא. **מט,טו** וחזא חולקא ארי טב, וית ארעא ארי מעבדא פירין; ויכביש מחוזי עממא ושיצי ית דייריהון, ודישתארון בהון יהון ליה פלחין ומסקי מסינן. {ס}

מט,טז מדבית דן יתבחר ויקום גוברא, ביומוהי יתפריק עמיה ובשנוהי ינוחון--כחדא, שבטיא דישראל. **מט,יז** יהי גוברא דיתבחר ויקום מדבית דן אימתיה תתרמי על עממא ומחתיה תיתקף בפלשתאי, כחיווי חורמן ישרי על אורחא וכפתנא יכמון על שבילא--יקטיל גיברי משריית פלשתאי פרשין עם רגלאין, יעקר סוסון ורתיכין, וימגר רכביהון, לאחרא. **מט,יח** לפורקנך, סברית ה'. {ס}

מט,יט דבית גד, משריית מזינין; כד יעברון ית ירדנא קודם אחיהון לקרבא, ובנכסין סגיאין יתובון לארעהון. {ס}

מט,כ דאשר, טבא ארעיה; והיא מרביא, בתפנוקי מלכין. {ס}

מט,כא נפתלי, בארע טבא יתרמי עדביה--ואחסנתיה תהי מעבדא פירין, יהון מודן ומברכין עליהון. {ס}

מט,כב ברי דיסגי יוסף, ברי דיתברך כגופן דנציב על עינא דמא; תרין שבטין יפקון מבנוהי, יקבלון חולקא ואחסנתא. **מט,כג** ואתמררו עימיה, ונקמוהי; ואעיקו ליה, גוברין גיברין בעלי פלגותיה. **מט,כד** ותבת בהון נביותיה על דקיים אורייתא בסתרא ושווי בתוקפא רוחצניה, בכין יתרמא דהב על דרעוהי אחסין מלכותא ותקיף; דא הות ליה מן קודם אל תקיפא דיעקוב, דבמימריה זון אבהן ובנין זרעא דישראל. **מט,כה** מימר אלהא דאבוכ יהי בסעדך, וית שדיי ויברכינך, ברכן דנחתן מטלא דשמיא מלעילא, ברכן דנגדן ממעמקי ארעא מלרע; ברכתא דאבוכ, ודאימך. **מט,כו** ברכתא דאבוכ, ייתוספן לך על ברכתא דלי בריכו אבהתי, דחמידו להון, רברביא דמן עלמא; יהויין כל אילין לרישא דיוסף, גוברא פרישא דאחוהי. {פ}

מט,כז בנימין בארעיה תשרי שכינתא ובאחסנתיה יתבני מקדשא, בצפרא ובפניא יהון מקרבין כהניא קורבנא; ולעידן רמשא, יהון מפלגין מותר חולקהון משאר קודשיא. **מט,כח** כל אילין שבטיא דישראל, תרי עסר; ודא דמליל להון אבוהון, וברוך יתהון--גבר כברכתיה, בריך יתהון. **מט,כט** ופקיד יתהון, ואמר להון אנא מתכניש לעמי--קברו ית, לוות אבהתי: במערתא--דבחקל, עפרון חיתאה. **מט,ל** במערתא דבחקל כפילתא, דעל אפי ממרא--בארעא דכנען: דזבן אברהם ית חקלא, מן עפרון חיתאה--לאחסנת קבורא. **מט,לא** תמן קברו ית אברהם, וית שרה איתתיה, תמן קברו ית יצחק, וית רבקה איתתיה; ותמן קברית, ית לאה. **מט,לב** זביני חקלא ומערתא דביה, מן בני חיתאה. **מט,לג** ושיצי יעקוב לפקדא ית בנוהי, וכנש רגלוהי לערסא; ואתנגיד, ואתכניש לעמיה. **מט,לד** ונפל יוסף, על אפי אבוהי; ובכא עלוהי, ונשיק ליה. **מט,לה** ופקיד יוסף ית עבדוהי ית אסוותא, למחנט ית אבוהי; וחנטו אסוותא, ית ישראל. **מט,לו** ושליו ליה

ארבעין יומין, ארי כן שלמין יומי חניטיא; ובכו יתיה מצראי, שבעין יומין. **ג**, **ד** ועברו, יומי בכיתיה, ומליל יוסף, עם בית פרעה למימר: אם כען אשכחית רחמין, בעיניכון--מלילו כען, קודם פרעה למימר. **ה**, **ו** אבא קיים עליי למימר, האנא מאית--בקברי דאתקינני לי בארעא דכנען, תמן תקברינני; וכען, אסק כען ואקבר ית אבא--ואתוב. **ז**, **ח** ואמר, פרעה: סק וקבר ית אבוכ, כמא דקיים עלך. **ט**, **י** וסליק יוסף, למקבר ית אבוהי; וסליקו עימיה כל עבדי פרעה, סבי ביתיה, וכול, סבי ארעא דמצריים. **יא**, **יב** וכול בית יוסף, ואחוהי ובית אבוהי: לחוד, טפלהון וענהון ותוריהון--שבקו, בארעא דגושן. **יג**, **יד** וסליק עימיה, אף רתיכין אף פרשין; והות משריתא, סגיא לחדא. **יז**, **יח** ואתו עד בית אידרי דאטד, דבעברא דירדנא, וספדו תמן, מספיד רב ותקיף לחדא; ועבד לאבוהי אבלא, שבעא יומין. **יט**, **כ** וחזא יתיב ארע כנענא ית אבלא, בבית אידרי דאטד, ואמרו, איבל תקיף דין למצראי; על כן קרא שמה, אביל מצריים--דבעברא דירדנא. **כב**, **כג** ועבדו בנוהי, ליה--כן, כמא דפקידינון. **כד**, **כה** ונטלו יתיה בנוהי, לארעא דכנען, וקברו יתיה, במערת חקל כפילתא: דזבן אברהם ית חקלא לאחסנת קבורא, מן עפרון חיתאה--על אפי ממרא. **כז**, **כח** ותב יוסף למצריים הוא ואחוהי, וכל דסליקו עימיה למקבר ית אבוהי, בתר, דקבר ית אבוהי. **כט**, **ל** וחזו אחי יוסף, ארי מית אבוהון, ואמרו, דלמא ייטר לנא דבכו יוסף; ואתבא יתיב, לנא, ית כל בשתא, דגמלנא יתיה. **לא**, **לב** ופקידו, לוות יוסף למימר: אבוכ פקיד, קודם מותיה למימר. **לד**, **לה** כדין תימרון ליוסף, בבועו שבוק כען לחובי אחך ולחטאיהון ארי בשתא גמלך, וכען שבוק כען, לחובי עבדי אלהא דאבוכ; ובכא יוסף, במללותהון עימיה. **לו**, **לז** ואזלו, אף אחוהי, ונפלו, קודמוהי; ואמרו, הא אנחנא לך לעבדין. **לח**, **לט** ואמר להון יוסף, לא תדחלו: ארי דחלא דה', אנא. **מ**, **מא** ואתון, חשבתון עליי בישא; מן קודם ה', אתחשיבת לטבא, בדיל למעבד כיומא הדין, לקיימא עם סגי. **מב**, **מג** וכען, לא תדחלו--אנא אזון יתכון, וית טפלכון; ונחיים יתהון, ומליל תנחומין על ליבהון. **מד**, **מה** ויתב יוסף במצריים, הוא ובית אבוהי; וחזא יוסף, מאה ועשר שנין. **מז**, **מח** וחזא יוסף לאפריים, בנין תליתאין; אף, בני מכיר בר מנשה--אתיילדו, ורבי יוסף. **מט**, **נ** ואמר יוסף לאחוהי, אנא מאית; וה' מדכר דכיר יתכון, ויסיק יתכון מן ארעא דהא, לארעא, דקיים לאברהם ליצחק וליעקוב. **נא**, **נב** ואומי יוסף, ית בני ישראל למימר: מדכר דכיר ה' יתכון, ותסקון ית גרמיי מכא. **נז**, **נח** ומית יוסף, בר מאה ועשר שנין; וחנטו יתיה, ושמוהי בארונא במצריים. {ש}

שמות

א, **א** ואילין, שמהת בני ישראל, דעלו, למצריים: עם יעקוב, גבר ואנש ביתיה עלו. **ב**, **ב** ראובן שמעון, לוי ויהודה. **ג**, **ג** יששכר זבולון, ובנימין. **ד**, **ד** דן ונפתלי, גד ואשר. **ה**, **ה** והוואה, כל נפשתא נפקי ירכא דיעקוב--שבעין נפשן; ויוסף, דהוה במצריים. **ו**, **ו** ומית יוסף וכל אחוהי, וכול דרא ההוא. **ז**, **ז** ובני ישראל, נפישו ואתיילדו וסגיא ותקיפו--לחדא לחדא; ואתמליאת ארעא, מינהון. {פ}

ח, **ח** וקם מלכא חדתא, על מצריים, דלא מקיים, גזירת יוסף. **ט**, **ט** ואמר, לעמיה: הא, עמא בני ישראל--סגן ותקפין, מיננא. **י**, **י** הו נתחכם, להון: דלמא יסגון, ויהי ארי יערענינא קרב וייתוספון אף אינון על סנאנא, ויגחון בנא קרב, וייסקון מן ארעא. **יא**, **יא** ומניאו עליהון שלטונין מבאשין, בדיל לענואיהון בפולחנהון; ובנו קרווי בית אוצרי, לפרעה--ית פיתום, וית רעמסס. **יב**, **יב** וכמא דמענן להון, כן סגן וכן תקפין; ועקת למצראי, מן קודם בני ישראל. **יג**, **יג** ואפלחו מצראי ית בני ישראל, בקשיו. **יד**, **יד** ואמרו ית חייהון בפולחנא קשיא, בטינא ובלבני, ובכל פולחנא, בחקלא--ית, כל פולחנהון, דאפלחו בהון, בקשיו. **טו**, **טו** ואמר מלכא דמצריים, לחייתא יהודייתא, דשום חדא שפרה, ושום תנייתא פועה. **טז**, **טז** ואמר, כד תהוין מיילדן ית יהודייתא, ותחזיין, על מתברא: אם ברא הוא תקטלן יתיה, ואם ברתא היא תקיימינה. **יז**, **יז** ודחילא חיתא, מן קודם ה', ולא עבדא, כמא דמליל עימהון מלכא דמצריים; וקיימא, ית בניא. **יח**, **יח** וקרא מלכא דמצריים, לחייתא, ואמר להון, מדין עבדתין פתגמא הדין; וקיימתין, ית בניא. **יט**, **יט** ואמר חיתא לפרעה, ארי לא כנשיא מצרייתא יהודייתא: ארי חכימן אינון, עד לא עלת לוותהון חיתא ילדן. **כ**, **כ** ואוטיב ה', לחייתא; וסגי עמא ותקיפו, לחדא. **כא**, **כא** והוה, כד דחילא חיתא מן קודם ה'; ועבד להון, בתין. **כב**, **כב** ופקיד פרעה, לכל עמיה למימר: כל ברא דיתיילד ליהודאי, בנהרא תרמוניה, וכל ברתא, תקיימון. {פ}

כג, **כג** ואזל גוברא, מדבית לוי; ונסיב, ית בת לוי. **כד**, **כד** ועדיאת איתתא, וילידת בר; וחזת יתיה ארי טב הוא, ואטמרתיה תלתא ירחין. **כה**, **כה** ולא יכילת עוד, לאטמרותיה, ונסיבת ליה תיבתא דגומא, וחפתה בחימרא ובזפתא; ושוויאת בה ית רביא, ושווייתה ביערא על כף נהרא. **כו**, **כו** ואתעתדת אחתיה, מרחיק, למידע, מא יתעביד ליה. **כז**, **כז** ונחתת בת פרעה למסחי על נהרא, ועולימתהא מהלכן על כף נהרא; וחזת ית תיבתא בגו יערא, ואושיטת ית אמתה ונסיבתה. **כח**, **כח** ופתחת וחזת ית רביא, והא עולימא בכי; וחסת עלוהי--ואמרת, מבני יהודאי הוא דין. **כט**, **כט** ואמרת אחתיה, לבת פרעה, האיזיל ואקרי לך איתתא מינקתא, מן יהודייתא; ותוניק לך, ית רביא. **ל**, **ל** ואמרת לה בת פרעה, איזילי; ואזלת, עולימתא, וקרת, ית אימיה דרביא. **לא**, **לא** ואמרת לה בת פרעה, הליכי ית רביא הדין ואוניקיהו לי, ואנא, אתין ית אגריך; ונסיבת

איתתא רביא, ואוניקתיה. **ב**,י ורבא רביא, ואיתתיה לבת פרעה, והוה לה, לבר; וקרת שמיה, משה, ואמרת, ארי מן מיא שחלתיה. **ב**,יא והוה ביומא האינן, ורבא משה ונפק לוות אחוהי, וחזא, בפולחנהון; וחזא גבר מצריי, מחי לגבר יהודיי מאחוהי. **ב**,יב ואתפני לכא ולכא, וחזא ארי לית אנש; ומחא, ית מצראה, וטמריה, בחלא. **ב**,יג ונפק ביומא תנינא, והא תרין גוברין יהודאין נצן; ואמר, לחייבא, למא את מחי, לחברך. **ב**,יד ואמר מן שווייך לגבר רב ודיין, עלנא--הלמקטלי את אמר, כמא דקטלתא ית מצראה; ודחיל משה ואמר, בקושטא אתיידע פתגמא. **ב**,טו ושמע פרעה ית פתגמא הדין, ובעא למקטל ית משה; וערק משה מן קודם פרעה, ויתיב בארעא דמדיין ויתיב על בירא. **ב**,טז ולרבא דמדיין, שבע בנן; ואתאה ודלאה, ומלאה ית רטיא, לאשקאה, ענא דאבוהון. **ב**,יז ואתו רעיא, וטרדונוי; וקם משה ופרקינין, ואשקי ית ענהון. **ב**,יח ואתאה, לוות רעואל אבוהון; ואמר, מדין אוחיתין למיתי יומא דין. **ב**,יט ואמרא--גוברא מצראה, שיזבנא מידא דרעיא; ואף מדלא דלא לנא, ואשקי ית ענא. **ב**,כ ואמר לבנתיה, ואן הוא; למא דנן שבקתין ית גוברא, קרן ליה ויכול לחמא. **ב**,כא וצבי משה, למיתב עם גוברא; ויהב ית ציפורה ברתיה, למשה. **ב**,כב וילידת בר, וקרא ית שמיה גרשום: ארי אמר--דייר הווייתי, בארע נוכראה. {פ}

ב,כג והוה ביומא סגיאאי האינן, ומית מלכא דמצריים, ואתאנחו בני ישראל מן פולחנא דהוה קשי עליהון, וזעיקון; וסליקת קבילתהון לקדם ה', מן פולחנא. **ב**,כד ושמיע קודם ה', ית קבילתהון; ודכיר ה' ית קיימיה, דעם אברהם דעם יצחק דעם יעקוב. **ב**,כה וגלי קודם ה', שיעבדא דבני ישראל; ואמר במימריה למפרקהון, ה'. {ס}

ג,א ומשה, הוה רעי ית ענא דיתרו חמוהי--רבא דמדיין; ודבר ית ענא לאתר שפר רעיא למדברא, ואתא לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דה' לחורב. **ג**,ב ואתגלי מלאכא דה' ליה, בשלהובית אישתא--מגו אסנא; וחזא, והא אסנא בער באישתא, ואסנא, לייטוהי מתאכיל. **ג**,ג ואמר משה--אתפני כען ואחזי, ית חזוונא רבא הדין: מדין, לא מיתוקד אסנא. **ג**,ד וחזא ה', ארי אתפני למחזי; וקרא ליה ה' מגו אסנא, ואמר משה משה--ואמר האנא. **ג**,ה ואמר, לא תקרב הלכא; שרי סינך, מעל רגלך--ארי אתרא דאת קאים עלוהי, אתר קדיש הוא. **ג**,ו ואמר, אנא אלהא דאבוך, אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק, ואלהיה דיעקוב; וכבשינון משה, לאפוהי, ארי דחיל, מלאסתכלא בצית יקרא דה'. **ג**,ז ואמר ה', מגלא גלי קודמיי שיעבוד עמי דבמצריים; וית קבילתהון שמיע קודמיי מן קודם מפלחיהון, ארי גלי קודמיי ית כיביהון. **ג**,ח ואתגלית לשיזבותהון מידא דמצראי, ולאסקותהון מן ארעא ההיא, לארע טבא ופתיא, לארע עבדא חלב ודבש--לאתר כנענאי, וחיתאי, ואמוראי ופריזאי, וחיוואי ויבוסאי. **ג**,ט וכען, הא קבילת בני ישראל עלת לקדמיי; ואף גלי קודמיי, דוחקא, דמצראי, דחקין להון. **ג**,י וכען איתא, ואשלחנך לוות פרעה; ואפיק ית עמי בני ישראל, ממצריים. **ג**,יא ואמר משה, קודם ה', מן אנא, ארי איזיל לוות פרעה; וארי אפיק ית בני ישראל, ממצריים. **ג**,יב ואמר, ארי יהי מימרי בסעדך, ודין לך אתא, ארי אנא שלחתך: באפקותך ית עמא, ממצריים, תפלחון קודם ה', על טורא הדין. **ג**,יג ואמר משה קודם ה', הא אנא אתי לוות בני ישראל, ואימר להון, אלהא דאבהתכון שלחני לוותכון; וימרון לי מן שמיה, מא אימר להון. **ג**,יד ואמר ה' למשה, אהיה אשר אהיה; ואמר, כדנן תימר לבני ישראל, אהיה, שלחני לוותכון. **ג**,טו ואמר עוד ה' למשה, כדנן תימר לבני ישראל, ה' אלהא דאבהתכון אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקוב, שלחני לוותכון; דין שמי לעלם, ודין דוכרני לכל דר ודר. **ג**,טז איזיל ותכנוש ית סבי ישראל, ותימר להון ה' אלהא דאבהתכון אתגלי לי, אלהיה דאברהם יצחק ויעקוב, למימר: מזכר דכירנא יתכון, וית דאתעביד לכון במצריים. **ג**,יז ואמרית, אסיק יתכון משיעבוד מצראי, לארע כנענאי וחיתאי, ואמוראי ופריזאי וחיוואי ויבוסאי--לארע עבדא חלב, ודבש. **ג**,יח ויקבלון, מינך; ותיתי את וסבי ישראל לוות מלכא דמצריים, ותימרון ליה ה' אלהא דיהודאי אתקרי עלנא, וכען ניזיל כען מהלך תלתא יומין במדברא, ונדבח קודם ה' אלהנא. **ג**,יט וקדמיי גלי--ארי לא ישבוק יתכון מלכא דמצריים, למיזל: ולא, מן קודם דחיליה תקיף. **ג**,כ ואשלח ית מחת גבורתי, ואמחי ית מצראי, בכול פרישתי, דאעביד ביניהון; ובתר כן, ישלח יתכון. **ג**,כא ואתין ית עמא הדין לרחמין, בעיני מצראי; ויהי ארי תהכון, לא תהכון ריקנין. **ג**,כב ותשאל איתתא משיבכתה ומקריבת ביתה, מנין דכסף ומנין דדבש ולבושין; ותשוון, על בניכון ועל בנתכון, ותרוקנון, ית מצריים. **ד**,א ואתיב משה, ואמר, והא לא יהימנון לי, ולא יקבלון מיני: ארי ימרון, לא אתגלי לך ה'. **ד**,ב ואמר ליה ה', מא דין בידך; ואמר, חוטרא. **ד**,ג ואמר רמוהי לארעא, ורמהי לארעא והוה לחווא; וערק משה, מן קודמוהי. **ד**,ד ואמר ה', למשה, אושיט ירך, ואיחוד בדנביה; ואושיט ידיה ואתקיף ביה, והוה לחוטרא בידיה. **ד**,ה בדיל דיהימנון, ארי אתגלי לך ה' אלהא דאבהתהון: אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק, ואלהיה דיעקוב. **ד**,ו ואמר ה' ליה עוד, אעיל כען ירך בעטפך, ואעיל ידיה, בעטפיה; ואפקה, והא ידיה חוורא כתלגא. **ד**,ז ואמר, אתיב ירך בעטפך, ואתיב ידיה, לעטפיה; ואפקה, מעטפיה, והא תבת, הות כבסריה. **ד**,ח ויהי, אם לא יהימנון לך, ולא יקבלון, לקל אתא קדמאה--ויהימנון, לקל אתא בתראה. **ד**,ט ויהי אם לא יהימנון אף לתרין אתיא האילין, ולא יקבלון מינך--ותיסב ממיא דבנהרא, ותישוד ליבשתא; ויהון מיא דתיסב מן נהרא, ויהון לדמא ביבשתא. **ד**,י ואמר משה קודם ה', בבעו ה', לא גבר דמילול אנא אף מאתמלי אף מדקמוהי, אף מעידן דמלילתא עם עבדך: ארי יקיר ממלל ועמיק לישון, אנא. **ד**,יא ואמר ה' ליה, מן שווי פומא לאנשא, או מן שווי אילימא, או חרשא או פתיחא או עווריא--הלא אנא, ה'. **ד**,יב וכען, איזיל; ומימרי יהי עם פומך, ואליפניך דתמליל. **ד**,יג ואמר, בבעו ה'; שלח כען, ביד מן דכשר למשלח. **ד**,יד ותקיף רוגזא דה' במשה, ואמר הלא אהרון אחוך ליוואה--גלי קודמיי, ארי מללא ימליל הוא; ואף הא הוא נפיק לקדמותך, ויחזינך ויחדי בליביה. **ד**,טו ותמליל עימיה, ותשווי ית פתגמא בפומיה; ומימרי, יהי עם פומך ועם פומיה, ואליף יתכון, ית דתעבדון. **ד**,טז וימליל

הוא לך, עם עמא; ויהי הוא יהי לך למתורגמן, ואת תהי ליה לרב. **ד**, יז וית חוטרא הדין, תיסב בידך, דתעביד ביה, ית אתיא. {פ}

ד, יח ואזל משה ותב לוות יתר חמוהי, ואמר ליה איזיל כען ואתוב לוות אחיי דבמצריים, ואחזי, העד כען קיימין; ואמר יתרו למשה, איזיל לשלם. **ד**, יט ואמר ה' למשה במדיין, איזיל תוב למצריים: ארי מיתו, כל גובריא, דבעו, למקטלך. **ד**, כ ודבר משה ית איתתיה וית בנוהי, וארכיביון על חמרא, ותב, לארעא דמצריים; ונסיב משה ית חוטרא דאתעבידו ביה ניסין מן קודם ה', בדיה. **ד**, כא ואמר ה', למשה, במהכך למתב למצריים, חזי כל מופתאי דשוויית בידך ותעבידינון קודם פרעה; ואנא אתקיף ית ליביה, ולא ישלח ית עמא. **ד**, כב ותימר, לפרעה: כדנן אמר ה', ברי בוכרי ישראל. **ד**, כג ואמרית לך, שלח ית ברי ויפלח קודמיי, ומסריב את, לשלחותיה--הא אנא קטיל, ית ברך בוכרך. **ד**, כד והוה באורחא, בבית מבתא; וערע ביה מלאכא דה', ובעא למקטליה. **ד**, כה ונסיבת ציפורה טינרא, וגזרת ית עורלת ברה, וקריבת, לקדמוהי; ואמרת, בדמא דמהולתא הדין אתייהיב חתנא לנא. **ד**, כו ונח, מיניה; בכין, אמרת, אילולי דמא דמהולתא הדין, אתחייב חתנא קטול. {פ}

ד, כז ואמר ה' לאהרון, איזיל לקדמות משה למדברא; ואזל, וערעיה בטורא דאתגלי עלוהי יקרא דה'--ונשיק ליה. **ד**, כח וחזוי משה לאהרון, ית כל פתגמאי דה' דשלחיה, וית כל אתיא, דפקדיה. **ד**, כט ואזל משה, ואהרון; וכנשו, ית כל סבי בני ישראל. **ד**, ל ומליל אהרון--ית כל פתגמאי, דמליל ה' עם משה; ועבד אתיא, לעיני עמא. **ד**, לא והימין, עמא; ושמעו ארי דכיר ה' ית בני ישראל, וארי גלי קודמוהי שיעבודהון, וכרעו, וסגידו. **ה**, א ובתר כן, עלו משה ואהרון, ואמרו, לפרעה: כדנן אמר ה', אלהא דישראל, שלח ית עמי, וייחגון קודמיי במדברא. **ה**, ב ואמר פרעה--שמא דה' לא אתגלי לי דאקביל למימריה, לשלחא ית ישראל: לא אתגלי לי שמא דה', ואף ית ישראל לא אשלח. **ה**, ג ואמרו, אלהא דיהודאי אתגלי עלנא; ניזיל כען מהלך תלתא יומין במדברא, ונדבח קודם ה' אלהנא--דלמא יערעינא, במות או בקטול. **ה**, ד ואמר להון, מלכא דמצריים, למא משה ואהרון, תבטלון ית עמא מעבידתהון; איזילו, לפולחנכון. **ה**, ה ואמר פרעה, הא מדסגיין כען עמא דארעא; ותבטלון יתהון, מפולחנהון. **ה**, ו ופקיד פרעה, ביומא ההוא, ית שלטוני עמא, וית סרכוהי למימר. **ה**, ז לא תיספון למיתן תבנא לעמא, למרמי לבנין--כמאתמלי ומדקמוהי: אינון, ייזלון, ויגבבון להון, תבנא. **ה**, ח וית סכום לבניא דאינון עבדין מאתמלי ומדקמוהי, תמנון עליהון--לא תמנעון, מיניה: ארי בטלנין אינון--על כן אינון מצווחין למימר, ניזיל נדבח קודם אלהנא. **ה**, ט יתקף פולחנא על גובריא, ויתעסקון בה; ולא יתעסקון, בפתגמין בטילין. **ה**, י ונפקו שלטוני עמא, וסרכוהי, ואמרו לעמא, למימר: כדנן אמר פרעה, לית אנא יהיב לכון תבנא. **ה**, יא אתון, איזילו סבו לכון תבנא, מאתר, דתשכחו: ארי לא יתמנע מפולחנכון, מידעם. **ה**, יב ואתבדר עמא, בכל ארעא דמצריים, לגבבא גילי, לתבנא. **ה**, יג ושלטוניא, דחקין למימר: אשלימו עבידתכון פתגם יום ביומיה, כמא דהוויתון עבדין כד מתייהיב לכון תבנא. **ה**, יד ולקו, סרכי בני ישראל, דמניאו עליהון, שלטוני פרעה למימר: מדין לא אשלימתון גזירתכון למרמי לבנין, כמאתמלי ומדקמוהי--אף תמלי, אף יומא דין. **ה**, טו ואתו, סרכי בני ישראל, וצווחו קודם פרעה, למימר: למא מתעביד כדין, לעבדך. **ה**, טז תבנא, לא מתייהיב לעבדך, ולבניא אמרין לנא, עבידו; והא עבדך לקו, וחטן עליהון עמד. **ה**, יז ואמר בטלנין אתון, בטלנין; על כן אתון אמרין, ניזיל נדבח קודם ה'. **ה**, יח וכען איזילו פלחו, ותבנא לא יתייהיב לכון; וסכום לבניא, תיתנון. **ה**, יט וחזו סרכי בני ישראל, יתהון--בביש למימר: לא תמנעון מלבניכון, פתגם יום ביומיה. **ה**, כ וערעו ית משה וית אהרון, קיימין לקדמותהון, במיפקהון, מלוות פרעה. **ה**, כא ואמרו להון, יתגלי ה' עליכון ויתפרע: דאבאישתון ית ריחנא, בעיני פרעה ובעיני עבדוהי, למיתן חרבא בידהון, למקטלנא. **ה**, כב ותב משה לקדם ה', ואמר: ה', למא אבאישתא לעמא הדין--למא דנן, שלחתני. **ה**, כג ומעידן דעלית לוות פרעה, למללא בשמך, אבאיש, לעמא הדין; ושיזבא לא שזיבתא, ית עמד. **ו**, א ואמר ה', למשה, כען תחזי, דאעביד לפרעה: ארי ביד תקיפא, ישלחין, וביד תקיפא, יתריכין מארעיה. {ס}

ו, ב ומליל ה', עם משה; ואמר ליה, אנא ה'. **ו**, ג ואתגלית, לאברהם ליצחק וליעקוב--באל שדיי; ושמי ה', לא הודעית להון. **ו**, ד ואף אקיימת ית קיימי עימהון, למיתן להון ית ארעא דכנען--ית ארע תותבותהון, דאיתותבו בה. **ו**, ה ואף קודמיי שמי, ית קבילת בני ישראל, דמצראי, מפלחין בהון; ודכירנא, ית קיימי. **ו**, ו בכין אימר לבני ישראל, אנא ה', ואפיק יתכון מגו דחוק פולחן מצראי, ואשיזיב יתכון מפולחנהון; ואפרוק יתכון בדרע מרמם, ובדינין רברבין. **ו**, ז ואקריב יתכון קודמיי לעם, ואהוי לכון לאלה; ויתידעון, ארי אנא ה' אלהכון, דאפיק יתכון, מגו דחוק פולחן מצראי. **ו**, ח ואעיל יתכון, לארעא, דקיימית במימרי, למיתן יתה לאברהם ליצחק וליעקוב; ואתין יתה לכון ירותא, אנא ה'. **ו**, ט ומליל משה כן, עם בני ישראל; ולא קבילו, מן משה, מעייק רוח, ומפולחנא דהוה קשי עליהון. {פ}

ו, י ומליל ה', עם משה למימר. **ו**, יא עול מליל, עם פרעה מלכא דמצריים; וישלח ית בני ישראל, מארעיה. **ו**, יב ומליל משה, קודם ה' למימר: הא בני ישראל, לא קבילו מיני, ואיכדין יקביל מיני פרעה, ואנא יקיר ממלל. {פ}

ו, יג ומליל ה', עם משה ולאהרון, ופקידינון לוות בני ישראל, ולוות פרעה מלכא דמצריים--לאפקא ית בני ישראל, מארעא דמצריים. {ס}

ו, יד אילין, רישי בית אבהתהון; בני ראובן בוכרא דישראל, חנוך ופלוא חצרון וכרמי--אילין, זרעיית ראובן. ו, טו ובני שמעון, ימואל וימין ואוהד ויכין וצוחר, ושאול, בר כנעניתא; אילין, זרעיית שמעון. ו, טז ואילין שמהת בני לוי, לתולדתהון--גרשון, וקהת ומררי; ושני חיי לוי, מאה ותלתין ושבע שנין. ו, יז בני גרשון לבני ושמעי, לזרעייתהון. ו, יח ובני קהת--עמרם ויצהר, וחברון ועוזיאל; ושני חיי קהת, מאה ותלתין ותלת שנין. ו, יט ובני מררי, מחלי ומושי; אילין זרעיית לוי, לתולדתהון. ו, כ, ונסיב עמרם ית יוכבד אחת אבוהי, ליה לאיתו, וילידת ליה, ית אהרון וית משה; ושני חיי עמרם, מאה ותלתין ושבע שנין. ו, כא ובני, יצהר--קורח ונפג, וזכרי. ו, כב ובני, עוזיאל--מישאל ואלצפן, וסתר. ו, כג ונסיב אהרון ית אלישבע בת עמינדב, אחתיה דנחשון--ליה לאיתו; וילידת ליה, ית נדב וית אביהוא, ית אלעזר, וית איתמר. ו, כד ובני קורח, אסיר ואלקנה ואביאסף; אילין, זרעיית קורח. ו, כה ואלעזר בר אהרון נסיב ליה מבנת פוטיאל, ליה לאיתו, וילידת ליה, ית פינחס; אילין, רישי אבהת ליוואי--לזרעייתהון. ו, כו הוא אהרון, ומשה--דאמר ה', להון, אפיקו ית בני ישראל מארעא דמצריים, על חיליהון. ו, כז אינון, דממללין עם פרעה מלכא דמצריים, לאפקא ית בני ישראל, ממצריים; הוא משה, ואהרון. ו, כח והוה, ביומא דמליל ה' עם משה--בארעא דמצריים. {ס}

ו, כט ומליל ה' עם משה למימר, אנא ה'; מליל, עם פרעה מלכא דמצריים, ית כל דאנא, ממליל עימך. ו, ל, ואמר משה, קודם ה': הא אנא, יקיר ממלל, ואיכדין, יקביל מיני פרעה. {פ}

ז, א ואמר ה' למשה, חזי דמניתך רב לפרעה; ואהרון אחוך, יהי מתורגמנך. ז, ב את תמליל, ית כל דאפקדינך; ואהרון אחוך ימליל עם פרעה, וישלח ית בני ישראל מארעה. ז, ג ואנא אקשי, ית ליבא דפרעה; ואסגי ית אתוויי וית מופתיי, בארעא דמצריים. ז, ד ולא יקביל מינכון פרעה, ואתין ית מחת גבורתי במצריים; ואפיק ית חילי ית עמי בני ישראל, מארעא דמצריים, בדינין, רברבין. ז, ה ויידעון מצראי ארי אנא ה', כד ארים ית מחת גבורתי על מצריים; ואפיק ית בני ישראל, מביניהון. ז, ו ועבד משה, ואהרון--כמא דפקיד ה' יתהון, כן עבדו. ז, ז ומשה, בר תמנן שנין, ואהרון, בר תמנן ותלת שנין--במלותהון, עם פרעה. {פ}

ז, ח ואמר ה', למשה ולאהרון למימר. ז, ט ארי ימליל עימכון פרעה למימר, הבו לכון אתא; ותימר לאהרון, סב ית חוטרך ורמי קודם פרעה--יהי לתנינא. ז, י ועל משה ואהרון, לוות פרעה, ועבדו כן, כמא דפקיד ה'; ורמא אהרון ית חוטרך, קודם פרעה וקדם עבדוהי--והוה לתנינא. ז, יא וקרא, אף פרעה, לחכימא, ולחרשיא; ועבדו אף אינון חרשי מצריים, בלחשיהון--כן. ז, יב ורמו גבר חוטרך, והוה לתנינין; ובלע חוטרך דאהרון, ית חוטרךהון. ז, יג ואיתקף ליבא דפרעה, ולא קביל מינהון; כמא דמליל ה'. {ס}

ז, יד ואמר ה' למשה, אתייקר ליבא דפרעה; סריב, לשלחא עמא. ז, טו איזיל לוות פרעה בצפרא, הא נפיק למיא, ותתעתד לקדמותיה, על כיף נהרא; וחוטרא דאתהפיך לחווא, תיסב בידך. ז, טז ותימר ליה, ה' אלהא דיהודאי שלחני לוותך למימר, שלח ית עמי, ויפלחון קודמיי במדברא; והא לא קבילתא, עד כען. ז, יז כדנן, אמר ה', בדא תידע, ארי אנא ה'; הא אנא מחי בחוטרא דבידי, על מיא דבנהרא--ויתהפכון לדמא. ז, יח ונוני דבנהרא ימותון, ויסרי נהרא; וילאון מצראי, למשתי מיא מן נהרא. {ס}

ז, יט ואמר ה' למשה, אימר לאהרון סב חוטרך וארים ידך על מיא דמצראי על נהריהון על אריתיהון ועל אגמיהון ועל כל בית כנישת מימיהון--ויהון דמא; ויהי דמא בכל ארעא דמצריים, ובמני אעא ובמני אבנא. ז, כ ועבדו כן משה ואהרון כמא דפקיד ה', וארים בחוטרא ומחא ית מיא דבנהרא, לעיני פרעה, ולעיני עבדוהי; ואתהפיכו כל מיא דבנהרא, לדמא. ז, כא ונוני דבנהרא מיתו, וסרי נהרא, ולא יכילו מצראי, למשתי מיא מן נהרא; והוה דמא, בכל ארעא דמצריים. ז, כב ועבדו כן חרשי מצריים, בלחשיהון; ואיתקף ליבא דפרעה ולא קביל מינהון, כמא דמליל ה'. ז, כג ואתפני פרעה, ועל לביתיה; ולא שווי ליביה, אף לדא. ז, כד וחפרו כל מצראי סחרנות נהרא, מיא למשתי; ארי לא יכילו למשתי, ממיא דבנהרא. ז, כה ושליו, שבעא יומין, בתר דמחא ה', ית נהרא. {פ}

ז, כו ואמר ה' למשה, עול לוות פרעה; ותימר ליה, כדנן אמר ה', שלח ית עמי, ויפלחון קודמיי. ז, כז ואם מסריב את, לשלחא: הא אנא, מחי ית כל תחומך--בעורדעניא. ז, כח וירבי נהרא, עורדעניא, וייסקון וייעלון בביתך, ובאידרון בית משכבך ועל ערסתך; ובבית עבדך ובעמך, ובתנורך ובאצותך. ז, כט ובך ובעמך, ובכל עבדך--ייסקון, עורדעניא. ז, ח, א ואמר ה', למשה, אימר לאהרון ארים ית ידך בחוטרך, על נהריא על אריתא ועל אגמא; ואסיק ית עורדעניא, על ארעא דמצריים. ח, ב וארים אהרון ית ידיה, על מיא דמצראי; וסליקו, עורדעניא, וחפו, ית ארעא דמצריים. ח, ג ועבדו כן חרשיא, בלחשיהון; ואסיקו ית עורדעניא, על ארעא דמצריים. ח, ד וקרא פרעה למשה ולאהרון, ואמר צלו קודם ה', ויעדי עורדעניא, מיני ומעמי; ואשלח, ית עמא, וידבחון, קודם ה'. ח, ה ואמר משה לפרעה, שאל לך גבורא הב לך זמן, לאימתי אצלי עלך ועל עבדך ועל עמך, לשיצאה עורדעניא מינך ומבתך: לחוד דבנהרא, ישתארו. ח, ו ואמר, למחר; ואמר, כפתגמך--בדיל דתידע, ארי לית כה' אלהנא. ח, ז ויעדון עורדעניא, מינך ומבתך, ומעבדך, ומעמך: לחוד דבנהרא, ישתארו. ח, ח ונפק משה ואהרון, מלוות פרעה; וצלי משה קודם ה', על עיסק עורדעניא דשווי לפרעה. ח, ט

ועבד ה', כפתגמא דמשה; ומיתו, עורדעניא, מן בתיא מן דרתא, ומן חקלתא. **ח,י** וכנשו יתהון, דגורין דגורין; וסריאו, על ארעא. **ח,יא** וחזא פרעה, ארי הות רווחתא, ויקר ית ליביה, ולא קביל מינהון: כמא דמליל ה'. {ס}

ח,יב ואמר ה', למשה, אימר לאהרון, ארים ית חוטרך ומחי ית עפרא דארעא; ויהי לקלמתא, בכל ארעא דמצריים. **ח,יג** ועבדו כן, וארים אהרון ית ידיה בחוטריה ומחא ית עפרא דארעא, והות קלמתא, באנשא ובבעירא: כל עפרא דארעא הות קלמתא, בכל ארעא דמצריים. **ח,יד** ועבדו כן חרשיא בלחשיהון לאפקא ית קלמתא, ולא יכילו; והות, קלמתא, באנשא, ובבעירא. **ח,טו** ואמרו חרשיא לפרעה, מחא מן קודם ה' היא; ואיתקף ליבא דפרעה ולא קביל מינהון, כמא דמליל ה'. {ס}

ח,טז ואמר ה' למשה, אקדים בצפרא ואתעתד קודם פרעה--הא, נפיק למיא; ותימר ליה, כדנן אמר ה', שלח עמי, ויפלחון קודמי. **ח,יז** ארי אם לייתך, משלח ית עמי--האנא משלח כך ובעבדך ובעמך ובבתך, ית ערובא; ויתמלון בתי מצראי, ית ערובא, ואף ארעא, דאינון עלה. **ח,יח** ואפריש ביומא ההוא ית ארעא דגושן, דעמי שרי עלה, בדיל דלא למהוי תמן, ערובא--בדיל דתידע, ארי אנא ה' שליט בגו ארעא. **ח,יט** ואשווי פורקן לעמי, ועל עמך אייתי מחא; למחר יהי, אתא הדין. **ח,כ** ועבד ה', כן, ואתא ערובא תקיף, לבית פרעה ולבית עבדוהי; ובכל ארעא דמצריים אתחבלת ארעא, מן קודם ערובא. **ח,כא** וקרא פרעה, למשה ולאהרון; ואמר, איזילו דבחו קודם אלהכון--בארעא. **ח,כב** ואמר משה, לא תקין למעבד כן, ארי בעירא דמצראי דחלין ליה, מיניה אנחנא נסבין לדבחא קודם ה' אלהנא: הא נדבח ית בעירא דמצראי דחלין ליה, ואינון יהון חזון--הלא יימרון למרגמא. **ח,כג** מהלך תלתא יומין, ניזיל במדברא; ונדבח קודם ה' אלהנא, כמא דיימר לנא. **ח,כד** ואמר פרעה, אנא אשלח יתכון ותדבחו קודם ה' אלהכון במדברא--לחוד ארחקא לא תרחקון, למיזל; צלו, עליי. **ח,כה** ואמר משה, הא אנא נפיק מעימך ואצלי קודם ה', ויעדי ערובא מפרעה מעבדוהי ומעמיה, מחר: לחוד, לא יוסיף פרעה לשקרא, בדיל דלא לשלחא ית עמא, לדבחא קודם ה'. **ח,כו** ונפק משה, מלוות פרעה; וצלי, קודם ה'. **ח,כז** ועבד ה', כפתגמא דמשה, ואעדי ערובא, מפרעה מעבדוהי ומעמיה: לא אשתאר, חד. **ח,כח** ויקר פרעה ית ליביה, אף בזמנא הדא; ולא שלח, ית עמא. {פ}

ח,כט ואמר ה' למשה, עול לוות פרעה; ותמליל עימיה, כדנן אמר ה' אלהא דיהודאי, שלח ית עמי, ויפלחון קודמי. **ח,ל** ארי אם מסריב את, לשלחא, ועד כען את, מתקיף בהון. **ח,לא** הא מחא מן קודם ה' הוויא, בבעירך דבחקלא, בסוסותא בחמרי בגמלי, בתורי ובענא--מותא, סגי לחדא. **ח,לב** ויפריש ה'--בין בעירא דישראל, ובין בעירא דמצראי; ולא ימות מכולא לבני ישראל, מידעם. **ח,לג** ושווי ה', זמנא למימר: מחר, יעביד ה' פתגמא הדין--בארעא. **ח,לד** ועבד ה' ית פתגמא הדין, ביומא דבתרוהי, ומית, כול בעירא דמצראי; ומבעירא דבני ישראל, לא מית חד. **ח,לה** ושלח פרעה--והא לא מית מבעירא דישראל, עד חד; ואתיקר ליבא דפרעה, ולא שלח ית עמא. {פ}

ח,לו ואמר ה', למשה ולאהרון, סבו לכון מלי חופניכון, פיה דאתונא; ויזרקנייה משה לצית שמיא, לעיני פרעה. **ח,לז** ויהי לאבקא, על כל ארעא דמצריים; ויהי על אנשא ועל בעירא, לשחין סגי אבעבועיין--בכל ארעא דמצריים. **ח,לח** ונסיבו ית פיה דאתונא, וקמו קודם פרעה, וזרק יתיה משה, לצית שמיא; והוה, שחין אבעבועיין, סגי, באנשא ובבעירא. **ח,לח** ולא יכילו חרשיא, למקם קודם משה--מן קודם שחנא: ארי הוה שחנא, בחרשיא ובכל מצראי. **ח,לח** ותקיף ה' ית ליבא דפרעה, ולא קביל מינהון: כמא דמליל ה', עם משה. {ס}

ח,לח ואמר ה', למשה, אקדים בצפרא, ואתעתד קודם פרעה; ותימר ליה, כדנן אמר ה' אלהא דיהודאי, שלח ית עמי, ויפלחון קודמי. **ח,לח** ארי בזמנא הדא, אנא שלח ית כל מחתי בליבך, ובעבדך, ובעמך--בדיל דתידע, ארי לית דכוותי בכל ארעא. **ח,לח** ארי כען קריב קודמי דשלחית פון ית מחת גבורתי, ומחית יתך וית עמך במותא; ואשתיציתא, מן ארעא. **ח,לח** וברם, בדיל דא קיימתך, בדיל, לאחזיותך ית חילי; ובדיל דיהון משתען גבורת שמי, בכל ארעא. **ח,לח** עד כען, כבישת ביה בעמי, בדיל דלא, לשלחותהון. **ח,לח** והאנא מחית בעידנא הדין מחר, ברדא תקיף לחדא, דלא הוה דכוותיה במצריים, למן יומא דאשתכללת ועד כען. **ח,לח** וכען, שלח כנוש ית בעירך, וית כל דלך, בחקלא: כל אנשא ובעירא דישתכח בחקלא, ולא יתכניש לביתא--וייחות עליהון ברדא, וימותון. **ח,לח** דדחיל מפתגמא דה', מעבדי פרעה--כנש ית עבדוהי וית בעיריה, לבתיא. **ח,לח** ודלא שווי ליביה, לפתגמא דה'--שבק ית עבדוהי וית בעיריה, בחקלא. {פ}

ח,לח ואמר ה' למשה, ארים ית ידך על צית שמיא, ויהי ברדא, בכל ארעא דמצריים: על אנשא ועל בעירא, ועל כל עסבא דחקלא--בארעא דמצריים. **ח,לח** וארים משה ית חוטריה, על צית שמיא, וה' יהב קלין וברד, ומהלכא אישתא על ארעא; ואמטר ה' ברדא, על ארעא דמצריים. **ח,לח** והוה ברדא--ואישתא, משתלהבא בגו ברדא: תקיף לחדא--דלא הוה דכוותיה בכל ארעא דמצריים, מעידן דהות לעם. **ח,לח** ומחא ברדא בכל ארעא דמצריים, ית כל דבחקלא, מאנשא, ועד בעירא; וית כל עסבא דחקלא מחא ברדא, וית כל אילני חקלא תבר. **ח,לח** לחוד בארעא דגושן, דתמן בני ישראל--לא הוה, ברדא. **ח,לח** ושלח פרעה, וקרא למשה ולאהרון, ואמר להון, חבית זמנא הדא: ה', זכאה, ואנא ועמי, חייבין. **ח,לח** צלו, קודם ה', וסגי קודמוהי רווח, דלא יהון עלנא קלין דלווט כאילין מן קודם ה' וברד; ואשלח יתכון, ולא

תיספון לאתעכבא. **ט,כט** ואמר ליה, משה, כמיפקי מן קרתא, אפרוס ית ידיי בצלו קודם ה'; קליא יתמנעון, וברדא לא יהי עוד, בדיל דתידע, ארי דה' ארעא. **ט,ל** ואת, ועבדך: ידענא--ארי עד כען לא אתכנעתון, מן קודם ה' אלוהים. **ט,לא** וכיתנא וסערי, לקו: ארי סעריא אביב, וכיתנא גבעולין. **ט,לב** וחיטיא וכונתאי, לא לקאה: ארי אפלתא, אינין. **ט,לג** ונפק משה מלוות פרעה, ית קרתא, ופרס ידוהי בצלו, קודם ה'; ואתמנעו קליא וברדא, ומטרא דהוה נחית לא מטא על ארעא. **ט,לד** וחזא פרעה, ארי אתמנע מטרא וברדא וקליא--ואוסיף למחטי; ויקריה לליביה, הוא ועבדוהי. **ט,לה** ואיתקף ליבא דפרעה, ולא שלח ית בני ישראל: כמא דמליל ה', בידא דמשה. {פ}

י,א ואמר ה' למשה, עול לוות פרעה: ארי אנא יקרית ית ליביה, וית ליבא דעבדוהי, בדיל לשוואה אתיי אילין, ביניהון. **י,ב** ובדיל דתשתעי קודם ברך ובר ברך, ית ניסין דעבדית במצריים, וית אתוותיי, דשוויית בהון; ותידעון, ארי אנא ה'. **י,ג** ועל משה ואהרן, לוות פרעה, ואמרו ליה כדנן אמר ה' אלהא דיהודאי, עד אימתי מסריב את לאתכנעא מן קודמיי; שלח עמי, ויפלחון קודמיי. **י,ד** ארי אם מסריב את, לשלחא ית עמי--האנא מייתי מחר גובא, בתחומך. **י,ה** ויחפי ית עין שמשא דארעא, ולא ייכול למחזי ית ארעא; וייכול ית שאר שיזבתא, דאשתארת לכון מן ברדא, וייכול ית כל אילנא, דאצמח לכון מן חקלא. **י,ו** ויתמלון בתך ובתי כל עבדך, ובתי כל מצראי, דלא חזו אבהתך ואבהת אבהתך, מיום מהויהון על ארעא עד יומא הדין; ואתפני ונפק, מלוות פרעה. **י,ז** ואמרו עבדי פרעה ליה, עד אימתי יהי דין לנא לתקלא--שלח ית גובריא, ויפלחון קודם ה' אלההון; העד כען לא ידעתא, ארי אבדת מצריים. **י,ח** ואיתתב ית משה וית אהרן, לוות פרעה, ואמר להון, איזילו פלחו קודם ה' אלהכון; מן ומן, אזלין. **י,ט** ואמר משה, בעולימנא ובסבנא ניזיל; בבננא ובבנתנא בעננא ובתורנא, ניזיל--ארי חגא קודם ה', לנא. **י,י** ואמר להון, יהי כן מימרא דה' בסעדכון, כד אשלח יתכון, וית תפלכון; חזו, ארי בישא דאתון סבירין למעבד לית קוביל אפיכון לאסתחרא. **י,יא** לא כן, איזילו כען גובריא ופלחו קודם ה'--ארי יתה, אתון בען; ותריך יתהון, מן קודם פרעה. {ס}

י,יב ואמר ה' למשה, ארים ידך על ארעא דמצריים וייתי גובא, וייסק, על ארעא דמצריים; וייכול ית כל עסבא דארעא, ית כל דאשאר ברדא. **י,יג** וארים משה ית חוטריה, על ארעא דמצריים, וה' דבר רוח קידומא בארעא, כל יומא ההוא וכל ליליא; צפרא הוה--ורוח קידומא, נטל ית גובא. **י,יד** וסליק גובא, על כל ארעא דמצריים, ושרא, בכול תחום מצריים: תקיף לחדא--קודמוהי לא הוה כן גובא דכוותיה, ובתרוהי לא יהי כן. **י,טו** וחפא ית עין שמשא דכל ארעא, וחשוכת ארעא, ואכל ית כל עסבא דארעא וית כל פירי אילנא, דאשאר ברדא; ולא אשתאר כל ירוק באילנא ובעסבא דחקלא, בכל ארעא דמצריים. **י,טז** ואוחי פרעה, למקרי למשה ולאהרן; ואמר, חבית קודם ה' אלהכון--ולכון. **י,יז** וכען, שבוק כען לחובי ברם זמנא דהא, וצלו, קודם ה' אלהכון; ויעדי, מיני, לחוד, ית מותא הדין. **י,יח** ונפק, מלוות פרעה; וצלי, קודם ה'. **י,יט** והפך ה' רוח מערבא, תקיף לחדא, ונטל ית גובא, ורמהי לימא דסוף: לא אשתאר גובא חד, בכול תחום מצריים. **י,כ** ותקיף ה', ית ליבא דפרעה; ולא שלח, ית בני ישראל. {פ}

י,כא ואמר ה' למשה, ארים ידך על צית שמיא, ויהי חשוכא, על ארעא דמצריים; בתר דיעדי, קבל ליליא. **י,כב** וארים משה ית ידיה, על צית שמיא; והוה חשוך קבל בכל ארעא דמצריים, תלתא יומין. **י,כג** לא חזו גבר ית אחוהי, ולא קמו אנש מתחותיה--תלתא יומין; ולכל בני ישראל הוה נהורא, במותבניהון. **י,כד** וקרא פרעה למשה, ואמר איזילו פלחו קודם ה'--לחוד ענכון ותוריון, שבוק: אף תפלכון, ייזיל עימכון. **י,כה** ואמר משה, אף את תיתין בידנא נכסת קודשין ועלוון; ונעביד, קודם ה' אלהנא. **י,כו** ואף בעירנא ייזיל עימנא, לא נשאר מיניה מידעם--ארי מיניה אנחנא נסבין, למפלח קודם ה' אלנהא; ואנחנא לית אנחנא ידעין, מא נפלח קודם ה', עד מיתנא, לתמן. **י,כז** ותקיף ה', ית ליבא דפרעה; ולא אבא, לשלחותהון. **י,כח** ואמר ליה פרעה, איזיל מעילוויי; אסתמר לך, לא תוסיף למחזי אפיי--ארי ביומא דתחזי אפיי, תמות. **י,כט** ואמר משה, יאות מלילתא: לא אוסיף עוד, למחזי אפך. {פ}

יא,א ואמר ה' למשה, עוד מכתש חד אייתי על פרעה ועל מצרא--בתר כן, ישלח יתכון מכא: כשלחותיה--גמירא, תרכא יתריך יתכון מכא. **יא,ב** מליל כען, קודם עמא; וישאלון גבר מן חבריה, ואיתתא מן חברתה, מנין דכסף, ומנין דדגב. **יא,ג** ויהב ה' ית עמא לרחמין, בעיני מצראי; אף גוברא משה, רב לחדא בארעא דמצריים, בעיני עבדי פרעה, ובעיני עמא. {ס}

יא,ד ואמר משה, כדנן אמר ה': כפלגות ליליא, אנא מתגלי בגו מצריים. **יא,ה** וימות כל בוכרא, בארעא דמצריים--מבוכרא דפרעה דעתיד למיתב על כורסי מלכותיה, עד בוכרא דאמתא דבבתר רחיא; וכול, בוכרא דבעירא. **יא,ו** ותהי צווחתא רבתא, בכל ארעא דמצריים, דכוותה לא הות, ודכוותה לא תוסיף. **יא,ז** ולכול בני ישראל, לא ינזיק כלבא בלישניה למיבח, למאנשא, ועד בעירא--בדיל, דתידעון, דיפריש ה', בין מצראי ובין ישראל. **יא,ח** וייחתון כל עבדך אילין לוותי ויבעון מיני למימר, פוק את וכל עמא דעימך, ובתר כן, אפוק; ונפק מלוות פרעה, בתקוף רגז. {ס}

יא,ט ואמר ה' למשה, לא יקביל מינכון פרעה--בדיל לאסגאה מופתיי, בארעא דמצריים. **יא,י** ומשה ואהרן, עבדו ית כל מופתיא האילין--קודם פרעה; ותקיף ה' ית ליבא דפרעה, ולא שלח ית בני ישראל מארעיה. {ס}

יב,א ואמר ה' למשה ולאהרן, בארעא דמצריים למימר. **יב,ב** ירחא הדין לכון, ריש ירחיא: קדמאי הוא לכון, לירחי שתא. **יב,ג** מלילו, עם כל כנשתא דישראל למימר, בעסרא, לירחא הדין: וייסבון להון, גבר אימר לבית אבא--אימרא לביתא. **יב,ד** ואם זעיר ביתא, מלאתמנאה על אימרא--וייסב הוא ושיבביה דקריב לביתיה, במניין נפשתא: גבר לפום מיכליה, תתמנן על אימרא. **יב,ה** אימר שלים דכר בר שתיה, יהי לכון; מן אימריא ומן בני עיזא, תיסבון. **יב,ו** ויהי לכון למטרא, עד ארבעת עסרא יומא לירחא הדין; וייסבון יתיה, כול קהלל כנשתא דישראל--בין שמיא. **יב,ז** וייסבון, מן דמא, וייתנן על תרין סיפא, ועל שקפא--על, בתיא, דייכלון יתיה, בהון. **יב,ח** וייכלון ית בסרא, בליליא הדין: טווי נור ופטיר, על מררין ייכלוניה. **יב,ט** לא תיכלון מיניה כד חי, ואף לא כד בשלא מבושל במיא: אלהין טווי נור, רישיה על כרעוהי ועל גויה. **יב,י** ולא תשארון מיניה, עד צפרא; ודישתאר מיניה עד צפרא, בנורא תוקדון. **יב,יא** וכדין, תיכלון יתיה--חרציכון יהון אסירין, מסניכון ברגליכון וחוטריכון בידכון; ותיכלון יתיה בבהילו, פסחא הוא קודם ה'. **יב,יב** ואתגלי בארעא דמצריים, בליליא הדין, ואקטול כל בוכרא בארעא דמצריים, מאנשא ועד בעירא; ובכל טעות מצראי אעביד דינן, אנא ה'. **יב,יג** ויהי דמא לכון לאת, על בתיא דאתון תמן, ואחזי ית דמא, ואחוס עליכון; ולא יהי בכון מותא לחבלא, במקטלי בארעא דמצריים. **יב,יד** ויהי יומא הדין לכון לדוכרנא, ותיחגון יתיה חגא קודם ה': לדריכון, קיים עלם תיחגוניה. **יב,טו** שבעא יומין, פטירא תיכלון--ברם ביומא קדמאה, תבטלון חמירא מבתיכון: ארי כל דייכול חמיע, וישתיצי אנשא ההוא מישראל--מיומא קדמאה, עד יומא שביעאה. **יב,טז** וביומא קדמאה, מערע קדיש, וביומא שביעאה, מערע קדיש יהי לכון: כל עבידא, לא יתעביד בהון--ברם מא דמתאכיל לכל נפש, הוא בלחודוהי יתעביד לכון. **יב,יז** ותיטרון, ית פטירא, ארי בכרן יומא הדין, אפיקית ית חיליכון מארעא דמצריים; ותיטרון ית יומא הדין, לדריכון--קיים עלם. **יב,יח** בניסן בארבעת עסרא יומא לירחא, ברמשא, תיכלון, פטירא: עד יומא חד ועסרין, לירחא--ברמשא. **יב,יט** שבעא יומין--חמירא, לא ישתכח בבתיכון: ארי כל דייכול מחמעא, וישתיצי אנשא ההוא מכנשתא דישראל--בגיוריא, וביציביא דארעא. **יב,כ** כל מחמעא, לא תיכלון; בכול, מותבניכון, תיכלון, פטירא. {פ}

יב,כא וקרא משה לכל סבי ישראל, ואמר להון: אתנגידו, וסבו לכון מן בני ענא לזרעייתכון--וכוסו פסחא. **יב,כב** ותיסבון אסרת איזובא, ותטבלון בדמא דבמנא, ותדון לשקפא ולתרין סיפא, מן דמא דבמנא; ואתון, לא תיפקון אנש מתרע ביתיה--עד צפרא. **יב,כג** ויתגלי ה', לממחי ית מצראי, ויחזי ית דמא על שקפא, ועל תרין סיפא; וייחוס ה', על תרעא, ולא ישבוק מחבלא, למיעל לבתיכון לממחי. **יב,כד** ותיטרון, ית פתגמא הדין, לקיים לך ולבנך, עד עלמא. **יב,כה** ויהי ארי תיעלון לארעא, דיתין ה' לכון--כמא דמליל; ותיטרון, ית פולחנא הדין. **יב,כו** ויהי ארי יימרון לכון בניכון: מא פולחנא הדין, לכון. **יב,כז** ותימרון דיבח חיים הוא קודם ה', דחס על בתי בני ישראל במצריים, כד מחא ית מצראי, וית בתנא שזיב; וכרע עמא, וסגידו. **יב,כח** ואזלו ועבדו, בני ישראל: כמא דפקיד ה' ית משה ואהרן, כן עבדו. {ס}

יב,כט והוה בפלגות ליליא, וה' קטל כל בוכרא בארעא דמצריים, מבוכרא דפרעה דעתיד למיתב על כורסי מלכותיה, עד בוכרא דשביא דבבית אסירי; וכול, בוכרא דבעירא. **יב,ל** וקם פרעה בליליא, הוא וכל עבדוהי וכל מצראי, והות צווחתא רבתא, במצריים: ארי לית ביתא תמן, דלא הוה ביה מיתא. **יב,לא** וקרא למשה ולאהרן בליליא, ואמר קומו פוקו מגו עמי--אף אתון, אף בני ישראל; ואיזילו פלחו קודם ה', כמא דהוויתון אמרין. **יב,לב** אף ענכון אף תוריכון דברו כמא דמלילתון, ואיזילו; וצלו, אף עליי. **יב,לג** ותקיפו מצראי על עמא, לאוחאה לשלחותהון מן ארעא: ארי אמרו, כולנא מייתין. **יב,לד** ונטל עמא ית לישוהון, עד לא חמע; מותר אצוותהון צריר בלבושיהון, על כתפיהון. **יב,לה** ובני ישראל עבדו, כפתגמא דמשה; ושאלו, ממצריים, מנין דכסף ומנין דזהב, ולבושין. **יב,לו** וה' ית עמא לרחמין, בעיני מצראי--ואשאלונו; ורוקינן, ית מצריים. {פ}

יב,לז ונטלו בני ישראל מרעמסס, לסוכות, כשית מאה אלפין גוברא, רגלאה בר מטפלא. **יב,לח** ואף נוכראין סגיאין, סליקו עימהון, וענא ותורי, בעירא סגי לחדא. **יב,לט** ואפו ית לישא דאפיקו ממצריים, גריצן פטירן--ארי לא חמע: ארי איתרכו ממצריים, ולא יכילו לאתעכבא, ואף זוודין, לא עבדו להון. **יב,מ** ומותב בני ישראל, דיתיבו במצריים--ארבע מאה, ותלתין שנין. **יב,מא** והוה, מסוף ארבע מאה, ותלתין, שנין; והוה, בכרן יומא הדין, נפקו כל חיליא דה', מארעא דמצריים. **יב,מב** לילי נטיר הוא קודם ה', לאפקותהון מארעא דמצריים: הוא ליליא הדין קודם ה', נטיר לכל בני ישראל לדריהון. {פ}

יב,מג ואמר ה' למשה ולאהרן, דא גזירת פסחא: כל בר ישראל דישתמד, לא ייכול ביה. **יב,מד** וכל עבד גבר, זבין כספא--ותגזר יתיה, בכין ייכול ביה. **יב,מה** תותבא ואגירא, לא ייכול ביה. **יב,מו** בחבורא חדא יתאכיל, לא תפקון מן ביתא מן בסרא לברא; וגרמא, לא תתברון ביה. **יב,מז** כל כנשתא דישראל, יעבדון יתיה. **יב,מח** וארי יתגייר עימכון גיורא, ויעביד פסחא קודם ה'--מגזר ליה כל דכורא ובכין יקרב למעבדיה, ויהי כיציבי ארעא; וכל ערלא, לא ייכול ביה. **יב,מט** אורייתא חדא, תהי ליציביא, ולגיוריא, דיתגירון ביניכון. **יב,נ** ועבדו, כל בני ישראל: כמא דפקיד ה' ית משה וית אהרן, כן עבדו. {ס}

יב,נא והוה, בכרן יומא הדין: אפיק ה' ית בני ישראל, מארעא דמצריים--על חיליהון. {פ}

יג,א ומליל ה', עם משה למימר. **יג,ב** אקדיש קודמיי כל בוכרא פתח כל ולדא, בבני ישראל--באנשא, ובבעירא: דילי, הוא. **יג,ג** ואמר משה לעמא, הו דכירין ית יומא הדין דנפקתון ממצריים מבית עבדותא, ארי בתקוף יד, אפיק ה' יתכון מכא; ולא יתאכיל, חמיע. **יג,ד** יומא דין, אתון נפקין, בירחא, דאביבא. **יג,ה** ויהי ארי יעילינך ה' לארע כנענאי וחיתאי ואמוראי וחיוואי ויבוסאי, דקיים לאבהתך למיתן לך, ארע עבדא חלב, ודבש; ותפלה ית פולחנא הדא, בירחא הדין. **יג,ו** שבעא יומין, תיכול פטירא; וביומא, שביעאה, חגא, קודם ה'. **יג,ז** פטירא, יתאכיל, ית, שבעא יומין; ולא ייתחזי לך חמיע, ולא ייתחזי לך חמיר--בכל תחומך. **יג,ח** ותחזי לברך, ביומא ההוא למימר: בדיל דא, עבד ה' לי, במיפקי, ממצריים. **יג,ט** ויהי לך לאת על ידך, ולדוכרן בין עינך, בדיל דתהי אורייתא דה', בפומך: ארי ביד תקיפא, אפקך ה' ממצריים. **יג,י** ותיטר ית קיימא הדין, בזמניה, מזמן, לזמן. {פ}

יג,יא ויהי ארי יעילינך ה', לארע כנענאי, כמא דקיים לך, ולאבהתך; וייתנה, לך. **יג,יב** ותעבר כל פתח ולדא, קודם ה'; וכל פתח ולד בעירא, דיהון לך דכרין--תקדיש קודם ה'. **יג,יג** וכל בוכרא דחמרא תפרוק באימרא, ואם לא תפרוק ותקפיה; וכול בוכרא דאנשא בבנך, תפרוק. **יג,יד** ויהי ארי ישאלינך ברך, מחר--למימר מא דא: ותימר ליה--בתקוף יד אפקנא ה' ממצריים, מבית עבדותא. **יג,טו** והוה, כד אקשי פרעה לשלחותנא, וקטל ה' כל בוכרא בארעא דמצריים, מבוכרא דאנשא ועד בוכרא דבעירא; על כן אנא דבח קודם ה', כל פתח ולד דכריא, וכל בוכרא דבניי, אפרוק. **יג,טז** ויהי לאת על ידך, ולתפילין בין עינך: ארי בתקוף יד, אפקנא ה' ממצריים. {ס}

יג,יז והוה, כד שלח פרעה ית עמא, ולא דברינון ה' אורח ארע פלשתאי, ארי קריבא היא: ארי אמר ה', דלמא יזועון עמא במחזיהון קרבא--ויתובון למצריים. **יג,יח** ואסחר ה' ית עמא אורח מדברא, לימא דסוף; ומזרזין סליקו בני ישראל, מארעא דמצריים. **יג,יט** ואסיק משה ית גרמי יוסף, עימיה: ארי אומאה אומי ית בני ישראל, למימר, מדכר דכיר ה' יתכון, ותסקון ית גרמיי מכא עימכון. **יג,כ** ונטלו, מסוכות; ושרו באיתם, בסטר מדברא. **יג,כא** וה' מדבר קודמיהון ביממא בעמודא דעננא, לדברותהון באורחא, ובליילא בעמודא דאישתא, לאנהרא להון--למיזל, ביממא ובליילא. **יג,כב** לא עדי עמודא דעננא, ביממא, ואף לא עמודא דאישתא, בליילא--מן קודם, עמא. {פ}

יד,א ומליל ה', עם משה למימר. **יד,ב** מליל, עם בני ישראל, ויתובון וישרון קודם פום חירתא, בין מגדול ובין ימא: קודם בעיל צפון, לקבליה תשרון על ימא. **יד,ג** וימר פרעה על בני ישראל, מעורבלין אינון בארעא; אחד עליהון, מדברא. **יד,ד** ואתקיף ית ליבא דפרעה, וירדוף בתריהון, ואתייקר בפרעה ובכל משרייתיה, ויידעון מצראי ארי אנא ה'; ועבדו כן. **יד,ה** ואתחווה למלכא דמצריים, ארי אזל עמא; ואתהפיך ליבא דפרעה ועבדוהי, בעמא, ואמרו מא דא עבדנא, ארי שלחנא ית ישראל מלמפלחנא. **יד,ו** וטקיס, ית רתיכיה; וית עמיה, דבר עימיה. **יד,ז** ודבר, שית מאה רתיכין בחירן, וכול, רתיכי מצראי; וגיברין, ממון על כולהון. **יד,ח** ותקיף ה', ית ליבא דפרעה מלכא דמצריים, ורדף, בתר בני ישראל; ובני ישראל, נפקין בריש גלי. **יד,ט** ורדפו מצראי בתריהון, ואדביקו יתהון כד שרן על ימא, כל סוסות רתיכי פרעה, ופרשוהי ומשרייתיה--על פום, חירתא, קודם, בעיל צפון. **יד,י** ופרעה, קריב; וזקפו בני ישראל ית עיניהון והא מצראי נטלין בתריהון, ודחילו לחדא, וזעיקו בני ישראל, קודם ה'. **יד,יא** ואמרו, למשה, המדלית קברין במצריים, דברתנא לממת במדברא: מא דא עבדת לנא, לאפקותנא ממצריים. **יד,יב** הלא דין פתגמא, דמלילנא עימך במצריים למימר, שבוק מיננא, ונפלה ית מצראי: ארי טב לנא דנפלה ית מצראי, מדנמות במדברא. **יד,יג** ואמר משה לעמא, לא תדחלון--אתעתדו וחזו ית פורקנא דה', דיעביד לכון יומא דין: ארי, דחזיתון ית מצראי יומא דין--לא תיספון למחזיהון עוד, עד עלמא. **יד,יד** ה', יגיח לכון קרב; ואתון, תשתקון. {פ}

יד,טו ואמר ה' למשה, קבילית צלותך; מליל עם בני ישראל, ויטלון. **יד,טז** ואת טול ית חוטרך, וארים ית ידך על ימא--ובזעהי; וייעלון בני ישראל בגו ימא, ביבשתא. **יד,יז** ואנא, האנא מתקיף ית ליבא דמצראי, וייעלון, בתריהון; ואתייקר בפרעה ובכל משרייתיה, ברתיכוהי ובפרשוהי. **יד,יח** ויידעון מצראי, ארי אנא ה', באתייקרותי בפרעה, ברתיכוהי ובפרשוהי. **יד,יט** ונטל מלאכא דה', דמדבר קודם משריתא דישאל, ואתא, מבתריהון; ונטל עמודא דעננא, מן קודמיהון, ושרא, מבתריהון. **יד,כ** ועל בין משריתא דמצראי, ובין משריתא דישאל, והוה עננא וקבלא למצראי, ולישראל נהר כל ליליא; ולא אתקרבו דין לוות דין, כל ליליא. **יד,כא** וארים משה ית ידיה, על ימא, ודבר ה' ית ימא ברוח קידומא תקיף כל ליליא, ושווי ית ימא ליבשתא; ואתבזעו, מיא. **יד,כב** ועלו בני ישראל בגו ימא, ביבשתא; ומיא להון שורין, מימיניהון ומשמאלהון. **יד,כג** ורדפו מצראי, ועלו בתריהון--כול סוסות פרעה, רתיכוהי ופרשוהי: לגו, ימא. **יד,כד** והוה, במטרת צפרא, ואסתכי ה' למשריתא דמצראי, בעמודא דאישתא ועננא; ושגיש, ית משריתא דמצראי. **יד,כה** ואעד, ית גלגלי רתיכיהון, ומדברין להון, בתקוף; ואמרו מצראי, נערוק מן קודם ישראל--ארי דא היא גבורתא דה', דעבד להון קרבין במצריים. {פ}

יד, כו ואמר ה' למשה, ארים ית ידך על ימא; ויתובון מיא על מצראי, על רתיכיהון ועל פרשיהון. **יד,** כז וארים משה ית ידיה על ימא, ותב ימא לעידן צפרא לתוקפיה, ומצראי, ערקין לקדמותיה; ושניק ה' ית מצראי, בגו ימא. **יד,** כח ותבו מיא, וחפו ית רתיכיא וית פרשיא, לכול משריית פרעה, דעלו בתריהון בימא: לא אשתאר בהון, עד חד. **יד,** כט ובני ישראל הליכו ביבשתא, בגו ימא; ומיא להון שורין, מימינהון ומשמאלהון. **יד,** ל ופרק ה' ביומא ההוא, ית ישראל--מידא דמצראי; וחזא ישראל ית מצראי, מייתין על כיף ימא. **יד,** לא וחזא ישראל ית גבורת ידא רבתא, דעבד ה' במצראי, ודחילו עמא, מן קודם ה'; והימינו, במימרא דה', ובנביאות משה, עבדיה. {ר} {ש}

טו, א בכין שבח משה ובני ישראל ית תושבחתא דהא, קודם ה', ואמרו, למימר: נשבח ונודי קודם ה' ארי אתגאי על גיוותניא וגיאאותא דיליה היא, סוסיא ורכביה רמא בימא. **טו,** ב תוקפי ותושבחתי דחילא ה', אמר במימריה והוה לי לפריק; דין אלהי ואבני ליה מקדש, אלהא דאבהתי ואפלח קודמוהי. **טו,** ג ה', מרי נצחון קרביא; ה', שמה. **טו,** ד רתיכי פרעה ומשרייתיה, שדי בימא; ומבחר גיברוהי, איטבעו בימא דסוף. **טו,** ה תהומיא, חפו עליהון; נחתו לעומקיא, כאבנא. **טו,** ו ימינך ה', אדירא בחילא; ימינך ה', תברת סנאה. **טו,** ז ובסגי תוקפך, תברתנון לדקמו על עמך; שלחת, רוגזך--שיצינון, כנורא לקשא. **טו,** ח ובמימר פומך חכימו מיא, קמו כשור אזליא; קפו תהומי, בליבא דימא. **טו,** ט דהוה אמר סנאה ארדוף אדביק, אפליג ביותא; תסבע מינהון נפשי--אשלוף חרבי, תשיצינון ידי. **טו,** י אמרת במימרך, חפא עליהון ימא; אשתקעו, כאברא, במיין, תקיפין. **טו,** יא לית בר מינך את הוא אלהא ה', לית אלה אלא את אדיר בקודשא; דחיל תושבחך, עביד פרישן. **טו,** יב ארימת, ימינך--בלעתנון, ארעא. **טו,** יג דברהי בטבוותך, לעמא דנן דפרקתא; סובריה בתוקפך, לדירא דקודשך. **טו,** יד שמעו עממיא, וזעו; דחלא אחדתנון, לדחלו יתבין בפלשת. **טו,** טו בכין אתבהילו, רכרבי אדום--תקיפי מואב, אחדינון רתיתא; איתברו, כול דהו יתבין ככנען. **טו,** טז תפיל עליהון אימתא ודחלתא, בסגי תוקפך ישתקון כאבנא: עד דיעבר עמך ה' ית ארנונא, עד דיעבר עמא דנן דפרקתא ית ירדנא. **טו,** יז תעלינון, ותשרינון בטורא דאחסנתך--אתר לבית שכינתך אתקנתא, ה'; מקדשא, ה' אתקנהי ידך. **טו,** יח ה' מלכותיה קאים, לעלם ולעלמי עלמיא. **טו,** יט ארי עלו סוסות פרעה ברתיכוהי ובפרשוהי, בימא, ואתיב ה' עליהון, ית מי ימא; ובני ישראל הליכו ביבשתא, בגו ימא. {ר} {ש}

טו, כ ונסיבת מרים נביאתא אחתיה דאהרון, ית תופא--בידה; ונפקא כל נשיא בתרהא, בתופין ובחינגין. **טו,** כא ומעניא להון, מרים: שבחו ואודו קודם ה' ארי אתגאי על גיוותניא וגיאאותא דיליה היא, סוסיא ורכביה רמא בימא. {ס}

טו, כב ואטיל משה ית ישראל מימא דסוף, ונפקו למדברא דחגרא; ואזלו תלתא יומין במדברא, ולא אשכחו מיא. **טו,** כג ואתו למרה--ולא יכילו למשתי מיא ממרה, ארי מרירין אינון; על כן קרא שמה, מרה. **טו,** כד ואתרעמו עמא על משה למימר, מא נשתי. **טו,** כה וצלי קודם ה', ואלפיה ה' אעא, ורמא למיא, ובסימו מיא; תמן גזר ליה קיים ודין, ותמן נסייה. **טו,** כו ואמר אם קבלא תקביל למימרא דה' אלהך, ודכשר בקודמוהי תעביד, ותצית לפיקודוהי, ותיטר כל קיימוהי--כל מרעין דשווייתי במצריים, לא אשווינון עלך, ארי אנא ה', אסך. {ס}

טו, כז ואתו לאילים--ותמן תרי עסר מבויעין דמיין, ושבעין דקלין; ושרו תמן, על מיא. **טז,** א ונטלו, מאילים, ואתו כל כנשתא דבני ישראל למדברא דסין, דבין אילים ובין סיני--בחמישת עסרא יומא לירחא תניינא, למיפקהון מארעא דמצריים. **טז,** ב ואתרעמו כל כנשתא דבני ישראל, על משה ועל אהרון--במדברא. **טז,** ג ואמרו להון בני ישראל, לווי דמיתנא קודם ה' בארעא דמצריים, כד הווינא יתבין על דודי בסרא, כד הווינא אכלין לחמא וסבעין: ארי אפיקתון יתנא למדברא הדין, לקטלא ית כל קהלא הדין בכפנא. {ס}

טז, ד ואמר ה' למשה, האנא מחית לכון לחמא מן שמיא; וייפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה, בדיל דאנסינון היהכון באורייתא אם לא. **טז,** ה ויהי ביומא שתיתאה, ויתקנון ית דייתון; ויהי על חד תרין, על דילקטון יום יום. **טז,** ו ואמר משה ואהרון, לכל בני ישראל: ברמשא--ותידעון, ארי ה' אפיק יתכון מארעא דמצריים. **טז,** ז ובצפרא, ותחזון ית יקרא דה', בדשמיען קודמוהי תורעמתכון, על ה'; ונחנא מא, ארי מתרעמיתון עלנא. **טז,** ח ואמר משה, בדייתין ה' לכון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע, בדשמיען קודם ה' תורעמתכון, דאתון מתרעמין עלוהי; ונחנא מא, לא עלנא תורעמתכון אלהין על מימרא דה'. **טז,** ט ואמר משה, לאהרון, אימר לכל כנשתא דבני ישראל, קרובו קודם ה': ארי שמיען קודמוהי, תורעמתכון. **טז,** י והוה, כד מליל אהרון עם כל כנשתא דבני ישראל, ואתפניאו, למדברא; והא יקרא דה', אתגלי בעננא. {פ}

טז, יא ומליל ה', עם משה למימר. **טז,** יב שמיע קודמי, ית תורעמת בני ישראל--מליל עימהון למימר בין שמשא תיכלון בסרא, ובצפרא תסבעון לחמא; ותידעון, ארי אנא ה' אלהכון. **טז,** יג והוה ברמשא--וסליקת שליו, וחפת ית משריתא; ובצפרא, הות נחתת טלא, סחור סחור, למשריתא. **טז,** יד וסליקת, נחתת טלא; והא על אפי מדברא, דעדק מקולך--דעדק כגיר כגלידא, על ארעא. **טז,** טו וחזו בני ישראל, ואמרו גבר לאחוהי מנא הוא--ארי לא ידעין, מא הוא; ואמר משה, להון, הוא לחמא, דיהב ה' לכון למיכל. **טז,** טז דין פתגמא, דפקיד ה', לקוטו מיניה, גבר לפום מיכליה:

עומרא לגולגולתא, מניין נפש תכון--גבר לדבמשכניה, תיסבון. **טז, יז** ועבדו כן, בני ישראל; ולקטו, דאסגי ודאזער. **טז, יח** וכלו בעומרא--ולא אותר דאסגי, ודאזער לא חסר: גבר לפום מיכליה, לקטו. **טז, יט** ואמר משה, להון: אנש, לא ישאר מיניה עד צפרא. **טז, כ** ולא קבילו מן משה, ואשאר גובריא מיניה עד צפרא, ורחיש רחשא, וסרי; ורגיז עליהון, משה. **טז, כא** ולקטו יתיה בצפר בצפר, גבר כפום מיכליה; ומא דמשתאר מיניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא, פשר. **טז, כב** והוה ביומא שתיתאה, לקטו לחמא על חד תרין--תרין עומרין, לחד; ואתו כל רברבי כנשתא, וחוויוא למשה. **טז, כג** ואמר להון, הוא דמליל ה'--שבא שבתא קודשא קודם ה', מחר: ית דאתון עתידין למיפא איפו, וית דאתון עתידין לבשלא בשילו, וית כל מותרא, אצנעו לכון למטרא עד צפרא. **טז, כד** ואצנעו יתיה עד צפרא, כמא דפקיד משה; ולא סרי, ורחשא לא הות ביה. **טז, כה** ואמר משה אכלוהי יומא דין, ארי שבתא יומא דין קודם ה': יומא דין, לא תשכחניה בחקלא. **טז, כו** שיתא יומין, תלקטוניה; וביומא שביעאה שבתא, לא יהי ביה. **טז, כז** והוה ביומא שביעאה, נפקו מן עמא למלקט; ולא, אשכחו. {ס}

טז, כח ואמר ה', למשה: עד אימתי, אתון מסרבין, למיטר פיקודיי, ואורייתיי. **טז, כט** חזו, ארי ה' יחב לכון שבתא--על כן הוא יחב לכון ביומא שתיתאה, לחים תרין יומין; תיבו אנש תחתוהי, לא ייפוק אנש מאתריה--ביומא שביעאה. **טז, ל** ושבתו עמא, ביומא שביעאה. **טז, לא** וקרו בית ישראל ית שמיה, מנא; והוא, כבר זרע גידא חיוור, וטעמיה, כאסקריטון בדבש. **טז, לב** ואמר משה, דין פתגמא דפקיד ה'--מלי עומרא מיניה, למטרא לדריכון: בדיל דיחזון ית לחמא, דאוכילית יתכון במדברא, באפקותי יתכון, מארעא דמצריים. **טז, לג** ואמר משה לאהרון, סב צלוחית חדא, והב תמן מלי עומרא, מנא; ואצנעו יתיה קודם ה', למטרא לדריכון. **טז, לד** כמא דפקיד ה', למשה; ואצנעיה אהרון קודם סהדותא, למטרא. **טז, לה** ובני ישראל, אכלו ית מנא ארבעין שנין--עד דעלו, לארע יתיבתא: ית מנא, אכלו--עד דאתו, לסייפי ארעא דכנען. **טז, לו** ועומרא, חד מן עסרא בתלת סאין הוא. {פ}

יז, א ונטלו כל כנשתא דבני ישראל ממדברא דסין, למטלניהון--על מימרא דה'; ושרו, ברפידים, ולית מיא, למשתי עמא. **יז, ב** ונצא עמא, עם משה, ואמרו, הבו לנא מיא ונשתי; ואמר להון, משה, מא נצן אתון עימי, מא מנסן אתון קודם ה'. **יז, ג** וצהי תמן עמא למיא, ואתרעם עמא על משה; ואמר, למא דנן אסיקתנא ממצריים, לקטלא יתי וית בניי וית בעיריי, בצהותא. **יז, ד** וצלי משה קודם ה' למימר, מא אעביד לעמא הדין; עוד זעיר פון, ורגמוני. **יז, ה** ואמר ה' למשה, עבר קודם עמא, ודבר עימך, מסבי ישראל; וחוטרך, דמחיתא ביה ית נהרא--סב בידך, ותיזיל. **יז, ו** האנא קאים קודמך תמן על טינרא, בחורב, ותמחי בטינרא וייפקון מיניה מיא, וישתי עמא; ועבד כן משה, לעיני סבי ישראל. **יז, ז** וקרא שמיה דאתרא, ניסיתא ומצותא: על דנצו בני ישראל, ועל דנסיאו קודם ה' למימר, האית שכינתא דה' ביננא, אם לא. {פ}

יז, ח ואתא, עמלק; ואגיח קרבא עם ישראל, ברפידים. **יז, ט** ואמר משה ליהושוע בחר לנא גוברין, ופוק אגיח קרבא בעמלק; מחר, אנא קאים על ריש רמתא, וחוטרא דאתעבידו ביה ניסין מן קודם ה', בידי. **יז, י** ועבד יהושוע, כמא דאמר ליה משה--לאגחא קרבא, בעמלק; ומשה אהרון וחור, סליקו לריש רמתא. **יז, יא** והוי, כד מרים משה ידוהי--ומתגברין דבית ישראל; וכד מנח ידוהי, ומתגברין דבית עמלק. **יז, יב** וידי משה יקרא, ונסיבו אבנא ושוויאו תחתוהי ויטיב עלה; ואהרון וחור סעידין בידוהי, מכא חד ומכא חד, והוואה ידוהי פריסן בצלו, עד דעל שמשא. **יז, יג** ותבר יהושוע ית עמלק וית עמיה, לפתגם דחרב. {פ}

יז, יד ואמר ה' למשה, כתוב דא דוכרנא בספרא, ושו, קודם יהושוע: ארי ממחא אמחי ית דוכרניה דעמלק, מתחות שמיא. **יז, טו** ובנא משה, מדבחא; ופלח עלוהי, קודם ה' דעבד ליה ניסין. **יז, טז** ואמר, בשבועה אמירא דא מן קודם דחילא דשכינתיה על כורסי יקרא, דעתיד דייתגח קרבא קודם ה', בדבית עמלק--לשיציותהון, מדרי עלמא. {פ}

יח, א ושמע יתרו רבא דמדיין, חמוהי דמשה, ית כל דעבד ה' למשה, ולישראל עמיה: ארי אפיק ה' ית ישראל, ממצריים. **יח, ב** ודבר, יתרו חמוהי דמשה, ית ציפורה, איתת משה--בתר, דשלחה. **יח, ג** וית, תרין בנהא: דשום חד, גרשום--ארי אמר, דייר הווייתי בארע נוכראה. **יח, ד** ושום חד, אליעזר--ארי אלהיה דאבא הוה בסעדי, ושיזבני מחרבא דפרעה. **יח, ה** ואתא יתרו חמוהי דמשה, ובנוהי ואיתתיה--לוות משה: למדברא, דהוא שרי תמן--לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דה'. **יח, ו** ואמר, למשה, אנא חמוך יתרו, אתי לוותך; ואיתתך--ותרין בנהא, עימה. **יח, ז** ונפק משה לקדמות חמוהי, וסגיד ונשיק ליה, ושאלו גבר לחבריה, לשלם; ועלו, למשכנא. **יח, ח** ואשתעי משה, לחמוהי, ית כל דעבד ה' לפרעה ולמצראי, על עיסק ישראל: ית כל עקתא דאשכחתון באורחא, ושיזיביון ה'. **יח, ט** וחדי יתרו--על כל טבתא, דעבד ה' לישראל: דשיזיביון, מידא דמצראי. **יח, י** ואמר, יתרו, בריך ה', דשיזיב יתכון מידא דמצראי ומידא דפרעה: דשיזיב ית עמא, מתחות מרוות מצראי. **יח, יא** כען ידענא, ארי רב ה' ולית אלה בר מיניה: ארי בפתגמא, דחשיבו מצראי למדן ית ישראל ביה דנינון. **יח, יב** וקריב יתרו חמוהי דמשה, עלוון ונכסת קודשין--קודם ה'; ואתא אהרון וכול סבי ישראל, למיכל לחמא עם חמוהי דמשה--קודם ה'. **יח, יג** והוה, ביומא דבתרוהי, ויטיב משה, למדן ית עמא; וקם עמא עילוהי דמשה, מן צפרא עד רמשא. **יח, יד** וחזא חמוהי דמשה, ית כל דהוא עביד לעמא; ואמר, מא פתגמא הדין

דאת עביד לעמא--מדין את יתיב בלחודך, וכל עמא קיימין עילווח מן צפרא עד רמשא. **יח,טו** ואמר משה, לחמוהי: ארי אתן לוותי עמא, למתבע אולפן מן קודם ה'. **יח,טז** כד הוי להון דינא, אתן לוותי, ודאינא, בין גוברא ובין חבריה; ומהודענא להון ית קיימא דה', וית אורייתיה. **יח,יז** ואמר חמוהי דמשה, ליה: לא תקין, פתגמא, דאת, עביד. **יח,יח** מלאה תלא--אף את, אף עמא הדין דעימך: ארי יקר מינך פתגמא, לא תיכול למעבדיה בלחודך. **יח,יט** כען קביל מיני, אמלכיןך, ויהי מימרא דה', בסעדך; הוי את לעמא, תבע אולפן מן קודם ה', ותהי מייתי את ית פתגמא, לקדם ה'. **יח,כ** ותזהר יתהון, ית קיימא וית אורייתא; ותהודע להון, ית אורחא דיהכון בה, וית עובדא, דיעבדון. **יח,כא** ואת תחזי מכל עמא גוברין דחילא דחליא דה', גוברין דקשוט--דסנן לקבלא ממון; ותמני עליהון, רבני אלפי רבני מאוותא, רבני חמשין, ורבני עסורייתא. **יח,כב** וידינון ית עמא, בכל עידן, ויהי כל פתגם רב ייתון לוותך, וכל פתגם זעיר ידינון אינון; וייקלון, מינך, ויסוברון, עימך. **יח,כג** אם ית פתגמא הדין, תעביד, ויפקדינך ה', ותיכול למקם; ואף כל עמא הדין, על אתריה יהך בשלם. **יח,כד** וקביל משה, למימר חמוהי; ועבד, כול דאמר. **יח,כה** ובחר משה גוברין דחילא מכל ישראל, ומני יתהון רישין על עמא--רבני אלפי רבני מאוותא, רבני חמשין ורבני עסורייתא. **יח,כו** ודיינין ית עמא, בכל עידן: ית פתגם קשי מיתן לוות משה, וכל פתגם זעיר דיינין אינון. **יח,כז** ושלח משה, ית חמוהי; ואזל ליה, לארעיה. {פ}

יט,א בירחא, תליתאה, למיפק בני ישראל, מארעא דמצריים--ביומא הדין, אתו למדברא דסיני. **יט,ב** ונטלו מרפידים, ואתו למדברא דסיני, ושרו, במדברא; ושרא תמן ישראל, לוקביל טורא. **יט,ג** ומשה סליק, לקדם ה'; וקרא ליה ה', מן טורא למימר, כדנן תימר לבית יעקוב, ותחווי לבני ישראל. **יט,ד** אתון חזיתון, דעבדית למצראי; ונטילית יתכון כד על גדפי נשרין, וקריבית יתכון לפולחני. **יט,ה** וכען, אם קבלא תקבלון למימרי, ותיטרון, ית קיימי--ותהון קודמיי חביבין מכל עממא, ארי דילי כל ארעא. **יט,ו** ואתון תהון קודמיי מלכין כהנין, ועם קדיש: אילין, פתגמא, דתמליל, עם בני ישראל. **יט,ז** ואתא משה, וקרא לסבי עמא; וסדר קודמיהון, ית כל פתגמא האילין, דפקדיה, ה'. **יט,ח** ואתיבו כל עמא כחדא ואמרו, כול דמליל ה' נעביד; ואתיב משה ית פתגמי עמא, לקדם ה'. **יט,ט** ואמר ה' למשה, הא אנא מתגלי לך בעיבא דעננא, בדיל דישמע עמא במללותי עימך, ואף כך יהימנון לעלם; וחוו משה ית פתגמי עמא, לקדם ה'. **יט,י** ואמר ה' למשה איזיל לוות עמא, ותזמינון יומא דין ומחר; ויחורון, לבושיהון. **יט,יא** ויהון זמינין, ליומא תליתאה: ארי ביומא תליתאה, יתגלי ה' לעיני כל עמא--על טורא דסיני. **יט,יב** ותתחיים ית עמא סחור סחור למימר, אסתמרו לכון מלמיסק בטורא ולמקרב בסופיה: כל דיקרב בטורא, אתקטלא יתקטיל. **יט,יג** לא תקרב ביה יד, ארי אתרגמא יתרגים או אשתדאה ישתדי--אם בעירא אם אנשא, לא יתקיים; במיגד, שופרא, אינון, מורשן למיסק בטורא. **יט,יד** ונחת משה מן טורא, לוות עמא; וזמין, ית עמא, וחורו, לבושיהון. **יט,טו** ואמר, לעמא, הוו זמינין, לתלתא יומין: לא תקרבון, לצידא איתתא. **יט,טז** והוה ביומא תליתאה במהוי צפרא, והוו קלין וברקין ועננא תקיף על טורא, וקל שופרא, תקיף לחדא; וזע כל עמא, דבמשריתא. **יט,יז** ואפיק משה ית עמא לקדמות מימרא דה', מן משריתא; ואתעתדו, בשיפולי טורא. **יט,יח** וטורא דסיני, תנן כוליה, מן קודם דאתגלי עלוהי ה', באישתא; וסליק תנניה כתננא דאתונא, וזע כל טורא לחדא. **יט,יט** והוה קל שופרא, אזיל ותקיף לחדא; משה ממליל, ומן קודם ה' מתעני ליה בקל. **יט,כ** ואתגלי ה' על טורא דסיני, לריש טורא; וקרא ה' למשה לריש טורא, וסליק משה. **יט,כא** ואמר ה' למשה, חות אסהיד בעמא: דלמא יפגרון קודם ה' למחזי, וייפול מינהון סגי. **יט,כב** ואף כהניא דקריבין לשמשא קודם ה', יתקדשון: דלמא יקטול בהון, ה'. **יט,כג** ואמר משה, קודם ה', לא ייכול עמא, למיסק לטורא דסיני: ארי את אסהידת בנא, למימר, תחיים ית טורא, וקדישהי. **יט,כד** ואמר ליה ה' איזיל חות, ותיסק את ואהרון עימך; וכהניא ועמא, לא יפגרון למיסק קודם ה'--דלמא יקטול בהון. **יט,כה** ונחת משה, לוות עמא; ואמר, להון. {ס}

כ,א ומליל ה', ית כל פתגמא האילין למימר. {ס}

כ,ב אנא ה' אלהך, דאפיקתך מארעא דמצריים מבית עבדותא: לא יהוי לך אלה אחרון, בר מיני. **כ,ג** לא תעביד לך צילם, וכל דמו, דבשמיא מלעילא, ודבארעא מלרע--ודבמיא, מלרע לארעא. **כ,ד** לא תסגוד להון, ולא תפלחינין: ארי אנא ה' אלהך, אל קנא--מסער חובי אבהן על בנין מרדין על דר תליתי ועל דר רביעי, לסנאיי כד משלמין בנא למחטי בתר אבהתהון. **כ,ה** ועביד טיבו, לאלפי דרין--לרחמי, ולנטרי פיקודיי. {ס}

כ,ו לא תימי בשמא דה' אלהך, למגנא: ארי לא יזכי ה', ית דיימי בשמיה לשקרא. {פ}

כ,ז הוי דכיר ית יומא דשבתא, לקדשותיה. **כ,ח** שיתא יומין תפלה, ותעביד כל עבידתך. **כ,ט** ויומא, שביעאה--שבתא, קודם ה' אלהך: לא תעביד כל עבידא את וברך וברתך, עבדך ואמתך ובעירך, וגיורך, דבקרונך. **כ,י** ארי שיתא יומין עבד ה' ית שמיא וית ארעא, ית ימא וית כל דבהון, ונח, ביומא שביעאה; על כן, בריך ה' ית יומא דשבתא--וקדשיה. {ס}

כ,יא יקר ית אבוך, וית אימך--בדיל, דיירכון יומך, על ארעא, דה' אלהך יהיב לך. {ס}

כ,יב לא תקטול נפש, {ס} לא תגוף; {ס} לא תגנוב, {ס} לא תסהיד בחברך סהדותא דשקרא. {ס}

כ,יג לא תחמיד, בית חברך; {ס} לא תחמיד איתת חברך, ועבדיה ואמתיה ותוריה וחמריה, וכול, דלחברך. {פ}

כ,יד וכל עמא חזן ית קליא וית בעוריא, וית קל שופרא, וית טורא, דתנן; וחזא עמא וזעו, וקמו מרחיק. **כ,טו** ואמרו, למשה, מליל את עימנא, ונקביל; ולא יתמלל עימנא מן קודם ה', דלמא נמות. **כ,טז** ואמר משה לעמא, לא תדחלון, ארי בדיל לנסאה יתכון, אתגלי לכון יקרא דה'; ובדיל, דתהי דחלתיה על אפיכון--בדיל דלא תחובון. **כ,יז** וקם עמא, מרחיק; ומשה קריב לציד אמיטתא, דתמן יקרא דה'. {ס}

כ,יח ואמר ה' למשה, כדנן תימר לבני ישראל: אתון חזיתון--ארי מן שמיא, מלילית עימכון. **כ,יט** לא תעבדון, קודמיי: דחלן דכסף ודחלן דדהב, לא תעבדון לכון. **כ,כ** מדבח אדמתא, תעביד קודמיי, ותהי דבח עלוהי ית עלוותך וית נכסת קודשך, מן ענך ומן תורך; בכל אתר דאשרי שכינתי, לתמן אשלח ברכתי לך ואברכינך. **כ,כא** ואם מדבח אבנין תעביד קודמיי, לא תבני יתהון פסילן: דלמא תרים חרבך עלה, ותחלינה. **כ,כב** ולא תיסק בדרגין, על מדבחי: דלא תתגלי ערייתך, עלוהי. {פ}

כ,כא ואילין, דיניא, דתסדר, קודמיהון. **כ,כב** ארי תזבון עבדא בר ישראל, שית שנין יפלח; ובשביעיתא--ייפוק לבר חורין, מגן. **כ,כג** אם בלחודוהי ייעול, בלחודוהי ייפוק; אם בעיל איתתא הוא, ותיפוק איתתיה עימיה. **כ,כד** אם ריבונה ייתין ליה איתתא, ותליד ליה בנין או בנן--איתתא ובנהא, תהי לריבונה, והוא, ייפוק בלחודוהי. **כ,כה** ואם מימר יימר, עבדא, רחימנא ית ריבונה, ית איתתי וית בני; לא אפוק, בר חורין. **כ,כו** ויקרבינה ריבונה, לקדם דייניא, ויקרבינה לוות דשא, או דלוות מזותא; וירצע ריבונה ית אודניה במרצעא, ויהי ליה עבד פלח לעלם. {ס}

כ,כז וארי יזבין גבר ית ברתיה, לאמהו--לא תיפוק, כמפקנות עבדיא. **כ,כח** אם בישת בעיני ריבונה, דיקיימה ליה--ויפרקינה: לגבר אוחרן לית ליה רשו לזבונה, במשלטיה בה. **כ,כט** ואם לבריה, יקיימינה--כהלכת בנת ישראל, יעביד לה. **כ,ל** אם אוחרנתא, ייסב ליה--זיונה כסותה וענתה, לא ימנע. **כ,לא** יא ואם תלת אילין--לא יעביד, לה: ותיפוק מגן, דלא כסף. {ס}

כ,לב דימחי לאנש ויקטלינה, אתקטלא יתקטיל. **כ,לג** ודלא כמן ליה, ומן קודם ה' אתמסר לידיה--ואשווי לך אתר, דיערוק לתמן. {ס}

כ,לד וארי ירשע גבר על חבריה, למקטליה בנכילו--מן מדבחי, תדברינה למקטל. {ס}

כ,לט ודימחי לאבוהי ולאימיה, אתקטלא יתקטיל. {ס}

כ,לז ודיגנוב נפשא מבני ישראל ויזבנינה וישתכח בידיה, אתקטלא יתקטיל. {ס}

כ,לח ודילוט לאבוהי ולאימיה, אתקטלא יתקטיל. {ס}

כ,לח וארי ינצון גוברין--וימחי גבר ית חבריה, באבנא או בכורמיזא; ולא ימות, וייפול לבוטלן. **כ,לט** אם יקום ויהליך בברא, על בורייה--ויהי זכא מחיא: לחוד בוטלניה ייתין, ואגר אסיא ישרים. {ס}

כ,כ וארי ימחי גבר ית עבדיה או ית אמתיה, בשולטן, וימות, תחות ידיה--איתדנא, ייתדן. **כ,כא** ברם אם יומא או תרין יומין, יתקיים--לא ייתדן, ארי כספיה הוא. {ס}

כ,כב וארי ינצון גוברין, וימחון איתתא מעדיא וייפקון ולדהא, ולא יהי, מותא--אתגבאה יתגבי, כמא דישווי עלוהי בעלה דאיתתא, וייתין, ממימר דייניא. **כ,כג** ואם מותא, יהי--ותיתין נפשא, חלף נפשא. **כ,כד** עינא חלף עינא, שינא חלף שינא, ידא חלף ידא, רגלא חלף רגלא. **כ,כה** כוואה חלף כוואה, פדעא חלף פדעא, משקופי, חלף משקופי. {ס}

כ,כו וארי ימחי גבר ית עינא דעבדיה, או ית עינא דאמתיה--ויחבלינה: לבר חורין יפטרינה, חלף עיניה. **כ,כז** ואם שינא דעבדיה או שינא דאמתיה, יפיל--לבר חורין יפטרינה, חלף שיניה. {פ}

כ,כח וארי ייגח תורא ית גוברא או ית איתתא, וימות--אתרגמא יתרגים תורא, ולא יתאכיל ית בסריה, ומריה דתורא, יהי זכא. **כ,כט** ואם תור נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי, ואיתסהד במריה ולא נטריה, ויקטול גבר, או איתא--תורא,

יתרגים, ואף מריה, יתקטיל. **כא,ל** אם ממון, ישוון עלוהי--וייתין פורקן נפשיה, ככול דישוון עלוהי. **כא,לא** או לבר ישראל ייגח תורא, או לבת ישראל ייגח--כדינא הדין, יתעביד ליה. **כא,לב** אם לעבדא ייגח תורא, או לאמתא--כספא תלתין סילעין, ייתין לריבוניה, ותורא, יתרגים. {ס}

כא,לג וארי יפתח גבר גוב, או ארי יכרי גבר גוב--ולא יכסיניה; ויפול תמן תורא, או חמרא. **כא,לד** מריה דגובא ישלים, כספא יתיב למרוהי; ומיתא, יהי דיליה. {ס}

כא,לה וארי ייגוף תור דגבר ית תורא דחבריה, וימות--ויזבנון ית תורא חיא, ויפלגון ית כספיה, ואף ית דמי מיתא, יפלגון. **כא,לו** או אתיידע, ארי תור נגח הוא מאתמלי ומדקמוהי, ולא נטריה, מריה--שלמא ישלים תורא חלף תורא, ומיתא יהי דיליה. {ס}

כא,לז ארי יגנוב גבר תור או אימר, וייכסיניה או יזבניניה--חמשא תורין, ישלים חלף תורא, וארבע ענא, חלף אימרא. **כב,א** אם במחתרתא ישתכח גנבא, ויתמחי וימות--לית ליה, דם. **כב,ב** אם עינא דסהדיא נפלת עלוהי, דמא ליה: שלמא ישלים--אם לית ליה, ויזדבן בגנובתיה. **כב,ג** אם אשתכחא תשתכח בידיה גנובתא, מתור עד חמר עד אימר--אינון חיין: על חד תרין, ישלים. {ס}

כב,ד ארי יוכל גבר, חקל או כרם, וישלח ית בעיריה, ויכול בחקל אוחרן--שפר חקליה ושפר כרמיה, ישלים. {ס}

כב,ה ארי ייתפק נור וישכח כובין, ויכול גדישין, או קמא, או חקל--שלמא ישלים, דאדליק ית דליקתא. {ס}

כב,ו ארי ייתין גבר לחבריה כסף או מנין, למיטר, ויתגבון, מבית גוברא--אם ישתכח גנבא, ישלים על חד תרין. **כב,ז** אם לא ישתכח גנבא, ויתקרב מריה דביתא לקדם דיינא: אם לא אושיט ידיה, במא דמסר ליה חבריה. **כב,ח** על כל פתגם דחוב על תור על חמר על אימר על כסו על כל אבידתא, דיימר ארי הוא דין--לקדם דיינא, ייעול דין תרוויהון: דיחיבון דיינא, ישלים על חד תרין לחבריה. {ס}

כב,ט ארי ייתין גבר לחבריה חמר או תור או אימר, וכל בעירא--למיטר; ומית או איתבר או אשתבי, לית דחזי. **כב,י** מומתא דה', תהי בין תרוויהון--אם לא אושיט ידיה, במא דמסר ליה חבריה; ויקביל מריה מיניה מומתא, ולא ישלים. **כב,יא** ואם אתגנבא יתגניב, מעימיה--ישלים, למרוהי. **כב,יב** אם איתברא ייתבר, ייתי סהדין: דתביר, לא ישלים. {פ}

כב,יג וארי ישאל גבר מן חבריה, וייתבר או ימות; מריה לית עימיה, שלמא ישלים. **כב,יד** אם מריה עימיה, לא ישלים: אם אגירא הוא, על באגריה. {ס}

כב,טו וארי ישדיל גבר, בתולתא דלא מארסא--וישכוב עימה: קיימא יקיימניה ליה, לאיתו. **כב,טז** אם מצבא לא יצבי אבוהא, למיתבה ליה--כספא יתקול, כמוהרי בתולתא. {ס}

כב,יז חרשא, לא תחי. **כב,יח** כל דישכוב עם בעירא, אתקטלא יתקטיל. {ס}

כב,יט דידבח לטעוות עממיא, יתקטיל--אלהין לשמא דה', בלחודוהי. **כב,כ** וגיורא לא תונון, ולא תעיקון: ארי דיירין הוויתון, בארעא דמצריים. **כב,כא** כל ארמלא וייתם, לא תענון. **כב,כב** אם ענאה תעני, יתיה--ארי אם מקבל יקבל קודמיי, קבלא אקביל קבילתיה. **כב,כג** ויתקף רוגזי, ואקטול יתכון בחרבא; ויהויין נשיכון ארמלן, ובניכון יתמין. {פ}

כב,כד אם כספא תוזיף בעמי, לעניא דעימך--לא תהי ליה, כרשיא; לא תשוון עלוהי, חיבוליא. **כב,כה** אם משכונא תיסב, כסותא דחברך--עד מעיל שמשא, תתיבניה ליה. **כב,כו** ארי היא כסותיה בלחודה, היא תותביה למשכיה; במא ישכוב--ויהי ארי יקבל קודמיי, ואקביל קבילתיה ארי חננא אנא. {ס}

כב,כז דיינא, לא תקיל; ורבא בעמך, לא תלוט. **כב,כח** ביכורך ודמעך, לא תאחר; בוכרא דבנך, תפריש קודמיי. **כב,כט** כן תעביד לתורך, לענך: שבעא יומין יהי עם אימיה, ביומא תמינאה תפרשיניה קודמיי. **כב,ל** ואנשין קדישין, תהון קודמיי; ובסר תליש מן חיווא חיא לא תיכלון, לכלבא תרמון יתיה. {ס}

כג,א לא תקביל, שימע דשקר; לא תשווי ידך עם חייבא, למהוי ליה סהיד שקר. **כג,ב** לא תהי בתר סגיא, לאבאשא; ולא תתמנע מלאלפא מא דבעינך על דינא, בתר סגיא--שלים דינא. **כג,ג** ועל מסכינא, לא תרחים בדיניה. {ס}

כג,ד ארי תערע תורא דסנאך, או חמריה--דטעי: אתבא תתיביניה, ליה. {ס}

כג,ה ארי תחזי חמרא דסנאך, רביע תחות טועניה, ותתמנע, מלמשקל ליה--משבק תשבוק מא דבליבך עלוהי, ותפריק עימיה. {ס}

כג,ו לא תצלי דין מסכינך, בדיניה. **כג,ז** מפתגמא דשקרא, הוי רחיק; ודזכי ודנפק דכי מן דינא לא תקטול, ארי לא אזכי חייבא. **כג,ח** ושוחדא, לא תקביל: ארי שוחדא מעוור עיני חכימין, ומקלקיל פתגמין תריצין. **כג,ט** ולגיורא, לא תעיקון; ואתון, ידעתון ית נפשא דגיורא--ארי דיירין הוויתון, בארעא דמצריים. **כג,י** ושית שנין, תזרע ית ארעך; ותכנוש, ית עללתה. **כג,יא** ושביעיתא תשמטינה ותרטשינה, וייכלון מסכיני עמך, ושארהון, תיכול חית ברא; כן תעביד לכרמך, לזיתך. **כג,יב** שיתא יומין תעביד עובדך, וביומא שביעאה תנוח--בדיל דינוח, תורך וחמרך, וישקוט בר אמתך, וגיורא. **כג,יג** ובכול דאמרית לכון, תסתמרון; ושום טעוות עממיא לא תדכרון, לא ישתמע על פומכון. **כג,יד** תלת זמנין, תיחגון קודמיי בשתא. **כג,טו** ית חגא דפטיריא, תיטר--שבועא יומין תיכול פטירא כמא דפקידתך לזמן ירחא דאביבא, ארי ביה נפקתא ממצריים; ולא ייתחזון קודמיי, ריקנין. **כג,טז** וחגא דחצדא ביכורי עובדך, דתזרע בחקלא; וחגא דכנשא במיפקה דשתא, במכנשך ית עובדך מן חקלא. **כג,יז** תלת זמנין, בשתא--ייתחזון, כל דכורך, קודם, ריבון עלמא ה'. **כג,יח** לא תיכוס על חמיע, דם פסחי; ולא יביתון בר ממדבחה תרבי נכסת חגא, עד צפרא. **כג,יט** ריש, ביכורי ארעך, תייתי, לבית מקדשא דה' אלהך; לא תיכלון בסר, בחלב. {פ}

כג,כ הא אנא שלח מלאכא, קודמך, למיטרך, באורחא; ולא עלותך, לאתרא דאתקינת. **כג,כא** אסתמר מן קודמוהי וקביל למימריה, לא תסריב לקבליה: ארי לא ישבוק לחוביכון, ארי בשמי מימריה. **כג,כב** ארי אם קבלא תקביל, למימריה, ותעביד, כול דאמליל--ואסני, ית סנאך, ואעיק, לדמעיקין לך. **כג,כג** ארי יהך מלאכי, קודמך, ויעילינג לוות אמוראי וחיתאי, ופריזאי וכנענאי חיוואי ויבוסאי; ואשיצינון. **כג,כד** לא תסגוד לטעוותהון ולא תפלחינין, ולא תעביד כעובדיהון: ארי פגרא תפגרינון, ותברא תתבר קמתהון. **כג,כה** ותפלחון, קודם ה' אלהכון, ויברך ית מיכלך, וית משתייך; ואעדי מרעין בישינ, מבינג. {ס}

כג,כו לא תהי תכלא ועקרא, בארעך; ית מניין יומך, אשלים. **כג,כז** ית אימתי, אשלח קודמך, ואשגיש ית כל עמא, דאתי לאגחא קרבא בהון; ואמסר ית כל בעלי דבבך קודמך, מחזרי קדל. **כג,כח** ואשלח ית ערעיתא, קודמך; ותתריך, ית חיוואי ית כנענאי וית חיתאי--מן קודמך. **כג,כט** לא אתריכינין מן קודמך, בשתא חדא: דלמא תהי ארעא צדיא, ותסגי עלך חית ברא. **כג,ל** זעיר זעיר אתריכינין, מן קודמך, עד דתסגי, ותחסין ית ארעא. **כג,לא** ואשווי ית תחומך, מימא דסוף ועד ימא דפלשתאי, ומדברא, עד פרת: ארי אמסר בידכון, ית יתבי ארעא, ותתריכינין, מן קודמך. **כג,לב** לא תגזר להון ולטעוותהון, קיים. **כג,לג** לא ייתבון בארעך, דלמא יחייבון יתך קודמיי: ארי תפלח ית טעוותהון, ארי יהון לך לתקלא. {פ}

כד,א ולמשה אמר סק לקדם ה', את ואהרון נדב ואביהוא, ושבעין, מסבי ישראל; ותסגדון, מרחיק. **כד,ב** ויתקרב משה בלחודוהי לקדם ה', ואינון לא יתקרבון; ועמא, לא ייסקון עימיה. **כד,ג** ואתא משה, ואשתעי לעמא ית כל פתגמא דה', וית, כל דינאי; ואתיב כל עמא קלא חד, ואמרו, כל פתגמא דמליל ה', נעביד. **כד,ד** וכתב משה, ית כל פתגמא דה', ואקדים בצפרא, ובנא מדבחה בשיפולי טורא; ותרתא עסרי קמא, לתרי עסר שבטיא דישראל. **כד,ה** ושלח, ית בכורי בני ישראל, ואסיקו, עלוון; ונכיסו נכסת קודשין, קודם ה'--תורין. **כד,ו** ונסיב משה פלגות דמא, ושווי במזרקי; ופלגות דמא, זרק על מדבחה. **כד,ז** ונסיב ספרא דקיימא, וקרא קודם עמא; ואמרו, כול דמליל ה' נעביד ונקביל. **כד,ח** ונסיב משה ית דמא, וזרק על מדבחה לכפרא על עמא; ואמר, הא דין דם קיימא דגזר ה' עימכון, על כל פתגמא, האילין. **כד,ט** וסליק משה, ואהרון--נדב, ואביהוא, ושבעין, מסבי ישראל. **כד,י** וחזו, ית יקר אלהא דישראל; ותחות כורסי יקריה, כעובד אבן טבא, וכמחזי שמיא, לברירו. **כד,יא** ולרברבי בני ישראל, לא הוה נזקא; וחזו, ית יקרא דה', והוו חזן בקורבניהון דאתקבלו ברעווא כאילו אכלין, ושתן. {ס}

כד,יב ואמר ה' למשה, סק לקדמיי לטורא--והוי תמן; ואתין לך ית לוחי אבנא, ואורייתא ותפקידתא, דכתבתי, לאלופיהון. **כד,יג** וקם משה, ויהושוע משומשניה, וסליק משה, לטורא דאתגלי עלוהי יקרא דה'. **כד,יד** ולסביא אמר אוריכו לנא הכא, עד דנתוב לוותכון; והא אהרון וחזר עימכון, מן דאית ליה דינא יתקרב לקדמיהון. **כד,טו** וסליק משה לטורא; וחפא עננא, ית טורא. **כד,טז** ושרא יקרא דה' על טורא דסיני, וחפה עננא שיתא יומין; וקרא למשה ביומא שביעאה, מגו עננא. **כד,יז** וחזו יקרא דה', כאישא אכלא בריש טורא, לעיני בני ישראל. **כד,יח** ועל משה בגו עננא, וסליק לטורא; והוה משה, בטורא, ארבעין יממין, וארבעין לילוון. {פ}

כה,א ומליל ה', עם משה למימר. **כה,ב** מליל עם בני ישראל, ויפרשון קודמיי אפרשותא: מן כל גבר דיתרעי ליביה, תיסבון ית אפרשותי. **כה,ג** ודא, אפרשותא, דתיסבון, מינהון: דהבא וכספא, ונחשא. **כה,ד** ותכלא וארגוונא וצבע

זהורי, ובז' ומעזי. **כה**, ומשכי דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא, ואעי שיטין. **כה**, משחא, לאנהרותא; בוסמיא למשח רבותא, ולקטורת בוסמיא. **כה**, אבני בורלא, ואבני אשלמותא, לשקעא באיפודא, ובחושנא. **כה**, ויעבדון קודמיי, מקדש; ואשרי שכינתי, ביניהון. **כה**, ככול, דאנא מחזי יתך, ית דמות משכנא, וית דמות כל מנוה; וכן, תעבדון. {ס}

כה, ויעבדון ארונא, דאעי שיטין: תרתין אמין ופלגא אורכיה, ואמתא ופלגא פותייה, ואמתא ופלגא, רומיה. **כה**, יא ותחפי יתיה דהב דכי, מגיו ומברא תחפיניה; ותעביד עלוהי זיר דדהב, סחור סחור. **כה**, יב ותתיך ליה, ארבע עזקן דדהב, ותיתין, על ארבע זווייתיה; ותרתין עזקן, על סטריה חד, ותרתין עזקן, על סטריה תניינא. **כה**, יג ותעביד אריחי, דאעי שיטין; ותחפי יתהון, דהבא. **כה**, יד ותעיל ית אריחא בעזקתא, על סטרי ארונא, למיטל ית ארונא, בהון. **כה**, טו בעזקת, ארונא, יהון, אריחא: לא יעדון, מיניה. **כה**, טז ותיתין, בארונא--ית, סהדותא, דאתין, לך. **כה**, יז ותעביד כפורתא, דדהב דכי: תרתין אמין ופלגא אורכיה, ואמתא ופלגא פותיה. **כה**, יח ותעביד תרין כרובין, דדהב; נגיד תעביד יתהון, מתרין סטרי כפורתא. **כה**, יט ועביד כרובא חד מסטרא, מכא, וכרובא חד מסטרא, מכא; מן כפורתא תעבדון ית כרוביא, על תרין סטרוהי. **כה**, כ ויהון כרוביא פריסין גדפיהון לעילא, מטלן בגדפיהון על כפורתא, ואפיהון, חד לוקביל חד; לוקביל כפורתא--יהון, אפי כרוביא. **כה**, כא ותיתין ית כפורתא על ארונא, מלעילא; ובארונא--תיתין ית סהדותא, דאתין לך. **כה**, כב ואזמין מימרי לך, תמן, ואמליל עימך מעילווי כפורתא מבין תרין כרוביא, דעל ארונא דסהדותא--ית כל דאפקיד יתך, לוות בני ישראל. {פ}

כה, כג ותעביד פתורא, דאעי שיטין: תרתין אמין אורכיה ואמתא פותייה, ואמתא ופלגא רומיה. **כה**, כד ותחפי יתיה, דהב דכי; ותעביד ליה זיר דדהב, סחור סחור. **כה**, כה ותעביד ליה גדנפא רומיה פושכא, סחור סחור; ותעביד זיר דדהב לגדנפיה, סחור סחור. **כה**, כו ותעביד ליה, ארבע עזקן דדהב; ותיתין, ית עזקתא, על ארבע זווייתא, דלארבע רגלוהי. **כה**, כז לוקביל, גדנפא, יהוין, עזקתא--לאתרא לאריחא, למיטל ית פתורא. **כה**, כח ותעביד ית אריחא דאעי שיטין, ותחפי יתהון דהבא; ויהון נטלין בהון, ית פתורא. **כה**, כט ותעביד מגיסוהי ובזיכוהי, וקסוותיה ומכילתיה, דיתנסך, בהון; דהב דכי, תעביד יתהון. **כה**, ל ותיתין על פתורא לחים אפיא, קודמיי תדירא. {פ}

כה, לא ותעביד מנרתא, דדהב דכי; נגיד תעביד מנרתא, שידה וקנה, כלידהא חזורהא ושושנהא, מינה יהון. **כה**, לב ושיתא קנין, נפקין מסטרהא: תלתא קני מנרתא, מסטרה חד, ותלתא קני מנרתא, מסטרה תניינא. **כה**, לג תלתא כלדין מצירין בקניא חד, חזור ושושן, ותלתא כלדין מצירין בקניא חד, חזור ושושן; כן לשיתא קנין, דנפקין מן מנרתא. **כה**, לד ובמנרתא, ארבעא כלדין: מצירין--חזורהא, ושושנהא. **כה**, לה וחזור תחות תרין קנין דמינה, וחזור תחות תרין קנין דמינה, וחזור, תחות תרין קנין דמינה--לשיתא, קנין, דנפקין, מן מנרתא. **כה**, לו חזוריהון וקניהון, מינה יהון; כולה נגידא חדא, דדהב דכי. **כה**, לז ותעביד ית בוצינהא, שבעא; ותדליק, ית בוצינהא, ויהון מנהרין, לוקביל אפהא. **כה**, לח וציבתהא ומחתייתהא, דדהב דכי. **כה**, לט ככרא דדהבא דכיא, יעביד יתה--ית כל מניא, האילין. **כה**, מ וחזי, ועביד: בדמותהון--דאת מיתחזי, בטורא. {ס}

כו, א וית משכנא תעביד, עסר יריען: דבוך שזיר, ותכלא וארגוונא וצבע זהורי--צורת כרובין עובד אומן, תעביד יתהון. **כו**, ב אורכא דיריעתא חדא, עסרין ותמני אמין, ופותיא ארבע אמין, דיריעתא חדא; משחתא חדא, לכל יריעתא. **כו**, ג חמיש יריען, יהוין מלפפן, חדא, עם חדא; וחמיש יריען מלפפן, חדא עם חדא. **כו**, ד ותעביד ענובין דתכלא, על ספתא דיריעתא חדא, מסטרא, בית לופי; וכן תעביד, בספתא דיריעתא, בסטרא, בית לופי תניינא. **כו**, ה חמשין ענובין, תעביד ביריעתא חדא, וחמשין ענובין תעביד בסטרא דיריעתא, דבית לופי תניינא: מכוונן, ענוביא, חדא, לוקביל חדא. **כו**, ו ותעביד, חמשין פורפין דדהב; ותלפיף ית יריעתא חדא עם חדא, בפורפא, ויהי משכנא, חד. **כו**, ז ותעביד יריען דמעזי, לפרסא על משכנא; חדא עסרי יריען, תעביד יתהון. **כו**, ח אורכא דיריעתא חדא, תלתין אמין, ופותיא ארבע אמין, דיריעתא חדא; משחתא חדא, לחדא עסרי יריען. **כו**, ט ותלפיף ית חמיש יריען, לחוד, וית שית יריען, לחוד; ותעיף ית יריעתא שתיתיתא, לוקביל אפי משכנא. **כו**, י ותעביד חמשין ענובין, על ספתא דיריעתא חדא, בסטרא, בית לופי; וחמשין ענובין, על ספתא דיריעתא, דבית לופי, תניינא. **כו**, יא ותעביד פורפין דנחש, חמשין; ותעיל ית פורפא בענוביא, ותלפיף ית משכנא ויהי חד. **כו**, יב וסרחא, דיתיר, ביריעת, משכנא--פלגות יריעתא, דיתרא, תסרח, על אחורי משכנא. **כו**, יג ואמתא מכא ואמתא מכא, בדיתיר, באורך, יריעת משכנא: יהי סריח על סטרי משכנא, מכא ומכא--לכסיותיה. **כו**, יד ותעביד חופאה למשכנא, דמשכי דכרי מסמקי, וחופאה דמשכי ססגונא, מלעילא. {פ}

כו, טו ותעביד ית דפא, למשכנא, דאעי שיטין, קיימין. **כו**, טז עסר אמין, אורכא דדפא; ואמתא ופלגות אמתא, פותיא דדפא חד. **כו**, יז תרין צירין, לדפא חד--משולבין, חד לוקביל חד; כן תעביד, לכול דפי משכנא. **כו**, יח ותעביד ית דפא, למשכנא, עסרין דפין, לרוח עיבר דרומא. **כו**, יט וארבעין, סמכין דכסף, תעביד, תחות עסרין דפין: תרין סמכין תחות דפא חד, לתרין צירוהי, ותרין סמכין תחות דפא חד, לתרין צירוהי. **כו**, כ ולסטר משכנא תניינא, לרוח ציפונא, עסרין דפין. **כו**, כא וארבעין סמכיהון, דכסף: תרין סמכין, תחות דפא חד, ותרין סמכין, תחות דפא חד. **כו**, כב ולסייפי משכנא, מערבא, תעביד, שיתא דפין. **כו**, כג ותרין דפין תעביד, לזוויית משכנא--בסופהון. **כו**, כד ויהון מכוונין, מלרע,

וכחדא יהון מכוונין על רישיהון, לעזקתא חדא; כן יהי לתרווייהון, לתרתין זוויין יהון. **כו, כה** ויהון, תמניא דפין, וסמכיהון דכסף, שיתת עסר סמכין: תרין סמכין, תחות דפא חד, ותרין סמכין, תחות דפא חד. **כו, כו** ותעביד עברי, דאעי שיטין, חמשא, לדפי סטר משכנא חד. **כו, כז** וחמשא עברין, לדפי סטר משכנא תניינא; וחמשא עברין, לדפי סטר משכנא, לסופהון, מערבא. **כו, כח** ועברא מציעאה, בגו דפא, מעבר, מן סיפי לסייפי. **כו, כט** וית דפא תחפי דהבא, וית עזקתהון תעביד דהבא--אתרא, לעבריא, ותחפי ית עבריא, דהבא. **כו, לו** ותקים, ית משכנא: כהלכתיה--דאיתחזיתא, בטורא. {ס}

כו, לא ותעביד פרוכתא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי--ובוץ שזיר; עובד אומן יעביד יתה, צורת כרובין. **כו, לב** ותיתין יתה, על ארבעא עמודי שיטין, מחופן דהבא, וויהון דהבא--על ארבעא, סמכין דכסף. **כו, לג** ותיתין ית פרוכתא, תחות פורפא, ותעיל לתמן מגיו לפרוכתא, ית ארונא דסהדותא; ותפריש פרוכתא, לכון, בין קודשא, ובין קודש קודשא. **כו, לד** ותיתין, ית כפורתא, על, ארונא דסהדותא--בקודש, קודשא. **כו, לה** ותשווי ית פתורא, מברא לפרוכתא, וית מנרתא לוקביל פתורא, על סטר משכנא דרומא; ופתורא--תיתין, על סטר ציפונא. **כו, לו** ותעביד פרסא לתרע משכנא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי ובוץ שזיר, עובד, צייר. **כו, לז** ותעביד לפרסא, חמשא עמודי שיטין, ותחפי יתהון דהבא, וויהון דהבא; ותתיך להון, חמשא סמכין דנחשא. {ס}

כו, זא ותעביד ית מדבחא, דאעי שיטין: חמיש אמין אורכא וחמיש אמין פותיא, מרבע יהי מדבחא, ותלת אמין, רומיה. **כו, זב** ותעביד קרנוהי, על ארבע זווייתיה--מיניה, יהויין קרנוהי; ותחפי יתה, נחשא. **כו, זג** ותעביד פסכתיירוותיה, למספי קטמיה, ומגרופייתיה ומזרקוהי, וצינורייתיה ומחתייתיה; לכל מנוהי, תעביד נחשא. **כו, זד** ותעביד ליה סרדא, עובד מצדתא דנחשא; ותעביד על מצדתא, ארבע עזקן דנחשא, על, ארבעא סטרוהי. **כו, זה** ותיתין יתה, תחות סוביבא דמדבחא--מלרע; ותהי מצדתא, עד פלגות מדבחא. **כו, זו** ותעביד אריחא למדבחא, אריחי דאעי שיטין; ותחפי יתהון, נחשא. **כו, זז** ויעיל ית אריחוהי, בעזקתא; ויהון אריחא, על תרין סטרי מדבחא--במיטל יתה. **כו, זח** חליל לוחין, תעביד יתה: כמא דאחזי יתך בטורא, כן יעבדון. {ס}

כו, זט ותעביד, ית דרת משכנא--לרוח עיבר דרומא סרדי לדרתא דבוץ שזיר, מאה אמין אורכא, לרוחא, חדא. **כו, י** ועמודוהי עסרין, וסמכיהון עסרין דנחשא; ווי עמודיא וכיבושיהון, כסף. **כו, יא** וכן לרוח ציפונא באורכא, סרדי מאה אורכא; ועמודוהי עסרין, וסמכיהון עסרין דנחשא, ווי עמודיא וכיבושיהון, כסף. **כו, יב** ופותיא דדרתא לרוח מערבא, סרדי חמשין אמין; עמודיהון עסרא, וסמכיהון עסרא. **כו, יג** ופותיא דדרתא, לרוח קידומא מדנחא--חמשין אמין. **כו, יד** וחמיש עסרי אמין סרדי, לעברא; עמודיהון תלתא, וסמכיהון תלתא. **כו, יט** ולעברא, תניינא--חמיש עסרי, סרדין; עמודיהון תלתא, וסמכיהון תלתא. **כו, יז** ולתרע דרתא פרסא עסרין אמין, תכלא וארגוונא וצבע זהורי ובוץ שזיר--עובד צייר, עמודיהון, ארבעא, וסמכיהון, ארבעא. **כו, יז** כל עמודי דרתא סחור סחור מכובשין כסף, וויהון כסף; וסמכיהון, דנחשא. **כו, יח** אורכא דדרתא מאה אמין ופותיא חמשין בחמשין, ורומא חמיש אמין--דבוץ שזיר, וסמכיהון, דנחשא. **כו, יט** לכול מני משכנא, בכול פולחניה, וכל סיכוהי וכל סיכי דרתא, דנחשא. {ס}

כו, כ ואת תפקיד ית בני ישראל, וייסבון לך משח זיתא דכיא כתישא--לאננהרא: לאדלקא בוצינא, תדירא. **כו, כא** במשכן זמנא מברא לפרוכתא דעל סהדותא, יסדר יתה אהרון ובנוהי מרמשא עד צפרא--קודם ה': קיים עלם לדריהון, מן בני ישראל. {ס}

כו, כב ואת קריב לוותך ית אהרון אחוך וית בנוהי עימיה, מגו בני ישראל--לשמשא קודמיי: אהרון--נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר, בני אהרון. **כו, כג** ותעביד לבושי קודשא, לאהרון אחוך, ליקר, ולתושבחה. **כו, כד** ואת, תמליל עם כל חכימי ליבא, דאשלימית עימהון, רוח חוכמא; ויעבדון ית לבושי אהרון, לקדשותיה--לשמשא קודמיי. **כו, כה** ואילין לבושיא דיעבדון, חושנא ואיפודא ומעילא, וכיתונין מרמצן, מצנפן והמיינין; ויעבדון לבושי קודשא לאהרון אחוך, ולבנוהי--לשמשא קודמיי. **כו, כה** ואינון ייסבון ית דהבא, וית תכלא וית ארגוונא, וית צבע זהורי, וית בוצא. {פ}

כו, כו ויעבדון, ית איפודא: דהבא תכלא וארגוונא וצבע זהורי, ובוץ שזיר--עובד אומן. **כו, כז** תרין כתפין מלפפן, יהון ליה על תרין סטרוהי--ויתלפף. **כו, כח** והמייין תיקוניה דעלוהי, כעובדיה מיניה יהי: דהבא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי--ובוץ שזיר. **כו, כט** ותיסב, ית תרתין אבני בורלא; ותגלוף עליהון, שמהת בני ישראל. **כו, כ** שיתא, משמהתהון, על, אבנא חדא; וית שמהת שיתא דאשתארו, על אבנא תניינא--כתולדתהון. **כו, יא** עובד אומן, אבן טבא--כתב מפרש כגלף דעזקא תגלוף ית תרתין אבניא, על שמהת בני ישראל; משקען מרמצן דדהב, תעביד יתהון. **כו, יב** ותשווי ית תרתין אבניא, על כתפי איפודא, אבני דוכרנא, לבני ישראל; וייטול אהרון ית שמהתהון קודם ה', על תרין כתפוהי--לדוכרנא. {ס}

כח, יג ותעביד מרמצן, דדהב. **כח, יד** ותרתי תיכין דדהב דכי, מתחמן תעביד יתהון עובד גדילו; ויתיתן ית תיכיא גדילתא, על מרמצתא. {ס}

כח, טו ותעביד חושן דינא, עובד אומן--כעובד איפודא, תעבדיניה; דהבא תכלא וארגוונא וצבע זהורי, ובוכן שזיר--תעביד יתיה. **כח, טז** מרבע יהי, עיף; זרתא אורכיה, וזרתא פותייה. **כח, יז** ותשלים ביה אשלמות אבנא, ארבעא סדרין דאבן טבא: סדרא קדמא, סמקן ירקן וברקן--סדרא, חד. **כח, יח** וסדרא, תנינא--אזמרגדין שבזין, וסבהלום. **כח, יט** וסדרא, תליתאה--קנכירי טרקיא, ועין עגלא. **כח, כ** וסדרא, רביעאה--כרום ימא ובורלא, ופנטירי; מרמצן דדהב יהון, באשלמותהון. **כח, כא** ואבניא יהויין על שמהת בני ישראל, תרתא עסרי--על שמהתהון; כתב מפרש כגלף דעזקא, גבר על שמה, יהויין, לתרי עסר שבטין. **כח, כב** ותעביד על חושנא תיכין מתחמן, עובד גדילו, דדהב, דכי. **כח, כג** ותעביד, על חושנא, תרתין, עזקן דדהב; ויתיתן, ית תרתין עזקתא, על תרין, סטרי חושנא. **כח, כד** ויתיתן, ית תרתין גדילן דדהב, על תרתין, עזקתא--בסטרי, חושנא. **כח, כה** וית תרתין גדילן דעל תרין סטרוהי, תיתין על תרתין מרמצתא; ויתיתן על כתפי איפודא, לוקביל אפוי. **כח, כו** ותעביד, תרתין עזקן דדהב, ותשווי יתהון, על תרין סטרי חושנא--על ספתיא, דלעברא דאיפודא לגיו. **כח, כז** ותעביד, תרתין עזקן דדהב, ויתיתן יתהון על תרין כתפי איפודא מלרע מלוקביל אפוי, לוקביל בית לופי--מעילווי, להמין איפודא. **כח, כח** ויחדון ית חושנא מעזקתיה לעזקת איפודא, בחוטא דתכילתא, למהוי, על המין איפודא; ולא יתפרק חושנא, מעילווי איפודא. **כח, כט** וייטול אהרון ית שמהת בני ישראל בחושן דינא, על ליביה--במיעליה לקודשא: לדוכרנא קודם ה', תדירא. **כח, ל** ויתיתן בחושן דינא, ית אוריא וית תומיא, ויהון על ליבא דאהרון, במיעליה לקדם ה'; וייטול אהרון ית דין בני ישראל על ליביה, קודם ה'--תדירא. {ס}

כח, לא ותעביד ית מעיל איפודא, גמיר תכלא. **כח, לב** ויהי פומיה, כפיל לגוויה; תורא יהי מקף לפומיה סחור סחור עובד מחי, כפום שריין יהי ליה--דלא יתבזע. **כח, לג** ותעביד על שיפולוהי, רימוני תכלא וארגוונא וצבע זהורי--על שיפולוהי, סחור סחור; וזגין דדהב ביניהון, סחור סחור. **כח, לד** זגא דדהבא ורימונא, זגא דדהבא ורימונא, על שיפולי מעילא, סחור סחור. **כח, לה** ויהי על אהרון, לשמשא; וישתמע קליה במיעליה לקודשא לקדם ה', ובמפיקה--ולא ימות. {ס}

כח, לו ותעביד ציצא, דדהב דכי; ותגלוף עלוהי כתב מפרש, קודש לה'. **כח, לז** ותשווי יתיה על חוטא דתכילתא, ויהי על מצנפתא; לוקביל אפי מצנפתא, יהי. **כח, לח** ויהי, על בית עינוהי דאהרון, וייטול אהרון ית עוויית קודשא דיקדשון בני ישראל, לכל מתנת קודשיהון; ויהי על בית עינוהי תדירא, לרעווא להון קודם ה'. **כח, לט** ותרימין כיתונא דבוצא, ותעביד מצנפתא דבוצא; והמין תעביד, עובד צייר. **כח, מ** ולבני אהרון תעביד כיתונין, ותעביד להון המינין; וקובעין תעביד להון, ליקר ולתושבחה. **כח, מא** ותלביש יתהון ית אהרון אחוך, וית בנוהי עימיה; ותרבי יתהון ותקריב ית קורבנהון, ותקדיש יתהון--וישמשון קודמיי. **כח, מב** ועביד להון מכנסין דבוכן, לכסאה בסר ערייא; מחרצין ועד ירכן, יהון. **כח, מג** ויהון על אהרון ועל בנוהי במיעלהון למשכן זמנא, או במקרבנהון למדבחה לשמשא בקודשא, ולא יקבלון חובא, ולא ימותון; קיים עלם ליה, ולבנוהי בתרוהי. {ס}

כט, א ודין פתגמא דתעביד להון, לקדשא יתהון--לשמשא קודמיי: סב תור חד בר תורי, ודכרין תרין--שלמין. **כט, ב** ולחים פטיר, וגריצן פטירן דפילן במשח, ואספוגין פטירין, דמשיחין במשח; סולת דחיטין, תעביד יתהון. **כט, ג** ויתיתן יתהון על סלא חד, ותקריב יתהון בסלא; וית תורא--וית, תרין דכרין. **כט, ד** וית אהרון וית בנוהי תקריב, לתרע משכן זמנא; ותסחי יתהון, במיא. **כט, ה** ותיסב ית לבושיא, ותלביש ית אהרון ית כיתונא, וית מעיל איפודא, וית איפודא וית חושנא; ותתקין ליה, בהמין איפודא. **כט, ו** ותשווי מצנפתא, על רישיה; ויתיתן ית כלילא דקודשא, על מצנפתא. **כט, ז** ותיסב ית משחא דרבותא, ותריק על רישיה; ותרבי, יתיה. **כט, ח** וית בנוהי, תקריב; ותלבישינון, כיתונין. **כט, ט** ותזריז יתהון המינין אהרון ובנוהי, ותתקין להון קובעין, ותהי להון כהונתא, לקיים עלם; ותקריב קורבנא דאהרון, וקורבנא דבנוהי. **כט, י** ותקריב, ית תורא, לקדם, משכן זמנא; ויסמוך אהרון ובנוהי ית ידיהון, על ריש תורא. **כט, יא** ותיכוס ית תורא, קודם ה', בתרע, משכן זמנא. **כט, יב** ותיסב מדמא דתורא, ויתיתן על קרנת מדבחה באצבעך; וית כל דמא תשפוך, ליסודא דמדבחה. **כט, יג** ותיסב, ית כל תרבא דחפי ית גווא, וית חצרא דעל כבדא, וית תרתין כוליין וית תרבא דעליהון; ותסיק, למדבחה. **כט, יד** וית בסר תורא, וית משכיה וית אוכליה, תוקיד בנורא, מברא למשריתא: חטאתא, הוא. **כט, טו** וית דכרא חד, תיסב; ויסמכון אהרון ובנוהי, ית ידיהון--על ריש דכרא. **כט, טז** ותיכוס, ית דכרא; ותיסב, ית דמיה, ותזרוק על מדבחה, סחור סחור. **כט, יז** וית דכרא--תפליג, לאברוהי; ותחליל גוויה וקרעוהי, ויתיתן על אברוהי ועל רישיה. **כט, יח** ותסיק ית כל דכרא למדבחה, עלתא הוא קודם ה'; לאתקבלא ברעווא, קורבנא קודם ה' הוא. **כט, יט** ותיסב, ית דכרא תנינא; ויסמוך אהרון ובנוהי ית ידיהון, על ריש דכרא. **כט, כ** ותיכוס ית דכרא, ותיסב מדמיה ויתיתן על רום אודנא דאהרון ועל רום אודנא דבנוהי דימינא, ועל אליון ידהון דימינא, ועל אליון רגלהון דימינא; ותזרוק ית דמא על מדבחה, סחור סחור. **כט, כא** ותיסב מן דמא דעל מדבחה, וממשחא דרבותא, ותדי על אהרון ועל לבושוהי, ועל בנוהי ועל לבושי בנוהי עימיה; ויתקדש הוא ולבושוהי, ובנוהי ולבושי בנוהי עימיה. **כט, כב** ותיסב מן דכרא תרבא ואליתא וית תרבא דחפי ית גווא, וית חצר כבדא וית תרתין כוליין וית תרבא דעליהון, וית, שקא

דימינא: ארי דכר קורבניא, הוא. **כט, כג** ופיתא דלחים חדא, וגריצתא דלחים משח חדא--ואספוג חד: מסלא, דפטיריא-דקדם ה'. **כט, כד** ותשווי כולא--על ידי אהרון, ועל ידי בנוהי; ותרם יתהון ארמא, קודם ה'. **כט, כה** ותיסב יתהון מידהון, ותיסיק למדבחא על עלתא; לאתקבלא ברעווא קודם ה', קורבנא הוא קודם ה'. **כט, כו** ותיסב ית חדיא, מדכר קורבניא דלאהרון, ותרם יתה ארמא, קודם ה'; ויהי לך, לוחלק. **כט, כז** ותקדיש ית חדיא דארמותא, וית שקא דאפרשותא, דאיתרם, ודאיתפרש: מדכר, קורבניא--מדלאהרון, ומדלבונוהי. **כט, כח** ויהי לאהרון ולבונוהי לקיים עלם, מן בני ישראל, ארי אפרשותא, הוא; ואפרשותא יהי מן בני ישראל, מנכסת קודשיהון--אפרשותהון, קודם ה'. **כט, כט** ולבושי קודשא דלאהרון, יהון לבנוהי בתרוהי, לרבאה בהון, ולקרבא בהון ית קורבנהון. **כט, ל** שבעא יומין, ילבשינון כהנא תחותיה--מבנוהי: דייעול למשכן זמנא, לשמשא בקודשא. **כט, לא** וית דכר קורבניא, תיסב; ותבשיל ית בסריה, באתר קדיש. **כט, לב** וייכול אהרון ובנוהי ית בסר דכרא, וית לחמא דבסלא, בתרע, משכן זמנא. **כט, לג** וייכלון יתהון דאתכפר בהון, לקרבא ית קורבנהון לקדשא יתהון; וחילונוי לא ייכול, ארי קודשא אינון. **כט, לד** ואם ישתאר מבסר קורבניא, ומן לחמא--עד צפרא: ותוקיד ית דאשתאר בנורא, לא יתאכיל ארי קודשא הוא. **כט, לה** ותעביד לאהרון ולבונוהי, כדון, ככול דפקידית, יתך; שבעא יומין, תקריב קורבנהון. **כט, לו** ותורא דחטאתא תעביד ליומא, על כיפוריא, ותדכי על מדבחא, בכפרותך עלוהי; ותרבי יתה, לקדשותיה. **כט, לז** שבעא יומין, תכפר על מדבחא, ותקדיש, יתה; ויהי מדבחא קודש קודשין, כל דיקרב במדבחא יתקדש. {ס}

כט, לח ודין, דתעביד על מדבחא: אימרינ בני שנא תרין ליומא, תדירא. **כט,לט** ית אימרא חד, תעביד בצפרא; וית אימרא תניינא, תעביד בין שמשאי. **כט,מ** ועסרונא סולתא דפיל במשח כתישא, רבעות הינא, ונסכא, רבעות הינא חמרא--לאימרא, חד. **כט,מא** וית אימרא תניינא, תעביד בין שמשאי: כמנחת צפרא וכנסכה, תעביד לה, לאתקבלא ברעווא, קורבנא קודם ה'. **כט,מב** עלת תדירא לדריכון, בתרע משכן זמנא קודם ה', דאזמין מימרי לכון תמן, למלא עימך תמן. **כט,מג** ואזמין מימרי תמן, לבני ישראל; ואתקדש, ביקרי. **כט,מד** ואקדיש ית משכן זמנא, וית מדבחא, וית אהרון וית בנוהי אקדיש, לשמשא קודמיי. **כט,מה** ואשרי שכינת, בגו בני ישראל; ואהוי להון, לאלה. **כט,מו** ויידעון, ארי אנא ה' אלההון, דאפיקית יתהון מארעא דמצריים, לאשראה שכינת ביניהון: אנא, ה' אלההון. {פ}

ל,א ותעביד מדבחא, לאקטרא עלוהי קטורת בוסמין; דאעי שיטין, תעביד יתה. **ל,ב** אמתא אורכיה ואמתא פותייה, מרבע יהי, ותרתינ אמין, רומייה; מיניה, קרנוהי. **ל,ג** ותחפי יתה דהב דכי, ית איגריה וית כותלוהי סחור סחור--וית קרנוהי; ותעביד ליה זיר דדהב, סחור סחור. **ל,ד** ותרתינ עזקן דדהב תעביד ליה מלרע לזיריה, על תרתינ זווייתיה--תעביד, על תרין סטרוהי; ויהי לאתרא לאריחא, למיטל יתה בהון. **ל,ה** ותעביד ית אריחא, דאעי שיטין; ותחפי יתהון, דהבא. **ל,ו** ותיתין יתה קודם פרוכתא, דעל ארונא דסהדותא--קודם כפורתא, דעל סהדותא, דאזמין מימרי לך, תמן. **ל,ז** ויקטר עלוהי אהרון, קטורת בוסמין; בצפר בצפר, באתקנותיה ית בוציניא--יקטרינה. **ל,ח** ובאדלקות אהרון ית בוציניא בין שמשאי, יקטרינה--קטורת בוסמין תדירא קודם ה', לדריכון. **ל,ט** לא תסקון עלוהי קטורת בוסמין נוכראין, ועלתא ומנחתא; ונסכא, לא תנסכון עלוהי. **ל,י** וכפר אהרון על קרנתיה, חדא בשתא: מדם חטאת כיפוריא, חדא בשתא יכפר עלוהי לדריכון--קודש קודשין הוא, קודם ה'. {פ}

ל,יא ומליל ה', עם משה למימר. **ל,יב** ארי תקביל ית חושבן בני ישראל, למנייניהון, וייתנון גבר פורקן נפשיה קודם ה', כד תמני יתהון; ולא יהי בהון מותא, כד תמני יתהון. **ל,יג** דין ייתנון, כל דעבר על מנייניא--פלגות סלעא, בסלעי קודשא: עסרין מעין, סלעא--פלגות סלעא, אפרשותא קודם ה'. **ל,יד** כול, דעבר על מנייניא, מבר עסרין שנין, ולעילא--ייתין, אפרשותא קודם ה'. **ל,טו** דעתיר לא יסגי, ודמסכין לא יזער, מפלגות, סלעא--למיתן ית אפרשותא קודם ה', לכפרא על נפשתכון. **ל,טז** ותיסב ית כסף כיפוריא, מן בני ישראל, ותיתין יתה, על פולחן משכן זמנא; ויהי לבני ישראל לדוכרנא קודם ה', לכפרא על נפשתכון. {פ}

ל,יז ומליל ה', עם משה למימר. **ל,יח** ותעביד כיורא דנחשא, ובסיסיה דנחשא--לקידוש; ותיתין יתה, בין משכן זמנא ובין מדבחא, ותיתין תמן, מיא. **ל,יט** ויקדשון אהרון ובנוהי, מיניה, ית ידיהון, וית רגליהון. **ל,כ** במיעלהון למשכן זמנא, יקדשון מיא--ולא ימותון; או במקרבהון למדבחא לשמשא, לאסקא קורבנא קודם ה'. **ל,כא** ויקדשון ידיהון ורגליהון, ולא ימותון; ותהי להון קיים עלם ליה ולבונוהי, לדריהון. {פ}

ל,כב ומליל ה', עם משה למימר. **ל,כג** ואת סב לך, בוסמין רישא, מירא דכיא מתקל חמיש מאה, וקינמון בשם פלגותיה מתקל מאתן וחמשינ; וקני בוסמא, מתקל מאתן וחמשינ. **ל,כד** וקציעתא, מתקל חמיש מאה בסלעי קודשא; ומשח זיתא, מלי הינא. **ל,כה** ותעביד יתה, משח רבות קודשא--בוסם מבוסם, עובד בוסמנו; משח רבות קודשא, יהי. **ל,כו** ותרבי ביה, ית משכן זמנא, וית, ארונא דסהדותא. **ל,כז** וית פתורא, וית כל מנוהי, וית מנרתא, וית מנהא; וית, מדבחא דקטורת בוסמאי. **ל,כח** וית מדבחא דעלתא, וית כל מנוהי; וית כיורא, וית בסיסיה. **ל,כט** ותקדיש יתהון, ויהון קודש קודשין; כל דיקרב בהון, יתקדש. **ל,ל** וית אהרון וית בנוהי, תרבי; ותקדיש יתהון, לשמשא קודמיי. **ל,לא** ועם בני ישראל, תמליל למימר: משח רבות קודשא יהי דין, קודמיי--לדריכון. **ל,לב** על בסרא דאנשא, לא ייתסך, ובדמותיה,

לא תעבדון כוותיה; קודשא הוא, קודשא יהי לכון. **ל,לג** גבר דיבסים דכוותיה, ודייתין מיניה על חילוניי--וישתיצי, מעמיה. {ס}

ל,לד ואמר ה' למשה סב לך בוסמין, נטופא וטופרא וחלבונתא, בוסמין, ולבונתא דכיתא: מתקל במתקל, יהי. **ל,לה** ותעביד יתה קטורת בוסמין, בוסם עובד בוסמנו, מערב, דכי לקודשא. **ל,לו** ותשחוק מינה, ותדיק, ותיתין מינה קודם סהדותא במשכן זמנא, דאזמין מימרי לך תמן; קודש קודשין, תהי לכון. **ל,לז** וקטורת בוסמין, דתעביד--בדמותה, לא תעבדון לכון; קודשא תהי לך, קודם ה'. **ל,לח** גבר דיעביד דכוותה, לארחא בה--וישתיצי, מעמיה. {ס}

לא,א ומליל ה', עם משה למימר. **לא,ב** חזי, דרביתי בשום, בצלאל בר אורי בר חור, לשבטא דיהודה. **לא,ג** ואשלימית עימיה, רוח מן קודם ה', בחוכמא ובסוכלתנו ובמדע, ובכל עבידא. **לא,ד** לאלפא, אומנון; למעבד בדהבא ובכספא, ובנחשא. **לא,ה** ובאומנות אבן טבא לאשלמא, ובנגרות אעא; למעבד, בכל עבידא. **לא,ו** ואנא הא יהבית עימיה, ית אוהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן, ובלב כל חכימי ליבא, יהבית חוכמתא; ויעבדון, ית כל דפקידתך. **לא,ז** ית משכן זמנא, וית ארונא לסהדותא, וית כפורתא, דעלוהי; וית, כל מני משכנא. **לא,ח** וית פתורא, וית מנוהי, וית מנרתא דכיתא, וית כל מנהא; וית, מדבחא דקטורת בוסמין. **לא,ט** וית מדבחא דעלתא, וית כל מנוהי; וית כיורא, וית בסיסה. **לא,י** וית, לבושי שימושא; וית לבושי קודשא לאהרון כהנא, וית לבושי בנוהי לשמשא. **לא,יא** וית משחא דרבותא וית קטורת בוסמין, לקודשא: ככול דפקידתך, יעבדון. {פ}

לא,יב ואמר ה', למשה למימר. **לא,יג** ואת מליל עם בני ישראל, למימר, ברם ית יומי שביא דילי, תיטרון: ארי את היא בין מימרי וביניכון, לדריכון--למידע, ארי אנא ה' מקדישכון. **לא,יד** ותיטרון, ית שבתא, ארי קודשא היא, לכון; דיחלינה, אתקטלא יתקטיל--ארי כל דיעביד בה עבידתא, וישתיצי אנשא ההוא מגו עמיה. **לא,טו** שיתא יומין, תתעביד עבידתא, וביומא שביעאה שבא שבתא קודשא, קודם ה'; כל דיעביד עבידתא ביומא דשבתא, אתקטלא יתקטיל. **לא,טז** ויטרון בני ישראל, ית שבתא, למעבד ית שבתא לדריהון, קיים עלם. **לא,יז** בין מימרי, ובין בני ישראל--את היא, לעלם: ארי שיתא יומין, עבד ה' ית שמיא וית ארעא, וביומא שביעאה, שבת נח. {ס}

לא,יח ויהב למשה, כד שיצי למללא עימיה בטורא דסיני, תרין, לוחי סהדותא--לוחי אבנא, כתיבין באצבעא דה'. **לא,יט** וחזא עמא, ארי אוחר משה למיחת מן טורא; ואתכניש עמא על אהרון, ואמרו ליה קום עביד לנא דחלן דיהכון קודמנא--ארי דין משה גוברא דאסקנא מארעא דמצריים, לא ידענא מא הוה ליה. **לא,כ** ואמר להון, אהרון, פריקו קדשי דדהבא, דבאודני נשיכון בניכון ובנתכון; ואיתו, לוותי. **לא,כג** ופריקו, כל עמא, ית קדשי דדהבא, דבאודניהון; ואיתאו, לוות אהרון. **לא,כד** ונסוב מידהון, וצר יתיה בזיפא, ועבדיה, עיגל מתכא; ואמרו--אילין דחלתך ישראל, דאסקון מארעא דמצריים. **לא,כה** וחזא אהרון, ובנא מדבחא קודמוהי; וקרא אהרון ואמר, חגא קודם ה' מחר. **לא,כו** ואקדימו, ביומא דבתרוהי, ואסיקו עלוון, וקריבו נכסן; ואסחר עמא למיכל ולמשתי, וקמו לחייכא. {פ}

לא,כז ומליל ה', עם משה: איזיל חות--ארי חביל עמך, דאסיקתא מארעא דמצריים. **לא,כח** סטו בפריע, מן אורחא דפקידתניון--עבדו להון, עיגל מתכא; וסגידו ליה, ודבחו ליה, ואמרו, אילין דחלתך ישראל דאסקון מארעא דמצריים. **לא,כט** ואמר ה', למשה: גלי קודמיי עמא הדין, והא עם קשי קדל הוא. **לא,ל** וכען אנח בעותך מן קודמיי, ויתקף רוגזי בהון ואשיצינון; ואעביד יתך, לעם סגי. **לא,לא** וצלי משה, קודם ה' אלהיה; ואמר, למא ה' יתקף רוגזך בעמך, דאפיקתא מארעא דמצריים, בחיל רב וביד תקיפא. **לא,לב** למא יימרון מצראי למימר, בבישא אפיקינון לקטלא יתהון ביני טוריא, ולשיציותהון, מעל אפי ארעא; תוב מתקוף רוגזך, ואתיב מן בשתא דמלילתא למעבד לעמך. **לא,לג** יג אידכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדך, דקיימתא להון במימרך, ומלילתא עימהון, אסגי ית בניכון ככוכבי שמיא; וכל ארעא הדא דאמרית, אתין לבניכון, ויחסנון, לעלם. **לא,לד** יד ותב, ה', מן בשתא, דמליל למעבד לעמיה. {פ}

לא,לז ואתפני נחת משה, מן טורא, ותרין לוחי סהדותא, בידיה: לוחי, כתיבין מתרין עבריהון--מכא ומכא, אינון כתיבין. **לא,לח** ולוחיא--עובדא דה', אינון; וכתבא, כתבא דה' הוא--מפרש, על לוחיא. **לא,לז** ושמע יהושוע ית קל עמא, כד מייבבין; ואמר, למשה, קל קרבא, במשריתא. **לא,לח** ית ואמר, לא קל גיברין דנצחין בקרבא, ואף לא קל, חלשין דמיתברין; קל דמחייכין, אנא שמע. **לא,לט** והוה, כד קריב למשריתא, וחזא ית עגלא, וחיניגין; ותקיף רוגזא דמשה, ורמא מידוהי ית לוחיא, ותבר יתהון, בשיפולי טורא. **לא,לכ** ונסוב ית עגלא דעבדו, ואוקיד בנורא, ושף, עד דהוה דקיך; ודרא על אפי מיא, ואשקי ית בני ישראל. **לא,לכא** ואמר משה לאהרון, מא עבד לך עמא הדין: ארי איתיתא עלוהי, חובא רבא. **לא,לכב** ואמר אהרון, לא יתקף רוגזא דריבונך; את ידעת ית עמא, ארי בביש הוא. **לא,לכג** ואמרו לי--עביד לנא דחלן, דיהכון קודמנא: ארי דין משה גוברא, דאסקנא מארעא דמצריים--לא ידענא, מא הוה ליה. **לא,לכד** ואמרית להון למן דהבא, פריקו ויהבו לי; ורמיתיה בנורא, ונפק עגלא הדין. **לא,לכה** וחזא משה ית עמא, ארי בטיל הוא: ארי בטילינון אהרון, לאסבותהון שום ביש בדריהון. **לא,לכו** וקם משה, בתרע משריתא, ואמר, מן דחליא דה' ייתון לוותי; ואתכנישו לוותיה, כל בני לוי. **לא,לכז** ואמר להון, כדנן אמר ה' אלהא דישראל, שוו גבר חרביה, על ירכיה; עיברו

ותובו מתרע לתרע, במשריתא, וקטולו גבר ית אחוהי וגבר ית חבריה, ואנש ית קריביה. **לב, כח** ועבדו בני לוי, כפתגמא דמשה; ונפל מן עמא ביומא ההוא, כתלתא אלפין גוברא. **לב, כט** ואמר משה, קריבו ידכון יומא דין קורבנא קודם ה', ארי גבר בבריה, ובאחיה--ולאיתאה עליכון יומא דין, ברכן. **לב, לו** והוה, ביומא דבתרוהי, ואמר משה לעמא, אתון חבתון חובא רבא; וכען אסק לקדם ה', מאים אכפר על חוביכון. **לב, לא** ותב משה לקדם ה', ואמר: בבעו, חב עמא הדין חובא רבא, ועבדו להון, דחלן דדהב. **לב, לב** וכען, אם שבקת לחוביהון; ואם לא--מחיני כען, מספרך דכתבתא. **לב, לג** ואמר ה', למשה: מן דחב קודמיי, אמחיניה מספרי. **לב, לד** וכען איזיל דבר ית עמא, לאתרא דמלילית לך--הא מלאכי, יהך קודמך; וביום אסערותי, ואסער עליהון חוביהון. **לב, לה** ומחא ה', ית עמא, על דאשתעבדו לעגלא, דעבד אהרון. {ס}

לב, א ומליל ה' עם משה, איזיל סק מכא--את ועמא, דאסיקתא מארעא דמצריים: לארעא, דקיימית לאברהם ליצחק וליעקוב למימר, לבנך, אתנינה. **לב, ב** ואשלח קודמך, מלאכא; ואתריך, ית כנענאי אמוראי, וחיתאי ופריזאי, חיוואי ויבוסאי. **לב, ג** לארע עבדא חלב, ודבש: ארי לא אסליק שכינתי מבינך, ארי עם קשי קדל את--דלמא אשיצינך, באורחא. **לב, ד** ושמע עמא, ית פתגמא בישא הדין--ואתאבלו; ולא שוו גבר תיקון זיניה, עלוהי. **לב, ה** ואמר ה' למשה, אימר לבני ישראל אתון עם קשי קדל--שעה חזא אסליק שכינתי מבינך, ואשיצינך; וכען, אעד תיקון זינך מינך--גלי קודמיי, מא אעביד לך. **לב, ו** ואעדו בני ישראל ית תיקון זינהון, מטורא דחורב. **לב, ז** ומשה נסיב ית משכנא ופרסיה ליה מברא למשריתא, ארחיק מן משריתא, וקרי ליה, משכן בית אולפנא; והוי, כל דתבע אולפן מן קודם ה', נפיק למשכן בית אולפנא, דמברא למשריתא. **לב, ח** והוי, כד נפיק משה למשכנא, קיימין כל עמא, ומתעתדין גבר בתרע משכניה; ומסתכלין אחורי משה, עד דעליל למשכנא. **לב, ט** והוי, כד עליל משה למשכנא, נחית עמודא דעננא, וקאים בתרע משכנא; ומתמלל, עם משה. **לב, י** וחזן כל עמא ית עמודא דעננא, קאים בתרע משכנא; וקיימין כל עמא וסגדין, גבר בתרע משכניה. **לב, יא** ומליל ה' עם משה ממלל עם ממלל, כמא דימליל גוברא עם חבריה; ותאיב, למשריתא, ומשומשניה יהושוע בר נון עולימא, לא עדי מגו משכנא. {פ}

לב, יב ואמר משה קודם ה', חזי דאת אמר לי אסיק ית עמא הדין, ואת לא הודעתני, ית דתשלח עימי; ואת אמרת רביתך בשום, ואף אשכחתא רחמין קודמיי. **לב, יג** וכען אם כען אשכחית רחמין קודמך, הודעני כען ית אורח טובך, ואדע רחמך, בדיל דאשכח רחמין קודמך; וגלי קודמך, ארי עמך עמא הדין. **לב, יד** ואמר: שכינתי תהך, ואניח לך. **לב, טו** ואמר, קודמוהי: אם לית שכינתך מהלכא ביננא, לא תסקיננא מכא. **לב, טז** ובמא יתיידע הכא, ארי אשכחית רחמין קודמך אנא ועמך--הלא, במהך שכינתך עימנא; ויתעבדן לנא פרישן, לי ולעמך, משוניי מכל עמא, דעל אפי ארעא. {פ}

לב, יז ואמר ה' למשה, אף ית פתגמא הדין דמלילתא אעביד: ארי אשכחתא רחמין קודמיי, ורביתך בשום. **לב, יח** ואמר: אחזיני כען, ית יקרך. **לב, יט** ואמר, אנא אעבר כל טובי על אפך, ואקרי בשמא דה', קודמך; ואחון למן דאחון, וארחים על מן דארחים. **לב, כ** ואמר, לא תיכול למחזי ית אפי שכינתי: ארי לא יחזינני אנשא, ויתקיים. **לב, כא** ואמר ה', הא אתר מתוקן קודמיי; ותתעתד, על טינרא. **לב, כב** ויהי במעבר יקרי, ואשווינך במערת טינרא; ואגין במימרי עלך, עד דאעבר. **לב, כג** ואעדי, ית דברת יקרי, ותחזי, ית דבתריי; ודקדמיי, לא ייתחזון. {פ}

לד, א ואמר ה' למשה, פסול לך תרין לוחי אבניא כקדמאי; ואכתוב, על לוחיא, ית פתגמאי, דהוו על לוחיא קדמאי דתברתא. **לד, ב** והוי זמין, לצפרא; ותיסק בצפרא לטורא דסיני, ותתעתד קודמיי תמן על ריש טורא. **לד, ג** ואנש לא ייסק עימך, ואף אנש לא ייתחזי בכל טורא; אף ענא ותורי לא ירעון, לוקביל טורא ההוא. **לד, ד** ופסל תרין לוחי אבניא כקדמאי, ואקדים משה בצפרא וסליק לטורא דסיני, כמא דפקיד ה', יתיה; ונסיב בידיה, תרין לוחי אבניא. **לד, ה** ואתגלי ה' בעננא, ואתעתד עימיה תמן; וקרא בשמא, דה'. **לד, ו** ואעבר ה' שכינתיה על אפיה, וקרא, ה' ה', אלהא רחמנא וחננא--מרחיק רגז, ומסגי למעבד טבוון וקשוט. **לד, ז** נטיר טיבו לאלפי דרין, שביק לעוויין ולמרוד ולחובין; סלח לדתייבין לאורייתיה, ולדלא תייבין לא מזכי--מסער חובי אבהן על בנין ועל בני בנין מרדין, על דר תלייתי ועל דר רביעיי. **לד, ח** ואוחי, משה; וכרע על ארעא, וסגיד. **לד, ט** ואמר אם כען אשכחית רחמין קודמך, ה', תהך כען שכינתא דה', ביננא: ארי עם קשי קדל הוא, ותשבוק לחובנא ולחטאנא ותחסנינא. **לד, י** ואמר, הא אנא גזר קיים, קודם כל עמך אעביד פרישן, דלא אתבריאו בכל ארעא ובכל עממאי; ויחזי כל עמא דאת ביניהון ית עובדא דה', ארי דחיל הוא, דאנא, עביד עימך. **לד, יא** טר לך--ית דאנא, מפקדך יומא דין; האנא מתריך מן קודמך, ית אמוראי וכנענאי, וחיתאי ופריזאי, וחיוואי ויבוסאי. **לד, יב** אסתמר לך, דלמא תגזר קיים ליתב ארעא, דאת, עליל עלה: דלמא יהי לתקלא, בינך. **לד, יג** ארי ית איגוריהון תתרעון, וית קמתהון תתברון; וית אשיריהון, תקצצון. **לד, יד** ארי לא תסגוד, לטעות עממאי: ארי ה' קנא שמיה, אל קנא הוא. **לד, טו** דלמא תגזר קיים, ליתב ארעא; ויטעון בתר טעוותהון, וידבחנו לטעוותהון, ויקרון לך, ותיכול מדבחהון. **לד, טז** ותיסב מבנתהון, לבנך; ויטעון בנתהון, בתר טעוותהון, ויטעין ית בנך, בתר טעוותהון. **לד, יז** דחלן דמתכא, לא תעביד לך. **לד, יח** ית חגא דפטיריא, תיטר--שבועא יומין תיכול פטירא דפקידתך, לזמן ירחא דאביבא: ארי בירחא דאביבא, נפקתא ממצריים. **לד, יט** כל פתח ולדא, דיילי הוא; וכל בעירך

דכרין תקדיש, בכור תור ואימר. **לד, כ** ובוכרא דחמרא תפרוק באימרא, ואם לא תפרוק ותקפיה; כול בוכרא דבנך תפרוק, ולא ייתחזון קודמיי ריקנין. **לד, כא** שיתא יומין תפלה, וביומא שביעאה תנוח; בזרועא ובחצדא, תנוח. **לד, כב** וחגא דשבויעא תעביד לך, ביכורי חצד חטיין; וחגא, דכנשא--במיפקה, דשתא. **לד, כג** תלת זמנין, בשתא--ייתחזון, כל דכורך, קודם ריבון עלמא ה', אלהא דישראל. **לד, כד** ארי אתריך עממין מן קודמך, ואפתי ית תחומך; ולא יחמיד אנש, ית ארעך, במיסקך לאיתחזאה קודם ה' אלהך, תלת זמנין בשתא. **לד, כה** לא תיכוס על חמיע, דם פסח; ולא יביתון לצפרא בר ממדבחה, תרבי נכסת חגא דפסחא. **לד, כו** ריש, ביכורי ארעך, תייתי, לבית מקדשא דה' אלהך; לא תיכלון בסר, בחלב. {פ}

לד, כז ואמר ה' למשה, כתוב לך ית פתגמא האילין: ארי על מימר פתגמא האילין, גזרית עימך קיים--ועם ישראל. **לד, כח** והוה תמן קודם ה', ארבעין יממין וארבעין לילון--לחמא לא אכל, ומיא לא שתי; וכתב על לוחיא, ית פתגמי קיימא--עסרא, פתגמין. **לד, כט** והוה, כד נחת משה מטורא דסיני, ותרין לוחי דסהדותא בידא דמשה, במיחתיה מן טורא; ומשה לא ידע, ארי סגי זיו יקרא דאפוהי--במללותיה עימיה. **לד, ל** וחזא אהרון וכל בני ישראל, ית משה, והא סגי, זיו יקרא דאפוהי; ודחילו, מלאתקרבא לוותיה. **לד, לא** וקרא להון משה, ותבו לוותיה אהרון וכל רברביא בכנשתא; ומליל משה, עימהון. **לד, לב** ובתר כן אתקרבו, כל בני ישראל; ופקידינן--ית כל דמליל ה' עימיה, בטורא דסיני. **לד, לג** ושיצי משה, מלמלא עימהון; ויהב על אפוהי, בית אפי. **לד, לד** וכד עליל משה לקדם ה', למלא עימיה, מעדי ית בית אפי, עד מיפקיה; ונפיק, וממליל עם בני ישראל, ית, דמתפקד. **לד, לה** וחזון בני ישראל, ית אפי משה, ארי סגי, זיו יקרא דאפי משה; ומתיב משה ית בית אפי על אפוהי, עד דעליל למלא עימיה. {ס}

לה, א ואכניש משה, ית כל כנשתא דבני ישראל--ואמר להון: אילין, פתגמא, דפקיד ה', למעבד יתהון. **לה, ב** שיתא יומין, תתעביד עבידתא, וביומא שביעאה יהי לכון קודשא שבא שבתא, קודם ה'; כל דיעביד ביה עבידתא, יתקטיל. **לה, ג** לא תבערון אישתא, בכול מותבניכון, ביומא, דשבתא. {פ}

לה, ד ואמר משה, לכל כנשתא דבני ישראל למימר: דין פתגמא, דפקיד ה' למימר. **לה, ה** סבו מינכון אפרשותא, קודם ה', כול דיתרעי ליביה, ייתי ית אפרשותא קודם ה': דהבא וכספא, ונחשא. **לה, ו** ותכלא וארגוונא וצבע זהורי, ובין ומעזי. **לה, ז** ומשכי דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא, ואעי שיטין. **לה, ח** ומשחא, לאנהרותא; ובוסמא למשח רבותא, ולקטורת בוסמא. **לה, ט** ואבני בורלא--ואבני, אשלמותא: לשקעא באיפודא, ובחושנא. **לה, י** וכל חכימי ליבא, דבכון, ייתון ויעבדון, ית כל דפקיד ה'. **לה, יא** ית משכנא--ית פרסיה, וית חופאיה; פורפוהי, דפוהי, עברוהי, עמודוהי וסמכוהי. **לה, יב** ית ארונא וית אריחוהי, ית כפורתא; וית, פרוכתא דפרסא. **לה, יג** ית פתורא וית אריחוהי, וית כל מנוהי; וית, לחים אפיי. **לה, יד** וית מנרתא דאנהורי וית מנהא, וית בוצינהא; וית, משחא דאנהרותא. **לה, טו** וית מדבחה דקטורת בוסמא, וית אריחוהי, וית משחא דרבותא, וית קטורת בוסמא; וית פרסא דתרעא, לתרע משכנא. **לה, טז** ית מדבחה דעלתא, וית סרדא דנחשא דיליה, ית אריחוהי, וית כל מנוהי; ית כיורא, וית בסיסיה. **לה, יז** ית סרדי דרתא, ית עמודוהי וית סמכהא; וית, פרסא דתרע דרתא. **לה, יח** ית סיכי משכנא וית סיכי דרתא, וית אטוניהון. **לה, יט** ית לבושי שימושא, לשמשא בקודשא: ית לבושי קודשא לאהרון כהנא, וית לבושי בנוהי לשמשא. **לה, כ** ונפקו כל כנשתא דבני ישראל, מן קודם משה. **לה, כא** ואתו, כל גבר דאתרעי ליביה; וכול דאשלימת רוחיה עימיה, איתאיו ית אפרשותא קודם ה' לעבידת משכן זמנא ולכל פולחניה, וללבושי, קודשא. **לה, כב** ומיתן גובריא, על נשיא; כול דאתרעי ליביה, איתאיו שירין ושבין ועזקן ומחוך כל מן דדהב, וכל גבר, דארים ארמות דהבא קודם ה'. **לה, כג** וכל גבר דאשתכח עימיה, תכלא וארגוונא וצבע זהורי--ובין ומעזי; ומשכי דדכרי מסמקי ומשכי ססגונא, איתאיו. **לה, כד** כל דארים, ארמות כסף ונחש, איתאיו, ית אפרשותא קודם ה'; וכול דאשתכח עימיה אעי שיטין, לכל עבידת פולחנא--איתאיו. **לה, כה** וכל איתתא חכימת ליבא, בידהא עולא; ומיתן כד עזיל, ית תכלא וית ארגוונא, וית צבע זהורי, וית בוצא. **לה, כו** וכל נשיא--דאתרעי ליבהון עימהון, בחוכמא: עזלן, ית מעזיא. **לה, כז** ורברביא איתאיו--ית אבני בורלא, וית אבני אשלמותא: לשקעא באיפודא, ובחושנא. **לה, כח** וית בוסמא, וית משחא: לאנהרותא--ולמשח רבותא, ולקטורת בוסמא. **לה, כט** כל גבר ואיתא, דאתרעי ליבהון עימהון, לאיתאה לכל עבידתא, דפקיד ה' למעבד בידא דמשה--איתאיו בני ישראל נדבתא, קודם ה'. {פ}

לה, ל ואמר משה לבני ישראל, חזו דרבי ה' בשום, בצלאל בר אורי בר חור, לשבטא דיהודה. **לה, לא** ואשלים עימיה, רוח מן קודם ה', בחוכמא בסוכלתנו ובמדע, ובכל עבידא. **לה, לב** ולא לפא, אומנון--למעבד בדהבא ובכספא, ובנחשא. **לה, לג** ובאומנות אבן טבא לאשלמא, ובנגרות אעא; למעבד, בכל עבידת אומנון. **לה, לד** ולא לפא, יהב בליביה: הוא, ואוהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן. **לה, לה** אשלים עימהון חכימות ליבא, למעבד כל עבידת נגר ואומן, וצייר בתכלא ובארגוונא בצבע זהורי ובבוצא, ומחי; עבדי, כל עבידא, ומלפי, אומנון. **לו, א** ויעביד בצלאל ואוהליאב וכול גבר חכים ליבא, דיהב ה' חוכמתא וסוכלתנותא בהון, למידע למעבד, ית כל עבידת פולחן קודשא--לכל דפקיד, ה'. **לו, ב** וקרא משה, לבצלאל ולאוהליאב, ולכול גבר חכים ליבא, דיהב ה' חוכמתא בליביה--כול דאתרעי ליביה, למקרב לעבידתא למעבד יתה. **לו, ג** ונסיבו מן קודם משה, ית כל אפרשותא דאיתאיו בני ישראל לעבידת פולחן קודשא--למעבד יתה;

ואיננו מיתן ליה עוד, נדבתא--בצפר בצפר. לו, ד ואתו, כל חכימא, דעבדן, ית כל עבידת קודשא--גבר גבר מעבידתיה, דאינון עבדן. לו, ה ואמרו למשה למימר, מסגן עמא לאיתאה, מיסת פולחנא לעבידתא, דפקיד ה' למעבד יתה. לו, ו ופקיד משה, ואעברו כרוז במשריתא למימר, גבר ואיתא לא יעבדון עוד עבידתא, לאפרשות קודשא; ופסק עמא, מלאיתאה. לו, ז ועבידתא, הות מיסת לכל עבידתא--למעבד יתה; ויתרת. {ס}

לו, ח ועבדו כל חכימי ליבא בעבדי עבידתא, ית משכנא--עסר יריען: דבוץ שזיר, ותכלא וארגוונא וצבע זהורי--צורת כרובין עובד אומן, עבד יתהון. לו, ט אורכא דיריעתא חדא, עסרין ותמני אמין, ופותיא ארבע אמין, דיריעתא חדא: משחתא חדא, לכל יריעתא. לו, י ולפיף ית חמיש יריען, חדא עם חדא; וחמיש יריען לפיף, חדא עם חדא. לו, יא ועבד ענובין דתכלא, על ספתא דיריעתא חדא, מסטרא, בית לופי; כן עבד, בספתא דיריעתא, בסטרא, בית לופי תניינא. לו, יב חמשיין ענובין, עבד ביריעתא חדא, וחמשיין ענובין עבד בסטרא דיריעתא, דבית לופי תניינא: מכוונן, ענוביא--חדא, לוקביל חדא. לו, יג ועבד, חמשיין פורפין דדהב; ולפיף ית יריעתא חדא עם חדא, בפורפיא, והוה משכנא, חד. {פ}

לו, יד ועבד יריען דמעזי, לפרסא על משכנא: חדא עסרי יריען, עבד יתהון. לו, טו אורכא דיריעתא חדא, תלתין אמין, וארבע אמין, פותיא דיריעתא חדא: משחתא חדא, לחדא עסרי יריען. לו, טז ולפיף ית חמיש יריען, לחוד; וית שית יריען, לחוד. לו, יז ועבד ענובין חמשיין, על ספתא דיריעתא, בסטרא, בית לופי; וחמשיין ענובין, עבד על ספתא דיריעתא, דבית לופי, תניינא. לו, יח ועבד פורפין דנחש, חמשיין, ללפא ית משכנא, למהוי חד. לו, יט ועבד חופאה למשכנא, דמשכי דכרי מסמקי, וחופאה דמשכי ססגונא, מלעילא. {ס}

לו, כ ועבד ית דפיא, למשכנא, דאעי שיטין, קיימין. לו, כא עסר אמין, אורכא דדפא; ואמתא ופלגות אמתא, פותיא דדפא חד. לו, כב תרין צירין, לדפא חד, משולבין, חד לוקביל חד; כן עבד, לכול דפי משכנא. לו, כג ועבד ית דפיא, למשכנא: עסרין דפין, לרוח עיבר דרומא. לו, כד וארבעין, סמכין דכסף--עבד, תחות עסרין דפין: תרין סמכין תחות דפא חד, לתרין צירוהי, ותרין סמכין תחות דפא חד, לתרין צירוהי. לו, כה ולסטר משכנא תניינא, לרוח ציפונא, עבד, עסרין דפין. לו, כו וארבעין סמכיהון, דכסף--תרין סמכין, תחות דפא חד, ותרין סמכין, תחות דפא חד. לו, כז ולסייפי משכנא, מערבא, עבד, שיתא דפין. לו, כח ותרין דפין עבד, לזוויית משכנא--בסופהון. לו, כט והוה מכוונין, מלרע, וכחדא הוה מכוונין ברישיהון, לעזקתא חדא; כן עבד לתרוויהון, לתרתין זוויין. לו, ל והוה, תמניא דפין, וסמכיהון דכסף, שיתת עסר סמכין--תרין סמכין תרין סמכין, תחות דפא חד. לו, לא ועבד עברי, דאעי שיטין--חמשא, לדפי סטר משכנא חד. לו, לב וחמשא עברין, לדפי סטר משכנא תניינא; וחמשא עברין לדפי משכנא, לסופהון מערבא. לו, לג ועבד, ית עברא מציעאה, לאעברא בגו דפיא, מן סייפי לסייפי. לו, לד וית דפיא חפא דהבא, וית עזקתהון עבד דהבא--אתרא, לעבריא; וחפא ית עבריא, דהבא. לו, לה ועבד, ית פרוכתא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי, ובוץ שזיר; עובד אומן עבד יתה, צורת כרובין. לו, לו ועבד לה, ארבעא עמודי שיטין, וחפונן דהבא, וויהון דהבא; ואתיך להון, ארבעא סמכין דכסף. לו, לז ועבד פרסא לתרע משכנא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי ובוץ שזיר, עובד, צייר. לו, לח וית עמודהי חמשא וית וויהון, וחפי רישיהון וכיבושיהון דהבא; וסמכיהון חמשא, דנחשא. {פ}

לו, לא ועבד בצלאל ית ארונא, דאעי שיטין: תרתין אמין ופלגא אורכיה, ואמתא ופלגא פותייה, ואמתא ופלגא, רומיה. לו, לב וחפהי דהב דכי, מגיו ומברא; ועבד ליה זיר דדהב, סחור סחור. לו, לג ואתיך ליה, ארבע עזקן דדהב, על, ארבע זווייתייה; ותרתין עזקן, על סטריה חד, ותרתין עזקן, על סטריה תניינא. לו, לד ועבד אריחי, דאעי שיטין; וחפא יתהון, דהבא. לו, לה ואעיל ית אריחא בעזקתא, על סטרי ארונא, למיטל, ית ארונא. לו, לו ועבד כפורתא, דדהב דכי: תרתין אמין ופלגא אורכיה, ואמתא ופלגא פותיה. לו, לז ועבד תרין כרובין, דדהב; נגיד עבד יתהון, מתרין סטרי כפורתא. לו, לח כרובא חד מסטרא מכא, וכרובא חד מסטרא מכא; מן כפורתא עבד ית כרוביא, מתרין סטרוהי. לו, לט והוה כרוביא פריסין גדפיהון לעילא, מטלן בגדפיהון על כפורתא, ואפיהון, חד לוקביל חד; לוקביל כפורתא--הוה, אפי כרוביא. {פ}

לו, לז ועבד ית פתורא, דאעי שיטין: תרתין אמין אורכיה ואמתא פותייה, ואמתא ופלגא רומיה. לו, יא וחפא יתיה, דהב דכי; ועבד ליה זיר דדהב, סחור סחור. לו, יב ועבד ליה גדנפא רומיה פושכא, סחור סחור; ועבד זיר דדהב לגדנפיה, סחור סחור. לו, יג ואתיך ליה, ארבע עזקן דדהב; ויהב, ית עזקתא, על ארבע זוויייתא, דלארבע רגלוהי. לו, יד לוקביל, גדנפא, הוואה, עזקתא; אתרא, לאריחא, למיטל, ית פתורא. לו, טו ועבד ית אריחא דאעי שיטין, וחפא יתהון דהבא, למיטל, ית פתורא. לו, טז ועבד ית מניא דעל פתורא, ית מגיסוהי וית בויכוהי וית מכילתיה, וית קסוותא, דיתנסך בהון--דהב, דכי. {פ}

לו, יז ועבד ית מנרתא, דדהב דכי; נגיד עבד ית מנרתא, שידה וקנה--כלידהא חזורא ושושנהא, מינה הוה. לו, יח ושיתא קנין, נפקין מסטרהא: תלתא קני מנרתא, מסטרה חד, ותלתא קני מנרתא, מסטרה תניינא. לו, יט תלתא כלידין מציירין בקניא חד, חזור ושושן, ותלתא כלידין מציירין בקניא חד, חזור ושושן; כן לשיתא קנין, דנפקין מן מנרתא.

לז,ב ובמנרתא, ארבעא כלידין: מצייירין--חזורהא, ושושנהא. **לז,בא** וחזור תחות תרין קנין דמינה, וחזור תחות תרין קנין דמינה, וחזור, תחות תרין קנין דמינה--לשיתא, קנין, דנפקין, מינה. **לז,בב** חזוריהון וקניהון, מינה הו; כולה נגידא חדא, דדהב דכי. **לז,בג** ועבד ית בוצינהא, שבעא; וציבתהא ומחתייתהא, דדהב דכי. **לז,בד** ככרא דדהבא דכיא, עבד יתה, וית, כל מנהא. {פ}

לז,כה ועבד ית מדבחא דקטורת בוסמיא, דאעי שיטין: אמתא אורכיה ואמתא פותייה מרבע, ותרתינ אמין רומיה--מינה, הוואה קרנוהי. **לז,כו** וחפא יתיה דהב דכי, ית איגריה וית כותלוהי סחור סחור--וית קרנוהי; ועבד ליה זיר דדהב, סחור סחור. **לז,כז** ותרתינ עזקן דדהב עבד ליה מלרע לזיריה, על תרתינ זווייתיה, על, תרין סטרוהי--לארתא לאריחיא, למיטל יתיה בהון. **לז,כח** ועבד ית אריחיא, דאעי שיטין; וחפא יתהון, דהבא. **לז,כט** ועבד ית משחא דרבותא, קודשא, וית קטורת בוסמיא, דכי--עובד, בוסמנו. {ס}

לז,כא ועבד ית מדבחא דעלתא, דאעי שיטין: חמיש אמין אורכיה וחמיש אמין פותייה, מרבע, ותלת אמין, רומיה. **לז,כב** ועבד קרנוהי, על ארבע זווייתיה--מינה, הוואה קרנוהי; וחפא יתיה, נחשא. **לז,כג** ועבד ית כל מני מדבחא, ית פסכיתרותא וית מגרופייתא וית מזרקא, ית צינוריייתא, וית מחתייתא; כל מנוהי, עבד נחשא. **לז,כד** ועבד למדבחא סרדא, עובד מצדתא דנחשא, תחות סוביביה מלרע, עד פלגיה. **לז,כה** ואתיך ארבע עזקן, בארבע זווייתא--לסרדא דנחשא: אתרא, לאריחיא. **לז,כו** ועבד ית אריחיא, דאעי שיטין; וחפא יתהון, נחשא. **לז,כז** ואעיל ית אריחיא בעזקתא, על סטרי מדבחא, למיטל יתיה, בהון; חליל לוחין, עבד יתיה. {ס}

לז,כח ועבד, ית כיורא דנחשא, וית, בסיסיה דנחשא--במחזיית, נשיא, דאתיין לצלאה, בתרע משכן זמנא. {ס}

לז,כט ועבד, ית דרתא: לרוח עיבר דרומא, סרדי דרתא דבוץ שזיר, מאה, אמין. **לז,ל** עמודיהון עסרין, וסמכיהון עסרין דנחשא; ווי עמודיא וכיבושיהון, כסף. **לז,לא** ולרוח ציפונא, מאה אמין--עמודיהון עסרין, וסמכיהון עסרין דנחשא; ווי עמודיא וכיבושיהון, כסף. **לז,לב** ולרוח מערבא, סרדי חמשין אמין--עמודיהון עסרין, וסמכיהון עסרין; ווי עמודיא וכיבושיהון, כסף. **לז,לג** ולרוח קידומא מדנחא, חמשין אמין. **לז,לד** סרדי חמיש עסרי אמין, לעברא; עמודיהון תלתא, וסמכיהון תלתא. **לז,לה** ולעברא תניינא, מכא ומכא לתרע דרתא, סרדי, חמיש עסרי אמין; עמודיהון תלתא, וסמכיהון תלתא. **לז,לו** כל סרדי דרתא סחור סחור, דבוץ שזיר. **לז,לז** וסמכיא לעמודיא, דנחשא, ווי עמודיא וכיבושיהון כסף, וחיפוי רישיהון כסף; ואינון מכובשין כסף, כול עמודי דרתא. **לז,לח** ופרסא דתרע דרתא, עובד צייר--דתכלא וארגוונא וצבע זהורי, ובוץ שזיר; ועסרין אמין, אורכא, ורומא בפותיא חמיש אמין, לוקביל סרדי דרתא. **לז,לט** ועמודיהון, ארבעא, וסמכיהון ארבעא, דנחשא; וויהון כסף, וחיפוי רישיהון וכיבושיהון כסף. **לז,לכ** וכל סיכיא למשכנא ולדרתא, סחור סחור--דנחשא. {ס}

לז,לא אילין מנייני משכנא משכנא דסהדותא, דאתמניא על מימרא דמשה: פולחן, ליוואי, בידא דאיתמר, בר אהרון כהנא. **לז,לב** ובצלאל בר אורי בר חור, לשבטא דיהודה, עבד, ית כל דפקיד ה' ית משה. **לז,לג** ועימיה, אוהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן--נגר ואומן; וצייר, בתכלא ובארגוונא, ובצבע זהורי, ובבוצא. {ס}

לז,לד כל דהבא, דאתעביד לעבידתא, בכול, עבידת קודשא--והוה דהב ארמותא, עסרין ותשע ככרין, ושבע מאה ותלתין סלעין, בסלעי קודשא. **לז,לה** וכסף מנייני כנשתא, מאה ככרין; ואלף ושבע מאה ושבעין וחמיש, סלעין--בסלעי קודשא. **לז,לו** תקלא, לגולגולתא, פלגות סלעא, בסלעי קודשא--לכול דעבר על מנייניא, מבר עסרין שנין ולעילא, לשית מאה ותלתא אלפין, וחמיש מאה וחמשין. **לז,לז** והוואה, מאה ככרי כספא, לאתכא ית סמכי קודשא, וית סמכי פרוכתא: מאה סמכין למאה ככרין, ככרא לסמכא. **לז,לח** וית אלף ושבע מאה, ושבעין וחמיש, עבד ווין, לעמודיא; וחפי רישיהון, וכביש יתהון. **לז,לט** ונחש ארמותא, שבעין ככרין, ותרין אלפין וארבע מאה, סלעין. **לז,ל** ועבד בה, ית סמכי תרע משכן זמנא, וית מדבחא דנחשא, וית סרדא דנחשא דיליה; וית, כל מני מדבחא. **לז,לא** וית סמכי דרתא סחור סחור, וית סמכי תרע דרתא; וית כל סיכיא למשכנא וית כל סיכיא דרתא, סחור סחור. **לז,לב** ומן תכלא וארגוונא וצבע זהורי, עבדו לבושי שימושא לשמשא בקודשא; ועבדו ית לבושי קודשא, דלאהרון, כמא דפקיד ה', ית משה. {פ}

לז,לג ועבד, ית איפודא: דהבא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי--ובוץ שזיר. **לז,לד** ורדידו ית טסי דדהבא, וקציצו חוטין, למעבד בגו תכלא ובגו ארגוונא, ובגו צבע זהורי ובגו בוצא--עובד, אומן. **לז,לה** כתפין עבדו ליה, מלפפן--על תרין סטרוהי, מלפפן. **לז,לה** והמיינ תיקוניה דעלוהי, מיניה הוא כעובדוהי, דהבא תכלא וארגוונא וצבע זהורי, ובוץ שזיר--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

לט, וועבדו ית אבני בורלא, משקען מרמצן דדהב, גליפן כתב מפרש, על שמהת בני ישראל. **לטז**, ושווי יתהון, על כתפי איפודא--אבני דוכרנא, לבני ישראל: כמא דפקיד ה', ית משה. {פ}

לטח, ועבד ית חושנא עובד אומן, כעובד איפודא: דהבא, תכלא וארגוונא וצבע זהורי--ובוץ שזיר. **לטט**, מרבע הוה עיף, עבדו ית חושנא--זרתא אורכיה וזרתא פותייה, עיף. **לטי**, ואשלימו ביה--ארבעא, סדרין דאבן טבא: סדרא קדמאה, סמקן ירקן וברקן--סדרא, חד. **לטיא**, וסדרא, תניינא--אזמרגדין שבזיז, וסבהלום. **לטיב**, וסדרא, תליתאה--קנכירי טרקיא, ועין עגלא. **לטיג**, וסדרא, רביעאה--כרום ימא ובורלא, ופנתירי: משקען מרמצן דדהב, באשלמותהון. **לטיז**, ואבניא על שמהת בני ישראל אינין, תרתא עסרי--על שמהתהון: כתב מפרש כגלף דעזקא גבר על שמיה, לתרי עסר שבטין. **לטטו**, ועבדו על חושנא תיכין מתחמן, עובד גדילו, דהב, דכי. **לטטז**, ועבדו, תרתין מרמצן דדהב, ותרתין, עזקן דדהב; ויהבו, ית תרתין עזקתא, על תרין, סטרי חושנא. **לטטיז**, ויהבו, תרתין גדילן דדהב, על תרתין, עזקתא--על סטרי, חושנא. **לטטיח**, וית תרתין גדילן דעל תרין סטרוהי, יהבו על תרתין מרמצתא; ויהבונין על כתפי איפודא, לוקביל אפוהי. **לטטיט**, ועבדו, תרתין עזקן דדהב, ושוויאן, על תרין סטרי חושנא: על ספתיה--דלעברא דאיפודא, לגיו. **לטכ**, ועבדו, תרתין עזקן דדהב, ויהבונין על תרין כתפי איפודא מלרע מלוקביל אפוהי, לוקביל בית לופי--מעילווי, להמיין איפודא. **לטכא**, ואחדו ית חושנא מעזקתיה לעזקת איפודא בחוטא דתכילתא, למהוי על המיין איפודא, ולא יתפרק חושנא, מעילווי איפודא--כמא דפקיד ה', ית משה. {פ}

לטכב, ועבד ית מעיל איפודא, עובד מחי, גמיר, תכלא. **לטכג**, ופומיה דמעילא כפיל לגוויה, כפום שריין; תורא מקף לפומיה סחור סחור, לא יתבוע. **לטכד**, ועבדו, על שיפולי מעילא, רימוני, תכלא וארגוונא וצבע זהורי--שזיר. **לטכה**, ועבדו זגין, דדהב דכי; ויהבו ית זגיא בגו רימוניא, על שיפולי מעילא סחור סחור--בגו, רימוניא. **לטכו**, זגא ורימונא זגא ורימונא, על שיפולי מעילא סחור סחור, לשמשא, כמא דפקיד ה' ית משה. {ס}

לטכז, ועבדו ית כיתונין דבוצא, עובד מחי, לאהרון, ולבנוהי. **לטכח**, וית מצנפתא דבוצא, וית שבח קובעיא דבוצא, וית מכנסי בוצא, דבוץ שזיר. **לטכט**, וית המיינא דבוץ שזיר, ותכלא וארגוונא וצבע זהורי--עובד צייר: כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

לטל, ועבדו ית ציצא כלילא דקודשא, דדהב דכי; וכתבו עלוהי, כתב מפרש כגלף דעזקא--קודש, לה'. **לטלא**, ויהבו עלוהי חוטא דתכילתא, למיתן על מצנפתא מלעילא, כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

לטלב, ושלומת--כל עבדת, משכנא משכן זמנא; ועבדו, בני ישראל--ככול דפקיד ה' ית משה, כן עבדו. {פ}

לטלג, ואיתיאו ית משכנא לוות משה, ית משכנא וית כל מנוהי, פורפוהי דפוהי, עברוהי ועמודוהי וסמכוהי. **לטלד**, וית חופאה דמשכי דכרי, מסמקי, וית חופאה, דמשכי ססגונא; וית, פרוכתא דפרסא. **לטלה**, ית ארונא דסהדותא, וית אריחיה; וית, כפורתא. **לטלו**, ית פתורא, ית כל מנוהי, וית, לחים אפיא. **לטלז**, ית מנרתא דכיתא ית בוצינהא, בוציני סדרא--וית כל מנהא; וית משחא, דאנהרותא. **לטלח**, וית, מדבחא דדהבא, וית משחא דרבותא, וית קטורת בוסמיא; וית, פרסא דתרע משכנא. **לטלט**, ית מדבחא דנחשא, וית סרדא דנחשא דיליה, ית אריחיה, וית כל מנוהי; ית כיורא, וית בסיסיה. **לטלמ**, ית סרדי דרתא ית עמודהא וית סמכהא, וית פרסא לתרע דרתא, ית אטונוהי, וסיכהא; וית, כל מני פולחן משכנא--למשכן זמנא. **לטלמא**, ית לבושי שימושא, לשמשא בקודשא; ית לבושי קודשא לאהרון כהנא, וית לבושי בנוהי לשמשא. **לטלמב**, ככול דפקיד ה', ית משה: כן עבדו בני ישראל, ית כל פולחנא. **לטלמג**, וחזא משה ית כל עבדתא, והא עבדו יתה--כמא דפקיד ה', כן עבדו; וברייך יתהון, משה. {פ}

לטלא, ומליל ה', עם משה למימר. **לטלב**, ביום ירחא קדמאה, בחד לירחא, תקים, ית משכנא משכן זמנא. **לטלג**, ותשווי תמן, ית ארונא דסהדותא; ותטיל על ארונא, ית פרוכתא. **לטלד**, ותעיל, ית פתורא, ותסדר, ית סדריה; ותעיל, ית מנרתא, ותדליק, ית בוצינהא. **לטלה**, ויתיתן ית מדבחא דדהבא, לקטורת בוסמיא, קודם, ארונא דסהדותא; ותשווי ית פרסא דתרעא, למשכנא. **לטלי**, ויתיתן, ית מדבחא דעלתא, קודם, תרע משכנא משכן זמנא. **לטליז**, ויתיתן, ית כיורא, בין משכן זמנא, ובין מדבחא; ויתיתן תמן, מיא. **לטליח**, ותשווי ית דרתא, סחור סחור; ויתיתן, ית פרסא דתרע דרתא. **לטליט**, ותיסב ית משחא דרבותא, ותרבי ית משכנא וית כל דביה; ותקדיש יתיה וית כל מנוהי, ויהי קודשא. **לטליי**, ותרבי ית מדבחא דעלתא, וית כל מנוהי; ותקדיש, ית מדבחא, ויהי מדבחא, קודש קודשין. **לטליא**, ותרבי ית כיורא, וית בסיסיה; ותקדיש, יתיה. **לטליב**, ותקריב ית אהרון וית בנוהי, לתרע משכן זמנא; ותסחי יתהון, במיא. **לטליג**, ותלביש, ית אהרון, ית לבושי קודשא; ותרבי יתיה ותקדיש יתיה, וישמיש קודמיי. **לטליד**, וית בנוהי, תקריב; ותלביש יתהון, כיתונין. **לטליט**, ותרבי יתהון, כמא דרבייתא ית אבהון, וישמשון, קודמיי; ותהי למהוי להון רבותהון, לכהונת עלם--לדריהון. **לטליז**, ועבד, משה: ככול דפקיד ה', יתיה--כן עבד. {ס}

מ,יז והיה בירחא קדמאה, בשתא תנייטא--בחד לירחא: איתקם, משכנא. **מ,יח** ואקים משה ית משכנא, ויהב ית שמכוהי, ושווי ית דפוהי, ויהב ית עברוהי; ואקים, ית עמודוהי. **מ,יט** ופרס ית פרסא, על משכנא, ושווי ית חופאה דמשכנא עלוהי, מלעילא--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,כ ונסיב ויהב ית סהדותא, בארונא, ושווי ית אריחא, על ארונא; ויהב ית כפורתא על ארונא, מלעילא. **מ,כא** ואעיל ית ארונא, למשכנא, ושווי ית פרוכתא דפרסא, ואטיל על ארונא דסהדותא--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,כב ויהב ית פתורא במשכן זמנא, על שידא דמשכנא ציפונא, מברא, לפרוכתא. **מ,כג** וסדר עלוהי סדרין דלחים, קודם ה'--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,כד ושווי ית מנרתא במשכן זמנא, לוקביל פתורא, על שידא דמשכנא, דרומא. **מ,כה** ואדליק בוציניא, קודם ה'--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,כו ושווי ית מדבחא דדהבא, במשכן זמנא, קודם, פרוכתא. **מ,כז** ואקטר עלוהי, קטורת בוסמין--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,כח ושווי ית פרסא דתרעא, למשכנא. **מ,כט** וית, מדבחא דעלתא, שווי, בתרע משכנא משכן זמנא; ואסיק עלוהי, ית עלתא וית מנחתא--כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,ל ושווי, ית כיורא, בין משכן זמנא, ובין מדבחא; ויהב תמן מיא, לקידוש. **מ,לא** ומקדשין מיניה, משה ואהרן ובנוהי, ית ידיהון, וית רגליהון. **מ,לב** במיעלהון למשכן זמנא, ובמקרבחון למדבחא--מקדשין: כמא דפקיד ה', ית משה. {ס}

מ,לג ואקים ית דרתא, סחור סחור למשכנא ולמדבחא, ויהב, ית פרסא דתרע דרתא; ושיצי משה, ית עבידתא. {פ}

מ,לד וחפא עננא, ית משכן זמנא; ויקרא דה', אתמלי ית משכנא. **מ,לה** ולא יכיל משה, למיעל למשכן זמנא--ארי שרא עלוהי, עננא; ויקרא דה', אתמלי ית משכנא. **מ,לו** ובאסתלקות עננא מעילווי משכנא, נטלין בני ישראל, בכול, מטלניהון. **מ,לז** ואם לא מסתלק, עננא--ולא נטלין, עד יום אסתלקותיה. **מ,לח** ארי ענן יקרא דה' על משכנא, ביממא, וחזיו אישתא, הוי בליליא ביה--לעיני כל בית ישראל, בכל מטלניהון. {ש}

ויקרא

א,א וקרא, למשה; ומליל ה' עימיה, ממשכן זמנא למימר. **א,ב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון, אנש ארי יקריב מינכון קורבנא, קודם ה'--מן בעירא, מן תורי ומן ענא, תקרבון, ית קורבנכון. **א,ג** אם עלתא קורבניה מן תורי, דכר שלים יקרביניה; לתרע משכן זמנא, יקריב יתיה, לרעווא ליה, קודם ה'. **א,ד** ויסמוך ידיה, על ריש עלתא; ויתרעי ליה, לכפרא עלוהי. **א,ה** וייכוס ית בר תורי, קודם ה'; ויקרבון בני אהרון כהניא, ית דמא, ויזרקון ית דמא על מדבחא סחור סחור, דבתרע משכן זמנא. **א,ו** וישלח, ית עלתא; ויפליג יתה, לאברהא. **א,ז** וייתנון בני אהרון כהנא, אישתא--על מדבחא; ויסדרון אעיא, על אישתא. **א,ח** ויסדרון, בני אהרון כהניא, ית אבריא, ית רישא וית תרבא--על אעיא דעל אישתא, דעל מדבחא. **א,ט** וגווייה וכרעוהי, יחליל במיא; ויסיק כהנא ית כולא למדבחא, עלתא קורבן דמתקבל ברעווא קודם ה'. {ס}

א,י ואם מן ענא קורבניה מן אימריא או מן בני עיזיא, לעלתא--דכר שלים, יקרביניה. **א,יא** וייכוס יתיה על שידא דמדבחא, ציפונא--קודם ה'; ויזרקון בני אהרון כהניא ית דמיה, על מדבחא--סחור סחור. **א,יב** ויפליג יתיה לאברוהי, וית רישיה וית תרביה; ויסדר כהנא, יתהון, על אעיא דעל אישתא, דעל מדבחא. **א,יג** וגווא וכרעיא, יחליל במיא; ויקריב כהנא ית כולא, ויסיק למדבחא--עלתא הוא קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'. {פ}

א,יד ואם מן עופא עלתא קורבניה, קודם ה': ויקריב מן שפניניא, או מן בני יונה--ית קורבניה. **א,טו** ויקרביניה כהנא, למדבחא, וימלוק ית רישיה, ויסיק למדבחא; ויתמצי דמיה, על כותל מדבחא. **א,טז** ויעדי ית זפקיה, באוכליה; וירמי

יתה בסטר מדבחה, קידומא--באתר, דמקרינ קטמא. א, יז ויפריק יתיה בכנפוהי, לא יפריש, ויסיק יתיה כהנא למדבחה, על אעיא דעל אישתא: עלתא הוא, קורבן דמתקבל ברעווא--קודם ה'. {ס}

ב, א ואנש, ארי יקריב קורבן מנחתא קודם ה'--סולתא, יהי קורבניה; ויריק עלה משחא, וייתין עלה לבונתא. ב, ב, וייתניה, לוות בני אהרון כהניא, ויקמוץ מתמן מלי קומציה מסולתה וממשחה, על כל לבונתה; ויסיק כהנא ית אדכרתה, למדבחה--קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'. ב, ג, ודישתאר, מן מנחתא--לאהרון, ולבנוהי: קודש קודשין, מקורבניא דה'. {ס}

ב, ד וארי תקריב קורבן מנחתא, מאפה תנור--סולת גריצן פטירין דפילן במשח, ואספוגין פטירין דמשיחין במשח. {ס}

ב, ה ואם מנחתא על מסריתא, קורבנך--סולתא דפילא במשח, פטיר תהי. ב, ו בצע יתה ביצועין, ותריק עלה משחא; מנחתא, היא. {ס}

ב, ז ואם מנחתא רדתא, קורבנך--סולת במשח, תתעביד. ב, ח ותייתי ית מנחתא, דיתעביד מאילין--קודם ה'; ויקריבניה, לכהנא, ויקריבניה, למדבחה. ב, ט ויפריש כהנא מן מנחתא ית אדכרתה, ויסיק למדבחה--קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'. ב, י ודישתאר, מן מנחתא--לאהרון, ולבנוהי: קודש קודשין, מקורבניא דה'. ב, יא כל מנחתא, דתקרבון קודם ה'--לא תתעביד, חמיע: ארי כל חמיר וכל דבש, לא תסקון מיניה קורבנא קודם ה'. ב, יב קורבן קדמאי תקרבון יתהון, קודם ה'; ולמדבחה לא ייתסקון, לאתקבלא ברעווא. ב, יג וכל קורבן מנחתך, במלחא תמלח, ולא תבטיל מלח קיים אלהך, מעל מנחתך; על כל קורבנך, תקריב מלחא. {ס}

ב, יד ואם תקריב מנחת ביכורין, קודם ה'--אביב קלי בנור, פירוכן רכיכין, תקריב, ית מנחת ביכורך. ב, טו ותייתי עלה משחא, ותשווי עלה לבונתא; מנחתא, היא. ב, טז ויסיק כהנא ית אדכרתה, מגרסה וממשחה, על, כל לבונתה--קורבנא, קודם ה'. {פ}

ג, א ואם נכסת קודשיא, קורבניה--אם מן תורי, הוא מקריב, אם דכר אם נוקבא, שלים יקריבניה קודם ה'. ג, ב ויסמוך ידיה, על ריש קורבניה, ויכסיניה, בתרע משכן זמנא; ויזרקון בני אהרון כהניא ית דמא, על מדבחה--סחור סחור. ג, ג, ויקריב מנכסת קודשיא, קורבנא קודם ה'--ית תרבא, דחפי ית גווא, וית כל תרבא, דעל גווא. ג, ד וית, תרתין כולין, וית תרבא דעליהון, דעל גיססיא; וית חצרא, דעל כבדא, על כולייטא, יעדינה. ג, ה ויסקון יתיה בני אהרון, למדבחה, על עלתא, דעל אעיא דעל אישתא--קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'. {פ}

ג, ו ואם מן ענא קורבניה לנכסת קודשיא, קודם ה'--דכר או נוקבא, שלים יקריבניה. ג, ז אם אימר הוא מקריב, ית קורבניה--ויקריב יתיה, קודם ה'. ג, ח ויסמוך ית ידיה, על ריש קורבניה, ויכוס יתיה, קודם משכן זמנא; ויזרקון בני אהרון ית דמיה, על מדבחה--סחור סחור. ג, ט ויקריב מנכסת קודשיא, קורבנא קודם ה'--תרביה אלייטא שלמתא, לוקביל שזרתא יעדינה; וית תרבא, דחפי ית גווא, וית כל תרבא, דעל גווא. ג, י וית, תרתין כולין, וית תרבא דעליהון, דעל גיססיא; וית חצרא, דעל כבדא, על כולייטא, יעדינה. ג, יא ויסקיניה כהנא, למדבחה--לחים קורבנא, קודם ה'. {פ}

ג, יב ואם מן בני עיזיא, קורבניה--ויקריבניה, קודם ה'. ג, יג ויסמוך ית ידיה, על רישיה, ויכוס יתיה, קודם משכן זמנא; ויזרקון בני אהרון ית דמיה, על מדבחה--סחור סחור. ג, יד ויקריב מיניה קורבניה, קורבנא קודם ה'--ית תרבא, דחפי ית גווא, וית כל תרבא, דעל גווא. ג, טו וית, תרתין כולין, וית תרבא דעליהון, דעל גיססיא; וית חצרא, דעל כבדא, על כולייטא, יעדינה. ג, טז ויסקינן כהנא, למדבחה--לחים קורבנא לאתקבלא ברעווא, כל תרבא קודם ה'. ג, יז קיים עלם לדריכון, בכול מותבניכון--כל תרבא וכל דמא, לא תיכלון. {פ}

ד, א ומליל ה', עם משה למימר. ד, ב מליל עם בני ישראל, למימר--אנש ארי יחוב בשלו מכול פיקודיא דה', דלא כשרין לאתעבדא; ויעביד, מן חד מינהון. ד, ג אם כהנא רבא יחוב, לחובת עמא: ויקריב על חובתיה דחב תור בר תורי שלים, קודם ה'--לחטאתא. ד, ד וייתי ית תורא, לתרע משכן זמנא--לקדם ה'; ויסמוך ית ידיה על ריש תורא, ויכוס ית תורא קודם ה'. ד, ה וייסב כהנא רבא, מדמא דתורא; ויעיל יתיה, למשכן זמנא. ד, ו ויטבול כהנא ית אצבעיה, בדמא; וידי מן דמא שבע זמנין, קודם ה', קודם, פרוכתא דקודשא. ד, ז וייתין כהנא מן דמא על קרנת מדבח קטורת בוסמיא, קודם ה'--דבמשכן זמנא; וית כל דמא דתורא, ישפוך ליסודא דמדבחה דעלתא, דבתרע, משכן זמנא. ד, ח וית כל תרב תורא דחטאתא, יפריש מיניה--ית תרבא, דחפי על גווא, וית כל תרבא, דעל גווא. ד, ט וית, תרתין כולין, וית תרבא דעליהון, דעל גיססיא; וית חצרא, דעל כבדא, על כולייטא, יעדינה. ד, י כמה דמיתפרש, מתור נכסת קודשיא; ויסקינן, כהנא, על, מדבחה דעלתא. ד, יא וית משך תורא וית כל בסריה, על רישיה ועל כרעוהי; וגווייה, ואוכליה. ד, יב ויפיק ית כל

תורא למברא למשריתא לאתר דכי, לאתר בית מישד קטמא, ויוקיד יתיה על אעיא, באישתא; על אתר בית מישד קטמא, ייתוקד. {פ}

ד, יג ואם כל כנשתא דישראל, ישתלון, ויהי מכוסא פתגמא, מעיני קהלא; ויעבדון חד מכל פיקודיא דה', דלא כשרין לאתעבדא--ויחובון. **ד, יד** ותתיידע, חובתא, דחבו, עלה--ויקרבון קהלא תור בר תורי, לחטאתא, וייתון יתיה, לקדם משכן זמנא. **ד, טו** ויסמכון סבי כנשתא ית ידיהון, על ריש תורא--קודם ה'; וייכוס ית תורא, קודם ה'. **ד, טז** ויעיל כהנא רבא, מדמא דתורא, למשכן, זמנא. **ד, יז** ויטבול כהנא אצבעיה, מן דמא; וידי שבע זמנין, קודם ה'--קודם פרוכתא. **ד, יח** ומן דמא ייתין על קרנת מדבחא, דקדם ה'--דבמשכן זמנא; וית כל דמא, ישפוך ליסודא דמדבחא דעלתא, דבתרע, משכן זמנא. **ד, יט** וית כל תרביה, יפריש מיניה; ויסיק, למדבחא. **ד, כ** ויעביד לתורא--כמא דעבד לתורא דחטאתא, כן יעביד ליה; ויכפר עליהון כהנא, וישתביק להון. **ד, כא** ויפיק ית תורא, למברא למשריתא, ויוקיד יתיה, כמא דאוקיד ית תורא קדמא: חטאת קהלא, הוא. {פ}

ד, כב אם רבא, יחוב; ויעביד חד מכל פיקודיא דה' אלהיה דלא כשרין לאתעבדא, בשלו--ויחוב. **ד, כג** או אתיידע ליה חובתיה, דחב בה--וייתי ית קורבניה צפיר בר עיזין, דכר שלים. **ד, כד** ויסמוך ידיה, על ריש צפירא, וייכוס יתיה באתרא דייכוס ית עלתא, קודם ה'; חטאתא, הוא. **ד, כה** וייסב כהנא מדמא דחטאתא, באצבעיה, וייתין, על קרנת מדבחא דעלתא; וית דמיה ישפוך, ליסודא דמדבחא דעלתא. **ד, כו** וית כל תרביה יסיק למדבחא, כתרב נכסת קודשיא; ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה, וישתביק ליה. {פ}

ד, כז ואם אנש חד יחוב בשלו, מעמא דארעא: במעבדיה חד מפיקודיא דה', דלא כשרין לאתעבדא--ויחוב. **ד, כח** או אתיידע ליה, חובתיה דחב--וייתי קורבניה צפירת עיזי, שלמא נוקבא, על חובתיה, דחב. **ד, כט** ויסמוך, ית ידיה, על, ריש חטאתא; וייכוס, ית חטאתא, באתרא, דעלתא. **ד, ל** וייסב כהנא מדמא, באצבעיה, וייתין, על קרנת מדבחא דעלתא; וית כל דמיה ישפוך, ליסודא דמדבחא. **ד, לא** וית כל תרבה יעדי, כמא דאיתעדא תרב מעל נכסת קודשיא, ויסיק כהנא למדבחא, לאתקבלא ברעווא קודם ה'; ויכפר עלוהי כהנא, וישתביק ליה. {פ}

ד, לב ואם אימר ייתי קורבניה, לחטאתא--נוקבא שלמא, ייתנה. **ד, לג** ויסמוך, ית ידיה, על, ריש חטאתא; וייכוס יתיה, לחטאתא, באתרא, דייכוס ית עלתא. **ד, לד** וייסב כהנא מדמא דחטאתא, באצבעיה, וייתין, על קרנת מדבחא דעלתא; וית כל דמיה ישפוך, ליסודא דמדבחא. **ד, לה** וית כל תרבה יעדי, כמא דמיתעדא תרב אימר מנכסת קודשיא, ויסיק כהנא יתהון למדבחא, על קורבניה דה'; ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה דחב, וישתביק ליה. {פ}

ה, א ואנש ארי יחוב, וישמע קל מומי, והוא סהיד, או חזא או ידע; אם לא יחוי, ויקביל חוביה. **ה, ב** או אנש, דיקרב בכל מידעם מסאב, או בנבלת חיתא מסאבתא או בנבלת בעירא מסאבא, או בנבלת רחיש מסאב; ויהי מכוסא מיניה, והוא מסאב וחב. **ה, ג** או ארי יקרב, בסואבת אנשא, לכול סאובתיה, דיסתאב בה; ויהי מכוסא מיניה, והוא ידע וחב. **ה, ד** או אנש ארי יקיים לפרשא בספון לאבאשא או לאיטבא, לכול דיפריש אנשא בקיום--ויהי מכוסא מיניה; והוא ידע וחב, לחדא מאילין. **ה, ה** ויהי ארי יחוב, לחדא מאילין: ויוודי--דחב, עלה. **ה, ו** וייתי ית אשמיה לקדם ה' על חובתיה דחב נוקבא מן ענא אימרתא, או צפירת עיזי--לחטאתא; ויכפר עלוהי כהנא, מחובתיה. **ה, ז** ואם לא תמטי ידיה, כמיסת אימרא--וייתי ית חובתיה דחב תרין שפנינין או תרין בני יונה, לקדם ה': חד לחטאתא, וחד לעלתא. **ה, ח** וייתי יתהון לוות כהנא, ויקריב ית דלחטאתא קדמותא; וימלוך ית רישיה מקוביל קדליה, ולא יפריש. **ה, ט** וידי מדמא דחטאתא, על כותל מדבחא, ודישתאר בדמא, יתמצי ליסודה דמדבחא; חטאתא, הוא. **ה, י** וית תניינא יעביד עלתא, כדחזי; ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה דחב, וישתביק ליה. {ס}

ה, יא ואם לא תדביק ידיה לתרין שפנינין, או לתרין בני יונה--וייתי ית קורבניה דחב חד מן עסרא בתלת סאין סולתא, לחטאתא; לא ישווי עלה משחא, ולא ייתין עלה לבונתא--ארי חטאתא, היא. **ה, יב** וייתנה, לוות כהנא, ויקמוץ כהנא מינה מלי קומציה ית אדכרתה ויסיק למדבחא, על קורבניה דה'; חטאתא, היא. **ה, יג** ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה דחב, מחדא מאילין--וישתביק ליה; ותהי לכהנא, כמנחתא. {ס}

ה, יד ומליל ה', עם משה למימר. **ה, טו** אנש, ארי ישקר שקר, ויחוב בשלו, מקודשיא דה': וייתי ית אשמיה לקדם ה' דכר שלים מן ענא, בפורסניה כסף סלעין בסלעי קודשא--לאשמא. **ה, טז** וית דחב מן קודשא ישרים, וית חומשיה יוסיף עלוהי, וייתין יתיה, לכהנא; וכהנא, יכפר עלוהי בדכרא דאשמא--וישתביק ליה. {פ}

ה, יז ואם אנש, ארי יחוב, ויעביד חד מכל פיקודיא דה', דלא כשרין לאתעבדא; ולא ידע וחב, ויקביל חוביה. **ה, יח** וייתי דכר שלים מן ענא, בפורסניה לאשמא--לוות כהנא; ויכפר עלוהי כהנא על שלותיה דאשתלי, והוא לא ידע--וישתביק ליה. **ה, יט** אשמא, הוא: על חובתיה דחב אשמא יקריב, קודם ה'. {פ}

ה,כ ומליל ה', עם משה למימר. **ה,כא** אנש ארי יחוב, וישקר שקר קודם ה'; ויכדיב בחבריה בפקודנא, או בשותפות ידא או בגזילא, או, עשק ית חבריה. **ה,כב** או אשכח אבידתא וכדיב בה, ואשתבע על שקרא; על חדא, מכול דיעביד אנשא--למחב בהון. **ה,כג** ויה, ארי יחטי ויחוב--ויתבי ית גזילא דגזל או ית עושקא דעשק, או ית פקדונא דאיתפקד לוותיה; או ית אבידתא, דאשכח. **ה,כד** או מכולא דישתבע עלוהי, לשקרא--וישלים יתיה ברישיה, וחומשוהי יוסיף עלוהי: לדהוא דיליה ייתניניה, ביומא דחובתיה. **ה,כה** וית אשמיה ייתי, לקדם ה', דכר שלים מן ענא בפורסניה לאשמא, לוות כהנא. **ה,כו** ויכפר עלוהי כהנא קודם ה', וישתביק ליה, על חדא מכול דיעביד, למחב בה. {פ}

ו,א ומליל ה', עם משה למימר. **ו,ב** פקיד ית אהרון וית בנוהי למימר, דא אורייתא דעלתא: היא עלתא דמיתוקדא על מדבחא כל ליליא, עד צפרא, ואישתא דמדבחא, תהי יקדא ביה. **ו,ג** וילבש כהנא לבושין דבוץ, ומכנסין דבוץ ילבש על בסריה, ויפריש ית דשנא דתיכול אישתא ית עלתא, על מדבחא; וישוויניה, בסטר מדבחא. **ו,ד** וישלח, ית לבושוהי, וילבש, לבושין אוחרנין; ויפיק ית דשנא למברא למשריתא, לאתר דכי. **ו,ה** ואישתא על מדבחא תהי יקדא ביה לא תטפי, ויבער עלה כהנא אעין בצפר בצפר; ויסדר עלה עלתא, ויסיק עלה תרבי נכסת קודשיא. **ו,ו** אישתא, תדירא תהי יקדא על מדבחא--לא תטפי. {ס}

ו,ז ודא אורייתא, דמנחתא: דיקרבון יתה בני אהרון קודם ה', לקדם מדבחא. **ו,ח** ויפריש מינה בקומציה, מסולתא דמנחתא וממשחה, וית כל לבונתא, דעל מנחתא; ויסיק למדבחא, לאתקבלא ברעווא אדכרתה--קודם ה'. **ו,ט** ודישתאר מינה, ייכלון אהרון ובנוהי; פטיר תתאכיל באתר קדיש, בדרת משכן זמנא ייכלונה. **ו,י** לא תתאפי חמיע, חולקהון יהבית יתה מקורבני; קודש קודשין היא, כחטאתא וכאשמא. **ו,יא** כל דכורא בבני אהרון, ייכלינה--קיים עלם לדריכון, מקורבניא דה'; כול דיקרב בהון, יתקדש. {פ}

ו,יב ומליל ה', עם משה למימר. **ו,יג** דין קורבנא דאהרון ובנוהי דיקרבון קודם ה', ביומא דירבון יתיה--חד מן עסרא בתלת סאין סולתא מנחתא, תדירא: פלגותה בצפרא, ופלגותה ברמשא. **ו,יד** על מסריתא, במשח תתעביד--רביכא תייתניה; תופיני מנחת ביצועין, תקריב לאתקבלא ברעווא קודם ה'. **ו,טו** וכהנא דיתרבא תחותיה מבנוהי, יעביד יתה; קיים עלם, קודם ה' גמיר תיתסק. **ו,טז** וכל מנחתא דכהנא גמיר תהי, לא תתאכיל. {פ}

ו,יז ומליל ה', עם משה למימר. **ו,יח** מליל עם אהרון ועם בנוהי למימר, דא אורייתא דחטאתא: באתרא דתתנכיס עלתא תתנכיס חטאתא, קודם ה'--קודש קודשין, היא. **ו,יט** כהנא דמכפר בדמה, ייכלינה; באתר קדיש תתאכיל, בדרת משכן זמנא. **ו,כ** כול דיקרב בבסרה, יתקדש; וידי מדה, על לבושא--דידי עלה, תחזור באתר קדיש. **ו,כא** ומן דחסף דתתבשל ביה, ייתבר; ואם במנא דנחשא תתבשל, ויתמריק וישתטיפ במיא. **ו,כב** כל דכורא בכהניא, ייכול יתה; קודש קודשין, היא. **ו,כג** וכל חטאתא דייתעל מדמה למשכן זמנא, לכפרא בקודשא--לא תתאכיל; בנורא, תיתוקד. {פ}

ז,א ודא אורייתא, דאשמא: קודש קודשין, הוא. **ז,ב** באתרא, דייכסון ית עלתא, ייכסון, ית אשמא; וית דמיה יזרוק על מדבחא, סחור סחור. **ז,ג** וית כל תרביה, יקריב מיניה--ית, אלייתא, וית תרבא, דחפי ית גווא. **ז,ד** וית, תרתין כוליין, וית תרבא דעליהון, דעל גיססאי; וית חצרא, דעל כבדא, על כולייתא, יעדינה. **ז,ה** ויסיק יתהון כהנא למדבחא, קורבנא קודם ה'; אשמא, הוא. **ז,ו** כל דכורא בכהניא, ייכלינה; באתר קדיש יתאכיל, קודש קודשין הוא. **ז,ז** כחטאתא, כן אשמא--אורייתא חדא, להון; כהנא דיכפר ביה, דיליה יהי. **ז,ח** וכהנא--דמקריב, ית עלת גבר: משך עלתא דיקריב, לכהנא דיליה יהי. **ז,ט** וכל מנחתא, דתתאפי בתנורא, וכל דתתעביד ברדתא, ועל מסריתא--לכהנא דמקריב יתה, דיליה תהי. **ז,י** וכל מנחתא דפילא במשח, ודלא פילא--לכל בני אהרון תהי, גבר כאחיה. {פ}

ז,יא ודא אורייתא, דנכסת קודשיא, דיקריב, קודם ה'. **ז,יב** אם על תודתא, יקריבניה--ויקריב על נכסת תודתא גריצן פטירן דפילן במשח, ואספוגין פטירין דמשיחין במשח; וסולת רביכא, גריצן דפילן במשח. **ז,יג** על גריצן דלחים חמיע, יקריב קורבניה, על נכסת, תודת קודשוהי. **ז,יד** ויקריב מיניה חד מכל קורבנא, אפרשותא קודם ה'; לכהנא, דיזרוק ית דם נכסת קודשיא--דיליה יהי. **ז,טו** ובסר, נכסת תודת קודשוהי--ביום קורבניה, יתאכיל: לא יצנע מיניה, עד צפרא. **ז,טז** ואם נדרא או נדבתא, נכסת קורבניה--ביומא דיקריב ית נכסתיה, יתאכיל; וביומא דבתרוהי, ודישתאר מיניה יתאכיל. **ז,יז** ודישתאר, מבסר נכסתא--ביומא, תליתאה, בנורא, ייתוקד. **ז,יח** ואם אתאכלא יתאכיל מבסר נכסת קודשוהי ביומא תליתאה, לא יהי לרעווא--דמקריב יתיה לא יתחשיב ליה, מרחק יהי; ואנש דייכול מיניה, חוביה יקביל. **ז,יט** ובסר קודשא דיקרב בכל מסאב, לא יתאכיל--בנורא, ייתוקד; ובסר קודשא--כל דידי לקודשא, ייכול בסר קודשא. **ז,כ** ואנש דייכול בסרא, מנכסת קודשיא דקדם ה', וסאובתיה, עלוהי--וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה. **ז,כא** ואנש ארי יקרב בכל מסאב, בסואבת אנשא או בבירא מסאבא או בכל שקיץ מסאב, וייכול מבסר נכסת קודשיא, דקדם ה'--וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה. {פ}

זכב ומליל ה', עם משה למימר. **זכג** מליל עם בני ישראל, למימר: כל תרב תור ואימר, ועז--לא תיכלון. **זכד** ותרב נבילא ותרב תבירא, יתעביד לכל עבידא; ומיכל, לא תיכלוניה. **זכה** ארי, כל דייכול תרבא, מן בעירא, דיקריב מינה קורבנא קודם ה'--וישתיצי אנשא דייכול, מעמיה. **זכו** וכל דמא לא תיכלון, בכול מותבניכון, דעופא, ודבעירא. **זכז** כל אנש, דייכול כל דם--וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה. **זכח** ומליל ה', עם משה למימר. **זכט** מליל עם בני ישראל, למימר: דמקריב ית נכסת קודשוהי, קודם ה'--ייתי ית קורבניה לקדם ה', מנכסת קודשוהי. **זל** ידוהי ייתין, ית קורבניא דה'; ית תרבא על חדיא, ייתנייה--ית חדיא לארמא יתיה ארמא, קודם ה'. **זלא** ויסיק כהנא ית תרבא, למדבחא; ויהי, חדיא, לאהרון, ולבנוהי. **זלב** וית שקא דימינא, תיתנון אפרשותא לכהנא, מנכסת, קודשיכון. **זלג** דמקריב ית דם נכסת קודשיא, וית תרבא--מבני אהרון: דיליה תהי שקא דימינא, לוחלק. **זלד** ארי ית חדיא דארמותא וית שקא דאפרשותא, נסיבית מן בני ישראל, מנכסת, קודשוהי; ויהבית יתהון לאהרון כהנא ולבנוהי, לקיים עלם, מן בני ישראל. **זלה** דא רבות אהרון ורבות בנוהי, מקורבניא דה', ביומא דיקרבון יתהון, לשמשא קודם ה'. **זלו** דפקיד ה' למיתן להון, ביומא דירבון יתהון, מן בני ישראל--קיים עלם, לדריהון. **זלז** דא אורייתא, לעלתא למנחתא, ולחטאתא, ולאשמא; ולקורבניא--ולנכסת, קודשיא. **זלח** דפקיד ה' ית משה, בטורא דסיני: ביומא דפקיד ית בני ישראל, לקרבא ית קורבנהון קודם ה'--במדברא דסיני. {פ}

חא ומליל ה', עם משה למימר. **חב** קריב ית אהרון, וית בנוהי עימיה, וית לבושיא, וית משחא דרבותא; וית תורא דחטאתא, וית תרין דכרין, וית, סלא דפטיריא. **חג** וית כל כנשתא, כנוש, לתרע, משכן זמנא. **חד** ועבד משה, כמא דפקיד ה' יתיה; ואתכנישת, כנשתא, לתרע, משכן זמנא. **חה** ואמר משה, לכנשתא: דין פתגמא, דפקיד ה' למעבד. **חו** וקריב משה, ית אהרון וית בנוהי; ואסחי יתהון, במיא. **חז** ויהב עלוהי ית כיתונא, וזריז יתיה בהמינא, ואלביש יתיה ית מעילא, ויהב עלוהי ית אפודא; וזריז יתיה, בהמיין אפודא, ואתקין ליה, ביה. **חט** ושווי עלוהי, ית חושנא; ויהב, בחושנא, ית אוריא, וית תומיא. **חט** ושווי ית מצנפתא, על רישיה; ושווי על מצנפתא לוקביל אפוהי, ית ציצא דדהבא כלילא דקודשא, כמא דפקיד ה', ית משה. **חי** ונסיב משה ית משחא דרבותא, ורבי ית משכנא וית כל דביה; וקדיש, יתהון. **חיא** ואדי מיניה על מדבחא, שבע זמני; ורבי ית מדבחא וית כל מנוהי, וית כיורא וית בסיסה--לקדשותהון. **חיב** ואריק ממשחא דרבותא, על רישא דאהרון; ורבי יתיה, לקדשותיה. **חיג** וקריב משה ית בני אהרון, ואלבישינון כיתונין וזריז יתהון המיינין, ואתקין להון, קובעין--כמא דפקיד ה', ית משה. **חיד** וקריב, ית תורא דחטאתא; וסמך אהרון ובנוהי ית ידיהון, על ריש תורא דחטאתא. **חיו** ונכס, ונסיב משה ית דמא ויהב על קרנת מדבחא סחור סחור באצבעיה, ודכי, ית מדבחא; וית דמא, אריק ליסודא דמדבחא, וקדשיה, לכפרא עלוהי. **חיז** ונסיב, ית כל תרבא דעל גווא, וית חצר כבדא, וית תרתין כולין וית תרבהון; ואסיק משה, למדבחא. **חיא** וית תורא וית משכיה, וית בסריה וית אוכליה--אוקיד בנורא, מברא למשריתא: כמא דפקיד ה', ית משה. **חיב** וקריב, ית דכרא דעלתא; וסמכו אהרון ובנוהי, ית ידיהון--על ריש דכרא. **חיט** ונכס; וזרק משה ית דמא על מדבחא, סחור סחור. **חכ** וית דכרא--פליג, לאברוהי; ואסיק משה ית רישא, וית אבריא וית תרבא. **חכא** וית גווא וית כרעיא, חליל במיא; ואסיק משה ית כל דכרא למדבחא, עלתא הוא לאתקבלא ברעווא קורבנא הוא קודם ה', כמא דפקיד ה', ית משה. **חכב** וקריב ית דכרא תנינא, דכר קורבניא; וסמכו אהרון ובנוהי, ית ידיהון--על ריש דכרא. **חכג** ונכס--ונסיב משה מדמיה, ויהב על רום אודנא דאהרון דימינא; ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא. **חכד** וקריב ית בני אהרון, ויהב משה מן דמא על רום אודנהון דימינא, ועל אליון ידהון דימינא, ועל אליון רגלהון דימינא; וזרק משה ית דמא על מדבחא, סחור סחור. **חכה** ונסיב ית תרבא וית אלייתא, וית כל תרבא דעל גווא, וית חצר כבדא, וית תרתין כולין וית תרבהון; וית, שקא דימינא. **חכו** ומסלא דפטיריא דקדם ה', נסיב גריצתא פטירתא דמא וגריצתא דלחים משה דמא--ואספוג חד; ושווי, על תרביא, ועל, שקא דימינא. **חכז** ויהב ית כולא--על ידי אהרון, ועל ידי בנוהי; וארים יתהון ארמא, קודם ה'. **חכח** ונסיב משה יתהון מעל ידיהון, ואסיק מדבחא על עלתא; קורבניא אינון לאתקבלא ברעווא, קורבנא הוא קודם ה'. **חכט** ונסיב משה ית חדיא, וארימיה ארמא קודם ה': מדכר קורבניא, למשה הוה לוחלק, כמא דפקיד ה', ית משה. **חל** ונסיב משה ממשחא דרבותא, ומן דמא דעל מדבחא, ואדי על אהרון על לבושוהי, ועל בנוהי ועל לבושי בנוהי עימיה; וקדיש ית אהרון ית לבושוהי, וית בנוהי וית לבושי בנוהי עימיה. **חלא** ואמר משה לאהרון ולבנוהי, בשילו ית בסרא בתרע משכן זמנא, ותמן תיכלון יתיה, וית לחמא דבסל קורבניא: כמא דפקידית למימר, אהרון ובנוהי ייכלוניה. **חלב** ודישתאר בבסרא, ובלחמא--בנורא, תוקדון. **חלג** ומתרע משכן זמנא לא תיפקון, שבעא יומין--עד יום משלם, יומי קורבנכון: ארי שבעא יומין, יקריב קורבנכון. **חלד** כמא דעבד, ביומא הדין--פקיד ה' למעבד, לכפרא עליכון. **חלה** ובתרע משכן זמנא תיתבון יימם ולילי, שבעא יומין, ויתטרון ית מטרת מימרא דה', ולא תמותון: ארי כן, אתפקדית. **חלו** ועבד אהרון, ובנוהי--ית, כל פתגמא, דפקיד ה', בידא דמשה. {ס}

טא והוה, ביומא תמינא, קרא משה, לאהרון ולבנוהי--ולסבי, ישראל. **טב** ואמר לאהרון, סב לך עיגל בר תורי לחטאתא ודכר לעלתא--שלמין; וקריב, קודם ה'. **טג** ועם בני ישראל, תמליל למימר: סבו צפיר בר עיזין לחטאתא, ועיגל ואימר בני שנא שלמין לעלתא. **טד** ותור ודכר לנכסת קודשיא, לדבחא קודם ה', ומנחתא, דפילא במשח: ארי יומא דין, יקרא דה' מתגלי לכון. **טה** וקריבו, ית דפקיד משה, לקדם, משכן זמנא; וקריבו, כל כנשתא, וקמו, קודם ה'. **טו** ואמר משה, דין פתגמא דפקיד ה' תעבדון--ויתגלי לכון, יקרא דה'. **טז** ואמר משה לאהרון, קרב למדבחא ועביד ית

חטאתך וית עלתך, וכפר עלך, ועל עמא; ועביד ית קורבן עמא, וכפר עליהן--כמא דפקיד ה'. **ט, ח** וקריב אהרון, למדבחה; ונכס ית עגלא דחטאתא, דיליה. **ט, ט** וקריבו בני אהרון ית דמא, ליה, וטבל אצבעיה בדמא, ויהב על קרנת מדבחה; וית דמא אריק, ליסודא דמדבחה. **ט, י** וית תרבה וית כולייאת וית חצרא מן כבדא, מן חטאתא--אסיק, למדבחה: כמא דפקיד ה', ית משה. **ט, יא** וית בסרא, וית משכא, אוקיד בנורא, מברא למשריתא. **ט, יב** ונכס, ית עלתא; ואמטיאו בני אהרון ליה, ית דמא, וזרקה על מדבחה, סחור סחור. **ט, יג** וית עלתא, אמטיאו ליה לאברהא--וית רישא; ואסיק, על מדבחה. **ט, יד** וחליל ית גווא, וית כרעיא; ואסיק על עלתא, למדבחה. **ט, טו** וקריב, ית קורבן עמא; ונסיב ית צפירא דחטאתא, דלעמא, ונכסיה וכפר בדמיה, כקדמאה. **ט, טז** וקריב, ית עלתא; ועבדה, כדחזי. **ט, יז** וקריב, ית מנחתא, ומלא ידיה מינה, ואסיק על מדבחה--בר מעלת צפרא. **ט, יח** ונכס ית תורא וית דכרא, נכסת קודשיא דלעמא; ואמטיאו בני אהרון ית דמא, ליה, וזרקה על מדבחה, סחור סחור. **ט, יט** וית תרביא, מן תורא; ומן דכרא--אלייתא וחפי גווא וכולייאת, וחצר כבדא. **ט, כ** ושוויאו ית תרביא, על חדוותא; ואסיק תרביא, למדבחה. **ט, כא** וית חדוותא, וית שקא דימינא, ארים אהרון ארמא, קודם ה'--כמא דפקיד משה. **ט, כב** וארים אהרון ית ידוהי לעמא, ובריכינו; ונחת, מלמעבד חטאתא ועלתא--ונכסת קודשיא. **ט, כג** ועל משה ואהרון, למשכן זמנא, ונפקו, וברכו ית עמא; ואתגלי יקרא דה', לכל עמא. **ט, כד** ונפקת אישתא, מן קודם ה', ואכלת על מדבחה, ית עלתא וית תרביא; וחזא כל עמא ושבח, ונפלו על אפיהון. **י, א** ונסיבו בני אהרון נדב ואביהוא גבר מחתיתיה, ויהבו בהון אישתא, ושוויאו עלה, קטורת בוסמין; וקריבו קודם ה', אישתא נוכריתא--דלא פקיד, יתהון. **י, ב** ונפקת אישתא מן קודם ה', ואכלת יתהון; ומיתו, קודם ה'. **י, ג** ואמר משה לאהרון, הוא דמליל ה' למימר בקריביי אתקדש, ועל אפי כל עמא, אתייקר; ושתיק, אהרון. **י, ד** וקרא משה, למישאל ולאצפן, בני עוזיאל, אחבוי דאהרון; ואמר להון, קרובו טולו ית אחיכון מן קודם אפי קודשא, למברא, למשריתא. **י, ה** וקריבו, ונטלונין בכיתוניהון, למברא, למשריתא--כמא דמליל משה. **י, ו** ואמר משה לאהרון ולאעזר ולאיתמר בנוהי רישיכון לא תרבון פירוע ולבושיכון לא תבזעון, ולא תמותון, ועל כל כנשתא, יהי רוגז; ואחיכון, כל בית ישראל--יבכון ית יקידתא, דאוקיד ה'. **י, ז** ומתער משכן זמנא לא תיפקון, דלמא תמותון--ארי משה רבותא דה', עליכון; ועבדו, כפתגמא דמשה. {פ}

י, ח ומליל ה', עם אהרון למימר. **י, ט** חמר ומרווי לא תשתי את ובנך עימך, במיעלכון למשכן זמנא--ולא תמותון: קיים עלם, לדריכון. **י, י** ולאפרשא, בין קודשא ובין חולא, ובין מסאבא, ובין דכיא. **י, יא** ולאפא, ית בני ישראל--ית, כל קיימא, דמליל ה' להון, בידא דמשה. {פ}

י, יב ומליל משה עם אהרון, ועם אלעזר ועם איתמר בנוהי דאשתארו, סבו ית מנחתא דאשתארת מקורבניא דה', ואכלוהא פטיר בסטר מדבחה: ארי קודש קודשין, היא. **י, יג** ותיכלון יתה, באתר קדיש, ארי חולקך וחולק בנך היא, מקורבניא דה': ארי כן, אתפקדית. **י, יד** וית חדיא דארמותא וית שקא דאפרשותא, תיכלון באתר דכי--את, ובנך ובנתך עימך: ארי חולקך וחולק בנך אתייהבו, מנכסת קודשיא דבני ישראל. **י, טו** שקא דאפרשותא וחדיא דארמותא, על קורבני תרביא ייתיתון, לארמא ארמא, קודם ה'; ויהי לך ולבנך עימך, לקיים עלם--כמא דפקיד ה'. **י, טז** וית צפירא דחטאתא, מתבע תבעיה משה--והא איתוקד; ורגיז על אלעזר ועל איתמר, בני אהרון, דאשתארו, למימר. **י, יז** מדין, לא אכלתון ית חטאתא באתר קדיש--ארי קודש קודשין, היא; ויתה יהב לכון, לסלחא על חובי כנשתא, לכפרא עליהון, קודם ה'. **י, יח** הא לא איתעל מדמה, לבית קודשא גוואה; מיכל תיכלון יתה בקודשא, כמא דפקידית. **י, יט** ומליל אהרון עם משה, הא יומא דין קריבו ית חטוותרון וית עלוותרון קודם ה', וערעא ית, עקן כאילין; אילו פון אכלית חטאתא יומא דין, התקין קודם ה'. **י, כ** ושמע משה, ושפר בעינוהי. {פ}

יא, א ומליל ה' עם משה ולאהרון, למימר להון. **יא, ב** מלילו עם בני ישראל, למימר: דא חיתא דתיכלון, מכל בעירא דעל ארעא. **יא, ג** כול דסדיקא פרסתה, ומטלפן טלפין פרסתה, מסקא פשרא, בבעירא--יתה, תיכלון. **יא, ד** ברם ית דין, לא תיכלון, ממסקי פשרא, ומסדיקי פרסתא: ית גמלא ארי מסיק פשרא הוא, ופרסתיה לא סדיקא--מסאב הוא, לכון. **יא, ה** וית טבזא, ארי מסיק פשרא הוא, ופרסתיה, לא סדיקא; מסאב הוא, לכון. **יא, ו** וית ארנבא, ארי מסקא פשרא היא, ופרסתה, לא סדיקא; מסאבא היא, לכון. **יא, ז** וית חזירא ארי סדיק פרסתא הוא, ומטלפן טלפין פרסתיה, והוא, פשרא לא פשר; מסאב הוא, לכון. **יא, ח** מבסרהון לא תיכלון, ובנבילתהון לא תקרבון; מסאבין אינון, לכון. **יא, ט** ית דין, תיכלון, מכול, דבמא: כול דליה ציצין וקלפין במיא, ביממא ובנחליא--יתהון תיכלון. **יא, י** וכול דלית ליה ציצין וקלפין, ביממא ובנחליא, מכול רחשא דמא, ומכול נפשא חיתא דבמא--שקצא אינון, לכון. **יא, יא** ושקצא, יהון לכון; מבסרהון לא תיכלון, וית נבילתהון תשקצון. **יא, יב** כל דלית ליה ציצין וקלפין, במיא--שקצא הוא, לכון. **יא, יג** וית אילין תשקצון מן עופא, לא יתאכלון שקצא אינון: נשרא, וער--ועוזיא. **יא, יד** ודייתא--וטרפיתא, לזנה. **יא, טו** וית כל עורבא, לזניה. **יא, טז** וית בת נעמיתא, וציצא וציפר שחפא; ונצא, לזנהי. **יא, יז** וקדיא ושליונא, וקיפופא. **יא, יח** ובוותא וקתא, וירקריקא. **יא, יט** חוריתא--ואיבו, לזנה; ונגר טורא, ועטליפא. **יא, כ** כול רחשא דעופא, דמהליך על ארבע--שקצא הוא, לכון. **יא, כא** ברם ית דין, תיכלון, מכול רחשא דעופא, דמהליך על ארבע: דליה קרסולין מעילווי רגלוהי, לקפצא בהון על ארעא. **יא, כב** ית אילין מינהון, תיכלון--ית גובא לזניה, וית רשונא לזנוהי; וית חרגלא לזנוהי, וית חגבא לזנוהי. **יא, כג** וכול רחשא דעופא, דליה ארבע רגלין--שקצא הוא, לכון. **יא, כד** ולאילין, תסתאבון; כל

דיקרב בנבילתהון, יהי מסאב עד רמשא. **יא,כה** וכל דייטול, מבילתהון--יצבע לבושוהי, ויהי מסאב עד רמשא. **יא,כו** לכל בעירא דהיא סדיקא פרסתה וטלפין לייתהא מטלפא, ופשרא לייתהא מסקא--מסאבין אינון, לכוון; כל דיקרב בהון, יהי מסאב. **יא,כז** וכול דמהליך על ידוהי, בכל חיתא דמהלכא על ארבע--מסאבין אינון, לכוון; כל דיקרב בנבילתהון, יהי מסאב עד רמשא. **יא,כח** ודייטול, ית נבילתהון--יצבע לבושוהי, ויהי מסאב עד רמשא; מסאבין אינון, לכוון. {ס}

יא,כט ודין לכוון דמסאב, ברחשא דרחיש על ארעא: חולדא ועכברא, וצבא לזנוהי. **יא,ל** וילא וכוחא, והלטתא; וחומטא, ואשותא. **יא,לא** אילין דמסאבין לכוון, בכל רחשא; כל דיקרב בהון במותהון, יהי מסאב עד רמשא. **יא,לב** וכול דייפול עלוהי מינהון במותהון יהי מסאב, מכל מן דאע או לבוש או משך או שק, כל מן, דיתעביד עבידא בהון; במיא ייתעל ויהי מסאב עד רמשא, וידכי. **יא,לג** וכל מן דחסף--דייפול מינהון, לגוויה: כול דבגוויה יהי מסאב, ויתיה תתברון. **יא,לד** מכל מיכל דמתאכיל, דייעלון עלוהי מיא--יהי מסאב; וכל משקיא דישתתי, בכל מן יהי מסאב. **יא,לה** וכול דייפול מבילתהון עלוהי, יהי מסאב--תנור וכיריים ייתרעון, מסאבין אינון; ומסאבין, יהון לכוון. **יא,לו** ברם מעיין וגוב בית כנישת מיא, יהי דכי; ודיקרב בנבילתהון, יהי מסאב. **יא,לז** וארי ייפול מבילתהון, על כל בר זרע זירוע דיזרע--דכי, הוא. **יא,לח** וארי יתייבהון מיא על בר זרעא, וייפול מבילתהון עלוהי--מסאב הוא, לכוון. {ס}

יא,לט וארי ימות מן בעירא, דהיא לכוון למיכל--דיקרב בנבילתה, יהי מסאב עד רמשא. **יא,מ** ודייכול, מבילתה--יצבע לבושוהי, ויהי מסאב עד רמשא; ודייטול, ית נבילתה--יצבע לבושוהי, ויהי מסאב עד רמשא. **יא,מא** וכל רחשא, דרחיש על ארעא--שקצא הוא, לא יתאכיל. **יא,מב** כול דמהליך על מעוהי וכול דמהליך על ארבע, עד כל סגיות רגלין, לכל רחשא, דרחיש על ארעא--לא תיכלוננון, ארי שקצא אינון. **יא,מג** לא תשקצון, ית נפשטכון, בכל רחשא, דרחיש; ולא תסתאבון בהון, ותסתאבון פון בהון. **יא,מד** ארי אנא ה', אלהכון, ותתקדשון ותהון קדישין, ארי קדיש אנא; ולא תסאבון ית נפשטכון, בכל רחשא דרחיש על ארעא. **יא,מה** ארי אנא ה', דאסיק יתכון מארעא דמצריים, למהוי לכוון, לאלה; ותהון קדישין, ארי קדיש אנא. **יא,מו** דא אורייתא דבעירא, ודעופא, ולכול נפשא חיתא, דרחשא במיא; ולכל נפשא, דרחשא על ארעא. **יא,מז** לאפרשא, בין מסאבא ובין דכיא; ובין חיתא, דמתאכלא, ובין חיתא, דלא מתאכלא. {פ}

יב,א ומליל ה', עם משה למימר. **יב,ב** מליל עם בני ישראל, למימר, איתתא ארי תעדי, ותליד דכר--ותהי מסאבא שבעא יומין, כיומי ריחוק סאובתה תהי מסאבא. **יב,ג** וביומא, תמינאה, יתגזר, בסרא דעורלתיה. **יב,ד** ותלתין ותלתא יומין, תיתיב בדם דכו; בכל קודשא לא תקרב, ולמקדשא לא תיעול, עד דמשלם, יומי דכותה. **יב,ה** ואם נוקבתא תליד, ותהי מסאבא ארבעת עסר כריחוקה; ושיתין ושיתא יומין, תיתיב על דם דכו. **יב,ו** ובמשלם יומי דכותה, לברא או לברתא, תייתי אימר בר שתיה לעלתא, ובר יונה או שפנינא לחטאתא--לתרע משכן זמנא, לוות כהנא. **יב,ז** ויקרביניה לקדם ה', ויכפר עלה, ותדכי, מסאבא דמהא: דא אורייתא דילדתא, לדכר או לנוקבא. **יב,ח** ואם לא תשכח ידה, כמיסת אימרא--ותיסב תרין שפנינן או תרין בני יונה, חד לעלתא וחד לחטאתא; ויכפר עלה כהנא, ותדכי. {פ}

יג,א ומליל ה', עם משה ולאהרון למימר. **יג,ב** אנש, ארי יהי במשך בסריה עמקא או עדיא או בהרא, ויהי במשך בסריה, למכתש סגירו--וייתתי לוות אהרון כהנא, או לוות חד מבנוהי כהניא. **יג,ג** ויחזי כהנא ית מכתשא במשך בסרא וסערא במכתשא אתהפיך למחזור, ומחזי מכתשא עמיק ממשך בסריה--מכתש סגירותא, הוא; ויחזיניה כהנא, ויסאיב יתיה. **יג,ד** ואם בהרא חוורא היא במשך בסריה, ועמיק לית מחזהא מן משכא, וסערה, לא אתהפיך למחזור--ויסגר כהנא ית מכתשא, שבעא יומין. **יג,ה** ויחזיניה כהנא, ביומא שביעאה, והא מכתשא קם כד הוה, לא אוסיף מכתשא במשכא--ויסגריניה כהנא שבעא יומין, תניינות. **יג,ו** ויחזי כהנא יתיה ביומא שביעאה, תניינות, והא עמא מכתשא, ולא אוסיף מכתשא במשכא--וידכיניה כהנא עדיתא היא, ויצבע לבושוהי וידכי. **יג,ז** ואם אוספא תוסיף עדיתא במשכא, בתר דייתחזי לכהנא לדכותיה; וייתחזי תניינות, לכהנא. **יג,ח** ויחזי, כהנא, והא אוסיפת עדיתא, במשכא--ויסאביניה כהנא, סגירותא היא. {פ}

יג,ט מכתש סגירו, ארי תהי באנשא; וייתתי, לוות כהנא. **יג,י** ויחזי כהנא, והא עמקא חוורא במשכא, והיא, הפכת סערא למחזור; ורושם בסר חי, בעמיקתא. **יג,יא** סגירות עתיקא היא במשך בסריה, ויסאביניה כהנא: לא יסגריניה, ארי מסאב הוא. **יג,יב** ואם מסגא תסגי סגירותא, במשכא, ותחפי סגירותא ית כל משך מכתשא, מרישיה ועד רגלוהי--לכל חיזו, עיני כהנא. **יג,יג** ויחזי כהנא, והא חפת סגירותא ית כל בסריה--וידכי, ית מכתשא: כוליה אתהפיך למחזור, דכי הוא. **יג,יד** וביומא דייתחזי ביה בסרא חיא, יהי מסאב. **יג,טו** ויחזי כהנא ית בסרא חיא, ויסאביניה: בסרא חיא מסאב הוא, סגירותא הוא. **יג,טז** או ארי יתוב בסרא חיא, ויתהפיך למחזור; וייתי, לוות כהנא. **יג,יז** ויחזיניה, כהנא, והא אתהפיך מכתשא, למחזור--וידכי כהנא ית מכתשא, דכי הוא. {פ}

יג,יח ואנש, ארי יהי ביה במשכיה שחנא; וייתסי. **יג,יט** ויהי באתר שחנא, עמקא חוורא, או בהרא, חוורא סמקא; וייתחזי, לכהנא. **יג,כ** ויחזי כהנא, והא מחזהא מכיך מן משכא, וסערה, אתהפיך למחזור--ויסאביניה כהנא מכתש

סגירותא היא, בשחנא סגיתא. **יג,כא** ואם יחזינה כהנא, והא לית בה סער חיוור, ומכיכא לייתהא מן משכא, והיא עמיא-ויסגריניה כהנא, שבעא יומין. **יג,כב** ואם אוספא תוסיף, במשכא--ויסאיב כהנא יתיה, מכתשא היא. **יג,כג** ואם באתרה קמת בהרתא, לא אוסיפת--רושם שחנא, היא; וידכיניה, כהנא. {ס}

יג,כד או אנש, ארי יהי במשכיה כוואה דנור; ויהי רושם כוואה, בהרא חוורא סמקא--או חוורא. **יג,כה** ויחזי יתה כהנא והא אתהפיד סערא למחור בבחרתא, ומחזהא עמיק מן משכא--סגירותא היא, בכוואה סגיתא; ויסאיב יתיה כהנא, מכתש סגירותא היא. **יג,כו** ואם יחזינה כהנא, והא לית בבחרתא סער חיוור, ומכיכא לייתהא מן משכא, והיא עמיא--ויסגריניה כהנא, שבעא יומין. **יג,כז** ויחזינה כהנא, ביומא שביעאה: אם אוספא תוסיף, במשכא--ויסאיב כהנא יתיה, מכתש סגירותא היא. **יג,כח** ואם באתרה קמת בהרתא לא אוסיפת במשכא, והיא עמיא--עומק כוואה, היא; וידכיניה, כהנא--ארי רושם כוואה, היא. {פ}

יג,כט וגבר או איתא, ארי יהי ביה מכתשא, בריש, או בדקן. **יג,ל** ויחזי כהנא ית מכתשא, והא מחזוהי עמיק מן משכא, וביה סער סומק, דעדק--ויסאיב יתיה כהנא נתקא הוא, סגירותא רישא או דקנא הוא. **יג,לא** וארי יחזי כהנא ית מכתש נתקא, והא לית מחזוהי עמיק מן משכא, וסער אוכם, לית ביה--ויסגר כהנא ית מכתש נתקא, שבעא יומין. **יג,לב** ויחזי כהנא ית מכתשא, ביומא שביעאה, והא לא אוסיף נתקא, ולא הוה ביה סער סומק; ומחזי נתקא, לית עמיק מן משכא. **יג,לג** ויגלח סחרני נתקא--ודעם נתקא, לא יגלח; ויסגר כהנא ית נתקא שבעא יומין, תניינות. **יג,לד** ויחזי כהנא ית נתקא ביומא שביעאה, והא לא אוסיף נתקא במשכא, ומחזוהי, לייתוהי עמיק מן משכא--וידכי יתיה כהנא, ויצבע לבושוהי וידכי. **יג,לה** ואם אוספא יוסיף נתקא, במשכא, בתר, דכותיה. **יג,לו** ויחזינה, כהנא, והא אוסיף נתקא, במשכא--לא יבקר כהנא לסער סומק, מסאב הוא. **יג,לז** ואם כד הוה קם נתקא וסער אוכם צמח ביה, איתסי נתקא--דכי הוא; וידכיניה, כהנא. {ס}

יג,לח וגבר, או איתא, ארי יהי במשך בסרהון, בהרן--בהרן, חוורן. **יג,לט** ויחזי כהנא, והא במשך בסרהון בהרן--עמיין חוורן: בוהקא הוא סגי במשכא, דכי הוא. {ס}

יג,מ וגבר, ארי ייתר סער רישיה--קריח הוא, דכי הוא. **יג,מא** ואם מקוביל אפוהי, ייתר סער רישיה--גליש הוא, דכי הוא. **יג,מב** וארי יהי בקרחותא או בגלישותא, מכתש חיוור סמוק--סגירותא סגיא היא, בקרחותיה או בגלישותיה. **יג,מג** ויחזי יתיה כהנא, והא עומק מכתשא חיוור סמוק, בקרחותיה, או בגלישותיה--כמחזי סגירות, משך בסרא. **יג,מד** גבר סגיר הוא, מסאב הוא; סאבא יסאביניה כהנא, ברישיה מכתשיה. **יג,מה** וסגירא דביה מכתשא, לבושוהי יהון מבזעין ורישיה יהי פריע, ועל שפם, כאבילא יתעטף; ולא תסתאבו ולא תסתאבו, יקרי. **יג,מו** כל יומין דמכתשא ביה, יהי מסאב--מסאב הוא: בלחודוהי ייטיב, מברא למשריתא מותביה. {ס}

יג,מז ולבושא, ארי יהי ביה מכתש סגירו: בלבוש עמר, או בלבוש כיתן. **יג,מח** או בשתיא או בערבא, לכיתנא ולעמרא; או במשכא, או בכל עבידת משך. **יג,מט** ויהי מכתשא ירוק או סמוק, בלבושא או במשכא או בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך--מכתש סגירותא, הוא; וייתחזי, לכהנא. **יג,נא** ויחזי כהנא, ית מכתשא; ויסגר ית מכתשא, שבעא יומין. **יג,נב** ויחזי ית מכתשא ביומא שביעאה, ארי אוסיף מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא או במשכא, לכול דיתעביד משכא, לעבידתא--סגירותא מחסרא מכתשא, מסאב הוא. **יג,נג** ויוקיד ית לבושא או ית שתיא או ית ערבא, בעמרא או בכיתנא, או ית כל מן דמשך, דיהי ביה מכתשא: ארי סגירות מחסרא היא, בנורא תיתוקד. **יג,נד** ואם, יחזי כהנא, והא לא אוסיף מכתשא, בלבושא או בשתיא או בערבא; או, בכל מן דמשך. **יג,נז** ויפקיד, כהנא, ויחזורון, ית דביה מכתשא; ויסגריניה שבעא יומין, תניינות. **יג,נח** ויחזי כהנא בתר דחוורו ית מכתשא, והא לא שנא מכתשא מן כד הוה ומכתשא לא אוסיף--מסאב הוא, בנורא תוקדיניה: תברא היא, בשחיקותיה או בחדתותיה. **יג,נו** ואם, חזא כהנא, והא עמא מכתשא, בתר דחוורו יתיה--ויבזע יתיה, מן לבושא או מן משכא, או מן שתיא, או מן ערבא. **יג,נז** ואם תיתחזי עוד בלבושא או בשתיא או בערבא, או בכל מן דמשך--סגיא, היא: בנורא תוקדיניה, ית דביה מכתשא. **יג,נח** ולבושא או שתיא או ערבא או כל מן דמשך, דתחוור, ויעדי מינהון, מכתשא--ויצטבע תניינות, וידכי. **יג,נט** דא אורייתא דמכתש סגירו לבוש עמר או כיתנא, או שתיא או ערבא, או, כל מן דמשך--לדכאותיה, או לסאבותיה. {פ}

יד,א ומליל ה', עם משה למימר. **יד,ב** דא תהי אורייתא דסגירא, ביומא דדכותיה: וייתית, לוות כהנא. **יד,ג** ויפוק, כהנא, למברא, למשריתא; ויחזי, כהנא, והא איתסי מכתש סגירותא, מן סגירא. **יד,ד** ויפקיד, כהנא, וייסב לדמידכי תרתין ציפרין חין, דכין; ואעא דארזא, וצבע זהורי ואיזובא. **יד,ה** ויפקיד, כהנא, וייכוס, ית ציפרא חזא--למן דחסף, על מי מבוע. **יד,ו** ית ציפרא חיתא ייסב יתה, וית אעא דארזא וית צבע זהורי וית איזובא; ויטבול יתהון וית ציפרא חיתא, בדמא דציפרא דנכיסתא, על, מי מבוע. **יד,ז** וידי, על דמידכי מן סגירותא--שבע זמנין; וידכיניה, וישלח ית ציפרא חיתא על אפי חקלא. **יד,ח** ויצבע דמידכי ית לבושוהי ויגלח ית כל סעריה, ויסחי במיא וידכי, ובתר כן, ייעול

למשריתא; וייתיב מברא למשכניה, שבעא יומין. **יד, ט** ויהי ביומא שביעאה יגלח ית כל סעריה, ית רישיה וית דקניה וית גביני עינוהי, וית כל סעריה, יגלח; ויצבע ית לבושוהי, ויסחי ית בסריה במיא--וידכי. **יד, י** וביומא תמינאה, ייסב תרין אימרינ שלמין, ואימרתא חדא בת שתה, שלמתא; ותלתא עסרונין, סולתא מנחתא דפילא במשח, ולוגא חד, דמשחא. **יד, יא** ויקים כהנא דמדכי, ית גוברא דמידכי--ויתהון: קודם ה', בתרע משכן זמנא. **יד, יב** וייסב כהנא ית אימרא חד, ויקריב יתיה לאשמא--וית לוגא דמשחא; ויריס יתהון ארמא, קודם ה'. **יד, יג** וייכוס ית אימרא, באתרא דייכוס ית חטאתא וית עלתא--באתר קדיש: ארי כחטאתא אשמא הוא, לכהנא--קודש קודשין, הוא. **יד, יד** וייסב כהנא, מדמא דאשמא, וייתין כהנא, על רום אודנא דמידכי דימינא; ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא. **יד, טו** וייסב כהנא, מלוגא דמשחא; ויריק על ידא דכהנא, דשמאלא. **יד, טז** ויטבול כהנא, ית אצבעיה דימינא, מן משחא, דעל ידיה דשמאלא; וידי מן משחא באצבעיה שבע זמנין, קודם ה'. **יד, יז** ומשאר משחא דעל ידיה, ייתין כהנא על רום אודנא דמידכי דימינא, ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא--על, דמא דאשמא. **יד, יח** ודישתאר, במשחא דעל ידא דכהנא, ייתין, על רישא דמידכי; ויכפר עלוהי כהנא, קודם ה'. **יד, יט** ויעביד כהנא, ית חטאתא, ויכפר, על דמידכי מסאובתיה; ובתר כן, ייכוס ית עלתא. **יד, כ** ויסיק כהנא ית עלתא וית מנחתא, למדבחה; ויכפר עלוהי כהנא, וידכי. {ס}

יד, כא ואם מסכין הוא, ולית ידיה מדבקה--וייסב אימר חד אשמא לארמא, לכפרא עלוהי; ועסרונא סולתא חד דפיל במשח, למנחתא--ולוגא דמשחא. **יד, כב** ותרין שפנינין, או תרין בני יונה, דתדביק, ידיה; ויהי חד חטאתא, וחד עלתא. **יד, כג** וייתין יתהון ביומא תמינאה, לדכותיה--לוות כהנא: לתרע משכן זמנא, לקדם ה'. **יד, כד** וייסב כהנא ית אימרא דאשמא, וית לוגא דמשחא; ויריס יתהון כהנא ארמא, קודם ה'. **יד, כה** וייכוס, ית אימרא דאשמא, וייסב כהנא מדמא דאשמא, וייתין על רום אודנא דמידכי דימינא; ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא. **יד, כו** ומן משחא, יריק כהנא, על ידא דכהנא, דשמאלא. **יד, כז** וידי כהנא, באצבעיה דימינא, מן משחא, דעל ידיה דשמאלא--שבע זמנין, קודם ה'. **יד, כח** וייתין כהנא מן משחא דעל ידיה, על רום אודנא דמידכי דימינא, ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא--על אתר, דמא דאשמא. **יד, כט** ודישתאר, מן משחא דעל ידא דכהנא, ייתין, על רישא דמידכי--לכפרא עלוהי, קודם ה'. **יד, ל** ויעביד ית חד מן שפניניא, או מן בני יונה, מדתדביק, ידיה. **יד, לא** ית דתדביק ידיה, ית חד חטאתא וית חד עלתא--על מנחתא; ויכפר כהנא על דמידכי, קודם ה'. **יד, לב** דא אורייתא, דביה מכתש סגירו, דלא תדביק ידיה, בדכותיה. {פ}

יד, לג ומליל ה', עם משה ולאהרון למימר. **יד, לד** ארי תיעלון לארעא דכנען, דאנא יהיב לכון לאחסנא; ואתין מכתש סגירו, בבית ארע אחסנתכון. **יד, לה** וייתי דדיליה ביתא, ויחזיו לכהנא למימר: כמכתשא, איתחזי לי בביתא. **יד, לו** ויפקיד כהנא ויפנון ית ביתא, עד לא ייעול כהנא למחזי ית מכתשא, ולא יסתאב, כל דבביתא; ובתר כן ייעול כהנא, למחזי ית ביתא. **יד, לז** ויחזי ית מכתשא, והא מכתשא בכותלי ביתא, פחתין ירקן, או סמקן; ומחזיהון מכיך, מן כותלא. **יד, לח** ויפוק כהנא מן ביתא, לתרע ביתא; ויסגר ית ביתא, שבעא יומין. **יד, לט** ויתוב כהנא, ביומא שביעאה; ויחזי, והא אוסיף מכתשא בכותלי ביתא. **יד, מ** ויפקיד, כהנא, וישלפון ית אבניא, דבהון מכתשא; וירמון יתהון למברא לקרתא, לאתר מסאב. **יד, מא** וית ביתא יקלפון מגין, סחור סחור; וירמון, ית עפרא דקליפו, למברא לקרתא, לאתר מסאב. **יד, מב** וייסבון אבנין אוחרנין, ויעלון לאתר אבניא; ועפר אוחרן ייסב, וישוע ית ביתא. **יד, מג** ואם יתוב מכתשא ויסגי בביתא, בתר דשלפון ית אבניא, ובתר דקליפו ית ביתא, ובתר דאיתשע. **יד, מד** וייעול, כהנא, ויחזי, והא אוסיף מכתשא בביתא--סגירות מחסרא היא בביתא, מסאב הוא. **יד, מה** ויתרע ית ביתא, ית אבנוהי וית אעוהי, וית, כל עפר ביתא; ויפיק למברא לקרתא, לאתר מסאב. **יד, מז** ודייעול, לביתא, כל יומין, דיסגר יתיה--יהי מסאב, עד רמשא. **יד, מז** ודישכוב בביתא, יצבע ית לבושוהי; ודייכול בביתא, יצבע ית לבושוהי. **יד, מח** ואם מיעל ייעול כהנא, ויחזי והא לא אוסיף מכתשא בביתא, בתר, דאיתשע ית ביתא--וידכי כהנא ית ביתא, ארי איתסי מכתשא. **יד, מט** וייסב לדכאה ית ביתא, תרתין ציפרין, ואעא דארזא, וצבע זהורי ואיזובא. **יד, נ** וייכוס, ית ציפרא חדא, למן דחסף, על מי מבוע. **יד, נא** וייסב ית אעא דארזא וית איזובא וית צבע זהורי, וית ציפרא חיתא, ויטבול יתהון בדמא דציפרא דנכיסתא, ובמי מבוע; וידי לביתא, שבע זמנין. **יד, נב** וידכי ית ביתא--בדמא דציפרא, ובמי מבוע; ובציפרא חיתא, ובאעא דארזא ובאיזובא--ובצבע זהורי. **יד, נג** וישלח ית ציפרא חיתא, למברא לקרתא--לאפי חקלא; ויכפר על ביתא, וידכי. **יד, נד** דא, אורייתא, לכל מכתש סגירותא, ולנתקא. **יד, נה** ולסגירות לבושא, ולביתא. **יד, נו** ולעמקא ולעדיא, ולבהרא. **יד, נז** לאלפא, ביום מסאבא וביום דכיא; דא אורייתא, דסגירותא. {פ}

טו, א ומליל ה', עם משה ולאהרון למימר. **טו, ב** מלילו עם בני ישראל, ותימרון להון: גבר גבר, ארי יהי דאיב מבסריה--דוביה, מסאב הוא. **טו, ג** ודא תהי סאובתיה, בדוביה: ריר בסריה ית דוביה, או חתים בסריה מדוביה--סאובתיה, היא. **טו, ד** כל משכבא, דישכוב עלוהי דובנא--יהי מסאב; וכל מנא דיייתיב עלוהי, יהי מסאב. **טו, ה** וגבר, דיקרב במשכביה--יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו, ו** ודיייתיב, על מנא, דיייתיב עלוהי, דובנא--יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו, ז** ודיקרב, בבסר דובנא--יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו, ח** וארי יירוק דובנא, בדכיא--ויצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו, ט** וכל מרכבא,

דירכוב עלוהי דובנא--יהי מסאב. **טו**,י וכל דיקרב, בכול דיהי תחותיה--יהי מסאב, עד רמשא; ודייטול יתהון--יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,יא וכול דיקרב ביה דובנא, וידוהי לא שטיפ במיא--יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,יב ומן דחסף דיקרב ביה דובנא, ייתבר; וכל מן דאע--ישטיפ, במיא. **טו**,יג וארי ידכי דובנא, מדוביה--וימני ליה שבעא יומין לדכותיה, ויצבע לבושוהי; ויסחי בסריה במי מבוע, וידכי. **טו**,יד וביומא תמינאה, ייסב ליה תרין שפנינין, או תרין, בני יונה; וייתי לקדם ה', לתרע משכן זמנא, וייתנינון, לכהנא. **טו**,טו ויעביד יתהון, כהנא--חד חטאתא, וחד עלתא; ויכפר עלוהי כהנא קודם ה', מדוביה. {ס}

טו,טז וגבר, ארי תיפוק מיניה שכבת זרעא--ויסחי במיא ית כל בסריה, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,יז וכל לבוש וכל משך, דיהי עלוהי שכבת זרעא--ויצטבע במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,יח ואיתתא, דישוב גבר יתה שכבת זרעא--ויסחון במיא, ויהון מסאבין עד רמשא. {פ}

טו,יט ואיתתא ארי תהי דייבא, דם יהי דובה בבסרה--שבעא יומין תהי בריחוקה, וכל דיקרב בה יהי מסאב עד רמשא. **טו**,כ וכול דתשכוב עלוהי בריחוקה, יהי מסאב; וכול דתיתיב עלוהי, יהי מסאב. **טו**,כא וכל דיקרב, במשכבה--יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,כב וכל דיקרב--בכל מנא, דתיתיב עלוהי: יצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,כג ואם על משכבא הוא, או על מנא דהיא יתבא עלוהי--במקריה ביה: יהי מסאב, עד רמשא. **טו**,כד ואם משכב ישכוב גבר יתה, ויהי ריחוקה עלוהי--ויהי מסאב, שבעא יומין; וכל משכבא דישוב עלוהי, יהי מסאב. {ס}

טו,כה ואיתתא ארי ידוב דוב דמה יומין סגיאין, בלא עידן ריחוקה, או ארי תדוב, על ריחוקה: כל יומי דוב סאובתה, כיומי ריחוקה תהי--מסאבא היא. **טו**,כו כל משכבא דתשכוב עלוהי, כל יומי דובה--כמשכב ריחוקה, יהי לה; וכל מנא, דתיתיב עלוהי--מסאב יהי, כסואבת ריחוקה. **טו**,כז וכל דיקרב בהון, יהי מסאב; ויצבע לבושוהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא. **טו**,כח ואם דכיתא, מדובה--ותמני לה שבעא יומין, ובתר כן תדכי. **טו**,כט וביומא תמינאה, תיסב לה תרין שפנינין, או תרין, בני יונה; ותייתי יתהון לוות כהנא, לתרע משכן זמנא. **טו**,ל ויעביד כהנא ית חד חטאתא, וית חד עלתא; ויכפר עלה כהנא קודם ה', מדוב סאובתה. **טו**,לא ותפרשון ית בני ישראל, מסואבתהון; ולא ימותון בסואבתהון, בסאוביהון ית משכני דביניהון. **טו**,לב דא אורייתא, דדובנא, ודתיפוק מיניה שכבת זרעא, לאסתאבא בה. **טו**,לג ולדסאובתה, בריחוקה, ולדדאיב ית דוביה, לדכר ולנוקבא; ולגבר, דישוב עם מסאבתא. {פ}

טז,א ומליל ה', עם משה, בתר דמיתו, תרין בני אהרון--בקרוביהון אישתא נוכריתא קודם ה', ומיתו. **טז**,ב ואמר ה' למשה, מליל עם אהרון אחוך, ולא יהי עליל בכל עידן לקודשא, מגיו לפרוכתא--לקדם כפורתא דעל ארונא, ולא ימות, ארי בעננא, אנא מתגלי על בית כפורי. **טז**,ג בדא יהי עליל אהרון, לקודשא: בתור בר תורי לחטאתא, ודכר לעלתא. **טז**,ד כיתונא דבוצא דקודשא ילבש, ומכנסין דבוץ יהון על בסריה, ובהמיינא דבוצא ייסר, ומצנפתא דבוצא יחית ברישיה; לבושי קודשא אינון, ויסחי במיא ית בסריה וילבשינון. **טז**,ה ומן, כנשתא דבני ישראל, ייסב תרין צפירי עיזי, לחטאתא; ודכר חד, לעלתא. **טז**,ו ויקריב אהרון ית תורא דחטאתא, דיליה; ויכפר עלוהי, ועל אנש ביתיה. **טז**,ז וייסב ית תרין צפירין; ויקים יתהון קודם ה', בתרע משכן זמנא. **טז**,ח וייתין אהרון על תרין צפירין, עדבין--עדבא חד לשמא דה', ועדבא חד לעזאזל. **טז**,ט ויקריב אהרון ית צפירא, דסליק עלוהי עדבא לשמא דה'; ויעבדיניה, חטאתא. **טז**,י וצפירא, דסליק עלוהי עדבא לעזאזל, ייתקם כד חי קודם ה', לכפרא עלוהי--לשלחא יתיה לעזאזל, למדברא. **טז**,יא ויקריב אהרון ית תורא דחטאתא, דיליה, ויכפר עלוהי, ועל אנש ביתיה; וייכוס ית תורא דחטאתא, דיליה. **טז**,יב וייסב מלי מחתיתא גומרין דאישא מעילווי מדבחא, מן קודם ה', ומלי חופנוהי, קטורת בוסמין דקיקין; ויעיל, מגיו לפרוכתא. **טז**,יג וייתין ית קטורת בוסמיה על אישתא, קודם ה'; ויחפי ענן קטורתא, ית כפורתא דעל סהדותא--ולא ימות. **טז**,יד וייסב מדמא דתורא, וידי באצבעיה על אפי כפורתא קידומא; ולקדם כפורתא, ידי שבע זמנין מן דמא--באצבעיה. **טז**,טו וייכוס ית צפירא דחטאתא, דלעמא, ויעיל ית דמיה, למגיו לפרוכתא; ויעביד לדמיה, כמא דעבד לדמא דתורא, וידי יתיה על כפורתא, ולקדם כפורתא. **טז**,טז ויכפר על קודשא, מסואבת בני ישראל, וממרדיהון, לכל חטאיהון; וכן יעביד, למשכן זמנא, דשרי עימהון, בגו סואבתהון. **טז**,יז וכל אנש לא יהי במשכן זמנא, במיעליה לכפרא בקודשא--עד מיפקיה; ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה, ועל כל קהלא דישאל. **טז**,יח ויפוק, למדבחא דקדם ה'--ויכפר עלוהי; וייסב מדמא דתורא, ומדמא דצפירא, וייתין על קרנת מדבחא, סחור סחור. **טז**,יט וידי עלוהי מן דמא באצבעיה, שבע זמנין; וידכיניה ויקדשיניה, מסואבת בני ישראל. **טז**,כ וישיצי מלכפרא על קודשא, ועל משכן זמנא ועל מדבחא; ויקריב, ית צפירא חיא. **טז**,כא ויסמוך אהרון ית תרתין ידוהי, על ריש צפירא חיא, ויוודי עלוהי ית כל עוויית בני ישראל, וית כל מרדיהון לכל חטאיהון; וייתין יתהון על ריש צפירא, וישלח ביד גבר דזמין למהך למדברא. **טז**,כב ויטול צפירא עלוהי ית כל עווייתיהון, לארע דלא יתבא; וישלח ית צפירא, במדברא. **טז**,כג וייעול אהרון, למשכן זמנא, וישלח ית לבושי בוצא, דלבש במיעליה לקודשא; ויצנעיון, תמן. **טז**,כד ויסחי ית בסריה במיא באתר קדיש, וילבש ית לבושוהי; ויפוק, ויעביד ית עלתיה וית עלת עמא, ויכפר עלוהי, ועל עמא. **טז**,כה וית תרבי חטותא, יסיק למדבחא. **טז**,כו ודמוביל ית צפירא, לעזאזל--יצבע לבושוהי, ויסחי ית בסריה במיא; ובתר כן, ייעול למשריתא. **טז**,כז וית תורא דחטאתא וית

צפירא דחטאתא, דאיתעל מדמהון לכפרא בקודשא--ייתפקון, למברא למשריתא; ויוקדון בנורא, ית משכהון וית בסרהון וית אוכלהון. **טז, כח** ודמוקיד יתהון--יצבע לבושהי, ויסחי ית בסריה במיא; ובתר כן, ייעול למשריתא. **טז, כט** ותהי לכון, לקיים עלם: בירחא שביעאה בעסרא לירחא תענון ית נפשתכון, וכל עבידא לא תעבדון--יציביא, וגיוריא דיתגירון ביניכון. **טז, ל** ארי ביומא הדין יכפר עליכון, לדכאה יתכון: מכול, חוביכון, קודם ה', תדכון. **טז, לא** שבא שבתא היא לכון, ותענון ית נפשתכון--קיים, עלם. **טז, לב** ויכפר כהנא דירבי יתיה, ודיקריב ית קורבניה, לשמשא, תחות אבוהי; וילבש ית לבושי בוצא, לבושי קודשא. **טז, לג** ויכפר על מקדש קודשא, ועל משכן זמנא ועל מדבחא יכפר; ועל כהניא ועל כל עמא דקהלא, יכפר. **טז, לד** ותהי דא לכון לקיים עלם, לכפרא על בני ישראל מכל חוביהון--חדא, בשתא; ועבד, כמא דפקיד ה' ית משה. {פ}

יז, א ומליל ה', עם משה למימר. **יז, ב** מליל עם אהרון ועם בנוהי, ועם כל בני ישראל, ותימר, להון: דין פתגמא, דפקיד ה' למימר. **יז, ג** גבר גבר, מבית ישראל, דייכוס תור או אימר או עז, במשריתא; או דייכוס, מברא למשריתא. **יז, ד** ולתרע משכן זמנא, לא אייתייה, לקרבא קורבנא קודם ה', קודם משכנא דה--דמא יתחשיב לגוברא ההוא, דמא אשד, וישתיצי אנשא ההוא, מגו עמיה. **יז, ה** בדיל דייתון בני ישראל, ית דבחיהון דאינון דבחין על אפי חקלא, וייתנון לקדם ה' לתרע משכן זמנא, לוות כהנא; וייכסון נכסת קודשין, קודם ה'--יתהון. **יז, ו** ויזרוק כהנא ית דמא על מדבחא דה', בתרע משכן זמנא; ויסיק תרבא, לאתקבלא ברעווא קודם ה'. **יז, ז** ולא ידבחון עוד, ית דבחיהון, לשידין, דאינון טען בתריהון: קיים עלם תהי דא להון, לדריהון. **יז, ח** ולהון תימר--גבר גבר מבית ישראל, ומן גיוריא דיתגירון ביניהון: דיסיק עלתא, או נכסת קודשיא. **יז, ט** ולתרע משכן זמנא, לא ייתיניה, למעבד יתיה, קודם ה'--וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה. **יז, י** וגבר גבר מבית ישראל, ומן גיוריא דיתגירון ביניהון, דייכול, כל דם--ואתין רוגזי, באנשא דייכול ית דמא, ואשיצי יתיה, מגו עמיה. **יז, יא** ארי נפש בסרא, בדמא היא, ואנא יהבתיה לכון על מדבחא, לכפרא על נפשתכון: ארי דמא הוא, על נפשא מכפר. **יז, יב** על כן אמרית לבני ישראל, כל אנש מינכון לא ייכול דם; וגיוריא דיתגירון ביניכון, לא ייכולון דם. **יז, יג** וגבר גבר מבני ישראל, ומן גיוריא דיתגירון ביניהון, דיצוד צידא חיתא או עופא, דמתאכיל--ויישוד, ית דמיה, ויכסיניה, בעפרא. **יז, יד** ארי נפש כל בסרא, דמיה בנפשיה הוא, ואמרית לבני ישראל, דם כל בסרא לא תיכלון: ארי נפש כל בסרא דמיה היא, כל דייכליניה וישתיצי. **יז, טו** וכל אנש, דייכול נבילא ותבירא, ביציביא, ובגיוריא: ויצבע לבושהי ויסחי במיא, ויהי מסאב עד רמשא--וידכי. **יז, טז** ואם לא יצבע, ובסריה לא יסחי--ויקביל, חוביה. {פ}

יח, א ומליל ה', עם משה למימר. **יח, ב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: אנא, ה' אלהכון. **יח, ג** כעובדי עמא דארעא דמצריים דיתבתון בה, לא תעבדון; וכעובדי עמא דארעא דכנען דאנא מעיל יתכון לתמן, לא תעבדון, ובנימוסיהון, לא תהכון. **יח, ד** ית דיני תעבדון וית קיימי תיטרון, להלכא בהון: אנא, ה' אלהכון. **יח, ה** ותיטרון ית קיימי וית דיני, דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא: אנא, ה'. {ס}

יח, ו גבר גבר לכל קריב בסריה, לא תקרבון לגלאה עריא: אנא, ה'. {ס}

יח, ז עריית אבוך ועריית אימך, לא תגלי: אימך היא, לא תגלי ערייתה. {ס}

יח, ח עריית איתת אבוך, לא תגלי: ערייתא דאבוך, היא. {ס}

יח, ט עריית אחתך בת אבוך, או בת אימך, דילידא מן אבוך מן איתא אוחרי, או מן אימך מן גבר אוחר--לא תגלי, ערייתהון. {ס}

יח, י עריית בת ברך או בת ברתך, לא תגלי ערייתהון: ארי ערייתך, אינון. {ס}

יח, יא עריית בת איתת אבוך דילידא מן אבוך, אחתך היא--לא תגלי, ערייתה. {ס}

יח, יב עריית אחת אבוך, לא תגלי: קריבת אבוך, היא. {ס}

יח, יג עריית אחת אימך, לא תגלי: ארי קריבת אימך, היא. {ס}

יח, יד עריית אחבון, לא תגלי: לאיתתיה לא תקרב, איתת אחבון היא. {ס}

יח, טו עריית כלתך, לא תגלי: איתת ברך היא, לא תגלי ערייתה. {ס}

יח,טז עריית איתת אחוך, לא תגלי: ערייתא דאחוך, היא. {ס}

יח,יז עריית איתתא וברתה, לא תגלי: ית בת ברה וית בת ברתה, לא תיסב לגלאה ערייתה--קריבן אינן, עיצת חטאין היא. **יח,יח** ואיתתא עם אחתה, לא תיסב: לאעקא לה, לגלאה ערייתה עלה--בחייהא. **יח,יט** ולאיתתא, בריחוק סאובתה--לא תקרב, לגלאה ערייתה. **יח,כ** ובאיתת, חברך--לא תיתין שכובתך, לזרעא: לאסתאבא בה. **יח,כא** ומזרעך לא תיתין, לאעברא למולך; ולא תחיל ית שמא דאלהך, אנא ה'. **יח,כב** וית דכורא--לא תשכוב, משכבי איתא: תועיבא, היא. **יח,כג** ובכל בעירא לא תיתין שכובתך, לאסתאבא בה; ואיתתא, לא תקום קודם בעירא למשלט בה--תבלא הוא. **יח,כד** לא תסתאבון, בכל אילין: ארי בכל אילין אסתאבו עממיא, דאנא מגלי מן קודמיכון. **יח,כה** ואסתאבת ארעא, ואסערית חובה עלה; ורוקינת ארעא, ית יתבהא. **יח,כו** ותיטרון אתון, ית קיימי וית דיניי, ולא תעבדון, מכול תועיבתא האילין: יציביא, וגיוריא דיתגגירון ביניכון. **יח,כז** ארי ית כל תועיבתא האילין, עבדו אנשי ארעא דקדמיכון; ואסתאבת, ארעא. **יח,כח** ולא תרוקין ארעא יתכון, בסאוביכון יתה, כמא דרוקינת ית עמא, דקדמיכון. **יח,כט** ארי כל דיעביד, מכול תועיבתא האילין--וישתיצון נפשתא דיעבדון, מגו עמהון. **יח,ל** ותיטרון ית מטרת מימרי, בדיל דלא למעבד מנימוסי תועיבתא דאתעבידא קודמיכון, ולא תסתאבון, בהון: אנא, ה' אלהכון. {פ}

יח,א ומליל ה', עם משה למימר. **יח,ב** מליל עם כל כנשתא דבני ישראל, ותימר להון--קדישין תהון: ארי קדיש, אנא ה' אלהכון. **יח,ג** גבר מן אימיה ומן אבוהי תהון דחלין, וית יומי שביא דילי תיטרון: אנא, ה' אלהכון. **יח,ד** לא תתפנון, בתר טעוון, ודחלן דמתכא, לא תעבדון לכון: אנא, ה' אלהכון. **יח,ה** וארי תיכסון נכסת קודשין, קודם ה'--לרעווא לכון, תיכסוניה. **יח,ו** ביומא דיתנכיס יתאכיל, וביומא דבתרוהי; ודישתאר עד יומא תליתאה, כנורא ייתוקד. **יח,ז** ואם אתאכלא יתאכיל, ביומא תליתאה--מרחק הוא, לא יהי לרעווא. **יח,ח** ודייכליניה חוביה יקביל, ארי ית קודשא דה' אחיל; וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה. **יח,ט** ובמחצדכון ית חצדא דארעכון, לא תשיצי פאתא דחקלך למחצד; ולקטא דחצדך, לא תלקיט. **יח,י** וכרמך לא תעליל, ונתרא דכרמך לא תלקיט: לעניי ולגיורי תשבוק יתהון, אנא ה' אלהכון. **יח,יא** לא, תגנבון; ולא תכדבון ולא תשקרון, אנש בחבריה. **יח,יב** ולא תשתבעון בשמי, לשקרא: ותחיל ית שמא דאלהך, אנא ה'. **יח,יג** לא תעשוק ית חברך, ולא תיננס; לא תבית אגרא דאגירא, לוותך--עד צפרא. **יח,יד** לא תלוט דלא שמע--וקדם דלא חזי, לא תשים תקלא; ותדחל מאלהך, אנא ה'. **יח,טו** לא תעבדון שקר, בדין--לא תיסב אפי מסכינא, ולא תהדר אפי רבא: בקושטא, תדיניה לחברך. **יח,טז** לא תיכול קורצין בעמך, לא תקום על דמא דחברך: אנא, ה'. **יח,יז** לא תסני ית אחוך, בליבך; אוכחא תוכח ית חברך, ולא תקביל על דיליה חובא. **יח,יח** לא תיקום ולא תיטר דבבו לבני עמך, ותרחמיה לחברך כוותך: אנא, ה'. **יח,יט** ית קיימי, תיטרון--בעירך לא תרכיב עירובין, חקלך לא תזרע עירובין; ולבוש עירובין שעטניזא, לא ייסק עלך. **יח,כ** וגבר ארי ישכוב ית איתתא שכבת זרעא, והיא אמא אחידא לגבר, ואתפרקא לא אתפריקת בכספא, או חירותא לא אתייהיב לה בשטר--ביקורתא תהי בה לא ימותון, ארי לא אתחררת. **יח,כא** וייתי ית אשמיה לקדם ה', לתרע משכן זמנא--דכרא, לאשמא. **יח,כב** וכפר עלוהי כהנא בדכרא דאשמא, קודם ה', על חובתיה, דחב; וישתביק ליה, מחובתיה דחב. {פ}

יח,כג וארי תיעלון לארעא, ותיצבון כל אילן דמיכל--ותרחקון רחקא, ית איביה; תלת שנין, יהי לכון מרחק לאבדא--לא יתאכיל. **יח,כד** ובשתא, רביעיתא, יהי, כל איביה--קודש תושבחן, קודם ה'. **יח,כה** ובשתא חמישיתא, תיכלון ית איביה, לאוספא לכון, עלליתיה: אנא, ה' אלהכון. **יח,כו** לא תיכלון, על דמא; לא תנחשון, ולא תענון. **יח,כז** לא תקפון, פאתא דרישכון; ולא תחביל, ית פאתא דדקנך. **יח,כח** וחיבול על מית, לא תיתנון בבסרכון, ורושמינ חריתין, לא תיתנון בכון: אנא, ה'. **יח,כט** לא תחיל ית ברתך, לאטעיותה; ולא תטעי ארעא, ותתמלי ארעא עיצת חטאין. **יח,ל** ית יומי שביא דילי תיטרון, ולבית מקדשי תהון דחלין: אנא, ה'. **יח,לא** לא תתפנון בתר בידין וזכורו, לא תתבעון לאסתאבא בהון: אנא, ה' אלהכון. **יח,לב** מן קודם דסבר באורייתא תקום, ותהדר אפי סבא; ותדחל מאלהך, אנא ה'. {ס}

יח,לג וארי יתגגיר עימכון גיורא, בארעכון--לא תונון, יתיה. **יח,לד** כיציבא מינכון יהי לכון גיורא דיתגגיר עימכון, ותרחס ליה כוותך--ארי דיירין הוויתון, בארעא דמצריים: אנא, ה' אלהכון. **יח,לה** לא תעבדון שקר, בדין, במשחתא, במתקלא ובמכילתא. **יח,לו** מוזנוון דקשוט מתקלין דקשוט, מכילן דקשוט והינין דקשוט--יהון לכון: אנא ה' אלהכון, דאפיקית יתכון מארעא דמצריים. **יח,לז** ותיטרון ית כל קיימי וית כל דיניי, ותעבדון יתהון: אנא, ה'. {פ}

כ,א ומליל ה', עם משה למימר. **כ,ב** ועם בני ישראל, תימר, גבר גבר מבני ישראל ומן גיוריא דיתגגירון בישראל, דייתין מזרעיה למולך, אתקטלא יתקטיל; עמא בית ישראל, ירגמוניה באבנא. **כ,ג** ואנא אתין ית רוגזי, בגוברא ההוא, ואשיצי יתיה, מגו עמיה: ארי מזרעיה, יהב למולך--בדיל לסאבא ית מקדשי, ולאחלא ית שמא דקודשי. **כ,ד** ואם מכבש יכבשון עמא בית ישראל ית עיניהון, מן גוברא ההוא, בדיהב מזרעיה, למולך--בדיל דלא, למקטל יתיה. **כ,ה** ואשווי אנא ית רוגזי בגוברא ההוא, ובסעדוהי; ואשיצי יתיה וית כל דטען בתרוהי, למטעי בתר מולך--מגו עמהון. **כ,ו** ואנש, דיתפני בתר בידין וזכורו, למטעי, בתריהון--ואתין ית רוגזי באנשא ההוא, ואשיצי יתיה מגו עמיה. **כ,ז** ותתקדשון--ותהון, קדישין: ארי אנא ה', אלהכון. **כ,ח** ותיטרון, ית קיימי, ותעבדון, יתהון: אנא ה', מקדישכון. **כ,ט**

ארי גבר גבר, דילוט ית אבוהי וית אימיה--אתקטלא יתקטיל: אבוהי ואימיה לט, קטלא חייב. **כ**,י וגבר, דיגוף ית איתת גבר, דיגוף, ית איתת חבריה--אתקטלא יתקטיל גייפא, וגייפא. **כ**,יא וגבר, דישכוב ית איתת אבוהי--ערייתא דאבוהי, גלי; אתקטלא יתקטלון תרוויהון, קטלא חייבין. **כ**,יב וגבר, דישכוב ית כלתיה--אתקטלא יתקטלון, תרוויהון: תבלא עבדו, קטלא חייבין. **כ**,יג וגבר, דישכוב ית דכורא משכבי איתא--תועיבא עבדו, תרוויהון; אתקטלא יתקטלון, קטלא חייבין. **כ**,יד וגבר, דייסב ית איתתא וית אימיה--עיצת חטאין היא; בנורא יוקדון יתיה, ויתהון, ולא תהי עיצת חטאין, ביניכון. **כ**,טו וגבר, דייטין שכובתיה בבועירא--אתקטלא יתקטיל; וית בעירא, תקטלון. **כ**,טז ואיתתא, דתקרב לוות כל בעירא למשלט בה--ותקטול ית איתתא, וית בעירא; אתקטלא יתקטלון, קטלא חייבין. **כ**,יז וגבר דייסב ית אחתיה בת אבוהי או בת אימיה ויחזי ית ערייתה והיא תחזי ית ערייתה, קלנא הוא--וישתיצון, לעיני בני עמהון; עריית אחתיה גלי, חוביה יקביל. **כ**,יח וגבר דיכוב ית איתא טומאה, ויגלי ית ערייתה ית קלנה גלי, והיא, תגלי ית סואבת דמהא--וישתיצון תרוויהון, מגו עמהון. **כ**,יט ועריית אחת אימך ואחת אבוך, לא תגלי: ארי ית קריבתיה גלי, חובהון יקבלון. **כ**,כ וגבר, דיכוב ית איתת אחבוהי--ערייתא דאחבוהי, גלי; חובהון יקבלון, דלא ולד ימותון. **כ**,כא וגבר, דייסב ית איתת אחוהי--מרחקא היא; ערייתא דאחוהי גלי, דלא ולד יהון. **כ**,כב ותיטרון ית כל קיימיי וית כל דיניי, ותעבדון יתהון; ולא תרוקין יתכון, ארעא, דאנא מעיל יתכון לתמן, למיתב בה. **כ**,כג ולא תהכון בנימוסי עממא, דאנא מגלי מן קודמיכון: ארי ית כל אילין עבדו, ורחיק מימרי יתהון. **כ**,כד ואמרית לכון, אתון תירתון ית ארעהון, ואנא אתנינה לכון למירת יתה, ארע עבדא חלב ודבש: אנא ה' אלהכון, דאפרישית יתכון מן עממא. **כ**,כה ותפרשון בין בעירא דכיא, למסאבא, ובין עופא מסאבא, לדכיא; ולא תשקצון ית נפשיתון בבועירא ובעופא, ובכול דתרחיש ארעא, דאפרישית לכון, לסאבא. **כ**,כו ותהון קודמיי קדישין, ארי קדיש אנא ה'; ואפרישית יתכון מן עממא, למהוי פלחין קודמיי. **כ**,כז וגבר או איתא, ארי יהי בהון בידין או זכורו--אתקטלא יתקטלון; באבנא ירגמון יתהון, קטלא חייבין. {פ}

כא,א ואמר ה' למשה, אימר לכהניא בני אהרון; ותימר להון, על מית לא יסתאב בעמיה. **כא**,ב אלהין לקריביה--דקריב, ליה: לאימיה ולאבוהי, ולבריה ולברתיה ולאחוהי. **כא**,ג ולאחתיה בתולתא דקריבא ליה, דלא הות לגבר--לה, יסתאב. **כא**,ד לא יסתאב, ברבא בעמיה--לאחלותיה. **כא**,ה לא ימרטון מרט ברישהון, ופאתא דדקנהון לא יגלחון; ובבסרהון--לא יחבלון, חיבול. **כא**,ו קדישין יהון, קודם אלהון, ולא יחלון, שמא דאלההון: ארי ית קורבניא דה' קורבן אלההון, אינן מקרבין--ויהון קדישין. **כא**,ז איתתא מטעיא ומחלא לא ייסבון, ואיתתא דמתרכא מבעלה לא ייסבון: ארי קדיש הוא, קודם אלהיה. **כא**,ח ותקדשיניה--ארי ית קורבן אלהך, הוא מקריב; קדיש, יהי לך--ארי קדיש, אנא ה' מקדישכון. **כא**,ט ובת גבר כהין, ארי תיתחל למטעי--מקדושת אבוהא היא מיתחלא, בנורא תיתוקד. {ס}

כא,י וכהנא דיתרבא מאחוהי דיתרק על רישיה משחא דרבותא, ודיקריב ית קורבניה, למלבש, ית לבושיא--ית רישיה לא ירבי פירוע, ולבושויה לא יבוע. **כא**,יא ועל כל נפשת מיתא, לא ייעול: לאבוהי ולאימיה, לא יסתאב. **כא**,יב ומן מקדשא, לא ייפוק, ולא יחיל, ית מקדשא דאלהיה: ארי כליל משח רבותא דאלהיה, עלוהי--אנא ה'. **כא**,יג והוא, איתתא בבתולהא ייסב. **כא**,יד ארמלא ומתרכא וחלילא מטעיא, ית אילין לא ייסב: אלהין בתולתא מעמיה, ייסב איתתא. **כא**,טו ולא יחיל זרעיה, בעמיה: ארי אנא ה', מקדשיה. {ס}

כא,טז ומליל ה', עם משה למימר. **כא**,יז מליל עם אהרון, למימר: גבר מבנך לדריהון, דיהי ביה מומא--לא יקרב, לקרבא קורבנא קודם אלהיה. **כא**,יח ארי כל גבר דביה מומא, לא יקרב: גבר עוויר או חגיר, או חרים או סריע. **כא**,יט או גבר, דיהי ביה תבר רגלא, או, תבר ידא. **כא**,כ או גבין או דוקא, או חיליז בעיניה, או גרבן או חזון, או מריס פחדין. **כא**,כא כל גבר דביה מומא, מזרעא דאהרון כהנא--לא יקרב, לקרבא ית קורבניא דה': מומא ביה--ית קורבן אלהיה, לא יקרב לקרבא. **כא**,כב קורבן אלהיה, מקודשי קודשיא, ומן קודשיא, ייכול. **כא**,כג ברם לפרוכתא לא ייעול, ולמדבחה לא יקרב--ארי מומא ביה; ולא יחיל ית מקדשיי, ארי אנא ה' מקדישהון. **כא**,כד ומליל משה, עם אהרון ועם בנוהי, ועם כל בני ישראל. {פ}

כב,א ומליל ה', עם משה למימר. **כב**,ב מליל עם אהרון ועם בנוהי, ויפרשון מקודשיא דבני ישראל, ולא יחלון, ית שמא דקודשי--דאינן מקדשין קודמיי, אנא ה'. **כב**,ג אימר להון, לדריכון כל גבר דיקרב מכל זרעכון לקודשיא דיקדשון בני ישראל קודם ה', וסאובתיה, עלוהי: וישתיצי אנשא ההוא, מן קודמיי--אנא ה'. **כב**,ד גבר גבר מזרעא דאהרון, והוא סגיר או דאיב--בקודשיא לא ייכול, עד דידיכ; ודיקרב, בכל טמי נפשא, או גבר, דתיפוק מיניה שכבת זרעא. **כב**,ה או גבר דיקרב, בכל רחשא דיסתאב ליה; או באנשא דיסתאב ליה, לכול סאובתיה. **כב**,ו אנש דיקרב ביה, ויהי מסאב עד רמשא; ולא ייכול מן קודשיא, אלהין אסחי בסריה במיא. **כב**,ז וכמיעל שמשא, וידיכ; ובתר כן ייכול מן קודשיא, ארי לחמיה הוא. **כב**,ח נבילא ותבירא לא ייכול, לאסתאבא בה: אנא, ה'. **כב**,ט וייטרון ית מטרת מימרי, ולא יקבלון עלוהי חובא, וימותון ביה, ארי יחלוניה: אנא ה', מקדישהון. **כב**,י וכל חילוניי, לא ייכול קודשא; תותבא דכהנא ואגירא, לא ייכול קודשא. **כב**,יא וכהין, ארי יקני נפש קניין כספיה--הוא, ייכול ביה; וילידי ביתיה, אינן ייכלון בלחמיה. **כב**,יב ובת כהין--ארי תהי, לגבר חילוניי: היא, באפרשות קודשיא לא תיכול. **כב**,יג ובת כהין ארי תהי ארמלא ומתרכא, ובר לית לה--ותתוב לבית אבוהא כרבותה, מלחמא דאבוהא תיכול; וכל חילוניי, לא ייכול ביה. **כב**,יד וגבר, ארי ייכול

קודשא בשלו--ויוסיף חומשיה עלוהי, וייתין לכהנא ית קודשא. **כב,טו** ולא יחלון, ית קודשיא דבני ישראל--ית דיפרשון, קודם ה'. **כב,טז** ויקבלון עליהון עווין וחובין, במיכלהון בסאבא ית קודשיהון: ארי אנא ה', מקדישהון. {פ}

כב,יז ומליל ה', עם משה למימר. **כב,יח** מליל עם אהרון ועם בנוהי, ועם כל בני ישראל, ותימר, להון: גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא בישראל, דיקריב קורבניה לכל נדריהון ולכל נדבתהון, דיקרבון קודם ה', לעלתא. **כב,יט** לרעווא לכון: שלים דכר--בתוריא, באימריא ובעיזיא. **כב,כ** כול דביה מומא, לא תקרבון: ארי לא לרעווא, יהי לכון. **כב,כא** וגבר, ארי יקריב נכסת קודשיא קודם ה', לפרשא נדרא או לנדבתא, בתורי או בענא--שלים יהי לרעווא, כל מומא לא יהי ביה. **כב,כב** עוויר או תביר או פסיק או יבלן, או גרבן או חזון--לא תקרבון אילין, קודם ה'; וקורבנא, לא תיתנון מינהון על מדבחא--קודם ה'. **כב,כג** ותור ואימר, יתיר וחסיר--נדבתא תעביד יתיה, ולנדרא לא יתרי. **כב,כד** ודמריס ודרסיס ודשליף ודגזיר, לא תקרבון קודם ה'; ובארעכון, לא תעבדון. **כב,כה** ומיד בר עממין, לא תקרבון ית קורבן אלהכון--מכל אילין: ארי חיבולהון בהון מומא בהון, לא לרעווא יהון לכון. {ס}

כב,כו ומליל ה', עם משה למימר. **כב,כז** תור או אימר או עז ארי יתייליד, ויהי שבעא יומין בתר אימיה; ומיומא תמינאה, ולהלאה, יתרי, לקרבא קורבנא קודם ה'. **כב,כח** ותורתא, או סיתא--לה ולברה, לא תיכסון ביומא חד. **כב,כט** וארי תיכסון נכסת תודתא, קודם ה'--לרעווא לכון, תיכסון. **כב,ל** ביומא ההוא יתאכיל, לא תשארון מיניה עד צפרא: אנא, ה'. **כב,לא** ותיטרון, פיקודי, ותעבדון, יתהון: אנא, ה'. **כב,לב** ולא תחלון, ית שמא דקודשי, ואתקדש, בגו בני ישראל: אנא ה', מקדישכון. **כב,לג** דאפיק יתכון מארעא דמצריים, למהוי לכון לאלה: אנא, ה'. {פ}

כב,א ומליל ה', עם משה למימר. **כב,ב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון, מועדיא דה', דתערעון יתהון מערעי קדיש--אילין אינון, מועדיי. **כב,ג** שיתא יומין, תתעביד עבידתא, וביומא שביעאה שבא שבתא מערע קדיש, כל עבידא לא תעבדון: שבתא היא קודם ה', בכל מותבניכון. {פ}

כב,ד אילין מועדיא דה', מערעי קדיש, דתערעון יתהון, בזמניהון. **כב,ה** בירחא קדמאה, בארבעת עסרא לירחא--בין שמישיא: פסחא, קודם ה'. **כב,ו** ובחמישית עסרא יומא לירחא הדין, חגא דפטיריא קודם ה': שבעא יומין, פטירא תיכלון. **כב,ז** ביומא, קדמאה, מערע קדיש, יהי לכון; כל עבידת פולחן, לא תעבדון. **כב,ח** ותקרבון קורבנא קודם ה', שבעא יומין; ביומא שביעאה מערע קדיש, כל עבידת פולחן לא תעבדון. {פ}

כב,ט ומליל ה', עם משה למימר. **כב,י** מליל עם בני ישראל, ותימר להון, ארי תיעלון לארעא דאנא יהיב לכון, ותחצדון ית חצדה--ותייתון ית עומר ריש חצדכון, לוות כהנא. **כב,יא** וירים ית עומרא קודם ה', לרעווא לכון; מבתר, יומא טבא, ירימיניה, כהנא. **כב,יב** ותעבדון, ביום ארמותכון ית עומרא, אימר שלים בר שתיה לעלתא, קודם ה'. **כב,יג** ומנחתיה תרין עסרונין סולתא דפילא במשח, קורבנא קודם ה'--לאתקבלא ברעווא; ונסכיה חמרא, רבעות הינא. **כב,יד** ולחים וקלי ופירוכן לא תיכלון, עד כרן יומא הדין--עד אייתואיכון, ית קורבנא דאלהכון: קיים עלם לדריכון, בכול מותבניכון. {ס}

כב,טו ותמנון לכון, מבתר יומא טבא, מיום אייתואיכון, ית עומרא דארמותא: שבע שבוען, שלמן יהויין. **כב,טז** עד מבתר שבועתא שביעיתא, תמנון חמשיין יומין; ותקרבון מנחתא חדתא, קודם ה'. **כב,יז** ממותבניכון תייתון לחים ארמותא, תרתין גריצן תרין עסרונין--סולתא יהויין, חמיע יתאפייין: ביכורין, קודם ה'. **כב,יח** ותקרבון על לחמא, שבעא אימריין שלמין בני שנא, ותור בר תורי חד, ודכרין תרין: יהון עלתא, קודם ה'; ומנחתהון ונסכיהון, קורבן דמתקבל ברעווא קודם ה'. **כב,יט** ותעבדון צפיר בר עיזין חד, לחטאתא; ותרין אימריין בני שנא, לנכסת קודשיא. **כב,כ** וירים כהנא יתהון על לחמא דביכוריא ארמא, קודם ה', על תרין, אימריין; קודשא יהון קודם ה', לכהנא. **כב,כא** ותערעון בכרן יומא הדין, מערע קדיש יהי לכון--כל עבידת פולחן, לא תעבדון: קיים עלם בכל מותבניכון, לדריכון. **כב,כב** ובמחצדכון ית חצדא דארעכון, לא תשיצי פאתא דחקלך בחצדך, ולקטא דחצדך, לא תלקיט; לעניי ולגיוריי תשבוק יתהון, אנא ה' אלהכון. {פ}

כב,כג ומליל ה', עם משה למימר. **כב,כד** מליל עם בני ישראל, למימר: בירחא שביעאה בחד לירחא, יהי לכון נייחא--דוכרן יבבא, מערע קדיש. **כב,כה** כל עבידת פולחן, לא תעבדון; ותקרבון קורבנא, קודם ה'. {ס}

כב,כו ומליל ה', עם משה למימר. **כב,כז** ברם בעסרא לירחא שביעאה הדין יומא דכיפוריא הוא, מערע קדיש יהי לכון, ותענון, ית נפשתכון; ותקרבון קורבנא, קודם ה'. **כב,כח** וכל עבידא לא תעבדון, בכרן יומא הדין: ארי יומא דכיפוריא, הוא, לכפרא עליכון, קודם ה' אלהכון. **כב,כט** ארי כל אנש דלא יתעני, בכרן יומא הדין--וישתיצי, מעמיה. **כב,ל** וכל אנש, דיעביד כל עבידא, בכרן, יומא הדין--ואוביד ית אנשא ההוא, מגו עמיה. **כב,לא** כל עבידא, לא תעבדון: קיים

עלם לדריכון, בכול מותבניכון. **כג, לב** שבא שבתא הוא לכון, ותענון ית נפשיתכון; בתשעא לירחא, ברמשא--מרמשא עד רמשא, תנוחון נייחכון. {פ}

כג, לג ומליל ה', עם משה למימר. **כג, לד** מליל עם בני ישראל, למימר: בחמישת עסרא יומא, לירחא שביעאה הדין, חגא דמטליא שבעא יומין, קודם ה'. **כג, לה** ביומא קדמאה, מערע קדיש; כל עבדת פולחן, לא תעבדון. **כג, לו** שבעא יומין, תקרבון קורבנא קודם ה'; ביומא תמינאה מערע קדיש יהי לכון ותקרבון קורבנא קודם ה', כנישין תהון--כל עבדת פולחן, לא תעבדון. **כג, לז** אילין מועדיא דה', דתערעון יתהון מערעי קדיש: לקרבא קורבנא קודם ה', עלתא ומנחתא נכסת קודשין וניסוכין--פתגם יום ביומיה. **כג, לח** בר משביא דה'; ובר מתנתכון, ובר כל נדריכון ובר כל נדבתכון, דתיתנון, קודם ה'. **כג, לט** ברם בחמישת עסרא יומא לירחא שביעאה, במכנשכון ית עללתא דארעא, תיחגון ית חגא קודם ה', שבעא יומין; ביומא קדמאה נייחא, וביומא תמינאה נייחא. **כג, מ** ותיסבון לכון ביומא קדמאה, פירי אילנא אתרוגין ולולבין, והדסין, וערבין דנחל; ותחדון, קודם ה' אלהכון--שבעא יומין. **כג, מא** ותיחגון יתיה חגא קודם ה', שבעא יומין בשתא: קיים עלם לדריכון, בירחא שביעאה תיחגון יתיה. **כג, מב** במטליא תיתבון, שבעא יומין; כל יציביא, בישראל, ייתבון, במטליא. **כג, מג** בדיל, דיידעון דריכון, ארי במטלת ענני אותיבית ית בני ישראל, באפקותי תהון מארעא דמצריים: אנא, ה' אלהכון. **כג, מד** ומליל משה, ית סדר מועדיא דה', ואלפינון לבני ישראל. {פ}

כד, א ומליל ה', עם משה למימר. **כד, ב** פקיד ית בני ישראל, וייסבון לך משה זיתא דכיא כתישא--לאנהרא: לאדלקא בוצינא, תדירא. **כד, ג** מברא לפרוכתא דסהדותא במשכן זמנא, יסדר יתיה אהרון מרמשא עד צפרא קודם ה'--תדירא: קיים עלם, לדריכון. **כד, ד** על מנרתא דכיתא, יסדר ית בוצינא, קודם ה', תדירא. {פ}

כד, ה ותיסב סולתא--ותיפי יתה, תרתא עסרי גריצן; תרין, עסרונין, תהי הוויא, גריצתא חדא. **כד, ו** ותשווי יתהון תרתין סדרין, שית סדרא, על פתורא דכיא, קודם ה'. **כד, ז** ותיתין על סדרא, לבונתא דכיתא; ותהי ללחים לאדכרא, קורבנא קודם ה'. **כד, ח** ביומא דשבתא ביומא דשבתא, יסדרינא קודם ה'--תדירא: מן בני ישראל, קיים עלם. **כד, ט** ותהי לאהרון ולבנוהי, וייכלוניא באתר קדיש: ארי קודש קודשין הוא ליה, מקורבניא דה'--קיים עלם. {ס}

כד, י ונפק, בר איתתא בת ישראל, והוא בר גבר מצריי, בגו בני ישראל; ואתנציאו, במשריתא, בר איתתא בת ישראל, וגוברא בר ישראל. **כד, יא** ופריש בר איתתא בת ישראל ית שמא, וארגיז, ואיתיאו יתיה, לוות משה; ושום אימיה שלומית בת דברי, לשבטא דדן. **כד, יב** ואסרוהי, בבית מטרא, עד דיתפרש להון, על גזירת מימרא דה'. {פ}

כד, יג ומליל ה', עם משה למימר. **כד, יד** אפיק ית דארגיז, למברא למשריתא, ויסמכון כל דשמעו ית ידיהון, על רישיה; וירגמון יתיה, כל כנשתא. **כד, טו** ועם בני ישראל, תמליל למימר: גבר גבר ארי ירגיז קודם אלהיה, ויקביל חוביה. **כד, טז** ודיפריש שמא דה' אתקטלא יתקטיל, מרגם ירגמון ביה כל כנשתא: גיורא, כיציבא--בפרשותיה שמא, יתקטיל. **כד, יז** וגבר, ארי יקטול כל נפשא דאנשא--אתקטלא, יתקטיל. **כד, יח** ודיקטול נפש בעירא, ישלמינה--נפשא, חלף נפשא. **כד, יט** וגבר, ארי ייתין מומא בחבריה--כמא דעבד, כן יתעביד ליה. **כד, כ** תברא, חלף תברא, עינא חלף עינא, שינא חלף שינא--כמא דיהב מומא באנשא, כן יתייהב ביה. **כד, כא** ודיקטול בעירא, ישלמינה; ודיקטול אנשא, יתקטיל. **כד, כב** דינא חד יהי לכון, גיורא כיציבא יהי: ארי אנא ה', אלהכון. **כד, כג** ומליל משה, עם בני ישראל, ואפיקו ית דארגיז למברא למשריתא, ורגמו יתיה אבנא; ובני ישראל עבדו, כמא דפקיד ה' ית משה. {פ}

כה, א ומליל ה' עם משה, בטורא דסיני למימר. **כה, ב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון, ארי תיעלון לארעא, דאנא יהיב לכון--ותשמיט ארעא, שמיטתא קודם ה'. **כה, ג** שית שנין תזרע חקלך, ושית שנין תכסח כרמך; ותכנוש, ית עללתה. **כה, ד** ובשתא שביעיתא, נייח שמיטתא יהי לארעא--דתשמיט, קודם ה': חקלך לא תזרע, וכרמך לא תכסח. **כה, ה** ית כתי חצדך לא תחצוד, וית עינבי שבקך לא תקטוף: שנת שמיטתא, יהי לארעא. **כה, ו** ותהי שמיטת ארעא לכון, למיכל--לך, ולעבדך ולאמתך; ולאגירך, ולתותבך, דדיירין, עימך. **כה, ז** ולבעירך--ולחיתא, דבארעך: תהי כל עללתה, למיכל. {ס}

כה, ח ותמני לך, שבע שמיטן דשנין--שבע שנין, שבע זמנין; ויהון לך, יומי שבע שמיטן דשנין, ארבעין ותשע, שנין. **כה, ט** ותעבר שופר יבבא, בירחא שביעאה, בעסרא, לירחא; ביומא, דכיפוריא, תעברון שופרא, בכל ארעכון. **כה, י** ותקדשון, ית שנת חמשין שנין, ותקרון חירותא בארעא, לכל יתבהא; יובילא היא, תהי לכון, ותתובון גבר לאחסנתיה, וגבר לזרעיתיה תתובון. **כה, יא** יובילא היא, שנת חמשין שנין--תהי לכון; לא תזרעון--ולא תחצודון ית כתהא, ולא תקטפון ית שבקאה. **כה, יב** ארי יובילא היא, קודשא תהי לכון; מן חקלא--תיכלון, ית עללתה. **כה, יג** בשתא דיובילא, הדא, תתובון, גבר לאחסנתיה. **כה, יד** וארי תזבין זבינין לחברך, או תזבון מיד חברך--לא תונון, גבר ית אחוהי. **כה, טו** במניין שניא בתר יובילא, תזבון מן חברך; במניין שני עללתא, יזבין לך. **כה, טז** לפום סגיות שניא, תסגי זבינוהי, ולפום זעירות שניא, תזער זבינוהי: ארי מניין עללתא, הוא מזבין לך. **כה, יז** ולא תונון גבר ית חבריה, ותדחל מאלהך:

ארי אנא ה', אלהכון. **כה, יח** ותעבדון, ית קיימיי, וית דיניי תיטרון, ותעבדון יתהון--ותיתבון על ארעא, לרוחצן. **כה, יט** ותיתין ארעא איבה, ותיכלון למסבע; ותיבון לרוחצן, עלה. **כה, כ** וארי תימרון, מא ניכול בשתא שביעיתא: הא לא נזרע, ולא נכנוש ית עללתנא. **כה, כא** ואפקיד ית ברכתי לכון, בשתא שתיתיתא; ותעביד, ית עללתא, לתלת, שנין. **כה, כב** ותזרעון, ית שתא תמיניתא, ותיכלון, מן עללתא עתיקא; עד שתא תשיעיתא, עד מיכל עללתה--תיכלון, עתיקא. **כה, כג** וארעא, לא תזדבן לחלוטין--ארי דילי, ארעא: ארי דיירין ותותבין אתון, קודמיי. **כה, כד** ובכול, ארעא אחסנתכון, פורקנא, תיתנון לארעא. {ס}

כה, כה ארי יתמסכן אחוך, ויזבין מאחסנתיה--וייתי פריקיה, דקריב ליה, ויפרוק, ית זביני אחוהי. **כה, כו** וגבר, ארי לא יהי ליה פריק, ותדביק ידיה, וישכח כמיסת פורקניה. **כה, כז** ויחשיב, ית שני זבינוהי, ויחבי ית מותרא, לגבר דזבין ליה; ויתוב, לאחסנתיה. **כה, כח** ואם לא אשכחת ידיה, כמיסת דיתב ליה--ויהי זבינוהי ביד דזבן יתיה, עד שתא דיובילא; ויפוק, ביובילא, ויתוב, לאחסנתיה. {ס}

כה, כט וגבר, ארי יזבין בית מותב קרתא מקפא שור--ויהי פורקניה, עד משלם שתא דזבינוהי: עידן בעידן, יהי פורקניה. **כה, ל** ואם לא יתפריק, עד משלם ליה שתא שלמתא--ויקום ביתא דבקרתא דליה שורא לחלוטין לדזבן יתיה, לדרוהי: לא ייפוק, ביובילא. **כה, לא** ובתי פצחיא, דלית להון שור מקף סחור סחור--על חקל ארעא, יתחשבון: פורקנא, יהי להון, וביובילא, ייפקון. **כה, לב** וקרווי, ליוואי--בתי, קרווי אחסנתהון: פורקן עלם, יהי לליוואי. **כה, לג** ודיפרוק מן ליוואי, וייפקון זביני ביתא וקרווי אחסנתיה ביובילא: ארי בתי קרווי ליוואי, אינין אחסנתהון, בגו, בני ישראל. **כה, לד** וחקל רווח קרוויהון, לא יזדבן: ארי אחסנת עלם הוא, להון. {ס}

כה, לה וארי יתמסכן אחוך, ותמוט ידיה עימך--ותתקיף ביה, ידור וייתותב ויחיי עימך. **כה, לו** לא תיסב מיניה חיבוליא וריביתא, ותדחל מאלהך; ויחיי אחוך, עימך. **כה, לז** ית כספך--לא תיתין ליה, בחיבוליא; ובריביתא, לא תיתין מיכלך. **כה, לח** אנא, ה' אלהכון, דאפיקית יתכון, מארעא דמצריים--למיתן לכון ית ארעא דכנען, למהוי לכון לאלה. {ס}

כה, לט וארי יתמסכן אחוך עימך, ויזדבן לך--לא תפלח ביה, פולחן עבדין. **כה, מ** כאגרא כתותבא, יהי עימך; עד שתא דיובילא, יפלח עימך. **כה, מא** וייפוק, מעימך--הוא, ובנוהי עימיה; ויתוב, לזרעיתיה, ולאחסנת אבהתוהי, יתוב. **כה, מב** ארי עבדיי אינון, דאפיקית יתהון מארעא דמצריים; לא יזדבנון, זיבון עבדין. **כה, מג** לא תפלח ביה, בקשיו; ותדחל, מאלהך. **כה, מד** ועבדך ואמתך, דיהון לך: מן עממיא, דבסחרניכון--מינהון תקנון, עבדין ואמהן. **כה, מה** ואף מבני תותביא ערליא דדיירין עימכון, מינהון תקנון, ומזרעיתיהון דעימכון, דאתיילדו בארעכון; ויהון לכון, לאחסנא. **כה, מז** ותחסנון יתהון לבניכון בתריכון, לירותת אחסנא--לעלם, בהון תפלחון; ובאחיכון בני ישראל גבר באחוהי, לא תפלח ביה בקשיו. {ס}

כה, מז וארי תדביק, יד ערל ותותב עימך, ויתמסכן אחוך, עימיה; ויזדבן, לערל תותב דעימך, או לארמיי, מזרעית גיורא. **כה, מח** בתר דאזדבן, פורקנא יהי ליה: חד מאחוהי, יפרקיניה. **כה, מט** או אחבוהי או בר אחבוהי, יפרקיניה, או מקריב בסריה מזרעיתיה, יפרקיניה; או תדביק ידיה, ויתפריק. **כה, נ** ויחשיב, עם זבניה, משתא דאזדבן ליה, עד שתא דיובילא; ויהי כסף זבינוהי, במניין שניא, כיומי אגרא, יהי עימיה. **כה, נא** אם עוד סגיות, בשניא--לפומהון יתיב פורקניה, מכסף זבינוהי. **כה, נב** ואם זעיר אשתאר בשניא, עד שתא דיובילא--ויחשיב ליה; כפום שנוהי, יתיב ית פורקניה. **כה, נג** כאגיר שניא בשנא, יהי עימיה; לא יפלח ביה בקשיו, לעינך. **כה, נד** ואם לא יתפריק, באילין--וייפוק בשתא דיובילא, הוא ובנוהי עימיה. **כה, נה** ארי דילי בני ישראל, עבדין--עבדיי אינון, דאפיקית יתהון מארעא דמצריים: אנא, ה' אלהכון. **כו, א** לא תעבדון לכון טעוון, וצילם וקמא לא תקימון לכון, ואבן סגדא לא תיתנון בארעכון, למסגד עלה: ארי אנא ה', אלהכון. **כו, ב** ית יומי שביא דילי תיטרון, ולבית מקדשי תהון דחלין: אנא, ה'. {פ}

כו, ג אם בקיימיי, תהכון; וית פיקודיי תיטרון, ותעבדון יתהון. **כו, ד** ואתין מטריכון, בעידנהון; ויתיתין ארעא עללתה, ואילין חקלא ייתין איביה. **כו, ה** ויערע לכון דיישא לקטפא, וקטפא יערע לאפוקי בר זרעא; ותיכלון לחמכון למסבע, ותיבון לרוחצן בארעכון. **כו, ו** ואתין שלמא בארעא, ותשרון ולית דמניד; ואבטיל חיתא בשתא, מן ארעא, ודקטלין בחרבא, לא יעדון בארעכון. **כו, ז** ותרדפון, ית בעלי דבביכון; וייפלון קודמיכון, לחרבא. **כו, ח** וירדפון מינכון חמשא למאה, ומאה מינכון לריבותא יערקון; וייפלון בעלי דבביכון קודמיכון, לחרבא. **כו, ט** ואתפני במימרי לאיטבא לכון--ואפיש יתכון, ואסגי יתכון; ואקים ית קיימי, עימכון. **כו, י** ותיכלון עתיקא, דעתיק; ועתיקא, מן קודם חדתא תפנון. **כו, יא** ואתין משכני, ביניכון; ולא ירחיק מימרי, יתכון. **כו, יב** ואשרי שכינתי, ביניכון, ואהוי לכון, לאלה; ואתון, תהון קודמיי לעם. **כו, יג** אנא ה' אלהכון, דאפיקית יתכון מארעא דמצריים, מלמהוי להון, עבדין; ותברית ניר עממיא מינכון, ודברית יתכון בחירותא. {פ}

כו, יד ואם לא תקבלון, למימרי; ולא תעבדון, ית כל פיקודיא האילין. **כו, טו** ואם בקיימי תקצוון, ואם ית דיני תרחיק נפשכון, בדיל דלא למעבד ית כל פיקודי, לאשניותכון ית קיימי. **כו, טז** אף אנא אעביד דא לכון, ואסער עליכון ביהולתא שחפתא וקדחתא, מחשכן עיינין, ומפחן נפש; ותזרעון לריקנו זרעכון, וייכלוגיה בעלי דבביכון. **כו, יז** ואתין רוגזי בכון, ותיתברון קודם בעלי דבביכון; וירדון בכון סנאיכון, ותערקון ולית דרדיף יתכון. **כו, יח** ואם עד אילין--לא תקבלון, למימרי; ואוסיף למרדי יתכון, שבע על חוביכון. **כו, יט** ואתבר, ית יקר תוקפכון; ואתין ית שמיא דעילוויכון תקיפין כברזלא מלאחתא מטרא, וארעא דתחותיכון חסינא כנחשא מלמעבד פירין. **כו, כ** ויסוף לריקנו, חילכון; ולא תיתין ארעכון, ית עללתה, ואילן חקלא, לא ייתין איביה. **כו, כא** ואם תהכון קודמי בקשיו, ולא תיבון לקבלא למימרי--ואוסיף לאיתאה עליכון מחא, שבע כחוביכון. **כו, כב** ואגרי בכון ית חית ברא, ותתכיל יתכון, ותשיצי ית בעירכון, ותזער יתכון; ויצדיין, אורחתכון. **כו, כג** ואם באילין--לא תתרדון, למימרי; ותהכון קודמי, בקשיו. **כו, כד** ואהך אף אנא עימכון, בקשיו; ואלקי יתכון אף אנא, שבע על חוביכון. **כו, כה** ואיתי עליכון דקטלין בחרבא, ויתפרעון מינכון פורענותא על דעברתון על פתגמי אורייתא, ותתכנשון, לקרוויכון; ואגרי מותנא ביניכון, ותתמסרון ביד סנאה. **כו, כו** בדאתבר לכון, סעיז מיכלא, ויפיין עסר נשין לחמכון בתנורא חד, ויתיבון לחמכון במתקלא; ותיכלון, ולא תסבעון. {ס}

כו, כז ואם בדא--לא תקבלון, למימרי; ותהכון קודמי, בקשיו. **כו, כח** ואהך עימכון, בתקוף רגז; וארדי יתכון אף אנא, שבע על חוביכון. **כו, כט** ותיכלון, בסר בניכון; ובסר בנתכון, תיכלון. **כו, ל** ואשיצי ית במתכון, ואקציץ ית חניסנסיון, ואתין ית פגריכון, על פיגור טעוותכון; וירחיק מימרי, יתכון. **כו, לא** ואתין ית קרוויכון חורבא, ואצדי ית מקדשיכון; ולא אקביל ברעווא, קורבן כנישתכון. **כו, לב** ואצדי אנא, ית ארעא; ויצדון עלה בעלי דבביכון, דיתבין בה. **כו, לג** ויתכון אבדר ביני עממיא, ואגרי בתריכון דקטלין בחרבא; ותהי ארעכון צדיא, וקרוויכון יהויין חורבא. **כו, לד** בכין תרעי ארעא ית שמיטאה, כול יומין דצדיאת, ואתון, בארע בעלי דבביכון; בכין תשמיט ארעא, ותרעי ית שמיטאה. **כו, לה** כל יומין דצדיאת, תשמיט, ית דלא שמטת בשמיטיון, כד הוויתון יתבין עלה. **כו, לו** ודישתארון בכון--ואעיל תברא בליבהון, בארעא דסנאיהון; וירדוף יתהון, קל טרפא דשקיף, ויערקון מערק כד מן קודם דקטלין בחרבא וייפלון, ולית דרדיף. **כו, לז** וייתקלון גבר באחזיה כד מן קודם דקטלין בחרבא, ורדיף לית; ולא תהי לכון תקומה, קודם בעלי דבביכון. **כו, לח** ותיבדון, ביני עממיא; ותגמר יתכון, ארע בעלי דבביכון. **כו, לט** ודישתארון בכון, יתמסון בחוביהון, בארעא, דסנאיכון; ואף בחובי אבהתהון, בישיא דאחידין בידהון יתמסון. **כו, מ** ויוודון ית חוביהון וית חובי אבהתהון, בשקרהון דשקרו מימרי, ואף, דהליכו קודמי בקשיו. **כו, מא** אף אנא, אהך עימהון בקשיו, ואעיל יתהון, בארע בעלי דבביהון; או בכין ייתבר, ליבהון טפשא, ובכין, ירעון ית חוביהון. **כו, מב** ודכירנא, ית קיימי דעם יעקוב; ואף ית קיימי דעם יצחק ואף ית קיימי דעם אברהם, אנא דכיר--וארעא אנא דכיר. **כו, מג** וארעא תתרטיש מינהון ותרעי ית שמיטאה, בדצדיאת מינהון, ואינון, ירעון ית חוביהון; לווטין חלף ברכן אייתי עליהון--דבדיני קצו, וית קיימי רחיקת נפשהון. **כו, מד** ואף ברם דא במהויהון בארע בעלי דבביהון, לא ארטישינן ולא ארחיקינן לשיציותהון--לאשנאה קיימי, עימהון: ארי אנא ה', אלההון. **כו, מה** ודכירנא להון, קיים קדמאי: דאפיקית יתהון מארעא דמצריים לעיני עממיא, למהוי להון לאלה--אנא ה'. **כו, מז** אילין קיימיא ודיניא, ואורייתא, דיהב ה', בין מימריה ובין בני ישראל--בטורא דסיני, בידא דמשה. {פ}

כו, נא ומליל ה', עם משה למימר. **כו, נב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון, גבר, ארי יפריש נדר--בפורסן נפשטא, קודם ה'. **כו, ג** ויהי פורסניה, דדכורא, מבר עסרין שנין, ועד בר שיתין שנין: ויהי פורסניה, חמישין סלעין דכסף--בסלעי קודשא. **כו, ד** ואם נוקבתא, היא--ויהי פורסניה, תלתין סלעין. **כו, ה** ואם מבר חמיש שנין, ועד בר עסרין שנין--ויהי פורסניה דדכורא, עסרין סלעין; ולנוקבתא, עסר סלעין. **כו, ו** ואם מבר ירחא, ועד בר חמיש שנין--ויהי פורסניה דדכורא, חמיש סלעין דכסף; ולנוקבתא פורסניה, תלת סלעין דכסף. **כו, ז** ואם מבר שיתין שנין ולעילא, אם דכורא--ויהי פורסניה, חמיש עסר סלעין; ולנוקבתא, עסר סלעין. **כו, ח** ואם מסכין הוא, מפורסניה--ויקיימינה קודם כהנא, ויפרוס יתיה כהנא: על פום, דתדביק יד נדרא--יפרסינה, כהנא. {ס}

כו, ט ואם בעירא--דיקרבון מינה קורבנא, קודם ה': כול דייתין מינה קודם ה', יהי קודשא. **כו, י** לא יחלפינה, ולא יעבר יתיה טב בביש--או ביש בטב; ואם חלפא יחליף בעירא בבעירא, ויהי הוא וחילופיה יהי קודשא. **כו, יא** ואם, כל בעירא מסאבא, דלא יקרבון מינה קורבנא, קודם ה'--ויקים ית בעירא, קודם כהנא. **כו, יב** ויפרוס כהנא יתה, בין טב ובין ביש: כפורסן כהנא, כן יהי. **כו, יג** ואם מפרק, יפרקינה--ויוסיף חומשיה, על פורסניה. **כו, יד** וגבר, ארי יקדיש ית ביתיה קודשא קודם ה'--ויפרסינה כהנא, בין טב ובין ביש: כמא דיפרוס יתיה כהנא, כן יקום. **כו, טו** ואם דאקדיש--יפרוק, ית ביתיה: ויוסיף חומש כסף פורסניה, עלוהי--ויהי ליה. **כו, טז** ואם מחקל אחסנתיה, יקדיש גבר קודם ה'--ויהי פורסניה, לפום זרעיה: בית זרע כור סערין, בחמשין סלעין דכסף. **כו, יז** אם משתא דיובילא, יקדיש חקליה--כפורסניה, יקום. **כו, יח** ואם בתר יובילא, יקדיש חקליה--ויחשיב ליה כהנא ית כספא על פום שניא דאשתארא, עד שתא דיובילא; ויתמנע, מפורסניה. **כו, יט** ואם מפרק יפרוק ית חקלא, דאקדיש יתיה: ויוסיף חומש כסף פורסניה, עלוהי--ויקום ליה. **כו, כ** ואם לא יפרוק ית חקלא, ואם זבין ית חקלא לגבר אוחרן--לא יתפריק, עוד. **כו, כא** ויהי חקלא

במפקיה ביובילא, קודשא קודם ה'--כחקל חרמא: לכהנא, תהי אחסנתיה. **כז,כב** ואם ית חקל זבינוהי, דלא מחקל אחסנתיה--יקדיש, קודם ה'. **כז,כג** ויחשיב ליה כהנא, ית נסיב פורסניה, עד, שתא דיובילא; וייתין ית פורסניה ביומא ההוא, קודשא קודם ה'. **כז,כד** בשתא דיובילא יתוב חקלא, לדזבניה מיניה--לדדיליה, אחסנת ארעא. **כז,כה** וכל פורסניה--הי, בסלעי קודשא: עסרין מעין, יהי סלעא. **כז,כו** ברם בוכרא דיתבכר קודם ה', בבעירא--לא יקדיש גבר, יתיה: אם תור אם אימר, דה' הוא. **כז,כז** ואם בבעירא מסאבא ויפרוק בפורסניה, ויוסיף חומשיה עלוהי; ואם לא יתפריק, ויזדבן בפורסניה. **כז,כח** ברם כל חרמא דיהרים גבר קודם ה' מכל דליה, מאנשא ובעירא ומחקל אחסנתיה--לא יזדבן, ולא יתפריק: כל חרמא, קודש קודשין הוא קודם ה'. **כז,כט** כל חרמא, דייתחרם מן אנשא--לא יתפריק: אתקטלא, יתקטיל. **כז,ל** וכל מעסר ארעא מזרעא דארעא, מפירי אילנא--דה', הוא: קודשא, קודם ה'. **כז,לא** ואם מפרק יפרוק גבר, ממעסריה--חומשיה, יוסיף עלוהי. **כז,לב** וכל מעסר תורין וען, כול דיעבר תחות חוטרא--עסיראה, יהי קודשא קודם ה'. **כז,לג** לא יבקר בין טב לביש, ולא יחלפיניה; ואם חלפא יחלפיניה, ויהי הוא וחילופיה יהי קודשא לא יתפריק. **כז,לד** אילין פיקודיא, דפקיד ה' ית משה--לוות בני ישראל: בטורא, דסיני. {ש}

במדבר

א,א ומליל ה' עם משה במדברא דסיני, במשכן זמנא: בחד לירחא תניינא בשתא תניינא, למיפקהון מארעא דמצריים--למימר. **א,ב** קבילו, ית חושבן כל כנשתא דבני ישראל, לזרעייתיהון, לבית אבהתהון--במניין שמהן, כל דכורא לגולגלתהון. **א,ג** מבר עסרין שנין ולעילא, כל נפיק חילא בישראל--תמנון יתהון לחיליהון, את ואהרון. **א,ד** ועימכון יהון, גוברא גוברא לשבטא--גבר ריש לבית אבהתוהי, הוא. **א,ה** ואילין שמהת גובריא, דיקומון עימכון: לראובן, אליצור בר שדיאור. **א,ו** לשמעון, שלומיאל בר צורישדי. **א,ז** ליהודה, נחשון בר עמינדב. **א,ח** ליששכר, נתנאל בר צוער. **א,ט** לזבולון, אליאב בר חילון. **א,י** לבני יוסף--לאפרים, אלישמע בר עמיהוד; למנשה, גמליאל בר פדהצור. **א,יא** לבנימין, אבידן בר גדעוני. **א,יב** לזרעא דלוי, אחיעזר בר עמישדי. **א,יג** לאשר, פגעיאל בר עוכרן. **א,יד** לגד, אליסף בר דעואל. **א,טו** לנפתלי, אחירע בר עינן. **א,טז** ואילין מערעי כנשתא, רברבי שבטי אבהתהון: רישי אלפיה דישראל, אינון. **א,יז** ודבר משה ואהרון, ית גובריא האילין, דאתפרשו, בשמהן. **א,יח** וית כל כנשתא כנשו, בחד לירחא תניינא, ואתייחסו על זרעייתיהון, לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--לגולגלתהון. **א,יט** כמא דפקיד ה', ית משה; ומנון, במדברא דסיני. {ס}

א,כ והיו בני ראובן בוכרא דישראל, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, לגולגלתהון--כל דכורא מבר עסרין שנין ולעילא, כול נפיק חילא. **א,כא** מנייניהון, לשבטא דראובן--ארבעין ושיתא אלפין, וחמיש מאה. {פ}

א,כב לבני שמעון, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: מנייניהון, במניין שמהן לגולגלתהון--כל דכורא מבר עסרין שנין ולעילא, כול נפיק חילא. **א,כג** מנייניהון, לשבטא דשמעון--חמשין ותשעא אלפין, ותלת מאה. {פ}

א,כד לבני גד, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא. **א,כה** מנייניהון, לשבטא דגד--ארבעין וחמשא אלפין, ושית מאה וחמשין. {פ}

א,כו לבני יהודה, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא. **א,כז** מנייניהון, לשבטא דיהודה--שבעין וארבעא אלפין, ושית מאה. {פ}

א,כח לבני יששכר, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא. **א,כט** מנייניהון, לשבטא דיששכר--חמשין וארבעא אלפין, וארבע מאה. {פ}

א,ל לבני זבולון, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא. **א,לא** מנייניהון, לשבטא דזבולון--חמשין ושבעא אלפין, וארבע מאה. {פ}

א,לב לבני יוסף אפרים, תולדתהון לזרעייתיהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא. **א,לג** מנייניהון, לשבטא דאפרים--ארבעין אלפין, וחמיש מאה. {פ}

א,לד לבני מנשה, תולדתהון לזרעייתהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא.
א,לה מניניהון, לשבטא דמנשה--תלתין ותרין אלפין, ומאתן. {פ}

א,לו לבני בנימין, תולדתהון לזרעייתהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא.
א,לז מניניהון, לשבטא דבנימין--תלתין וחמשא אלפין, וארבע מאה. {פ}

א,לח לבני דן, תולדתהון לזרעייתהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא. **א,לט** מניניהון, לשבטא דדן--שיתין ותרין אלפין, ושבע מאה. {פ}

א,מ לבני אשר, תולדתהון לזרעייתהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא.
א,מא מניניהון, לשבטא דאשר--ארבעין וחד אלפין, וחמיש מאה. {פ}

א,מב בני נפתלי, תולדתהון לזרעייתהון לבית אבהתהון: במניין שמהן, מבר עסרין שנין ולעילא--כול, נפיק חילא.
א,מג מניניהון, לשבטא דנפתלי--חמשין ותלתא אלפין, וארבע מאה. {פ}

א,מד אילין מניניא דמנא משה ואהרון, ורברבי ישראל--תרי עסר, גוברין: גוברא חד לבית אבהתהון, הו. **א,מה** והו כל מניני בני ישראל, לבית אבהתהון, מבר עסרין שנין ולעילא, כל נפיק חילא בישראל. **א,מו** והו, כל מניניא--שית מאה, ותלתא אלפין; וחמיש מאה, וחמשין. **א,מז** וליוואי, לשבטא דאבהתהון--לא אתמניאו, ביניהון. {פ}

א,מח ומליל ה', עם משה למימר. **א,מט** ברם ית שבטא דלוי לא תמני, וית חושבנהון לא תקביל, בגו, בני ישראל. **א,נ** ואת מני ית ליוואי על משכנא דסהדותא ועל כל מנוהי, ועל כל דליה--אינון ייטלון ית משכנא וית כל מנוהי, ואינון ישמשוניה; וסחור סחור למשכנא, ישרון. **א,נא** ובמיטל משכנא, יפרקון יתיה ליוואי, ובמשרי משכנא, יקימון יתיה ליוואי; וחילוניי דיקרב, יתקטיל. **א,נב** וישרון, בני ישראל, גבר על משרוהי וגבר על טקסיה, לחיליהון. **א,נג** וליוואי ישרון סחור סחור, למשכנא דסהדותא, ולא יהי רוגזא, על כנשתא דבני ישראל; וייתרון, ליוואי, ית מטרות, משכנא דסהדותא. **א,נד** ועבדו, בני ישראל: ככול דפקיד ה', ית משה--כן עבדו. {פ}

ב,א ומליל ה', עם משה ועם אהרון למימר. **ב,ב** גבר על טקסיה באתון לבית אבהתהון, ישרון בני ישראל: מקוביל, סחור סחור למשכן זמנא ישרון. **ב,ג** ודשרן קידומא מדנחא, טיקס משרית יהודה לחיליהון; ורבא לבני יהודה, נחשון בר עמינדב. **ב,ד** וחיליה, ומניניהון--שבעין וארבעא אלפין, ושית מאה. **ב,ה** ודשרן סמיכין עלוהי, שבטא דיששכר; ורבא לבני יששכר, נתנאל בר צוער. **ב,ו** וחיליה, ומניניהון--חמשין וארבעא אלפין, וארבע מאה. **ב,ז** שבטא, דזבולון; ורבא לבני זבולון, אליאב בר חילון. **ב,ח** וחיליה, ומניניהון--חמשין ושבעא אלפין, וארבע מאה. **ב,ט** כל מניניא למשרית יהודה, מאה ותמנן ושיתא אלפין וארבע מאה--לחיליהון; בקדמיתא, נטלין. {ס}

ב,י טיקס משרית ראובן דרומא, לחיליהון; ורבא לבני ראובן, אליצור בר שדיאור. **ב,יא** וחיליה, ומניניהון--ארבעין ושיתא אלפין, וחמיש מאה. **ב,יב** ודשרן סמיכין עלוהי, שבטא דשמעון; ורבא לבני שמעון, שלומיאל בר צורישדיי. **ב,יג** וחיליה, ומניניהון--חמשין ותשעא אלפין, ותלת מאה. **ב,יד** ושבטא, דגד; ורבא לבני גד, אליסף בר רעואל. **ב,טו** וחיליה, ומניניהון--ארבעין וחמשא אלפין, ושית מאה וחמשין. **ב,טז** כל מניניא למשרית ראובן, מאה וחמשין וחד אלפין וארבע מאה וחמשין--לחיליהון; בתנייתא, נטלין. {ס}

ב,יז ונטיל משכן זמנא משרית ליוואי, בגו משרייתא; כמא דשרן כן נטלין, גבר על אתריה לטקסיהון. {ס}

ב,יח טיקס משרית אפרים לחיליהון, מערבא; ורבא לבני אפרים, אלישמע בר עמיהוד. **ב,יט** וחיליה, ומניניהון--ארבעין אלפין, וחמיש מאה. **ב,כ** ודסמיכין עלוהי, שבטא דמנשה; ורבא לבני מנשה, גמליאל בר פדהצור. **ב,כא** וחיליה, ומניניהון--תלתין ותרין אלפין, ומאתן. **ב,כב** ושבטא, דבנימין; ורבא לבני בנימין, אבידן בר גדעוני. **ב,כג** וחיליה, ומניניהון--תלתין וחמשא אלפין, וארבע מאה. **ב,כד** כל מניניא למשרית אפרים, מאה ותמניא אלפין ומאה--לחיליהון; בתליתא, נטלין. {ס}

ב,כה טיקס משרית דן ציפונא, לחיליהון; ורבא לבני דן, אחיעזר בר עמישדיי. **ב,כו** וחיליה, ומניניהון--שיתין ותרין אלפין, ושבע מאה. **ב,כז** ודשרן סמיכין עלוהי, שבטא דאשר; ורבא לבני אשר, פגעאל בר עוכרן. **ב,כח** וחיליה, ומניניהון--ארבעין וחד אלפין, וחמיש מאה. **ב,כט** ושבטא, דנפתלי; ורבא לבני נפתלי, אחירע בר עינן. **ב,ל** וחיליה, ומניניהון--חמשין ותלתא אלפין, וארבע מאה. **ב,לא** כל מניניא, למשרית דן--מאה וחמשין ושבעא אלפין, ושית מאה; בבתרייתא, נטלין, לטקסיהון. {פ}

ב,לב אילין מנייני בני ישראל, לבית אבהתהון: כל מנייני משרייתא, לחיליהון--שית מאה ותלתא אלפין, וחמיש מאה וחמשינ. **ב,לג** וליוואי--לא אתמניאו, בגו בני ישראל: כמה דפקיד ה', ית משה. **ב,לד** ועבדו, בני ישראל: ככול דפקיד ה' ית משה, כן שרן לטקסיהון וכן נטלין--גבר לזרעיתיה, על בית אבהתהוה. {פ}

ג,א ואילין תולדת אהרון, ומשה: ביומא, דמליל ה' ית משה--בטורא דסיני. **ג,ב** ואילין שמהת בני אהרון, בוכרא נדב, ואביהוא, אלעזר ואיתמר. **ג,ג** אילין, שמהת בני אהרון, כהניא, דאתרביאו--דאתקרב קורבנהון, לשמשא. **ג,ד** ומית נדב ואביהוא קודם ה' בקרוביהון אישתא נוכריתא קודם ה', במדברא דסיני, ובנין, לא הוו להון; ושמיש אלעזר ואיתמר, על אפי אהרון אבוהון. {פ}

ג,ה ומליל ה', עם משה למימר. **ג,ו** קריב, ית שבטא דלוי, ותקים יתיה, קודם אהרון כהנא; וישמשון, יתיה. **ג,ז** ויטרוון ית מטרתיה, וית מטרת כל כנשתא, קודם, משכן זמנא--למפלח, ית פולחן משכנא. **ג,ח** ויטרוון, ית כל מני משכן זמנא, וית מטרת, בני ישראל--למפלח, ית פולחן משכנא. **ג,ט** ותיתין, ית ליוואי, לאהרון, ולבנוה: מסירין יהיבין אינון ליה, מן בני ישראל. **ג,י** וית אהרון וית בנוהי תמני, ויטרוון ית כהונתהון; וחילוניי דיקרב, יתקטיל. {פ}

ג,יא ומליל ה', עם משה למימר. **ג,יב** ואנא הא קריבית ית ליוואי, מגו בני ישראל, חלף כל בוכרא פתח ולדא, מבני ישראל; ויהון משמשינ קודמיי, ליוואי. **ג,יג** ארי דילי, כל בוכרא--ביומא דקטלית כל בוכרא בארעא דמצריים אקדישית קודמיי כל בוכרא בישראל, מאנשא עד בעירא: דילי יהון, אנא ה'. {פ}

ג,יד ומליל ה' עם משה, במדברא דסיני למימר. **ג,טו** מני ית בני לוי, לבית אבהתהון לזרעייתהון: כל דכורא מבר ירחא ולעילא, תמנינון. **ג,טז** ומנא יתהון משה, על מימרא דה'--כמא דאתפקד. **ג,יז** והוו אילין בני לוי, בשמהתהון--גרשון, וקהת ומררי. **ג,יח** ואילין שמהת בני גרשון, לזרעייתהון--לבני, ושמע. **ג,יט** ובני קהת, לזרעייתהון--עמרם ויצהר, חברון ועוזיאל. **ג,כ** ובני מררי, לזרעייתהון--מחלי ומושי; אילין אינון זרעיית לוי, לבית אבהתהון. **ג,כא** לגרשון--זרעית לבני, וזרעית שמעי; אילין אינון, זרעיית גרשון. **ג,כב** ומנייניהון במניין כל דכורא, מבר ירחא ולעילא; מנייניהון, שבעא אלפין וחמיש מאה. **ג,כג** זרעיית, גרשון, אחורי משכנא ישרון, מערבא. **ג,כד** ורב בית בא, לבית גרשון, אליסף, בר לאל. **ג,כה** ומטרת בני גרשון במשכן זמנא, משכנא ופרסא; חופאיה--פרסא, דתרע משכן זמנא. **ג,כו** וסרדי דרתא, וית פרסא דתרע דרתא, דעל משכנא ועל מדבחא, סחור סחור; וית, אטוניה, לכול, פולחניה. {ס}

ג,כז ולקהת, זרעית עמרם וזרעית יצהר, וזרעית חברון, וזרעית עוזיאל; אילין אינון, זרעיית קהת. **ג,כח** במניין, כל דכורא, מבר ירחא, ולעילא--תמניא אלפין ושית מאה, נטרי מטרתא דקודשא. **ג,כט** זרעיית בני קהת, ישרון, על שידא דמשכנא, דרומא. **ג,ל** ורב בית בא, לזרעיית קהת, אליצפן, בר עוזיאל. **ג,לא** ומטרתהון, ארונא ופתורא ומנרתא ומדבחיא, ומני קודשא, דימששון בהון; ופרסא--וכול, פולחניה. **ג,לב** ואמרכלא דממונא על רברבי ליוואי, אלעזר בר אהרון כהנא, מתחות ידוהי ממונן, נטרי מטרתא דקודשא. **ג,לג** למררי--זרעית מחלי, וזרעית מושי; אילין אינון, זרעיית מררי. **ג,לד** ומנייניהון במניין כל דכורא, מבר ירחא ולעילא--שיתא אלפין, ומאתן. **ג,לה** ורב בית בא לזרעיית מררי, צוריא בר אביחיל; על שידא דמשכנא ישרון, ציפונא. **ג,לו** ודמסיר למיטר, בני מררי--דפי משכנא, ועברוהי ועמודוהי וסמכוהי; וכל מנוהי--וכול, פולחניה. **ג,לז** ועמודי דרתא סחור סחור, וסמכיהון; וסיכיהון, ואטוניהון. **ג,לח** ודשרן קודם משכנא קידומא קודם משכן זמנא מדנחא משה ואהרון ובנוהי, נטריין מטרת מקדשא, למטרת, בני ישראל; וחילוניי דיקרב, יתקטיל. **ג,לט** כל מנייני ליוואי דמנא משה ואהרון, על מימרא דה'--לזרעייתהון: כל דכורא מבר ירחא ולעילא, עסריין ותרין אלפין. {ס}

ג,מ ואמר ה' למשה, מני כל בכוריא דכריא לבני ישראל, מבר ירחא, ולעילא; וקביל, ית חושבן שמהתהון. **ג,מא** ותקריב ית ליוואי קודמיי אנא ה', חלף כל בוכרא בבני ישראל; וית, בעירא דליוואי, חלף כל בוכרא, בבעירא דבני ישראל. **ג,מב** ומנא משה, כמה דפקיד ה' יתיה, ית כל בוכרא, בבני ישראל. **ג,מג** והוו כל בכוריא דכוריא במניין שמהן, מבר ירחא ולעילא--למנייניהון: עסריין ותרין אלפין, ומאתן ושבעין ותלתא. {פ}

ג,מד ומליל ה', עם משה למימר. **ג,מה** קריב ית ליוואי, חלף כל בוכרא בבני ישראל, וית בעירא דליוואי, חלף בעירתהון; ויהון משמשינ קודמיי ליוואי, אנא ה'. **ג,מו** וית פורקן מאתן ושבעין ותלתא--דיתירין, על ליוואי, מבכוריא, דבני ישראל. **ג,מז** ותיסב, חמיש חמיש סלעין--לגולגולתא: בסלעי קודשא תיסב, עסריין מעין סלעא. **ג,מח** ותיתין כספא, לאהרון ולבנוה--פורקן, דיתירין בהון. **ג,מט** ונסיב משה, ית כסף פורקנהון--מן, דיתירין, על, פריקי ליוואי. **ג,נ** מן, בכוריא דבני ישראל--נסיב ית כספא: אלף, ותלת מאה ושיתין וחמיש--סלעין בסלעי קודשא. **ג,נא** ויהב משה ית כסף פריקיא, לאהרון ולבנוה--על מימרא דה': כמה דפקיד ה', ית משה. {פ}

דא ומליל ה' עם משה ולאהרון למימר. **דב** קבילו, ית חושבן בני קהת, מגו, בני לוי--לזרעייתיהון, לבית אבהתיהון. **דג** מבר תלתין שנין ולעילא, ועד בר חמשין שנין--כל דאתי, לחילא, למעבד עבידתא, במשכן זמנא. **דד** דין פולחן בני קהת, במשכן זמנא--קודש, קודשא. **דה** ויעול אהרון ובנוהי, במיטל משריתא, ויפרקון, ית פרוכתא דפרסא; ויכסון בה--ית, ארונא דסהדותא. **דו** וייתנון עלוהי, חופאה דמשך ססגונא, ויפרסון לבוש גמיר תכלא, מלעילא; וישוון, אריחיה. **דז** ועל פתורא דלחים אפיא, יפרסון לבוש תכלא, וייתנון עלוהי ית מגיסיא וית בזיכיא וית מכילתא, וית קסוות ניסוכא; ולחמא תדירא, עלוהי יהי. **דח** ויפרסון עליהון, לבוש צבע זהורי, ויכסון יתיה, בחופאה דמשך ססגונא; וישוון, ית אריחיה. **דט** וייסבון לבוש תכלא, ויכסון ית מנרתא דאנהורי וית בוצינהא, וית ציבתהא, וית מחתייתהא; וית כל מני שימושה, דימששון לה בהון. **די** וייתנון יתיה וית כל מנהא, לחופאה דמשך ססגונא; וייתנון, על אריחא. **דיא** ועל מדבחה דדהבא, יפרסון לבוש תכלא, ויכסון יתיה, בחופאה דמשך ססגונא; וישוון, ית אריחיה. **דיב** וייסבון ית כל מני שימושא דימששון בהון בקודשא, וייתנון ללוש תכלא, ויכסון יתיהון, בחופאה דמשך ססגונא; וייתנון, על אריחא. **דיג** ויספון, ית קטמא דמדבחה; ויפרסון עלוהי, לבוש ארגון. **דיד** וייתנון עלוהי ית כל מנהי דימששון עלוהי בהון, ית מחתייתא וית צינוריתא וית מגרופיתא וית מזרקיא--כול, מני מדבחה; ויפרסון עלוהי, חופאה דמשך ססגונא--וישוון אריחיה. **דטו** וישיצי אהרון ובנוהי לכסאה ית קודשא וית כל מני קודשא, במיטל משריתא, ובתר כן ייעלון בני קהת למיטל, ולא יקרבון לקודשא ולא ימותון; אילין מטול בני קהת, במשכן זמנא. **דזט** ודמסיר לאלעזר בר אהרון כהנא, משחא דאנהרותא וקטורת בוסמיא, ומנחתא תדירא, ומשחא דרבותא: מסרת, כל משכנא וכל דביה, בקודשא, ובמנוהי. {פ}

דיז ומליל ה' עם משה ולאהרון למימר. **דיח** לא תשיצון, ית שיבט זרעיית קהת, מגו, ליוראי. **דיט** ודא עבידו להון, וייהון ולא ימותון, במקרבהון, לקודש קודשא: אהרון ובנוהי, ייעלון, וימנון יתיהון גבר גבר על פולחניה, ולמטוליה. **דיב** ולא ייעלון למחזי כד מכסן ית מני קודשא, ולא ימותון. {פ}

דכא ומליל ה' עם משה למימר. **דכב** קבילו, ית חושבן בני גרשון--אף אינון: לבית אבהתיהון, לזרעייתיהון. **דכג** מבר תלתין שנין ולעילא, עד בר חמשין שנין--תמני יתיהון: כל דאתי לחיילא חילא, למפלח פולחנא במשכן זמנא. **דכד** דין פולחן, זרעיית גרשון--למפלח, ולמיטל. **דכה** וייטלון ית יריעת משכנא, וית משכן זמנא, חופאיה, וחופאה דססגונא דעלוהי מלעילא; וית פרסא--דתרע, משכן זמנא. **דכו** וית סרדי דרתא וית פרסא דמעלנא דתרע דרתא, דעל משכנא ועל מדבחה סחור סחור, וית אטוניהון, וית כל מני פולחנהון; וית כל דיתמסר להון, ויפלחון. **דכז** על מימר אהרון ובנוהי יהי, כל פולחן בני גרשון, לכל מטולהון, ולכול פולחנהון; ותמנון עליהון במטרא, ית כל מטולהון. **דכח** דין פולחן, זרעיית בני גרשון--במשכן זמנא; ומטרתהון--בידא דאיתמר, בר אהרון כהנא. {ס}

דכט בני מררי--לזרעייתיהון לבית אבהתיהון, תמני יתיהון. **דל** מבר תלתין שנין ולעילא, ועד בר חמשין שנין--תמנינון: כל דאתי, לחילא, למפלח, ית פולחן משכן זמנא. **דלא** ודא מטרת מטולהון, לכל פולחנהון במשכן זמנא: דפי, משכנא, ועברוהי, ועמודוהי וסמכוהי. **דלב** ועמודי דרתא סחור סחור וסמכיהון, וסיכיהון ואטוניהון, לכל מניהון, ולכול פולחנהון; ובשמהן תמנון, ית מני מטרת מטולהון. **דלג** דין פולחן, זרעיית בני מררי, לכל פולחנהון, במשכן זמנא--בידא, דאיתמר, בר אהרון, כהנא. **דלד** ומנא משה ואהרון ורברבי כנשתא, ית בני קהת, לזרעייתיהון, ולבית אבהתיהון. **דלה** מבר תלתין שנין ולעילא, ועד בר חמשין שנין--כל דאתי, לחילא, לפולחנא, במשכן זמנא. **דלו** והו מנייניהון, לזרעייתיהון--תרין אלפין, שבע מאה וחמשין. **דלז** אילין מנייני זרעיית קהת, כל דפלח במשכן זמנא, דמנא משה ואהרון, על מימרא דה' בידא דמשה. {ס}

דלח ומנייני בני גרשון, לזרעייתיהון, ולבית אבהתיהון. **דלט** מבר תלתין שנין ולעילא, ועד בר חמשין שנין--כל דאתי, לחילא, לפולחנא, במשכן זמנא. **דמ** והו, מנייניהון, לזרעייתיהון, לבית אבהתיהון--תרין אלפין, ושית מאה ותלתין. **דמא** אילין מנייני, זרעיית בני גרשון, כל דפלח, במשכן זמנא--דמנא משה ואהרון, על מימרא דה'. **דמב** ומנייני, זרעיית בני מררי, לזרעייתיהון, לבית אבהתיהון. **דמג** מבר תלתין שנין ולעילא, ועד בר חמשין שנין--כל דאתי, לחילא, לפולחנא, במשכן זמנא. **דמד** והו מנייניהון, לזרעייתיהון--תלתא אלפין, ומאתן. **דמה** אילין מנייני, זרעיית בני מררי, דמנא משה ואהרון, על מימרא דה' בידא דמשה. **דמו** כל מנייניא דמנא משה ואהרון, ורברבי ישראל--ית ליוראי: לזרעייתיהון, ולבית אבהתיהון. **דמז** מבר תלתין שנין ולעילא, ועד בר חמשין שנין: כל דאתי, למפלח פולחן פולחנא ופולחן מטול--במשכן זמנא. **דמח** והו, מנייניהון--תמניא אלפין, וחמיש מאה ותמנון. **דמט** על מימרא דה' מנא יתיהון, בידא דמשה--גבר גבר על פולחניה, ועל מטוליה, ומנייניה, דפקיד ה' ית משה. {פ}

הא ומליל ה' עם משה למימר. **הב** פקיד, ית בני ישראל, וישלחון מן משריתא, כל דסגיר וכל דדאיב; וכול, דמסאב לטמי נפשא. **הג** מדכר עד נוקבא תשלחון, למברא למשריתא תשלחוננון; ולא יסאבון ית משרייתיהון, דשכינתי שריא ביניהון. **הד** ועבדו כן, בני ישראל, ושלחו יתיהון, למברא למשריתא: כמא דמליל ה' עם משה, כן עבדו בני ישראל. {פ}

ה,ה ומליל ה', עם משה למימר. **ה,ו** מליל, עם בני ישראל, גבר או איתא ארי יעבדון מכל חובי אנשא, לשקרא שקר קודם ה'; ויחוב, אנשא ההוא. **ה,ז** ויוודון, ית חוביהון דעבדון, ויטיב ית חובתיה ברישיה, וחומשיה יוסיף עלוהי; וייתין, לדחייב ליה. **ה,ח** ואם לית לגבר פריק, לאתבא חובתא ליה--חובתא דמתיב קודם ה', לכהנא: בר, מדכר כיפוריא, דיכפר ביה, עלוהי. **ה,ט** וכל אפרשותא לכל קודשיא דבני ישראל, דיקרבון לכהנא--דיליה יהי. **ה,י** וגבר ית מעסר קודשוהי, דיליה יהי; גבר דייתין לכהנא, דיליה יהי. {פ}

ה,יא ומליל ה', עם משה למימר. **ה,יב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: גבר גבר ארי תסטי איתתיה, ותשקר ביה שקר. **ה,יג** וישכוב גבר יתה, שכבת זרעא, ויהי מכוסא מעיני בעלה, ומיטמרא והיא מסאבא; וסהיד לית בה, והיא לא אתאחדת. **ה,יד** ויעבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית איתתיה, והיא מסאבא; או עבר עלוהי רוח קנאה וקני ית איתתיה, והיא לא מסאבא. **ה,טו** וייתי גוברא ית איתתיה, לוות כהנא, וייתי ית קורבנה עלה, חד מן עסרא בתלת סאין קמח סערין; לא יריק עלוהי משחא, ולא ייתין עלוהי לבונתא--ארי מנחת קנאתא הוא, מנחת דוכרנא מדכרת חובין. **ה,טז** ויקריב יתה, כהנא; ויקמינה, קודם ה'. **ה,יז** וייסב כהנא מי כיור, במן דחסף; ומן עפרא, דיהי באיסודי משכנא, ייסב כהנא, וייתין למיא. **ה,יח** ויקים כהנא ית איתתא, קודם ה', ויפרע ית רישא דאיתתא, וייתין על ידהא ית מנחת דוכרנא מנחת קנאתא היא; ובידא דכהנא יהון, מיא מריריא מלטטיא. **ה,יט** ויומי יתה כהנא, וימר לאיתתא אם לא שכיב גבר יתיך, ואם לא סטית לאסתאבא, בר מבעליך--הוי זכאה, ממיא מריריא מלטטיא האילין. **ה,כ** ואת, ארי סטית בר מבעליך--וארי אסתאבת; ויהב גבר ביך ית שכובתיה, בר מבעליך. **ה,כא** ויומי כהנא ית איתתא, במומתא דלווטא, וימר כהנא לאיתתא, ייתין ה' יתיך ללווט ולמומי בגו עמך--בדייתין ה' ית ירכיך מסיא, וית מעכי נפחין. **ה,כב** וייעלון מיא מלטטיא האילין, במעכי, לאפחא מעין, ולאמסאה יירך; ותימר איתתא, אמן אמן. **ה,כג** ויכתוב ית לוטטיא האילין, כהנא--בספרא; וימחוק, למיא מריריא. **ה,כד** וישקי, ית איתתא, ית מיא מריריא, מלטטיא; וייעלון בה מיא מלטטיא, למריריו. **ה,כה** וייסב כהנא מידא דאיתתא, ית מנחת קנאתא; וירם ית מנחתא קודם ה', ויקריב יתה למדבחא. **ה,כו** ויקמוץ כהנא מן מנחתא ית אדכרתה, ויסיק למדבחא; ובתר כן ישקי ית איתתא, ית מיא. **ה,כז** וישקניה ית מיא, ותהי אם אסתאבת ושקרת שקר בבעלה--וייעלון בה מיא מלטטיא ללווט, ויפחון מעהא ותתמסי ירכה; ותהי איתתא ללווטא, בגו עמה. **ה,כח** ואם לא אסתאבת איתתא, ודכיא היא--ותיפוק זכאה, ותעדי עדוי. **ה,כט** דא אורייתא, דקנאתא, דתסטי איתתא בר מבעלה, ותסתאב. **ה,ל** או גבר, דתעבר עלוהי רוח קנאה--ויקני ית איתתיה; ויקים ית איתתא, קודם ה', ויעביד לה כהנא, ית כל אורייתא הדא. **ה,לא** ויהי זכא גוברא, מחובין; ואיתתא ההיא, תקביל ית חובה. {פ}

ו,א ומליל ה', עם משה למימר. **ו,ב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: גבר או איתא, ארי יפריש למיזר נדר נזירו--למיזר, קודם ה'. **ו,ג** מחמר חדת ועתיק ייזר, חל דחמר חדת וחל דחמר עתיק לא ישת; וכל מתרות ענבין לא ישת, וענבין רטיבין ויבישין לא ייכול. **ו,ד** כול, יומי נזריה: מכול דיתעביד מגופנא דחמרא, מפורצנין ועד עיצורין--לא ייכול. **ו,ה** כל יומי נדר נזריה, מספר לא יעבר על רישיה: עד משלם יומיא דנזיר קודם ה', קדיש יהי--ירבי פירוע, סער רישיה. **ו,ו** כל יומין דנזיר, קודם ה', על נפשא דמיתא, לא ייעול. **ו,ז** לאבוהי ולאמייה, לאחוהי ולאחתייה--לא יסתאב להון, במותהון; ארי נזרא דאלהיה, על רישיה. **ו,ח** כול, יומי נזריה, קדיש הוא, קודם ה'. **ו,ט** וארי ימות מיתא עלוהי בתכיף שלו, ויסאיב ריש נזריה--ויגלח רישיה ביומא דדכותיה, ביומא שביעאה יגלחינה. **ו,י** וביומא תמינאה, ייתי תרין שפנינין, או תרין, בני יונה: לוות כהנא--לתרע, משכן זמנא. **ו,יא** ויעביד כהנא, חד לחטאתא וחד לעלתא, ויכפר עלוהי, מדחב על מיתא; ויקדיש ית רישיה, ביומא ההוא. **ו,יב** ויזר קודם ה' ית יומי נזריה, וייתי אימר בר שתיה לאשמא; ויומא קדמאי יבטלון, ארי אסתאב נזריה. **ו,יג** ודא אורייתא, דנזירא: ביום, משלם יומי נזריה, ייתי יתיה, לתרע משכן זמנא. **ו,יד** ויקריב ית קורבניה קודם ה' אימר בר שתיה שלים חד, לעלתא, ואימרתא חדא בת שתה שלמתא, לחטאתא; ודכר חד שלים, לנכסת קודשיא. **ו,טו** וסל פטיר, סולת גריצן דפילן במשח, ואספוגין פטירין, דמשיחין במשח; ומנחתהון, ונסכיהון. **ו,טז** ויקריב כהנא, קודם ה'; ויעביד ית חטאתיה, וית עלתיה. **ו,יז** וית דכרא יעביד נכסת קודשיא, קודם ה', על, סלא דפטיריא; ויעביד, כהנא, ית מנחתיה, וית נסכיה. **ו,יח** ויגלח נזירא, בתרע משכן זמנא--ית ריש נזריה; וייסב, ית סער ריש נזריה, וייתין על אישתא, דתחת דודא דנכסת קודשיא. **ו,יט** וייסב כהנא ית דרעא בשילא, מן דכרא, וגריצתא פטירתא חדא מן סלא, ואספוג פטיר חד; וייתין על ידי נזירא, בתר דיגלח ית נזריה. **ו,כ** וירם יתהון כהנא ארמא, קודם ה'--קודשא הוא לכהנא, על חדיא דארמותא ועל שקא דאפרשותא; ובתר כן ישתי נזירא, חמרא. **ו,כא** דא אורייתא דנזירא, דיידר, קורבניה קודם ה' על נזריה, בר מדתדביק ידיה; כפום נזריה, דיידר--כן יעביד, על אורייתא דנזריה. {פ}

ו,כב ומליל ה', עם משה למימר. **ו,כג** מליל עם אהרון ועם בנוהי למימר, כדין תברכון ית בני ישראל: כד תימרון, להון. {ס}

ו,כד יברכינך ה', ויטרינך. {ס}

ו,כה ינהר ה' שכינתיה לוותך, וירחים יתך. {ס}

ו, **כו** ייסב ה' אפוהי לוותך, וישווי לך שלם. {ס}

ו, **כז** וישוון ית ברכת שמי, על בני ישראל; ואנא, אברכיננו. {ס}

ז, **א** והוה ביומא דשיצי משה לאקמא ית משכנא, ורבי יתיה וקדיש יתיה וית כל מנוהי, וית מדבחא, וית כל מנוהי; ורבינו, וקדיש יתהון. ז, **ב** וקריבו רברבי ישראל, רישי בית אבהתהון: אינון רברבי שבטיא, אינון דקיימין על מניינא. ז, **ג** ואיתאיו ית קורבנהון לקדם ה', שית עגלן כד מחפיין ותרי עסר תורין--עגלתא על תרין רברביא, ותורא לחד; וקריבו יתהון, לקדם משכנא. ז, **ד** ואמר ה', למשה למימר. ז, **ה** קביל, מינהון, ויהון, למפלח ית פולחן משכן זמנא; ותיתין יתהון לליוואי, גבר כמיסת פולחניה. ז, **ו** ונסיב משה, ית עגלתא וית תורי; ויהב יתהון, לליוואי. ז, **ז** ית תרתין עגלן, וית ארבעא תורין--יהב, לבני גרשון: כמיסת, פולחנהון. ז, **ח** וית ארבע עגלן, וית תמניא תורין--יהב, לבני מררי: כמיסת, פולחנהון, בידא דאיתמר, בר אהרון כהנא. ז, **ט** ולבני קהת, לא יהב: ארי פולחן קודשא עליהון, בכתפא נטלין. ז, **י** וקריבו רברביא, ית חנוכת מדבחא, ביומא, דרביאיו יתיה; וקריבו רברביא ית קורבנהון, לקדם מדבחא. ז, **יא** ואמר ה', למשה: רבא חד ליומא, רבא חד ליומא, יקרבון ית קורבנהון, לחנוכת מדבחא. {ס}

ז, **יב** והוה, דמקריב ביומא קדמאה--ית קורבניה: נחשון בר עמינדב, לשבטא דיהודה. ז, **יג** וקורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז, **יד** בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז, **טו** תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--לעלתא. ז, **טז** צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז, **יז** ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימריין בני שנא חמשא: דין קורבנא דנחשון, בר עמינדב. {פ}

ז, **יח** ביומא, תניינא, קריב, נתנאל בר צוער--רב, שבטא דיששכר. ז, **יט** קריב ית קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז, **כ** בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז, **כא** תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--לעלתא. ז, **כב** צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז, **כג** ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימריין בני שנא חמשא: דין קורבנא דנתנאל, בר צוער. {פ}

ז, **כד** ביומא, תליתאה, רבא, לבני זבולון--אליאב, בר חילון. ז, **כה** קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז, **כו** בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז, **כז** תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--לעלתא. ז, **כח** צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז, **כט** ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימריין בני שנא חמשא: דין קורבנא דאליאב, בר חילון. {פ}

ז, **ל** ביומא, רביעאה, רבא, לבני ראובן--אליצור, בר שדיאור. ז, **לא** קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז, **לב** בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז, **לג** תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--לעלתא. ז, **לד** צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז, **לה** ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימריין בני שנא חמשא: דין קורבנא דאליצור, בר שדיאור. {פ}

ז, **לו** ביומא, חמישאה, רבא, לבני שמעון--שלומיאל, בר צורישדיי. ז, **לז** קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז, **לח** בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז, **לט** תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--לעלתא. ז, **מ** צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז, **מא** ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימריין בני שנא חמשא: דין קורבנא דשלומיאל, בר צורישדיי. {פ}

ז, **מב** ביומא, שתיתאה, רבא, לבני גד--אליסף, בר דעואל. ז, **מג** קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז, **מד** בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז, **מה** תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--לעלתא. ז, **מו** צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז, **מז** ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימריין בני שנא חמשא: דין קורבנא דאליסף, בר דעואל. {פ}

ז, **מח** ביומא, שביעאה, רבא, לבני אפרים--אלישמע, בר עמיהוד. ז, **מט** קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרוויהון מלן, סולתא דפילא במשח--

למנחתא. ז,ב בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז,בא תור חד בר תורי, דכר חד אימר
חד בר שתיה--לעלתא. ז,בב צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז,בג ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא,
אימרינ בני שנא חמשא: דין קורבנא דאלישמע, בר עמיהוד. {פ}

ז,גד ביומא, תמינאה, רבא, לבני מנשה--גמליאל, בר פדהצור. ז,גה קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרווייהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא.
ז,גו בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז,גז תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר
שתיה--לעלתא. ז,גח צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז,גט ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימרינ
בני שנא חמשא: דין קורבנא דגמליאל, בר פדהצור. {פ}

ז,ס ביומא, תשיעאה, רבא, לבני בנימין--אבידן, בר גדעוני. ז,סא קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי
מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרווייהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז,סב
בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז,סג תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--
לעלתא. ז,סד צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז,סה ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימרינ בני
שנא חמשא: דין קורבנא דאבידן, בר גדעוני. {פ}

ז,סו ביומא, עסיראה, רבא, לבני דן--אחיעזר, בר עמישדיי. ז,סז קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין הוי
מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרווייהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא. ז,סח
בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז,סט תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר שתיה--
לעלתא. ז,ע צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז,עא ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימרינ בני שנא
חמשא: דין קורבנא דאחיעזר, בר עמישדיי. {פ}

ז,עב ביום חד עסר יומין, רבא לבני אשר--פגעאל, בר עוכרן. ז,עג קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרווייהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא.
ז,עד בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז,עה תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר
שתיה--לעלתא. ז,עו צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז,עז ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימרינ
בני שנא חמשא: דין קורבנא דפגעאל, בר עוכרן. {פ}

ז,עח ביום תרי עסר יומין, רבא לבני נפתלי--אחירע, בר עינן. ז,עט קורבניה מגיסתא דכסף חדא, מאה ותלתין סלעין
הוי מתקלה, מזרקא חד דכספא, מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא; תרווייהון מלן, סולתא דפילא במשח--למנחתא.
ז,פ בזיכא חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב, מליא קטורת בוסמיא. ז,פא תור חד בר תורי, דכר חד אימר חד בר
שתיה--לעלתא. ז,פב צפיר בר עיזין חד, לחטאתא. ז,פג ולנכסת קודשיא, תורי תרין, דכרי חמשא גדי חמשא, אימרינ
בני שנא חמשא: דין קורבנא דאחירע, בר עינן. {פ}

ז,פד דא חנוכת מדבחא, ביומא דרביא יתיה, מן, רברבי ישראל: מגיסי כספא תרתא עסרי, מזרקי כספא תרי עסר,
בזיכי דדהבא, תרתא עסרי. ז,פה מאה ותלתין סלעין, הוי מתקלה דמגיסתא חדא דכספא, ושבעין, דמזרקא חד; כול
כסף מניא, תרין אלפין וארבע מאה בסלעי קודשא. ז,פו בזיכי דדהבא תרתא עסרי מליין קטורת בוסמיא, מתקל עסר
סלעין הוי מתקלה דבזיכא בסלעי קודשא; כל דהב בזיכא, מאה ועסרין. ז,פז כל תורי לעלתא תרי עסר תורין, דכרין
תרי עסר אימרינ בני שנא תרי עסר--ומנחתהון; וצפירי בני עיזי תרי עסר, לחטאתא. ז,פח וכול תורי לנכסת קודשיא,
עסרין וארבעא תורין, דכרין שיתין גדי שיתין, אימרינ בני שנא שיתין: דא חנוכת מדבחא, בתר דרביא יתיה. ז,פט
וכד עליל משה למשכן זמנא, למללא עימיה, ושמע ית קלא דמתמלל עימיה מעילווי כפורתא דעל ארונא דסהדותא, מבין
תרין כרוביא; ומתמלל, עימיה. {פ}

ח,א ומליל ה', עם משה למימר. ח,ב מליל, עם אהרון, ותימר, ליה: באדלקותך, ית בוציניא, לוקביל אפי מנרתא, יהון
מנהרין שבעא בוציניא. ח,ג ועבד כן, אהרון--לוקביל אפי מנרתא, אדליק בוצינהא: כמא דפקיד ה', ית משה. ח,ד ודין
עובד מנרתא נגידא דהב, עד שידה עד שושנה נגידא היא: כחזווא, דאחזי ה' ית משה--כן עבד, ית מנרתא. {פ}

ח,ה ומליל ה', עם משה למימר. ח,ו קריב, ית ליוואי, מגו, בני ישראל; ותדכי, יתהון. ח,ז וכדין תעביד להון
לדכואיהון, אדי עליהון מיא דחטאתא; ויעברון מספר על כל בסרהון, ויחזוון לבושיהון וידכון. ח,ח וייסבון, תור בר
תורי, ומנחתיה, סולתא דפילא במשח; ותור תניין בר תורי, תיסב לחטאתא. ח,ט ותקריב, ית ליוואי, קודם, משכן
זמנא; ותכנוש--ית כל כנשתא, דבני ישראל. ח,י ותקריב ית ליוואי, קודם ה'; ויסמכון בני ישראל ית ידיהון, על
ליוואי. ח,יא וירים אהרון ית ליוואי ארמא קודם ה', מן בני ישראל; ויהון, למפלח ית פולחנא דה'. ח,יב וליוואי

יסמכון ית ידיהון, על ריש תוריא; ועביד ית חד חטאתא וית חד עלתא, קודם ה', לכפרא, על ליוואי. **ח, יג** ותקים, ית ליוואי, קודם אהרון, וקדם בנוהי; ותרים יתהון ארמא, קודם ה'. **ח, יד** ותפריש, ית ליוואי, מגו, בני ישראל; ויהון משמשין קודמיי, ליוואי. **ח, טו** ובתר כן ייעלון ליוואי, למפלח ית משכן זמנא; ותדכי יתהון, ותרים יתהון ארמא. **ח, טז** ארי אפרשא מפרשין אינון קודמיי, מגו בני ישראל: חלף פתח כל ולדא בוכרא כולא, מבני ישראל--קריבית יתהון, קודמיי. **ח, יז** ארי דילי כל בוכרא בבני ישראל, באנשא ובבעירא: ביומא, דקטלית כל בוכרא בארעא דמצריים, אקדישית יתהון, קודמיי. **ח, יח** וקריבית, ית ליוואי, חלף כל בוכרא, בבני ישראל. **ח, יט** ויהבית ית ליוואי מסירין לאהרון ולבנוהי, מגו בני ישראל, למפלח ית פולחן בני ישראל במשכן זמנא, ולכפרא על בני ישראל; ולא יהי בבני ישראל, מותא, במקרב בני ישראל, לקודשא. **ח, כ** ועבד משה ואהרון וכל כנשתא דבני ישראל, לליוואי: ככול דפקיד ה' ית משה, לליוואי--כן עבדו להון, בני ישראל. **ח, כא** ואידכאו ליוואי, וחווורו לבושיהון, וארים אהרון יתהון ארמא, קודם ה'; וכפר עליהון אהרון, לדכואיהון. **ח, כב** ובתר כן עלו ליוואי, למפלח ית פולחנהון במשכן זמנא, קודם אהרון, וקדם בנוהי: כמא דפקיד ה' ית משה על ליוואי, כן עבדו להון. {ס}

ח, כג ומליל ה', עם משה למימר. **ח, כד** דא, דלליוואי: מבר עסרין וחמיש שנין, ולעילא, ייתי לחיילא חילא, בפולחן משכן זמנא. **ח, כה** ומבר חמשיש שנין, יתוב מחיל פולחנא; ולא יפלח, עוד. **ח, כו** וישמיש עם אחוהי במשכן זמנא, למיטר מטרא, ופולחנא, לא יפלח; כדין תעביד לליוואי, במטרתהון. {פ}

ט, א ומליל ה' עם משה במדברא דסיני בשתא תנייתא למיפקהון מארעא דמצריים, בירחא קדמא--למימר. **ט, ב** ויעבדון בני ישראל ית פסחא, בזמניה. **ט, ג** בארבעת עסרא יומא בירחא הדין בין שמישא, תעבדון יתה--זמניה; ככל גזירתהי וכלל דחזי ליה, תעבדון יתה. **ט, ד** ומליל משה עם בני ישראל, למעבד פסחא. **ט, ה** ועבדו ית פסחא בניסן בארבעת עסרא יומא לירחא, בין שמישא--במדברא דסיני: ככול דפקיד ה', ית משה--כן עבדו, בני ישראל. **ט, ו** והו גובריא, דהו מסאבין לטמי נפשא דאנשא, ולא יכילו למעבד פסחא, ביומא ההוא; וקריבו קודם משה, וקדם אהרון--ביומא ההוא. **ט, ז** ואמרו גובריא האינן, ליה, אנחנא מסאבין, לטמי נפשא דאנשא; למא נתמנע, בדיל דלא לקרבא ית קורבנא דה' בזמניה, בגו, בני ישראל. **ט, ח** ואמר להון, משה: אוריכו עד דאשמע, מא דאתפקד מן קודם ה' על דילכון. {פ}

ט, ט ומליל ה', עם משה למימר. **ט, י** מליל עם בני ישראל, למימר: גבר גבר ארי יהי מסאב לטמי נפשא דאנשא או באורח רחיקא לכון, או לדריכון, ויעביד פסחא, קודם ה'. **ט, יא** בירחא תניינא בארבעת עסרא יומא, בין שמישא--יעבדון יתה: על פטיר ומררין, ויכלוניה. **ט, יב** לא ישרון מיניה עד צפרא, וגרמא לא יתברון ביה; ככל גזירת פסחא, יעבדון יתה. **ט, יג** וגוברא דהוא דכי ובאורח לא הוה, ויתמנע למעבד פסחא--וישתיצי אנשא ההוא, מעמיה: ארי קורבנא דה', לא קריב בזמניה--חוביה יקביל, גוברא ההוא. **ט, יד** וארי יתגייר עימכון גיורא, ויעביד פסחא קודם ה'--כגזירת פסחא וכדחזי ליה, כן יעביד: קיימא חד יהי לכון, ולגיורא וליציביא דארעא. {ס}

ט, טו וביומא, דאיתקם משכנא, חפא עננא ית משכנא, למשכנא דסהדותא; וברמשא הוי על משכנא, כחזיו אישתא--עד צפרא. **ט, טז** כן הוי תדירא, עננא חפי ליה; וחזיו אישתא, בליליא. **ט, יז** ולפום אסתלקות עננא, מעילווי משכנא--ובתר כן, נטלין בני ישראל; ובאתר, דשרי תמן עננא--תמן שרן, בני ישראל. **ט, יח** על מימרא דה', נטלין בני ישראל, ועל מימרא דה', שרן: כל יומין, דשרי עננא על משכנא--שרן. **ט, יט** ובאורכות עננא על משכנא, יומין סגיאין--וויטרון בני ישראל ית מטרת מימרא דה', ולא נטלין. **ט, כ** ואית דהוי עננא, יומין דמניין--על משכנא; על מימרא דה' שרן, ועל מימרא דה' נטלין. **ט, כא** ואית דהוי עננא, מרמשא עד צפרא, ומסתלק עננא בצפרא, ונטלין; או יימם ולילי, ומסתלק עננא ונטלין. **ט, כב** או תרין יומין או ירחא או עידן בעידן, באורכות עננא על משכנא למשרי עלוהי, שרן בני ישראל, ולא נטלין; ובאסתלקותיה, נטלין. **ט, כג** על מימרא דה' שרן, ועל מימרא דה' נטלין: ית מטרת מימרא דה' נטלין, על מימרא דה' בידא דמשה. {פ}

י, א ומליל ה', עם משה למימר. **י, ב** עביד לך, תרתין חצוצרן דכסף--נגיד, תעביד יתהון; ויהוין לך לערעא כנשתא, ולאטלא ית משרייתא. **י, ג** ויתקעון, בהון--ויזדמנון לוותך כל כנשתא, לתרע משכן זמנא. **י, ד** ואם בחדא, יתקעון--ויזדמנון לוותך רברביא, רישי אלפיא דישראל. **י, ה** ותתקעון, יבבתא--וויטלון, משרייתא, דשרן, קידומא. **י, ו** ותתקעון יבבתא, תניינות--וויטלון משרייתא, דשרן דרומא; יבבתא יתקעון, למטלניהון. **י, ז** ובמכנש, ית קהלא--תתקעון, ולא תייבבון. **י, ח** ובני אהרון כהניא, יתקעון בחצוצרתא; ויהון לכון לקיים עלם, לדריכון. **י, ט** וארי תיעלון לאגחא קרבא בארעכון, על מעיקי דמעיקין לכון--ותייבבון, בחצוצרתא; וייעול דוכרנכון לטבא, קודם ה' אלהכון, ותתפרקון, מסנאיכון. **י, י** וביום חדוותכון ובמועדיכון, וברישי ירחיכון--ותתקעון בחצוצרתא על עלוותכון, ועל נכסת קודשיכון; ויהון לכון לדוכרנא קודם אלהכון, אנא ה' אלהכון. {פ}

י,יא והוה בשתא תניינא, בירחא תניינא--בעסרין בירחא; אסתלק, עננא, מעילווי, משכנא דסהדותא. **י,יב** ונטלו בני ישראל למטלניהון, ממדברא דסיני; ושרא עננא, במדברא דפארן. **י,יג** ונטלו, בקדמיתא, על מימרא דה', בידא דמשה. **י,יד** ונטיל טיקס משרית בני יהודה, בקדמיתא--לחיליהון; ועל חיליה--נחשון, בר עמינדב. **י,טו** ועל חילא--דשבטא, דבני יששכר: נתנאל, בר צוער. **י,טז** ועל חילא--דשבטא, דבני זבולון: אליאב, בר חילון. **י,יז** ומתפרק, משכנא; ונטלין בני גרשון ובני מררי, נטלי משכנא. **י,יח** ונטיל, טיקס משרית ראובן--לחיליהון; ועל חיליה--אליצור, בר שדיאור. **י,יט** ועל חילא--דשבטא, דבני שמעון: שלומיאל, בר צורישדיי. **י,כ** ועל חילא, דשבטא דבני גד: אליסף, בר דעואל. **י,כא** ונטלין, בני קהת, נטלי, מקדשא; ומקימין ית משכנא, עד מיתיהון. **י,כב** ונטיל, טיקס משרית בני אפרים--לחיליהון; ועל חיליה--אלישמע, בר עמיהוד. **י,כג** ועל חילא--דשבטא, דבני מנשה: גמליאל, בר פדהצור. **י,כד** ועל חילא--דשבטא, דבני בנימין: אבידן, בר גדעוני. **י,כה** ונטיל, טיקס משרית בני דן--מכניש לכל משריתא, לחיליהון; ועל חיליה--אחיעזר, בר עמישדיי. **י,כו** ועל חילא--דשבטא, דבני אשר: פגעיאל, בר עוכרן. **י,כז** ועל חילא--דשבטא, דבני נפתלי: אחירע, בר עינן. **י,כח** אילין מטלני בני ישראל, לחיליהון; ונטלו. {ס}

י,כט ואמר משה, לחובב בר רעואל מדיינא חמוהי דמשה, נטלין אנחנא לאתרא דאמר ה', יתיה אתין לכון; איתא עימנא ונוטיב לך, ארי ה' מליל לאיתאה טבתא על ישראל. **י,ל** ואמר ליה, לא איזיל: אלהין לארעי ולילדותי, איזיל. **י,לא** ואמר, לא כען תשבוק יתנא: ארי על כן ידעתא, כד הווינא שרן במדברא, וגבורין דאתעבידא לנא, חזיתא בעינך. **י,לב** ויהי, ארי תיזיל עימנא: ויהי טבא ההוא, דיוטיב ה' עימנא--ונוטיב לך. **י,לג** ונטלו מטורא דאתגלי עלוהי יקרא דה', מהלך תלתא יומין; וארון קיימא דה' נטיל קודמיהון, מהלך תלתא יומין, לאתקנא להון, אתר בית משרי. **י,לד** וענן יקרא דה' מטל עליוויהון, ביממא, במיטלהון, מן משריתא. {ס} [{ס}]

י,לה והוה במיטל ארונא, ואמר משה: אתגלי ה', ויתבדרון סנאך, ויערקון בעלי דבבך, מן קודמך. **י,לו** ובמשרוהי, אמר: טוב ה', שרי ביקרך בגו ריבוות אלפיא דישראל. {ס} [{פ}]

י,לא והוה עמא כד מסתקפין, ביש קודם ה'; ושמיע קודם ה', ותקיף רוגזיה, ודליקת בהון אישתא מן קודם ה', ושיציאת בסייפי משריתא. **י,לב** וצווח עמא, על משה; וצלי משה קודם ה', ואשתקעת אישתא. **י,לג** וקרא שמיה דאתרא ההוא, דליקתא: ארי דליקת בהון, אישתא מן קודם ה'. **י,לד** ורברבין דביניהון, שאילו שאילתא; ותבו ובכו, אף בני ישראל, ואמרו, מן יוכליננא בסרא. **י,לה** דכירין אנחנא, ית נוניא, דהווינא אכלין במצריים, מגן; ית בוציניא, וית אבטיחיא, וכתרי ובוצלי, ותומי. **י,לו** וכען נפשנא תאיבא, לית כול מידעם--אלהין, למנא עיננא. **י,לז** ומנא, כבר זרע גידא הוא; וחזויה, כחיוז בדולחא. **י,לח** שייטין עמא ולקטין דצבי טחין ברחיא, ודצבי דאיך במדוכתא, ומבשלין ליה בקדרא, ועבדין יתיה גריצן; והוי טעמיה, כטעים דליש במשחא. **י,לט** וכד נחית טלא על משריתא, בליליא, נחית מנא, עלוהי. **י,ל** ושמע משה ית עמא, בכך לזרעיתיהון--גבר, בתרע משכניה; ותקיף רוגזא דה' לחדא, ובעיני משה ביש. **י,לא** ואמר משה קודם ה', למא אבאישתא לעבדך, ולמא לא אשכחית רחמין, קודמך: לשוואה, ית מטול כל עמא הדין--עליי. **י,לב** האב אנא, לכל עמא הדין--אם בניי, אינון: דאמרת לי סוברי בתוקפך, כמא דמסובר תורביינא ית ינקא, על ארעא, דקיימתא לאבתהוהי. **י,לג** מנן לי בסרא, למיתן לכל עמא הדין: ארי בכך עליי למימר, הב לנא בסרא וניכול. **י,לד** לית אנא יכיל בלחודיי, לסוברא ית כל עמא הדין: ארי יקיר, מיני. **י,לה** ואם כדן את עביד לי, קטולני כען מקטול--אם אשכחית רחמין, קודמך; ולא אחזי, בבשתי. {פ} [{ס}]

י,לטז ואמר ה' למשה, כנוש קודמיי שבעין גוברא מסבי ישראל, דידעתא, ארי אינון סבי עמא וסרכוהי; ותדבר יתהון למשכן זמנא, ויתעתדון תמן עימך. **י,לז** ואתגלי, ואמליל עימך תמן, וארבי מן רוחא דעלך, ואשווי עליהון; ויסוברון עימך במטול עמא, ולא תסובר את בלחודך. **י,לח** ולעמא תימר אזדמנו למחר, ותיכלון בסרא--ארי בכיתון קודם ה' למימר מן יוכליננא בסרא, ארי טב לנא במצריים; וייתין ה' לכון בסרא, ותיכלון. **י,ל** לא יומא חד תיכלון, ולא תרין יומין; ולא חמשא יומין, ולא עסרא יומין, ולא, עסרין יומין. **י,לא** עד ירח יומין, עד דתקוצון ביה, ויהי לכון, לתקלא: חלף, דקצתון במימרא דה' דשכינתיה שריא ביניכון, ובכיתון קודמוהי למימר, למא דנן נפקנא ממצריים. **י,לב** ואמר, משה, שית מאה אלפין גוברא רגלאה, עמא דאנא ביניהון; ואת אמרת, בסרא אתין להון, וייכלון, ירח יומין. **י,לג** הען ותורין יתנכסון להון, היספקון להון; אם ית כל נוני ימא יתכנשון להון, היספקון להון. {פ} [{ס}]

י,לכג ואמר ה' למשה, המימרא דה' מתעכב; כען תחזי היערעיןך פתגמי, אם לא. **י,לכד** ונפק משה--ומליל עם עמא, ית פתגמיא דה'; וכנוש שבעין גוברא, מסבי עמא, ואקים יתהון, סחור סחור למשכנא. **י,לכה** ואתגלי ה' בעננא, ומליל עימיה, ורבי מן רוחא דעלוהי, ויהב על שבעין גוברא סביא, והוה, כד שרת עליהון רוח נבואה, ומתנבן, ולא פסקין. **י,לכו** ואשתארו תרין גוברין במשריתא שום חד אלדד ושום תניינא מידד ושרת עליהון רוח נבואה, ואינון בכתביא, ולא נפקו, למשכנא; ואתנביאו, במשריתא. **י,לכז** ורהט עולימא, וחזוי למשה ואמר: אלדד ומידד, מתנבן במשריתא. **י,לכח** ואתיב יהושוע בר נון, משומשניה דמשה מעולימותיה--ואמר: ריבוני משה, אסרינון. **י,לכט** ואמר ליה משה, הקנאתי את מקני; רעינא פון דיהון כל עמיה דה', נביין--ארי ייתין ה' ית רוח נבואתיה, עליהון. **י,ל** ואתכניש משה,

למשריתא--הוא, וסבי ישראל. **יא,לא** ורוחא נטל מן קודם ה', ואפרח שליו מן ימא, ורמא על משריתא כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא לכא, סחור סחור למשריתא--וכרום תרתין אמין, על אפי ארעא. **יא,לב** וקם עמא כל יומא ההוא וכל ליליא וכול יומא דבתרוהי, וכנשו ית שליו--דאזער, כנש עסרא דגורין; ושטחו להון משטחין, סחור סחור למשריתא. **יא,לג** בסרא, עד כען בין שיניהון--עד, לא פסק; ורוגזא דה', תקיף בעמא, וקטל ה' בעמא, קטול סגי לחדא. **יא,לד** וקרא ית שמה דאתרא ההוא, קברי דמשאלי: ארי תמן, קברו, ית עמא, דשאילו. **יא,לה** מקברי דמשאלי נטלו עמא, לחצרות; והווי, בחצרות. {פ}

יב,א ומלילת מרים ואהרון במשה, על עיסק איתתא שפירתא דנסיב: ארי איתתא שפירתא דנסיב, רחיק. **יב,ב** ואמרו, הלחוד ברם עם משה מליל ה'--הלא, אף עימנא מליל; ושמייע, קודם ה'. **יב,ג** וגוברא משה, ענוותן לחדא: מכול, אנשא--דעל אפי ארעא. {ס}

יב,ד ואמר ה' בתכיף, למשה ולאהרון ולמרים, פוקו תלתיכון, למשכן זמנא; ונפקו, תלתיהון. **יב,ה** ואתגלי ה' בעמודא דעננא, וקם בתרע משכנא; וקרא אהרון ומרים, ונפקו תרווייהון. **יב,ו** ואמר, שמעו כען פתגמיי; אם יהון, לכון נביין--אנא ה' בחזוין אנא מתגלי להון, בחלמין אנא ממליל עימהון. **יב,ז** לא כן, עבדי משה: בכל עמי, מהימן הוא. **יב,ח** ממלל עם ממלל מלילנא עימיה, ובחזיו ולא בחזוין, ודמות יקרא דה', מסתכל; ומדין לא דחילתון, למללא בעבדי במשה. **יב,ט** ותקיף רוגזא דה' בהון, ואסתלק. **יב,י** ועננא, אסתלק מעילוי משכנא, והא מרים, חוורא כתלגא; ואתפני אהרון לוות מרים, והא סגירא. **יב,יא** ואמר אהרון, למשה: בבעו ריבוני--לא כען תשווי עלנא חובא, דאיטפשנא ודסרחנא. **יב,יב** לא כען תתרחק דא מביננא, ארי אחתנא היא--צלי כען על בסרא מיתא הדין דבה, וייתסי. **יב,יג** וצלי משה, קודם ה' למימר: אלהא, בבעו אסי כען יתה. {פ}

יב,יד ואמר ה' למשה, ואילו אבוהא מנזף נזף בה--הלא תתכלים, שבעא יומין; תסתגר שבעא יומין, מברא למשריתא, ובתר כן, תתכניש. **יב,טו** ואסתגרת מרים מברא למשריתא, שבעא יומין; ועמא לא נטל, עד דאתכנישת מרים. **יב,טז** ובתר כן נטלו עמא, מחצרות; ושרו, במדברא דפארן. {פ}

יג,א ומליל ה', עם משה למימר. **יג,ב** שלח לך גוברין, ויאללון ית ארעא דכנען, דאנא יהיב, לבני ישראל: גוברא חד גוברא חד לשבטא דאבהתוהי, תשלחון--כול, רבא דבהון. **יג,ג** ושלח יתהון משה ממדברא דפארן, על מימרא דה': כולהון גוברין, רישי בני ישראל אינון. **יג,ד** ואילין, שמהתהון: לשבטא דראובן, שמוע בר זכור. **יג,ה** לשבטא דשמעון, שפט בר חורי. **יג,ו** לשבטא דיהודה, כלב בר יפונה. **יג,ז** לשבטא דיששכר, יגאל בר יוסף. **יג,ח** לשבטא דאפרים, הושע בר נון. **יג,ט** לשבטא דבנימין, פלטי בר רפוא. **יג,י** לשבטא דזבולון, גדיאל בר סודי. **יג,יא** לשבטא דיוסף, לשבטא דמנשה--גדי, בר סוסי. **יג,יב** לשבטא דדן, עמיאל בר גמלי. **יג,יג** לשבטא דאשר, סתור בר מיכאל. **יג,יד** לשבטא דנפתלי, נחבי בר ופסי. **יג,טו** לשבטא דגד, גאואל בר מכי. **יג,טז** אילין שמהת גובריא, דשלח משה לאללא ית ארעא; וקרא משה להושע בר נון, יהושע. **יג,יז** ושלח יתהון משה, לאללא ית ארעא דכנען; ואמר להון, סקו דא בדומא, ותיסקון, לטורא. **יג,יח** ותחזון ית ארעא, מא היא; וית עמא, דיתיב עלה--התקיף הוא אם חלש, הזעיר הוא אם סגי. **יג,יט** ומא ארעא, דהוא יתיב בה--הטבא היא, אם בישא; ומא קרוויא, דהוא יתיב בהון--הבפצחין, אם בכרכין. **יג,כ** ומא ארעא העתירא היא אם מסכינא, האית בה אילנין אם לא, ותיתקפון, ותיסבון מאיבא דארעא; ויומא-יומי, ביכורי ענבין. **יג,כא** וסליקו, ואלילו ית ארעא, ממדברא דצין עד רחוב, למטי חמת. **יג,כב** וסליקו בדומא, ואתו עד חברון, ותמן אחימן ששי ותלמי, בני גיברא; וחברון, שבע שנין אתבניא, קודם, טאניס דמצריים. **יג,כג** ואתו עד נחלא דאתכלא, וקצו מתמן עוברתא ואתכל ענבין חד, ונטלוהי באריחא, בתרין; ומן רימוניא, ומן תיניא. **יג,כד** לאתרא ההוא, קרא נחלא דאתכלא, על עיסק אתכלא, דקצו מתמן בני ישראל. **יג,כה** ותבו, מלאללא ארעא, מסוף, ארבעין יומין. **יג,כו** ואזלו ואתו לוות משה ולוות אהרון ולוות כל כנשתא דבני ישראל, למדברא דפארן--לרקם; ואתיבו יתהון פתגמא וית כל כנשתא, ואחזיאונון ית איבא דארעא. **יג,כז** ואשתעיא ליה, ואמרו, אתינא, לארעא דשלחנא; ואף עבדא חלב ודבש, היא--ודין איבה. **יג,כח** לחוד ארי תקיף עמא, דיתיב בארעא; וקרוויא, כריכן רברבן לחדא, ואף בני גיברא, חזינא תמן. **יג,כט** עמלקאה יתיב, בארע דרומא; וחיתאה ויבוסאה ואמוראה, יתיב בטורא, וכנענאה יתיב על ימא, ועל כיף ירדנא. **יג,ל** ואצית כלב ית עמא, למשה; ואמר, מיסק ניסק ונירת יתה--ארי מיכל ניכול, לה. **יג,לא** וגובריא דסליקו עימיה, אמרו, לא ניכול, למיסק לוות עמא: ארי תקיף הוא, מיננא. **יג,לב** ואפיקו שום ביש על ארעא, דאלילו יתה, לוות בני ישראל, למימר: ארעא דעברנא בה לאללא יתה, ארע מקטלא יתבהא היא, וכל עמא דחזינא בגווה, אנשין דמשחן. **יג,לג** ותמן חזינא, ית גיבריא בני ענק--מן גיבריא; והווינא בעיני נפשנא כקמצין, וכן הווינא בעיניהון. **יד,א** וארימת, כל כנשתא, ויהבו, ית קלהון; ובכו עמא, כליליא ההוא. **יד,ב** ואתרעמו על משה ועל אהרון, כול בני ישראל; ואמרו להון כל כנשתא, לווי דמיתנא בארעא דמצריים, או במדברא הדין, לווי דמיתנא. **יד,ג** ולמא ה' מעיל יתנא לארעא הדא, למיפל בחרבא--נשנא וטפלנא, יהון לביזא; הלא טב לנא, דנתוב למצריים. **יד,ד** ואמרו, גבר לאחיה: נמני רישא, ונתוב למצריים. **יד,ה** ונפל משה ואהרון, על אפיהון, קודם, כל קהלא כנשתא דבני ישראל. **יד,ו** ויהושע בר נון, וכלב בר יפונה, מן מאללי, ארעא--בזעו, לבושיהון. **יד,ז** ואמרו,

לכל כנשתא דבני ישראל למימר: ארעא, דעברנא בה לאללא יתה--טבא ארעא, לחדא לחדא. **יד, ח** אם רעווא בנא, קודם ה'--ויעיל יתנא לארעא הדא, וייתנה לנא: ארעא, דהיא עבדא חלב ודבש. **יד, ט** ברם במימרא דה', לא תמרדון, ואתון לא תדחלון מן עמא דארעא, ארי בינא מסירין אינון; עדא תוקפהון מינהון ומימרא דה' בסעדנא, לא תדחלון מינהון. **יד, י** ואמרו, כל כנשתא, למרגם יתהון, באבניא; ויקרא דה', אתגלי במשכן זמנא, לכל בני ישראל. {פ}

יד, יא ואמר ה' למשה, עד אימתי יהון מרגזין קודמיי עמא הדין; ועד אימתי, לא יהימנון במימרי, בכול אתיא, דעבדית ביניהון. **יד, יב** אמחינון במותא, ואשיצינון; ואעביד, יתך, לעם רב ותקיף, מינהון. **יד, יג** ואמר משה, קודם ה': וישמעון מצראי, דאסיקתא בחילך ית עמא הדין מביניהון. **יד, יד** ויימרון, ליתב ארעא הדא, דשמעו ארי את ה', דשכינתך שריא בגו עמא הדין: דבעיניהון חזו שכינת יקרך ה', ועננך מטל עילויהון, ובעמודא דעננא את מדבר קודמיהון ביממא, ובעמודא דאישתא בליליא. **יד, טו** ותקטיל ית עמא הדין, כגוברא חד; ויימרון, עממיא, דשמעו ית שיעמ גבורתך, למימר. **יד, טז** מדלית יוכלא קודם ה', לאעלא ית עמא הדין, לארעא, דקיים להון; וקטילינון, במדברא. **יד, יז** וכען, סגי כען חילא קודמך ה', כמא דמלילתא, למימר. **יד, יח** ה', מרחיק רגו ומסגי למעבד טבוון, שביק לעוויין, ולמרוד; סלח לדתייבין לאורייתיה, ולדלא תייבין לא מזכ--מסער חובי אבהן על בנין מרדין, על דר תליתי ועל דר רביעי. **יד, יט** שבוק כען, לחובי עמא הדין--כסגיאנות טבוותך; וכמא דשבקתא לעמא הדין, ממצריים ועד כען. **יד, כ** ואמר ה', שבקית כפתגמך. **יד, כא** וברם, קיים אנא: ומליא יקרא דה', ית כל ארעא. **יד, כב** ארי כל גובריא, דחזו ית יקרי וית אתוותי, דעבדית במצריים, ובמדברא; ונסיאו קודמיי, דנן עסר זמנין, ולא קבילו, למימרי. **יד, כג** אם יחזון, ית ארעא, דקיימית, לאבהתהון; וכל דארגיו קודמיי, לא יחזונה. **יד, כד** ועבדי כלב, חלף דהות רוח אוחרי עימיה, ואשלים, בתר דחלתי--ואעליניה, לארעא דעל לתמן, ובנוהי, יותרינה. **יד, כה** ועמלקאה וכנענאה, יתיב במישרא; מחר, אתפנו וטולו לכון למדברא--אורח ימא דסוף. {פ}

יד, כו ומליל ה', עם משה ולאהרון למימר. **יד, כז** עד אימתי, לכנשתא בשתא הדא, דאינון מתרעמין, עליי; ית תורעמת בני ישראל, דאינון מתרעמין עליי--שמיע קודמיי. **יד, כח** אימר להון, קיים אנא אמר ה', אם לא, כמא דמלילתון קודמיי: כן, אעביד לכון. **יד, כט** במדברא הדין ייפלון פגריכון וכל מגייניכון, לכל חושבנכון, מבר עסרין שנין, ולעילא: דאתרעמיתון, עליי. **יד, ל** אם אתון, תיעלון לארעא, דקיימית במימרי, לאשראה יתכון בה--אלהין כלב בר יפונה, ויהושוע בר נון. **יד, לא** וטפלכון--דאמרתון, לביזא יהון: ואעיל יתהון--ויידעון ית ארעא, דקצתון בה. **יד, לב** ופגריכון, דילכון--ייפלון, במדברא הדין. **יד, לג** ובניכון יהון מאחרין במדברא, ארבעין שנין, ויקבלון, ית חוביכון--עד דיסופן פגריכון, במדברא. **יד, לד** במניין יומיא דאיללתון ית ארעא, ארבעין יומין--יומא לשתא יומא לשתא תקבלון ית חוביכון, ארבעין שנין; ותידעון, ית דאתרעמיתון עליי. **יד, לה** אנא ה', גזרית במימרי, אם לא דא אעביד לכל כנשתא בשתא הדא, דאזדמנו עליי; במדברא הדין יסופן, ותמן ימותון. **יד, לו** וגובריא, דשלח משה לאללא ית ארעא; ותבון, וארעיו עלוהי ית כל כנשתא, לאפקא שום ביש, על ארעא. **יד, לז** ומיתו, גובריא, דאפיקו שום ביש, על ארעא--במותנא, קודם ה'. **יד, לח** ויהושוע בר נון, וכלב בר יפונה, אתקיימו מן גובריא האינון, דאזלו לאללא ית ארעא. **יד, לט** ומליל משה ית פתגמיא האילין, עם כל בני ישראל; ואתאבלו עמא, לחדא. **יד, מ** ואקדימו בצפרא, וסליקו לריש טורא למימר: הא אנחנא, סלקין לאתרא דאמר ה'--ארי חבנא. **יד, מא** ואמר משה, למא דנן אתון עברין על גזירת מימרא דה'; והיא, לא תצלח. **יד, מב** לא תיסקון, ארי לית שכינתא דה' ביניכון; ולא, תיתברון, קודם, בעלי דבביכון. **יד, מג** ארי עמלקאה וכנענאה תמן קודמיכון, ותיפלון בחרבא: ארי על כן תבתון מבתר פולחנא דה', ולא יהי מימרא דה' בסעדכון. **יד, מד** וארשעו, למיסק לריש טורא; וארון קיימא דה' ומשה, לא עדו מגו משריתא. **יד, מה** ונחת עמלקאה וכנענאה, דיתב בטורא ההוא; ומחונון וטרדונון, עד חורמה. {פ}

טו, א ומליל ה', עם משה למימר. **טו, ב** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: ארי תיעלון, לארע מותבניכון, דאנא, יהיב לכון. **טו, ג** ותעבדון קורבנא קודם ה', עלתא או נכסת קודשיא, לפרשא נדרא או בנדבתא, או במועדיכון--למעבד לאתקבלא ברעווא, קודם ה', מן תורי, או מן ענא. **טו, ד** ויקריב דמקריב קורבניה, קודם ה'--מנחתא, סולתא, עסרונא, דפיל, ברבעות הינא משחא. **טו, ה** וחמרא לנסכא רבעות הינא, תעביד על עלתא או לנסכא קודשיא--לאימרא, חד. **טו, ו** או לדכרא תעביד מנחתא, סולתא תרין עסרונין, דפילא במשח, תלתות הינא. **טו, ז** וחמרא לנסכא, תלתות הינא--תקריב לאתקבלא ברעווא, קודם ה'. **טו, ח** וארי תעביד בר תורי, עלתא או נכסת קודשיא, לפרשא נדרא או נכסת קודשיא, קודם ה'. **טו, ט** ויקריב על בר תורי מנחתא, סולתא תלתא עסרונין, דפיל במשח, פלגות הינא. **טו, י** וחמרא תקריב לנסכא, פלגות הינא--קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'. **טו, יא** כדין יתעביד, לתורא חד, או, לדכרא חד; או לאימר באימריא, או בעיזא. **טו, יב** כמניין, דתעבדון--כדין תעבדון לחד, כמניינהון. **טו, יג** כל יציבא יעביד כדין, ית אילין, לקרבא קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'. **טו, יד** וארי יתגייר עימכון גיורא או דביניכון, לדריכון, ויעביד קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'--כמא דתעבדון, כן יעביד. **טו, טו** קהלא, קיימא חד לכון ולגיוריא דיתגירון: קיים עלם לדריכון, כוותכון גיורא יהי קודם ה'. **טו, טז** אורייתא חדא ודינא חד, יהי לכון, ולגיוריא, דיתגירון עימכון. {פ}

טו, יז ומליל ה', עם משה למימר. **טו, יח** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: במיעלכון, לארעא, דאנא מעיל יתכון, לתמן. **טו, יט** ויהי, במיכלכון מלחמא דארעא--תפרשון אפרשותא, קודם ה'. **טו, כ** ריש, אצוותכון--חלתא, תפרשון אפרשותא: כמא דמפרשין מן אידרא, כן תפרשון יתה. **טו, כא** מריש, אצוותכון, תיתנון קודם ה', אפרשותא--לדריכון. {ס}

טו, כב וארי תשתלון--ולא תעבדון, ית כל פיקודיא האילין: דמליל ה', עם משה. **טו, כג** ית כל דפקיד ה' לכון, בידא דמשה: מן יומא דפקיד ה', ולהלאה--לדריכון. **טו, כד** ויהי, אם מעיני כנשתא אתעבידת לשלו, ויעבדון כל כנשתא תור בר תורי חד לעלתא לאתקבלא ברעווא קודם ה', ומנחתיה ונסכיה כדחזי; וצפיר בר עיזין חד, לחטאתא. **טו, כה** ויכפר כהנא, על כל כנשתא דבני ישראל--וישתביק להון: ארי שלותא היא--ואינון איתאיו ית קורבנהון קורבנא קודם ה' וחובתהון קודם ה', על שלותהון. **טו, כו** וישתביק, לכל כנשתא דבני ישראל, ולגיוריא, דיתגירון ביניהון: ארי לכל עמא, בשלותא. {ס}

טו, כז ואם אנש חד, יחוב בשלו--ויקריב עיזא בת שתה, לחטאתא. **טו, כח** ויכפר כהנא, על אנש דאשתלי במיחביה בשלו--קודם ה': לכפרא עלוהי, וישתביק ליה. **טו, כט** יציבא בבני ישראל, ולגיוריא דיתגירון ביניהון--אורייתא חדא יהי לכון, לדיעביד בשלו. **טו, ל** ואנש דיעביד בריש גלי, מן יציבא ומן גיוריא--קודם ה', הוא מרגיז; וישתיצי אנשא ההוא, מגו עמיה. **טו, לא** ארי על פתגמא דה' בסר, וית פיקודיה אשני; אשתיצאה ישתיצי אנשא ההוא, חוביה ביה. {פ}

טו, לב והוון בני ישראל, במדברא; ואשכחו, גוברא כד מגביב אעין--ביומא דשבתא. **טו, לג** וקריבו יתיה, דאשכחו יתיה כד מגביב אעין--לוות משה, ולוות אהרון, ולוות, כל כנשתא. **טו, לד** ואסרו יתיה, בבית מטרא: ארי לא אתפרש להון, מא דיעבדון ליה. {ס}

טו, לה ואמר ה' למשה, אתקטלא יתקטיל גוברא; רגומו יתיה באבניא כל כנשתא, מברא למשריתא. **טו, לו** ואפיקו יתיה כל כנשתא, למברא למשריתא, ורגמו יתיה באבניא, ומית: כמא דפקיד ה', ית משה. {פ}

טו, לז ואמר ה', למשה למימר. **טו, לח** מליל עם בני ישראל, ותימר להון, ויעבדון להון כרוספדין על כנפי כסותהון, לדריהון; וייתנון על כרוספד כנפא, חוטא דתכילתא. **טו, לט** ויהון לכון, לכרוספדין, ותחזון יתיה ותדכרון ית כל פיקודיא דה', ותעבדון יתהון; ולא תטעון בתר הרהור ליבכון, ובתר חיזו עיניכון, דאתון טען, בתריהון. **טו, מ** בדיל דתדכרון, ותעבדון ית כל פיקודי; ותהון קדישין, קודם אלהכון. **טו, מא** אנא ה' אלהכון, דאפיקית יתכון מארעא דמצריים, למהי לכון, לאלה: אנא, ה' אלהכון. {פ}

טז, א ואתפליג קורח, בר יצהר בר קהת בר לוי; ודתן ואבירם בני אליאב, ואון בר פלת--בני ראובן. **טז, ב** וקמו לאפי משה, וגובריא מבני ישראל מאתן וחמשינ, רברבי כנשתא מערעי זמן, אנשינ דשמא. **טז, ג** ואתכנישו על משה ועל אהרון, ואמרו להון סגי לכון--ארי כל כנשתא כולהון קדישין, וביניהון שריא שכינתא דה'; ומדין אתון מתרברבין, על קהלא דה'. **טז, ד** ושמע משה, ונפל על אפוהי. **טז, ה** ומליל עם קורח ועם כל כנשתיה, למימר, בצפרא ויהודע ה' ית דכשר ליה וית דקדיש, ויקריב לקדמוהי; וית דיתרעי ביה, יקריב לשימושיה. **טז, ו** דא, עבידו: סבו לכון מחתיין, קורח וכל כנשתיה. **טז, ז** והבו בהון אישתא ושוויאו עליהון קטורת בוסמין קודם ה', מחר, ויהי גוברא דיתרעי ה', הוא קדיש; סגי לכון, בני לוי. **טז, ח** ואמר משה, לקורח: שמעו כען, בני לוי. **טז, ט** הזעיר לכון, ארי אפריש אלהא דישראל יתכון מכנשתא דישראל, לקרבא יתכון, לקדמוהי--למפלח, ית פולחן משכנא דה', ולמקם קודם כנשתא, לשמשותהון. **טז, י** וקריב, יתך, וית כל אחך בני לוי, עימד; ובען אתון, אף כהונתא רבתא. **טז, יא** בכין, את וכל כנשתך--דאזדמנתון, על ה'; ואהרון מא הוא, ארי מתרעמיתון עלוהי. **טז, יב** ושלח משה, למקרי לדתן ולאבירם בני אליאב; ואמרו, לא ניסק. **טז, יג** הזעיר, ארי אסיקתנא מארע עבדא חלב ודבש, לקטלותנא, במדברא: ארי אתררבת עלנא, אף אתרברבא. **טז, יד** ברם לא לארע עבדא חלב ודבש, אעילתנא, ויהבת לנא, אחסנת חקלין וכרמין; העיני גובריא האינון, תשלח לעוורא--לא ניסק. **טז, טו** ותקיף למשה, לחדא, ואמר קודם ה', לא תקביל ברעווא קורבנהון; לא חמרא דחד מינהון, שחרית, ולא אבאישית, לחד מינהון. **טז, טז** ואמר משה, לקורח, את וכל כנשתך, הוון זמינין לקדם ה': את ואינון ואהרון, מחר. **טז, יז** וסבו גבר מחתיתיה, ויתנון עליהון קטורת בוסמין, ותקרבון קודם ה' גבר מחתיתיה, מאתן וחמשינ מחתיין; ואת ואהרון, גבר מחתיתיה. **טז, יח** ונסיבו גבר מחתיתיה, ויהבו עליהון אישתא, ושוויאו עליהון, קטורת בוסמין; וקמו, בתרע משכן זמנא--ומשה ואהרון. **טז, יט** ואכניש עליהון קורח ית כל כנשתא, לתרע משכן זמנא; ואתגלי יקרא דה', לכל כנשתא. {ס}

טז, כ ומליל ה', עם משה ועם אהרון למימר. **טז, כא** אתפרשו, מגו כנשתא הדא; ואשיצי יתהון, כשעה. **טז, כב** ונפלו על אפיהון, ואמרו, אל, אלה רוחיא לכל בסרא: גוברא חד יחוב, ועל כל כנשתא יהי רוגזא. {ס}

טז, כג ומליל ה', עם משה למימר. **טז, כד** מליל עם כנשתא, למימר: אסתלקו, מסחור סחור, למשכנא דקורח, דתן ואבירם. **טז, כה** וקם משה, ואזל לוות דתן ואבירם; ואזלו בתרוהי, סבי ישראל. **טז, כו** ומליל עם כנשתא למימר, זורו כען מעילווי משכני גובריא חייביא האילין, ולא תקרבון, בכל דילהון: דלמא תלקון, בכל חוביהון. **טז, כז** ואסתלקו, מעילווי משכנא דקורח דתן ואבירם--מסחור סחור; ודתן ואבירם נפקו קיימין, בתרע משכניהון, ונשיהון ובניהון, וטפלהון. **טז, כח** ואמר, משה, בדא תידעון, ארי ה' שלחני למעבד ית כל עובדיא האילין: ארי לא, מרעותי. **טז, כט** אם כמותא דכל אנשא, ימותון אילין, וסעורא דכל אנשא, יסתער עליהון--לא ה', שלחני. **טז, ל** ואם בריאה יברא ה', ותפתח ארעא ית פומה ותבלע יתהון וית כל דילהון, וייחתון כד חיינ, לשאול--ותידעון, ארי ארגיזו גובריא האילין קודם ה'. **טז, לא** והוה, כד שיצי, למללא, ית כל פתגמא האילין; ואתבזעת ארעא, דתחותיהון. **טז, לב** ופתחת ארעא ית פומה, ובלעת יתהון וית אנש בתיהון, וית כל אנשא דלקורח, וית כל קנינא. **טז, לג** ונחתו אינון וכל דילהון, כד חיינ--לשאול; וחפת עליהון ארעא, ואבדו מגו קהלא. **טז, לד** וכל ישראל, דבסחרניהון--ערקו לקלהון: ארי אמרו, דלמא תבלעינא ארעא. **טז, לה** ואישתא נפקת, מן קודם ה'; ואכלת, ית מאתן וחמשין גוברא, מקרבי, קטורת בוסמא. {ס}

יז, א ומליל ה', עם משה למימר. **יז, ב** אימר לאלעזר בר אהרון כהנא, ויפריש ית מחתייתא מבין יקידיא, וית אישתא, ירחיק להלאה: ארי, אתקדשא. **יז, ג** ית מחתיית חייביא האילין דאתחייבו בנפשתהון, ויעבדון יתהון ססין רדידין חופאה למדבחה--ארי קריבונין קודם ה', ואתקדשא; ויהוין לאת, לבני ישראל. **יז, ד** ונסיב אלעזר כהנא, ית מחתיית נחשא, דקריבו, יקידיא; ורדידונין, חופאה למדבחה. **יז, ה** דוכרנא לבני ישראל, בדיל דלא יקרב גבר חילוניי דלא מזרעא דאהרון הוא, לאסקא קטורת בוסמין, קודם ה'; ולא יהי כקורח וככנשתיה, כמא דמליל ה' בידא דמשה ליה. {פ}

יז, ו ואתרעמו כל כנשתא דבני ישראל, מיומא דבתרוהי, על משה ועל אהרון, למימר: אתון גרמתון דמית, עמיה דה'. **יז, ז** והוה, באתכנשות כנשתא על משה ועל אהרון, ואתפניאו למשכן זמנא, והא חפהי עננא; ואתגלי, יקרא דה'. **יז, ח** ועל משה ואהרון, לקדם משכן זמנא. {ס}

יז, ט ומליל ה', עם משה למימר. **יז, י** אתפרשו, מגו כנשתא הדא, ואשיצי יתהון, כשעה; ונפלו, על אפיהון. **יז, יא** ואמר משה לאהרון, סב ית מחתייתא והב עלה אישתא מעילווי מדבחה ושו קטורת בוסמין, ואוביל בפריע לכנשתא, וכפר עליהון: ארי נפק רוגזא מן קודם ה', שרי מותנא. **יז, יב** ונסיב אהרון כמא דמליל משה, ורהט לגו קהלא, והא שרי מותנא, בעמא; ויהב, ית קטורת בוסמא, וכפר, על עמא. **יז, יג** וקם בין מיתא, ובין חייא; ואתכלי, מותנא. **יז, יד** והוון, דמיתו במותנא, ארבעת עסר אלפין, ושבע מאה--בר מדמיתו, על פלוגתא דקורח. **יז, טו** ותב אהרון לוות משה, לתרע משכן זמנא; ומותנא, אתכלי. {פ}

יז, טז ומליל ה', עם משה למימר. **יז, יז** מליל עם בני ישראל, וסב מינהון חוטרא חוטרא לבית אבא מן כל רברבניהון לבית אבהתהון--תרי עסר, חוטרין: גבר ית שמיה, תכתוב על חוטריה. **יז, יח** וית שמא דאהרון, תכתוב על חוטרא דלוי: ארי חוטרא חד, לריש בית אבהתהון. **יז, יט** ותצנעיון, במשכן זמנא--קודם, סהדותא, דאזמין מימרי לכוון, תמן. **יז, כ** ויהי, גוברא דאתרעי ביה--חוטריה ינעי; ואניח מן קודמין, ית תורעמת בני ישראל, דאינון מתרעמין, עליכון. **יז, כא** ומליל משה עם בני ישראל, ויהבו ליה כל רברבניהון חוטרא לרבא חד חוטרא לרבא חד לבית אבהתהון--תרי עסר, חוטרין; וחוטרא דאהרון, בגו חוטרניהון. **יז, כב** ואצנע משה ית חוטריא, קודם ה', במשכנא, דסהדותא. **יז, כג** והוה ביומא דבתרוהי, ועל משה למשכנא דסהדותא, והא יעא חוטרא דאהרון, לבית לוי; ואפיק לבלבין ואניץ נץ, וכפית שגדין. **יז, כד** ואפיק משה ית כל חוטריא מן קודם ה', לכל בני ישראל; ואשתמודעו ונסיבו, גבר חוטריה. {פ}

יז, כה ואמר ה' למשה, אתיב ית חוטרא דאהרון לקדם סהדותא, למטרא לאת, לעמא סרבנא; ויסופון תורעמתהון מן קודמין, ולא ימותון. **יז, כו** ועבד, משה: כמא דפקיד ה' יתיה, כן עבד. {פ}

יז, כז ואמרו בני ישראל, למשה למימר: הא מיננא קטילת חרבא הא מיננא בלעת ארעא, והא מיננא מיתו במותנא. **יז, כח** כול דקריב מקרב למשכנא דה', מאית; הא אנחנא סייפין, לממת. {ס}

יח, א ואמר ה', לאהרון, את ובנך ובית אבוך עימך, תסלחון על חובי מקדשא; ואת ובנך עימך, תסלחון על חובי כהונתכון. **יח, ב** ואף ית אחך שבטא דלוי שבטא דאבוך, קריב לוותך, וייתוספון עלך, וישמשוך; ואת ובנך עימך, קודם משכנא דסהדותא. **יח, ג** וייתרון, מטרתך, ומטרת, כל משכנא: ברם למני קודשא ולמדבחה לא יקרבון, ולא ימותון אף אינון אף אתון. **יח, ד** וייתוספון עלך--וייתרון ית מטרת משכן זמנא, לכול פולחן משכנא; וחילוניי, לא יקרב לוותכון. **יח, ה** וייתרון, ית מטרת קודשא, וית, מטרת מדבחה; ולא יהי עוד רוגזא, על בני ישראל. **יח, ו** ואנא, הא קריבית ית אחיכון ליוואי, מגו, בני ישראל--לכוון מתנא יהיבין, קודם ה', למפלח, ית פולחן משכן זמנא. **יח, ז** ואת ובנך עימך, תיטרון ית כהונתכון לכל פתגם מדבחה, ולמגיו לפרוכתא--ותפלחון; פולחן מתנא, אתין ית כהונתכון, וחילוניי דיקרב, יתקטיל. {פ}

יח, ומליל ה', עם אהרון, ואנא הא יהבית לך, ית מטרת אפרשוותיי: לכל קודשיא דבני ישראל לך יהבתינן לרבו, ולבנך--לקיים עלם. **יח**, דין יהי לך מקודש קודשיא, מותר מן אישתא: כל קורבנהון לכל מנחותהון ולכל חטוותהון, ולכל אשמהון דיתבון קודמיי--קודש קודשין דילך הוא, ודבנך. **יח**, בקודש קודשין, תיכלונה; כל דכורא ייכול יתיה, קודשא יהי לך. **יח**, ודין לך אפרשות מתנתהון, לכל ארמות בני ישראל--לך יהבתינן ולבנך ולבנתך עימד, לקיים עלם: כל דידכי בביתך, ייכול יתיה. **יח**, כול טוב משח, וכל טוב חמר ועבור--רישיתהון דיינתון קודם ה', לך יהבתינן. **יח**, יג, ביכורי כל דבארעהון, דיינתון קודם ה'--דילך יהי: כל דידכי בביתך, ייכליניה. **יח**, יד, כל חרמא בישראל, דילך יהי. **יח**, טו, כל פתח ולדא לכל בסרא דיקרבון קודם ה', באנשא ובבעירא--יהי לך: ברם מפרק תפרוק, ית בוכרא דאנשא, וית בוכרא דבעירא מסאבא, תפרוק. **יח**, טז, ופורקניה, מבר ירחא תפרוק, בפורסניה, כסף חמיש סלעין בסלעי קודשא: עסרין מעין, הוא. **יח**, יז, ברם בוכרא דתורא או בוכרא דאימרא או בוכרא דעיוזא, לא תפרוק--קודשא אינון: ית דמהון תזרוק על מדבחא, וית תרבהון תסיק--קורבן לאתקבלא ברעווא, קודם ה'. **יח**, יח, ובסרהון, יהי לך: כחדיא דארמותא וכשקא דימינא, דילך יהי. **יח**, יט, כול אפרשות קודשיא, דיפרשון בני ישראל קודם ה'--יהבית לך ולבנך ולבנתך עימד, לקיים עלם: קיים מלח עלמא היא קודם ה', לך ולבנך עימד. **יח**, כ, ואמר ה' לאהרון, בארעהון לא תחסינן, וחולק, לא יהי לך ביניהון: מתנן דיהבית לך אינון חולקך ואחסנתך, בגו בני ישראל. {ס}

יח, כא, ולבני לוי, הא יהבית כל מעסרא בישראל לאחסנא, חלף פולחנהון דאינון פלחין, ית פולחן משכן זמנא. **יח**, כב, ולא יקרבון עוד בני ישראל, למשכן זמנא, לקבלא חובא, לממת. **יח**, כג, ויפלחון ליוואי אינון, ית פולחן משכן זמנא, ואינון, יקבלון חוביהון: קיים עלם, לדריכון, ובגו בני ישראל, לא יחסנון אחסנא. **יח**, כד, ארי ית מעסרא דבני ישראל, דיפרשון קודם ה' אפרשותא, יהבית לליוואי, לאחסנא; על כן, אמרית להון, בגו בני ישראל, לא יחסנון אחסנא. {פ}

יח, כה, ומליל ה', עם משה למימר. **יח**, כו, ועם ליוואי תמליל, ותימר להון, ארי תיסבון מן בני ישראל ית מעסרא דיהבית לכון מינהון, באחסנתכון--ותפרשון מיניה אפרשותא קודם ה', מעסרא מן מעסרא. **יח**, כז, ויתחשיב לכון, אפרשותכון--כעבורא, מן אידרא, וכמלאתא, מן מעצרתא. **יח**, כח, כן תפרשון אף אתון, אפרשותא קודם ה', מכול מעסריכון, דתיסבון מן בני ישראל; ותינתון מיניה ית אפרשותא קודם ה', לאהרון כהנא. **יח**, כט, מכול, מתנתכון, תפרשון, ית כל אפרשותא קודם ה': מכל שופריה--ית קודשיה, מיניה. **יח**, ל, ותימר, להון: באפרשותכון ית שופריה, מיניה, ויתחשיב לליוואי, כעללת אידרא וכעללת מעצרתא. **יח**, לא, ותיכלון יתיה בכל אתר, אתון ואנש בתיכון: ארי אגרא הוא לכון, חלף פולחנתון במשכן זמנא. **יח**, לב, ולא תקבלון עלוהי חובא, באפרשותכון ית שופריה מיניה; וית קודשיא דבני ישראל לא תחלון, ולא תמותון. {פ}

יח, לא, ומליל ה', עם משה ועם אהרון למימר. **יח**, לב, דא גזירת אורייתא, דפקיד ה' למימר: מליל עם בני ישראל, וייסבון לך תורתא סימוקתא שלמתא דלית בה מומא, דלא סליק עלה, נירא. **יח**, לג, ותינתון יתה, לאלעזר כהנא; ויפיק יתה למברא למשריתא, וייכוס יתה קודמוהי. **יח**, לד, וייסב אלעזר כהנא, מדמה--באצבעיה; וידי לוקביל אפי משכן זמנא, מדמה--שבע זמנין. **יח**, לה, ויוקיד ית תורתא, לעיניה: ית משכה וית בסרה וית דמה, על אוכלה יוקיד. **יח**, לו, וייסב כהנא, אעא דארזא ואיזובא--וצבע זהור; וירמי, לגו יקידת תורתא. **יח**, לז, ויצבע לבושוהי כהנא, ויסחי בסריה במיא, ובתר כן, ייעול למשריתא; ויהי מסאב כהנא, עד רמשא. **יח**, לח, ודמוקיד יתה--יצבע לבושוהי במיא, ויסחי בסריה במיא; ויהי מסאב, עד רמשא. **יח**, לט, ויכנוש גבר דכי, ית קטמא דתורתא, ויצנע למברא למשריתא, באתר דכי; ותהי לכנשתא דבני ישראל למטרא, למי אדיותא--חטאתא היא. **יח**, לו, ויצבע דכניש ית קטמא דתורתא, ית לבושוהי, ויהי מסאב, עד רמשא; ותהי לבני ישראל, ולגיוירא דיתגיירון ביניהון--לקיים עלם. **יח**, לז, דיקרב במיתא, לכל נפשא דאנשא--ויהי מסאב, שבעא יומין. **יח**, לב, הוא ידי עלוהי ביומא תליתאה, וביומא שביעאה--ידכי; ואם לא ידי עלוהי ביומא תליתאה, וביומא שביעאה--לא ידכי. **יח**, לג, כל דיקרב במיתא בנפשא דאנשא דימות ולא ידי עלוהי, ית משכנא דה' סאיב--וישתיצי אנשא ההוא, מישראל: ארי מי אדיותא לא אזדריקו עלוהי, מסאב יהי--עוד, סאובתיה ביה. **יח**, לד, אורייתא, אנש, ארי ימות במשכנא: כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא, יהי מסאב שבעא יומין. **יח**, לו, וכול מן דחסף פתיח, דלית מגופת שיע מקף עלוהי--מסאב, הוא. **יח**, לז, וכול דיקרב על אפי חקלא, בקטיל חרבא או במיתא, או בגרמא דאנשא, או בקברא--יהי מסאב, שבעא יומין. **יח**, לז, וייסבון, לדמסאב, מעפר, יקידת חטאתא; ויינתון עלוהי מי מבוע, למן. **יח**, לח, וייסב איזובא ויטבול במיא, גבר דכי, וידי על משכנא ועל כל מניא, ועל נפשתא דהוון תמן; ועל דיקרב, בגרמא או בקטילא, או במיתא, או בקברא. **יח**, לט, וידי דכיא על מסאבא, ביומא תליתאה וביומא שביעאה; וידכיניה ביומא שביעאה, ויצבע לבושוהי ויסחי במיא וידכי ברמשא. **יח**, לט, וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי, וישתיצי אנשא ההוא מגו קהלא: ארי ית מקדשא דה' סאיב, מי אדיותא לא אזדריקו עלוהי--מסאב הוא. **יח**, כא, ותהי להון, לקיים עלם; ודמדי מי אדיותא, יצבע לבושוהי, ודיקרב במי אדיותא, יהי מסאב עד רמשא. **יח**, כב, וכול דיקרב ביה מסאבא, יהי מסאב; ואנש דיקרב ביה, יהי מסאב עד רמשא. {פ}

כא, ואתו בני ישראל כל כנשתא למדברא דצין, בירחא קדמאה, ויתיב עמא, ברקם; ומיתת תמן מרים, ואתקברת תמן. **כב**, ולא הוה מיא, לכנשתא; ואתכנישו, על משה ועל אהרון. **כג**, ונצא עמא, עם משה; ואמרו למימר, לווי דמיתנא

במותא דאחנא קודם ה'. **כד**, ולמא איתיתון ית קהלא דה', למדברא הדין, לממת תמן, אנחנא ובעירנא. **כה**, ולמא אסיקתונא, ממצריים, לאיתאה יתנא, לאתרא בישא הדין: לא אתר כשר לבית זרע, ואף לא תינן וגופנין ורימונין, ומיא לית, למשת. **כו**, ועל משה ואהרן מן קודם קהלא, לתרע משכן זמנא, ונפלו, על אפיהון; ואתגלי יקרא דה', להון. {פ}

כז, ומליל ה', עם משה למימר. **כח**, סב ית חוטרא, וכנוש ית כנשתא את ואהרן אחוך, ותמללון עם כיפא לעיניהון, וייתין מוהי; ותפיק להון מיא מן כיפא, ותשקי ית כנשתא וית בעירהון. **כט**, ונסיב משה ית חוטרא, מן קודם ה'--כמא דפקדיה. **ל**, וכנוש משה ואהרן, ית קהלא--לקדם כיפא; ואמר להון, שמעו כען סרבניא--המן כיפא הדין, נפיק לכון מיא. **לא**, וארים משה ית ידיה, ומחא ית כיפא בחוטריה--תרתין זמנין; ונפקו מיא סגיאי, ושתיאת כנשתא ובעירהון. {ס}

לב, ואמר ה', למשה ולאהרן, חלף דלא הימנתון במימרי, לקדשותי לעיני בני ישראל--בכין, לא תעלון ית קהלא הדין, לארעא, דיהבית להון. **לג**, אינון מי מצותא, דנצו בני ישראל קודם ה'; ואתקדש, בהון. {ס}

לד, ושלח משה אזגדין מרקם, לוות מלכא דאדום: כדנן אמר, אחוך ישראל, את ידעת, ית כל עקתא דאשכחנא. **לה**, ונחתו אבהתנא למצריים, ויתבינא במצריים יומין סגיאי; ואבאישו לנא מצראי, ולאבהתנא. **לו**, וצלינא קודם ה', וקביל צלותנא, ושלח מלאכא, ואפקנא ממצריים; והא אנחנא ברקם, קרתא דבסטר תחומך. **לז**, נעבר כען בארעך, לא נעבר בחקל ובכרם, ולא נשתי, מי גוב: באורח מלכא ניזיל, לא נסטי לימינא ולשמאלא, עד דנעבר, תחומך. **לח**, ואמר ליה אדומאה, לא תעבר בתחומי--דלמא בדקטלין בחרבא, אפוק לקדמותך. **לט**, ואמרו ליה בני ישראל, באורח כבישא ניסק, ואם מייך נשתי אנא ובעירי, ואתין דמיהון; לחוד לית פתגם ביש, ברגליי אעבר. **לא**, ואמר, לא תעבר; ונפק אדומאה לקדמותיה, בחיל רב וביד תקיפא. **לב**, וסריב אדומאה, לא שבק ית ישראל, למעבר, בתחומיה; וסטא ישראל, מלוותיה. {פ}

לג, ונטלו, מרקם; ואתו בני ישראל כל כנשתא, להור טורא. **לד**, ואמר ה' למשה ולאהרן, בהור טורא, על תחום ארעא דאדום, למימר. **לה**, יתכניש אהרן, לעמיה, ארי לא ייעול לארעא, דיהבית לבני ישראל--על דסריבתון על מימרי, למי מצותא. **לז**, דבר, ית אהרן, וית אלעזר, בריה; ותסיק יתהון, להור טורא. **לח**, ותשלח ית אהרן ית לבושהי, ותלבישינון ית אלעזר בריה; ואהרן יתכניש, וימות תמן. **לז**, ועבד משה, כמא דפקיד ה'; וסליקו להור טורא, לעיני כל כנשתא. **לח**, ואשלח משה ית אהרן ית לבושהי, ואלביש יתהון ית אלעזר בריה, ומית אהרן תמן, בריש טורא; ונחת משה ואלעזר, מן טורא. **לז**, וחזו, כל כנשתא, ארי מית, אהרן; ובכו ית אהרן תלתין יומין, כול בית ישראל. {ס}

לא, ושמע כנענאה מלכא דערד, יתיב דרומא, ארי אתא ישראל, אורח מאלליא; ואגיח קרבא, בישראל, ושבא מיניה, שביא. **לב**, וקיים ישראל קיים קודם ה', ואמר: אם ממסר תמסר ית עמא הדין, בידי--ואגמר, ית קרוויהון. **לג**, וקביל ה' צלותיה דישראל, ומסר ית כנענאה, וגמר יתהון, וית קרוויהון; וקרא שמיה דאתרא, חורמה. {פ}

לד, ונטלו מהור טורא, אורח ימא דסוף, לאקפא, ית ארעא דאדום; ועקת נפשא דעמא, באורחא. **לה**, ואתרעם עמא קודם ה', ועם משה נצו, למא אסיקתונא ממצריים, לממת במדברא: ארי לית לחמא, ולית מיא, ונפשנא עקת, במנא הדין דמיכליה קליל. **לו**, וגרי ה' בעמא, ית חיוון קלן, ונכיתו, ית עמא; ומית עם סגי, מישראל. **לז**, ואתא עמא לוות משה ואמרו חבנא, ארי אתרעמנא קודם ה' ועימך נצינא--צלי קודם ה', ויעדי מיננא ית חוויא; וצלי משה, על עמא. **לח**, ואמר ה' למשה, עביד לך קליא, ושו יתיה, על את; ויהי, כל דיתנכית, ויחזי יתיה, ויתקיים. **לז**, ועבד משה חוויא דנחשא, ושווייה על את; והוי, כד נכית חוויא ית גוברא--ומסתכל בחוויא דנחשא, ומתקיים. **לז**, ונטלו, בני ישראל; ושרו, באובות. **לא**, ונטלו, מאובות; ושרו במגזת עבראי, במדברא דעל אפי מואב, ממדנח, שמשא. **לב**, מתמן, נטלו; ושרו, בנחלא דזרד. **לג**, מתמן, נטלו, ושרו מעברא דארנון דבמדברא, דנפיק מתחום אמוראה: ארי ארנון תחום מואב, בין מואב ובין אמוראה. **לד**, על כן, יתאמר, בספרא, קרבין עבד ה': על ימא דסוף, וגבורן על נחלי ארנון. **לז**, ונחליא, דמידברין, לוקביל לחיית; ומסתמין, לתחום מואב. **לז**, ומתמן, אתייהיבת להון בירא: היא בירא, דאמר ה' למשה, כנוש ית עמא, ואתין להון מיא. {ס}

לז, בכין שבח ישראל, ית תושבחתא הדא: סקי בירא, שבחו לה. **לח**, בירא דחפרוהא רברביא, כרוהא רישי עמא, ספריא, בחוטריהון; וממדברא, אתייהיבת להון. **לז**, ומדאיתיהיבת להון, נחתא עימהון לנחליא; ומנחליא, סלקא עימהון לרמתא. **לז**, ומרמתא, לנחליא דבחקלי מואב--ריש, רמתא; ומסתכיא, על אפי בית ישימון. {פ}

כא, כא ושלח ישראל אזגדין, לוות סיחון מלכא אמוראה למימר. **כא, כב** אעבר בארעך, לא נסטי בחקל ובכרם--לא נשתי, מי גוב: באורח מלכא ניזיל, עד דנעבר תחומך. **כא, כג** ולא שבק סיחון ית ישראל, למעבר בתחומיה, וכנש סיחון ית כל עמיה ונפק לקדמות ישראל למדברא, ואתא ליה; ואגיה קרבא, בישראל. **כא, כד** ומחזי ישראל, לפתגם דחרב; וירית ית ארעיה מארנונא, עד יובקא עד בני עמון--ארי תקיף, תחומא דבני עמון. **כא, כה** וכבש, ישראל, ית כל קרוויא, האילין; ויטיב ישראל בכל קרווי אמוראה, בחשבון ובכל כפרנהא. **כא, כו** ארי חשבון--קרתא דסיחון מלכא אמוראה, היא; והוא אגיה קרבא, במלכא דמואב קדמאה, ונסיב ית כל ארעיה מיניה, עד ארנון. **כא, כז** על כן יימרון מתליא, עולו לחשבון; תתבני ותשתכלל, קרתא דסיחון. **כא, כח** ארי קידום תקיף כאישא נפק מחשבון, עבדי קרבא כשלהביא מקרתא דסיחון: קטילו עמא דשרו בלחית מואב, כומריא דפלחין בית דחלת רמתא דארנון. **כא, כט** ויי לכו מואבאי, אבדתון עמא דפלחין לכמוש; מסר בנוהי צירין ובנתיה בשביא, למלכא אמוראה סיחון. **כא, ל** פסקת מלכו מחשבון, עדא שולטן מדביון; וצדיאו עד נופח, דסמך עד מידבא. **כא, לא** ויטיב, ישראל, בארע, אמוראה. **כא, לב** ושלח משה לאללא ית יעזר, וכבשו כפרנהא; ותרין, ית אמוראה דתמן. **כא, לג** ואתפניאו, וסליקו, לאורח, מתנן; ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותהון הוא וכל עמיה, לאגחא קרבא--לאדרעי. **כא, לד** ואמר ה' למשה, לא תדחל מיניה--ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה, וית ארעיה; ותעביד ליה--כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמוראה, דיתבי בחשבון. **כא, לה** ומחו יתיה וית בנוהי וית כל עמיה, עד דלא אשתאר ליה משיזיב; ויריתו, ית ארעיה. **כב, א** ונטלו, בני ישראל; ושרו במישרא דמואב, מעברא לירדנא דיריחו. {ס}

כב, ב וחזא בלק, בר ציפור, ית כל דעבד ישראל, לאמוראה. **כב, ג** ודחיל מואבאה מן קודם עמא, לחזא--ארי סגי הוא; ועקת למואבאי, מן קודם בני ישראל. **כב, ד** ואמר מואב לסבי מדיין, כען ישיצון קהלא ית כל סחרנא, כמא דמלחין תורא, ית ירוקא דחקלא; ובלק בר ציפור מלכא דמואב, בעידנא ההוא. **כב, ה** ושלח אזגדין לוות בלעם בר בעור, לפתור ארם דעל פרת ארע בני עמיה--למקרי ליה: למימר, הא עמא נפק ממצריים הא חפא ית עין שמשא דארעא, והוא שרי, מלקבלי. **כב, ו** וכען איתא כען לוט לי ית עמא הדין, ארי תקיף הוא מיני--מאים איכול לאגחא ביה קרב, ואתרכיניה מן ארעא: ארי ידענא, ית דתברין מברך, ודתלוט, ליט. **כב, ז** ואזלו סבי מואב, וסבי מדיין, וקסמיא, בידיהון; ואתו, לוות בלעם, ומלילו עימיה, פתגמי בלק. **כב, ח** ואמר להון, ביתו הכא בליליא, ואתיב יתכון פתגמא, כמא דימליל ה' עימי; ואוריכו רברבי מואב, עם בלעם. **כב, ט** ואתא מימר מן קודם ה', לוות בלעם; ואמר, מן גובריא האילין דעימך. **כב, י** ואמר בלעם, קודם ה': בלק בר ציפור מלכא דמואב, שלח לוותי. **כב, יא** הא עמא דנפק ממצריים, וחפא ית עין שמשא דארעא; כען, איתא לוט לי יתיה--מאים איכול לאגחא ביה קרב, ואתרכיניה. **כב, יב** ואמר ה' לבלעם, לא תיזיל עימהון; לא תלוט ית עמא, ארי בריך הוא. **כב, יג** וקם בלעם, בצפרא, ואמר לרברבי בלק, איזילו לארעכון: ארי רעווא קודם ה', דלא למשבקי למיזל עימכון. **כב, יד** וקמו רברבי מואב, ואתו לוות בלק; ואמרו, סריב בלעם למיתי עימנא. **כב, טו** ואוסיף עוד, בלק, שלח רברבין, סגיאין ויקירין מאילין. **כב, טז** ואתו, לוות בלעם; ואמרו ליה, כדנן אמר בלק בר ציפור, לא כען תתמנע, מלמיתי לוותי. **כב, יז** ארי יקרא אייקרינך לחזא, וכול דתימר לי אעביד; ואיתא כען, לוט לי, ית, עמא הדין. **כב, יח** ואתיב בלעם, ואמר לעבדי בלק, אם ייתין לי בלק מלי ביתיה, כסף ודהב--לית לי רשו, למעבר על גזירת מימרא דה' אלהי, למעבד זעירתא, או רבתא. **כב, יט** וכען, אוריכו כען הכא אף אתון--בליליא; ואדע, מא יוסיף ה' למללא עימי. **כב, כ** ואתא מימר מן קודם ה' לוות בלעם, בליליא, ואמר ליה אם למקרי לך אתו גובריא, קום איזיל עימהון; וברם, ית פתגמא דאמליל עימך--יתיה תעביד. **כב, כא** וקם בלעם בצפרא, וזריז ית אתניה; ואזל, עם רברבי מואב. **כב, כב** ותקיף רוגזא דה', ארי אזיל הוא, ואתעתד מלאכא דה' באורחא, לסטן ליה; והוא רכיב על אתניה, ותרין עולימוהי עימיה. **כב, כג** וחזת אתנא ית מלאכא דה' מעתד באורחא, וחרביה שליפא בידיה, וסטת אתנא מן אורחא, ואזלת בחקלא; ומחא בלעם ית אתנא, לאסטיותה לאורחא. **כב, כד** וקם מלאכא דה', בשביל כרמיא--אתרא דגדירא מכא, וגדירא מכא. **כב, כה** וחזת אתנא ית מלאכא דה', ואידחיקת עם כותלא, ודחקת ית רגלא דבלעם, לכותלא; ואוסיף, לממחה. **כב, כו** ואוסיף מלאכא דה', עבר; וקם באתר עק, דלית אורח למסטי לימינא ולשמאלא. **כב, כז** וחזת אתנא ית מלאכא דה', ורבעת תחות בלעם; ותקיף רוגזא דבלעם, ומחא ית אתנא בחוטרא. **כב, כח** ופתח ה', ית פומא דאתנא; ואמרת לבלעם, מא עבדי לך, ארי מחיתני, דנן תלת זמנין. **כב, כט** ואמר בלעם לאתנא, ארי חייכת בי; אילו פון אית חרבא בידי, ארי כען קטלתיך. **כב, ל** ואמרת אתנא לבלעם, הלא אנא אתנך דרכיבת עליי מדאיתך עד יומא הדין--המילף אליפנא, למעבד לך כדן; ואמר, לא. **כב, לא** וגלא ה', ית עיני בלעם, וחזא ית מלאכא דה' מעתד באורחא, וחרביה שליפא בידיה; וכרע וסגיד, לאפוהי. **כב, לב** ואמר ליה, מלאכא דה', על מא מחיתא ית אתנך, דנן תלת זמנין; הא אנא נפקית לסטן, ארי גלי קודמיי דאת רעי למיזל באורחא לקבלי. **כב, לג** וחזתני, אתנא, וסטת מן קודמיי, דנן תלת זמנין; אילו פון לא סטת מן קודמיי, ארי כען אף יתך קטלית ויתיה קיימית. **כב, לד** ואמר בלעם למלאכא דה', חבית--ארי לא ידעית, דאת מעתד לקדמותי באורחא; וכען אם ביש בעינך, אתוב לי. **כב, לה** ואמר מלאכא דה' לבלעם, איזיל עם גובריא, וברם ית פתגמא דאמליל עימך, יתיה תמליל; ואזל בלעם, עם רברבי בלק. **כב, לו** ושמע בלק, ארי אתא בלעם; ונפק לקדמותיה לקרתא דמואב, דעל תחום ארנון--דבסטר תחומא. **כב, לז** ואמר בלק לבלעם, הלא משלח שלחית לוותך למקרי לך--למא לא איתא, לוותי; הבקושטא הוותא אמר, לית אנא יכיל לייקרותך. **כב, לח** ואמר בלעם לבלק, הא אתיתי לוותך--כען, המיכל יכילנא למללא מידעם: פתגמא, דישווי ה' בפומי--יתיה אמליל. **כב, לט** ואזל בלעם, עם בלק; ואעליה, לקרית מחוזוהי. **כב, מ** ונכס בלק, תורין וען; ושלח לבלעם, ולרברביא דעימיה. **כב, מא** והוה בצפרא--

ודבר בלק ית בלעם, ואסקיה לרמת דחלתיה; וחזא מתמן, קצת מן עמא. **כג,א** ואמר בלעם לבלק, בני לי הכא שבעא מדבחין; ואתקין לי הכא, שבעא תורין ושבעא דכרין. **כג,ב** ועבד בלק, כמא דמליל בלעם; ואסיק בלק ובלעם תור ודכר, על כל מדבח. **כג,ג** ואמר בלעם לבלק, אתעתד על עלתך, ואהך מאים יערע מימר מן קודם ה' לקדמותי, ופתגמא דיחזיני ואחווי לך; ואזל, יחידיי. **כג,ד** וערע מימר מן קודם ה', בבלעם; ואמר קודמוהי, ית שבעא מדבחין סדרית, ואסיקת תור ודכר, על כל מדבח. **כג,ה** ושווי ה' פתגמא, בפומא דבלעם; ואמר תוב לוות בלק, וכדין תמליל. **כג,ו** ותב לוותיה, והא מעתד על עלתיה--הוא, וכל רברבי מואב. **כג,ז** ונטל מתליה, ואמר: מן ארם דברני בלק מלכא דמואב, מטורי מדנחא--איתא לוט לי יעקוב, ואיתא תריך לי ישראל. **כג,ח** מא אלוטיה, דלא לטיה אל; ומא אתרכיה, דלא תרכיה ה'. **כג,ט** ארי מריש טוריא חזיתיה, ומרמא סכיתיה: הא עמא בלחודיהון עתידין דיחסנון עלמא, ובעממא לא ייתדנון גמירא. **כג,י** מן ייכול לממני דעדקא דבית יעקוב דאמיר עליהון יסגון כעפרא דארעא, או חדא מארבע משרייתא דישראל; תמות נפשי מותא דקשיטוהי, ויהי סופי כוותהון. **כג,יא** ואמר בלק לבלעם, מא עבדת לי: למלט סנאיי דברתך, והא ברכא מברכת להון. **כג,יב** ואתיב, ואמר: הלא, ית דישווי ה' בפומי--יתיה אטר, למללא. **כג,יג** ואמר ליה בלק, איתא כען עימי לאתר אוחרן דתחזיניה מתמן--לחוד קצתיה תחזי, וכוליה לא תחזי; ותלוטיה לי, מתמן. **כג,יד** ודבריה לחקל סכותא, לריש רמתא; ובנא שבעא מדבחין, ואסיק תור ודכר על כל מדבח. **כג,טו** ואמר, לבלק, אתעתד הכא, על עלתך; ואנא, אתמטי עד כא. **כג,טז** וערע מימר מן קודם ה' בבלעם, ושווי פתגמא בפומיה; ואמר תוב לוות בלק, וכדין תמליל. **כג,יז** ואתא לוותיה, והא מעתד על עלתיה, ורברבי מואב, עימיה; ואמר ליה בלק, מא מליל ה'. **כג,יח** ונטל מתליה, ואמר: קום בלק ושמע, אצית למימרי בר ציפור. **כג,יט** לא כמילי בני אנשא מימר אלהא, בני אנשא אמרין ומכדבין, ואף לא כעובדי בני בסרא, דאינון גזרין למעבד ותייבין ומתמלכין; הוא אמר ועביד, וכל מימריה מתקיים. **כג,כ** הא ברכן, קבילית; אברכיניה לישראל, ולא אתיב ברכתי מינהון. **כג,כא** אסתכלית ולית פלחי גילולין בדבית יעקוב, ואף לא עבדי ליאות שקר בישראל; מימרא דה' אלההון בסעדהון, ושכינת מלכהון ביניהון. **כג,כב** אל, דאפיקינון ממצריים--תוקפא ורומא, דיליה. **כג,כג** ארי לא נחשיא צבן דייטב לדבית יעקוב, ואף לא קסמא רען ברבות בית ישראל; כעידון, יתאמר ליעקוב ולישראל, מא עבד, אלהא. **כג,כד** הא עמא כליתא שרי, וכאריא יתנטל; לא ישרי בארעיה עד דיקטול קטול, ונכסי עממא יירת. **כג,כה** ואמר בלק לבלעם, אף מלט לא תלוטיון; אף ברכא, לא תברכינן. **כג,כו** ואתיב בלעם, ואמר לבלק: הלא, מלילית עימך למימר, כול דימליל ה', יתיה אעביד. **כג,כז** ואמר בלק, לבלעם, איתא כען אדבריןך, לאתר אוחרן; מאים תהי רעווא מן קודם ה', ותלוטיה לי מתמן. **כג,כח** ודבר בלק, ית בלעם, ריש רמתא, דמסכתיא על אפי בית ישימון. **כג,כט** ואמר בלעם לבלק, בני לי הכא שבעא מדבחין; ואתקין לי הכא, שבעא תורין ושבעא דכרין. **כג,ל** ועבד בלק, כמא דאמר בלעם; ואסיק תור ודכר, על כל מדבח. **כד,א** וחזא בלעם, ארי תקין קודם ה' לברכא ית ישראל, ולא הליך כזמן בזמן, אלהין לקדמות נחשיא; ושווי למדברא, אפוהי. **כד,ב** וזקף בלעם ית עינוהי, וחזא ית ישראל, שרן, לשבטוהי; ושרת עלוהי, רוח נבואה מן קודם ה'. **כד,ג** ונטל מתליה, ואמר: אימר בלעם בר בעור, ואימר גוברא דשפיר חזי. **כד,ד** אימר--דשמע, מימר מן קודם אל: דחיו מן קודם שדיי חזי, שכיב ומתגלי ליה. **כד,ה** מא טבא ארעך, יעקוב; בית משרך, ישראל. **כד,ו** כנחלין דמידברין, כגינת שקיא דעל פרת; כבוסמא דנצב ה', כארזין דנציבין על מיא. **כד,ז** יסגי מלכא דיתרבא מבנוהי, וישלוט בעממין סגיאין; וייתקף מאגג מלכיה, ותינטל מלכותיה. **כד,ח** אל דאפיקינון ממצריים, תוקפא ורומא דיליה; ייכלון בני ישראל נכסי עממא סנאיהון, ובביזת מלכיהון יתפנקון--וארעתהון יחסנון. **כד,ט** ינוח ישרי בתקוף כאריא וכליתא, ולית דיקימיניה; בריכך יהון בריכין, וליטך יהון ליטין. **כד,י** ותקיף רוגזא דבלק בבלעם, ושקפינון לידוהי; ואמר בלק לבלעם, למלט סנאיי קריתך, והא ברכא מברכת להון, דנן תלת זמנין. **כד,יא** וכען, איזיל לך לאתרך; אמרית יקרא אייקרינך, והא מנעך ה' מן יקר. **כד,יב** ואמר בלעם, לבלק: הלא, אף עם אזגדך דשלחתא לוות--מלילית למימר. **כד,יג** אם ייתין לי בלק מלי ביתיה, כסף ודהב--לית לי רשו למעבר על גזירת מימרא דה', למעבד טבתא או בשתא מרעותי: דימליל ה', יתיה אמליל. **כד,יד** וכען, האנא אזיל לעמי; איתא, אמלכיןך מא דתעביד, ואחווי לך מא דיעביד עמא הדין לעמך, בסוף יומיא. **כד,טו** ונטל מתליה, ואמר: אימר בלעם בר בעור, ואימר גוברא דשפיר חזי. **כד,טז** אימר, דשמע מימר מן קודם אל, וידע, מדע מן קודם עילאה; חיו מן קודם שדיי חזי, שכיב ומתגלי ליה. **כד,יז** חזיתיה ולא כען, סכיתיה ולא איתוהי קריב; כד יקום מלכא מיעקוב, ויתרבא משיחא מישראל, ויקטיל רברבי מואב, וישלוט בכל בני אנשא. **כד,יח** ויהי אדום ירותא, ויהי ירותא שער--לבעלי דבבוהי; וישראל, יצלח בנכסין. **כד,יט** וייחות, חד מדבית יעקוב; ויוביד משיזיב, מקרית עממא. **כד,כ** וחזא, ית עמלקא, ונטל מתליה, ואמר: ריש קריבא דישראל הוה עמלק, וסופיה לעלמא ייבד. **כד,כא** וחזא, ית שלמאה, ונטל מתליה, ואמר: תקיף, בית מותבך, ושו בכרך תקיף, מדורך. **כד,כב** ארי אם יהי, לשיצאה שלמאה--עד מא, אתוראה ישביןך. **כד,כג** ונטל מתליה, ואמר: ויי, לחייבא דייחון כד יעביד אלהא ית אילין. **כד,כד** וסיען יצטרחן מרומא, ויענון לאתור וישעבדון לעבר פרת; ואף אינון, לעלמא ייבדון. **כד,כה** וקם בלעם, ואזל ותב לאתריה; ואף בלק, אזל לאורחיה. {פ}

כה,א ויתיב ישראל, בשיטין; ושרי עמא, למטעי בתר בנת מואב. **כה,ב** וקראה לעמא, לדבחי טעוותהון; ואכל עמא, וסגידו לטעוותהון. **כה,ג** ואתחבר ישראל, לבעלא פעור, ותקיף רוגזא דה', בישראל. **כה,ד** ואמר ה' למשה, דבר ית כל רישי עמא, ודון וקטול דחייב קטול קודם ה', לוקביל שמשא; ויתוב תקוף רוגזא דה', מישראל. **כה,ה** ואמר משה, לדייני ישראל: קטולו גבר גוברוהי, דאתחברו לבעלא פעור. **כה,ו** והא גוברא מבני ישראל אתא, וקריב לוות אחוהי ית

מדייניתא, לעיני משה, ולעיני כל כנשתא דבני ישראל; ואינון בכך, בתרע משכן זמנא. **כה,ז** וחזא, פינחס בר אלעזר, בר אהרון, כהנא; וקם מגו כנשתא, ונסיב רומחא בידיה. **כה,ח** ועל בתר גוברא בר ישראל לקובתא, ובזע ית תרוויהון--ית גוברא בר ישראל, וית איתתא במעהא; ואתכלי, מותנא, מעל, בני ישראל. **כה,ט** והו, דמיתו במותנא--עסרין וארבעא, אלפין. {פ}

כה,י ומליל ה', עם משה למימר. **כה,יא** פינחס בר אלעזר בר אהרון כהנא, אתיב ית חמתי מעל בני ישראל, בדקני ית קנאתי, ביניהון; ולא שיציתי ית בני ישראל, בקנאתי. **כה,יב** בכין, אימר: האנא גזר ליה ית קיימי, שלם. **כה,יג** ותהי ליה ולבנוהי בתרוהי, קיים כהונת עלם--חלף, דקני קודם אלהיה, וכפר, על בני ישראל. **כה,יד** ושום גוברא בר ישראל קטילא, דאתקטיל עם מדייניתא--זמרי, בר סלוא: רב בית בא, לבית שמעון. **כה,טו** ושום איתתא דאתקטילת מדייניתא, כוזבי בת צור: ריש אומי בית אבא במדיין, הוא. {פ}

כה,טז ומליל ה', עם משה למימר. **כה,יז** אעיק, למדיינאי; ותקטיל, יתהון. **כה,יח** ארי מעיקין אינון לכוון, בנכליהון דנכילו לכוון על עיסק פעור; ועל עיסק כוזבי בת רבא דמדיין, אחתהון, דאתקטילת ביומא דמותנא, על עיסק פעור. **כו,א** והוה, בתר מותנא; {פ}

ואמר ה' למשה, ולא לעזר בר אהרון כהנא למימר. **כו,ב** קבילו ית חושבן כל כנשתא דבני ישראל, מבר עסרין שנין ולעילא--לבית אבהתהון: כל נפיק חילא, בישראל. **כו,ג** ומליל משה ואלעזר כהנא, אמרו לממני יתהון--במישריא דמואב: על ירדנא דיריחו, למימר. **כו,ד** מבר עסרין שנין, ולעילא, כמא דפקיד ה' ית משה ובני ישראל, דנפקו מארעא דמצריים. **כו,ה** ראובן, בוכרא דישראל; בני ראובן, חנוך זרעית חנוך, לפלוא, זרעית פלוא. **כו,ו** לחצרון, זרעית חצרון; לכרמי, זרעית כרמי. **כו,ז** אילין, זרעיית ראובן; והו מנייניהון, ארבעין ותלתא אלפין, ושבע מאה, ותלתין. **כו,ח** ובני פלוא, אליאב. **כו,ט** ובני אליאב, נמואל ודתן ואבירם: הוא דתן ואבירם מערעי כנשתא, דאתכנישו על משה ועל אהרון בכנשתא דקורח, באתכנושיהון, על ה'. **כו,י** ופתחת ארעא ית פומה, ובלעת יתהון וית קורח--במותא דכנשתא: כד אכלת אישתא, ית מאתן וחמשיין גוברא, והו, לאת. **כו,יא** ובני קורח, לא מיתו. {ס}

כו,יב בני שמעון, לזרעייתהון--לנמואל זרעית נמואל, לימין זרעית ימין; ליכין, זרעית יכין. **כו,יג** לזרח, זרעית זרח; לשאול, זרעית שאול. **כו,יד** אילין, זרעיית שמעון--עסרין ותרין אלפין, ומאתן. {ס}

כו,טו בני גד, לזרעייתהון--לצפון זרעית צפון, לחגי זרעית חגי; לשוני, זרעית שוני. **כו,טז** לאוזני, זרעית אוזני; לערי, זרעית ערי. **כו,יז** לארוד, זרעית ארוד; לאראלי--זרעית, אראלי. **כו,יח** אילין זרעיית בני גד, למנייניהון--ארבעין אלפין, וחמיש מאה. {ס}

כו,יט בני יהודה, ער ואונן; ומית ער ואונן, בארעא דכנען. **כו,כ** והו בני יהודה, לזרעייתהון--לשלה זרעית שלה, לפרץ זרעית פרץ; לזרח, זרעית זרח. **כו,כא** והו בני פרץ--לחצרון, זרעית חצרון; לחמול, זרעית חמול. **כו,כב** אילין זרעיית יהודה, למנייניהון--שבעין ושיתא אלפין, וחמיש מאה. {ס}

כו,כג בני יששכר, לזרעייתהון--תולע, זרעית תולע; לפווה, זרעית פווה. **כו,כד** לישוב, זרעית ישוב; לשמרון, זרעית שמרון. **כו,כה** אילין זרעיית יששכר, למנייניהון--שיתין וארבעא אלפין, ותלת מאה. {ס}

כו,כו בני זבולון, לזרעייתהון--לסרד זרעית סרד, לאילון זרעית אילון; ליחלאל--זרעית, יחלאל. **כו,כז** אילין זרעיית זבולון, למנייניהון--שיתין אלפין, וחמיש מאה. {ס}

כו,כח בני יוסף, לזרעייתהון--מנשה, ואפריים. **כו,כט** בני מנשה, למכיר זרעית מכיר, ומכיר, אוליד ית גלעד; לגלעד, זרעית גלעד. **כו,ל** אילין, בני גלעד--איעזר, זרעית איעזר; לחלק, זרעית חלק. **כו,לא** ואשריאל--זרעית, אשריאל; ושכם, זרעית שכם. **כו,לב** ושמידע, זרעית שמידע; וחפר, זרעית חפר. **כו,לג** וצלופחד בר חפר, לא הו ליה בנין--אלהין בנין; ושום, בנת צלופחד--מחלה ונועה, חוגלה מלכה ותרצה. **כו,לד** אילין, זרעיית מנשה; ומנייניהון, חמשיין ותרין אלפין ושבע מאה. {ס}

כו,לה אילין בני אפריים, לזרעייתהון--לשותלח זרעית שותלח, לבכר זרעית בכר; לתחן, זרעית תחן. **כו,לו** ואילין, בני שותלח--לעירן, זרעית עירן. **כו,לז** אילין זרעיית בני אפריים למנייניהון, תלתין ותרין אלפין וחמיש מאה; אילין בני יוסף, לזרעייתהון. {ס}

כו, לח בני בנימין, לזרעייתיהון--לבלע זרעית בלע, לאשבל זרעית אשבל; לאחירם, זרעית אחירם. **כו,לט** לשפופם, זרעית שפופם; לחופם, זרעית חופם. **כו,מ** והווי בני בלע, ארד ונעמן--זרעית, ארד, לנעמן, זרעית נעמן. **כו,מא** אילין בני בנימין, לזרעייתיהון; ומנייניהון, ארבעין וחמשא אלפין ושית מאה. {ס}

כו,מב אילין בני דן, לזרעייתיהון--לשוחם, זרעית שוחם; אילין זרעיית דן, לזרעייתיהון. **כו,מג** כל זרעית שוחם, למנייניהון--שיתין וארבעא אלפין, וארבע מאה. {ס}

כו,מד בני אשר, לזרעייתיהון--לימנה זרעית ימנה, לישווי זרעית ישווי; לבריעה, זרעית בריעה. **כו,מה** לבני בריעה--לחבר, זרעית חבר; למלכיאל--זרעית, מלכיאל. **כו,מו** ושום בת אשר, שרח. **כו,מז** אילין זרעיית בני אשר, למנייניהון--חמשין ותלתא אלפין, וארבע מאה. {ס}

כו,מח בני נפתלי, לזרעייתיהון--ליחצאל, זרעית יחצאל; לגוני, זרעית גוני. **כו,מט** ליצר, זרעית יצר; לשילם, זרעית שילם. **כו,נ** אילין זרעיית נפתלי, לזרעייתיהון; ומנייניהון, ארבעין וחמשא אלפין וארבע מאה. **כו,נא** אילין, מנייני בני ישראל--שית מאה וחד, אלפין; שבע מאה, ותלתין. {פ}

כו,נב ומליל ה', עם משה למימר. **כו,נג** לאילין, תתפליג ארעא באחסנא--במניין שמהן. **כו,נד** לסגיאי, תסגון אחסנתהון, ולזעירי, תזערון אחסנתהון: גבר לפום מנייניהון, תתייהיב אחסנתיה. **כו,נה** ברם בעדבא, תתפליג ארעא: לשמהת שבטי אבהתהון, יחסנון. **כו,נו** על פום, עדבא, תתפליג, אחסנתהון--בין סגיאי, לזעירי. {ס}

כו,נז ואילין מנייני ליוואי, לזרעייתיהון--לגרשון זרעית גרשון, לקהת זרעית קהת; למררי, זרעית מררי. **כו,נח** אילין זרעיית לוי, זרעית לבני זרעית חברון זרעית מחלי זרעית מושי, זרעית, קורח; וקהת, אוליד ית עמרם. **כו,נט** ושום איתת עמרם, יוכבד בת לוי, דילידת יתה ללוי, במצריים; וילידת לעמרם, ית אהרון וית משה, וית, מרים אחתהון. **כו,ס** ואתיליד לאהרון, ית נדב וית אביהוא, ית אלעזר, וית איתמר. **כו,סא** ומית נדב, ואביהוא, בקרוביהון אישתא נוכריתא, קודם ה'. **כו,סב** והווי מנייניהון, עסרין ותלתא אלפין--כל דכורא, מבר ירחא ולעילא: ארי לא אתמניאו, בגו בני ישראל, ארי לא אתייהיבת להון אחסנא, בגו בני ישראל. **כו,סג** אילין מנייני משה, ואלעזר כהנא--דמנו ית בני ישראל, במישריא דמואב, על, ירדנא דיריחו. **כו,סד** ובאילין, לא הוה גבר, ממנייני משה, ואהרון כהנא--דמנו ית בני ישראל, במדברא דסיני. **כו,סה** ארי אמר ה' להון, ממת ימותון במדברא; ולא אשתאר מיניהון, אנש--אלהין כלב בר יפונה, ויהושוע בר נון. {ס}

כו,סז וקריבא בנת צלופחד, בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה, לזרעיית, מנשה בר יוסף; ואילין, שמהת בנתיה--מחלה נועה, וחוגלה ומלכה ותרצה. **כו,סח** וקמא קודם משה, וקדם אלעזר כהנא, וקדם רברביא, וכל כנשתא--בתרע משכן זמנא, למימר. **כו,סח** אבונא, מית במדברא, והוא לא הוה בגו כנשתא דאזדמנו על ה', בכנשתא דקורח: ארי בחוביה מית, ובנין לא הוה ליה. **כו,סז** למא יתמנע שמא דאבונא מגו זרעייתה, ארי לית ליה בר; הב לנא אחסנא, בגו אחי אבונא. **כו,סח** וקריב משה ית דינהון, לקדם ה'. {פ}

כו,סו ואמר ה', למשה למימר. **כו,סז** יאות, בנת צלופחד ממלל--מיתן תיתין להון אחודת אחסנא, בגו אחי אבוהון; ותעבר ית אחסנת אבוהון, להון. **כו,סח** ועם בני ישראל, תמליל למימר: גבר ארי ימות, ובר לית ליה--ותעברון ית אחסנתיה, לברתיה. **כו,ט** ואם לית ליה, ברתא--ותיתנון ית אחסנתיה, לאחיה. **כו,י** ואם לית אחין, לאבוהי--ותיתנון ית אחסנתיה לקריביה דקריב ליה מזרעייתה, ויירת יתה; ותהי לבני ישראל, לגזירת דין, כמא דפקיד ה', ית משה. {פ}

כו,יב ואמר ה' למשה, סק לטורא דעבראי הדין; וחזי, ית ארעא, דיהבית, לבני ישראל. **כו,יג** ותחזי יתה, ותתכניש לעמך אף את, כמא דאתכניש אהרון, אחוך. **כו,יד** כמא דסריבתון על מימרי במדברא דצין, במצות כנשתא, לקדשותי במיא, לעיניהון: אינון מי מצות רקם, מדברא דצין. {ס}

כו,טו ומליל משה, קודם ה' למימר. **כו,טז** ימיני ה', אלה רוחיא לכל בסרא, גוברא, על כנשתא. **כו,יז** דיפוק קודמיהון, ודיעול קודמיהון, ודיפיקינון, ודיעילינון; ולא תהי, כנשתא דה', כענא, דלית להון רעי. **כו,יח** ואמר ה' למשה, סב לך ית יהושוע בר נון--גבר, דרוח נבואה ביה; ותסמוך ית ידך, עלוהי. **כו,יט** ותקים יתה, קודם אלעזר כהנא, וקדם, כל כנשתא; ותפקיד יתה, לעיניהון. **כו,כ** ותיתין מזיווך, עלוהי--בדיל דיקבלון מיניה, כל כנשתא דבני ישראל. **כו,כא** וקדם אלעזר כהנא יקום, וישאל ליה בדין אוריא קודם ה': על מימריה יהון נפקין ועל מימריה יהון עלין, הוא וכל בני ישראל עימיה--וכל כנשתא. **כו,כב** ועבד משה, כמא דפקיד ה' יתה; ודבר ית יהושוע, ואקימיה קודם אלעזר כהנא, וקדם, כל כנשתא. **כו,כג** וסמך ית ידוהי עלוהי, ופקדיה, כמא דמליל ה', בידא דמשה. {פ}

כח,א ומליל ה', עם משה למימר. **כח,ב** פקיד ית בני ישראל, ותימר להון: ית קורבני לחים סידור לקורבני, לאתקבלא ברעווא, תיטרון, לקרבא קודמיי בזמניה. **כח,ג** ותימר להון--דין קורבנא, דתקרבון קודם ה': אימרינ בני שנא שלמין תרין ליומא, עלתא תדירא. **כח,ד** ית אימרא חד, תעביד בצפרא; וית אימרא תניינא, תעביד בין שמישא. **כח,ה** וחד מן עסרא בתלת סאין סולתא, למנחתא, דפילא במשח כתישא, רבעות הינא. **כח,ו** עלת, תדירא--דאתעבידת, בטורא דסיני, לאתקבלא ברעווא, קורבנא קודם ה'. **כח,ז** ונסכיה רבעות הינא, לאימרא חד; בקודשא, יתנסך ניסוך דחמר עתיק--קודם ה'. **כח,ח** וית אימרא תניינא, תעביד בין שמישא: כמנחת צפרא ונסכיה תעביד, קורבן דמתקבל ברעווא קודם ה'. {פ}

כח,ט וביומא, דשבתא--תרין אימרינ בני שנא, שלמין; ותרין עסרונין, סולתא מנחתא דפילא במשח--ונסכיה. **כח,י** עלת שבא, תתעביד בשבא, על עלת תדירא, ונסכה. {פ}

כח,יא וברישי, ירחיכון--תקרבון עלתא, קודם ה': תורי בני תורי תרין ודכר חד, אימרינ בני שנא שבעא שלמין. **כח,יב** ותלתא עסרונין, סולתא מנחתא דפילא במשח, לתורא, חד; ותרין עסרונין, סולתא מנחתא דפילא במשח, לדכרא, חד. **כח,יג** ועסרונא עסרונא, סולתא מנחתא דפילא במשח, לאימרא, חד; עלתא לאתקבלא ברעווא, קורבנא קודם ה'. **כח,יד** ונסכיהון, פלגות הינא יהי לתורא ותלתות הינא לדכרא ורבעות הינא לאימרא--חמרא: דא עלת ריש ירחא באתחדותיה, כן לכל רישי ירחי שתא. **כח,טו** וצפיר בר עיזין חד לחטאתא, קודם ה', על עלת תדירא יתעביד, ונסכיה. {ס}

כח,טז ובירחא קדמאה, בארבעת עסרא יומא--לירחא: פסחא, קודם ה'. **כח,יז** ובחמישת עסרא יומא לירחא הדין, חגא: שבעא יומין, פטירא יתאכיל. **כח,יח** ביומא קדמאה, מערע קדיש: כל עבידת פולחן, לא תעבדון. **כח,יט** ותקרבון קורבנא עלתא קודם ה', תורי בני תורי תרין ודכר חד; ושבעא אימרינ בני שנא, שלמין יהון לכון. **כח,כ** ומנחתהון--סולתא, דפילא במשח: תלתא עסרונין לתורא, ותרין עסרונין לדכרא--תעבדון. **כח,כא** עסרונא עסרונא, תעביד, לאימרא, חד--כן לשבעא, אימרינ. **כח,כב** וצפירא דחטאתא, חד, לכפרא, עליכון. **כח,כג** בר מעלת צפרא, דהיא עלת תדירא--תעבדון, ית אילין. **כח,כד** כאילין תעבדון ליומא, שבעא יומין--לחים קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'; על עלת תדירא יתעביד, ונסכיה. **כח,כה** וביומא, שביעאה--מערע קדיש, יהי לכון: כל עבידת פולחן, לא תעבדון. {ס}

כח,כו וביומא דביכוריא, בקרוביכון מנחתא חדתא קודם ה'--עצרתכון: מערע קדיש יהי לכון, כל עבידת פולחן לא תעבדון. **כח,כז** ותקרבון עלתא לאתקבלא ברעווא, קודם ה'--תורי בני תורי תרין, ודכר חד; שבעא אימרינ, בני שנא. **כח,כח** ומנחתהון--סולתא, דפילא במשח: תלתא עסרונין, לתורא, חד; תרין עסרונין, לדכרא, חד. **כח,כט** עסרונא, עסרונא, לאימרא, חד--כן לשבעא, אימרינ. **כח,ל** צפיר בר עיזין, חד, לכפרא, עליכון. **כח,לא** בר מעלת תדירא, ומנחתה--תעבדון; שלמין יהון לכון, ונסכיהון. {פ}

כט,א ובירחא שביעאה בחד לירחא, מערע קדיש יהי לכון--כל עבידת פולחן, לא תעבדון: יום יבבא, יהי לכון. **כט,ב** ותעבדון עלתא לאתקבלא ברעווא, קודם ה'--תור בר תורי חד, דכר חד; אימרינ בני שנא שבעא, שלמין. **כט,ג** ומנחתהון--סולתא, דפילא במשח: תלתא עסרונין לתורא, תרין עסרונין לדכרא. **כט,ד** ועסרונא, לאימרא, חד, כן לשבעא, אימרינ. **כט,ה** וצפיר בר עיזין חד, חטאתא, לכפרא, עליכון. **כט,ו** בר מעלת ירחא ומנחתה, ועלת תדירא ומנחתה, ונסכיהון, כדחזי להון: לאתקבלא ברעווא, קורבנא קודם ה'. {ס}

כט,ז ובעסרא לירחא שביעאה הדין, מערע קדיש יהי לכון, ותענון, ית נפשתכון; כל עבידא, לא תעבדון. **כט,ח** ותקרבון עלתא קודם ה' לאתקבלא ברעווא, תור בר תורי חד דכר חד; אימרינ בני שנא שבעא, שלמין יהון לכון. **כט,ט** ומנחתהון--סולתא, דפילא במשח: תלתא עסרונין, לתורא, תרין עסרונין, לדכרא, חד. **כט,י** עסרונא, עסרונא, לאימרא, חד--כן לשבעא, אימרינ. **כט,יא** צפיר בר עיזין חד, חטאתא; בר מחטאת כיפוריא, ועלת תדירא, ומנחתה, ונסכיהון. {ס}

כט,יב ובחמישת עסרא יומא לירחא שביעאה, מערע קדיש יהי לכון--כל עבידת פולחן, לא תעבדון; ותיחגון חגא קודם ה', שבעא יומין. **כט,יג** ותקרבון עלתא קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'--תורי בני תורי תלת עסר, דכרין תרין; אימרינ בני שנא ארבעת עסר, שלמין יהון. **כט,יד** ומנחתהון--סולתא, דפילא במשח: תלתא עסרונין לתורא, חד, תלתא עסר תורין, תרין עסרונין לדכרא, חד, לתרין דכרין. **כט,טו** ועסרונא, עסרונא, לאימרא, חד--כן לארבעת עסר, אימרינ. **כט,טז** וצפיר בר עיזין חד, חטאתא; בר מעלת תדירא, מנחתה ונסכה. {ס}

כט, יז וביומא תנינא, תורי בני תורי תרי עסר--דכרין תרין; אימרין בני שנא ארבעת עסר, שלמין. **כט, יח** ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמר, במניניהון--כדחזי. **כט, יט** וצפיר בר עיזין חד, חטאתא; בר מעלת תדירא, ומנחתה ונסכיהון. {ס}

כט, כ וביומא תליתאה תורי חד עסר, דכרין תרין; אימרין בני שנא ארבעת עסר, שלמין. **כט, כא** ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמר, במניניהון--כדחזי. **כט, כב** וצפירא דחטאתא, חד; בר מעלת תדירא, ומנחתה ונסכה. {ס}

כט, כג וביומא רביעאה תורי עסר, דכרין תרין; אימרין בני שנא ארבעת עסר, שלמין. **כט, כד** ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמר, במניניהון--כדחזי. **כט, כה** וצפיר בר עיזין חד, חטאתא; בר מעלת תדירא, מנחתה ונסכה. {ס}

כט, כו וביומא חמישאה תורי תשע, דכרין תרין; אימרין בני שנא ארבעת עסר, שלמין. **כט, כז** ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמר, במניניהון--כדחזי. **כט, כח** וצפירא דחטאתא, חד; בר מעלת תדירא, ומנחתה ונסכה. {ס}

כט, כט וביומא שתיתאה תורי תמניא, דכרין תרין; אימרין בני שנא ארבעת עסר, שלמין. **כט, ל** ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמר, במניניהון--כדחזי. **כט, לא** וצפירא דחטאתא, חד; בר מעלת תדירא, מנחתה ונסכה. {ס}

כט, לב וביומא שביעאה תורי שבע, דכרין תרין; אימרין בני שנא ארבעת עסר, שלמין. **כט, לג** ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמר, במניניהון--כדחזי להון. **כט, לד** וצפירא דחטאתא, חד; בר מעלת תדירא, מנחתה ונסכה. {ס}

כט, לה ביומא, תמינאה--כנישין, תהון לכוון: כל עבדת פולחן, לא תעבדון. **כט, לו** ותקרבון עלתא קורבן דמתקבל ברעווא, קודם ה'--תור חד, דכר חד; אימרין בני שנא שבע, שלמין. **כט, לז** ומנחתהון ונסכיהון, לתורא לדכרא ולאמר במניניהון--כדחזי. **כט, לח** וצפירא דחטאתא, חד; בר מעלת תדירא, ומנחתה ונסכה. **כט, לט** אילין תעבדון קודם ה', במועדיכון--בר מגדריכון וגדבתכון, לעלוותכון ולמנחותכון, ולנסכיכון, ולנסכת קודשיכון. **ל, א** ואמר משה, לבני ישראל, ככול דפקיד ה', ית משה. {פ}

ל, ב ומליל משה עם רישי שבטיא, לבני ישראל למימר: דין פתגמא, דפקיד ה'. **ל, ג** גבר ארי יידר נדר קודם ה', או יקיים קיים למיסר איסר על נפשיה--לא יבטיל, פתגמיה: ככל דייפוק מפומיה, יעביד. **ל, ד** ואיתתא, ארי תידר נדר קודם ה', ותיסר איסר בבית אבוהא, ברביותה. **ל, ה** וישמע אבוהא ית נדרה, ואסרה דאסרת על נפשה, וישתוק לה, אבוהא--ויקומון, כל נדרהא, וכל אסרי דאסרת על נפשה, יקומון. **ל, ו** ואם אעדי אבוהא יתהון, ביומא דשמע--כל נדרהא ואסרהא דאסרת על נפשה, לא יקומון; ומן קודם ה', ישתביק לה, ארי אעדי אבוהא, יתהון. **ל, ז** ואם מהוה תהוי לגבר, ונדרהא עלה, או פירוש ספותהא, דאסרת על נפשה. **ל, ח** וישמע בעלה ביומא דשמע, וישתוק לה: ויקומון נדרהא, ואסרהא דאסרת על נפשה--יקומון. **ל, ט** ואם ביומא דשמע בעלה, אעדי יתהון, ובטיל ית נדרה דעלה, וית פירוש ספותהא דאסרת על נפשה--ומן קודם ה', ישתביק לה. **ל, י** ונדר ארמלא, ומתרכא--כול דאסרת על נפשה, קיים עלה. **ל, יא** ואם בית בעלה, נדרת, או אסרת איסר על נפשה, בקיום. **ל, יב** וישמע בעלה וישתוק לה, לא אעדי יתהון--ויקומון, כל נדרהא, וכל אסרי דאסרת על נפשה, יקומון. **ל, יג** ואם בטלא יבטיל יתהון בעלה, ביומא דשמע--כל אפקות ספותהא לנדרהא ולאסר נפשה, לא יקומון: בעלה בטילינן, ומן קודם ה' ישתביק לה. **ל, יד** כל נדר וכל קיומת איסר, לסגפא נפש--בעלה יקיימין, ובעלה יבטילינן. **ל, טו** ואם משתק ישתוק לה בעלה, מיום ליום, ויקיים ית כל נדרהא, או ית כל אסרהא דעלה--קיים יתהון, ארי שתיק לה ביומא דשמע. **ל, טז** ואם בטלא יבטיל יתהון, בתר דשמע--ויקביל, ית חובה. **ל, יז** אילין קיימא, דפקיד ה' ית משה, בין גוברא, לאיתתיה--בין אבא לברתיה, ברביותה בית אבוהא. {פ}

לא, א ומליל ה' עם משה למימר. **לא, ב** אתפרע, פרענות בני ישראל, מן, מדינאי; בתר כן, תתכניש לעמך. **לא, ג** ומליל משה עם עמא למימר, זריזו מינכון גוברין לחילא; ויהון, על מדיין, למיתן פרענות דין עמיה דה', במדיין. **לא, ד** אלפא, לשבטא, אלפא, לשבטא--לכול שבטיא דישראל, תשלחון לחילא. **לא, ה** ואתבחרו מאלפאי דישראל, אלפא לשבטא--תרי עסר אלפין, מזרזי חילא. **לא, ו** ושלח יתהון משה אלפא לשבטא, לחילא: יתהון וית פינחס בר אלעזר כהנא, לחילא, ומני קודשא וחצוצרת יבבתא, בידה. **לא, ז** ואתחילו, על מדיין, כמה דפקיד ה', ית משה; וקטלו, כל דכורא. **לא, ח** וית מלכי מדיין קטלו על קטיליהון, ית אווי וית רקם וית צור וית חור וית רבע--חמשא, מלכי מדיין; וית בלעם בר בעור, קטלו בחרבא. **לא, ט** ושבנו בני ישראל ית נשי מדיין, וית טפלהון; וית כל בעירהון וית כל גיתיהון וית כל נכסיהון, בזו. **לא, י** וית כל קרוויהון במותבניהון, וית כל בית סגדתהון--אוקידו, בנורא. **לא, יא** ושבנו, ית כל עדאה, וית, כל דברתא--באנשא, ובבעירא. **לא, יב** ואיתאו לוות משה ולוות אלעזר כהנא ולוות כנשתא דבני ישראל, ית שביא וית דברתא וית עדאה--למשריתא: למישריא דמואב, דעל ירדנא דיריחו. {ס}

לא, יג ונפקו משה ואלעזר כהנא, וכל רברבי כנשתא--לקדמותהון: למברא, למשריתא. **לא, יד** ורגיז משה, על דממונן על חילא, רבני אלפי ורבני מאוותא, דאתו מחיל קרבא. **לא, טו** ואמר להון, משה: הקיימתון, כל נוקבא. **לא, טז** הא אינון הוואה לבני ישראל, בעיצת בלעם, לשקרא שקר קודם ה', על עיסק פעור, והות מחתא, בכנשתא דה'. **לא, יז** וכען, קטולו כל דכורא בטפלא; וכל איתתא, דידעת גבר למשכבי דכורא--קטולו. **לא, יח** וכול טפלא בנשיא, דלא ידעא משכבי דכורא--קיימו, לכו. **לא, יט** ואתון, שרו מברא למשריתא--שבעא יומין: כול דקטל נפשא וכול דקרב בקטילא, תדון עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה--אתון, ושביכון. **לא, כ** וכל לבוש וכל מן דמשך וכל עובד מעזי, וכל מן דאע--תדון עלוהי. {ס}

לא, כא ואמר אלעזר כהנא לגוברי חילא, דאתו לקרבא: דא גזירת אורייתא, דפקיד ה' ית משה. **לא, כב** ברם ית דהבא, וית כספא; ית נחשא, ית ברזלא, ית עבצא, וית אברא. **לא, כג** כל מידעם דמיתעל בנורא, תעברוניה בנורא וידכי--ברם, במי אדיותא ייתדי; וכול דלא מיתעל בנורא, תעברוניה במיא. **לא, כד** ותחוורון לבושיכון ביומא שביעאה, ותדכון; ובתר כן, תיעלון למשריתא. {ס}

לא, כה ואמר ה', למשה למימר. **לא, כו** קביל, ית חושבן דברת שביא, באנשא, ובבעירא--את ואלעזר כהנא, ורישי אבהת כנשתא. **לא, כז** ותפליג, ית דברתא, בין גוברי מגיחי קרבא, דנפקו לחילא--ובין, כל כנשתא. **לא, כח** ותפריש נסיבא קודם ה', מן גוברי מגיחי קרבא דנפקו לחילא--חדא נפשא, מחמיש מאה: מן אנשא, ומן תורי, ומן חמרי, ומן ענא. **לא, כט** מפלגותהון, תיסבון; ותיתין לאלעזר כהנא, אפרשותא קודם ה'. **לא, ל** ומפלגות בני ישראל תיסב חד דאיתחד מן חמשי, מן אנשא מן תורי מן חמרי ומן ענא--מכל בעירא; ותיתין יתהון, לליוואי, נטרי, מטרת משכנא דה'. **לא, לא** ועבד משה, ואלעזר כהנא, כמה דפקיד ה', ית משה. **לא, לב** והות, דברתא--שאר ביזא, דבזו עמא דנפקו לחילא: ענא, שית מאה ושבעין וחמשה--אלפין. **לא, לג** ותורי, שבעין ותריין אלפין. **לא, לד** וחמרי, שיתין וחד אלפין. **לא, לה** ונפשא דאנשא--מן נשיא, דלא ידעא משכבי דכורא: כל נפשתא, תלתין ותריין אלפין. **לא, לו** והות, פלגותא--חולק, גובריא דנפקו לחילא: מניין ענא תלת מאה ותלתין ושבעא אלפין, וחמיש מאה. **לא, לי** והוה נסיבא קודם ה', מן ענא--שית מאה, שבעין וחמיש. **לא, לח** ותורי--תלתין ושיתא, אלפין; ונסיבהון קודם ה', שבעין ותריין. **לא, לט** וחמרי, תלתין אלפין וחמיש מאה; ונסיבהון קודם ה', שיתין וחד. **לא, מ** ונפשא דאנשא, שיתת עסר אלפין; ונסיבהון, קודם ה'--תלתין ותריין, נפשו. **לא, מא** ויהב משה, ית נסיבא אפרשותא קודם ה', לאלעזר, כהנא--כמה דפקיד ה', ית משה. **לא, מב** ומפלגות, בני ישראל, דפלג משה, מן גובריא דנפקו לחילא. **לא, מג** והות פלגות כנשתא, מן ענא--תלת מאה ותלתין ושבעא אלפין, וחמיש מאה. **לא, מד** ותורי, תלתין ושיתא אלפין. **לא, מה** וחמרי, תלתין אלפין וחמיש מאה. **לא, מו** ונפשא דאנשא, שיתת עסר אלפין. **לא, מז** ונסיב משה מפלגות בני ישראל, ית דאיתחד חד מן חמשי--מן אנשא, ומין בעירא; ויהב יתהון לליוואי, נטרי מטרת משכנא דה', כמה דפקיד ה', ית משה. **לא, מח** וקריבו, לוות משה, דממונן, על אלפי חילא--רבני אלפי, ורבני מאוותא. **לא, מט** ואמרו, למשה, עבדך קבילו ית חושבן גוברי מגיחי קרבא, דעימנא; ולא שגא מיננא, אנש. **לא, נ** וקריבנא ית קורבנא דה', גבר דאשכח מן דהב שירין ושבין, עזקון, קדשין ומחוך--לכפרא על נפשתא, קודם ה'. **לא, נא** ונסיב משה ואלעזר כהנא, ית דהבא--מינהון: כול, מן דעובדא. **לא, נב** והוה כל דהב אפרשותא, דאפרישו קודם ה'--שיתת עסר אלפין שבע מאה וחמשיין, סלעין: מן רבני אלפי, ומן רבני מאוותא. **לא, נג** גוברין, דחילא, בזו, גבר לנפשיה. **לא, נד** ונסיב משה ואלעזר כהנא, ית דהבא, מן רבני אלפי, ומאוותא; ואיתאו יתיה למשכן זמנא, דוכרנא לבני ישראל קודם ה'. {פ}

לב, א ובעיר סגי, הוה לבני ראובן ולבני גד--תקיף לחדא; וחזו ית ארע יעזר, וית ארע גלעד, והא אתרא, אתר כשר לבית בעיר. **לב, ב** ואתו בני גד, ובני ראובן; ואמרו למשה ואלעזר כהנא, ולרברבי כנשתא למימר. **לב, ג** עטרות ודיבון ויעזר ונמרה, וחשבון ואלעלה, ושבם ונבו, ובעון. **לב, ד** ארעא, דמחא ה' ית יתבהא קודם כנשתא דישראל--ארע כשרא לבית בעיר, היא; ולעבדך, אית בעיר. {ס}

לב, ה ואמרו, אם אשכחנא רחמין בעינך--תתייהב ארעא דהא לעבדך, לאחסנא: לא תעבריננא, ית ירדנא. **לב, ו** ואמר משה, לבני גד ולבני ראובן: האחיכון, ייתון לאגחא קרבא, ואתון, תיתבון הכא. **לב, ז** ולמא תונון, ית ליבא דבני ישראל--מלמעבר, לארעא, דיהב להון, ה'. **לב, ח** כדין עבדו, אבהתכון, כד שלחית יתהון מרקם גיאה, למחזי ית ארעא. **לב, ט** וסליקו עד נחלא דאתכלא, וחזו ית ארעא, ואוניאו, ית ליבא דבני ישראל--בדיל דלא למיעל, לארעא, דיהב להון, ה'. **לב, י** ותקיף רוגזא דה', ביומא ההוא; וקיים, למימר. **לב, יא** אם יחזון גובריא דסליקו ממצריים, מבר עסריין שנין ולעילא, ית ארעא, דקיימית לאברהם ליצחק וליעקוב: ארי לא אשלימו, בתר דחלתי. **לב, יב** אלהין כלב בר יפונה, קניזאה, ויהושוע, בר נון: ארי אשלימו, בתר דחלתא דה'. **לב, יג** ותקיף רוגזא דה', בישראל, ואוחרינון במדברא, ארבעין שנין--עד דספ, כל דרא, דעבד דביש, קודם ה'. **לב, יד** והא קמתון, בתר אבהתכון--תלמידי, גובריא חייביא: לאוספא עוד, על תקוף רוגזא דה'--לישראל. **לב, טו** ארי תתובון, מבתר דחלתיה, ויוסיף עוד, לאוחרותהון במדברא; ותחבלון, לכל עמא הדין. {ס}

לב,טז וקריבו לוותיה ואמרו, חטרינ דען נבני לבעירנא הכא, וקרווין, לטפלנא. **לב,יז** ואנחנא נזדרז מבעין, קודם בני ישראל, עד דנעילינון, לאתרהון; וייתב טפלנא בקרווין כריכן, מן קודם יתבי ארעא. **לב,יח** לא נתוב, לבתנא--עד, דיחסנון בני ישראל, גבר, אחסנתיה. **לב,יט** ארי לא נחסינ עימהון, מעברא לירדנא ולהלאה: ארי קבילנא אחסנתנא לנא, מעברא לירדנא מדנחא. {פ}

לב,כ ואמר להון משה, אם תעבדון ית פתגמא הדין: אם תזדרזון קודם עמא דה', לקרבא. **לב,כא** ויעבר לכון כל דמזרז ית ירדנא, קודם עמא דה', עד דיתריך ית בעלי דבבוהי, מן קודמוהי. **לב,כב** ותתכביש ארעא קודם עמא דה', ובתר כן תתובון--ותהון זכאין קודם ה', ומישראל; ותהי ארעא הדא לכון, לאחסנא--קודם ה'. **לב,כג** ואם לא תעבדון כן, הא חבתון קודם ה'; ודעו, חובתכון, דתשכח, יתכון. **לב,כד** בנו לכון קרווין לטפלכון, וחטרינ לענכון; ודייפוק מפומכון, תעבדון. **לב,כה** ואמר בני גד ובני ראובן, למשה למימר: עבדך יעבדון, כמא דריבוני מפקיד. **לב,כו** טפלנא נשנא, גיתנא וכל בעירנא--יהון תמן, בקרווי גלעד. **לב,כז** ועבדך יעברון כל מזרז חילא, קודם עמא דה'--לקרבא: כמא דריבוני, ממליל. **לב,כח** ופקיד להון, משה, ית אלעזר כהנא, וית יהושוע בר נון; וית רישי אבהת שבטיא, לבני ישראל. **לב,כט** ואמר משה להון, אם יעברון בני גד ובני ראובן עימכון ית ירדנא כל דמזרז לקרבא קודם עמא דה', ותתכביש ארעא, קודמיכון--ותיתנון להון ית ארע גלעד, לאחסנא. **לב,ל** ואם לא יעברון מזרזין, עימכון--ויחסנון ביניכון, בארעא דכנען. **לב,לא** ואיתיבו בני גד ובני ראובן, למימר: ית דמליל ה' לעבדך, כן נעביד. **לב,לב** נחנא נעבר מזרזין קודם עמא דה', לארעא דכנען; ועימנא אחודת אחסנתנא, מעברא לירדנא. **לב,לג** ויהב להון משה לבני גד ולבני ראובן ולפלגות שבטא דמנשה בר יוסף, ית מלכותיה דסיחון מלכא אמוראה, וית מלכותיה, דעוג מלכא דמתנן: ארעא, לקרווהא בתחומהא--קרווי ארעא, סחור סחור. **לב,לד** ובנו בני גד, ית דיבון וית עטרות, וית, ערוער. **לב,לה** וית עטרות שופן וית יעזר, ורמתא. **לב,לו** וית בית נמרה, וית בית הרן: קרווין כריכן, וחטרינ דען. **לב,לז** ובני ראובן בנו, ית חשבון וית אלעלא, וית, קריתיים. **לב,לח** וית נבו וית בעל מעון, מקפן שמחה--וית שבמה; וקרו בשמה, ית שמחה קרוויא דבנו. **לב,לט** ואזלו בני מכיר בר מנשה, לגלעד--וכבשוהא; ותריך, ית אמוראה דבה. **לב,מ** ויהב משה ית גלעד, למכיר בר מנשה; וייתב, בה. **לב,מא** ויאיר בר מנשה אזל, וכבש ית כפרניהון; וקרא יתהון, כפרני יאיר. **לב,מב** ונובח אזל, וכבש ית קנת וית כפרנהא; וקרא לה נובח, בשמיה. {פ}

לג,א אילין מטלני בני ישראל, דנפקו מארעא דמצריים--לחיליהון: בידא דמשה, ואהרון. **לג,ב** וכתב משה ית מפקניהון, למטלניהון--על מימרא דה'; ואילין מטלניהון, למפקניהון. **לג,ג** ונטלו מרעמסס בירחא קדמאה, בחמישית עסרא יומא לירחא קדמאה: מבתר פסחא, נפקו בני ישראל בריש גלי--לעיני, כל מצראי. **לג,ד** ומצראי מקברין, ית דקטל ה' בהון--כל בוכרא; ובטעוותהון, עבד ה' דינין. **לג,ה** ונטלו בני ישראל, מרעמסס; ושרו, בסוכות. **לג,ו** ונטלו, מסוכות; ושרו באיתם, דבסטר מדברא. **לג,ז** ונטלו, מאיתם, ותב על פום חירתא, דקדם בעיל צפון; ושרו, קודם מגדול. **לג,ח** ונטלו מן קודם חירתא, ועברו בגו ימא למדברא; ואזלו מהלך תלתא יומין, במדברא דאיתם, ושרו, במרה. **לג,ט** ונטלו, ממרה, ואתו, לאילים; ובאילים תרי עסר מבויעין דמיין, ושבעין דקלין--ושרו תמן. **לג,י** ונטלו, מאילים; ושרו, על ימא דסוף. **לג,יא** ונטלו, מימא דסוף; ושרו, במדברא דסין. **לג,יב** ונטלו, ממדברא דסין; ושרו, בדופקה. **לג,יג** ונטלו, מדופקה; ושרו, באלוש. **לג,יד** ונטלו, מאלוש; ושרו, ברפיידים, ולא הוה תמן מיא לעמא, למשתי. **לג,טו** ונטלו, מרפיידים; ושרו, במדברא דסיני. **לג,טז** ונטלו, ממדברא דסיני; ושרו, בקברי דמשאל. **לג,יז** ונטלו, מקברי דמשאל; ושרו, בחצרות. **לג,יח** ונטלו, מחצרות; ושרו, ברמתה. **לג,יט** ונטלו, מרתמה; ושרו, ברימון פרץ. **לג,כ** ונטלו, מרימון פרץ; ושרו, בלבנה. **לג,כא** ונטלו, מלבנה; ושרו, בריסה. **לג,כב** ונטלו, מריסה; ושרו, בקהלתה. **לג,כג** ונטלו, מקהלתה; ושרו, בטורא דשפר. **לג,כד** ונטלו, מטורא דשפר; ושרו, בחרדה. **לג,כה** ונטלו, מחרדה; ושרו, במקהלות. **לג,כו** ונטלו, ממקהלות; ושרו, בתחת. **לג,כז** ונטלו, מתחת; ושרו, בתרח. **לג,כח** ונטלו, מתרח; ושרו, במתקה. **לג,כט** ונטלו, ממתקה; ושרו, בחשמונה. **לג,ל** ונטלו, מחשמונה; ושרו, במוסרות. **לג,לא** ונטלו, ממוסרות; ושרו, בבני יעקן. **לג,לב** ונטלו, מבני יעקן; ושרו, בחור גדגד. **לג,לג** ונטלו, מחור גדגד; ושרו, ביוטבתה. **לג,לד** ונטלו, מיוטבתה; ושרו, בעברונה. **לג,לה** ונטלו, מעברונה; ושרו, בעציון גבר. **לג,לו** ונטלו, מעציון גבר; ושרו, במדברא דצין, היא רקם. **לג,לז** ונטלו, מרקם; ושרו, בהור טורא, בסייפי ארעא דאדום. **לג,לח** וסליק אהרון כהנא להור טורא, על מימרא דה'--ומית תמן: בשנת ארבעין, למיפק בני ישראל מארעא דמצריים, בירחא חמישאה, בחד לירחא. **לג,לט** ואהרון, בר מאה ועסרינ ותלת שנין, כד מית, בהור טורא. {ס}

לג,מ ושמע, כנענאה מלכא דערד, והוא יתיב בדרומא, בארעא דכנען--במית, בני ישראל. **לג,מא** ונטלו, מהור טורא; ושרו, בצלמונה. **לג,מב** ונטלו, מצלמונה; ושרו, בפונון. **לג,מג** ונטלו, מפונון; ושרו, באובות. **לג,מד** ונטלו, מאובות; ושרו במגזת עבראי, בתחום מואב. **לג,מה** ונטלו, ממגזתא; ושרו, בדיבון גד. **לג,מו** ונטלו, מדיבון גד; ושרו, בעלמון דבלתיימה. **לג,מז** ונטלו, מעלמון דבלתיימה; ושרו בטורי דעבראי, דקדם נבו. **לג,מח** ונטלו, מטורי דעבראי; ושרו במישריא דמואב, על ירדנא דיריחו. **לג,מט** ושרו על ירדנא מבית ישימות, עד מישר שיטין, במישריא, דמואב. {ס}

לג,ג ומליל ה' עם משה, במישריא דמואב, על ירדנא דיריחו, למימר. **לג,גא** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: ארי אתון עברין ית ירדנא, לארעא דכנען. **לג,גב** ותתרכון ית כל יתבי ארעא, מן קודמיכון, ותאבדון, ית כל בית סגדתהון; וית כל צלמי מתכתהון תאבדון, וית כל במתהון תשיצון. **לג,גג** ותתרכון ית יתבי ארעא, ויתבון בה: ארי לכון יהבית ית ארעא, למירת יתה. **לג,גד** ותחסנון ית ארעא בעדבא לזרעייתכון, לסגיא תסגון ית אחסנתהון ולזעירי תזערון ית אחסנתהון--לדייפוק ליה תמן עדבא, דיליה יהי: לשבטי אבהתכון, תחסנון. **לג,גה** ואם לא תתרכון ית יתבי ארעא, מן קודמיכון--ויהי דתשארון מינהון, לסיען נטלן זין לקבלכון ולמשריין מקפניכון; ויעיקון לכון--על ארעא, דאתון יתבין בה. **לג,גו** ויהי, כמא דחשיבית למעבד להון--אעביד לכון. {פ}

לד,א ומליל ה' עם משה למימר. **לד,ב** פקיד ית בני ישראל, ותימר להון, ארי אתון עלין, לארעא דכנען: דא ארעא, דתתפליג לכון באחסנא, ארעא דכנען, לתחומהא. **לד,ג** ויהי לכון רוח דרומא ממדברא דצין, על תחומי אדום; ויהי לכון תחום דרומא, מסייפי ימא דמלחא קידומא. **לד,ד** ויסחר לכון תחומא דדרומא למסקנא דעקרבין, ויעבר לצין, ויהון מפקנהי, דדרומא לרקם גיאה; וייפוק לחצר אדר, ויעבר לעצמון. **לד,ה** ויסחר תחומא מעצמון, לנחלא דמצריים; ויהון מפקנהי, לימא. **לד,ו** ותחום מערבא, ויהי לכון ימא רבא ותחומיה; דין יהי לכון, תחום מערבא. **לד,ז** ודין יהי לכון, תחום ציפונא: מן ימא, רבא, תכוונון לכון, להור טורא. **לד,ח** מהור טורא, תכוונון למטי חמת; ויהון מפקנהי דתחומא, לצדד. **לד,ט** וייפוק תחומא לזפרון, ויהון מפקנהי לחצר עינן; דין יהי לכון, תחום ציפונא. **לד,י** ותכוונון לכון, לתחום קידומא, מחצר עינן, לשפם. **לד,יא** וייחות תחומא משפם לרבלה, ממדנח לעין; וייחות תחומא, וימטי על כיף ים גיניסר קידומא. **לד,יב** וייחות תחומא לירדנא, ויהון מפקנהי לימא דמלחא; דא תהי לכון ארעא לתחומהא, סחור סחור. **לד,יג** ופקיד משה, ית בני ישראל למימר: דא ארעא, דתחסנון יתה בעדבא, דפקיד ה', למיתן לתשעת שבטין ופלגות שבטא. **לד,יד** ארי קבילו שבטא דבני ראובן, לבית אבהתהון, ושבטא דבני גד, לבית אבהתהון; ופלגות שבטא דמנשה, קבילו אחסנתהון. **לד,טו** תרין שבטין, ופלגות שבטא: קבילו אחסנתהון, מעברא לירדנא דיריחו--קידומא מדנחא. {פ}

לד,טז ומליל ה' עם משה למימר. **לד,יז** אילין שמהת גובריא, דיחסנון לכון ית ארעא: אלעזר, כהנא, ויהושוע, בר נון. **לד,יח** ורבא חד רבא חד, משבטא--תדברון, לאחסנא ית ארעא. **לד,יט** ואילין, שמהת גובריא: לשבטא דיהודה, כלב בר יפונה. **לד,כ** ולשבטא דבני שמעון, שמואל בר עמיהוד. **לד,כא** לשבטא דבנימין, אלידד בר כסלון. **לד,כב** ולשבטא דבני דן, רבא--בוקי, בר יוגלי. **לד,כג** לבני יוסף, לשבטא דבני מנשה רבא--חניאל, בר איפוד. **לד,כד** ולשבטא דבני אפרים, רבא--קמואל, בר שפטן. **לד,כה** ולשבטא דבני זבולון, רבא--אליצפן, בר פרנך. **לד,כו** ולשבטא דבני יששכר, רבא--פליטאל, בר עזן. **לד,כז** ולשבטא דבני אשר, רבא--אחיהוד, בר שלומי. **לד,כח** ולשבטא דבני נפתלי, רבא--פדהאל, בר עמיהוד. **לד,כט** אילין, דפקיד ה', לאחסנא ית בני ישראל, בארעא דכנען. {פ}

לה,א ומליל ה' עם משה, במישריא דמואב, על ירדנא דיריחו, למימר. **לה,ב** פקיד, ית בני ישראל, ויתתון לליוואי מאחסנת אחודתהון, קרווין למיתב; וריות, לקרווין סחרניהון, תיתתון, לליוואי. **לה,ג** ויהון קרווין להון, למיתב; ורווחיהון, יהון לבעירהון ולקנייניהון, ולכול, חיותהון. **לה,ד** ורווחי, קרווין, דתיתתון, לליוואי--מכותל קרתא ולברא, אלף אמין סחור סחור. **לה,ה** ותמשחון מברא לקרתא, ית רוח קידומא תרין אלפין אמין וית רוח דרומא תרין אלפין אמין וית רוח מערבא תרין אלפין אמין וית רוח ציפונא תרין אלפין אמין--וקרתא במציע; דין יהי להון, רווחי קרווין. **לה,ו** וית קרווין, דתיתתון לליוואי--ית שית קרווי שיזבותא, דתיתתון למערק לתמן קטולא; ועליהון תיתתון, ארבעין ותרתין קרווין. **לה,ז** כל קרווין, דתיתתון לליוואי--ארבעין ותמני, קרווין: יתהון, וית רווחיהון. **לה,ח** וקרווין, דתיתתון מאחודת בני ישראל--מן סגיא תסגון, ומן זעירי תזערון: גבר, כפום אחסנתיה דיחסנון, ייתין מקרוויה, לליוואי. {פ}

לה,ט ומליל ה' עם משה למימר. **לה,י** מליל עם בני ישראל, ותימר להון: ארי אתון עברין ית ירדנא, לארעא דכנען. **לה,יא** ותזמנון לכון קרווין, קרווי שיזבותא יהוין לכון; ויערוק לתמן קטולא, דיקטול נפשא בשלו. **לה,יב** ויהוין לכון קרווין לשיזבא, מגאיל דמא; ולא ימות קטולא, עד דיקום קודם כנשתא לדינא. **לה,יג** וקרווין, דתיתתון--שית קרווי שיזבותא, יהוין לכון. **לה,יד** ית תלת קרווין, תיתתון מעברא לירדנא, וית תלת קרווין, תיתתון בארעא דכנען: קרווי שיזבותא, יהוין. **לה,טו** לבני ישראל, ולגיוריא ולתותביא דביניהון, יהוין שית קרווין האילין, לשיזבא--למערק לתמן, כל דיקטול נפשא בשלו. **לה,טז** ואם במן דברזל מחהי וקטליה, קטולא הוא: אתקטלא יתקטיל, קטולא. **לה,יז** ואם באבנא דמתנסבא ביד דהיא כמיסת דימות בה מחהי, וקטליה--קטולא הוא: אתקטלא יתקטיל, קטולא. **לה,יח** או במן דאע דמתנסב ביד דהיא כמיסת דימות ביה מחהי, וקטליה--קטולא הוא: אתקטלא יתקטיל, קטולא. **לה,יט** גאיל דמא, הוא יקטול ית קטולא: כד אתחייב ליה מן דינא, הוא יקטליניה. **לה,כ** ואם בסנאה, דחיה, או רמא עלוהי בכמנא, וקטליה. **לה,כא** או בדבבו מחהי בידיה, וקטליה--אתקטלא יתקטיל מחיא, קטולא הוא: גאיל דמא, יקטול ית קטולא--כד אתחייב ליה. **לה,כב** ואם בתכיף בלא דבבו, דחיה, או רמא עלוהי כל מן, בלא כמן ליה. **לה,כג** או בכל אבנא דהיא כמיסת דימות בה, בלא חזי, ורמא עלוהי, וקטליה--והוא לא סני ליה, ולא תבע בשתיה. **לה,כד** וידינן, כנשתא, בין מחיא, ובין גאיל דמא--על דינא, האילין. **לה,כה** וישיזבון כנשתא ית קטולא, מיד גאיל דמא, ויתבון יתיה כנשתא,

לקרית שיזבוניה דערק לתמן; וייתיב בה, עד דימות כהנא רבא, דרבי יתיה, במשח קודשא. **לה,כו** ואם מיפק ייפוק, קטולא, ית תחום קרית שיזבוניה, דיערוק לתמן. **לה,כז** וישכח יתיה, גאיל דמא, מברא, לתחום קרית שיזבוניה: ויקטול גאיל דמא, ית קטולא--לית ליה, דם. **לה,כח** ארי בקרית שיזבוניה ייתיב, עד דימות כהנא רבא; ובתר דימות, כהנא רבא--יתוב קטולא, לארע אחסנתיה. **לה,כט** ויהון אילין לכו לזגירת דין, לדריכון, בכול, מותבניכון. **לה,ל** כל דיקטול נפשא--על פום סהדין, יקטול ית קטולא; וסהיד חד, לא יסהיד באנש למקטל. **לה,לא** ולא תקבלון ממון על אנש קטול, דהוא חייב לממת: ארי אתקטלא, יתקטיל. **לה,לב** ולא תקבלון ממון, למערק לקרית שיזבוניה, למתב למיתב בארעא, עד דימות כהנא. **לה,לג** ולא תחייבון ית ארעא, דאתון בה, ארי דמא, הוא מחייב ית ארעא; ולארעא לא מתכפר, על דם זכאי דאתאשד בה, אלהין, בדם אשדיה. **לה,לד** ולא תסאבון ית ארעא, דאתון יתבין בה--דשכינתי, שריא בגווה: ארי, אנא ה'--שכינתי שריא, בגו בני ישראל. {פ}

לו,א וקריבו רישי אבהתא, לזרעית בני גלעד בר מכיר בר מנשה--מזרעיית, בני יוסף; ומלילו קודם משה, וקדם ברבריא--רישי אבהתא, לבני ישראל. **לו,ב** ואמרו, ית ריבוני פקיד ה', למיתן ית ארעא באחסנא בעדבא, לבני ישראל; וריבוני, אתפקד במימרא דה', למיתן ית אחסנת צלופחד אחונא, לבנתיה. **לו,ג** ויהוין לחד מבני שבטי בני ישראל, לנשין, ותתמנע אחסנתהון מאחסנת אבהתנא, ותיתוסף על אחסנת שבטא דיהוין להון; ומעדב אחסנתנא, יתמנע. **לו,ד** ואם יהי יובילא, לבני ישראל, ותיתוסף אחסנתהון, על אחסנת שבטא דיהוין להון; ומאחסנת שבטא דאבהתנא, תתמנע אחסנתהון. **לו,ה** ופקיד משה ית בני ישראל, על מימרא דה' למימר: יאות שבטא דבני יוסף, ממללין. **לו,ו** דין פתגמא דפקיד ה', לבנת צלופחד למימר, לדתקין בעיניהון, יהוין לנשין: ברם, לזרעית שבטא דאבוהון--יהוין לנשין. **לו,ז** ולא תסחר אחסנא לבני ישראל, משבטא לשבטא: ארי גבר, באחסנת שבטא דאבהתוהי, ידבקון, בני ישראל. **לו,ח** וכל ברתא ירתת אחסנא, משבטיא דבני ישראל--לחד מזרעית שבטא דאבוהא, תהי לאיתו: בדיל, דיירתון בני ישראל, גבר, אחסנת אבהתוהי. **לו,ט** ולא תסחר אחסנא משבטא, לשבטא אחרנא: ארי גבר, באחסנתיה, ידבקון, שבטיא דבני ישראל. **לו,י** כמה דפקיד ה', ית משה, כן עבדא, בנת צלופחד. **לו,יא** והוואה מחלה תרצה, וחוגלה ומלכה ונועה--בנת צלופחד: לבני אחי אבוהון, לנשין. **לו,יב** מזרעיית בני מנשה בר יוסף, הוואה לנשין; והות, אחסנתהון, על שיבט, זרעית אבוהון. **לו,יג** אילין פיקודיא ודיניא, דפקיד ה' בידא דמשה--לוות בני ישראל: במישריא דמואב, על ירדנא דיריחו. {ש}

דברים

א,א אילין פתגמיא, דמליל משה עם כל ישראל, בעברא, דירדנא: אוכח יתהון על דחבו במדברא ועל דארגיזו במישרא לוקביל ים סוף בפארן איתפלו על מנא, ובחצירות ארגיזו על בסרא--ועל דעבדו עיגל דדהב. **א,ב** מהלך חד עסר יומין מחורב, אורח טורא דשעיר, עד, רקם גיאה. **א,ג** והוה בארבעין שנין, בחד עסר ירחין בחד לירחא; מליל משה, עם בני ישראל, ככול דפקיד ה' יתיה, לוותהון. **א,ד** בתר דמחא, ית סיחון מלכא אמוראה, דיתיב, בחשבון--וית, עוג מלכא דמתנן, דיתיב בעשתרות, באדרעי. **א,ה** בעברא דירדנא, בארעא דמואב, שרי משה, פריש ית אולפן אורייתא דא למימר. **א,ו** ה' אלהנא מליל עימנא, בחורב למימר: סגי לכו דיתיבתון, בטורא הדין. **א,ז** אתפנו וטולו לכו, ועולו לטורא דאמוראה ולכל מגירוהי, במישרא בטורא ובשפילתא ובדרומא, ובספר ימא--ארע כנענאה ולבנן, עד נהרא רבא נהרא פרת. **א,ח** חזו דיהבית קודמיכון, ית ארעא; עולו, ואחסינו ית ארעא, דקיים ה' לאברהם ליצחק וליעקוב למיתן להון, ולבניהון בתריהון. **א,ט** ואמרית לכו, בעידנא ההוא למימר: לית אנא יכיל בלחודי, לסוברא יתכון. **א,י** ה' אלהכון, אסגי יתכון; והא איתיכון יומא דין, ככוכבי שמיא לסגי. **א,יא** ה' אלהא דאבהתכון, יוסיף עליכון כוותכון--אלף זמנין; ויבריק יתכון, כמה דמליל לכו. **א,יב** איכדין אסובר, בלחודי, טורחיתון ועסקיתון, ודינכון. **א,יג** הבו לכו גוברין חכימין וסוכלתנין, ומדען--לשבטיכון; ואמנינון, רישין עליכון. **א,יד** ואיתיבתון, יתי; ואמרתון, תקין פתגמא דמלילתא למעבד. **א,טו** ודברית ית רישי שבטיכון, גוברין חכימין ומדען, ומניתי יתהון רישין, עליכון: רבני אלפי ורבני מאוותא, ורבני חמשין ורבני עסורייתא, וסרכין, לשבטיכון. **א,טז** ופקידית, ית דייניכון, בעידנא ההוא, למימר: שמעו בין אחיכון ותדינון קושטא, בין גוברא ובין אחוהי ובין גיוריה. **א,יז** לא תשתמודעון אפי בדנא, מילי זעירא כרבא תשמעון--לא תדחלון מן קודם גוברא, ארי דינא דה' הוא; ופתגמא דיקשי מינכון, תקרבון לוותי ואשמעיניה. **א,יח** ופקידית יתכון, בעידנא ההוא, ית כל פתגמיא, דתעבדון. **א,יט** ונטלנא מחורב, והליכנא ית כל מדברא רבא ודחילא ההוא דחזיתון אורח טורא דאמוראה, כמה דפקיד ה' אלהנא, יתנא; ואתינא, עד רקם גיאה. **א,כ** ואמרית, לכו: אתיתון עד טורא דאמוראה, דה' אלהנא יהיב לנא. **א,כא** חזי דיהב ה' אלהך, קודמך--ית ארעא: סק אחסין, כמה דמליל ה' אלהא דאבהתך לך--לא תדחל, ולא תיתבר. **א,כב** וקריבתון לוותי, כולכון, ואמרתון נשלח גוברין קודמנא, ויאללון לנא ית ארעא; ויתיבון יתנא, פתגמא--ית אורחא דניסק בה, וית קרוויא דניעול להון. **א,כג** ושפר בעיני, פתגמא; ודברית מינכון תרי עסר גוברין, גוברא חד לשבטא. **א,כד** ואתפניאו וסליקו לטורא, ואתו עד

נחלא דאתכלא; ואלילו, יתה. **א, כה** ונסיבו בידהון מאיבא דארעא, ואחיתו לנא; ואתיבו יתנא פתגמא, ואמרו, טבא ארעא, דה' אלהנא יהיב לנא. **א, כו** ולא אביתון, למיסק; וסריבתון, על מימרא דה' אלהכון. **א, כז** ואתרעמתון במשכניכון, ואמרתון, בדסני ה' יתנא, אפקנא מארעא דמצריים--לממסר יתנא בידא דאמוראה, לשיציתנא. **א, כח** לאנחנא סלקין, אחנא תברו ית ליבנא למימר עם רב ותקיף מיננא, קרווין רברבן וכריכון, עד צית שמיא; ואף בני גיברא, חזינא תמן. **א, כט** ואמרית, לכון: לא תיתברון ולא תדחלון, מינהון. **א, ל** ה' אלהכון דמדבר קודמיכון, מימריה גיח לכון: ככול דעבד עימכון, במצריים--לעיניכון. **א, לא** ובמדברא, דחזיתא, דסוברך ה' אלהך, כמא דמסובר גוברא ית בריה--בכל אורחא דהליכתון, עד מיתכון עד אתרא הדין. **א, לב** ובפתגמא, הדין--ליתכון, מהימנין, במימרא דה', אלהכון. **א, לג** דמדבר קודמיכון באורחא, לאתקנא לכון אתר בית משרי--לאשריותכון: בעמודא דאישתא בליליא, לאחזיותכון באורחא דתהכון בה, ובעמודא דעננא, ביממא. **א, לד** ושמייע קודם ה', ית קל פתגמיכון; ורגיז וקיים, למימר. **א, לה** אם יחזי גבר בגובריא האילין, דרא בישא הדין--ית, ארעא טבתא, דקיימית, למיתן לאבהתכון. **א, לו** אלהין כלב בר יפונה, הוא יחזינה, וליה אתין ית ארעא דדרך בה, ולבנוה--חלף, דאשלים בתר דחלתא דה'. **א, לז** אף עליי הוה רגז מן קודם ה', בדילכון למימר: אף את, לא תיעול לתמן. **א, לח** יהושוע בר נון דקאים קודמך, הוא ייעול לתמן; יתיה תקיף, ארי הוא יחסנינה לישראל. **א, לט** וטפלכון דאמרתון לביזא יהון, ובניכון דלא ידעו יומא דין טב וביש--אינון, ייעלון לתמן; ולהון אתנינה, ואינון יירתונה. **א, מ** ואתון, אתפנו לכון; וטולו למדברא, אורח ימא דסוף. **א, מא** ואתיבתון ואמרתון לי, חבנא קודם ה'--אנחנא ניסק ונגיח קרב, ככול דפקדנא ה' אלהנא; וזריזותון, גבר ית מני קרביה, ושריתון, למיסק לטורא. **א, מב** ואמר ה' לי, אימר להון לא תיסקון ולא תגיחון קרב--ארי לית שכינתי, ביניכון; ולא, תיתברון, קודם, בעלי דבביכון. **א, מג** ומלילית עימכון, ולא קבילתון; וסריבתון על מימרא דה', וארשעתון וסליקתון לטורא. **א, מד** ונפק אמוראה דיתיב בטורא ההוא, לקדמותכון, ורדפו יתכון, כמא דנתון דברייתא; וטרדו יתכון בשעיר, עד חורמה. **א, מה** ותבתון ובכיתון, קודם ה'; ולא קביל ה' צלותכון, ולא אצית למיליתון. **א, מז** ויתיבתון ברקם, יומין סגיאין, כיומיא, דיתיבתון. **ב, א** ואתפנינא ונטלנא למדברא, אורח ימא דסוף, כמא דמליל ה', עימי; ואקיפנא ית טורא דשעיר, יומין סגיאין. {ס}

ב, ב ואמר ה', לי למימר. **ב, ג** סגי לכון, דאקיפתון ית טורא הדין; אתפנו לכון, לציפונא. **ב, ד** וית עמא, פקיד למימר, אתון עברין בתחום אחיכון בני עשיו, דיתבין בשעיר; וידחלון מינכון, ותסתמרון לחדא. **ב, ה** לא תתגרן בהון--ארי לא אתין לכון מארעהון, עד מדרך פרסת רגל: ארי ירותא לעשיו, יהבית ית טורא דשעיר. **ב, ו** עבורא תזבנון מינהון בכספא, ותיכלון; ואף מיא תזבנון מינהון, בכספא--ותשתון. **ב, ז** ארי ה' אלהך ברכך, בכול עובדי ידך--סופיק לך צורכך במהכך, ית מדברא רבא הדין: דנן ארבעין שנין, מימרא דה' אלהך בסעדך--לא חסרתא, מידעם. **ב, ח** ועברנא מלוות אחנא בני עשיו, דיתבין בשעיר, מאורח מישראל, מאילת ומעציון גבר; {ס} ואתפנינא, ועברנא, אורח, מדברא דמואב. **ב, ט** ואמר ה' לי, לא תצור על מואבאי, ולא תתגרי למעבד עימהון, קרב: ארי לא אתין לך מארעהון, ירותא--ארי לבני לוט, יהבית ית לחית ירותא. **ב, י** אימתני מלקדמין, יתיבו בה--עם רב וסגי ותקיף, כגיבריא. **ב, יא** גיבריא מתחשבין אף אינון, כגיבריא; ומואבאי, קרן להון אימתני. **ב, יב** ובשעיר יתיבו חוראי, מלקדמין, ובני עשיו תריכונון ושיצאונון מן קודמיהון, ויתיבו באתרהון: כמא דעבד ישראל, לארע ירותתיה, דיהב ה'; להון. **ב, יג** כען, קומו ועיברו לכון--ית נחלא דזרד; ועברנא, ית נחלא דזרד. **ב, יד** ויומיא דהליכנא מרקם גיאה, עד דעברנא ית נחלא דזרד, תלתין ותמני, שנין--עד דסף כל דרא גוברי מגיחי קרבא, מגו משריתא, כמא דקיים ה', להון. **ב, טו** ואף מחא מן קודם ה' הות בהון, לשיציתיהון מגו משריתא, עד, דשלימו. **ב, טז** והוה כד שלימו כל גוברי מגיחי קרבא, למת--מגו עמא. {ס}

ב, יז ומליל ה', לי למימר. **ב, יח** את עבר יומא דין ית תחום מואב, ית לחית. **ב, יט** ותתקרב, לוקביל בני עמון--לא תצור עליהון, ולא תתגרי למעבד עימהון קרב: ארי לא אתין מארע בני עמון לך, ירותא--ארי לבני לוט, יהבתה ירותא. **ב, כ** ארע גיבריא מתחשבא, אף היא: גיברין יתיבו בה, מלקדמין, ועמונאי, קרן להון חשבני. **ב, כא** עם רב וסגי ותקיף, כגיבריא; ושיציון ה' מן קודמיהון, ותריכונון ויתיבו באתרהון. **ב, כב** כמא דעבד לבני עשיו, דיתבין בשעיר--דשיצי ית חוראי, מן קודמיהון, ותריכונון ויתיבו באתרהון, עד יומא הדין. **ב, כג** ועוואי דיתבין ברפיח, עד עזה--קפוטקאי דנפקו מקפוטקאי, שיצאונון ויתיבו באתרהון. **ב, כד** קומו טולו, ועיברו ית נחלא דארנון--חזי דמסרית בידך ית סיחון מלכא דחשבון אמוראה וית ארעיה, שרי לתרכותיה; ואתגרי למעבד עימיה, קרב. **ב, כה** יומא הדין, אשרי למיתן זיעתך ודחלתך, על אפי עממיא, דתחות כל שמיא--דישמעון שמעך, ויזועון וייתברון מן קודמך. **ב, כו** ושלחית אזגדין ממדבר קדימות, לוות סיחון מלכא דחשבון, פתגמי שלמא, למימר. **ב, כז** אעבר בארעך, באורחא באורחא איזיל: לא אסטי, לימינא ולשמאלא. **ב, כח** עבורא בכספא תזבין לי ואיכול, ומיא בכספא תיתין לי ואשת; לחוד, אעבר ברגליי. **ב, כט** כמא דעבדו לי בני עשיו, דיתבין בשעיר, ומואבאי, דיתבין בלחית--עד דאעבר, ית ירדנא, לארעא, דה' אלהנא יהיב לנא. **ב, ל** ולא אבא, סיחון מלכא דחשבון, למשבקנא למעבר, בתחומיה: ארי אקשי ה' אלהך ית רוחיה, ותקיף ית ליביה, בדיל לממסריה בידך, כיומא הדין. {ס}

ב, לא ואמר ה', לי, חזי דשריתי לממסר קודמך, ית סיחון וית ארעיה; שרי לתרכותיה, למירת ית ארעיה. **ב, לב** ונפק סיחון לקדמותנא הוא וכל עמיה, לאגחא קרבא--ליהץ. **ב, לג** ומסריה ה' אלהנא, קודמנא; ומחינא יתיה וית בנוהי, וית

כל עמיה. **ב,לד** וכבשנא ית כל קרווהי, בעידנא ההוא, וגמרנא ית כל קרוויא גובריא, ונשיא וטפלא: לא אשארנא, משיזיב. **ב,לה** לחוד בעירא, בזנא לנא, ועדיי קרוויא, דכבשנא. **ב,לו** מערוער דעל כיף נחלא דארנון וקרתא דבנחלא, ועד גלעד, לא הות קרתא, דתקיפת מיננא: ית כולא, מסר ה' אלהנא קודמנא. **ב,לז** לחוד לארע בני עמון, לא קריבתא: כל כיף נחל יובקא, וקרווי טורא, וכול דפקיד, ה' אלהנא. **ג,א** ואתפנינא וסליקנא, לאורח מתנן; ונפק עוג מלכא דמתנן לקדמותנא הוא וכל עמיה, לאגחא קרבא--לאדרעי. **ג,ב** ואמר ה' לי, לא תדחל מיניה--ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה, וית ארעיה; ותעביד ליה--כמא דעבדתא לסיחון מלכא אמורא, דיתיב בחשבון. **ג,ג** ומסר ה' אלהנא בידנא, אף ית עוג מלכא דמתנן--וית כל עמיה; ומחינהי, עד דלא אשתאר ליה משיזיב. **ג,ד** וכבשנא ית כל קרווהי, בעידנא ההוא--לא הות קרתא, דלא נסיבנא מינהון: שיתין קרווין כל בית פלך טרכונא, מלכותיה דעוג במתנן. **ג,ה** כל אילין קרווין כריכן, מקפן שור רם--דילהון דשין ועברין: בר מקרווי פצחיא, דסגיין לחדא. **ג,ו** וגמרנא יתהון--כמא דעבדנא, לסיחון מלכא דחשבון: גמרנא כל קרוויא גובריא, נשיא וטפלא. **ג,ז** וכל בעירא ועדיי קרוויא, בזנא לנא. **ג,ח** ונסיבנא בעידנא ההוא, ית ארעא, מיד תרין מלכי אמורא, דבעברא דירדנא--מנחלא דארנון, עד טורא דחרמון. **ג,ט** צידונא קרן לחרמון, סריון; ואמוראי, קרן ליה טור תלגא. **ג,י** כול קרווי מישרא, וכל גלעד וכל מתנן, עד סלכה, ואדרעי--קרווי מלכותיה דעוג, במתנן. **ג,יא** ארי לחוד עוג מלכא דמתנן, אשתאר משאר גיבריא--הא ערסיה ערסא דברזלא, הלא היא ברבת בני עמון: תשע אמין אורכה, וארבע אמין פותיה--באמת מלך. **ג,יב** וית ארעא הדא יריתנא, בעידנא ההוא; מערוער דעל נחלא דארנון, ופלגות טורא דגלעד וקרווהי--יהבית, לשיבט ראובן ולשיבט גד. **ג,יג** ושאר גלעד וכל מתנן, מלכותיה דעוג--יהבית, לפלגות שבטא דמנשה: כול בית פלך טרכונא לכל מתנן, ההוא מתקרי ארע גיבריא. **ג,יד** יאיר בר מנשה, נסיב ית כל בית פלך טרכונא, עד תחום גשורא, ואפיקירוס; וקרא יתהון על שמה ית מתנן כפרני יאיר, עד יומא הדין. **ג,טו** ולמכיר, יהבית ית גלעד. **ג,טז** ולשיבט ראובן ולשיבט גד יהבית מן גלעד, ועד נחלא דארנון, גו נחלא, ותחומיה--ועד יובקא דנחלא, תחומא דבני עמון. **ג,יז** ומישרא, וירדנא ותחומיה--מגיניסר, ועד ימא דמישרא ימא דמלחא, תחות משפך מי רמתא, מדנחא. **ג,יח** ופקידית יתכון, בעידנא ההוא למימר: ה' אלהכון, ייב לכון ית ארעא הדא למירתה--מזרזין תעברון קודם אחיכון בני ישראל, כל מזרז חילא. **ג,יט** לחוד נשיכון וטפלכון, ובעירכון, ידענא, ארי בעיר סגי לכון--ייתבון, בקרוויכון, דיהבית, לכון. **ג,כ** עד דיניח ה' לאחיכון, כוותכון, ויירתון אף אינון, ית ארעא דה' אלהכון יהיב להון בעברא דירדנא; ותתובון, גבר לירותתיה, דיהבית, לכון. **ג,כא** וית יהושוע פקידית, בעידנא ההוא למימר: עינך חזאה, ית כל דעבד ה' אלהכון לתרין מלכיא האילין--כן יעביד ה' לכל מלכותא, דאת עבר לתמן. **ג,כב** לא, תדחלון מינהון: ארי ה' אלהכון, מימריה יגיח לכון. {ס}

ג,כג וצליתי, קודם ה', בעידנא ההוא, למימר. **ג,כד** ה' אלוהים, את שריתא לאחזאה ית עבדך, ית רבותך, וית ידך תקיפתא--דאת הוא אלהא דשכינתך בשמיא מלעילא ושלית בארעא, לית דיעביד כעובדך וכגיברוותך. **ג,כה** אעבר כען, ואחזי ית ארעא טבתא--דבעברא דירדנא: טורא טבא הדין, ובית מקדשא. **ג,כו** והוה רגז מן קודם ה' עליי בדילכון, ולא קביל מיני; ואמר ה' לי, סגי לך--לא תוסיף למללא קודמיי עוד, בפתגמא הדין. **ג,כז** סק לריש רמתא, וזקף עינך למערבא ולציפונא ולדרומא ולמדנחא--וחזי בעינך: ארי לא תעבר, ית ירדנא הדין. **ג,כח** ופקיד ית יהושוע, ותקיפהי ועלימהי: ארי הוא יעבר, קודם עמא הדין, והוא יחסין יתהון, ית ארעא דתחזי. **ג,כט** ויתיבנא בחילתא, לוקביל בית פעור. {פ}

ד,א וכען ישראל, שמע לקיימא ולדיניא, דאנא מליף יתכון, למעבד--בדיל דתיחון, ותיעלון ותירתון ית ארעא, דה' אלהא דאבהתכון, יהיב לכון. **ד,ב** לא תיספון, על פתגמא דאנא מפקיד יתכון, ולא תמנעון, מיניה--למיטר, ית פיקודיא דה' אלהכון, דאנא, מפקיד יתכון. **ד,ג** עיניכון, חזאה, ית דעבד ה', בפלחי בעלא פעור: ארי כל גוברא, דהליך בתר בעלא פעור--שיצייה ה' אלהך, מבינך. **ד,ד** ואתון, דאידיביקתון, בדחלתא דה', אלהכון--קיימין כולכון, יומא דין. **ד,ה** חזו דאליפית יתכון, קיימין ודינין, כמא דפקדני, ה' אלהי: למעבד כן--בגו ארעא, דאתון עלין לתמן למירתה. **ד,ו** ותיטרון, ותעבדון--ארי היא חוכמתכון וסוכלתנותכון, לעיני עממא: דישמעון, ית כל קיימא האילין, וימרון לחוד עם חכים וסוכלתון, עמא רבא הדין. **ד,ז** ארי מן עם רב, דליה אלה קריב ליה לקבלא צלותיה בעידן עקתיה, כה' אלהנא, בכל עידן דאנחנא מצלן קודמוהי. **ד,ח** ומן עם רב, דליה קיימין ודינין קשיטין, ככול אורייתא הדא, דאנא יהיב קודמכון יומא דין. **ד,ט** לחוד אסתמר לך וטר נפשך לחדא, דלמא תתנשי ית פתגמא דחזאה עינך ודלמא יעדון מליבך, כול, יומי חייך; ותהודעניון לבנך, ולבני בנך. **ד,י** יומא, דקמתא קודם ה' אלהך בחורב, כד אמר ה' לי כנוש קודמיי ית עמא, ואשמעניון ית פתגמיי: דיילפון למדחל קודמיי, כל יומיא דאינון קיימין על ארעא, וית בניהון, ילפון. **ד,יא** וקריבתון וקמתון, בשיפולי טורא; וטורא בער באישתא, עד צית שמיא--חשוכא, עננא ואמיטתא. **ד,יב** ומליל ה' עימכון, מגו אישתא: קל פתגמין אתון שמעין, ודמו ליתיכון חזון אלהין קלא. **ד,יג** וחזוי לכון ית קיימיה, דפקיד יתכון למעבד--עסרא, פתגמין; וכתבינון, על תרין לוחי אבניא. **ד,יד** ויתי פקיד ה', בעידנא ההוא, לאלפא יתכון, קיימין ודינין: למעבדכון יתהון--בארעא, דאתון עברין לתמן למירתה. **ד,טו** ותסתמרון לחדא, לנפשתכון: ארי לא חזיתון, כל דמו, ביומא דמליל ה' עימכון בחורב, מגו אישתא. **ד,טז** דלמא תחבלון--ותעבדון לכון צילם, דמות כל צורא: דמות דכר, או נוקבא. **ד,יז** דמות, כל בעירא דבארעא; דמות כל ציפר גפא, דפרח באוויר רקיע שמיא. **ד,יח** דמות, כל רחשא דבארעא; דמות כל נוני דבמיא, מלרע לארעא. **ד,יט** ודלמא תזקוף עינך לשמיא, ותחזי ית שמשא וית סיהרא וית

כוכביא כול חילי שמיא, ותטעי ותסגוד להון, ותפלחינין--דזמין ה' אלהך, יתהון, לכול עממיא, תחות כל שמיא. **ד,כ** ויתכון קריב ה' לדחלתיה, ואפיק יתכון מכורא דברזלא ממצריים, למהוי ליה לעם אחסנא, כיומא הדין. **ד,כא** ומן קודם ה' הוה רגז עליי, על פתגמיכון; וקיים, בדיל דלא למעברי ית ירדנא, ובדיל דלא למיעל לארעא טבתא, דה' אלהך יהיב לך אחסנא. **ד,כב** ארי אנא מאית בארעא הדא, לית אנא עבר ית ירדנא; ואתון, עברין, ותירתון, ית ארעא טבתא הדא. **ד,כג** אסתמרו לכון, דלמא תתנשון ית קיימא דה' אלהכון, דגור, עימכון; ותעבדון לכון צילם דמות כולא, דפקדך ה' אלהך. **ד,כד** ארי ה' אלהך, מימריה אישא אכלא הוא: אל, קנא. {פ}

ד,כה ארי תילדון בנין ובני בנין, ותתעתקון בארעא; ותחבלון, ותעבדון צילם דמות כולא, ותעבדון דביש קודם ה' אלהך, לארגזא קודמוהי. **ד,כו** אסהידית בכון יומא דין ית שמיא וית ארעא, ארי מיבד תיבדון בפריע, מעל ארעא, דאתון עברין ית ירדנא לתמן למירתה: לא תירכון יומין עלה, ארי אשתיצאה תשתיצון. **ד,כז** ויבדר ה' יתכון, ביני עממיא; ותשתארו, עם דמניין, בעממיא, דיבדר ה' יתכון לתמן. **ד,כח** ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעוותא, עובד ידי אנשא: אעא ואבנא--דלא חזן ולא שמעין, ולא אכלין ולא מריחין. **ד,כט** ותתבעון מתמן ית דחלתא דה' אלהך, ותשכח: ארי תבעי מן קודמוהי, בכל ליבך ובכל נפשך. **ד,ל** כד תיעוק לך--וישכחונך, כול פתגמיא האילין; בסוף, יומיא, ותתוב לדחלתא דה' אלהך, ותקביל למימריה. **ד,לא** ארי אלהא רחמנא ה' אלהך, לא ישבקיןך ולא יחבלינך; ולא יתנשי ית קיימא דאבהתך, דקיים להון. **ד,לב** ארי שאל כען ליומא קדמאי דהוון קודמך, למן יומא דברא ה' אדם על ארעא, ולמסיפי שמיא, ועד סייפי שמיא: ההוה, כפתגמא רבא הדין, או, האשתמע דכוותיה. **ד,לג** השמע עמא קל מימרא דה' ממליל מגו אישתא, כמא דשמעתא את--ואתקיים. **ד,לד** או ניסין עבד ה', לאתגלאה למפרק ליה עם מגו עם, בניסין באתין ובמופתין ובקרבא ובידא תקיפתא ובדרעא מרממא, ובחזונוין רברבין: ככול דעבד לכון ה' אלהכון, במצריים--לעיניכון. **ד,לה** את איתחזיתא למידע, ארי ה' הוא אלוהים: לית עוד, בר מיניה. **ד,לו** מן שמיא אשמעך ית קל מימריה, לאלפותך; ועל ארעא, אחזיזך ית אישתיה רבתא, ופתגמוהי שמעתא, מגו אישתא. **ד,לז** וחלף, ארי רחים ית אבהתך, ואתרעי בבניהון, בתריהון; ואפקך במימריה בחיליה רבא, ממצריים. **ד,לח** לתרכא, עממין רברבין ותקיפין מינך--מן קודמך; לאעלותך, למיתן לך ית ארעהון אחסנא--כיומא הדין. **ד,לט** ותידע יומא דין, ותתיב לליבך, ארי ה' הוא אלוהים, דשכינתיה בשמיא מלעילא ושליט על ארעא מלרע: לית, עוד. **ד,מ** ותיטר ית קיימוהי וית פיקודוהי, דאנא מפקיד לך יומא דין, דייטב לך, ולבנך בתרך--ובדיל דתוריק יומין על ארעא, דה' אלהך יהיב לך כל יומיא. {פ}

ד,מא בכין אפריש משה תלת קרווין, בעברא דירדנא, מדנח, שמשא. **ד,מב** למערק לתמן קטולא, דיקטול ית חבריה בלא מדעיה, והוא לא סני ליה, מאתמלי ומדקמוהי; ויערוק, לחדא מן קרוויה האילין--ויתקיים. **ד,מג** ית בצר במדברא בארע מישרא, לשיבט ראובן; וית ראמות בגלעד לשיבט גד, וית גולן במתנן לשבטא דמנשה. **ד,מד** ודא, אורייתא, דסדר משה, קודם בני ישראל. **ד,מה** אילין, סהידוותא, וקיימא, ודיניא--דמליל משה עם בני ישראל, במיפקהון ממצריים. **ד,מו** בעברא דירדנא בחילתא, לוקביל בית פעור, בארעא דסיחון מלכא אמוראה, דיתיב בחשבון--דמחא משה ובני ישראל, במיפקהון ממצריים. **ד,מז** ויריתו ית ארעיה וית ארע עוג מלכא דמתנן, תרין מלכי אמוראה, דבעברא, דירדנא--מדנח, שמשא. **ד,מח** מערוער דעל כיף נחלא דארנון, ועד טורא דשיאון--הוא חרמון. **ד,מט** וכל מישרא עברא דירדנא, מדנחא, ועד, ימא דמישרא--תחות, משפך מי רמתא. {פ}

ה,א וקרא משה, לכל ישראל, ואמר להון שמע ישראל ית קיימא וית דיניא, דאנא ממליל קודמיכון יומא דין; ותילפון יתהון, ותיטרון למעבדון. **ה,ב** ה' אלהנא, גזר עימנא קיים--בחרב. **ה,ג** לא עם אבהתנא, גזר ה' ית קיימא הדין: אלהין עימנא, אנחנא אילין כא יומא דין כולנא קיימין. **ה,ד** ממלל עם ממלל, מליל ה' עימכון בטורא--מגו אישתא. **ה,ה** אנא הוויית קאים בין מימרא דה' וביניכון, בעידנא ההוא, לחוואה לכון, ית פתגמא דה': ארי דחילתון מן קודם אישתא, ולא סליקתון בטורא למימר. {ס}

ה,ו אנא ה' אלהך, דאפיקתך מארעא דמצריים מבית עבדותא: לא יהוי לך אלה אוחרן, בר מיני. **ה,ז** לא תעביד לך צילם, כל דמו, דבשמיא מלעילא, ודבארעא מלרע--ודבמיא, מלרע לארעא. **ה,ח** לא תסגוד להון, ולא תפלחינין: ארי אנא ה' אלהך, אל קנא--מסער חובי אבהן על בנין מרדין ועל דר תליתיי ועל דר רביעיי, לסנאיי כד משלמין בניא למחטי בתר אבהתהון. **ה,ט** ועביד טיבו, לאלפי דרין--לרחמי, ולנטרי פיקודיי. {ס}

ה,י לא תימי בשמא דה' אלהך, למגנא: ארי לא יזכי ה', ית דיימי בשמיה לשקרא. {ס}

ה,יא טר ית יומא דשבתא, לקדשותיה, כמא דפקדך, ה' אלהך. **ה,יב** שיתא יומין תפלח, ותעביד כל עבידתך. **ה,יג** ויומא, שביעאה--שבתא, קודם ה' אלהך: לא תעביד כל עבידא את וברך וברתך ועבדך ואמתך ותורך וחמרך וכל בעירך, וגיוורך דבקרונך--בדיל דינוח עבדך ואמתך, כוותך. **ה,יד** ותדכר, ארי עבדא הווייתא בארעא דמצריים, ואפקך ה' אלהך מתמן, ביד תקיפא ובדרע מרמם; על כן, פקדך ה' אלהך, למעבד, ית יומא דשבתא. {ס}

ה,טו יקר ית אבוך וית אימך, כמא דפקדך ה' אלהך--בדיל דיירכון יומך, ובדיל דייטב לך, על ארעא, דה' אלהך יהיב לך. {ס}

ה,טז לא תקטול נפש, {ס} ולא תגוף; {ס} ולא תגנוב, {ס} ולא תסהיד בחברך סהדותא דשקרא. {ס}

ה,יז ולא תחמיד, איתת חברך; {ס} ולא תירוג בית חברך, חקליה ועבדיה ואמתיה תוריה וחמריה, וכול, דלחברך. {ס}

ה,יח ית פתגמא האילין מליל ה' עם כל קהלכון בטורא, מגו אישתא ענא ואמיטתא--קל רב, ולא פסיק; וכתבינון, על תרין לוחי אבניא, ויהבינון, לי. ה,יט והוה, כמשמעכון ית קלא מגו חשוכא, וטורא, בער באישתא; וקריבתון לוותי, כל רישי שבטיכון וסביכון. ה,כ ואמרתון, הא אחזינא ה' אלהנא ית יקריה וית רבותיה, וית קל מימריה שמענא, מגו אישתא; יומא הדין חזינא, ארי ממליל ה' עם אנשא ומתקיים. ה,כא וכען, למא נמות, ארי תיכלינא, אישתא רבתא הדא; אם מוספין אנחנא, למשמע ית קל מימרא דה' אלהנא עוד--מייתין אנחנא. ה,כב ארי מן כל בסרא דשמע קל מימרא דה' קיימא ממליל מגו אישתא, כוותנא--ואתקיים. ה,כג קרב את ושמע, ית כל דיימר ה' אלהנא; ואת תמליל עימנא, ית כל דימליל ה' אלהנא עימך--ונקביל ונעביד. ה,כד ושמיע קודם ה' ית קל פתגמיכון, במללותכון עימי; ואמר ה' לי, שמיע קודמי ית קל פתגמי עמא הדין דמלילו עימך--אתקינו, כל דמלילו. ה,כה לווי דיהי ליבא הדין להון, למדחל קודמי ולמיטר ית כל פיקודי--כל יומיא: בדיל דייטב להון ולבניהון, לעלם. ה,כו איזיל, אימר להון: תובו לכון, למשכניכון. ה,כז ואת, הכא קום קודמי, ואמליל עימך ית כל תפקידתא וקיימא ודינא, דתליפנינון; ויעבדון בארעא, דאנא יהיב להון למירתה. ה,כח ותיטרון למעבד, כמא דפקיד ה' אלהכון יתכון: לא תסטון, לימנא ולשמאלא. ה,כט בכל אורחא, דפקיד ה' אלהכון יתכון--תהכון: בדיל דתיחון, וייטב לכון, ותירכון יומין, בארעא דתירתון. ו,א ודא תפקידתא, קיימא ודינא, דפקיד ה' אלהכון, לאלפא יתכון--למעבד בארעא, דאתון עברין לתמן למירתה. ו,ב בדיל דתדחל קודם ה' אלהך, למיטר ית כל קיימוהי ופיקודוהי דאנא מפקיד לך, את וברך וברך בך, כול יומי חיך--ובדיל, דיירכון יומך. ו,ג ותקביל ישראל, ותיטר למעבד, דייטב לך, ודתסגון לחדא: כמא דמליל ה' אלהא דאבהתך, לך--ארעא עבדא חלב, ודבש. {פ}

ו,ד שמע, ישראל: ה' אלהנא, ה' חד. ו,ה ותרחם, ית ה' אלהך, בכל ליבך ובכל נפשך, ובכל נכסך. ו,ו ויהון פתגמא האילין, דאנא מפקיד לך יומא דין--על ליבך. ו,ז ותתנינון לבנך, ותמליל בהון, במיתבך בביתך ובמהכך באורחא, ובמשכבך ובמקימך. ו,ח ותקטרינון לאת, על ידך; ויהון לתפילין, בין עינך. ו,ט ותכתובינון על מזוזין ותקבעינון בסיפי ביתך, ובתרעך. {ס}

ו,י ויהי ארי יעילינך ה' אלהך, לארעא דקיים לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקוב--למיתן לך: קרווין רברבן וטבן, דלא בניתא. ו,יא ובתין מלך כל טוב, דלא מליחא, וגובין פסילן דלא פסלתא, כרמין וזיתין דלא נצבתא; ותיכול, ותסבע. ו,יב אסתמר לך, דלמא תתנשי ית דחלתא דה', דאפקך מארעא דמצריים, מבית עבדותא. ו,יג ית ה' אלהך תדחל, וקדמוהי תפלח; ובשמייה, תקיים. ו,יד לא תהכון, בתר טעוות עממיא: מטעוות, עממיא--דבסחרניכון. ו,טו ארי אל קנא ה' אלהך, שכינתיה בינך: דלמא יתקף רוגזא דה' אלהך, בך, וישיצינך, מעל אפי ארעא. {ס}

ו,טז לא תנסון, קודם ה' אלהכון, כמא דנסיתון, בניסיתא. ו,יז מיטר תיטרון, ית פיקודיא דה' אלהכון, וסהידוותיה וקיימוהי, דפקדך. ו,יח ותעביד דכשר ודתקין, קודם ה'--בדיל, דייטב לך, ותיעול ותירת ית ארעא טבתא, דקיים ה' לאבהתך. ו,יט למתבר ית כל בעלי דבבך, מן קודמך--כמא דמליל ה'. {ס}

ו,כ ארי ישאלינך ברך מחר, למימר: מא סהידוותא, וקיימא ודינא, דפקיד ה' אלהנא, יתכון. ו,כא ותימר לברך, עבדין הווינא לפרעה במצריים; ואפקנא ה' מצריים, ביד תקיפא. ו,כב ויהיב ה' אתין ומופתין רברבין ובישין במצריים, בפרעה ובכל אנש ביתיה--לעיננא. ו,כג ויתנא, אפיק מתמן--בדיל, לאעלא יתנא, למיתן לנא ית ארעא, דקיים לאבהתנא. ו,כד ופקדנא ה', למעבד ית כל קיימא האילין, למדחל, קודם ה' אלהנא--דייטב לנא כל יומיא, לקיימותנא כיומא הדין. ו,כה וזכותא, תהי לנא: ארי ניטר למעבד ית כל תפקידתא דהא, קודם ה' אלהנא--כמא דפקדנא. {ס}

ז,א ארי יעילינך, ה' אלהך, לארעא, דאת עליל לתמן למירתה; ויתריך עממין סגיאין מן קודמך חיתאי וגרגישאי ואמוראי וכנענאי ופריזאי, וחיוואי ויבוסאי--שבועא עממין, סגיאין ותקיפין מינך. ז,ב וימסרינון ה' אלהך, קודמך--ותמחינון: גמרא תגמר יתהון, לא תגזר להון קיים ולא תרחים עליהון. ז,ג ולא תתחתן, בהון: ברתך לא תיתין לבריה, וברתיה לא תיסב לברך. ז,ד ארי יטעיין ית ברך מבתר פולחני, ויפלחון לטעוות עממיא; ויתקף רוגזא דה' בכון, וישיצינך בפריע. ז,ה ארי אם כדין תעבדון, להון--איגוריהון תתרעון, וקמתהון תתברון; ואשיריהון, תקצצון, וצלמיהון, תיקדון בנורא. ז,ו ארי עם קדיש את, קודם ה' אלהך: בך אתרעי ה' אלהך, למהוי ליה לעם חביב, מכול

עממיא, דעל אפי ארעא. ז, לא מדסגיאין אתון מכל עממיא, צבי ה' בכון--ואתרעי בכון: ארי אתון זעירין, מכל עממיא. ז, ארי מדרחים ה' יתכון, ומדנטר ית קיימא דקיים לאבהתכון, אפיק ה' יתכון, ביד תקיפא; ופרקך מבית עבדו, מידא דפרעה מלכא דמצריים. ז, ותידע, ארי ה' אלהך הוא אלוהים: אלהא, מהימנא--נטר קיימא וחסדא לרחמוהי ולנטרי פיקודוהי, לאלף דרין. ז, ומשלים לסנאוהי טבוון דאינון עבדין קודמוהי בחייהון, לאובודיהון: לא מאחר עובד טב לסנאוהי, טבוון דאינון עבדין קודמוהי בחייהון משלים להון. ז, יא ותיטר ית תפקידתא וית קיימא וית דינא, דאנא מפקיד לך יומא דין--למעבדהון. {פ}

ז, ויהי חלף דתקבלון, ית דינא האילין, ותיטרון ותעבדון, יתהון--וייטר ה' אלהך לך, ית קיימא וית חסדא, דקיים, לאבהתך. ז, וירחמינך, ויברכינך ויסגינך; ויברך ולדא דמעך ואיבא דארעך עבורך וחמרך ומשחך, בקרי תורך ועדרי ענך, על ארעא, דקיים לאבהתך למיתן לך. ז, ויד בריך תהי, מכל עממיא: לא יהי בך עקר ועקרא, ובבעירך. ז, ויעדי ה' מינך, כל מרעין; וכל מכתשי מצריים בישיא דידעתא, לא ישווינון בך, וייתנינון, בכל סנאך. ז, וטג ותגמר ית כל עממיא, דה' אלהך יהיב לך--לא תחוס עינך, עליהון; ולא תפלח ית טעוהון, ארי לתקלא יהון לך. {ס}

ז, ויז ארי תימר בליבך, סגיאין עממיא האילין מיני; איכדין איכול, לתרכותהון. ז, ויח לא תדחל, מינהון: איכרא תדכר, ית דעבד ה' אלהך, לפרעה, ולכל מצראי. ז, ויט ניסין רברבן דחזאה עינך, ואתיא ומופתיא וידא תקיפתא ודרעא מרממא, דאפקך, ה' אלהך; כן יעביד ה' אלהך, לכל עממיא, דאת דחיל, מן קודמיהון. ז, ויב ואף, ית ערעיתא, יגרי ה' אלהך, בהון: עד דייבדון, דאשתארו ודאיטמרו--מן קודמך. ז, ויב לא תיתבר, מן קודמיהון: ארי ה' אלהך שכינתיה בינך, אלהא רבא ודחילא. ז, ויכב ויתריך ה' אלהך ית עממיא האילין, מן קודמך--זעיר זעיר: לא תיכול לשיציותהון בפריע, דלמא תסגי עלך חית ברא. ז, ויכג וימסרינון ה' אלהך, קודמך; וישגישינון שיגוש רב, עד דישתיצון. ז, ויכד וימסר מלכיהון, בידך, ותוביד ית שומהון, מתחת שמיא: לא יתעתד אנש קודמך, עד דתשיצי יתהון. ז, ויכז צלמי טעוהון, תיקדון בנורא; לא תחמיד כספא ודהבא דעליהון, ותיסב לך--דלמא תיתקיל ביה, ארי מרחק קודם ה' אלהך הוא. ז, ויכו ולא תעיל דמרחק לביתך, ותהי חרמא כוותיה; שקצא תשקציניה ורחקא תרחקיניה, ארי חרמא הוא. {פ}

ח, א כל תפקידתא, דאנא מפקיד לך יומא דין--תיטרון למעבד: בדיל דתיחון ותסגון, ותיעלון ותירתון ית ארעא, דקיים ה', לאבהתכון. ח, ותזכר ית כל אורחא, דדברך ה' אלהך דנן ארבעין שני--במדברא: בדיל לעניותך לנסיותך, למידע ית דבליבך התיטר פיקודוהי--אם לא. ח, וענייך, ואכפנך, ואוכלך ית מנא דלא ידעתא, ולא ידעו אבהתך: בדיל להודעותך, ארי לא על לחמא בלחודוהי מתקיים אנשא--ארי על כל אפקות מימר מן קודם ה', חיי אנשא. ח, ויד כסותך לא בליאת, מינך, ומסנך, לא יחיפו--דנן, ארבעין שני. ח, ותידע, עם ליבך: ארי, כמא דמליף גוברא ית בריה, ה' אלהך, מליף לך. ח, ותיטר, ית פיקודיא דה' אלהך, למחך באורחן דתקנן קודמוהי, ולמדחל יתיה. ח, ויז ארי ה' אלהך, מעיל לך לארעא טבתא: ארע, נגדא נחלין דמיי--מבועי עינוון ותהומין, נפקין בבקען ובטורין. ח, ויח ארע חישין וסערין, וגופנין ותינין ורימונין; ארעא דזיתהא עבדין משחא, והיא עבדא דבש. ח, ויט ארעא, דלא במסכינו תיכול בה לחמא--לא תחסר כל מידעם, בה; ארעא דאבנהא ברזלא, ומטורהא תפסול נחשא. ח, ויכז ותיכול, ותסבע--ותברך ית ה' אלהך, על ארעא טבתא דיהב לך. ח, ויכז אסתמר לך, דלמא תתנשי ית דחלתא דה' אלהך, בדיל דלא למיטר פיקודוהי ודינוהי וקיימוהי, דאנא מפקיד לך יומא דין. ח, ויכז דלמא תיכול, ותסבע; ובתינ שפירין תבני, ויתתיב. ח, ויג ותורך וענך יסגון, וכספא ודהבא יסגי לך; וכול דלך, יסגי. ח, ויד ויירם, ליבך; ותתנשי ית דחלתא דה' אלהך, דאפקך מארעא דמצריים מבית עבדו, ח, ויט דברך במדברא רבא ודחילא, אתר דחיוון קלן ועקרבינ, ובית צהוונא, אתר דלית מיא; דאפיק לך מיא, מטינרא תקיפא. ח, ויט דאוכלך מנא במדברא, דלא ידעו אבהתך: בדיל לעניותך, ובדיל לנסיותך--לאושבא לך, בסופך. ח, ויז ותימר, בליבך: חילי ותקוף ידיי, קנו לי ית נכסאי האילין. ח, ויח ותדכר, ית ה' אלהך--ארי הוא יהיב לך עיצא, למקני נכסיך: בדיל לקיימא ית קיימיה דקיים לאבהתך, כיומא הדין. {פ}

ח, ויט ויהי, אם אתנשאה תתנשי ית דחלתא דה' אלהך, ותהך בתר טעוה עממיא, ותפלחינון ותסגוד להון--אסהידית בכון יומא דין, ארי מיבד תיבדון. ח, כ כעממיא, דה' מוביד מן קודמיכון--כן, תיבדון: חלף דלא קבילתון, למימרא דה' אלהכון. {פ}

ט, א שמע ישראל, את עבר יומא דין ית ירדנא, למיעל למירת עממין, רברבין ותקיפין מינך--קרווין רברבן וכריכן, עד צית שמיא. ט, ב עם רב ותקיף, בני גיבריא: דאת ידעתא, ואת שמעתא--מן ייכול למקם, קודם בני גיברא. ט, ויט ותידע יומא דין, ארי ה' אלהך הוא עבר קודמך מימריה אישא אכלא--הוא ישיצינון והוא יתברינון, קודמך; ותתריכינון ותובידינון בפריע, כמא דמליל ה' לך. ט, ד לא תימר בליבך, בדיתבר ה' אלהך יתהון מן קודמך למימר, בזכותי אעלני ה', למירת ית ארעא הדא: ובחובי עממיא האילין, ה' מתריך להון מן קודמך. ט, ה לא בזכותך, ובקשיטות ליבך, את עליל, למירת ית ארעהון: ארי בחובי עממיא האילין, ה' אלהך מתריך להון מן קודמך, ובדיל לקיימא ית פתגמא דקיים ה' לאבהתך, לאברהם ליצחק וליעקוב. ט, ויט ותידע, ארי לא בזכותך ה' אלהך יהיב לך ית ארעא טבתא דהא--למירתה: ארי עם קשי קדל, את. ט, ז הוא דכיר, לא תתנשי, ית דארגיזתא קודם ה' אלהך, במדברא: למן יומא דנפקתא מארעא

דמצריים, עד מיתכון עד אתרא הדין, מסרבין הוויתון, קודם ה'. **ט,ח** ובחורב ארגזותון, קודם ה'; ותקיף רוגזא דה' בכון, לשיצאה יתכון. **ט,ט** במיסקי לטורא, למיסב לוחי אבניא לוחי קיימא, דגור ה', עימכון; ויתיבית בטורא, ארבעין יממין וארבעין לילון--לחמא לא אכלית, ומיא לא שתיית. **ט,י** ויהב ה' לי, ית תרין לוחי אבניא--כתיבין, באצבעא דה'; ועליהון, ככל פתגמא דמליל ה' עימכון בטורא מגו אישתא--ביומא דקהלא. **ט,יא** והוה, מסוף ארבעין יממין, וארבעין לילון; יהב ה' לי, ית תרין לוחי אבניא--לוחי קיימא. **ט,יב** ואמר ה' לי, קום חות בפריע מכא--ארי חביל עמך, דאפיקתא ממצריים: סטו בפריע, מן אורחא דפקידתנין--עבדו להון, מתכא. **ט,יג** ואמר ה', לי למימר: גלי קודמיי עמא הדין, והא עם קשי קדל הוא. **ט,יד** אנח בעותך מן קודמיי, ואשיצנין, ואמחי ית שומהון, מתחות שמיא; ואעביד, יתך, לעם תקיף וסגי, מינהון. **ט,טו** ואתפנית, ונחתית מן טורא, וטורא, בער באישתא; ותרין לוחי קיימא, על תרתין ידיי. **ט,טז** וחזית, והא חבתון קודם ה' אלהכון--עבדתון לכון, עיגל מתכא: סטיתון בפריע--מן אורחא, דפקיד ה' יתכון. **ט,יז** ואחדית, בתרין לוחיא, ורמיתנין, מעל תרתין ידיי; ותבריתנין, לעיניכון. **ט,יח** ואשתטחית קודם ה' כד בקדמיתא, ארבעין יממין וארבעין לילון--לחמא לא אכלית, ומיא לא שתיית: על כל חובתכון דחבתון, למעבד דביש קודם ה' לארגזא קודמוהי. **ט,יט** ארי דחילית, מן קודם רוגזא וחמתא, דרגז ה' עליכון, לשיצאה יתכון; וקביל ה' צלותי, אף בזמנא ההוא. **ט,כ** ועל אהרון, הוה רגז מן קודם ה' לחדא--לשיציותיה; וצלית אף על אהרון, בעידנא ההוא. **ט,כא** וית חובתכון דעבדתון ית עגלא, נסיבית ואוקידית יתיה בנורא, ושפית יתיה בשופינא יאות, עד דהוה דקיף לעפרא; ורמית, ית עפריה, לנחלא, דנחת מן טורא. **ט,כב** ובדליקתא, ובניסיתא, ובקברי, דמשאלי--מרגזין הוויתון, קודם ה'. **ט,כג** וכד שלח ה' יתכון, מרקם גיאה למימר, סקו ואחסינו ית ארעא, דיהבית לכון; וסריבתון, על גזירת מימרא דה' אלהכון, ולא הימנתון ליה, ולא קבילתון למימריה. **ט,כד** מסרבין הוויתון, קודם ה', מיומא, דידעית יתכון. **ט,כה** ואשתטחית קודם ה', ית ארבעין יממין וית ארבעין לילון--דאשתטחית: ארי אמר ה', לשיצאה יתכון. **ט,כו** וצלית קודם ה', ואמרית, ה' אלוהים לא תחביל עמך ואחסנתך, דפרקתא בתוקפך--דאפיקתא ממצריים, ביד תקיפא. **ט,כז** איכר, לעבדך--לאברהם ליצחק, וליעקוב: לא תתפני, לקשיות עמא הדין, ולחוביהון, ולחטאיהון. **ט,כח** דלמא יימרון, דיירי ארעא דאפיקתא מתמן, מדלית יוכלא קודם ה', לאעלותהון לארעא דמליל להון; ומדסני יתהון, אפיקנין לקטלותהון במדברא. **ט,כט** ואינון עמך, ואחסנתך, דאפיקתא בחילך רבא, ובדרעך מרממא. {פ}

י,א בעידנא ההוא אמר ה' לי, פסול לך תרין לוחי אבניא קדמאי, וסק לקדמיי, לטורא; ותעביד לך, ארונא דאעא. **י,ב** ואכתוב, על לוחיא, ית פתגמא, דהוה על לוחיא קדמאי דתברתא; ותשווינון, בארונא. **י,ג** ועבדית ארונא דאעא שיטין, ופסלית תרין לוחי אבניא קדמאי; וסליקית לטורא, ותרין לוחיא ביד. **י,ד** וכתב על לוחיא ככתבא קדמא, ית עסרא פתגמין, דמליל ה' עימכון בטורא מגו אישתא, ביומא דקהלא; ויהבינון ה', לי. **י,ה** ואתפנית, ונחתית מן טורא, ושווית ית לוחיא, בארונא דעבדית; והוה תמן, כמא דפקדני ה'. **י,ו** ובני ישראל, נטלו מבארות בני יעקן--למוסרה; תמן מית אהרון ואתקבר תמן, ושמיש אלעזר בריה תחותיה. **י,ז** מתמן נטלו, לגודגוד; ומן גודגוד ליוטבת, ארע נגדא נחלין דמיין. **י,ח** בעידנא ההוא, אפריש ה' ית שבטא דלוי, למיטל, ית ארון קיימא דה'--למקם קודם ה' לשמשותיה לברכא בשמיה, עד יומא הדין. **י,ט** על כן לא הוה ללוי, חולק ואחסנא--עם אחוהי: מתנן דיהב ליה ה' אינון אחסנתיה, כמא דמליל ה' אלהך ליה. **י,י** ואנא הוויתי קאים בטורא, כיומא קדמאי--ארבעין יממין, וארבעין לילון; וקביל ה' צלותי, אף בזמנא ההוא--לא אבא ה', לחבלותך. **י,יא** ואמר ה' לי, קום איזיל למטול קודם עמא; וייעלון ויירתון ית ארעא, דקיימית לאבהתהון למיתן להון. {פ}

י,יב וכען, ישראל--מא ה' אלהך, תבע מינך: אלהין למדחל קודם ה' אלהך למהך בכל אורחן דתקנן קודמוהי, ולמרחם יתיה, ולמפלח קודם ה' אלהך, בכל ליבך ובכל נפשך. **י,יג** למיטר ית פיקודיא דה', וית קיימוהי, דאנא מפקיד לך, יומא דין--לדייטב, לך. **י,יד** הא דה' אלהך, שמיא ושמי שמיא, ארעא, וכל דבה. **י,טו** לחוד באבהתך צבי ה', למרחם יתהון; ואתרעי בבניהון בתריהון, בכון מכל עממא--כיומא הדין. **י,טז** ותעדון, ית טפשות ליבכון; וקדלכון--לא תקשון, עוד. **י,יז** ארי, ה' אלהכון--הוא אלה דיינין, ומרי מלכין: אלהא רבא גיברא, ודחילא, דלית קודמוהי מיסב אפין, ואף לא לקבלא שוחדא. **י,יח** עביד דין ייתם, וארמלא; ורחים גיורא, למיתן ליה מזון וכסו. **י,יט** ותרחמון, ית גיורא: ארי דיירין הוויתון, בארעא דמצריים. **י,כ** ית ה' אלהך תדחל, וקדמוהי תפלח; ולדחלתיה תתקרב, ובשמיה תקיים. **י,כא** הוא תושבחתך, והוא אלהך--דעבד עימך, ית רברבתא וית חסינתא האילין, דחזאה, עינך. **י,כב** בשבעין נפשן, נחתו אבהתך למצריים; וכען, שווייך ה' אלהך, ככוכבי שמיא, לסגי. **י,כג** ותרחם, ית ה' אלהך; ותיטר מטרת מימריה, וקיימוהי ודינוהי ופיקודוהי--כל יומיא. **י,כד** ותידעון, יומא דין, ארי לא ית בניכון דלא ידעו ודלא חזו, ית אולפנא דה' אלהכון: ית רבותיה--ית ידיה תקיפתא, ודרעיה מרממא. **י,כה** וית אתוותיה, וית עובדוהי, דעבד, בגו מצריים--לפרעה מלכא דמצריים, ולכל ארעיה. **י,כז** ודעבד למשרית מצראי לסוסוותהון ולרתיכיהון, דאטיף ית מי ימא דסוף על אפיהון, במרדפהון, בתריכון; ואבידינון ה', עד יומא הדין. **י,כח** ודעבד לכון, במדברא, עד מיתכון, עד אתרא הדין. **י,כט** ודעבד לדתן ולאבירם, בני אליאב בר ראובן, דפתחת ארעא ית פומה, ובלעתנון וית אנש בתיהון וית משכניהון--וית כל יקומא דעימהון, בגו כל ישראל. **י,ל** ארי עיניכון חזאה, ית כל עובדא דה' רבא--דעבד. **י,לא** ותיטרון, ית כל תפקידתא, דאנא מפקיד לך, יומא דין--בדיל דתיתקפון, ותיעלון ותירתון ית ארעא, דאתון עברין לתמן, למירתה. **י,לב** ובדיל דתירכון יומין על ארעא, דקיים ה' לאבהתכון למיתן להון ולבניהון--ארע עבדא חלב, ודבש. {ס}

יא,י ארי ארעא, דאת עליל לתמן למירתה--לא כארעא דמצריים היא, דנפקתון מתמן: דתזרע ית זרעך, ומשקית ליה ברגלך כגינת ירקא. **יא,יא** וארעא, דאתון עברין לתמן למירתה--ארע טורין, ובקען; למטר שמיא, שתיא מיא. **יא,יב** ארעא, דה' אלהך תבע יתה: תדירא, עיני ה' אלהך בה--מרישה דשתא, ועד סופה דשתא. {ס}

יא,יג ויהי, אם קבלא תקבלון לפיקודיי, דאנא מפקיד יתכון, יומא דין--למרחם ית ה' אלהכון, ולמפלח קודמוהי, בכל ליבכון, ובכל נפשכון. **יא,יד** ואתין מטר ארעכון בעידניה, בכיר ולקיש; ותכנוש עבוך, וחמרך ומשחך. **יא,טו** ואתין עסבא בחקלך, לבעירך; ותיכול, ותסבע. **יא,טז** אסתמרו לכון, דלמא יטעי ליבכון; ותסטון, ותפלחון לטעות עממיא, ותסגדון, להון. **יא,יז** ויתקף רוגזא דה' בכון, וייחוד ית שמיא ולא יהי מטר, וארעא, לא תיתין ית עללתה; ותיבדון בפריע, מעל ארעא טבתא, דה', יהיב לכון. **יא,יח** ותשוון ית פתגמיי אילין, על ליבכון ועל נפשכון; ותקטרון יתהון לאת על ידכון, ויהון לתפילין בין עיניכון. **יא,יט** ותלפון יתהון ית בניכון, למללא בהון, במיתבך בביתך ובמהכך באורחא, ובמשכבך ובמקימך. **יא,כ** ותכתובינן על מזוזיין ותקבעינן בסיפי ביתך, ובתרעך. **יא,כא** בדיל דיסגון יומיכון, ויומי בניכון, על ארעא, דקיים ה' לאבהתכון למיתן להון--כיומי שמיא, על ארעא. {ס}

יא,כב ארי אם מיטר תיטרון ית כל תפקידתא הדא, דאנא מפקיד יתכון--למעבדה: למרחם ית ה' אלהכון, למהך בכל אורחך דתקנן קודמוהי--ולאתקרבא לדחלתיה. **יא,כג** ויתריך ה' ית כל עממיא האילין, מן קודמיכון; ותירתון עממין, רברבין ותקיפין מינכון. **יא,כד** כל אתרא, דתדרוך פרסת רגלכון ביה--דילכון יהי: מן מדברא ולבנן מן נהרא נהרא פרת, ועד ימא מערבאה--יהי, תחומכון. **יא,כה** לא יתעתד אנש, קודמיכון: דחלתכון ואימתכון ייתין ה' אלהכון, על אפי כל ארעא דתדרכון בה, כמא דמליל, לכון. {ס}

יא,כו חזו, דאנא יהיב קודמיכון--יומא דין: ברכן, ולוויטין. **יא,כז** ית ברכן--אם תקבלון, לפיקודיא דה' אלהכון, דאנא מפקיד יתכון, יומא דין. **יא,כח** ולוויטין, אם לא תקבלון לפיקודיא דה' אלהכון, ותסטון מן אורחא, דאנא מפקיד יתכון יומא דין: למהך, בתר טעות עממיא--דלא ידעתון. {ס}

יא,כט ויהי, ארי יעילינך ה' אלהך, לארעא, דאת עליל לתמן למירתה--ותיתין ית מברכיא על טורא דגריזין, וית מלטטיא על טורא דעיבל. **יא,ל** הלא אינן בעברא דירדנא, אחורי אורח מעלני שמשא, בארע כנענאה, דיתיב במישרא--לוקביל, גלגלא, בסטר, מישרי מורה. **יא,לא** ארי אתון, עברין ית ירדנא, למיעל למירת ית ארעא, דה' אלהכון יהיב לכון; ותירתון יתה, ותיבון בה. **יא,לב** ותיטרון למעבד, ית כל קיימיא וית דיניא, דאנא יהיב קודמיכון, יומא דין. **יא,לג** אילין קיימיא ודיניא, דתיטרון למעבד, בארעא, דיהב ה' אלהא דאבהתך לך למירתה: כל יומיא--דאתון קיימין, על ארעא. **יא,לד** אבדא תאבדון ית כל אתריא דפלוו תמן עממיא, דאתון ירתין יתהון--ית טעותהון: על טוריא רמיא ועל רמתא, ותחות כל אילן עבוף. **יא,לז** ותתרעון ית איגוריהון, ותתברון ית קמתהון, ואשיריהון תיקדון בנורא, וצלמי טעותהון תקצצון; ותאבדון ית שומהון, מן אתרא ההוא. **יא,לח** לא תעבדון כן, קודם ה' אלהכון. **יא,לח** אלהין לאתרא דיתרעי ה' אלהכון, מכל שבטיכון, לאשראה שכינתיה, תמן--לבית שכינתיה תתבעון, ותיתון לתמן. **יא,לח** ותייתון לתמן, עלוותכון ונכסת קודשיכון, וית מעסריכון, וית אפרשות ידכון; ונדריכון, ונדבתכון, ובכורי תוריכון, וענכון. **יא,לז** ותיכלון תמן, קודם ה' אלהכון, ותחדון בכול אושטות ידכון, אתון ואנש בתיכון--דברכך, ה' אלהך. **יא,לח** לא תעבדון--ככול דאנחנא עבדין כא, יומא דין: גבר, כל דכשר בעינוהי. **יא,לט** ארי לא אתיתון, עד כען--לבית נייחא, ולאחסנתא, דה' אלהך, יהיב לך. **יא,ל** ותעברון, ית ירדנא, ותיבון בארעא, דה' אלהכון מחסין יתכון; ויניח לכון מכל בעלי דבביכון מסחור סחור, ותיבון לרוחצן. **יא,לב** ויהי אתרא, דיתרעי ה' אלהכון ביה לאשראה שכינתיה תמן--לתמן תייתון, ית כל דאנא מפקיד יתכון: עלוותכון ונכסת קודשיכון, מעסריכון ואפרשות ידכון, וכול שפר נדריכון, דתידרון קודם ה'. **יא,לז** ותחדון, קודם ה' אלהכון--אתון ובניכון ובנתכון, ועבדיכון ואמהתכון; וליוואה דבקריוכון, ארי לית ליה חולק ואחסנא עימכון. **יא,לח** אסתמר לך, דלמא תסיק עלוותך, בכל אתרא, דתחזי. **יא,לח** אלהין באתרא דיתרעי ה', בחדא מן שבטך--תמן, תסיק עלוותך; ותמן תעביד, כול דאנא מפקיד לך. **יא,לט** לחוד בכל רעות נפשך תיכוס ותיכול בסרא, כברכתא דה' אלהך דיהב לך--בכל קרווך; מסאבא ודכיא ייכלוניה, כבסר טביא ואיילא. **יא,לט** לחוד דמא, לא תיכלון: על ארעא תישדיניה, כמיא. **יא,ל** לית לך רשו למיכל בקרווך, מעסר עבוך חמרך ומשחך, ובכורי תורך, וענך; וכל נדרך דתידר, ונדבתך ואפרשות ידך. **יא,לח** אלהין קודם ה' אלהך תיכליניה, באתרא דיתרעי ה' אלהך ביה--את וברך וברתך ועבדך ואמתך, וליוואה דבקריוך; ותחזי, קודם ה' אלהך, בכול, אושטות ידך. **יא,ל** אסתמר לך, דלמא תרחיק ית ליוואה, כל יומך, על ארעך. {ס}

יא,כ ארי יפתי ה' אלהך ית תחומך, כמא דמליל לך, ותימר איכול בסרא, ארי תתרעי נפשך למיכל בסרא--בכל רעות נפשך, תיכול בסרא. **יא,כא** ארי יתרחק מינך אתרא, דיתרעי ה' אלהך לאשראה שכינתיה תמן, ותיכוס מתורך ומענך דיהב ה' לך, כמא דפקידתך--ותיכול, בקרווך, בכול, רעות נפשך. **יא,כב** ברם, כמא דמתאכיל בסר טביא ואיילא--כן, תיכליניה: מסאבא, ודכיא, כחדא, ייכליניה. **יא,כג** לחוד תקף, בדיל דלא למיכל דמא, ארי דמא, הוא נפשך; ולא תיכול נפשך, עם בסרא. **יא,כד** לא, תיכליניה: על ארעא תישדיניה, כמיא. **יא,כה** לא, תיכליניה--בדיל דייטב לך ולבנך

בתוך, ארי תעביד דכשר קודם ה'. **יב,כו** לחוד מעסר קודשך דיהון לך, ונדרך, תיטול ותיתי, לאתרא דיתרעי ה'. **יב,כז** ותעביד עלוותך בסרא ודמא, על מדבחא דה' אלהך; ודם נכסת קודשך, ישתפך על מדבחא דה' אלהך, ובסרא, תיכול. **יב,כח** טר ותקביל, ית כל פתגמא האילין, דאנא, מפקיד לך: בדיל דייטב לך ולבנך בתוך, עד עלמא--ארי תעביד דתקין ודכשר, קודם ה' אלהך. {ס}

יב,כט ארי ישיצי ה' אלהך ית עממיא, דאת עליל לתמן למירת יתהון--מן קודמך; ותירת יתהון, ותיתיב בארעהון. **יב,ל** אסתמר לך, דלמא תיתקיל בתריהון, בתר, דישתיצון מן קודמך; ודלמא תתבע לטעוותהון למימר, איכדין פלחין עממיא האילין ית טעוותהון, ואעביד כן, אף אנא. **יב,לא** לא תעביד כן, קודם ה' אלהך: ארי כל דמרחק קודם ה' דסני, עבדין לטעוותהון--ארי אף ית בניהון וית בנתהון, מוקדין בנורא לטעוותהון. **יג,א** ית כל פתגמא, דאנא מפקיד יתכון--יתיה תיטרון, למעבד: לא תיספון עלוהי, ולא תמנעון מיניה. {פ}

יג,ב ארי יקום בינך נבייא, או חלים חלמא; וייתין לך את, או מופת. **יג,ג** וייתי אתא ומופתא, דמליל עימך למימר: נהך בתר טעוות עממיא, דלא ידעתון--ונפלחינין. **יג,ד** לא תקביל, לפתגמי נבייא ההוא, או מן חלים חלמא, ההוא: ארי מנסי ה' אלהכון, יתכון, למידע האייתכון רחמין ית ה' אלהכון, בכל ליבכון ובכל נפשכון. **יג,ה** בתר פולחנא דה' אלהכון תהכון, ויתיה תדחלון; וית פיקודוהי תיטרון ולמימריה תקבילון, וקדמוהי תפלחון ולדחלתיה תתקרבון. **יג,ו** ונבייא ההוא או חלים חלמא ההוא יתקטיל, ארי מליל סטיא על ה' אלהכון דאפיק יתכון מארעא דמצריים ודפרקך מבית עבדותא--לאטעיותך מן אורחא, דפקדך ה' אלהך למהך בה; ותפלי עביד דביש, מבינך. {ס}

יג,ז ארי ימליכין אחוך בר אימך או ברך או ברתך או איתת קיימך, או חברך דכנפשך--בסתרא למימר: נהך, ונפלח לטעוות עממיא, דלא ידעתא, את ואבהתך. **יג,ח** מטעוות עממיא, דבסחרניכון, דקריבין לך, או דרחיקין מינך--מסייפי ארעא, ועד סייפי ארעא. **יג,ט** לא תיבי ליה, ולא תקביל מיניה; ולא תחוס עינך עלוהי, ולא תרחים ולא תכסי עלוהי. **יג,י** ארי מקטל תקטליניה, ידך תהי ביה בקדמיתא למקטליה; וידא דכל עמא, בבתריא. **יג,יא** ותרגמיניה באבניא, וימות: ארי בעא, לאטעיותך מדחלתא דה' אלהך, דאפקך מארעא דמצריים, מבית עבדותא. **יג,יב** וכל ישראל--ישמעון, וידחלון; ולא ייספון למעבד, כפתגמא בישא הדין--בינך. {ס}

יג,יג ארי תשמע בחדא מקרווך, דה' אלהך יהיב לך למיתב תמן--למימר. **יג,יד** נפקו גוברין בני רשעא, מבינך, ואטעיוו ית יתבי קרתהון, למימר: נהך, ונפלח לטעוות עממיא--דלא ידעתון. **יג,טו** ותתבע ותבדוק ותשאל, יאות; והא קושטא כיוון פתגמא, אתעבידת תועיבתא הדא בינך. **יג,טז** ממחא תמחי, ית יתבי קרתא ההיא--לפתגם דחרב: גמר יתה וית כל דבה וית בעירה, לפתגם דחרב. **יג,יז** וית כל עדאה, תכנוש לגו פתאה, ותוקיד בנורא ית קרתא וית כל עדאה גמיר, קודם ה' אלהך; ותהי תל חרוב לעלם, לא תתבני עוד. **יג,יח** ולא ידבק בידך מידעם, מן חרמא--בדיל דיתוב ה' מתקוף רוגזיה, וייתין לך רחמין וירחים עלך ויסגינך, כמא דקיים, לאבהתך. **יג,יט** ארי תקביל, למימרא דה' אלהך, למיטר ית כל פיקודוהי, דאנא מפקיד לך יומא דין--למעבד, דכשר, קודם ה' אלהך. {ס}

יד,א בנין אתון, קודם ה' אלהכון: לא תתהממון, ולא תשוון מרט בין עיניכון--על מית. **יד,ב** ארי עם קדיש את, קודם ה' אלהך; ובך אתרעי ה', למהוי ליה לעם חביב, מכול עממיא, דעל אפי ארעא. {ס}

יד,ג לא תיכול, כל דמרחק. **יד,ד** דין בעירא, דתיכלון: תורין, אימרינ דרחלין וגדין דעזיזין. **יד,ה** איילא וטביא, ויחמורא; ויעלא ורימא, ותורבלא ודיצא. **יד,ו** וכל בעירא דסדיקא פרסתה, ומטלפן טלפין תרתין פרסתה, מסקא פשרא, בבעירא--יתה, תיכלון. **יד,ז** ברם ית דין לא תיכלון, ממסקי פשרא, ומסדיקי פרסתא, מטלפי טלפאי: ית גמלא וית ארנבא וית טבזא ארי מסקי פשרא אינון, ופרסתהון לא סדיקא--מסאבין אינון, לכון. **יד,ח** וית חזירא ארי סדיק פרסתא הוא, ולא פשר--מסאב הוא, לכון; מבסרהון לא תיכלון, ובנבילתהון לא תקרבון. {ס}

יד,ט ית דין, תיכלון, מכול, דבמיא: כול דליה ציצין וקלפין, תיכלון. **יד,י** וכול דלית ליה ציצין וקלפין, לא תיכלון--מסאב הוא, לכון. {ס}

יד,יא כל ציפר דכי, תיכלון. **יד,יב** ודין, דלא תיכלון מינהון: נשרא וער, ועוזיא. **יד,יג** ובת כנפא, וטרפיתא, ודייתא, לזנה. **יד,יד** וית כל עורבא, לזניה. **יד,טו** וית בת נעמיתא, וציצא וציפר שחפא; ונצא, לזנוהי. **יד,טז** וקדיא וקיפופא, ובוותא. **יד,יז** וקתא וירקריקא, ושליונא. **יד,יח** וחוויריתא, ואיבו לזנה; ונגר טורא, ועטליפא. **יד,יט** וכול רחשא דעופא, מסאב הוא לכון: לא, יתאכלון. **יד,כ** כל עוף דכי, תיכלון. **יד,כא** לא תיכלון כל נבילא לתותב ערל דבקררווך תיתנינה וייכלינה, או תזבנינה לבר עממין--ארי עם קדיש את, קודם ה' אלהך; לא תיכלון בסר, בחלב. {פ}

יד, כב עסרא תעסר, ית כל עללת זרעך, דיפיק חקלא, שנא שנא. **יד, כג** ותיכול קודם ה' אלהך, באתרא דיתרעי לאשראה שכינתיה תמן, מעסר עבורך חמרך ומשחק, ובכורי תורך וענך: בדיל דתילף, למדחל קודם ה' אלהך--כל יומיא. **יד, כד** וארי יסגי מינך אורחא, ארי לא תיכול למיטליה--ארי יתרחק מינך אתרא, דיתרעי ה' אלהך לאשראה שכינתיה תמן: ארי יברכינך, ה' אלהך. **יד, כה** ותיתין, בכספא; ותצור כספא, בידך, ותהך לאתרא, דיתרעי ה' אלהך ביה. **יד, כו** ותיתין כספא בכול דתתרעי נפשך בתורי ובענא, ובחמר חדת ועתיק, ובכול דתשאליןך, נפשך; ותיכול תמן, קודם ה' אלהך, ותחדי, את ואנש ביתך. **יד, כז** וליוואה דבקרונך, לא תרחקיניה: ארי לית ליה חולק ואחסנא, עימך. {ס}

יד, כח מסוף תלת שנין, תפיק ית כל מעסר עללתך, בשתא, ההיא; ותצנע, בקרונך. **יד, כט** וייתי ליוואה ארי לית ליה חולק ואחסנא עימך, וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרונך, וייכלון, ויסבעון--בדיל דיברכינך ה' אלהך, בכל עובדי ידך דתעביד. {ס}

טו, א מסוף שבע שנין, תעביד שמיטתא. **טו, ב** ודין, פתגם שמיטתא--דישמיט כל גבר מרי רשו, דירשי בחבריה: לא יתבע מן חבריה ומן אחוהי, ארי קרא שמיטתא קודם ה'. **טו, ג** מן בר עממין, תתבע; ודיהי לך עם אחוך, תשמיט ידך. **טו, ד** לחוד, ארי לא יהי בך מסכינא: ארי ברכא יברכינך, ה', בארעא, דה' אלהך יהיב לך אחסנא למירתה. **טו, ה** לחוד אם קבלא תקביל, למימרא דה' אלהך, למיטר למעבד ית כל תפקידתא דהא, דאנא מפקיד לך יומא דין. **טו, ו** ארי ה' אלהך ברכך, כמא דמליל לך; ותוזיף לעממין סגיאין, ואת לא תזיף, ותשלוט בעממין סגיאין, ובך לא ישלטון. {ס}

טו, ז ארי יהי בך מסכינא חד מאחך, בחדא מקרונך, בארעך, דה' אלהך יהיב לך--לא תתקיף ית ליבך, ולא תקפוץ ית ידך, מאחוך, מסכינא. **טו, ח** ארי מפתח תפתח ית ידך, ליה; ואוזפא, תזפיניה, כמיסת חוסרניה, דחסיר ליה. **טו, ט** אסתמר לך דלמא יהי פתגם עם ליבך ברשע למימר, קריבת שתא שביעיתא שתא דשמיטתא, ותבאש עינך באחוך מסכינא, ולא תיתין ליה; ויקרי עלך קודם ה', ויהי בך חובא. **טו, י** מיתן תיתין ליה, ולא יבאש ליבך במיתנך ליה: ארי בדיל פתגמא הדין, יברכינך ה' אלהך, בכל עובדך, ובכול אושטות ידך. **טו, יא** ארי לא יפסוק מסכינא, מגו ארעא, על כן אנא מפקיד לך, למימר, מפתח תפתח ית ידך לאחוך לענייך ולמסכינך, בארעך. {ס}

טו, יב ארי יזדבן לך אחוך בר ישראל, או בת ישראל--ויפלחינך, שית שנין; ובשתא, שביעיתא, תפטריניה בר חורין, מעימך. **טו, יג** וארי תפטריניה בר חורין, מעימך--לא תפטריניה, ריקן. **טו, יד** אפרשא תפריש, ליה, מענך, ומאידרך וממעצרתך: דברכך ה' אלהך, תיתין ליה. **טו, טו** ותדכר, ארי עבדא הוויתא בארעא דמצריים, ופרקך, ה' אלהך; על כן אנא מפקיד לך, ית פתגמא הדין--יומא דין. **טו, טז** ויהי ארי ימר לך, לא אפוק מעימך: ארי ריחמך ולאנש ביתך, ארי טב ליה עימך. **טו, יז** ותיסב ית מרצעא, ותיתין באודניה ובדשא, ויהי לך, עבד פלח לעלם; ואף לאמתך, תעביד כן. **טו, יח** לא יקשי בעינך, במפטרך יתיה בר חורין מעימך--ארי על חד תרין כאגר אגירא, פלחך שית שנין; ויברכינך ה' אלהך, בכול דתעביד. {פ}

טו, יט כל בוכרא דיתייליד בתורך ובענך, דכרין--תקדיש, קודם ה' אלהך: לא תפלח בבוכרא דתורך, ולא תיגוז בוכרא דענך. **טו, כ** קודם ה' אלהך תיכליניה שנא בשנא, באתרא דיתרעי ה'--את, ואנש ביתך. **טו, כא** וארי יהי ביה מומא, חגיר או עוויר, כול, מום ביש--לא תיכסיניה, קודם ה' אלהך. **טו, כב** בקרונך, תיכליניה--מסאבא ודכיא כחדא, כבסר טביא ואיילא. **טו, כג** לחוד ית דמיה, לא תיכול: על ארעא תישדיניה, כמיא. {פ}

טז, א טר, ית ירחא דאביבא, ותעביד פסחא, קודם ה' אלהך: ארי בירחא דאביבא, אפקך ה' אלהך ממצריים ועבד לך ניסין--בליילא. **טז, ב** ותיכוס פסחא קודם ה' אלהך מן בני ענא, ונכסת קודשא מן תורי, באתרא דיתרעי ה', לאשראה שכינתיה תמן. **טז, ג** לא תיכול עלוהי חמיע, שבעא יומין תיכול עלוהי פטירא לחים עני: ארי בבהילו, נפקתא מארעא דמצריים--בדיל דתדכר ית יום מיפקך מארעא דמצריים, כול יומי חיך. **טז, ד** ולא ייתחזי לך חמיר בכל תחומך, שבעא יומין; ולא יבית מן בסרא, דתיכוס ברמשא ביומא קדמאה--לצפרא. **טז, ה** לית לך רשו, למיכס ית פסחא, בחדא מן קרונך, דה' אלהך יהיב לך. **טז, ו** אלהין באתרא דיתרעי ה' אלהך, לאשראה שכינתיה--תמן תיכוס ית פסחא, ברמשא: כמיעל שמשא, זמן מיפקך ממצריים. **טז, ז** ותבשיל, ותיכול, באתרא, דיתרעי ה' אלהך ביה; ותתפני בצפרא, ותהך לקרונך. **טז, ח** שיתא יומין, תיכול פטירא; וביומא שביעאה, כניש קודם ה' אלהך--לא תעביד, עבידא. {ס}

טז, ט שבעא שבועין, תמני לך: משיריות מגלא, בחצד עומרא דארמותא, תשרי לממני, שבעא שבועין. **טז, י** ותעביד חגא דשבועיא, קודם ה' אלהך--מיסת נדבת ידך, דתיתין: כמא דיברכינך, ה' אלהך. **טז, יא** ותחדי קודם ה' אלהך, את וברך וברתך ועבדך ואמתך, וליוואה דבקרונך, וגיורא ויתמא וארמלתא דבינך--באתרא, דיתרעי ה' אלהך, לאשראה שכינתיה, תמן. **טז, יב** ותדכר, ארי עבדא הוויתא במצריים; ותיטר ותעביד, ית קיימא האילין. {פ}

טז, יג חגא דמטליא תעביד לך, שבעא יומין: במכנשך--מאידרך, וממעצרתך. **טז, יד** ותחד, בחגך: את וברך וברתך, ועבדך ואמתך, וליוואה וגיורא ויתמא וארמלתא, דבקרורך. **טז, טו** שבעא יומין, תיחוג קודם ה' אלהך, באתרא, דיתרעי ה': ארי יברכינך ה' אלהך, בכול עללתך ובכול עובדי ידך, ותהי, ברם חדי. **טז, טז** תלת זמנין בשתא ייתחזון כל דכורך קודם ה' אלהך, באתרא דיתרעי--בחגא דפטיריא ובחגא דשבעיא, ובחגא דמטליא; ולא ייתחזון קודם ה', ריקנין. **טז, יז** גבר, כמתנת ידיה, כברכתא דה' אלהך, דיהב לך. {ס}

טז, יח דיינין ופורענין, תמני לך בכל קרורך, דה' אלהך יהיב לך, לשבטך; ודיניון ית עמא, דין דקשוט. **טז, יט** לא תצלי דין, לא תשתמודע אפין; ולא תקביל שוחדא--ארי שוחדא מעוור עיני חכימין, ומקלקיל פתגמין תריצין. **טז, כ** קושטא קושטא, תרדוף--בדיל דתיחי ותירת ית ארעא, דה' אלהך יהיב לך. {ס}

טז, כא לא תיצוב לך אשירת, כל אילן: בסטר, מדבחא דה' אלהך--דתעביד לך. **טז, כב** ולא תקים לך, קמא, דרחיק, ה' אלהך. {ס}

יז, א לא תיכוס קודם ה' אלהך תור ואימר, דיהי ביה מומא--כול, מידעם ביש: ארי מרחק קודם ה' אלהך, הוא. {ס}

יז, ב ארי ישתכח בינך בחדא מן קרורך, דה' אלהך יהיב לך: גבר או איתא, דיעביד ית דביש קודם ה' אלהך--למעבר על קיימיה. **יז, ג** ואזל, ופלח לטעוות עממא, וסגיד, להון; או לשמשא או לסיהרא, או לכל חילי שמיא--דלא פקידית. **יז, ד** ויתחזוא לך, ותשמע; ותתבע יאות--והא קושטא כיון פתגמא, אתעבידת תועיבתא דהא בישראל. **יז, ה** ותפיק ית גוברא ההוא או ית איתתא ההיא דעבדו ית פתגמא בישא הדין, לתרע בית דינך--ית גוברא, או ית איתתא; ותרגמינן באבניא, וימותון. **יז, ו** על מימר תרין סהדין, או תלתא סהדין--יתקטיל דחייב קטול: לא יתקטיל, על מימר סהיד חד. **יז, ז** ידא דסהדיא תהי ביה בקדמיתא, למקטליה, וידא דכל עמא, בבתריאתא, ותפלי עביד דביש, מבינך. {פ}

יז, ח ארי יתפרש מינך פתגמא לדינא, בין דם לדם בין דין לדין ובין מכתש סגירו למכתש סגירו--פתגמי פלוגת דינא, בקרורך: ותקום ותיסק--לאתרא, דיתרעי ה' אלהך ביה. **יז, ט** ותיתי, לוות כהניא ליוואי, ולוות דיינא, דיהי ביומיא האיננו; ותתבע ויחזון לך, ית פתגמא דדינא. **יז, י** ותעביד, על מימר פתגמא דיחזון לך, מן אתרא ההוא, דיתרעי ה'; ותיטר למעבד, ככול דילפונך. **יז, יא** על מימר אורייתא דילפונך, ועל דינא דיימרון לך--תעביד: לא תסטי, מן פתגמא דיחזון לך--לימינא ולשמאלא. **יז, יב** וגוברא דיעביד ברשע, בדיל דלא לקבלא מן כהנא דקאים לשמשא תמן קודם ה' אלהך, או, מן דיינא--ויתקטיל גוברא ההוא, ותפלי עביד דביש מישראל. **יז, יג** וכל עמא, ישמעון וידחלו; ולא ירשעון, עוד. {ס}

יז, יד ארי תיעול לארעא, דה' אלהך יהיב לך, ותירתה, ותיתיב בה; ותימר, אמני עליי מלכא, ככל עממא, דבסחריי. **יז, טו** מנאה תמני עלך מלכא, דיתרעי ה' אלהך ביה: מגו אחך, תמני עלך מלכא--לית לך רשו למנאה עלך גבר נוכראי, דלא אחוך הוא. **יז, טז** לחוד, לא יסגי ליה סוסון, ולא יתיב ית עמא למצריים, בדיל לאסגאה סוסון; וה', אמר לכון, לא תיספון למתב באורחא דהא, עוד. **יז, יז** ולא יסגי ליה נשין, ולא יטעי ליביה; וכספא ודהבא, לא יסגי ליה לחדא. **יז, יח** ויהי כמיתביה, על כורסי מלכותיה--ויכתוב ליה ית פתשגן אורייתא דהא, על ספרא, מן קודם, כהניא ליוואי. **יז, יט** ותהי עימיה, ויהי קרי ביה כל יומי חייה--בדיל דיילף, למדחל קודם ה' אלהיה, למיטר ית כל פתגמי אורייתא דהא וית קיימא האילין, למעבדהון. **יז, כ** בדיל דלא יירם ליביה מאחוהי, ובדיל דלא יסטי מן תפקידתא לימינא ולשמאלא--בדיל דיוריק יומין על מלכותיה הוא ובנוהי, בגו ישראל. {ס}

יח, א לא יהי לכהניא ליוואי כל שבטא דלוי, חולק ואחסנא--עם ישראל; קורבניא דה' ואחסנתיה, ייכלון. **יח, ב** ואחסנא לא יהי ליה, בגו אחוהי: מתנן דיהב ליה ה' אינן ואחסנתיה, כמא דמליל ליה. {ס}

יח, ג ודין יהי דחזי לכהניא מן עמא, מן נכסי נכסתא--אם תור אם אימר: וייתין, לכהנא, דרעא ולועא, וקיבתא. **יח, ד** ריש עבורך חמרך ומשחך, וריש גיזת ענך--תיתין ליה. **יח, ה** ארי ביה, אתרעי ה' אלהך--מכל שבטך: למקם לשמשא בשמא דה' הוא ובנוהי, כל יומיא. {ס}

יח, ו וארי ייתי ליוואה מחדא מקרורך, מכל ישראל, דהוא, דר תמן; וייתי בכל רעות נפשיה, לאתרא דיתרעי ה'. **יח, ז** וישמיש, בשמא דה' אלהיה--ככל אחוהי, ליוואי, דמשמשין תמן, קודם ה'. **יח, ח** חולק כחולק, ייכלון, בר ממטרתא דיתה שבתא, דכין אתקינן אבהתא. {ס}

יח, ט ארי את עליל לארעא, דה' אלהך יהיב לך--לא תילף למעבד, כתועבת עממא האיננו. **יח, י** לא ישתכח כך, מעבר בריה וברתיה בנורא, קסים קסמין, מענין ומנחיש וחרש. **יח, יא** ורשין, רטן; ושאל בבידין ובזכורו, ותבע מן מיתא.

יח, יב ארי מרחק קודם ה', כל עבד אילין; ובדיל, תועיבתא האילין, ה' אלהך, מתריך יתהון מן קודמך. **יח**, יג שלים תהי, בדחלתא דה' אלהך. **יח**, יד ארי עממיא האילין, דאת ירית יתהון--מן מענניא ומן קסמיא, שמעין; ואת--לא כן, יהב לך ה' אלהך. **יח**, טו נבייא מבינך מאחק כוותי, יקים לך ה' אלהך: מיניה, תקבלון. **יח**, טז ככול דשאלתא מן קודם ה' אלהך, בחורב, ביומא דקהלא, למימר: לא אוסיף, למשמע ית קל מימרא דה' אלהי, וית אישתא רבתא הדא לא אחזי עוד, ולא אמות. **יח**, יז ואמר ה', לי: אתקינו, דמלילו. **יח**, יח נבייא אקים להון מגו אחיהון, כוותך; ואתין פתגמי נבואתי, בפומיה, וימליל עימהון, ית כל דאפקדיניה. **יח**, יט ויהי, גוברא דלא יקביל לפתגמי, דימליל, בשמי--מימרי, יתבע מיניה. **יח**, כ ברם נבייא דירשע למללא פתגמא בשמי, ית דלא פקידתיה למללא, ודימליל, בשום טעוות עממיא--ויתקטיל, נבייא ההוא. **יח**, כא וארי תימר, בליבך: איכדין נידע ית פתגמא, דלא מלליה ה'. **יח**, כב דימליל נבייא בשמא דה', ולא יהי פתגמא ולא יתקיים--הוא פתגמא, דלא מלליה ה': ברשע מלליה נבייא, לא תדחלון מיניה. {ס}

יט, א ארי ישיצי ה' אלהך, ית עממיא, דה' אלהך, יהיב לך ית ארעהון; ותירתינון, ותיתיב בקרוויהון ובבתיהון. **יט**, ב תלת קרווין, תפריש לך: בגו ארעך--דה' אלהך, יהיב לך למירתה. **יט**, ג תתקין לך, אורחא, ותתלית ית תחום ארעך, דיחסניך ה' אלהך; ויהי, למערק לתמן כל קטול. **יט**, ד ודין פתגם קטולא, דיערוק לתמן ויתקיים: דיקטול ית חבריה בלא מדעיה, והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי. **יט**, ה ודייעול עם חבריה בחורשא, למיקץ אעין, ותתמריג ידיה בברזלא למיקציה אעא, וישתליף ברזלא מן אעא וישכח ית חבריה וימות: הוא, יערוק לחדא מן קרוויה האילין--ויתקיים. **יט**, ו דלמא ירדוף גאיל דמא בתר קטולא, ארי ייחם ליביה, וידבקיניה ארי יסגי אורחא, ויקטליניה נפש; וליה, לית חובת דין דקטול, ארי לא סני הוא ליה, מאתמלי ומדקמוהי. **יט**, ז על כן אנא מפקיד לך, למימר: תלת קרווין, תפריש לך. **יט**, ח ואם יפתי ה' אלהך, ית תחומך, כמא דקיים, לאבהתך; וייתין לך ית כל ארעא, דמליל למיתן לאבהתך. **יט**, ט ארי תיטר ית כל תפקידתא הדא למעבדה, דאנא מפקיד לך יומא דין, למרחם ית ה' אלהך ולמהך באורחן דתקנן קודמוהי, כל יומיא--ותוסיף לך עוד תלת קרווין, על תלת אילין. **יט**, י ולא ישתפיך, דם זכאי, בגו ארעך, דה' אלהך יהיב לך אחסנא; ויהי עלך, חובת דין דקטול. {פ}

יט, יא וארי יהי גבר, סני לחבריה, ויכמון ליה ויקום עלוהי, ויקטליניה נפש וימות; ויערוק, לחדא מן קרוויה האילין. **יט**, יב וישלחון סבי קרתיה, וידברון יתיה מתמן; וימסרון יתיה, ביד גאיל דמא--וימות. **יט**, יג לא תחוס עינך, עלוהי; ותפלי אשדי דם זכאי מישראל, וייטב לך. {ס}

יט, יד לא תשני תחומא דחברך, דתחימו קדמאי--באחסנתך, דתחסין, בארעא, דה' אלהך יהיב לך למירתה. {ס}

יט, טו לא יקום סהיד חד בגבר, לכל עווין ולכל חובין, בכל חטא, דיחטי: על מימר תרין סהדין, או על מימר תלתא סהדין--יתקיים פתגמא. **יט**, טז ארי יקום סהיד שקר, בגבר, לאסדהא ביה, סטיא. **יט**, יז ויקומון תרין גובריא דילהון דינא, קודם ה', קודם כהניא ודייניא, דיהון ביומא האינון. **יט**, יח ויתבעון דייניא, יאות; והא סהיד שקרא סהדא, שקרא אסהיד באחוהי. **יט**, יט ותעבדון ליה, כמא דחשיב למעבד לאחוהי; ותפלי עביד דביש, מבינך. **יט**, כ ודישתארוון, ישמעון וידחלוון; ולא ייספון למעבד עוד, כפתגמא בישא הדין--בינך. **יט**, כא ולא תחוס, עינך: נפשא חלף נפשא, עינא חלף עינא שינא חלף שינא, ידא חלף ידא, רגלא חלף רגלא. {ס}

כ, א ארי תיפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך, ותחזי סוסוון ורתיכין עם סגי מינך--לא תדחל, מינהון: ארי ה' אלהך מימרניה בסעדך, דאסקך מארעא דמצריים. **כ**, ב ויהי, כמקרבכון לאגחא קרבא; ויתקרב כהנא, וימליל עם עמא. **כ**, ג וימר להון שמע ישראל, אתון מתקרבין יומא דין לאגחא קרבא על בעלי דבביכון; לא יזוע ליבכון, לא תדחלוון ולא תתבעתון ולא תיתברון--מן קודמיהון. **כ**, ד ארי ה' אלהכון, דמדבר קודמיכון--לאגחא לכון קרב עם בעלי דבביכון, למפרק יתכון. **כ**, ה וימללוון סרכיא, עם עמא למימר, מן גוברא דבנא ביתא חדתא ולא חנכיה, יהך ויתוב לביתיה: דלמא יתקטיל, בקרבא, וגבר אוחרון, יחנכיניה. **כ**, ו ומן גוברא דנצב כרמא, ולא אחליה--יהך, ויתוב לביתיה: דלמא יתקטיל, בקרבא, וגבר אוחרון, יחליניה. **כ**, ז ומן גוברא דארס איתתא, ולא נסבה--יהך, ויתוב לביתיה: דלמא יתקטיל, בקרבא, וגבר אוחרון, ייסביניה. **כ**, ח וייספון סרכיא, למללא עם עמא, וימרון מן גוברא דדחיל ותביר ליבא, יהך ויתוב לביתיה; ולא יתבר ית ליבא דאחוהי, כליביה. **כ**, ט ויהי כד ישיצון סרכיא, למללא עם עמא; וימנון רבני חילא, בריש עמא. {ס}

כ, י ארי תקרב לקרתא, לאגחא קרבא עלה--ותקרי לה, מילין דשלם. **כ**, יא ויהי אם שלם תענינך, ותפתח לך: ויהי כל עמא דישתכח בה, יהון לך מסקי מסיסין--ויפלוון. **כ**, יב ואם לא תשלם עימך, ותעביד עימך קרב--ותצור, עלה. **כ**, יג וימסרינה ה' אלהך, בידך; ותמחי ית כל דכורה, לפתגם דחרב. **כ**, יד לחוד נשיא וטפלא ובעירא וכול דיהי בקרתא, כל עדאה--תיבז לך; ותיכול ית עדיי סנאך, דיהב ה' אלהך לך. **כ**, טו כן תעביד לכל קרוויה, דרחיקין מינך לחדא, דלא מקרוויה עממיא האילין, אינון. **כ**, טז לחוד, מקרוויה עממיא האילין, דה' אלהך, יהיב לך אחסנא--לא תקיים, כל נשמא. **כ**, יז ארי גמרא תגמרינון, חיתאי ואמוראי כנענאי ופריזאי, חייוואי, ויבוסאי--כמא דפקדך, ה' אלהך. **כ**, יח בדיל, דלא ילפון יתכון למעבד, ככול תועיבתהון, דעבדין לטעוותהון; ותחובון, קודם ה' אלהכון. {ס}

כ,יט ארי תצור על קרתא יומין סגיאין לאגחא קרבא עלה למכבשה, לא תחביל ית אילנה לארמא עלוהי ברזלא--ארי מיניה תיכול, ויתיה לא תקוץ: ארי לא כאנשא אילן חקלא, למיעל מן קודמך בציירא. **כ,כ** לחוד אילן דתידע, ארי לא אילן דמיכל הוא--יתיה תחביל, ותקוץ; ותבני כרקומין, על קרתא דהיא עבדא עימך קרב--עד דתכבשה. {פ}

כא,א ארי ישתכח קטילא, בארעא דה' אלהך יהיב לך למירתה, רמי, בחקלא: לא ידע, מן קטליה. **כא,ב** ויפקון סבך, ודיינך; וימשחון, לקרוויא, דבסחרנות, קטילא. **כא,ג** ותהי קרתא, דקריבא לקטילא--וייסבון סבי קרתא ההיא עגלת תורין, דלא אתפלח בה, דלא נגדת, בניר. **כא,ד** ויחתון סבי קרתא ההיא ית עגלתא, לנחל בייר, דלא אתפלח ביה, ולא יזדרע; ויקפון תמן ית עגלתא, בנחלא. **כא,ה** ויתקרבון כהניא, בני לוי--ארי בהון יתרעי ה' אלהך לשמשותיה, ולברכא בשמא דה'; ועל מימרהון יהי, כל דין וכל מכתש סגירו. **כא,ו** וכול, סבי קרתא ההיא, דקריבין, לקטילא--יסחון, ית ידיהון, על עגלתא, דנקיפא בנחלא. **כא,ז** וייתבון, ויימרון: ידנא, לא אשדא ית דמא הדין, ועיננא, לא חזאה. **כא,ח** כהניא יימרון כפר לעמך ישראל דפרקתא, ה', ולא תיתין חובת דם זכאי, בגו עמך ישראל; ויתכפר להון, על דמא. **כא,ט** ואת, תפלי אשדי דם זכאי--מבינך: ארי תעביד דכשר, קודם ה'. {ס}

כא,י ארי תיפוק לאגחא קרבא, על בעלי דבכך; וימסרינן ה' אלהך, בידך--ותשבי שבייהון. **כא,יא** ותחזי, בשביא, איתתא, שפירת ריו; ותתרעי בה, ותיסבה לך לאיתו. **כא,יב** ותעלינה, לגו ביתך; ותגלח, ית רישה, ותרבי, ית טופרהא. **כא,יג** ותעדי ית כסות שביה מינה, ותיטיב בביתך, ותבכי ית אבוהא וית אימה, ירח יומין; ובתר כן תיעול לוותה, ותבעלינה, ותהי לך, לאיתו. **כא,יד** ויהי אם לא תתרעי בה, ותפטרינה לנפשה, וזבנא לא תזבנינה, בכספא; לא תיתגר בה, חלף דעניתה. {ס}

כא,טו ארי יהוין לגבר תרתין נשין, חדא רחומתא וחדא סנאותא, וילידן ליה בנין, רחומתא וסנאותא; ויהי ברא בוכרא, לסנאותא. **כא,טז** ויהי, ביומא דיחסין לבנוהי, ית דיהי, ליה--לית ליה רשו, לבכרא ית בר רחומתא, על אפי בר סנאותא, בוכרא. **כא,יז** ארי ית בוכרא בר סנאותא יפריש, למיתן ליה תרין חולקין, בכול דישתכח, ליה: ארי הוא ריש תוקפיה, ליה חזיא בכירותא. {ס}

כא,יח ארי יהי לגבר, בר סטי ומרוד--לייתוהי מקביל, למימר אבוהי ולמימר אימיה; ומלפין יתיה, ולא מקביל מינהון. **כא,יט** וייחזון ביה, אבוהי ואימיה; ויפקון יתיה לקדם סבי קרתיה, ולתרע בית דין אתריה. **כא,כ** ויימרון לסבי קרתיה, ברנא דין סטי ומרוד--לייתוהי מקביל, למימרנא; זליל בסר, וסבי חמר. **כא,כא** וירגמוניה כל אנשי קרתיה באבניא, וימות, ותפלי עביד דביש, מבינך; וכל ישראל, ישמעון וידחלון. {ס}

כא,כב וארי יהי בגבר, חובת דין דקטול--ויתקטיל: ותצלוב יתיה, על צליבא. **כא,כג** לא תבית נבילתיה על צליבא, ארי מקבר תקברינה ביומא ההוא--ארי על דחב קודם ה', אצטליב; ולא תסאיב, ית ארעך, דה' אלהך, יהיב לך אחסנא. {ס}

כב,א לא תחזי ית תורא דאחוך או ית אימריה, דטען, ותכבוש, מינהון: אתבא תתיבניון, לאחוך. **כב,ב** ואם לא קריב אחוך לוותך, ולא ידעת ליה--ותכנשיניה, לגו ביתך, ויהי עימך עד דיתבע אחוך יתיה, ותתיבנינה ליה. **כב,ג** וכן תעביד לחמריה, וכן תעביד לכסותיה, וכן תעביד לכל אבידתא דאחוך דתיבד מיניה, ותשכחינה: לית לך רשו, לכסיותה. {ס}

כב,ד לא תחזי ית חמרא דאחוך או תוריה, רמן באורחא, ותכבוש, מינהון: אקמא תקים, עימיה. {ס}

כב,ה לא יהי תיקון זין דגבר על איתא, ולא ייתקן גבר בתיקוני איתא: ארי מרחק קודם ה' אלהך, כל עביד אילין. {פ}

כב,ו ארי תערע קינא דציפרא קודמך באורחא בכל אילן או על ארעא, אפרוחין או ביעין, ואימא רביעא על אפרוחין, או על ביעין--לא תיסב אימא, על בניא. **כב,ז** שלחא תשלח ית אימא, וית בניא תיסב לך, בדיל דייטב לך, ותוריק יומין. {ס}

כב,ח ארי תבני ביתא חדתא, ותעביד תייקא לאיגרך; ולא תשווי חובת קטול בביתך, ארי ייפול דנפיל מיניה. **כב,ט** לא תזרע כרמך, עירובין: דלמא תסתאב, דמעט זרעא דתזרע, ועללת, כרמא. {ס}

כב,י לא תרדי בתורא ובחמרא, כחדא. **כב,יא** לא תלבש שעטניזא, עמר וכיתן מחובר כחדא. {ס}

כב,יב כרוספדין, תעביד לך, על ארבע כנפי כסותך, דתתכסי בה. {ס}

כב, יג ארי ייסב גבר, איתתא; ויעול לוותה, ויסנינה. **כב, יד** ושווי לה תסקופי מילין, ויפיק עלה שום ביש; ויימר, ית איתתא הדא נסיבית, ועלית לוותה, ולא אשכחית לה בתולין. **כב, טו** וייסב אבוהא דעולימתא, ואימה; ויפקון ית בתולי עולימתא, לקדם סבי קרתא--ולתרע בית דין אתרא. **כב, טז** ויימר אבוהא דעולימתא, לסביא: ית ברת, יהבית לגוברא הדין לאיתו--וסנה. **כב, יז** והא הוא שווי תסקופי מילין למימר, לא אשכחית לברתך בתולין, ואילין, בתולי ברת; ויפרסון, שושיפא, קודם, סבי קרתא. **כב, יח** וידברון סבי קרתא ההיא, ית גוברא; וילקון, יתיה. **כב, יט** ויגבון מיניה מאה סלעין דכסף, וייתנון לאבוהא דעולימתא--ארי אפיק שום ביש, על בתולתא בת ישראל; וליה תהי לאיתו, לית ליה רשו למפטרה כל יומוהי. {ס}

כב, כ ואם קושטא הוה, פתגמא הדין: לא אשתכחו בתולין, לעולימתא. **כב, כא** ויפקון ית עולימתא לתרע בית אבוהא, וירגמונה אנשי קרתה באבניא ותמות--ארי עבדת קלנא בישראל, לזנאה בית אבוהא; ותפלי עביד דביש, מבינך. {ס}

כב, כב ארי ישתכח גבר שכיב עם איתתא איתת גבר, ויתקטלון אף תרוויהון--גוברא דשכיב עם איתתא, ואיתתא; ותפלי עביד דביש, מישראל. {ס}

כב, כג ארי תהי עולימתא בתולתא, דמארסא לגבר; וישכחינה גבר בקרתא, וישכוב עימה. **כב, כד** ותפקון ית תרוויהון לתרע קרתא ההיא, ותרגמון יתהון באבניא וימותון--ית עולימתא על עיסק דלא צווחת בקרתא, וית גוברא על עיסק דעני ית איתת חבריה; ותפלי עביד דביש, מבינך. {ס}

כב, כה ואם בחקלא ישכח גוברא, ית עולימתא דמארסא, ויתקיף בה גוברא, וישכוב עימה: ויתקטיל, גוברא דשכיב עימה--בלחודוהי. **כב, כו** ולעולימתא לא תעביד מידעם, לית לעולימתא חובת דין דקטול: ארי כמה דיקום גוברא על חבריה, ויקטליניה נפש--כן, פתגמא הדין. **כב, כז** ארי בחקלא, אשכחה; צווחת, עולימתא דמארסא, ולית דפריק, לה. {ס}

כב, כח ארי ישכח גבר, עולימתא בתולתא דלא מארסא, ויחדינה, וישכוב עימה; וישתכחון. **כב, כט** וייתין גוברא דשכיב עימה, לאבוהא דעולימתא--חמשין סלעין דכסף; וליה תהי לאיתו, חלף דעניה--לית ליה רשו למפטרה, כל יומוהי. {ס}

כג, א לא ייסב גבר, ית איתת אבוהי; ולא יגלי, כנפא דאבוהי. {ס}

כג, ב לא ידכי דפסיק ודמחבל, למיעל בקהלא דה'. {ס}

כג, ג לא ידכי ממזירא, למיעל בקהלא דה': אף דרא עסיראה, לא ידכי ליה למיעל בקהלא דה'. {ס}

כג, ד לא ידכון עמונאי ומואבאי, למיעל בקהלא דה': אף דרא עסיראה, לא ידכי להון למיעל בקהלא דה' עד עלמא. **כג, ה** על עיסק דלא ערעו יתכון, בלחמא ובמיא, באורחא, במיפקכון ממצריים; ודאגר עלך ית בלעם בר בעור, מפתור ארם דעל פרת--ללטטותך. **כג, ו** ולא אבא ה' אלהך, לקבלא מן בלעם, והפך ה' אלהך לך ית לווטין, לברכך: ארי ריחמך, ה' אלהך. **כג, ז** לא תתבע שלמהון, וטבתהון, כל יומך, לעלם. {ס}

כג, ח לא תרחיק אדומא, ארי אחוך הוא; לא תרחיק מצראה, ארי דייר הוויתא בארעיה. **כג, ט** בנין דיתילדון להון, דרא תליתאה--ידכי להון, למיעל בקהלא דה'. {ס}

כג, י ארי תיפוק משריתא, על בעלי דבבך: ותסתמר--מכול, מידעם ביש. **כג, יא** ארי יהי בך גבר, דלא יהי דכי מיקרי ליליא--וייפוק למברא למשריתא, לא ייעול לגו משריתא. **כג, יב** ויהי למפני רמשא, יסחי במיא; וכמיעל שמשא, ייעול לגו משריתא. **כג, יג** ואתר מתוקן יהי לך, מברא למשריתא; ותיפוק תמן, לברא. **כג, יד** וסיכתא תהי לך, על זינד; ויהי, במיתבך בברא, ותחפר בה, ותתוב ותכסי ית מפקתך. **כג, טו** ארי ה' אלהך שכינתיה מהלכא בגו משריתך, לשיזבותך ולממסר סנאך קודמך, ותהי משריתך, קדישא: ולא ייתחזי בך עבירת פתגם, ויתוב מימריה מלאיטבא לך. {ס}

כג, טז לא תמסר עבד עממין, ליד ריבוניה, דישתיזב לוותך, מן קודם ריבוניה. **כג, יז** עימך ייטיב בינך, באתרא דיתרעי בחדא מן קרוון--בדייטב ליה; לא, תוניניה. {ס}

כג, יח לא תהי איתתא מבנת ישראל, לגבר עבד; ולא ייסב גוברא מבני ישראל, איתא אמא. **כג, יט** לא תעיל אגר זניתא וחולפן כלבא, לבית מקדשא דה' אלהך--לכל נדר: ארי מרחק קודם ה' אלהך, אף תרוויהון. {ס}

כג, לא תרבי לאחורך, ריבית כסף ריבית עבור: ריבית, כל מידעם דמתרבי. **כג,כא** לבר עממין תרבי, ולאחורך לא תרבי--בדיל דיברכינך ה' אלהך, בכול אושטות ירך, על ארעא, דאת עליל לתמן למירתה. {ס}

כג,כב ארי תידר נדר קודם ה' אלהך, לא תאחר לשלמותיה: ארי מתבע יתבעיניה ה' אלהך, מינך, ויהי בך, חובא. **כג,כג** וארי תתמנע, מלמידר--לא יהי בך, חובא. **כג,כד** אפקות ספוותך, תיטר ותעביד: כמא דנדרתא קודם ה' אלהך, נדבתא, דמלילתא, בפומך. {ס}

כג,כה ארי תיתגר בכרמא דחברך, ותיכול ענבין כנפשך סבעך; ולמנך, לא תיתין. {ס}

כג,כו ארי תיתגר בקמתא דחברך, ותקטוף דמליין בידך; ומגלא לא תרים, על קמתא דחברך. {ס}

כד,א ארי ייסב גבר איתתא, ויבעלינה; ויהי אם לא תשכח רחמין בעינוהי, ארי אשכח בה עבירת פתגם--ויכתוב לה גט פיטורין וייתין בידה, ויפטרינה מביתה. **כד,ב** ותיפוק, מביתה; ותהי, ותהי לגבר אוחרן. **כד,ג** ויסנינה, גוברא בתראה, ויכתוב לה גט פיטורין וייתין בידה, ויפטרינה מביתה; או ארי ימות גוברא בתראה, דנסבה ליה לאיתו. **כד,ד** לית ליה רשו לבעלה קדמאה דפטרה למתב למיסבה למהוי ליה לאיתו, בתר דאסתאבת--ארי מרחקא היא, קודם ה'; ולא תחייב, ית ארעא, דה' אלהך, יהיב לך אחסנא. {ס}

כד,ה ארי ייסב גבר, איתתא חדתא--לא ייפוק בחילא, ולא יעבר עלוהי לכל פתגם: פני יהי לביתה, שתא חדא, ויחדי, ית איתתיה דנסיב. **כד,ו** לא תיסב משכונא רחיא, ורכביה: ארי בהון מתעביד מזון, לכל נפש. {ס}

כד,ז ארי ישתכח גבר, גניב נפשא מאחוהי מבני ישראל, וייתגר ביה, ויזבנינה--ויתקטיל גנבא ההוא, ותפלי עביד דביש מבינך. {ס}

כד,ח אסתמר במכתש סגירו למיטר לחדא, ולמעבד: ככול דילפון יתכון כהניא ליווא, כמא דפקידתין--תיטרון למעבד. **כד,ט** הוי דכיר, ית דעבד ה' אלהך למרים, באורחא, במיפקון ממצריים. {ס}

כד,י ארי תרשי בחברך, רשות מידעם--לא תיעול לביתה, למיסב משכוניה. **כד,יא** בברא, תקום; וגוברא, דאת רשי ביה, יפיק לך ית משכונא, לברא. **כד,יב** ואם גבר מסכין, הוא--לא תשכוב, במשכוניה. **כד,יג** אתבא תתיב ליה ית משכונא כמיעל שמשא, וישכוב בכסותיה ויברכינך; ולך תהי זכו, קודם ה' אלהך. {ס}

כד,יד לא תעשוק אגירא, עניא ומסכינא, מאחך, או מגיורך דבארעך בקרווך. **כד,טו** ביומיה תיתין אגריה ולא תיעול עלוהי שמשא, ארי עניא הוא, וליה, הוא מסר ית נפשיה; ולא יקרי עלך קודם ה', ויהי בך חובא. {ס}

כד,טז לא ימותון אבהן על פום בנין, ובנין לא ימותון על פום אבהן: אנש בחוביה, ימותון. {ס}

כד,יז לא תצלי, דין גיור ייתם; ולא תיסב משכונא, כסות ארמלא. **כד,יח** ותדכר, ארי עבדא הוויתא במצריים, ופרקך ה' אלהך, מתמן; על כן אנא מפקיד לך, למעבד, ית פתגמא, הדין. {ס}

כד,יט ארי תחצוד חצדך בחקלך ותתנשי עומרא בחקלא, לא תתוב למיסביה--לגיורא ליתמא ולארמלתא, יהי: בדיל דיברכינך ה' אלהך, בכול עובדי ירך. {ס}

כד,כ ארי תחבוט זיתך, לא תפלי בתרך: לגיורא ליתמא ולארמלתא, יהי. **כד,כא** ארי תקטוף כרמך, לא תעליל בתרך: לגיורא ליתמא ולארמלתא, יהי. **כד,כב** ותדכר, ארי עבדא הוויתא בארעא דמצריים; על כן אנא מפקיד לך, למעבד, ית פתגמא, הדין. {ס}

כה,א ארי יהי דין בין גובריא, ויתקרבו לדינא וידינונו; ויזכון, ית זכאה, ויחייבון, ית חייבא. **כה,ב** ויהי אם בר חייב לאלקאה, חייבא--וירמינה דיינא וילקינה קודמוהי, כמיסת חובתיה במניין. **כה,ג** ארבעין ילקינה, לא יוסיף: דלמא יוסיף לאלקותיה על אילין מחא רבא, וייקל אחוך לעינך. **כה,ד** לא תיחוד פום תורא, בדיישיה. {ס}

כה,ה ארי ייתבון אחין כחדא, וימות חד מינהון ובר לית ליה--לא תהי איתת מיתא לברא, לגבר חילונוי: יבמה ייעול עלה, וייסבה ליה לאיתו ויבמינה. **כה,ו** ויהי, בוכרא דתליד--יקום, על שמא דאחוהי מיתא; ולא יתמחי שמיה, מישראל. **כה,ז** ואם לא יצבי גוברא, למיסב ית יבמתיה; ותיסק יבמתיה לתרע בית דינא לקדם סביא, ותימר לא צבי

יבמי לאקמא לאחוהי שמא בישראל--לא אבא, ליבמותי. **כה,ח** ויקרון ליה סבי קרתיה, וימללון עימיה; ויקום וימר, לא רעינא למיסבה. **כה,ט** ותתקרב יבמתיה לוותיה, לקדם סביא, ותשרי סיניה מעל רגליה, ותירוק באנפיה; ותתיב, ותימר, כדן יתעביד לגוברא, דלא יבני ית ביתא דאחוהי. **כה,י** ויתקרי שמה, בישראל: בית, שרי סינא. {ס}

כה,יא ארי ינצון גוברין כחדא, גבר ואחוהי, ותתקרב איתת חד, לשיזבא ית בעלה מיד מחוהי; ותושיט ידה, ותתקיף בבית בהתתיה. **כה,יב** ותקון, ית ידה: לא תחוס, עינך. {ס}

כה,יג לא יהי לך בכיסך, מתקל ומתקל: רב, וזעיר. **כה,יד** לא יהי לך בביתך, מכילא ומכילא: רבא, וזעירא. **כה,טו** מתקלין שלמין דקשוט יהון לך, מכילין שלמן דקשוט יהון לך--בדיל, דיירכון יומך, על ארעא, דה' אלהך יהיב לך. **כה,טז** ארי מרחק קודם ה' אלהך, כל עביד אילין: כול, עביד שקר. {פ}

כה,יז הוי דכיר, ית דעבד לך עמלק, באורחא, במיפקכון ממצריים. **כה,יח** דערעך באורחא, וקטיל בך כל דהוו מתאחרין בתרך--ואת, משלהי ולא; ולא דחיל, מן קודם ה'. **כה,יט** ויהי כד ינח ה' אלהך לך מכל בעלי דבבך מסחור סחור, בארעא דה' אלהך יהיב לך אחסנא למירתה--תמחי ית דוכרניה דעמלק, מתחות שמיא; לא, תתנשי. {פ}

כו,א ויהי, ארי תיעול לארעא, דה' אלהך, יהיב לך אחסנא; ותירתה, ותתיב בה. **כו,ב** ותיסב מריש כל איבא דארעא, דתעיל מארעך דה' אלהך יהיב לך--ותשווי בסלא; ותהך, לאתרא, דיתרעי ה' אלהך, לאשראה שכינתיה תמן. **כו,ג** ותיתי, לוות כהנא, דיהי, ביומיא האינן; ותימר ליה, חוויית יומא דין קודם ה' אלהך, ארי עלית לארעא, דקיים ה' לאבהתנא למיתן לנא. **כו,ד** וייסב כהנא סלא, מן ידך; ויחתיניה--קודם, מדבחא דה' אלהך. **כו,ה** ותתיב ותימר קודם ה' אלהך, לבן ארמאה בעא לאובדא ית אבא, ונחת למצריים, ודר תמן בעם זעיר; והוה תמן, לעם רב תקיף וסגי. **כו,ו** ואבאישו לנא מצראי, ועניונא; ויהבו עלנא, פולחנא קשיא. **כו,ז** וצלינא, קודם ה' אלהא דאבהתנא; וקביל ה' צלותנא, וגלי קודמוהי עמלנא וליאותנא ודוחקנא. **כו,ח** ואפקנא ה', ממצריים, ביד תקיפא ובדרע מרמס, ובחזוונא רבא--ובאתין, ובמופתין. **כו,ט** ואייתיינא, לאתרא הדין; ויהב לנא ית ארעא דהא, ארע עבדא חלב ודבש. **כו,י** וכען, הא איתיתי ית ריש איבא דארעא, דיהבת לי, ה'; ותחתיניה, קודם ה' אלהך, ותסגוד, קודם ה' אלהך. **כו,יא** ותחדי בכל טבתא, דיהב לך ה' אלהך--ולאנש ביתך: את, וליוואה, וגיורא, דבינך. {ס}

כו,יב ארי תשיצי לעסרא ית כל מעסר עללתך, בשתא תליתיתא--שנת מעסרא: ותיתין לליוואה, לגיורא ליתמא ולארמלתא, ויכלון בקרוון, ויסבעון. **כו,יג** ותימר קודם ה' אלהך פליתי קודש מעסרא מן ביתא, ואף יהבתיה לליוואה ולגיורא ליתמא ולארמלתא, ככל תפקידתך, דפקידתני: לא עברית מפקודך, ולא אתנשיתי. **כו,יד** לא אכלית באבלי מיניה, ולא חליפית מיניה בדמסאב, ולא יהבית מיניה, למית; קבילית, למימרא דה' אלהי--עבדית, ככול דפקידתני. **כו,טו** אסתכי ממדור קודשך מן שמיא, וברוך ית עמך ית ישראל, וית ארעא, דיהבת לנא--כמא דקיימתא לאבהתנא, ארע עבדא חלב ודבש. {ס}

כו,טז יומא הדין, ה' אלהך מפקדך למעבד ית קיימא האילין--וית דינא; ותיטר ותעביד יתהון, בכל ליבך ובכל נפשך. **כו,יז** ית ה' חטבת, יומא דין: למהוי לך לאלה ולמהך באורחן דתקנן קודמוהי, ולמיטר קיימוהי ופיקודוהי ודינוהי--ולקבלא למימריה. **כו,יח** וה' חטבך יומא דין, למהוי ליה לעם חביב--כמא דמליל לך; ולמיטר, כל פיקודוהי. **כו,יט** ולמיתנך עילאי, על כל עממיא דעבד, לתושבחה, ולשום ולרבו; ולמהווד עם קדיש קודם ה' אלהך, כמא דמליל. {פ}

כו,א ופקיד משה וסבי ישראל, ית עמא למימר: טרן, ית כל תפקידתא, דאנא מפקיד יתכון, יומא דין. **כו,ב** ויהי, ביומא דתעברון ית ירדנא, לארעא, דה' אלהך יהיב לך--ותקים לך אבנין רברבן, ותסוד יתהון בסידא. **כו,ג** ותכתוב עליהון, ית כל פתגמי אורייתא דהא--במעברך: בדיל דתיעול לארעא דה' אלהך יהיב לך, ארע עבדא חלב ודבש, כמא דמליל ה' אלהא דאבהתך, לך. **כו,ד** ויהי, במעברכון ית ירדנא, תקימון ית אבניא האילין דאנא מפקיד יתכון יומא דין, בטורא דעיבל; ותסוד יתהון, בסידא. **כו,ה** ותבני תמן מדבחא, קודם ה' אלהך: מדבח אבנין, לא תרים עליהון ברזלא. **כו,ו** אבנין שלמן תבני, ית מדבחא דה' אלהך; ותסיק עלוהי עלוון, קודם ה' אלהך. **כו,ז** ותיכוס נכסת קודשין, ותיכול תמן; ותחדי, קודם ה' אלהך. **כו,ח** ותכתוב על אבניא, ית כל פתגמי אורייתא דהא--פריש יאות. {ס}

כו,ט ומליל משה וכהניא ליוואי, עם כל ישראל למימר: אצית ושמע, ישראל, יומא הדין הוויאת לעם, קודם ה' אלהך. **כו,י** ותקביל, למימרא דה' אלהך; ותעביד ית פיקודוהי וית קיימוהי, דאנא מפקיד לך יומא דין. {ס}

כו,יא ופקיד משה ית עמא, ביומא ההוא למימר. **כו,יב** אילין יקומון לברכא ית עמא, על טורא דגריזין, במעברכון, ית ירדנא: שמעון ולוי ויהודה, ויששכר ויוסף ובנימין. **כו,יג** ואילין יקומון על לוויא, בטורא דעיבל: ראובן גד ואשר, וזבולון דן ונפתלי. **כו,יד** ויתיבון ליוואי, וימרון לכל אנש ישראל--קל רם. {ס}

כז,טו ליט גוברא דיעביד צילם ומתכא מרחק קודם ה', עובד ידי אומנא--וישווי בסתרא; וייתבון כל עמא ויימרון, אמן. {ס}

כז,טז ליט, דיקלי אבוהי ואימיה; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,יז ליט, דישיני תחומא דחבריה; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,יח ליט, דיטעי עוורא באורחא; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,יט ליט, דיצלי דין גיור ייתם--וארמלא; ויימר כל עמא, אמן. **כז,כ** ליט, דישוב עם איתת אבוהי--ארי גלי, כנפא דאבוהי; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,כא ליט, דישוב עם כל בעירא; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,כב ליט, דישוב עם אחתיה--בת אבוהי, או בת אימיה; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,כג ליט, דישוב עם חמתיה; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,כד ליט, דימחי חבריה בסתרא; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,כה ליט דיקביל שוחדא, למקטל נפש דם זכאי; ויימר כל עמא, אמן. {ס}

כז,כו ליט, דלא יקיים ית פתגמי אורייתא הדא--למעבד יתהון; ויימר כל עמא, אמן. {פ}

כח,א ויהי, אם קבלא תקביל למימרא דה' אלהך, למיטר למעבד ית כל פיקודוהי, דאנא מפקיד לך יומא דין--וייתנינך ה' אלהך, עילאי, על, כל עממי ארעא. **כח,ב** וייתון עלך כל ברכתא האילין, וידבקונך: ארי תקביל, למימרא דה' אלהך. **כח,ג** בריך את, בקרתא; וברוך את, בחקלא. **כח,ד** בריך ולדא דמעך ואיבא דארעך, וולדא דבעירך--בקרי תורך, ועדרי ענך. **כח,ה** בריך סלך, ואצותך. **כח,ו** בריך את, במיעלך; וברוך את, במיפקך. **כח,ז** ייתין ה' ית בעלי דבבך דקיימין עלך, תבירין קודמך: באורחא חדא ייפקון לוותך, ובשבע אורחן יערקון מן קודמך. **כח,ח** יפקיד ה' לך, ית ברכון, באוצרך, ובכל אושטות ידך; ויברכינך--בארעא, דה' אלהך יהיב לך. **כח,ט** יקיימך ה' קודמוהי לעם קדיש, כמא דקיים לך: ארי תיטר, ית פיקודיא דה' אלהך, ותהך, באורחן דתקנן קודמוהי. **כח,י** ויחזון כל עממי ארעא, ארי שמא דה' אתקרי עלך; וידחלון, מינך. **כח,יא** וייתנינך ה' לטבא, בוולדא דמעך ובוולדא דבעירך ובאיבא דארעך--על, ארעא, דקיים ה' לאבהתך, למיתן לך. **כח,יב** יפתח ה' לך ית אוצריה טבא ית שמיא, למיתן מטר ארעך בעידניה, ולברכא, ית כל עובדי ידך; ותוזיף לעממין סגיאין, ואת לא תזיף. **כח,יג** וייתנינך ה' תקיף, ולא חלש, ותהי ברם לעילא, ולא תהי לתחתא: ארי תקביל לפיקודיא דה' אלהך, דאנא מפקיד לך יומא דין--למיטר ולמעבד. **כח,יד** ולא תסטון, מכל פתגמא דאנא מפקיד יתכון יומא דין--לימינא ולשמאלא: למהך, בטר טעוות עממיא--למפלחהון. {פ}

כח,טו ויהי, אם לא תקביל למימרא דה' אלהך, למיטר למעבד ית כל פיקודוהי וקיימוהי, דאנא מפקיד לך יומא דין--וייתון עלך כל לוויטא האילין, וידבקונך. **כח,טז** ליט את, בקרתא; וליט את, בחקלא. **כח,יז** ליט סלך, ואצותך. **כח,יח** ליט ולדא דמעך, ואיבא דארעך--בקרי תורך, ועדרי ענך. **כח,יט** ליט את, במיעלך; וליט את, במיפקך. **כח,כ** יגרי ה' בך ית מאירתא וית שגושיא, וית מזופיתא, בכל אושטות ידך, דתעביד--עד דתשתיצי ועד דתיבד בפריע, מן קודם בישות עובדך דשבקתא דחלת. **כח,כא** ידביק ה' בך, ית מותא--עד, דישיצי יתך, מעל ארעא, דאת עליל לתמן למירתה. **כח,כב** ימחינך ה' בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא, ובחרחורא ובחרבא, ובשדפנא, ובירקנא; וירדפונך, עד דתיבד. **כח,כג** ויהון שמיא דעילווי רישך, חסינין כנחשא מלאחתא מטר; וארעא דתחותך, תקיפא כברזלא מלמעבד פירין. **כח,כד** ייתין ה' ית מטר ארעך, אבקא ועפרא: מן שמיא ייחות עלך, עד דתשתיצי. **כח,כה** וייתנינך ה' תביר, קודם סנאך--באורחא חדא תיפוק לוותיה, ובשבע אורחן תערוק מן קודמוהי; ותהי לזייע, לכול מלכות ארעא. **כח,כו** ותהי נבילתך משגורא למיכל, לכל עופא דשמיא ולבעירא דארעא; ולית, דמניד. **כח,כז** ימחינך ה' בשחנא דמצריים, ובטחורין, ובגרבא, ובחרס יביש--דלא תיכול, לאיתסאה. **כח,כח** ימחינך ה', בטפשותא ובסמיותא; ובשעמיותא, ליבא. **כח,כט** ותהי ממשיש בטיהרא, כמא דימשיש עוורא בקבלא, ולא תצלח, ית אורחתך; ותהי ברם עשיק ואניס, כל יומא--ולית דפריק. **כח,ל** איתתא תירוס, וגבר אוחרן ישכבינה--ביתא תבני, ולא תיתיב ביה; כרמא תיצוב, ולא תחליניה. **כח,לא** תורך יהי נכיס לעינך, ולא תיכול מיניה--חמרך יהי אניס מן קודמך, ולא יתוב לך; ענך מסירן לבעלי דבבך, ולית לך פריק. **כח,לב** בנך ובנתך מסירין לעם אוחרן, ועינך חזיין, ויסופן בגללהון, כל יומא; ולית חילא, בידך. **כח,לג**

איבא דארעך וכל ליאותך, ייכול עם דלא ידעתא; ותהי, ברם עשיק ורעיע--כל יומיא. **כח,לד** ותהי, משתטי, מחזו עינך, דתהי חזי. **כח,לה** ימחינך ה' בשחנא בישא, על רכובין ועל שקן, דלא תיכול, לאיתסאה--מפרסת רגלך, ועד מוחך. **כח,לו** יגלי ה' יתך, וית מלכך דתקים עלך, לעם, דלא ידעתא את ואבהתך; ותפלח תמן לעממא פלחי טעוותא, אעא ואבנא. **כח,לז** ותהי לצדו, למתל ולשוועי--בכול, עממא, דידבריןך ה', לתמן. **כח,לח** בר זרע סגי, תפיק לחקלא; וזעיר תכנוש, ארי יחסיניה גובא. **כח,לט** כרמין תיצוב, ותפלח; וחמר לא תשתי ולא תכנוש, ארי תיכליניה תולעתא. **כח,מ** זיתין יהון לך, בכל תחומך; ומשחא לא תסוך, ארי ייתרן זיתך. **כח,מא** בנין ובנן, תליד; ולא יהון לך, ארי יהכון בשביא. **כח,מב** כל אילנך, ואיבא דארעך, יחסיניה, סקאה. **כח,מג** תותב ערל דבינך, יהי סליק עיל מינך לעילא לעילא; ואת תהי נחית, לתחתא לתחתא. **כח,מד** הוא יוזפינך, ואת לא תוזפיניה; הוא יהי תקיף, ואת תהי חלש. **כח,מה** וייתון עלך כל לוויטא האילין, וירדפונך וידבקונך, עד, דתשתיצי: ארי לא קבילתא, למימרא דה' אלהך--למיטר פיקודוהי וקיימוהי, דפקדך. **כח,מו** ויהון בך, לאת ולמופת; ובבנך, עד עלמא. **כח,מז** חלף, דלא פלחתא קודם ה' אלהך, בחדווא, ובשפירות ליבא--מסגי, כולא. **כח,מח** ותפלח ית בעלי דבבך, דיגרינון ה' בך, בכפנא ובצהותא ובערטייליותא, ובחסירות כולא; וייתין ניר דברזל, על צוורך, עד דישצי, יתך. **כח,מט** ייתין ה' עלך עם מרחיק מסייפי ארעא, כמא דמשדתי נשרא: עמא, דלא תשמע לישניה. **כח,נ** עם, תקיף אפיין, דלא נסיב אפי סבא, ועל ינקא לא מרחים. **כח,נא** וייכול ולדא דבעירך ואיבא דארעך, עד דתשתיצי, דלא ישאר לך עבורא חמרא ומשחא, בקרי תורך ועדרי ענך--עד דיוביד, יתך. **כח,נב** ויעיק לך בכל קרווך, עד דיכביש שורך רמא וכריכא, דאת רחיץ לאשתיזבא בהון, בכל ארעך; ויעיק לך, בכל קרווך, בכל ארעך, דיהב ה' אלהך לך. **כח,נג** ותיכול ולדא דמעך, בסר בנך ובנתך, דיהב לך, ה' אלהך--בציירא, ובעקתא, דיעיק לך, סנאך. **כח,נד** גוברא דרכיך בך, ודמפנק לחדא--תבאש עיניה באחוהי ובאיתת קיימיה, ובשאר בנוהי דישאר. **כח,נה** מלמיתן לחד מינהון, מבסר בנוהי דייכול, מדלא אשתאר ליה, כולא--בציירא, ובעקתא, דיעיק לך סנאך, בכל קרווך. **כח,נו** דרכיכא בך ודמפנקא, דלא נסיאת פרסת רגלה לאחתא על ארעא, ממפנקו, ומרכיכו--תבאש עיניה בגבר קיימיה, ובברה ובברתה. **כח,נז** ובזעיר בנהא דייפקון מינה, ובבנהא דתליד, ארי תיכלינן בחסירות כולא, בסתר--בציירא, ובעקתא, דיעיק לך סנאך, בקרווך. **כח,נח** אם לא תיטר למעבד, ית כל פתגמי אורייתא הדא, דכתיבין, בספרא הדין: למדחל ית שמא יקירא ודחילא, הדין--ית, ה' אלהך. **כח,נט** ויפריש ה' ית מחתך, וית מחת בנך: מחן רברבן ומהימנן, ומכתשין בישין ומהימנן. **כח,ס** ויתב בך, ית כל מכתשי מצריים, דדחילתא, מן קודמיהון; וידבקון, בך. **כח,סא** אף כל מרע, וכל מחא, דלא כתיבין, בספר אורייתא הדא--ייתנון ה' עלך, עד דתשתיצי. **כח,סב** ותשתארוון, בעם זעיר, חלף דהווייתון, ככוכבי שמיא לסגי: ארי לא קבילתא, למימרא דה' אלהך. **כח,סג** ויהי כמא דחדי ה' עליכון, לאוטבא לכון ולאסגאה יתכון--כן יחדי ה' עליכון, לאובדא יתכון ולשיצאה יתכון; ותיטלטלון מעל ארעא, דאת עליל לתמן למירתה. **כח,סד** ויבדרינך ה' בכל עממא, מסייפי ארעא ועד סייפי ארעא; ותפלח תמן לעממא פלחי טעוותא, דלא ידעתא את ואבהתך--אעא ואבנא. **כח,סה** ובעממא האינון לא תנוח, ולא יהי מנח לפרסת רגלך; וייתין ה' לך תמן לב דחול, וחשכות עיינין ומפחן נפש. **כח,סו** ויהון חייך, תלן לך מקוביל; ותהי תווה בליליא וביממא, ולא תהימין בחיידך. **כח,סז** בצפרא תימר מן ייתין רמשא, וברמשא תימר מן ייתין צפרא--מתווהת ליבך דתהי תווה, ומחזו עינך דתהי חזי. **כח,סח** ויתיבינך ה' למצריים, בספינון, באורחא דאמרית לך, לא תוסיף עוד למחזה; ותזדבנון תמן לבעלי דבביכון לעבדין ולאמהן, ולית דקני. {ס}

כח,סט אילין פתגמי קיימא דפקיד ה' ית משה, למגזר עם בני ישראל--בארעא דמואב: בר מקיימא, דגזר עימהון בחורב. {פ}

כט,א וקרא משה לכל ישראל, ואמר להון: אתון חזיתון, ית כל דעבד ה' לעיניכון בארעא דמצריים, לפרעה ולכל עבדוהי, ולכל ארעיה. **כט,ב** ניסין, רברבן, דחזאה, עינך--אתא ומופתא, רברביא האינון. **כט,ג** ולא יהב ה' לכון ליבא למידע, ועיינין למחזי ואודנין למשמע, עד, יומא הדין. **כט,ד** ודברית יתכון ארבעין שנין, במדברא; לא בליאת כסותכון מינכון, ומסנך לא עדו מעל רגלך. **כט,ה** לחמא לא אכלתון, וחמר חדת ועתיק לא שתיתון--בדיל, דתידעון, ארי אנא ה', אלהכון. **כט,ו** ואתיתון, לאתרא הדין; ונפק סיחון מלכא דחשבון ועוג מלכא דמתנן לקדמותא, לאגחא קרבא--ומחיננון. **כט,ז** ונסיבנא, ית ארעהון, ויהבנה לאחסנא, לשיבט ראובן ולשיבט גד--ולפלגות, שבטא דמנשה. **כט,ח** ותיטרוון, ית פתגמי קיימא הדין, ותעבדון, יתהון--בדיל דתצלחון, ית כל דתעבדון. {פ}

כט,ט אתון קיימין יומא דין כולכון, קודם ה' אלהכון: רישיכון שבטיכון, סביכון וסרכיכון, כול, אנש ישראל. **כט,י** טפלכון נשיכון--וגיוורך, דבגו משריתך: מלקיט אעך, עד מלי מייד. **כט,יא** לאעלותך, בקיימא דה' אלהך--ובמומתי: דה' אלהך, גזר עימך יומא דין. **כט,יב** בדיל לקיימא יתך יומא דין קודמוהי לעם, והוא יהוי לך לאלה--כמא דמליל לך; וכמא דקיים לאבהתך, לאברהם ליצחק וליעקוב. **כט,יג** ולא עימכון, בלחודיכון--אנא, גזר ית קיימא הדין, וית מומתא, הדא. **כט,יד** ארי ית מן דאיתוהי הכא, עימנא קאים יומא דין, קודם, ה' אלהנא; וית מן דלא איתוהי הכא, עימנא יומא דין. **כט,טו** ארי אתון ידעתון, ית דיתיבנא בארעא דמצריים, וית דעברנא ביני עממא, דעברתון. **כט,טז** וחזיתון, ית שיקוציהון, וית, טעוותהון--אעא ואבנא, כספא ודהבא דעימהון. **כט,יז** דלמא אית בכון גבר או איתא או זרעי או שבטא, דליביה פני יומא דין מדחלתא דה' אלהנא, למחך למפלח, ית טעוות עממא האינון: דלמא אית בכון, גבר

מהרהיר חטאין--או זדון. **כט, יח** ויהי במשמעיה ית פתגמי מומתא הדא, ויחשיב בליביה למימר שלמא יהי לי--ארי בהרהור ליבי, אנא אזיל: בדיל לאוספא ליה חטאי שלותא, על זידנותא. **כט, יט** לא ייבי ה', למשבק ליה--ארי בכין יתקף רוגזא דה' וחמתיה בגוברא ההוא, וידבקון ביה כל לוויטא דכתיבין בספרא הדין; וימחי ה' ית שמיא, מתחת שמיא. **כט, כ** ויפרשיניה ה' לבישא, מכול שבטיא דישראל--ככול, לוויטא קיימא, דכתיבין, בספר אורייתא הדין. **כט, כא** וימר דרא בתראה, בניכון דיקומון מבתריכון, ובר עממין, דייטי מארע רחיקא; ויחזון ית מחתא דארעא ההיא, וית מרעא, דאמרע ה', בה. **כט, כב** גופריתא ומלחא, תהי יקדא כל ארעה--לא תזדרע ולא תצמח, ולא ייסק בה כל עיסב: כהפיכתא דסדום ועמורה, אדמה וצבויים, דהפך ה', ברוגזיה ובחמתיה. **כט, כג** ויימרון, כל עממא, על מא עבד ה' כדון, לארעא הדא; מא תקוף רוגזא רבא, הדין. **כט, כד** ויימרון--על דשבקו, ית קיימא דה' אלהא דאבהתהון: דגור עימהון, באפקותיה יתהון מארעא דמצריים. **כט, כה** ואזלו, ופלחו לטעוות עממא, וסגידו, להון: דחלן דלא ידעוין, ולא אוטיבא להון. **כט, כו** ותקיף רוגזא דה', בארעא ההיא, לאיתאה עלה ית כל לוויטא, דכתיבין בספרא הדין. **כט, כז** וטלטלינון ה' מעל ארעהון, ברגז ובחמא ובתקוף רב; ואגלינון לארעא אוחרי, כיומא הדין. **כט, כח** דמיטמרן--קודם ה', אלהנא; ודגליין לנא ולבננא, עד עלמא--למעבד, ית כל פתגמי אורייתא הדא. {ס}

ל, א ויהי ארי ייתון עלך כל פתגמיא האילין, ברכן ולוויטין, דיהבית, קודמך; ותתיב, לליבך, בכל עממא, דאגליין ה' אלהך לתמן. **ל, ב** ותתוב לדחלתא דה' אלהך, ותקביל למימריה, ככול דאנא מפקיד לך, יומא דין: את ובנך, בכל ליבך ובכל נפשך. **ל, ג** ויתבי ה' אלהך ית שבי גלוותך, וירחים עלך; ויתוב, ויכנשינך מכל עממא, דבדרך ה' אלהך, לתמן. **ל, ד** אם יהוין גלוותך, בסייפי שמיא--מתמן, יכנשינך ה' אלהך, ומתמן, יקרבינך. **ל, ה** ויעלינך ה' אלהך, לארעא דיריתו אבהתך--ותירתה; ויטיב לך ויסגינך, מאבהתך. **ל, ו** ויעדי ה' אלהך ית טפשות ליבך, וית טפשות ליבא דבנך: למרחם ית ה' אלהך, בכל ליבך ובכל נפשך--בדיל חיין. **ל, ז** וייתין ה' אלהך, ית כל לוויטא האילין, על בעלי דבבך ועל סנאך, דרדפוך. **ל, ח** ואת תתוב, ותקביל למימרא דה'; ותעביד, ית כל פיקודוהי, דאנא מפקיד לך, יומא דין. **ל, ט** ויותרין ה' אלהך בכול עובדי ידך, בוולדא דמעך ובוולדא דבעירך ובאיבא דארעך--לטבא: ארי יתוב ה', למחדי עלך לטב, כמא דחדי, על אבהתך. **ל, י** ארי תקביל, למימרא דה' אלהך, למיטר פיקודוהי וקיימוהי, דכתיבין בספר אורייתא הדין: ארי תתוב לדחלתא דה' אלהך, בכל ליבך ובכל נפשך. {ס}

ל, יא ארי תפקידתא הדא, דאנא מפקיד לך יומא דין--לא מפרשא היא מינך, ולא רחיקא היא. **ל, יב** לא בשמיא, היא: למימר, מן ייסק לנא לשמיא וייסבה לנא, וישמענינא יתה, ונעבדינה. **ל, יג** ולא מעברא לימא, היא: למימר, מן יעבר לנא לעיבר ימא וייסבה לנא, וישמענינא יתה, ונעבדינה. **ל, יד** ארי קריב לך פתגמא, לחדא: בפומך ובליבך, למעבדיה. {ס}

ל, טו חזי דיהבית קודמך יומא דין, ית חיי וית טבתא, וית מותא, וית בשתא. **ל, טז** דאנא מפקיד לך, יומא דין, למרחם ית ה' אלהך למהך באורחן דתקנן קודמוהי, ולמיטר פיקודוהי וקיימוהי ודינוהי; ותיחי ותסגי--ויברכינך ה' אלהך, בארעא דאת עליל לתמן למירתה. **ל, יז** ואם יתפני ליבך, ולא תקביל; ותטעי, ותסגוד לטעוות עממא--ותפלחינין. **ל, יח** חוויית לכון יומא דין, ארי מיבד תיבדון: לא תירכון יומין, על ארעא, דאת עבר ית ירדנא, למיעל לתמן למירתה. **ל, יט** אסהידית בכון יומא דין, ית שמיא וית ארעא--חיי ומותא יהבית קודמך, ברכן ולוויטין; ותתרעי, בחיי--בדיל דתיחי, את ובנך. **ל, כ** למרחם ית ה' אלהך, לקבלא למימריה ולאתקרבא לדחלתיה: ארי הוא חיין, ואורכות יומך--למיתב על ארעא דקיים ה' לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקוב, למיתן להון. {פ}

לא, א ואזל, משה; ומליל ית פתגמיא האילין, עם כל ישראל. **לא, ב** ואמר להון, בר מאה ועשרין שנין אנא יומא דין--לית אנא יכיל עוד, למיפק ולמיעל; וה' אמר לי, לא תעבר ית ירדנא הדין. **לא, ג** ה' אלהך הוא עבר קודמך, הוא ישיצי ית עממא האילין מן קודמך--ותירתינון; יהושוע, הוא עבר קודמך--כמא דמליל ה'. **לא, ד** ויעביד ה', להון, כמא דעבד לסיחון ולעוג מלכי אמוראה, ולארעהון--דשיצי, יתהון. **לא, ה** וימסרינון ה', קודמיכון; ותעבדון להון--ככל תפקידתא, דפקידית יתכון. **לא, ו** תקפו ועילמו, לא דחלון ולא תיתברון מן קודמיהון: ארי ה' אלהך, מימריה מדבר קודמך--לא ישבקינך, ולא ירחקינך. {ס}

לא, ז וקרא משה ליהושוע, ואמר ליה לעיני כל ישראל תקף ועילם--ארי את תיעול עם עמא הדין, לארעא דקיים ה' לאבהתהון למיתן להון; ואת, תחסינה להון. **לא, ח** וה' הוא מדבר קודמך, מימריה יהי בסעדך--לא ישבקינך, ולא ירחקינך; לא תדחל, ולא תיתבר. **לא, ט** וכתב משה, ית אורייתא הדא, ויהבה לכהניא בני לוי, דנטליין ית ארון קיימא דה'; ולכל סבי, ישראל. **לא, י** ופקיד משה, יתהון למימר: מסוף שבע שנין, בזמן שתא דשמיטא--בחגא דמטליא. **לא, יא** במיתי כל ישראל, לאיתחזאה קודם ה' אלהך, באתרא, דיתרעי: תקרי ית אורייתא הדא, קודם כל ישראל--ותשמעינון. **לא, יב** כנוש ית עמא, גובריא ונשיא וטפלא, וגיורך, דבקריוך--בדיל דישמעון ובדיל דיילפון, וידחלון קודם ה' אלהכון, וייטרון למעבד, ית כל פתגמי אורייתא הדא. **לא, יג** ובניהון דלא ידעו, ישמעון ויילפון--למדחל, קודם ה' אלהכון: כל יומא, דאתון קיימין על ארעא, דאתון עברין ית ירדנא לתמן, למירתה. {פ}

לא, יד ואמר ה' למשה, הא קריבו יומך לממת--קרי ית יהושוע ואתעתדו במשכן זמנא, ואפקדיניה; ואזל משה ויהושוע, ואתעתדו במשכן זמנא. **לא, טו** ואתגלי ה' במשכנא, בעמודא דעננא; וקם עמודא דעננא, על תרע משכנא. **לא, טז** ואמר ה' למשה, הא את שכיב עם אבהתך; ויקום עמא הדין ויטעי בתר טעוות עממי ארעא, דהוא עליל לתמן ביניהון, וישבון דחלת, וישנון ית קיימי דגזרית עימהון. **לא, יז** ויתקף רוגזי בהון בעידנא ההוא וארחיקינון ואסליק שכינתי מינהון, ויהון למיבז, ויערען יתהון בישן סגיאן, ועקן; ויימר, בעידנא ההוא, הלא מדלית שכינת אלהי ביניי, ערעני בישתא האילין. **לא, יח** ואנא, סלקא אסליק שכינתי מינהון בעידנא ההוא, על כל בשתא, דעבדו: ארי אתפניאן, בתר טעוות עממיא. **לא, יט** וכען, כתובו לכון ית תושבחתא הדא, ואלפה לבני ישראל, שוויה בפומהון: בדיל דתהי קודמיי תושבחתא הדא, לסהיד--בבני ישראל. **לא, כ** ארי אעילינון לארעא דקיימית לאבהתהון, עבדא חלב ודבש, וייכלון ויסבעון, ויתפנקון; ויתפנון בתר טעוות עממיא, ויפלחון להון, וירגזון קודמיי, וישנון ית קיימי. **לא, כא** ויהי ארי יערען יתהון בישן סגיאן, ועקן, ותתיב תושבחתא הדא קודמוהי לסהיד, ארי לא תתנשי מפום בניהון: ארי גלי קודמיי יצרהון, דאינון עבדין יומא דין, עד לא אעילינון, לארעא דקיימית. **לא, כב** וכתב משה ית תושבחתא הדא, ביומא ההוא; ואלפה, לבני ישראל. **לא, כג** ופקיד ית יהושוע בר נון, ואמר תקף ועילם--ארי את תעיל ית בני ישראל, לארעא דקיימית להון; ומימרי, יהי בסעדך. **לא, כד** והוה כד שיצי משה, למכתב ית פתגמי אורייתא הדא--על ספרא: עד, דשלימו. **לא, כה** ופקיד משה ית ליוואי, נטלי ארון קיימא דה' למימר. **לא, כו** סבו, ית ספרא דאורייתא הדין, ותשוון יתיה, מסטר ארון קיימא דה' אלהכון; ויהי תמן כך, לסהיד. **לא, כז** ארי אנא ידענא ית סרבנותך, וית קדלך קשיא; הא עד דאנא קיים עימכון יומא דין, מסרבין הוויתון קודם ה', ואף, בתר דאמות. **לא, כח** כנושו לוותי ית כל סבי שבטיכון, וסרכיכון; ואמליל קודמיהון, ית פתגמיא האילין, ואסהיד בהון, ית שמיא וית ארעא. **לא, כט** ארי ידענא, בתר דאמות ארי חבלא תחבלון, ותסטון מן אורחא, דפקידית יתכון; ותערע יתכון בשתא, בסוף יומיא--ארי תעבדון ית דביש קודם ה', לארגזא קודמוהי בעובדי ידיכון. **לא, ל** ומליל משה, קודם כל קהלא דישראל, ית פתגמי תושבחתא, הדא--עד, דשלימו. {ש}

לב, א אציתו שמיא, ואמליל; ותשמע ארעא, מימרי פומי. **לב, ב** יבסם כמטרא אולפני, יתקבל כטלא מימרי, כרוחי מטרא דנשבין על דתאה, וכרסיסי מלקושא דעל עסבא. **לב, ג** ארי בשמא דה', אנא מצלי: הבו רבותא, קודם אלהנא. **לב, ד** תקיפא דשלמין עובדוהי, ארי כל אורחתיה דינא: אלהא מהימנא דמן קודמוהי עוולא לא נפיק, מן קודם דזכאי וקשיט הוא. **לב, ה** חבילו להון לא ליה, בנאי דפלחו לטעוותא: דרא דאשני עובדוהי, ואשתנייו. **לב, ו** הא קודם ה', אתון גמלין דא--עמא דקבילו אורייתא, ולא חכימו: הלא הוא אבוך את דיליה, הוא עבדך ואתקנך. **לב, ז** אידכר יומין דמן עלמא, אסתכל בשני דר ודר; שאל אבוך ויחווין לך, סבך ויימרון לך. **לב, ח** באחסנא עילאה עממיא, בפרשותיה בני אנשא; קיים תחומי עממיא, למניין בני ישראל. **לב, ט** ארי חולקא דה', עמיה: יעקוב, עדב אחסנתיה. **לב, י** סופיק צורכיהון בארע מדברא, ובית צהוונא אתר דלית מיא; אשרינון סחור סחור לשכינתיה, אליפינון פתגמי אורייתיה--נטרינון, ככבת עינהון. **לב, יא** כנשרא דמחיש לקיניה, על בנוהי מתחפף; פריס גדפוהי מקבילהון, מנטילהון על תקוף אברוהי. **לב, יב** ה', בלחודיהון עתיד לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לחדתא; ולא יתקיים קודמוהי, פולחן טעוון. **לב, יג** אשרינון על תוקפי ארעא, ואוכלינון ביזת סנאיהון; ויהב להון ביזת שליטי קרווין, ונכסי יתבי כרכין תקיפין. **לב, יד** יהב להון ביזת מלכיהון ושלטיהון, עם עותר רברביהון ותקיפיהון, עמא דארעהון ואחסנתהון, עם ביזת חיליהון ומשרייתיהון; ודם גיבריהון, יתאשד כמיא. **לב, טו** ועתר ישראל ובעט, אצלח תקוף קנא נכסין; שבק פולחן אלהא דעבדיה, וארגיזו קודם תקיפא פרקיה. **לב, טז** אקניאו קודמוהי, בפולחן טעוון; בתועיבתא, ארגיזו קודמוהי. **לב, יז** דבחו, לשדיין דלית בהון צור--דחלו, דלא ידעונון; חדתן דמקריב אתעבידא, דלא אתעסקו בהון אבהתכון. **לב, יח** דחלת תקיפא די בראך, אתנשיטא; שבקתא, פולחן אלהא דעבדך. **לב, יט** וגלי קודם ה', ותקיף רוגזיה, מדארגיזו קודמוהי בנין, ובנן. **לב, כ** ואמר, אסליק שכינתי מינהון--גלי קודמיי, מא יהי בסופהון: ארי דרא דאשני אינון, בנאי דלית בהון הימנו. **לב, כא** אינון אקניאו קודמיי בלא דחלא, ארגיזו קודמיי בטעוותהון; ואנא אקנינון בלא עם, בעמא טפשא ארגיזינון. **לב, כב** ארי קידום תקיף כאישא נפק מן קודמיי ברגז, שיצי עד שאול ארעייתא; ואסיף ארעא ועללתה, שיצי עד סיפיי טוריא. **לב, כג** אסיף עליהון, בישן; מכתשיי, אשיצי בהון. **לב, כד** נפיהי כפן ואכילי עוף, וכתשיי רוחין בישין; ושן חית ברא, אגרי בהון, עם חמת, תניניא דזחלין בעפרא. **לב, כה** מברא, תתכיל חרבא, ומתווינא, חרגת מותא; אף עולימיהון, אף עולימתהון--ינקיהון, עם סביהון. **לב, כו** אמרית, יחול רוגזי עליהון ואשיצינון; אבטיל מן בני אנשא, דוכרנהון. **לב, כז** אילו לא פון, רוגזא דסנאה כניש--דלמא יתררב, בעיל דבבא: דלמא יימרון ידנא תקיפת לנא, ולא מן קודם ה' הות כל דא. **לב, כח** ארי עם מאבדי עיצה, אינון; ולית בהון, סוכלתנו. **לב, כט** אילו חכימו, אסתכלו בדא; סברו, מא יהי בסופהון. **לב, ל** איכדין ירדוף חד, לאלפא, ותרין, יערקון לריבותא: אלהין תקיפהון מסרינון, וה' אשלימינון. **לב, לא** ארי לא כתוקפנא, תוקפהון; ובעלי דבנא, הו דיננא. **לב, לב** ארי כפורענות עמא דסדום כס פורענותהון, ולקותהון כעם עמורה: מחתהון, בישין כרישי חיווין--ותושלמת עובדיהון, כמררותהון. **לב, לג** הא כמירת תניניא, כס פורענותהון; וכריש פתני חיווין, אכזראין. **לב, לד** הלא כל עובדיהון, גלן קודמיי; גניזין, ליום דינא באוצריי. **לב, לה** קודמיי פורענותא ואנא אשלים, לעידן דיגלון מארעהון: ארי קריב יום תבריהון, ומבע דעתיד להון. **לב, לו** ארי ידין ה' דינא דעמיה, ופורענות עבדוהי צדיקא יתפרע: ארי גלי קודמוהי דבעידן דתיתקף עליהון מחת סנאה, יהון מטולטלין ושביקין. **לב, לז** ויימר, אן דחלתהון--תקיפא, דהו רחיצין ביה. **לב, לח** דתרב נכסתהון הו אכלין, שתן חמר נסכיהון; יקומון כען, ויסעדונכון--יהון עליכון, למגין. **לב, לט** חזו כען, ארי אנא אנא הוא, ולית אלה, בר מיני: אנא ממית ומיחי,

מחינא ואף מסינא, ולית מן ידי, משיזיב. **לב,מ** ארי אתקינית בשמיא, בית שכינתי; ואמרית, קיים אנא לעלמין. **לב,מא** אם על חד תרין כחיוזו ברקא מסוף שמיא ועד סוף שמיא תתגלי חרבי, ותיתקף בדינא ידי; אתיב פורענותא לסנאיי, ולבעלי דבביי אשלים. **לב,מב** ארווי גיריי מדמא, וחרבי תקטיל בעממיא; מדם קטילין ושכן, לאעדא כתרין מריש סנאה ובעיל דבבא. **לב,מג** שבחו עממיא עמיה, ארי פורענות עבדוהי צדיקיא יתפרע; ופורענותא יתיב לסנאוהי, ויכפר על ארעיה ועל עמיה. {ש} {ר}

לב,מד ואתא משה, ומליל ית כל פתגמי תושבחתא הדא--קודם עמא: הוא, והושע בר נון. **לב,מה** ושיצי משה, למללא ית כל פתגמיא האילין--עם כל ישראל. **לב,מו** ואמר להון, שוו ליבכון, לכל פתגמיא, דאנא מסהיד בכון יומא דין; דתפקדונון, ית בניכון, למיטר למעבד, ית כל פתגמי אורייתא הדא. **לב,מז** ארי לא פתגם ריקן הוא, מינכון--ארי הוא, חייכון; ובפתגמא הדין, תירכון יומין על ארעא, דאתון עברין ית ירדנא לתמן, למירתה. {פ}

לב,מח ומליל ה' עם משה, בכרן יומא הדין למימר. **לב,מט** סק לטורא דעבראי הדין לטורא דנבו, דבארעא דמואב--דעל אפי יריחו; וחזי ית ארעא דכנען, דאנא יהיב לבני ישראל לאחסנא. **לב,נ** ומות, בטורא דאת סליק לתמן, ואתכניש, לעמך: כמא דמית אהרון אחוך, בהור טורא, ואתכניש, לעמיה. **לב,נא** על דשקרתון במימרי, בגו בני ישראל, במי מצות רקם, מדברא דצין--על דלא קדישתון יתי, בגו בני ישראל. **לב,נב** ארי מקוביל, תחזי ית ארעא; ולתמן, לא תיעול--לארעא, דאנא יהיב לבני ישראל. {פ}

לב,נא ודא ברכתא, דבריק משה נבייא דה'--ית בני ישראל: קודם, מותיה. **לב,נב** ואמר, ה' מסיניי אתגלי וזיהור יקריה משעיר איתחזי לנא--אתגלי בגבורתיה על טורא דפארן, ועימיה ריבוות קדישין; כתב ימיניה, מגו אישתא אורייתא יהב לנא. **לב,נג** אף חביבינן לשבטיא, כל קדישוהי בית ישראל בגבורא אפיקינון ממצריים; ואינון מידברין תחות ענך, נטלין על מימרך. **לב,נד** אורייתא יהב לנא, משה: מסרה ירותא, לכנשת יעקוב. **לב,נה** והוה בישראל, מלכא, באתכנשות רישי עמא, כחדא שבטיא דישראל. **לב,נו** ייחי ראובן בחיי עלמא, ומותא תניינא לא ימות; ויקבלון בנוהי, אחסנתהון במניינהון. {ס}

לב,נז ודא ליהודה, ואמר, קביל ה' צלותיה דיהודה במיפקיה לקרבא, ולעמיה תתיביניה בשלם; ידוהי יעבדן ליה פורענותא מסנאוהי, וסעיד מבעיל דבבא הוי ליה. {פ}

לב,נח וללוי אמר, תומיא ואוריא אלבישתא לגבר דאשתכח חסיד קודמך, דנסיתהי בניסיתא והוה שלים, בחנתהי על מי מצותא ואשתכח מהימן. **לב,נט** דעל אבוהי ועל אימיה, לא רחים כד חבו מן דינא, ואפי אחוהי ובנוהי, לא נסיב: ארי נטרו מטרת מימרך, וקיימך לא אשניאו. **לב,נז** כשרין אילין דילפון דינך ליעקוב, ואורייתך לישראל; ישוון קטורת בוסמין קודמך, וגמיר לרעווא על מדבחך. **לב,נא** בריך ה' נכסוהי, וקורבן ידוהי קביל ברעווא; תבר חרצא דסנאוהי, ודבעלי דבבוהי דלא יקומון. {ס}

לב,יב לבנימין אמר--רחימא דה', ישרי לרוחצן עלוהי; יהי מגין עלוהי כל יומא, ובארעיה תשרי שכינתא. {ס}

לב,יג וליוסף אמר, מברכא מן קודם ה' ארעיה, עבדא מגדנין מטלא דשמיא מלעילא, וממבועי עינוון ותהומין דנגדין ממעמקי ארעא מלרע. **לב,יד** ועבדא מגדנין, ועללן מיכול שמשא; עבדא מגדנין, מריש ירח בירח. **לב,יט** ומריש, טוריא בכיריא; ומטוב, רמן דלא פסקן. **לב,יז** ומטוב, ארעא ומלאה, רעי ליה דשכינתיה בשמיא, ועל משה אתגלי באסנא; ייתין כל אילין לרישא דיוסף, גוברא פרישא דאחוהי. **לב,יז** רבא דבנוהי זיווא ליה, וגבורן אתעבידא ליה מן קודם דתוקפא ורומא דיליה--בגבורתיה עממיא יקטיל כחדא, עד סייפי ארעא; ואינון ריבוותא דבית אפריים, ואינון אלפיא דבית מנשה. {ס}

לב,יח ולזבולון אמר, חזי זבולון במיפקך לאגחא קרבא על בעלי דבבך; ויששכר, במהכך למעבד זמני מועדיא בירושלם. **לב,יט** שבטיא דישראל, לטור בית מקדשא יתכנשו--תמן, ייכסון נכסת קודשין לרעווא: ארי נכסי עממיא ייכלון, וסימן דמיטמרן בחלא מתגליין להון. {ס}

לב,כ ולגד אמר, בריך דאפתי לגד: כליתא שרי, ויקטיל שלטונין עם מלכין. **לב,כא** ואתקבל בקדמיתא דיליה, ארי תמן באחסנתיה משה ספרא רבא דישראל קביר; והוא נפק, ועל בריש עמא--זכוון קודם ה' עבד, ודינוהי עם ישראל. {ס}

לב,כב ולדן אמר, דן תקיף כגור אריוון; ארעיה שתיא, מן נחליא דנגדין מן מתנן. **לב,כג** ולנפתלי אמר--נפתלי סבע רעווא, ומלי ברכן מן קודם ה'; מערב ים גיניסר ודרומוהי, יירת. {ס}

לג,כד ולאשר אמר, בריך מברכת בנאי אשר; יהי רעווא לאחוזי, ויתרבא בתפנוקי מלכין. **לג,כה** תקיף כברזלא וכנחשא, בית מותבך; וכיומי עולימותך, תוקפך. **לג,כו** לית אלה, אלא אלהא דישראל: דשכינתיה בשמיא בסעדך, ותוקפיה בשמי שמיא. **לג,כז** מדור אלהא דמלקדמין, דבמימריה אתעביד עלמא; ותריך מן קודמך סנאה, ואמר שיצי. **לג,כח** ושרא ישראל לרוחצן בלחודיהון כעין ברכתא דבריכנון יעקוב אבוהון, בארע עבדא עבור וחמר; אף שמיא דעילויהון, ישמשונון בטלא. **לג,כט** טובך ישראל לית דכוותך, עמא דפורקניה מן קודם ה', תקוף בסעדך, ודמן קודמוהי נצחן גיברוותך; ויתכדבון סנאך לך, ואת על פרקת צוורי מלכיהון תדרוך. {ס}

לד,א וסליק משה ממישריא דמואב, לטורא דנבו, ריש רמתא, דעל אפי יריחו; ואחזייה ה' ית כל ארעא ית גלעד, עד דן. **לד,ב** וית, כל נפתלי, וית ארע אפריים, ומנשה; וית כל ארע יהודה, עד ימא מערבאה. **לד,ג** וית דרומא, וית מישרא בקעת יריחו קרית דקליא--עד צוער. **לד,ד** ואמר ה' ליה, דא ארעא דקיימית לאברהם ליצחק וליעקוב למימר, לבנך, אתנינה; אחזיתך בעינך, ולתמן לא תעבר. **לד,ה** ומית תמן משה עבדא דה', בארעא דמואב--על מימרא דה'. **לד,ו** וקבר יתיה בחילתא בארעא דמואב, לוקביל בית פעור; ולא ידע אנש ית קבורתיה, עד יומא הדין. **לד,ז** ומשה, בר מאה ועשרין שנין--כד מית; לא כהת עיניה, ולא שנא זיו יקרא דאפוהי. **לד,ח** ובכו בני ישראל ית משה במישריא דמואב, תלתין יומין; ושליו, יומי בכיתא אבלא דמשה. **לד,ט** ויהושוע בר נון, אתמלי רוח חוכמא--ארי סמך משה ית ידוהי, עלוהי; וקבילו מיניה בני ישראל ועבדו, כמא דפקיד ה' ית משה. **לד,י** ולא קם נביא עוד בישראל, כמשה, דאתגלי ליה ה', אפין באפין. **לד,יא** לכל אתיא ומופתיא, דשלחיה ה', למעבד, בארעא דמצריים--לפרעה ולכל עבדוהי, ולכל ארעיה. **לד,יב** ולכול ידא תקיפתא, ולכול חזוונא רבא, דעבד משה, לעיני כל ישראל. {ש}